

داستانل آزاد اِکتآو مُقدس

License

This work is a translation of unfoldingWord® Open Bible Stories. The original work by unfoldingWord is available from <https://openbiblestories.org>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at <https://unfoldingword.org/contact/>.

Attribution of artwork: All images used in these stories are © Sweet Publishing (www.sweetpublishing.com) and are made available under a Creative Commons Attribution-Share Alike License (<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>).

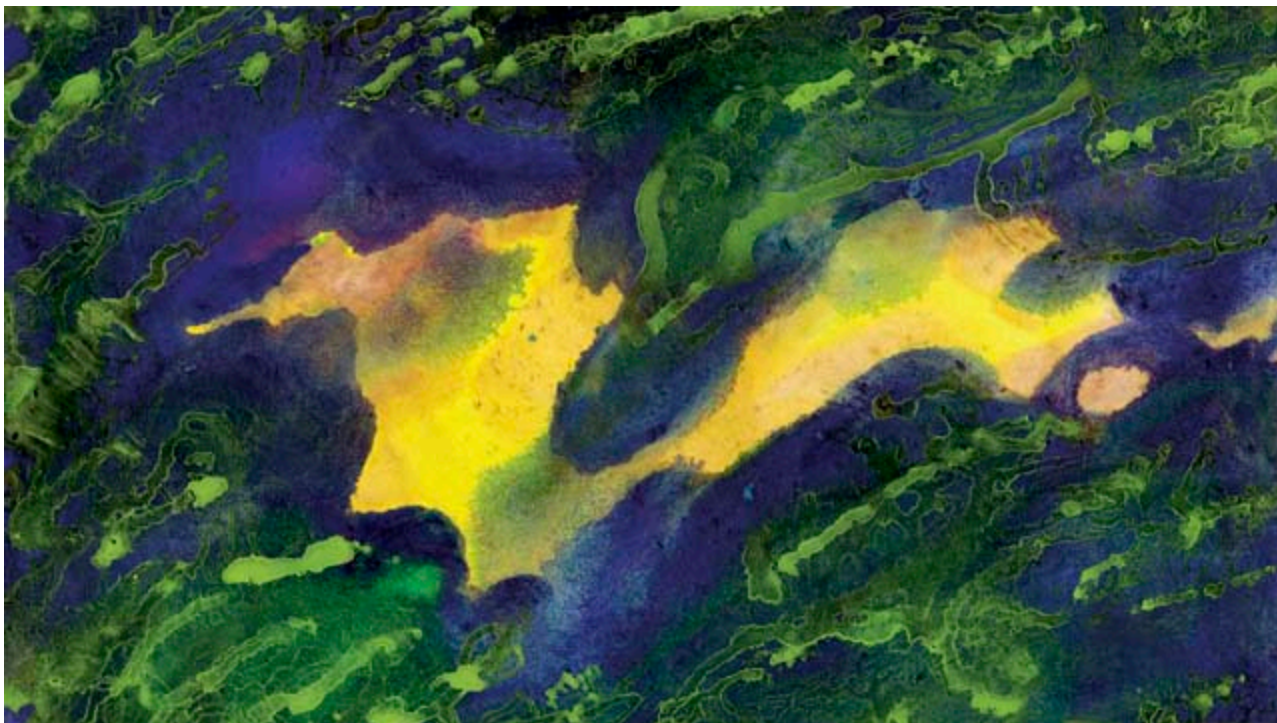
This PDF was generated using Prince (<https://www.princexml.com/>).

Table of Contents

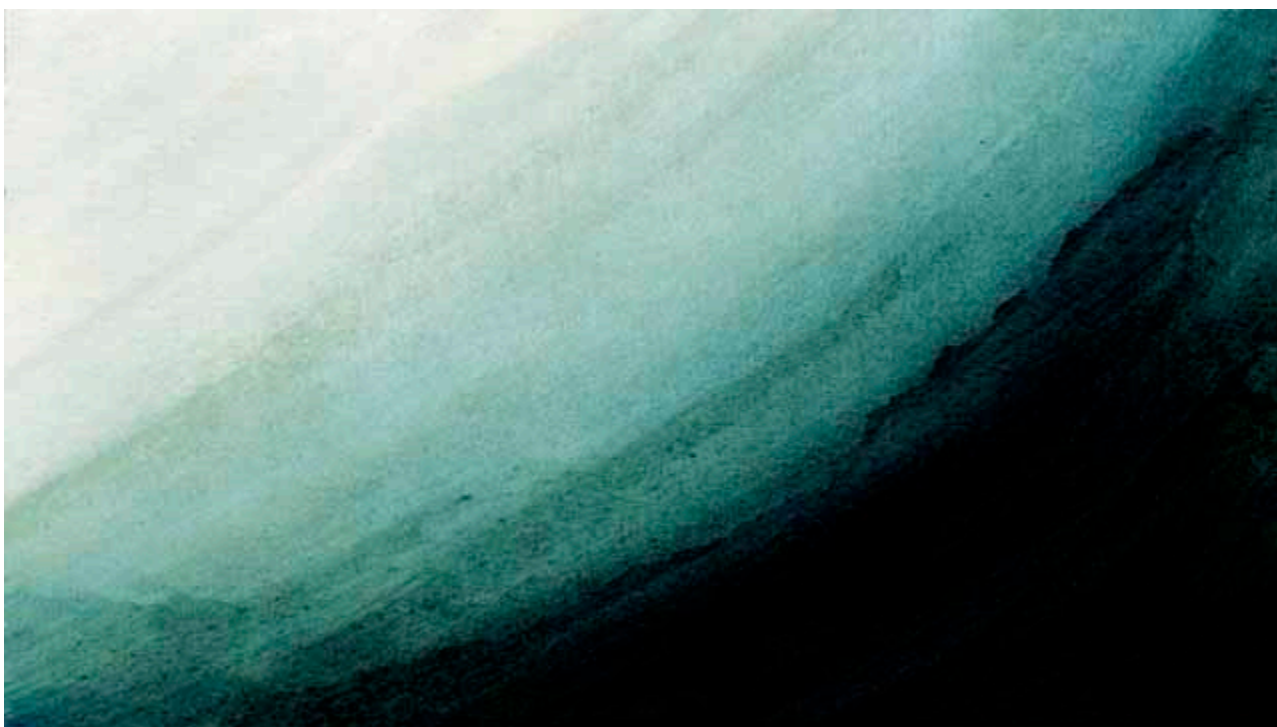
۱- آفرینش.....	1
۲- هَتِن گناه و چُهون.....	10
۳- سيل.....	17
۴- عهد خدا و گُرد ابراهيم.....	26
۵- گُر و عده.....	32
۶- خدا آرِه اسحاق آماده مَكِه.....	38
۷- خدا و يعقوب برگته مئ.....	43
۸- خدا يوسف نو خانواده نجاته مئ.....	49
۹- خدا هِنّا موسى مَكِه.....	58
۱۰ - دِيَه پلا.....	67
۱۱- عد پَسَخ.....	74
۱۲ - خروج.....	79
۱۳- عهد خدا و گُرد اسرائيل.....	87
۱۴ - سَرگُردوني ا بياوون.....	96
۱۵ - سَرزمين موعود.....	105
۱۶- رهانندل.....	113
۱۷ - عهد خدا و گُرد داود.....	123
۱۸- بير بيئن پادشاهي اسرائيل.....	131
۱۹- پيامبران.....	139
۲۰- تبعيد نو اورگيردين.....	149
۲۱- خداون و عده هَتِن مسيحه مئ.....	157
۲۲- و دِيي هَتِن يوحنا تعميد دهنده.....	166
۲۳- و دِيي هَتِن عيسي.....	171
۲۴- يوحنا، عيسي تعميده مئ.....	177
۲۵- شيطان عيسي وسوسه مَكِه.....	183
۲۶- شُرو بيئن خدمت عيسي.....	188
۲۷- داستان سامري خو.....	194

201.....	۲۸- چُون دُولَمَن
207.....	۲۹- داستان خدمتکار بی رحم
213.....	۳۰- عیسی مسیح و پنج هزار نفر نُوَنه مِی
219.....	۳۱- عیسی و روبی او ریئنه مَچو
224.....	۳۲- عیسی پیا دیُونه ئو ژن بیماری شفا مِی
233.....	۳۳- داستان کشاورز
239.....	۳۴- عیسی مَثَل لی هَنی تعلیمه مِی
245.....	۳۵- داستان باوه دلسوز
253.....	۳۶- عَوَض بی ئن قیافه مسیح
258.....	37- عیسی ایلعازر زنیا مَکه
265.....	38- خیانت و عیسی
274.....	۳۹- محاکمه عیسی
281.....	۴۰- عیسی مصلوب بی
287.....	۴۱- خدا عیسی ا ئوم مردیل هیزه مِی
292.....	۴۲- وُرگیردین عیسی آر آسُمو
299.....	۴۳- شُرو بی ئن کلیسا
307.....	۴۴- شفا پیا گدا و وسیله پترس ئو یوحنا
313.....	۴۵- استیفان ئو فیلیپس
321.....	۴۶- پولس مسیحی یه مو
327.....	۴۷- پولس ئو سیلاس ا فیلیپی
335.....	۴۸- عیسی مسیحا مو عوده
343.....	۴۹- پُمون تازّه خدا
353.....	۵۰- عیسی اُورمگیردی

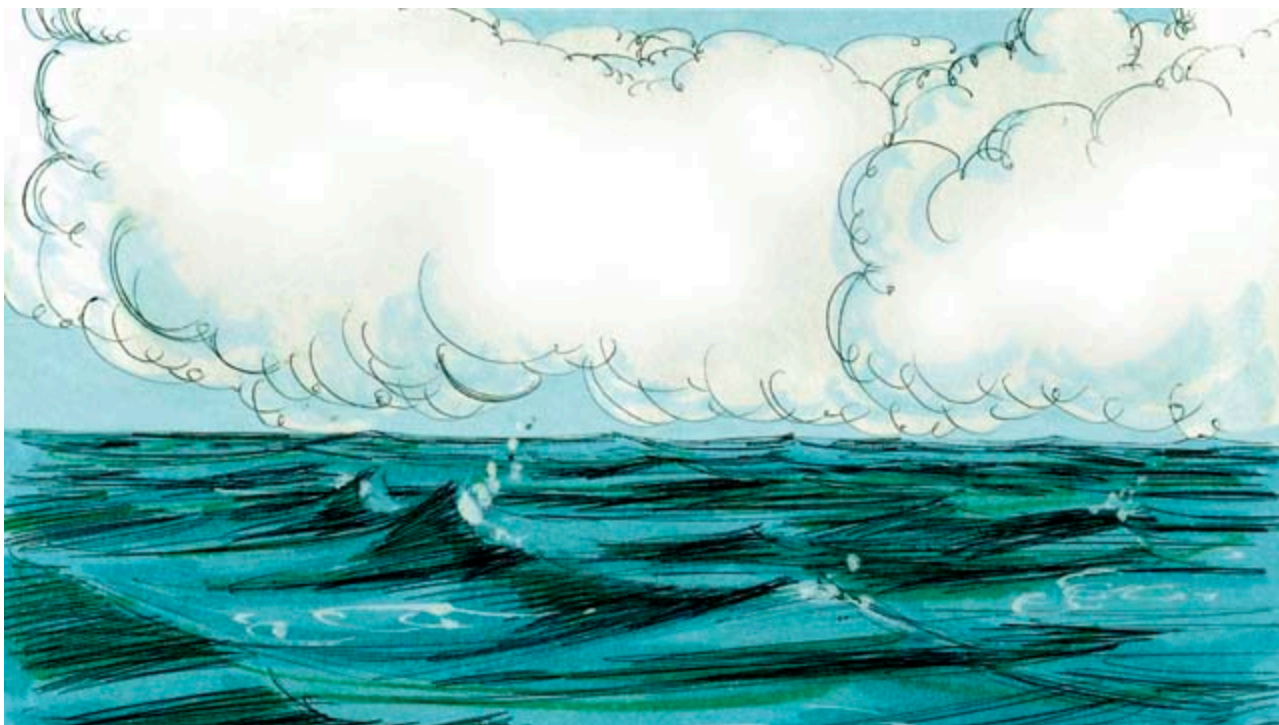
۱ - آفرینش



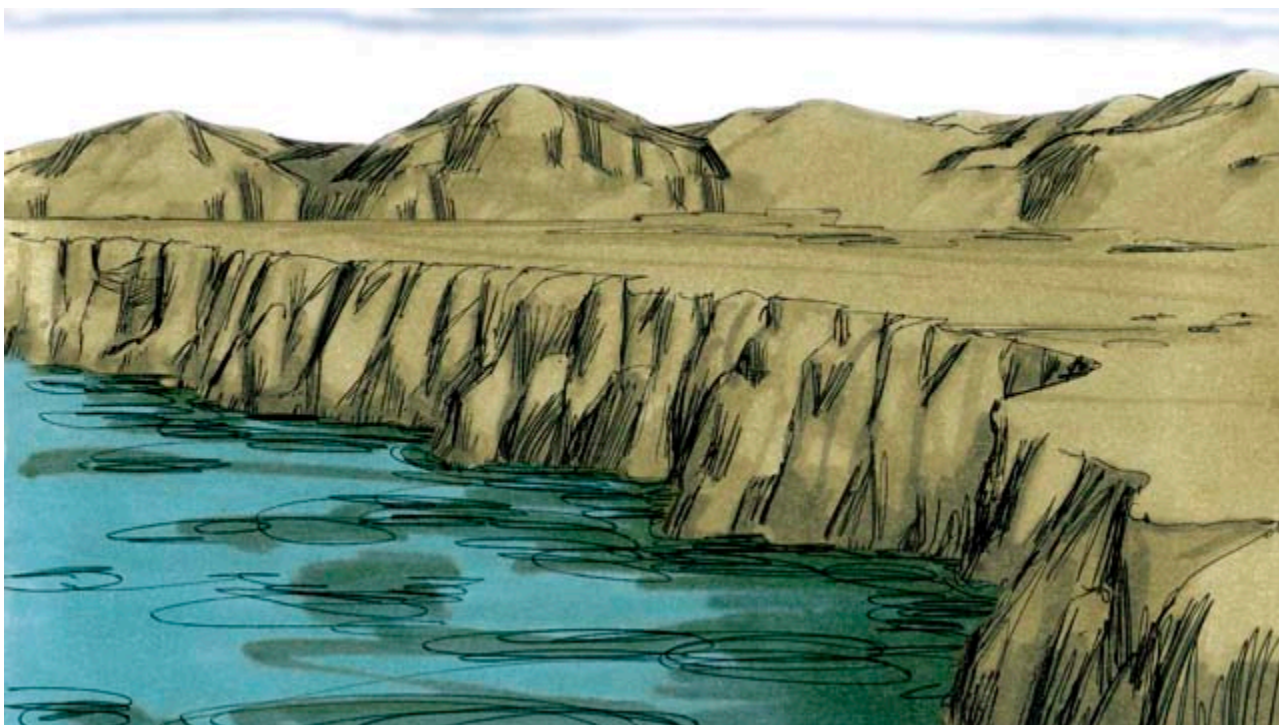
اِأَوَّل، خدا گُل چي هُونه خَلق كِرْدِي: اُو چُهون ئو گُل مَوجودل اِشش روژ خَلق كِرْدِي. دُما آفرينش زَمي، آرِه يَه كِه خدا هَنی هُويچ چي شَكل نيابيتي، گُل جا تاريك ئو حالي بي. اَما روح خدا آر رُويي اَوَّل بي .



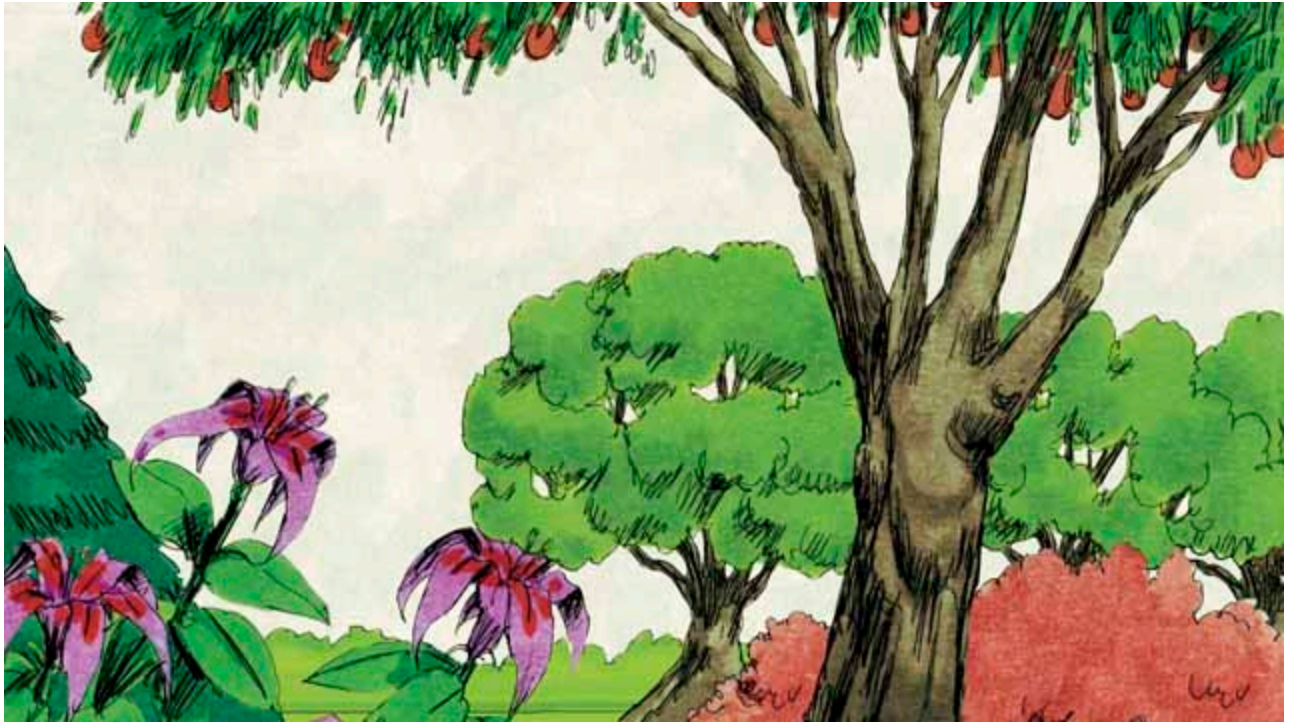
اَسَه خدا وِت: «روشنایي بو» ئو روشنایي بي. خدا دِييَتِي روشنایي خوَنه ئو ئوم نيا اِ "روژ". ئو خدا تاريكي اِ روشنایي جيا كِرْدِي ئو ئوم نيا اِ "سُو". خدا روشنایي اِ روژ اَوَّل خَلق كِرْدِي.



۱ روژ دوئم آفرینش، خدا وت: «فلکی آر سَر اول با آ وجود» ئو هُونه بی. خدا ئوم آ فِلْگه نیاتی آ آسْمُون.



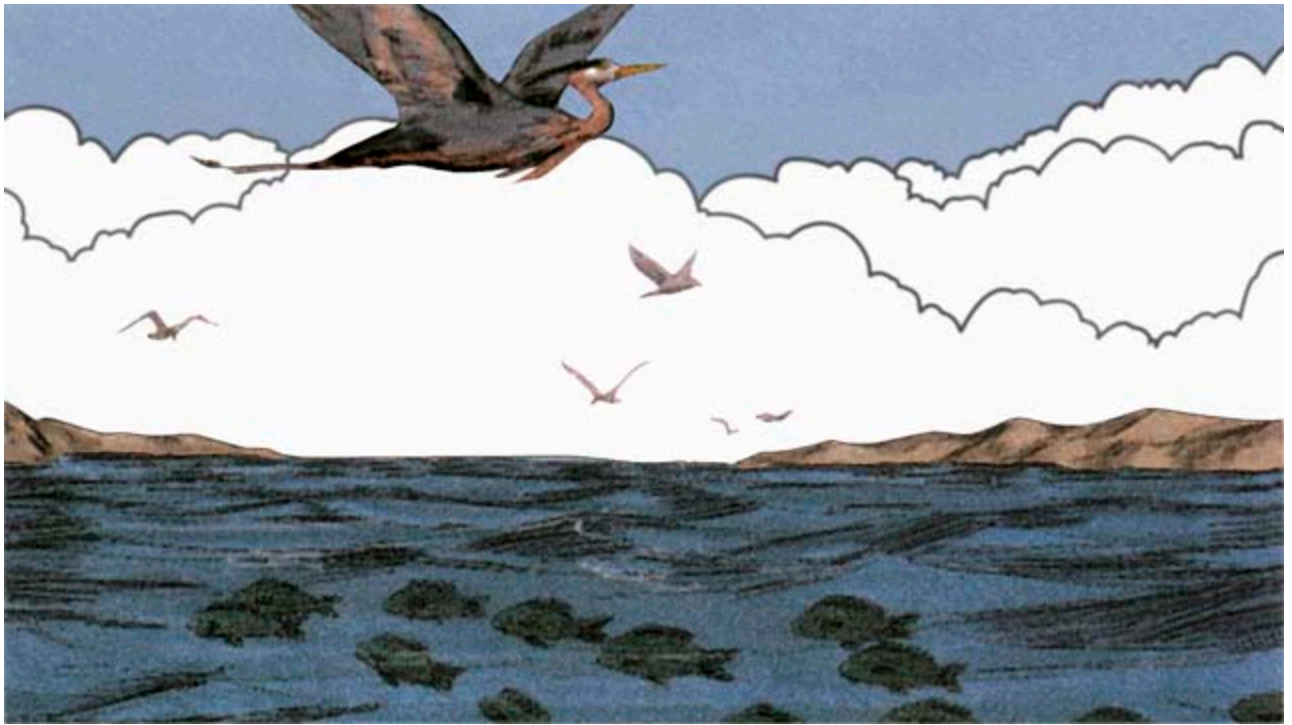
۱ روژ سِیم خدا وت: «آول ژیر آسْمُون ۱ په جا جَم بون تا خُشکی دیار بو.» او ئوم خُشکی نیاتی آ «زَمی» ئو ئوم اول نیاتی آ «دریا». خدا دیی-تی آوَه کِه خَلق کِز دِسی خُونه.



آسە خدا وت: «گل جور گیا ئو داری آر زویی زمی سوز بو» ئو ھوئە بی. خدا دیی تی آوہ کە خَلق کِز دِسی خوئە.



! چوارمی روژ آفرینش، خدا وت: «! آسمون روشنایی دیاری بو.» ئو و ھوئە خدا ھوئر، مۇنگ ئو آسارل خَلق کِز دِی تا آر زمی روشنایی بوخشین پس روژ، شو، فصلل ئو سالل ! یک جیا بین. خدا دیی تی آوہ کە خَلق کِز دِسی خوئە.



۱ روژ پنجم، خدا وت: «ماهی، دریا پر یکن ئو ملل ۱ آسمون پر یگرن». و هونه او گل ماهیل ئو ملل خلق کړدی. خدا دیی تی اوه که خلق کړدسی، خوئه ئو اونه برکت داتی.



۱ ششمی روژ آفریش، خدا وت: «ز می ۱ گل جور گیونداری پر بو» ئو اوه که خدا وت انجوم بی. آ جیون له، گیوندارل، مارل ئو خسرل بین. خدا دیی تی اوه که خلق کړدسی خوئه ئو خوشحال بی.



آسه خدا فرماش کړدی: «انسون چی وژم بسازم تا آر زمی نو گیونداری فرمونروایی پکه.»



آسه خدا قری خاک کړتی، اوه ا طور انسون ایراوردی نو زنی دمی تیر. خدا نوم نیا آم نو باخ کلنگی آره آماده کړد تا آر وره زنی پکه نو ویردار بوتی.



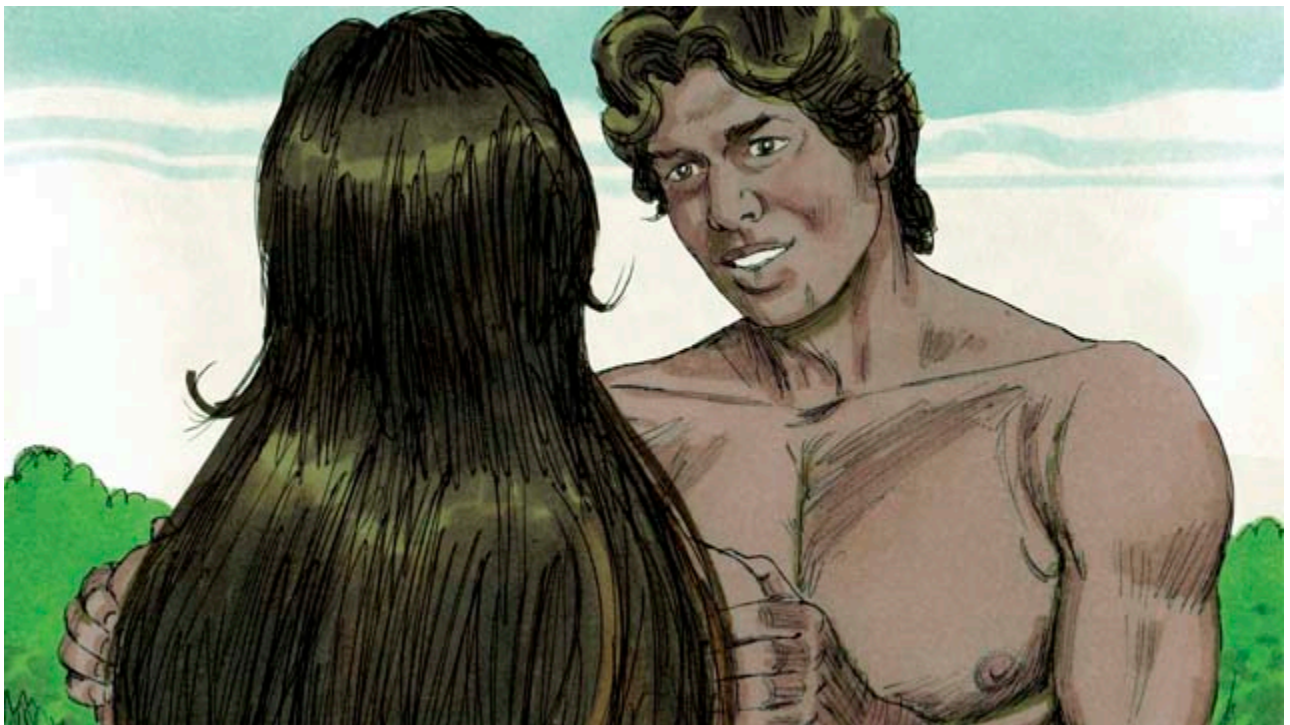
خدا دُو دار خاص اِ نُوَم اَ باخَه قِرار داتِی، یِکی دار زنی نُو یِکی هَنی دار شناخت خو نُو گَن. خدا وَا م وَت کِه مَثُونی اِ میوَه کُل دارل باخ بیری پِهجَز میوَه دار شناخت خو نُو گَن. اَر اُو اِ میوَه اَدارَه مَخواری، مَمَرِد.



اَسَه خدا وَت: «خو نی یِه کِه اَم تَنیا بِمینی.» اَره یِه کِه جیوُنل نِمَثوَنِسَتُو هُمَدَم خوئی اَره اَم بون.



وَ اِيِي خَاطِرَه خدا آم كِرِدي اِ خَاو خَسِي. اَسَه يَكِي اِ دَنَلِ گِرَت تُو اَزْني، زَن خَلَق كِرِدي تُو اُو اُورِدي اَر تِه آم.



وَ خَتِي آم اُو دِيِي تِي، وِت: «اِي مُوجودَه چي مَنَه. تُو مِي مَنِم اَزَن، اَره يِه كِه اِ پيا گيريا.» وَ اِيِي خَاطِرَه سَه كِه پيا اِ باوَه تُو دا وژ جياَنه ماو تُو وَ گَرْد زَن وژ يكاگيزَه مَكِه تُو اِ اوَه اِ دُما، اِ دُوئَه، موئَه يَكِي.



خدا پيا ئو ژن چي وژ خلق كړېدى. او اُون برکت داتې ئو فرماش كړېدى: «بارور بون، اوپل بارن ئو زمی پر گن.» ئو خدا دپي-تي هرچي كه خلق كړېسي خوئه ئو خوشحال بي. گل يوئه ! روژ شتم پيش هت.



و گُرد رسي ئن روژ هفتم، خدا كار آفرينش تومو كړېدى، روژ هفتم برکت داتې ئو و بيني وت مقدس؛ آره په كه روژي بي كه خدا دُما تومو بي ئن كار آفرينش، ازوم گرتي. و هوئه خدا جهون ئو گل مخلوقل خلق كړېدى.

داستانی گیریا ! کتاو مقدس (کتاو پیدایش فصل ۱ نو ۲)

٢- هَتِنِ كُنَاهِ وَ جِهُونِ



آم ئو ژنی! باخ فشنگی که خداون آرئو ساختی، و خوشی زنی یونه مکزِد. و وجوده لئی وژو، شرمئی اژده نیاشت آره یه که هنی گناه نهئی آ دنیا. اُون بیشتَر! باخ گُمونه میا ئو و گرد خدا گپ ئو گُفتونه مکزِد.



آما مار فن بازی! آ باخه بی. آ مازه! ژن پرسیتی: «آیا حقیقت ډیری که خدا هومه! خوار ډن میوه گل دارل باخ من کز ډسی؟»



ژن جَوآو داتی: «ایمه اجازَه دیریم! میوه گل دارل پهجَز میوه دار شناخت خو ئو گن بیریم. خدا و ایمه و تیبی: «آر هومه! میوه آدارَه بیرینو ئو یا حتی دس بیئونو! قه، ممرینو.»



مار و ژن وت: «یه دُرس نی یه! هومه نَممرینو. خدا مزانی ز مونی که هومه! میوه آدارَه بیرینو، چی خدا خو! گن تشخیصه می ئو.»



ژن دیتی که میوه آدازه قشنگه نو و نظر طوم دازه ما. او که مگسیتی گل چی پزانی، میوه ادار چنی تی نو خواردی. آسه ا میوه و میرده هم داتی نو او هم خواردی.



پهو، چیملو واز بی نو ا لتی وژو آگا بین. ام نو ژنی هلگو دا تا و ولگ دارل، لتی وژو پپوشین.



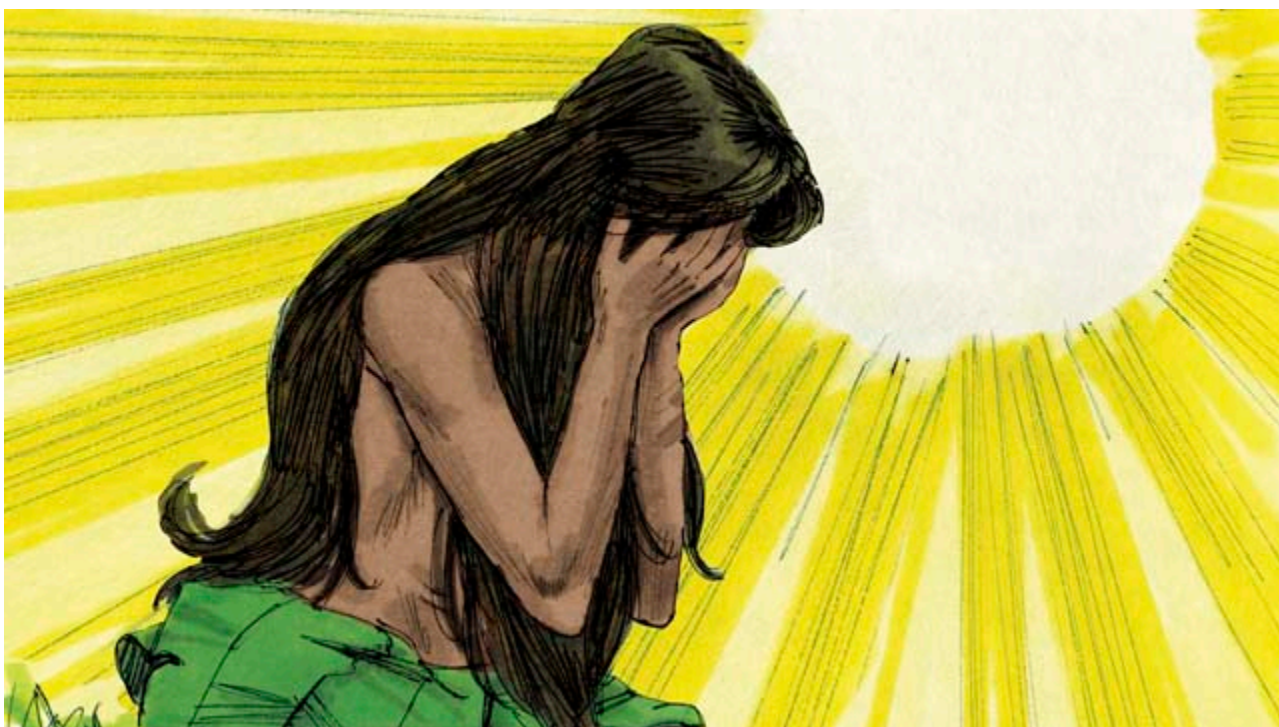
آسه آم ئو ژنی دنگ خدائو شینفت که اباخ ریا مچیا. اُون وژو ا خدا قائم کِرد. خدا وت: «آم هاین آر کو؟» آم جُواو داتی: «دنگ ئویم ا ئوم باخ شینفت ئو آر ه یه که لت بیم زیلم چی، وژم قائم کِرد.»



آسه خدا پرسیتی: «کی و تو وت لئی، آیا ا میوه ا داری که منم کردی خوازیت؟» آم جُواو داتی: «ایی ژنه که و م بخشویت، ا ا میوه داتی ا م.» آسه خدا ا ژن پرسیتی: «یه چه کاری بی که کِردیت؟» ژن وت: «مار م فریو داتی.»



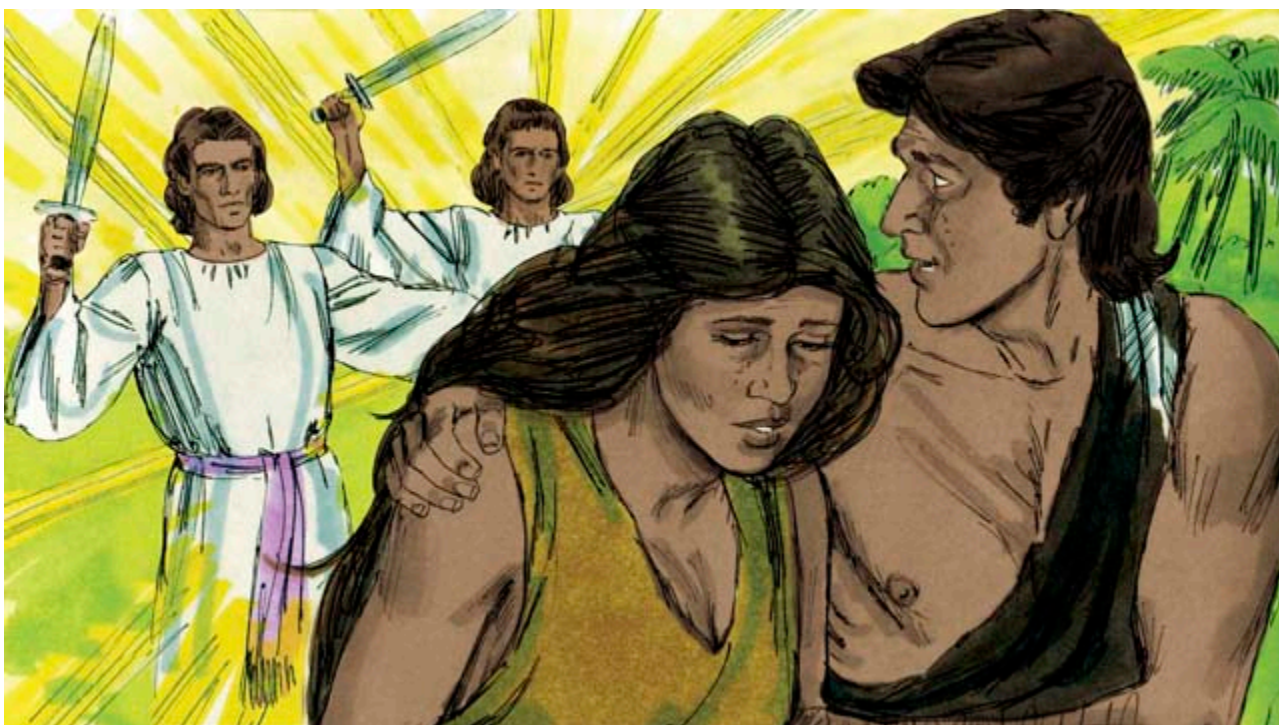
خدا و مار وت: «تو ملعونی. اژ ایزه ا دما د آر رویی لیت مسری ئو خاکه میری. تو ئو ژن د ا یگتری نفرت دیریئو ئو م هم د ا ئوم نسل تو ئو نسل ژن دشمنیئه مئم. گسی ا نسل ژن، سر ئونه مکوئی ئو تو مین آر پاشنی او.»



آسه خدا و ژن وت: «ژوئیت فزه زیاده مکم. اژ ایزه ا دما میلِت هر ها آمیردت، ئو او آر تو هر سلطه دیری.»



خدا و پيا وټ: «آره ښه ځه گوشت دا و حرف ژبت ټو! م سرپيچي ټ کږد، زمي! ژير لنت ځراږه مگري ټو تو و زمت ځره، ټون جوړه مگي. آخر ميري ټو لنت اور مگيردي آ خاک.» ام نوم ژن وژ نيائي آ هوا ځه و معني زني بخشه؛ آره ښه ځه او مگست بو آ دا گل انسونل. خدا اون و لباسلي! پوس جيونل پوشوني.



آسه خدا وټ: «ايسه ځه انسون بيه سبه طور ايمه ټو خو! گن تشخيصه مي، نبايس بليم ځه! ميوه دار زني هم پيري ټو تا آبد زني بميني.» و ابي خاطره خدا اون! آ باخ رنگينه اوتي! در. او آر دم در آخل باخ، فرشتهل قدرتمني ځرار داتي تا! خوازين ميوه دار زني جلوگيري پگن.

داستاني گيريا! ځتاو مقدس: (ځتاو پيدايش فصل ۳)

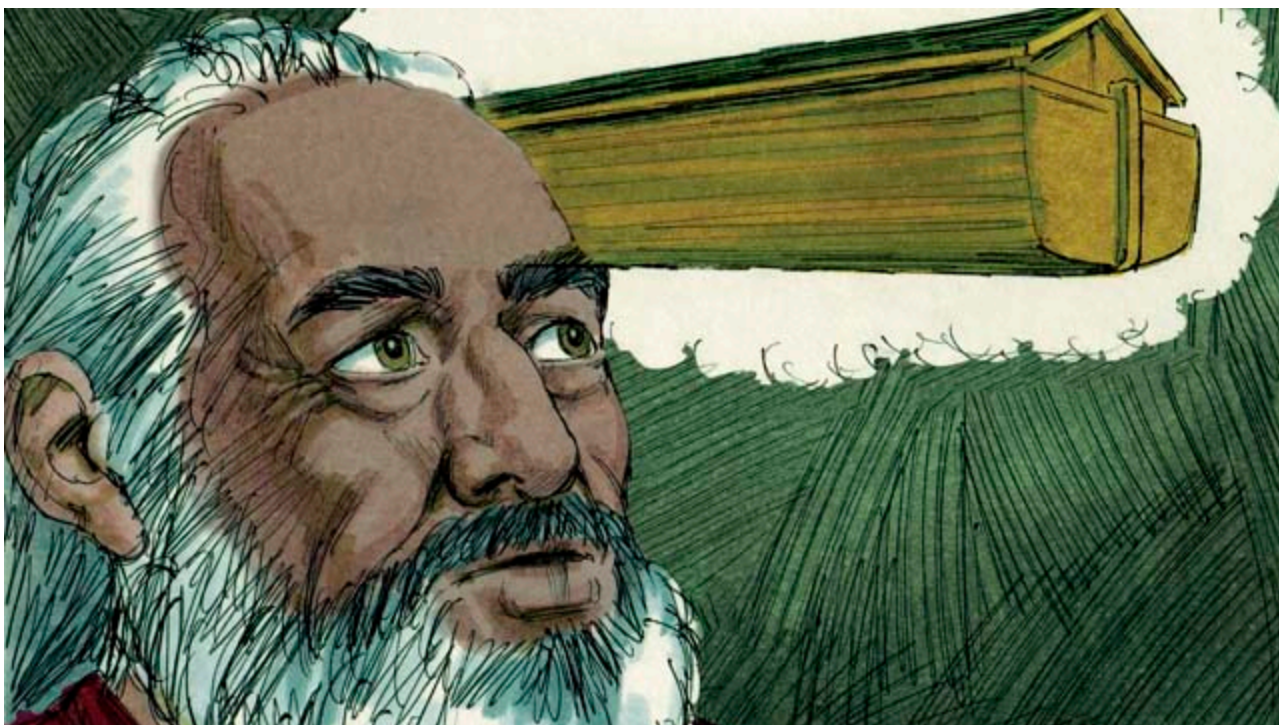
۳- سیل



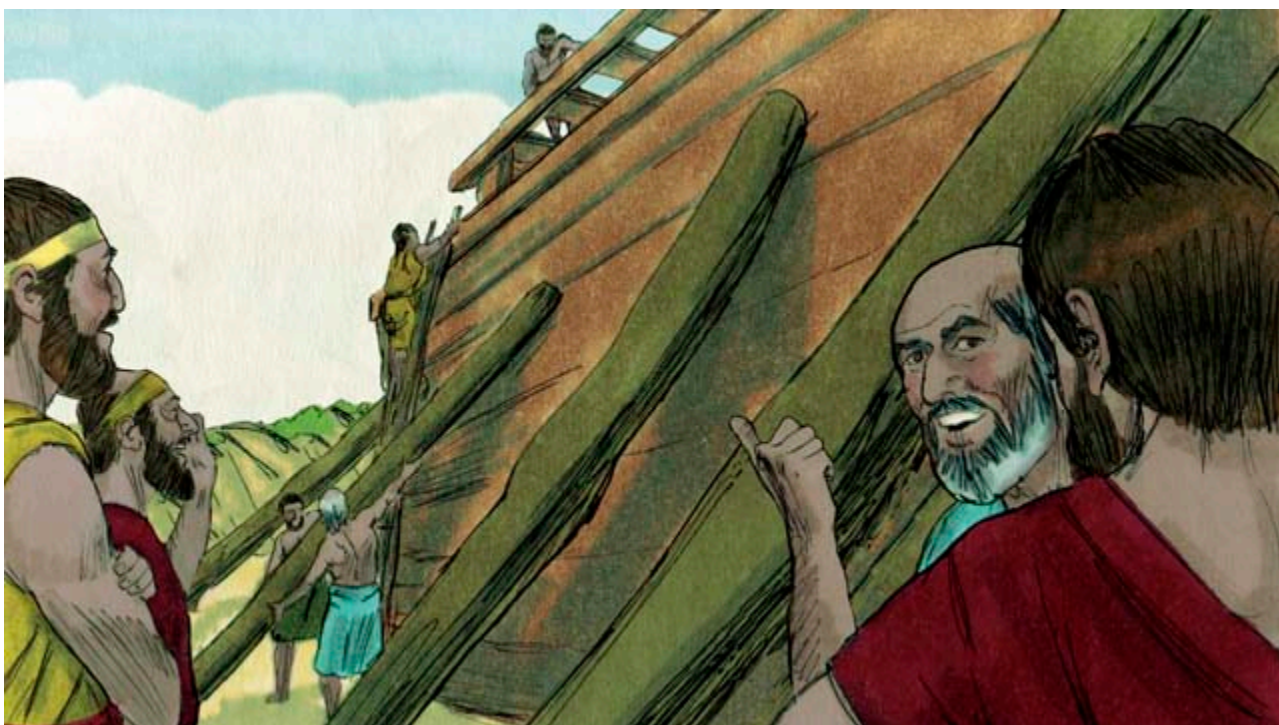
دُما سالی فیره، تعداد انسونل آر رویی زمی فیره زیاد بی. اُون آخنه خشن ئو شرأشو بین که خدا تصمیم گرتی کُل دُنیا و سبیل کلنگی نابود بَکه.



أما خدا إ نوح راضی بی. أُو پیا عادلی بی که إ ئوم شرورل زنی یه مَکَرْدی. خدا نوح إ تصمیم وژ إ بازه آ سبیل کلنگه خور دار کِرْدی. أُو و نوح فرمایش کِرْدی که کشتی کلنگی بسازی.



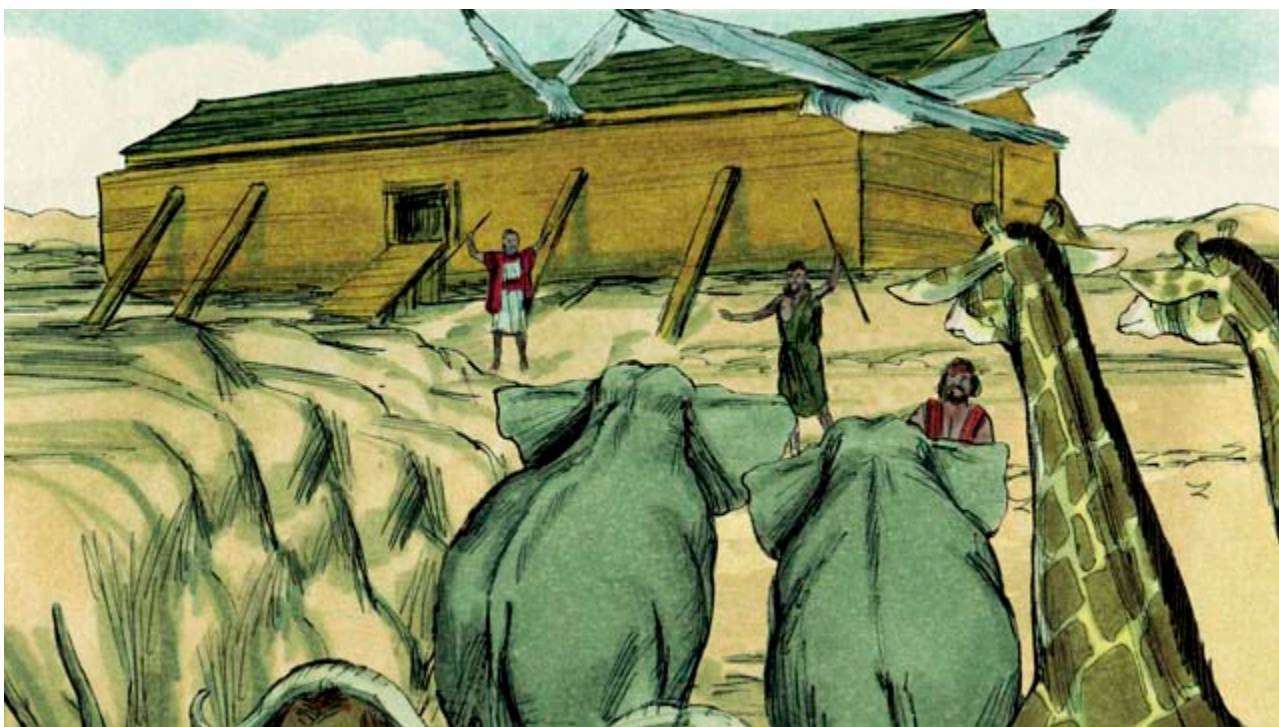
خدا و نوح فرمائش ڪرڊي ڪه ڪشتي و ڊريڙي ۱۵۰ ميٽر، پيني ۲۵ ميٽر ۽ پلنگي ۱۵ ميٽر بسازي. نوح مڱسٽ ايي ڪشتي سبه طبقه و چو سروه مساختي. ڪشتي مڱسٽ تاق، اتاقل فره ۽ پنجره داشتوتي. ڪشتي و ايي خاطره مسازيا تا نوح، خانواده ۽ جيونل خشڪي ا سبيل ويرداري پيڪه.



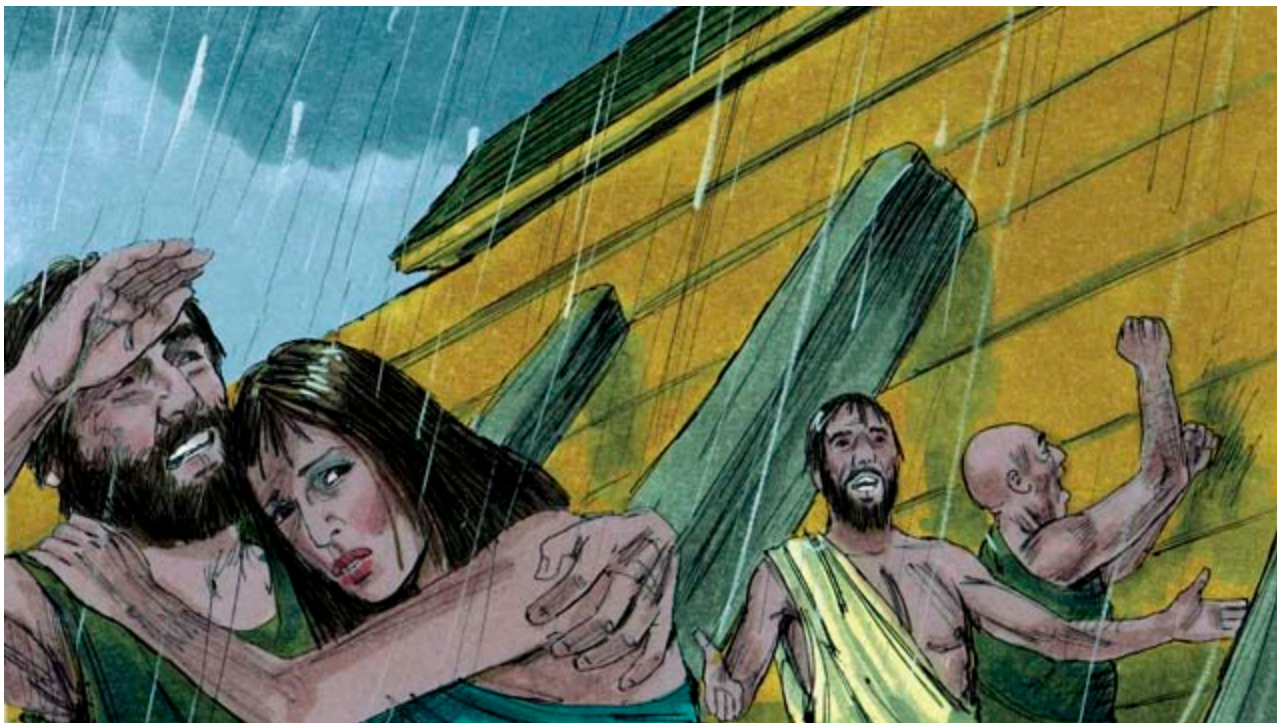
نوح ا خدا اطاعت ڪرڊي. او، ۽ سبه گري ڪشتي ۽ هر ا طوره ڪه خدا فرمون دايي، ساخت. آره يه ڪه ا ڪشتي ۽ فره گلنگ بي، سالل فره زمون پڙدي تا بسازري. نوح و مزيم هشار داتي ڪه سبيله ما ۽ اُون بابس اور ڪيڙدن ويره خدا. اما اُون حرف نوخو باور نڪرد.



خدا فرمُون داتی که نوح نو خانوایه خوراک کافی آره وژو نو جیونل جَم بکن. وَختی گل چی آماده بی، خدا وَ نوح وت زَمُونی رَسیئه تا آ هشت نَفَره یعنی او، ژنی، سه گُر نو بُویلی بچن ا نَوم کشتی.



خدا ا هر جور جیون نو مل، په چفت نیر نو ما ویره نوح ر کِژدی تا بچن ا نَوم کشتی نو ا موقه سیل ا آمون بون. نو خدا، هفت چفت نیر نو ما ا گل جیونلی که آره قربانی کِردن خو بین، ر کِژدی. وَختی گل چن ا نَوم کشتی، خدا در کشتی بستی.



آسه واژون چل روژ ازگار واری ئو آو! زمی هونه مجوشیا که گل چی، حتی گویل پلنگ هم، و گزیدی پوشیا.



گل موجودلی که و زویی خسکی زنی یونه مکرد، بهجز انسونل ئو حیونل ئوم کشتی، هلاک بین. کشتی من آر زویی آو ئو گل چیل ئومی! خفه بی ئن من! أمو.



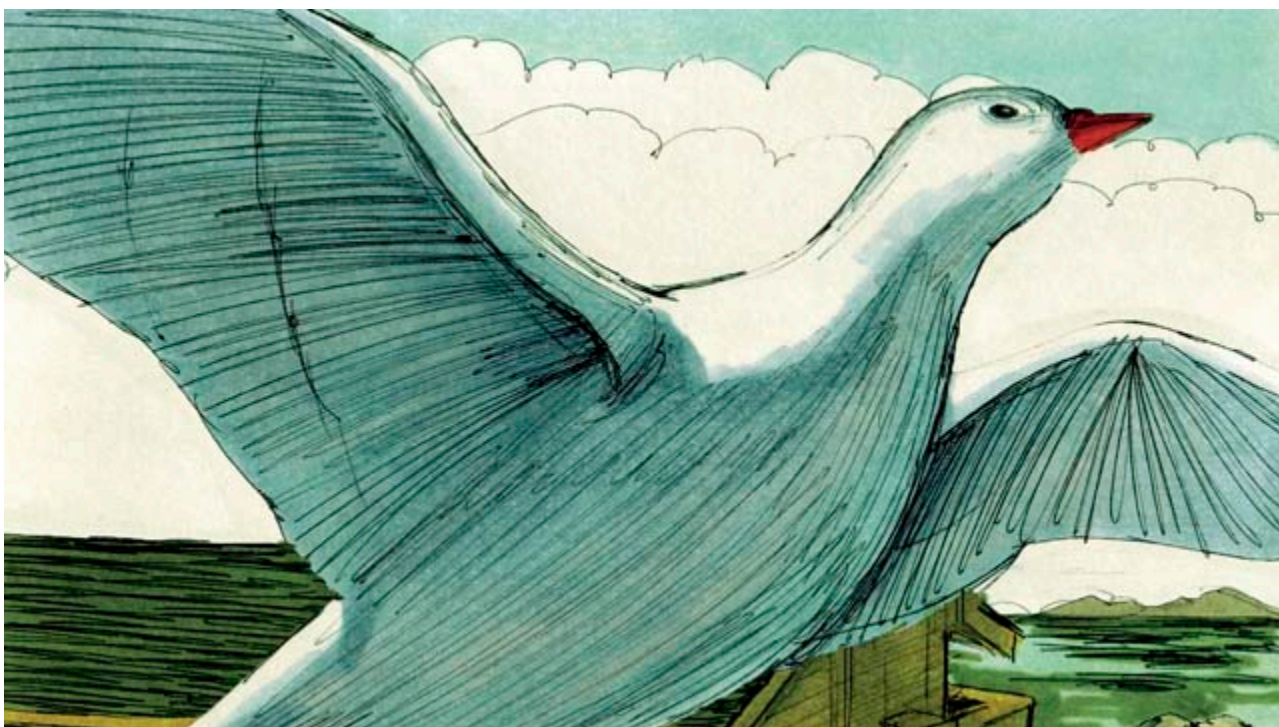
دُما وارُون، کشتی پنج مُونگ آر رُویی آو بی نو اِ ایی مُدته آو بِنیا نیاتی ا هُوآر چیئن. اَسَه په روژ کشتی آر رُویی گُویی ا حرکت هوسیا. اَما دُنیا هَنی ا ژیر آو بی. دُما سِه مُونگ قُله گُویل دیاری بی.



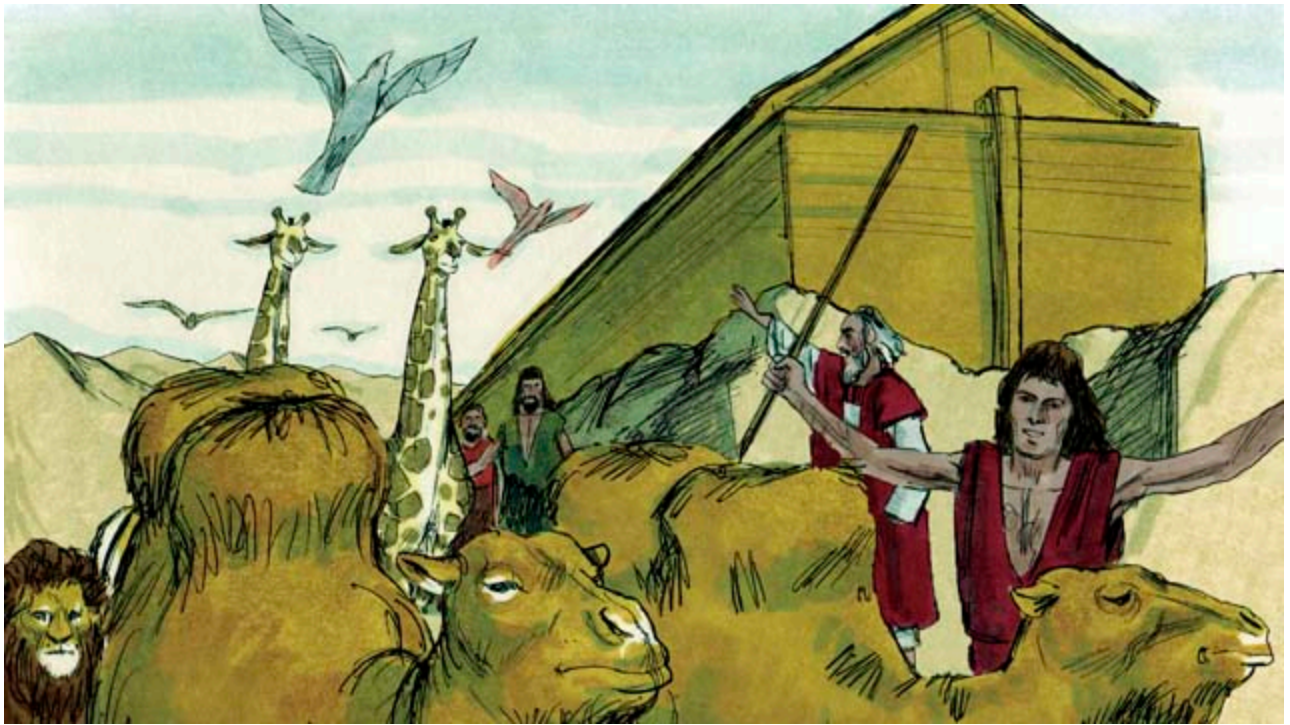
دُما چل روژ، نوح قِلائی آره پیا کِردن زَمی خُشک ر کِردی ا نر. قِلا پر گِرتی اَما خُشکی پیا نِکِردی.



دُما اَوُه نوح گموئری ر کِزیدی. اما گموئر هم نئوئستی ز می خُشک پیا بَکِه، پس اُورگِیردی ! لا نوح. هَفْتَه دُمان، په گِل هَنی گموئر ر کِزیدی نو گموئر و وَلگی ! زیتون اُورگِیردی ا کشتی! او نِیشتی نو گِیال سُوژو کِردی.



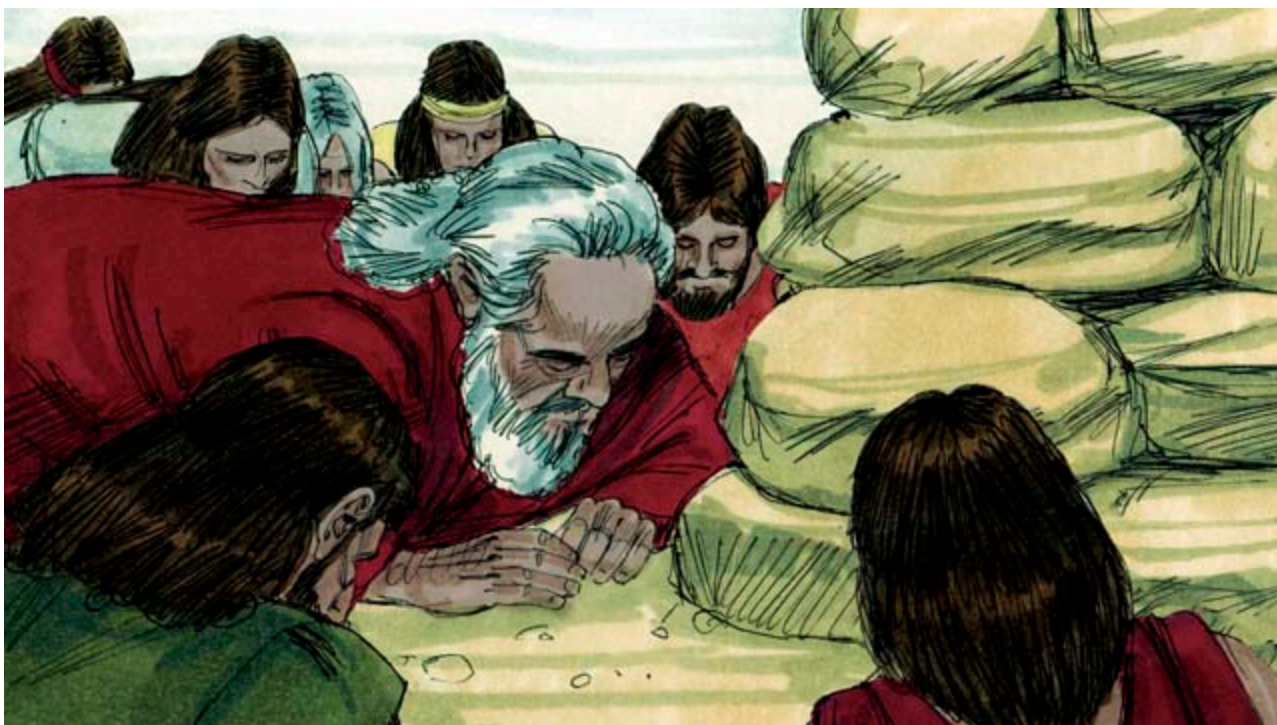
نوح په هَفْتَه هَنی چیم اری مَن نو گموئر اَره گِل سِیم ر کِردی. ایی گِلَه گموئر اُورگِیردی. او د نِیشتی نو گموئر جائی اَر رُویی خُشکی پیا کِردی.تی.



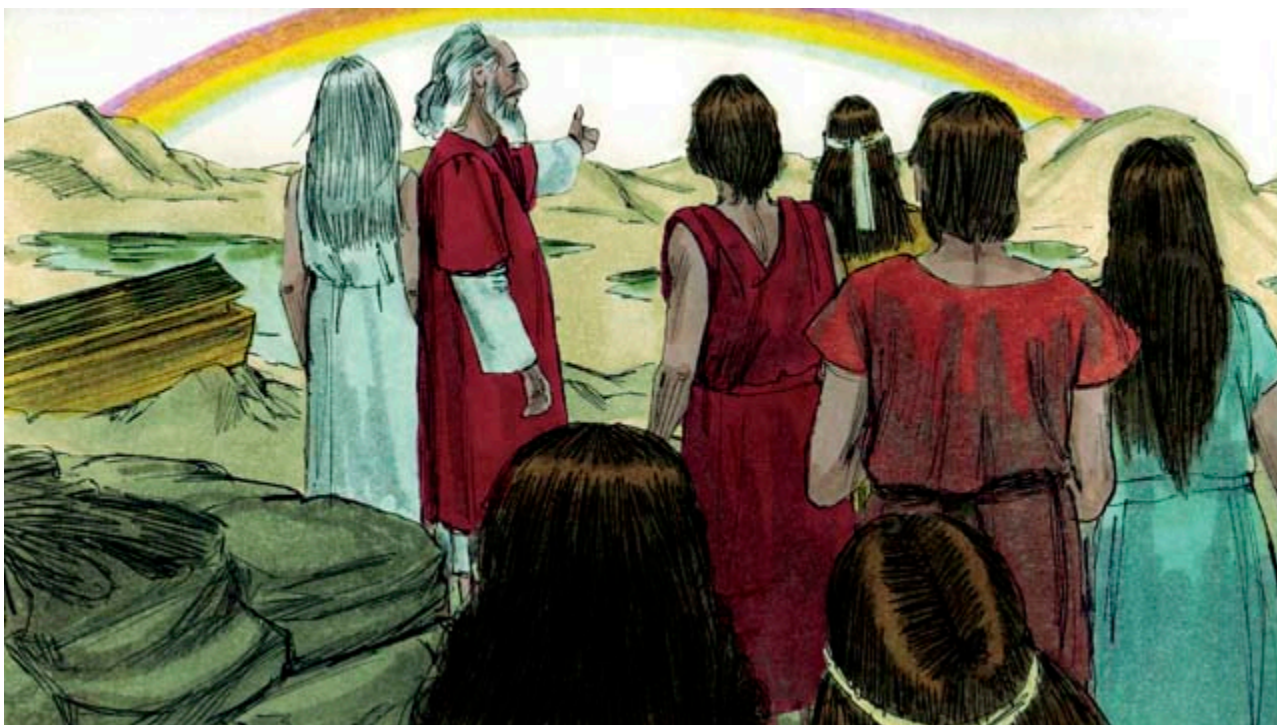
دُما دُو مَونگ خدا و نوح فَرماش کِردی: « و گِرد خانوادَت تُو جیوُنل اِ کشتی بَگن اَ در. باروَر بون، اَویل بارن تُو زَمی پَر بَگن.» پَس نوح تُو خانوادِه اِ کشتی کِردُون اَ در.



نوح دُما کِردن اَ در اِ کشتی، قربانگَاهی ساخَتی تُو اِ جیوُنلی کِه و اِبی خاطِرَه اُوردییَتی، قربانی کِردی. خدا اِ اِبی کار نوحه راضی بی تُو دوئُمونی برکت داتی.



آسه خدا هونه قول داتی: «د زمی و خاطر شر آشویی انسون، و سیل، لنت یا نابود نیمگم؛ هر چن دل انسون ا گوجری گناهکاره.»



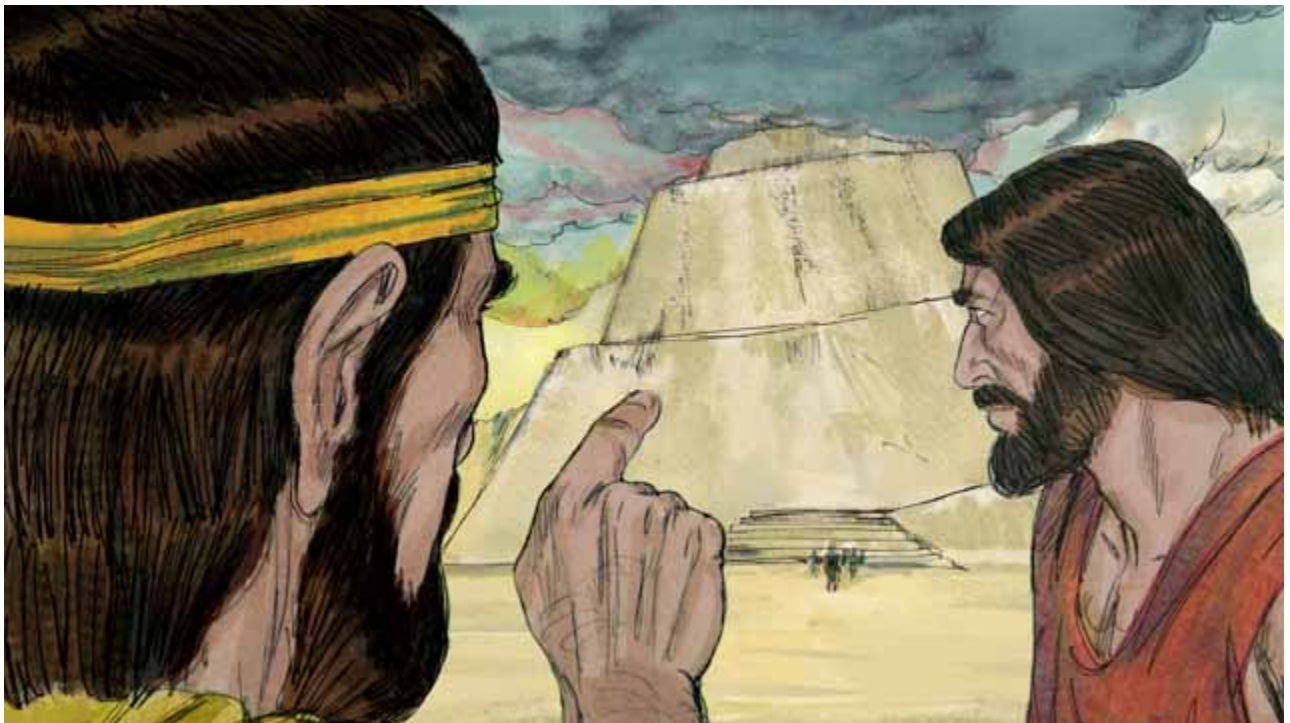
آسه خدا و نیشونه قول وژ، اولی سورسویل ا آسمون اوردی ا وجود. هر زمون سورسویل ا آسمون دیاری مویی، خدا نو قومی قول اونو ماورد اویر.

داستانی گیریا ا کتاو مقدس: (کتاو پیدایش فصل ۶ تا ۸)

٤- عَهْدِ خُدا وَ كَرْدِ اِبراهيم



سالی فیره دُما توفون زُمون نوح، تعداد انسونل هني هم زياد بي. اُون دُواره هم نسبت و خدا نو يگيري گناهونه مکرد نو آره يه كه كل و يه زون حرقونه ميا، ا جا اطاعت ا فرمون خدا نو ثوين بيئن نو پر كرين رمي، ار يه جا جم بين ار دور يك نو دس ا كار ساختن شيري آره وژو بين.



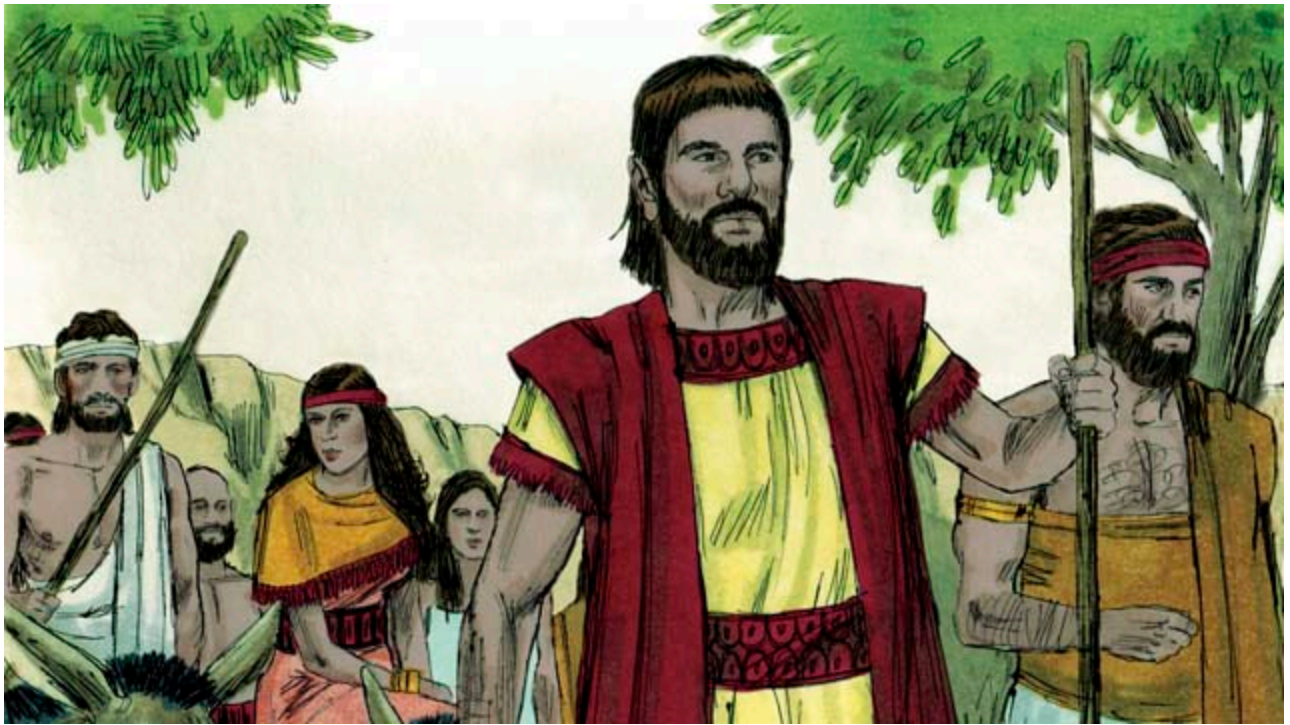
اُون انسونل فيره فدي بين نو نمگستو و دستورل خدا زني بگن نو حتى دس ا كار ساختن برج پلنگي بين كه سر ار آسمونه مكيشي تي. خدا ديتي ار اُون و شراشوني وژو ادامه دن، باعث كارل گناه فيره مون.



وَ إِي خَاطِرَه خَدا رُون اُون كِرْدِي اَرُونَل جور آ جور نو اُون تُوین كِرْدِي اَ كُل جَائِي اِ دُنْبا. شِیری كِه اِنْسُونَل بَنیا سَاختِنُو نِیایی، نُوَم نِریائی اِ بَابِل كِه وَ مَعْنی «اَشُوْفَتِهْ».



خَدا دُما صَدها سال وَ گَرْد پِیائی وَ نُوَم اَبِرام خَرْف دَاتِي. خَدا وَ اَو فَرماش كِرْدِي: « اِ سِرزَمین نو مال باوَه وِژت پِگَه دَر نو بَچ اِ وِلاتِي كِه مِ تو اَوَرَه هَدايْتَه مَگَم. مِ تو بَرَكْتَه مِئَم نو اِ تو فُوم كِلنگِي مارم اِ وِجود. مِ نُوَم تو كِلنگَه مَگَم. كَسِلی كِه وَ تو بَرَكْت بِنِن، بَرَكْتَه مِئَم نو اُونَه كِه تو لَنْت پِگَن، لَنْتَه مَگَم. كُل خانوادِل رُویی رَمی وَ خَاطِر تو بَرَكْت پِیا مَكَن.»



أبرام هم إلهذا اطاعت كړېدی. او ژنی سارای، نوکرل ئو دارایی وژ اړداشتی ئو چی ویره سرزمین کنعان که خدا و او نیشون دایی.



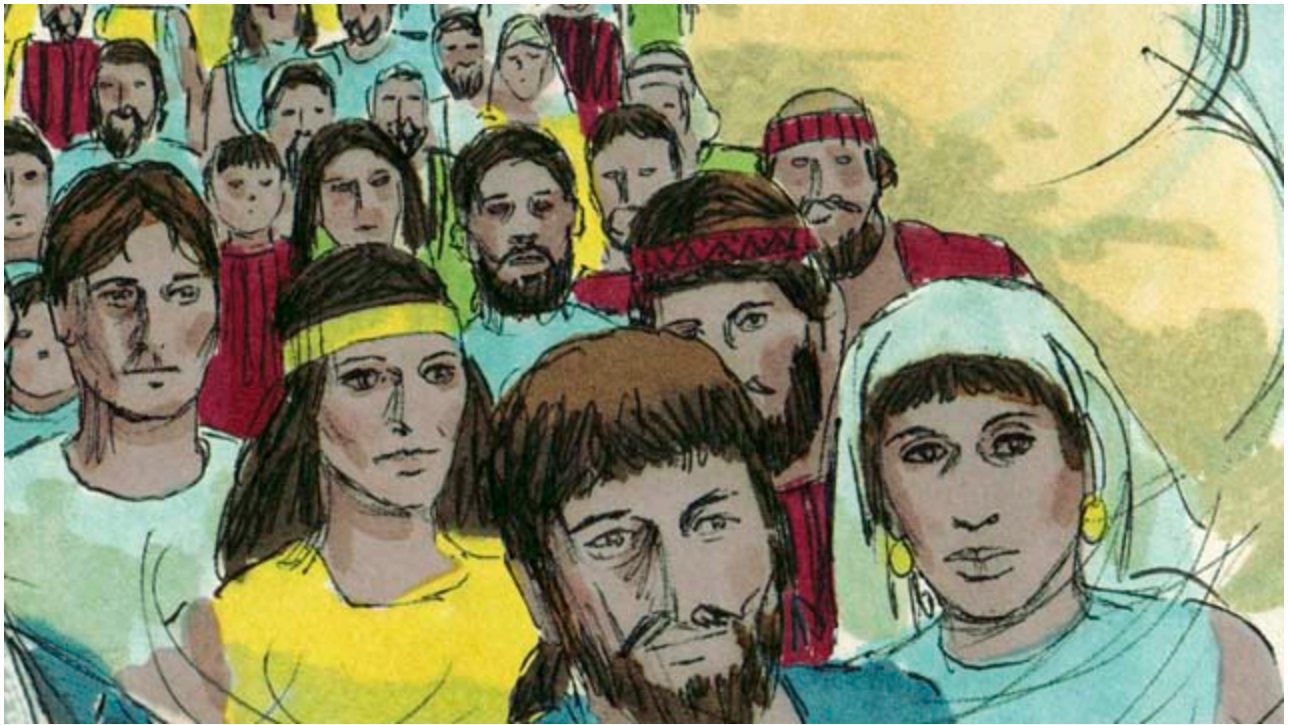
وختی ابرام وارد کنعان بی، خدا فرماش کړېدی: « سیل دور ئو ورت ېگه. گل ایی سرزمینه که موینی، منم آ تو ئو اوپللت.» آسه ابرام ازمینه، من.



ا وړه پياښي و ټوم ملكيصديق بي كه كاهن خدا مُتعال بي. ابرام او ا آخر يكي ا جنگلي ديتي. ملكيصديق، ابرام برکت داتي نو وت: «خدای مُتعال كه هویا اُسْمونل نو ز مينه، ابرام برکت د.» آسه ابرام ده يك غنيمتل جنگي بخشوني ا ملكيصديق.



سالي فیره گذریا، ولی ابرام نو ساری، هنی اویلونی نیاشت. خدا و گُرد ابرام حرف داتي نو دواړه وعده داتي كه كری می ا بیئو نو ا نسل او، اویلل فیره ما ا وجود كه چی اَسارل اُسْمون فیره مون. خدا ابرام عادل شماردی، اړه یه كه او وعده خدا باور كړدی.



آسه خدا و گژد ابرام پمونی بستی. معمولاً پمون قرارداد دو طریفه گه که پرآور آوه هر دو طریف تعهده منن تا کاری آره یگتری انجوم دن. اما ا باره ابرام، خدا زمونی ایی پمونه بستی که ابرام ا خاو خسی بی. و ایی حاله ابرام مئونستی دنگ خدا بشنویی. خدا وت: «م ا وجود وژت گری منم ا بینت نو سرزمین کنعان منم ا نسل تو.» ولی ابرام هنی گری نیاشتی.

داستانی گیریا ا کتاو مقدس: (کتاو پیدایش فصل ۱۱ تا ۱۵)

٥- كُرْ وَعَدَه



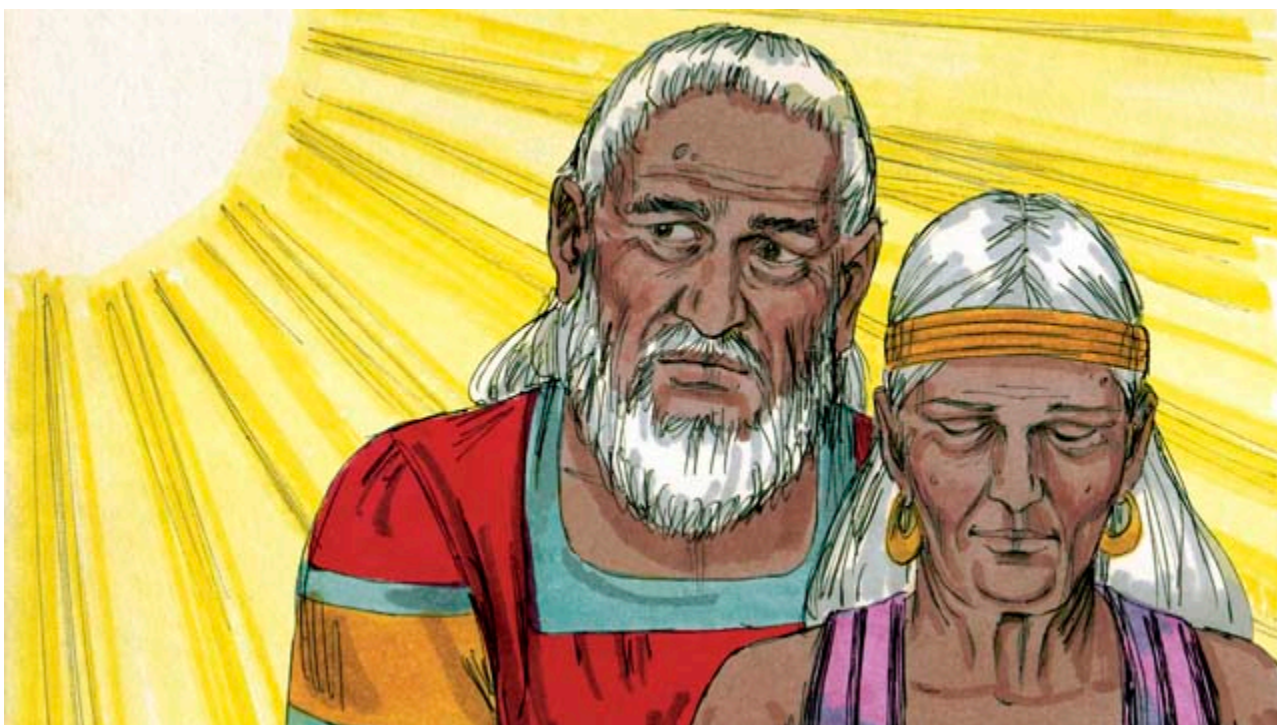
دیه سال دُما بار کِردن آ سرزمین کنعان، ابرام نو سارای هنی اویلونی نیاشت. آسه سارای ژن ابرام و او وت: «ایسه که خداون اجازه نیاسی تا م اویلمی داشتو نو ایسه که م آره حامله بیئن فره پیرم، و گُرد خدمتکارم هاجر داوات بگه تا او بئونی آره م اویلی باری.»



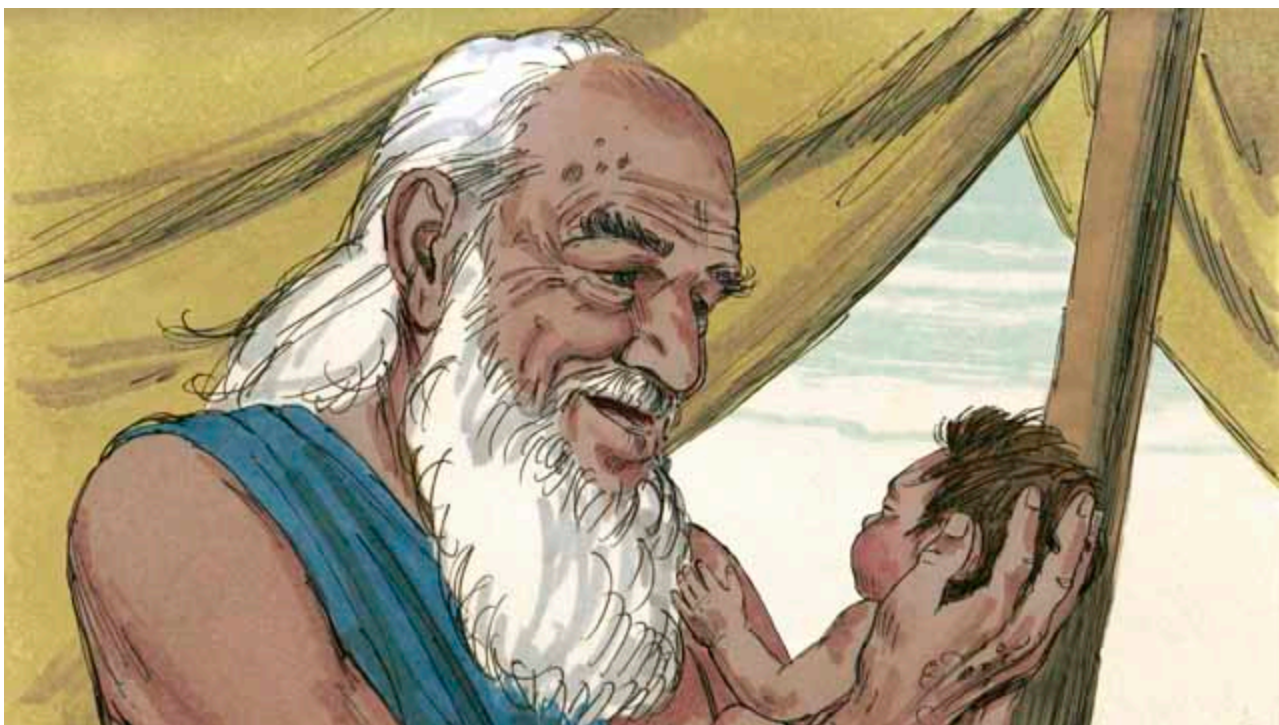
پس ابرام و گُرد هاجر داوات کِردی. هاجر گُری اوزیدی آ دیی نو ابرام نوم نیا آ اسماعیل. اما سارای و هاجر خسویدیئه مکِردی. وختی که اسماعیل سیزه سالون بی، خدا په گل هنی و گُرد ابرام حرف داتی.



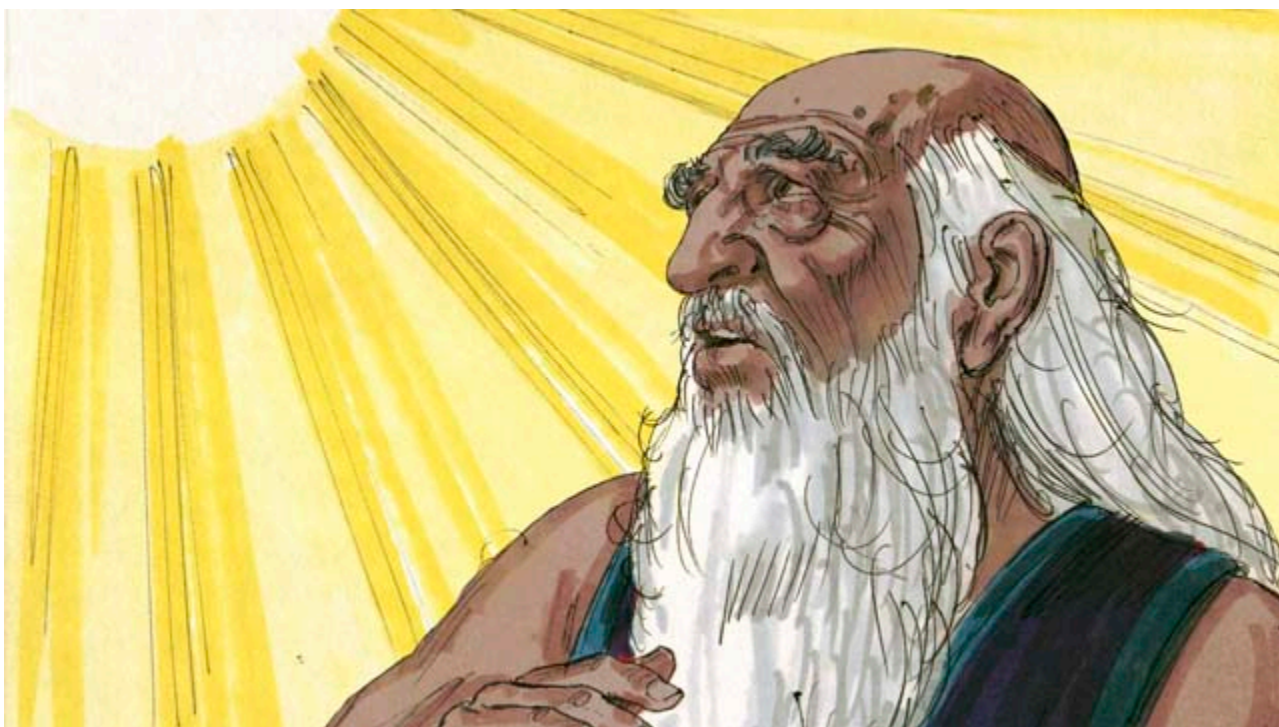
خدا فرماش کړدی: «م خدا قادر مطلقم نو و گرد تو پمونی مونم.» آسه ابرام و درگاه خدا سجدہ کړدی. نو خدا و ابرام فرماش کړدی: «تو موین آ باوه قومل فره. م سرزمین کنعان و عنوان میرات، و تو نو نسل توتہ منم نو همیشه موم آ خدا اون. تو هم بایس گل کرل خانواده وژت ختنه پکی.»



«ژنت ساری، گری ماری که ماو اوایل وعدہ. نوم بنتی اسحاق. م و گرد او عهدہ مونم نو ا او نسل گلنگی مارم آ وجود. اسماعیل هم قوم گلنگی مسازم، اما پمون م و گرد اسحاقه ماو.» آسه خدا نوم ابرام و ابراهیم، یعنی باوه قومل فره، عوض کړدی. نو خدا نوم ساری و ساره عوض کړدی که و معنی «شاهزاده‌ته».



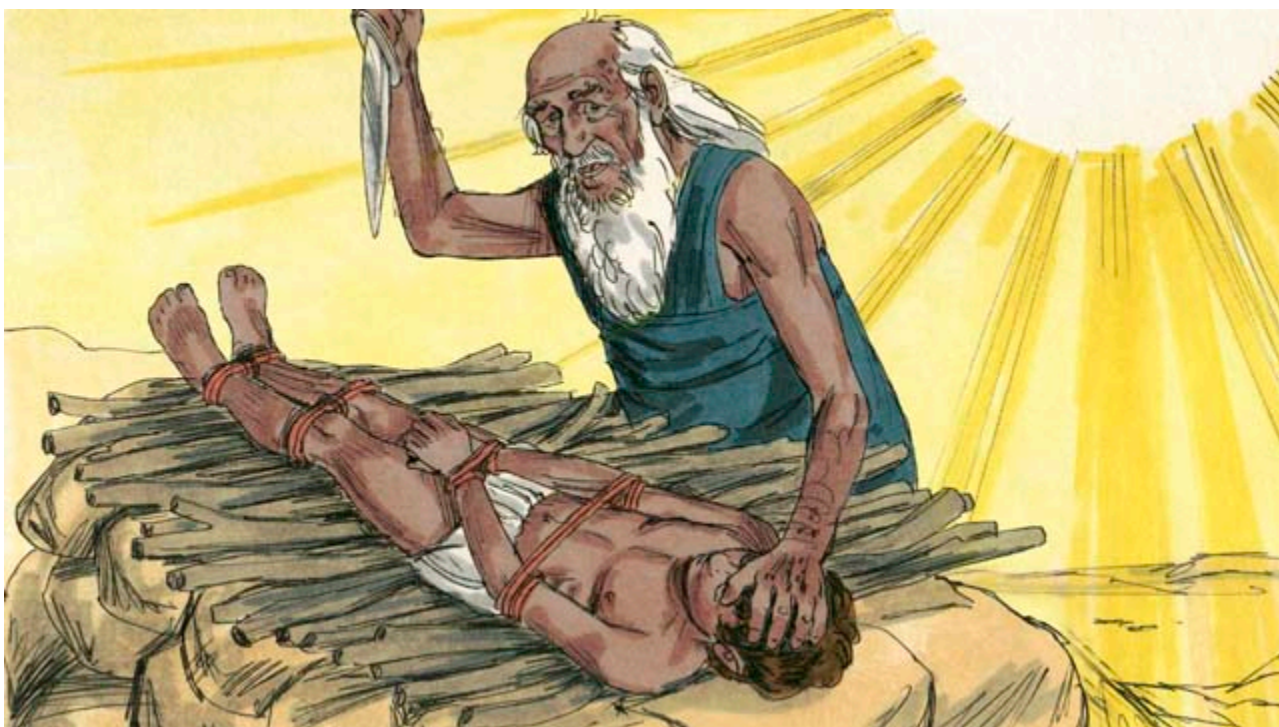
آروژه ابراهیم کل گُریل دوئمو وژ خَینه کِردی. دُما! حدود په سال، زُمونی که ابراهیم صد نو ساره نود سألون بی، ساره گُری اُوردی آ دی. هر آ طوره که خدا گِستی تی، اُون ئومو نیا آ اسحاق.



وختی که اسحاق بی آ پیا چونی، خدا ایمان ابراهیم اِمِخو کِردی نو وت: «تَیا گُرت اسحاق آره م قربانی بکه». ابراهیم دُواره! خدا اطاعت کِردی نو آماده بی تا گُری قربانی بکه.



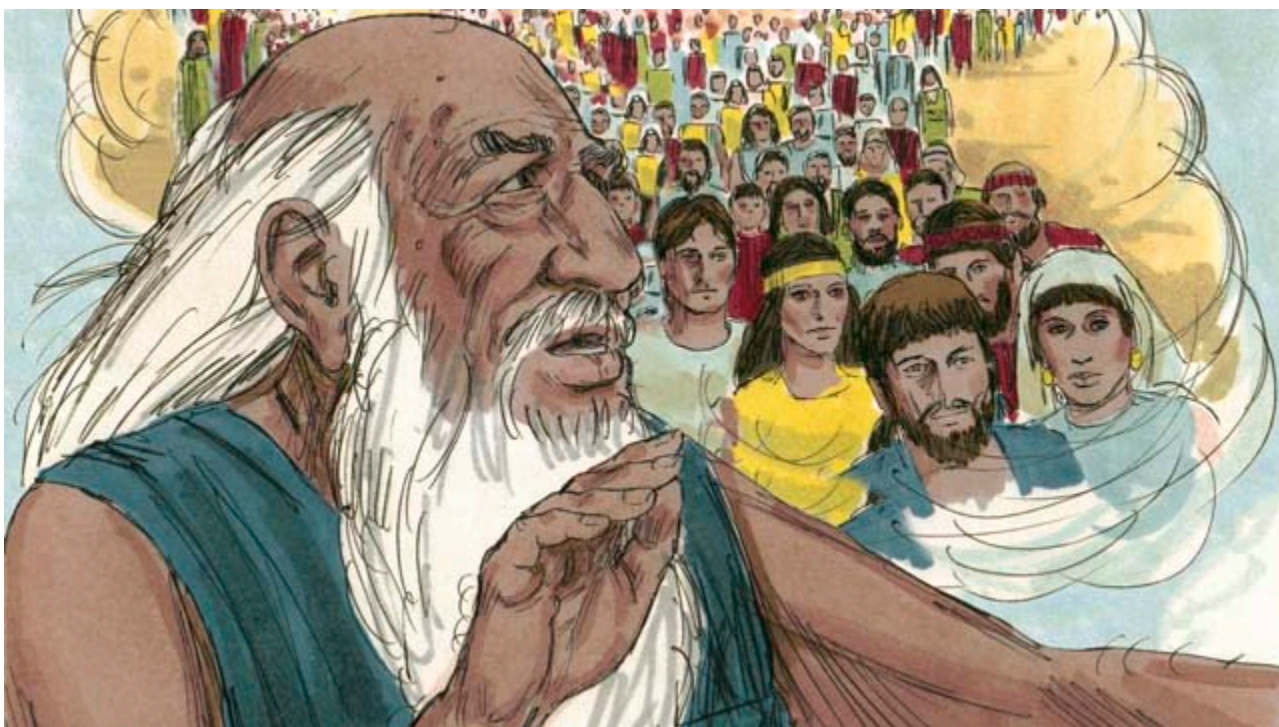
وختی ابراهیم ئو اسحاق ویره قربانگاه مَچیان، اسحاق پرسیتی: «باوه، هیزم آره قربانی آماده هه، اما وِرک قربانی ها آر کو؟» ابراهیم جَوّو داتی: «کُرم، خدا وِرک قربانی آماده مَکه.»



وختی اُون رَسین آ قربانگاه، ابراهیم کُری اسحاق و رَسنی بستی ئو او نیاتی آر سَر قربانگاه. ابراهیم مَگسیتی کُری قربانی پَکه که خدا فرماش کِردی: «دَسیت نَگهدار! و کُرم صِدَمَه نَرَسین! ایسه زانِستِم که تو ترس م! دِل وِرت دیری، آره یه که یَکله کُرم وِرت! م درِیغ نَکرد.»



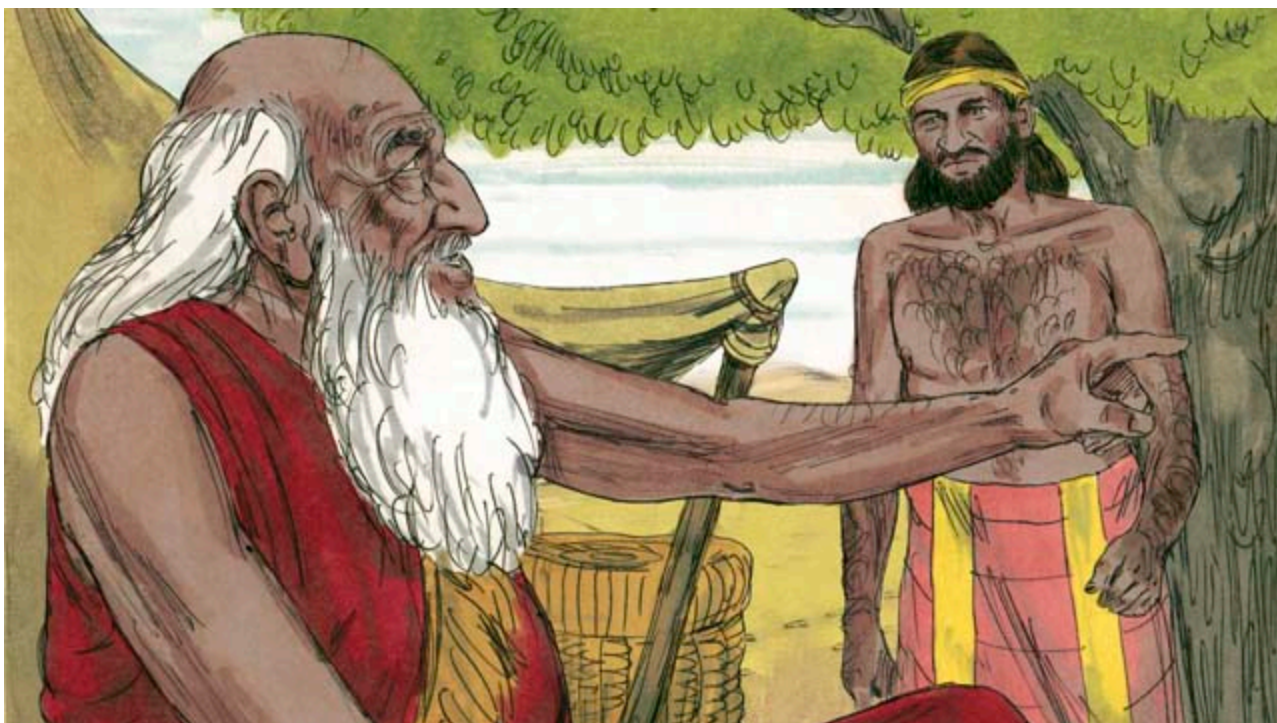
ابراهيم ! آنزیکي ته، ورنی دبی تی که گیر کړدی تی ! نوم ټټه. خدا ورن ! جا اسحاق آره قربانی ر کړدی تی. ابراهیم و خوشحالی ورن و عنوان قربانی پیشکش کړدی ا خدا.



آسه خدا و ابراهیم وت: « ! وړه که تو حاضر بین گل چی وژت، حتی یگونه اویلت و م بوخشی، م هم قوله منم تو برکت دم. نسل تو بیشتر ! اسارل آسمونه مو. آره یه که ا م اطاعت کړد، گل خانواد رمی ! تر خانواده تو برکت پیا مکن.»

داستانی گیریا ! کتاو مقدس: (کتاو پیدایش فصل ۱۶ تا ۲۲)

٦- ﺧﺪا اَﺭﻩ ﺍﺳﺤﺎﻕ ﺁﻣﺎﺩﻩ ﻣَﻜِﻪ



زموڼی که ابراهیم و پیری نو ګری اسحاق و چوڼی رسیځی، ابراهیم یکی! خدمتکارل وژر کړدی آزادګاه نو سرزمین طایفه تا! وړه اړه اسحاق ژنی باری.



دما سفری طولانی و سرزمینی که قومل ابراهیم! وړه زنی یوڼه مکزډ، خدا خدمتکاره ویره ربکا که ګرآرزا پرا ابراهیم بی هدایت کړدی. او ګرآرزا پرا ابراهیم بی.



ربکا قبول کردی که اینه خانواده وژ پچو نو و گژد آ خدمتکاره پچو آ مال اسحاق. تا ربکا رسی آورّه، اسحاق و گژدی داوات کردی.



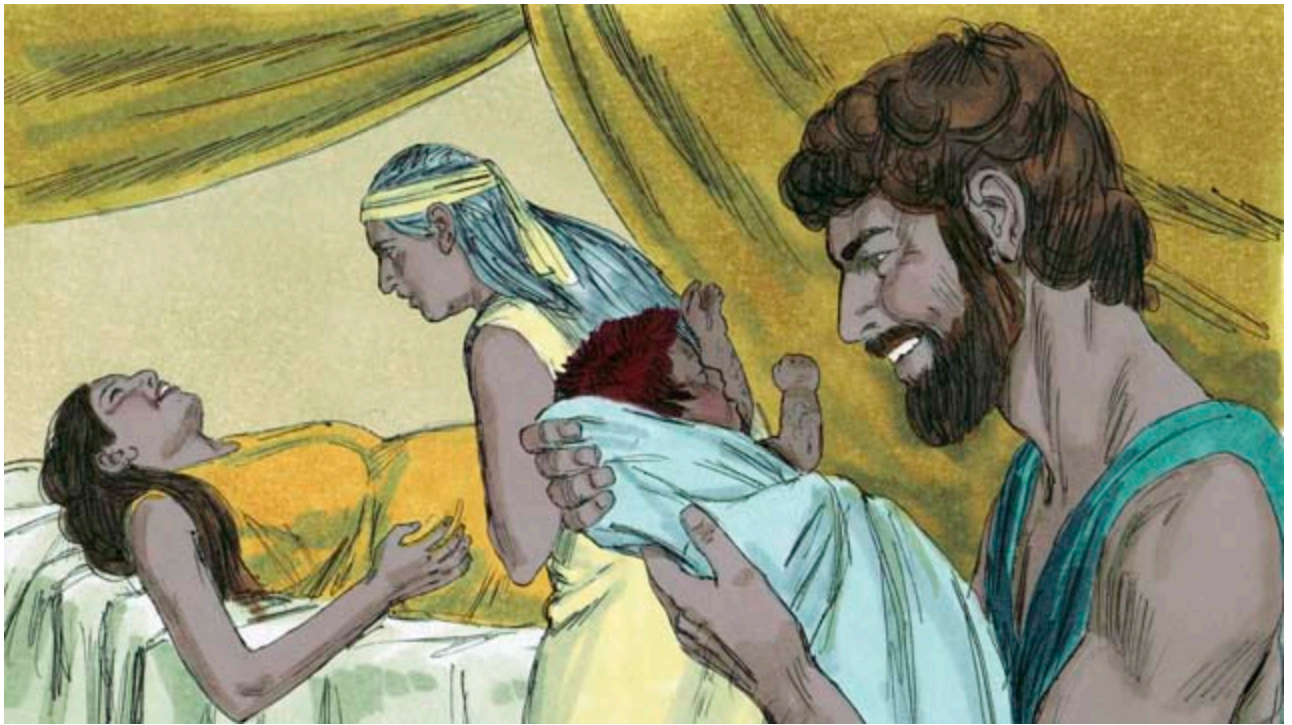
دما مدت فرّه، ابراهیم مژد نو خدا و خاطر پمونی که و گژد ابراهیم بستی، اسحاق برکت داتی. یکی ا وعدل خدا ا پمونه یه بی که ابراهیم، نسل بی شماری داشتوتی. اما ربکا ژن اسحاق نمثونسیتی اوپلدار بو.



خدا اجازه داتی و گژد دُعا اسحاق، ربکا لِفُونی حامله بو. اَئو اویله، وره ادیی هتین، اَئوم لم ربکا، و گژد یک اَجنک بین ئو و ایی خاطره، ربکا اَ خدا علتی پرسیتی.



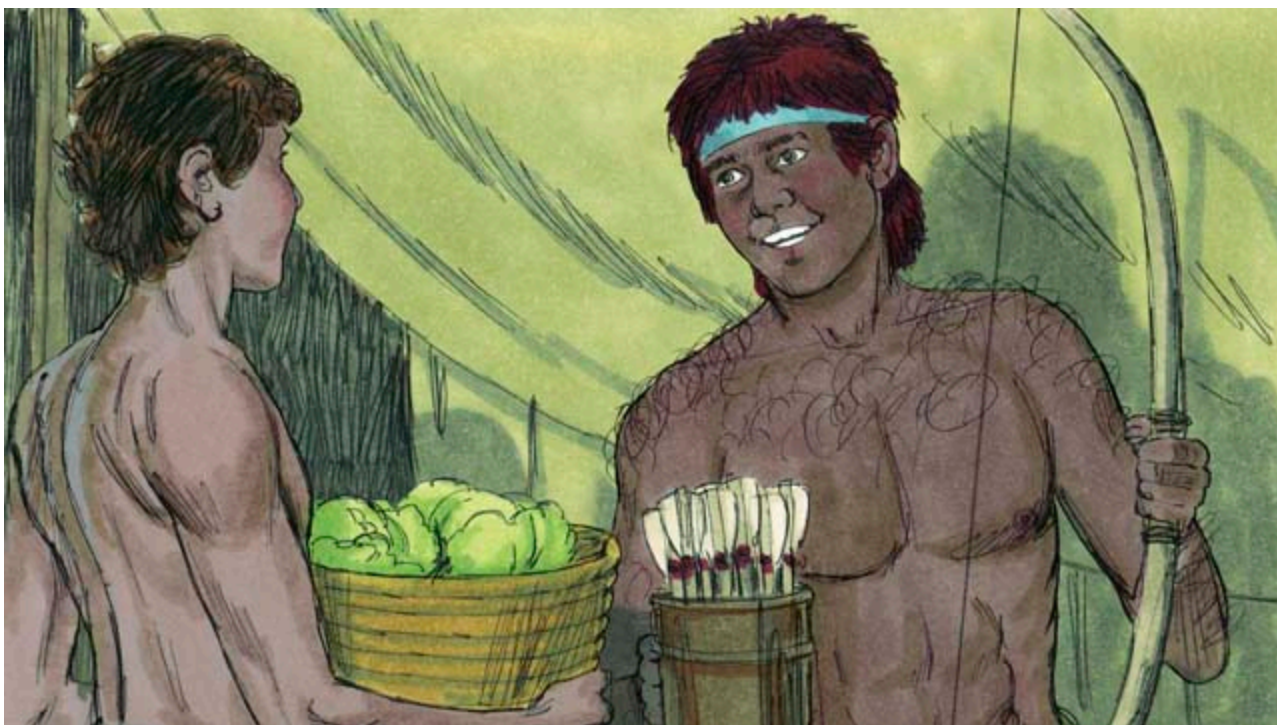
خدا و ربکا وت: «تو دُو گر مارین ادیی. اَ هر دِگو قوم مختلفی ما اَ وجود. اُون مئوم و گژد یک هر هان اَجنک. اما قوم گر کلنگه اَ قوم برا گوجره اطاعته مَکه.»



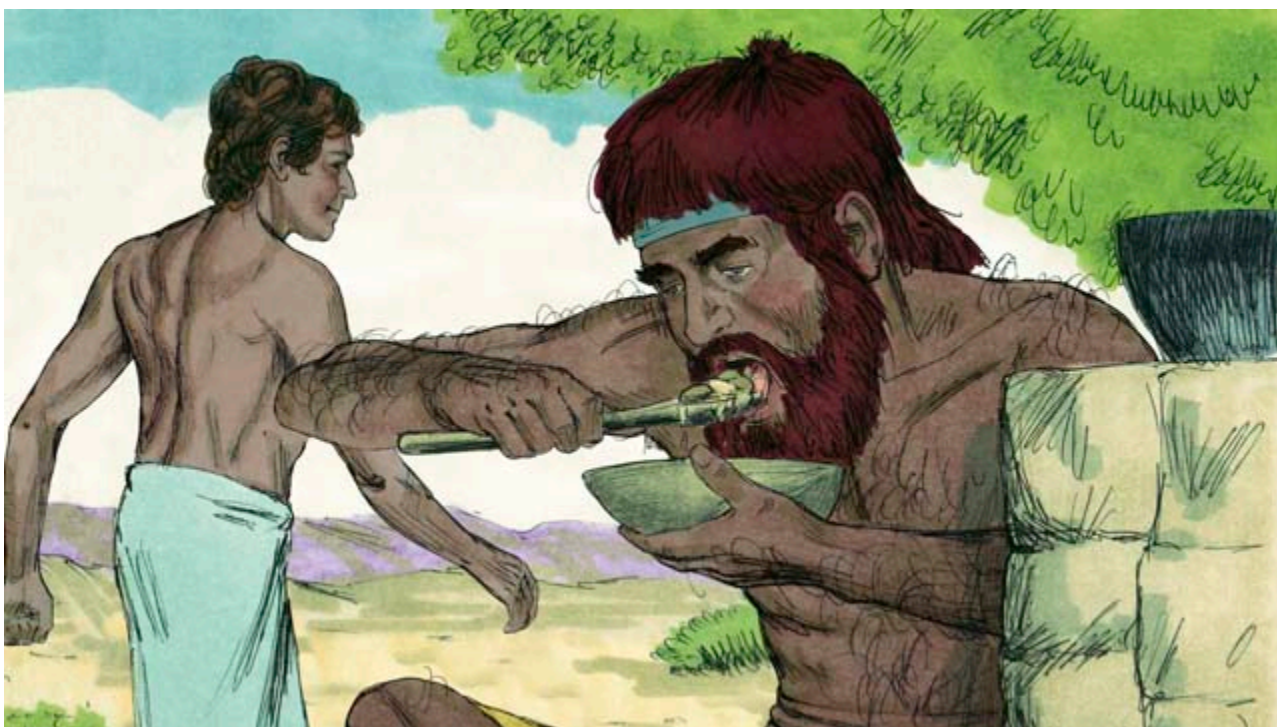
وختی که گُږل ربکا هتین آ دیی، گُږ اول، رُوی سُر بی تی نو بدنی پر ا می داشتی، اُون نُو مو نیا آ عیسو. آسه گُږ دُوئم ا حالی که پاشنی عیسو گزتی تی ا دس هت آ دیی. نُو م اُونو نیا آ یعقوب.

داستانی گیریا ا کتاو مقدس (کتاو پیدایش فصل ۲۴ آیهل ۱ تا ۲۵ نو فصل ۲۶)

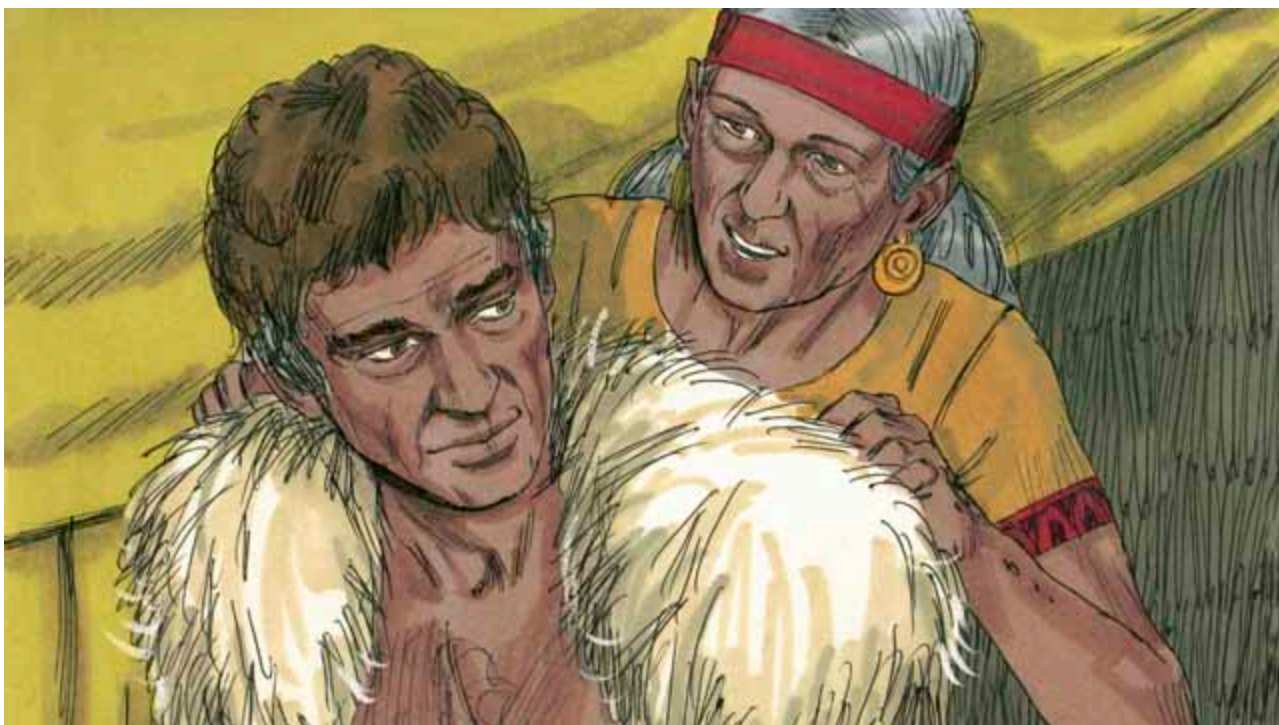
٧- خدا و یعقوب برگته می



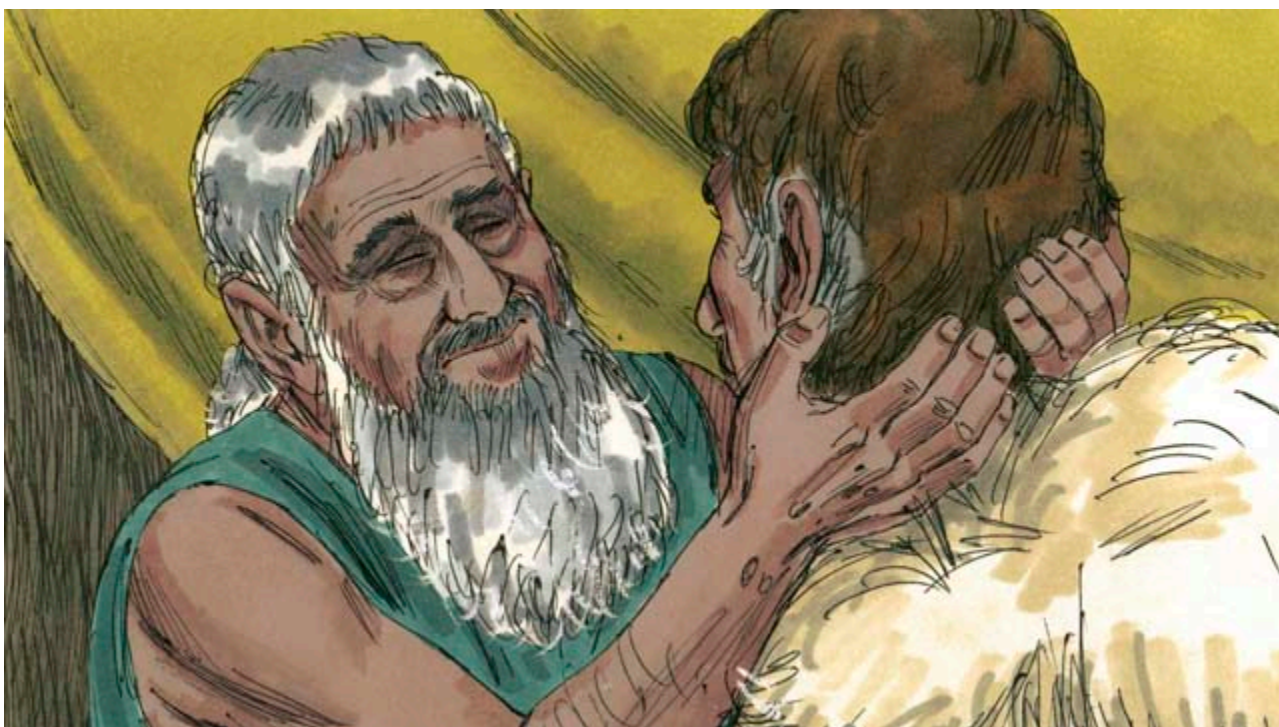
اُو گزه گلنگ بين. عيسو دوس داشتي بچو ا شكار ولي يعقوب پيا پيشين مالي بي. ريكا يعقوب دوس داشتي ولي اسحاق عيسو دوس داشتي.



په روژ عيسو ا حالي كه فزه وسيني بي ا شكار اورگيردي. عيسو و يعقوب وت: «بي زمت قري ا ثونت بي ا م.» يعقوب ا جواو وت: «اول و م قول بي كه هر چي و خاطر پيشهزايي مو ا تو و م بوخشي.» و ابي خاطر، عيسو قول داتي كه گل امتياز ل پيشهزايي وژ بوخشي ا يعقوب. اسه يعقوب قري نون داتي ا عيسو.



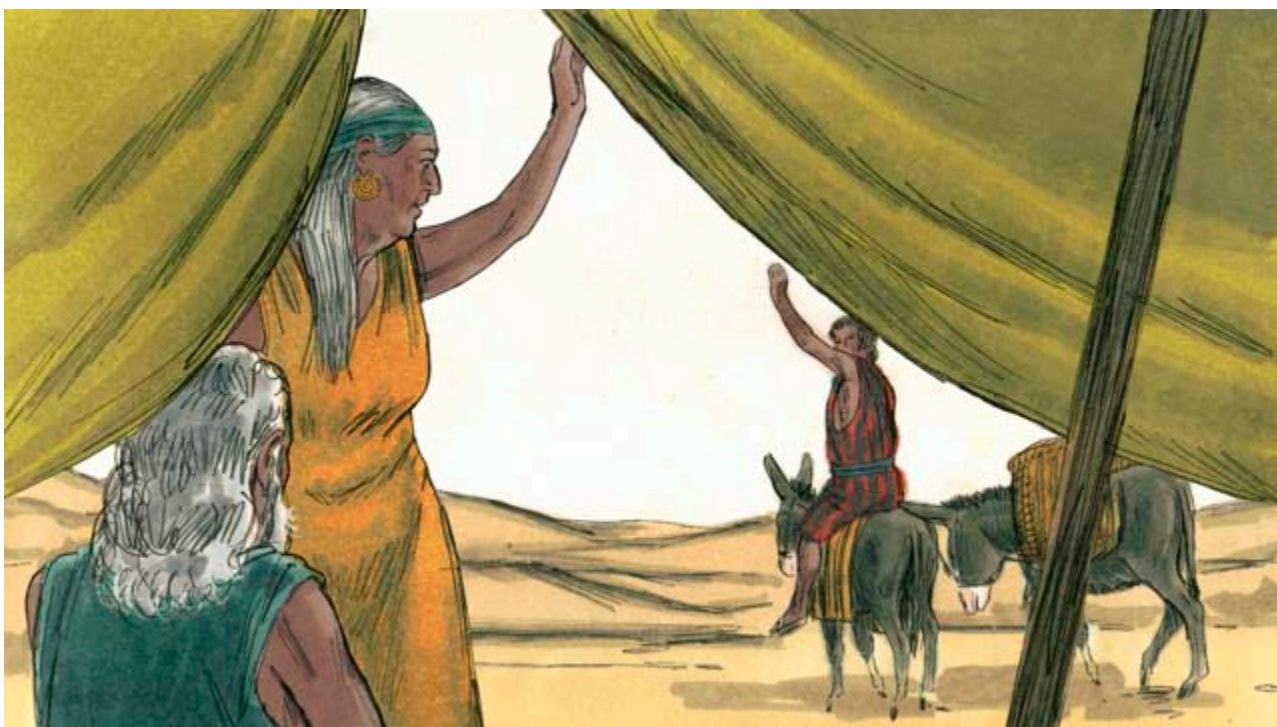
وَخَتِي اسحاق مَكْنَتِي كِه بركت وژ پئ آ عيسو، رپكا وَ حَقَّه بازى يعقوب ا جا عيسو ر كِرْدِي ا اُتاق اسحاق. اسحاق پير بُوِيئي نو د نِمُونَسْتِي خو بُوِيئي. يعقوب لباس عيسو كِرْدِي ا وِر نو مل نو دسل وژ وَ پوس بَز پوَشْنِي.



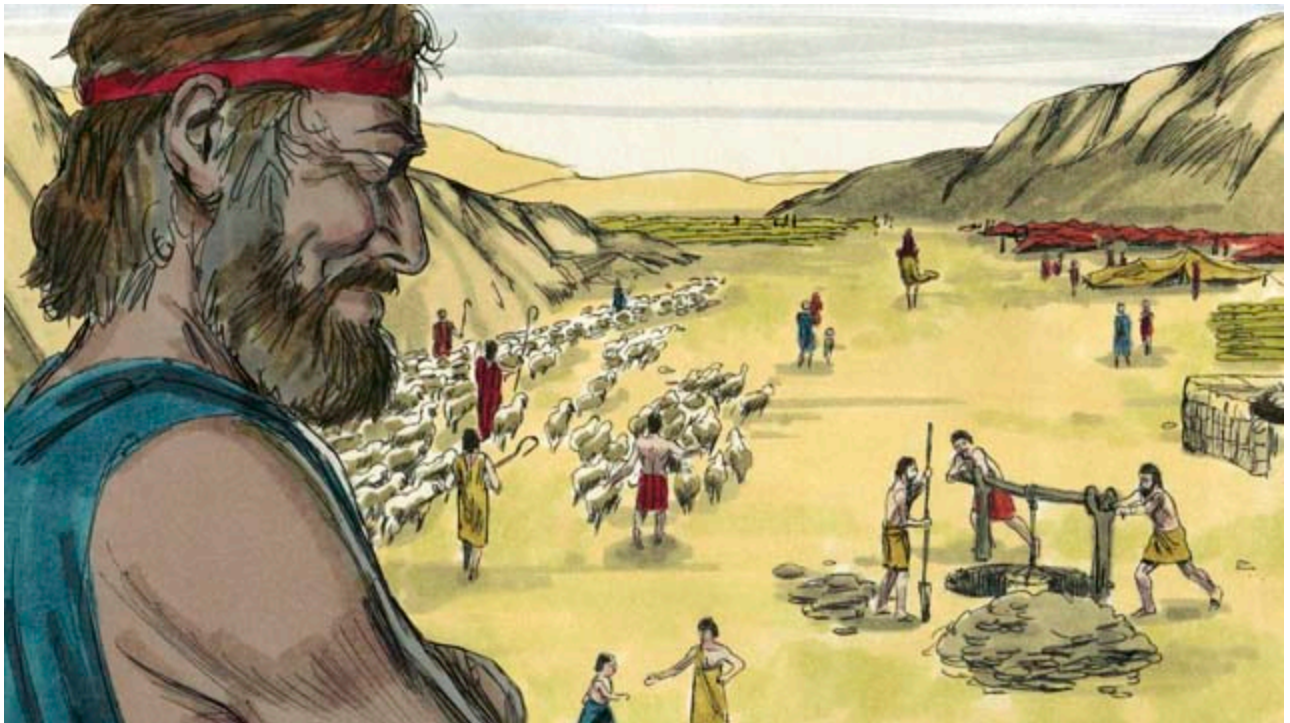
يعقوب هَت اَر تِه باوَه وژ نو وِت: «م عيسوم نو هَتَمَه تا تو م بركت پي.» وَخَتِي اسحاق دَس اُورْدِي ا مي بَز نو لباس بو كِرْدِي، گوْمون كِرْدِي كِه عيسو هَتِي سَه تَنِي، نو اُو بركت داتِي.



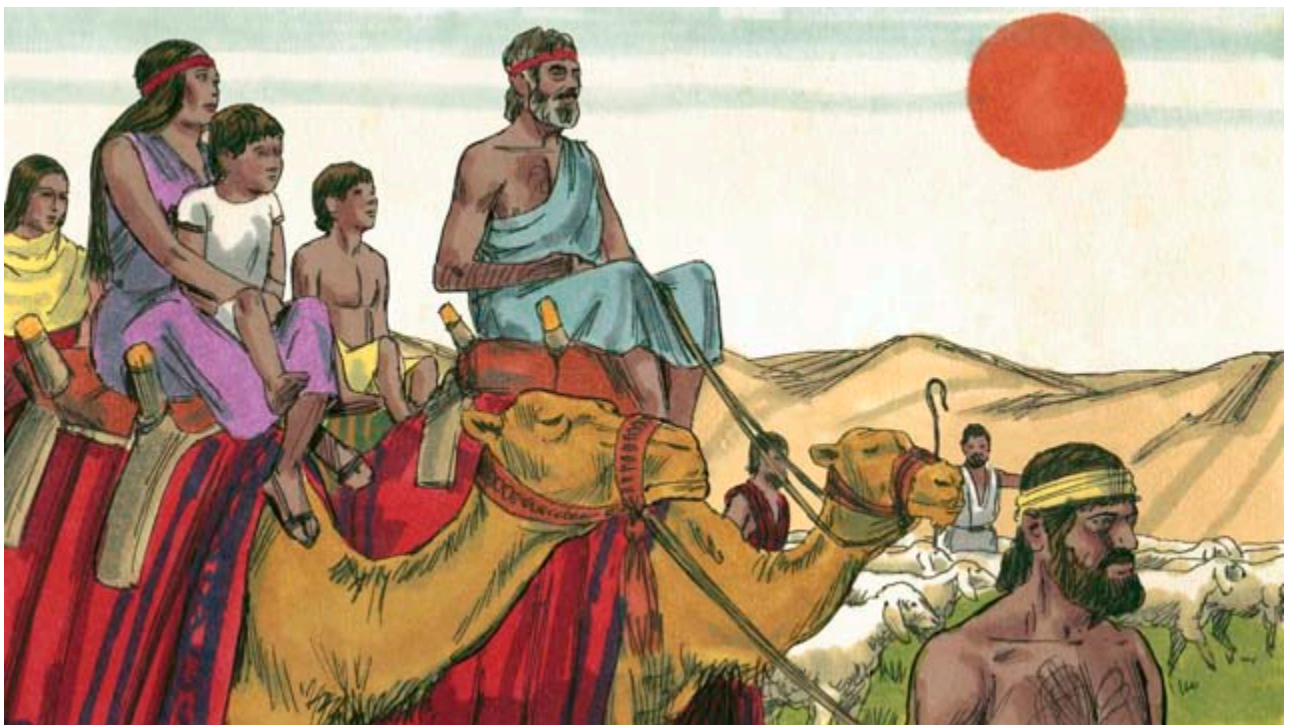
عیسو! یعقوب نفرت داشتی، آره یه که او حق پیشهزایی تو برکت او دوزی‌ئی‌تی. و ایی خاطره نخسته کیشی‌ئی که دما مژین اسحاق، یعقوب بگشئی.



اما ربکا! ایی جریانته خور دار بی. او، تو اسحاق، یعقوبو ر کزد آر جا دویری آته قومل ربکا.



يعقوب سالل فیره آر تِه قوم ئو خيشل رېکا زنی کړدی. ! اُ ئورونه، او داوات کړدی ئو بی ا هویا دوازه کړ ئو په دت. خدا و یعقوب مال فیره بخشونی.



دما بیس سال دویری ! مالی ! کنعان، یعقوب و گژد خانواده، نوکرل ئو گل ریئن ئو زمه وژ اوزگيردی اوزه.



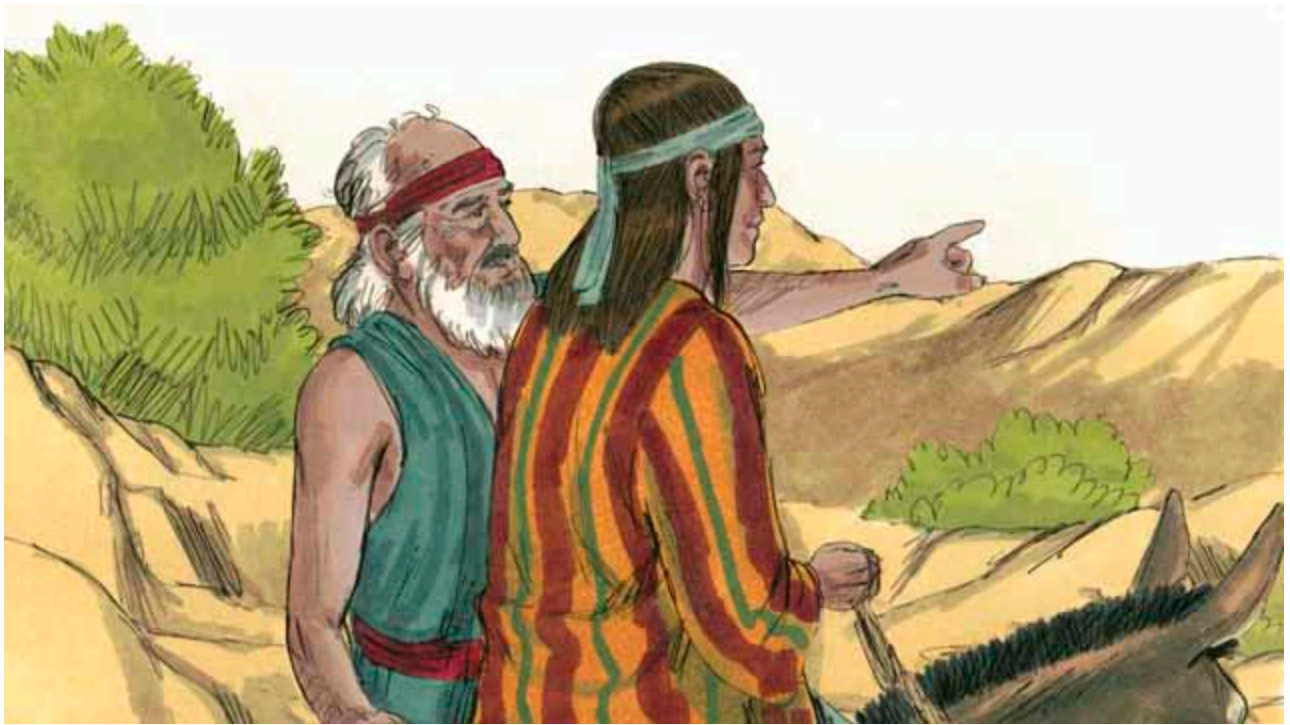
وَ ایی حاله یعقوب فَره هِر اسو بی، آرِه یه که گومونه مَکَرْدی که عیسو هَنی خیال دیری او بگشتی. وَ ایی خاطره قَر فَره ا جیونل ریئی وَ عنوان پیشگشی ر کَرْدی آرِه عیسو. نوگری که آگله بردی تی آرِه عیسو، وَ او وت: «ایی جیونله نوکرت یعقوب پیشگشته مکه اتو. او وَ زوینی مَرسی آ ایره».



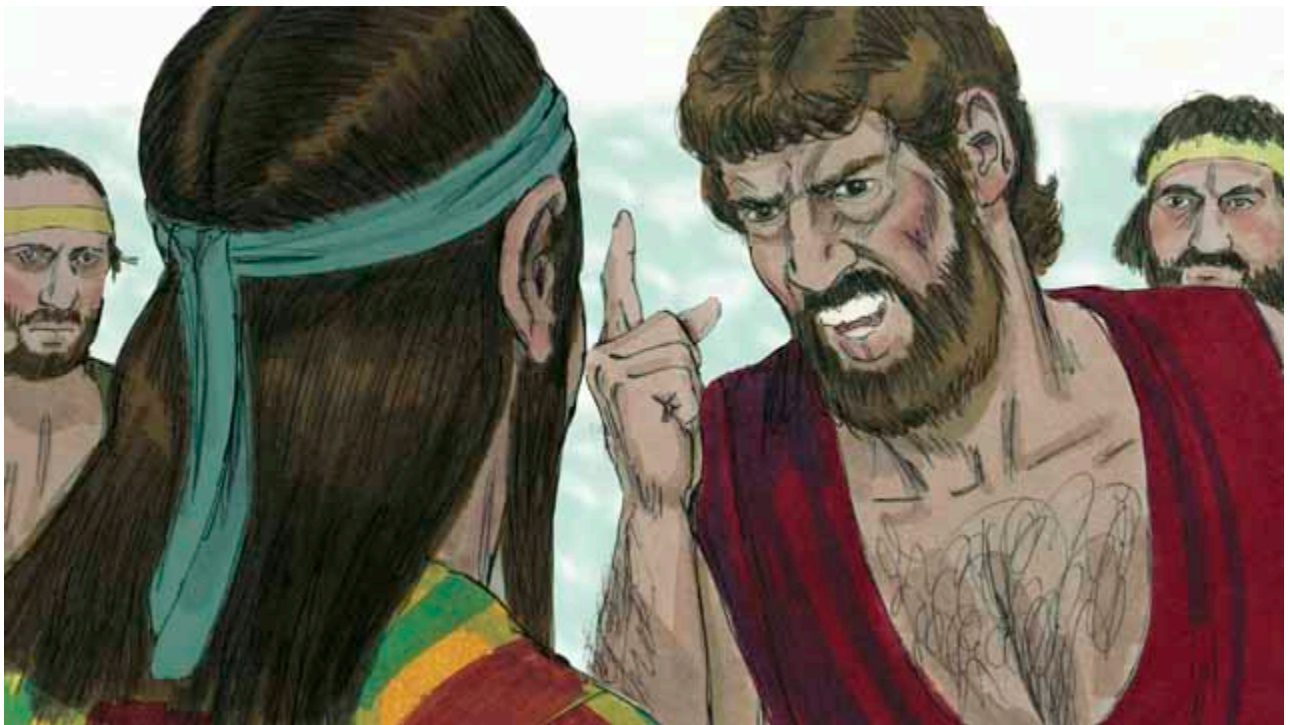
اما عیسو د خیال صدمه داین آر یعقوب نیاشتی نو ا دییئن او فَره خوشحال بی. یعقوب ا صلح نو آرومی ا کنعان زنی یه مَکَرْدی. آسه اسحاق مَرْد نو یعقوب نو عیسو او نو خاک کَرْد. پمونی که خدا وَ گَرْد ابراهیم بستی تی، دما اسحاق رسی آ یعقوب.

داستانی ا کتاو مقدس: (کتاو پیدایش فصل ۲۵ آیل ۲۷ تا ۳۵ نو فصل ۲۹)

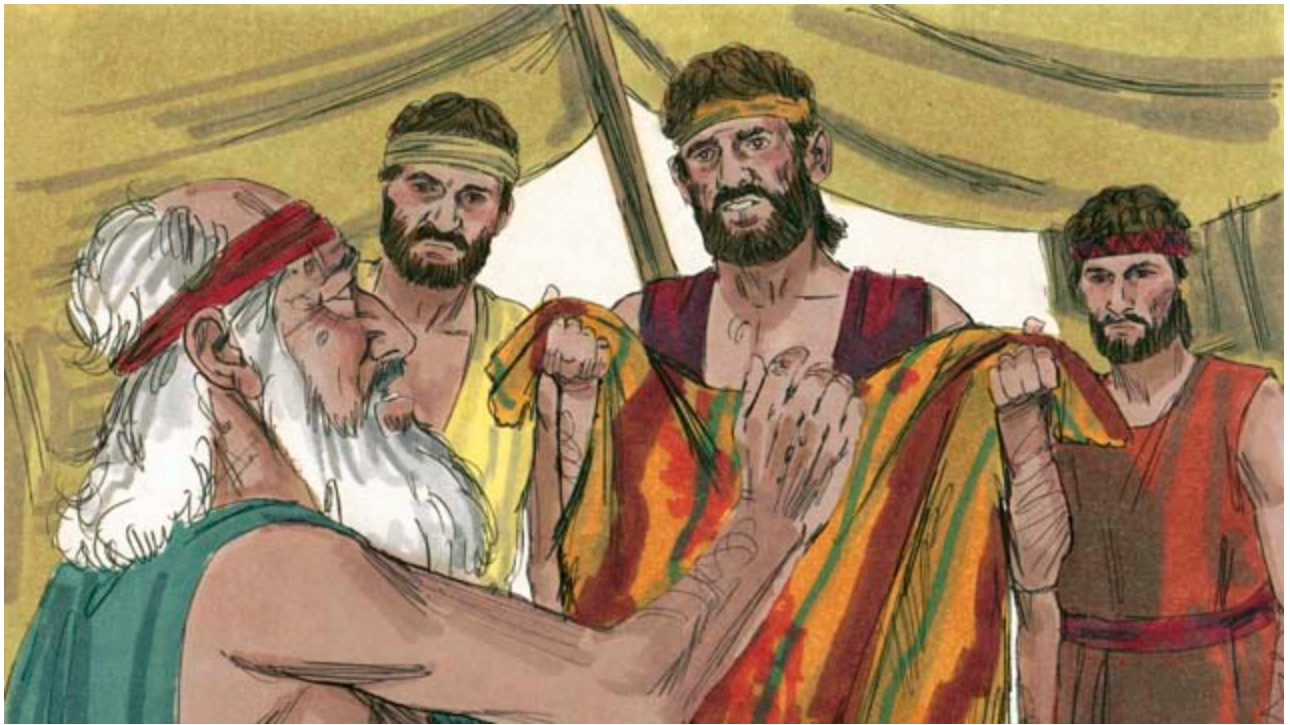
٨- ﺧﺪا ﻳﻮﺳﻒ ﺋﻮ ﺧﺎﻧﻮﺍﺩﻩ ﻧﺠﺎﺗﻪ ﻣﻲ



دُما سالی فِره، زُمونی کِه یعقوب بی اُپیا پیری، کُر مورد علاقه وژ یوسف ر کِزْدی تا اِ سیلامتی پِرا لی کِه ری ئئونَه ملُون خَوَر باری.



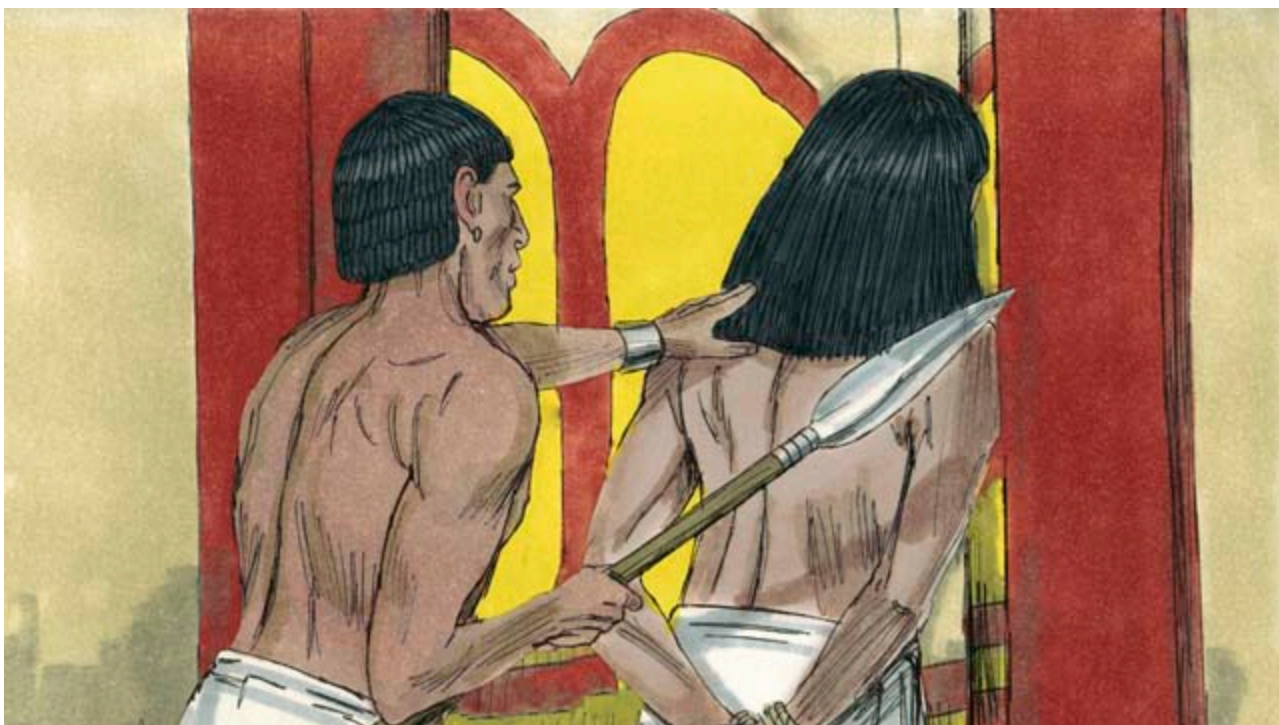
پِرا ل یوسف اِ او بَدُونَه مَهَت، آره یِه کِه یعقوب او بیشتِر دوس داشتی نو یوسف هم اِ خاو دیی تی کِه ار اُون حکمرونی ئَه مَکِه. پس وَخنی یوسف چی اِ تِه پِرا ل وژ، اُون اوئو اُوراقو نو فِروت اِ تاجرل بَرَدَه.



وره يه كه برال يوسف پزسين آ مال، اون چوخا يوسفو دزي ئو خوين پزو پاشون آ رويي. چوخائو نيشون باوه وژو دا تا خيال يكه جيون وحشي ئي يوسف گشتيبي، و ايي خاطره يعقوب فزه ناراحت بي.



تاجرل برده، يوسفو پزد آ مصر. مصر سرزمين گلنگ ئو قدرتمني بي كه ارونه رو نيل قرار داشت. اون اونو و يه مقام دولمن دولت مصر فروت. يوسف و ارباو وژ و خويي خدمت كردي ئو خدا هم او برکت داي.



ژن اَ مقام دولتي ته هلگه مياتي که و گژد يوسف همبستر يو، اما يوسف اِ گرد نچي که نسبت و خدا گناه يکه. آسه اژنه عصبونی بي نو ثمت ناروائی داتی آر يوسف. او دسگیر بي نو ر بي اژندو. اما يوسف حتی اژندو هم و خدا وفادار من نو خدا او برکت داتی.



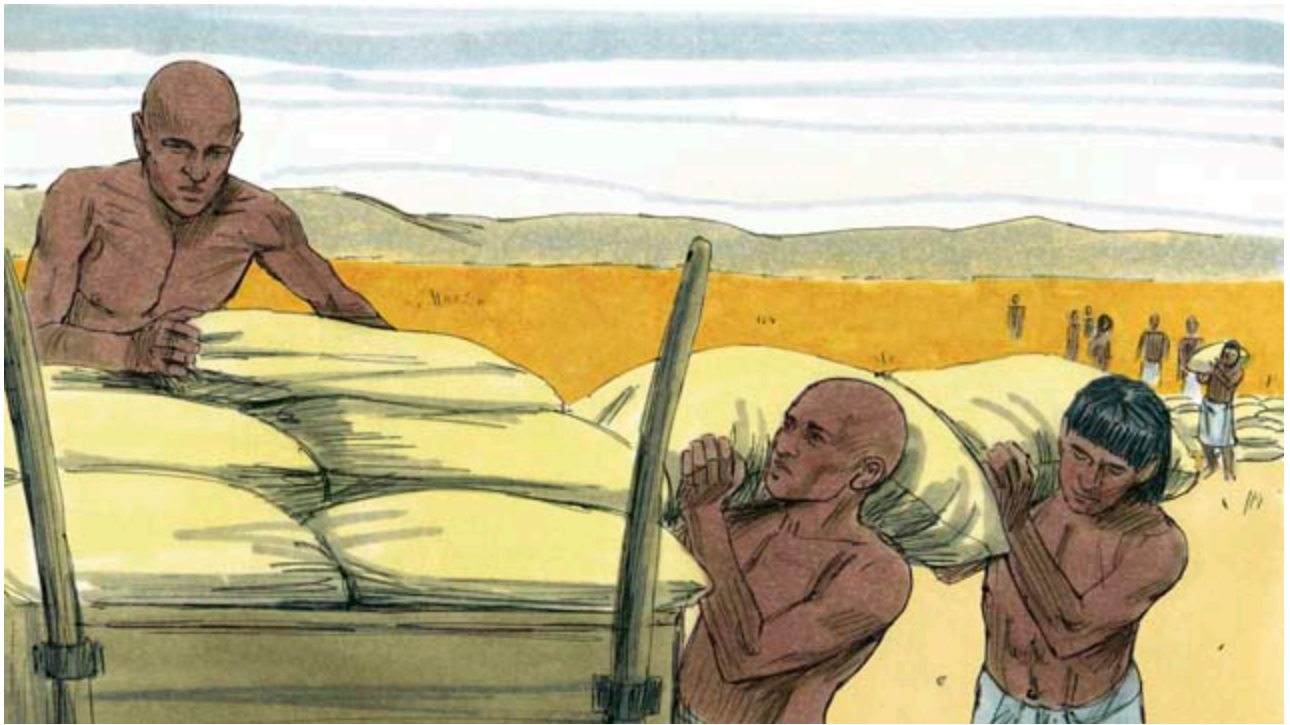
دما چن سال، يوسف هني هم اژندو بي، هر چن بي گناه بي. په شو فرعون (مصری پادشاهل وژو فرعون هئا مکزِد)، دو خاو دیی تی که فزه اوئو اړاو برد. هوپچ کوم ا مشاورل فرعون ننوښتی نو خاول او تعبیر یکن.



آره يه كه خدا توانايي تعبير خاو دايي تي آ يوسف، فرعون او ا زندو آر ته وژ گسني تا خاوي تعبير بكه. يوسف و او وت: «خداون هفت سال محصول فزه مي اما دما آوه، هفت سال ماو آ قيطي.»



فرعون هونه تحت تاثير شخصيت يوسف قرار گرتي كه او نيائي ا جا دومي شخص قدرتمن مصر.



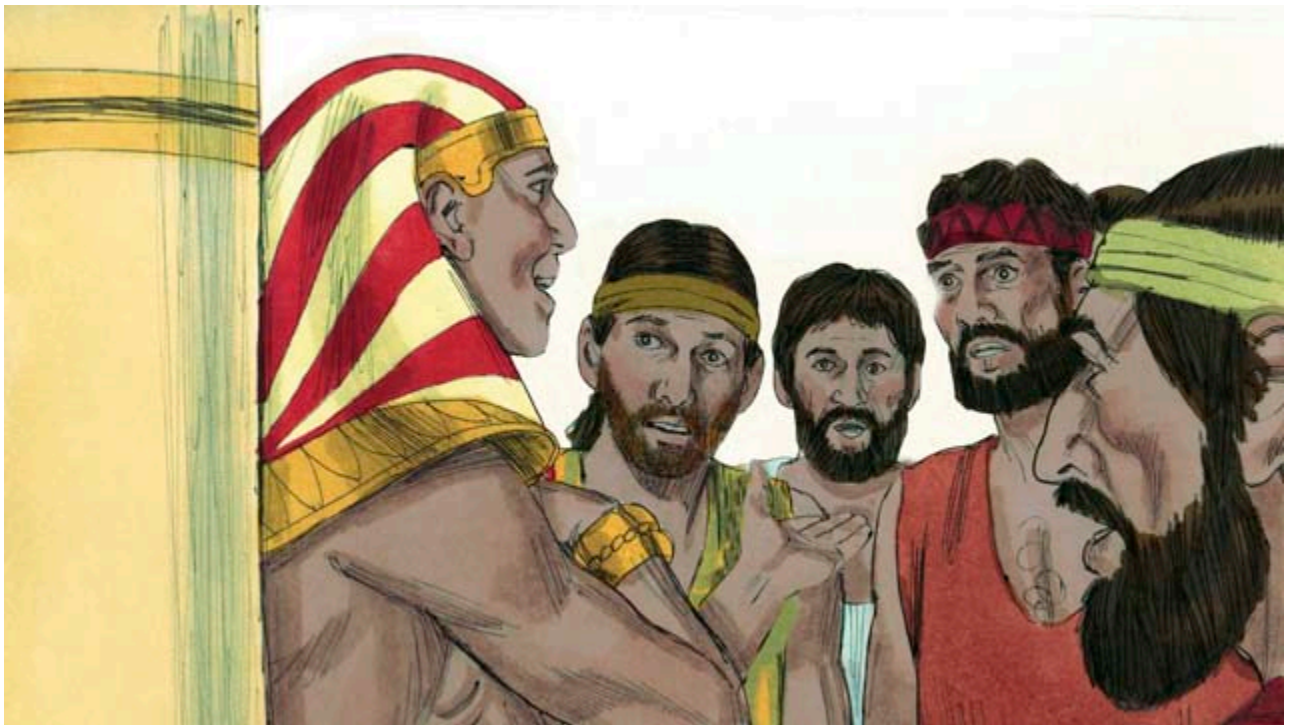
یوسف و مَرَدِم وِت کِه ا طول هفت سال فراوَنی، محصول غذایی امار پکن. آسَه ز مونی کِه هفت سال قِیطی شرو بی، یوسف ا محصول لَه مَفروتی ا مَرَدِم تا خُوراک و اندازَه کافی نو داشتو.



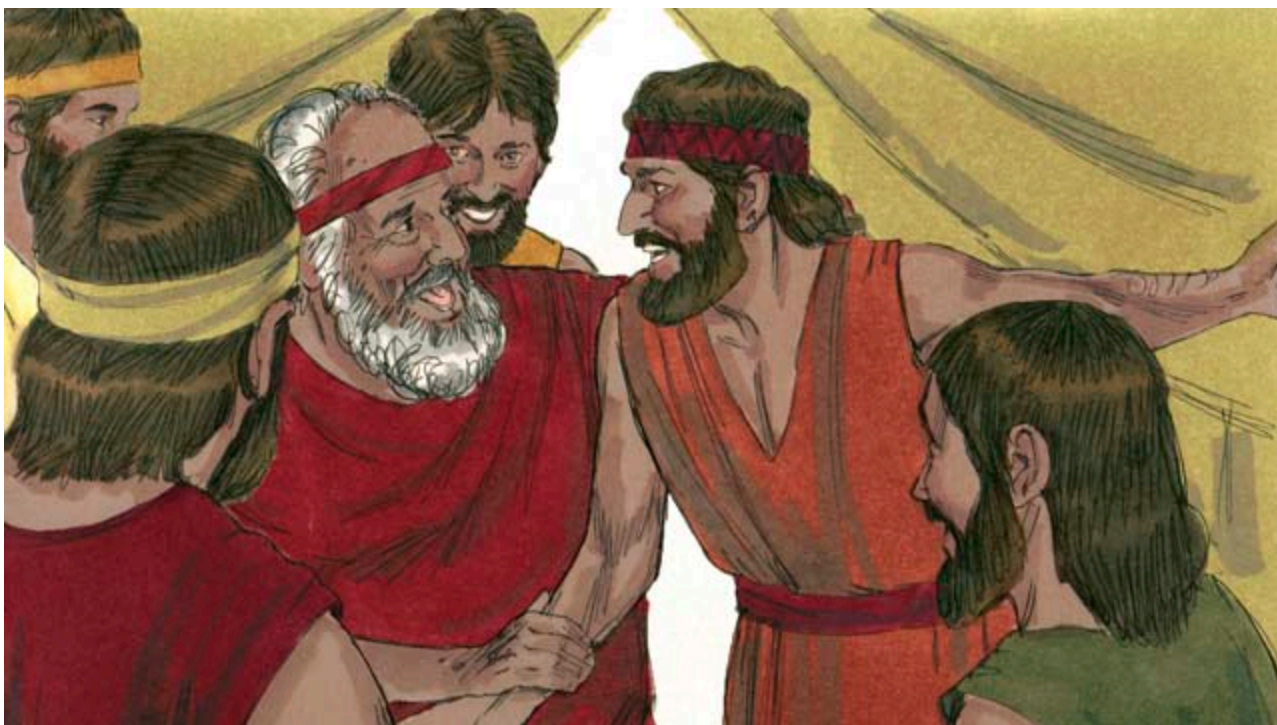
قِیطی نو خُشکسالی شدید نَه هَر مصر بلکه سرزمین کنعان، جائی کِه یعقوب نو خانواده زنی یُونه مَکِرِد هَم گِرتی ا وَر.



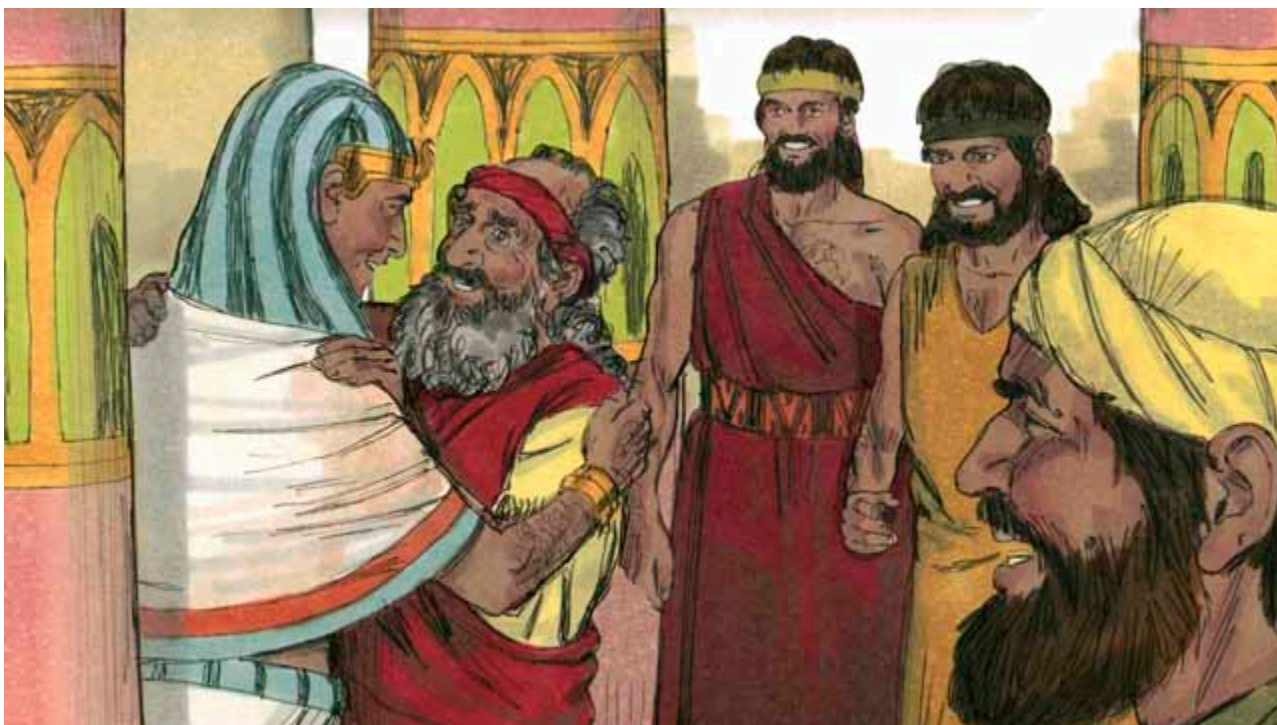
و ایی خاطره یعقوب کرل کلنگتر وژ ر کزدی ا مصر تا ئون ئو خوراک جور بکن. وختی اُون ا پراوور یوسف قرارو گرت تا اژنی
ئو بخرن، اُونو نشناخت. اما یوسف اُون شناختی.



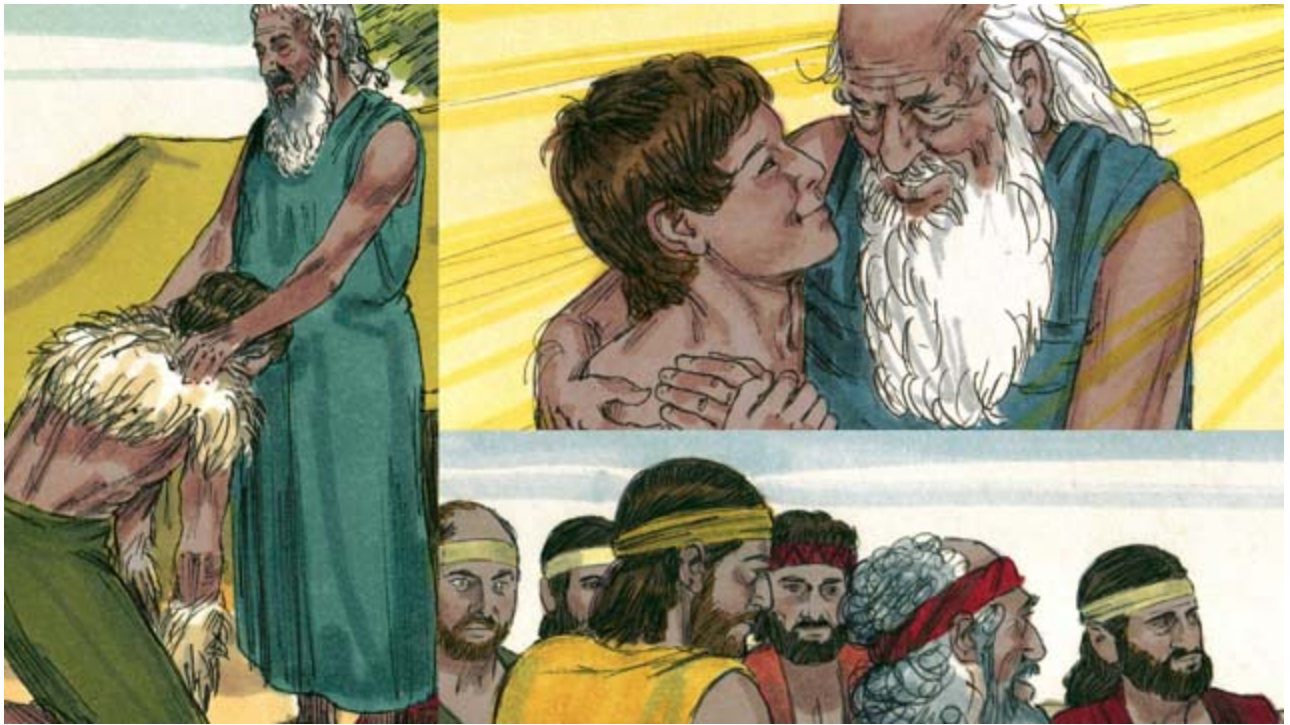
یوسف آره دییئن تغیر ا برال وژ اُون امخو کردی. آسه وت: «م یوسف، پرا هومم، زیلئو نچو. هومه ا حق م گئیئو کزد، اما خدا گئی
هومه تبدیل کردی ا خویی. بورن ئو ا مصر زنی بکن ئو م مئونم ا ایره گل چی آره هومه ئو خانوادلئو جور بگم.»



برال یوسف اوزگيردين ا مال، خور زنی بیئن یوسفو آره باوه وژو یعقوب بازگفت کړد، او فزه خوشحال بی.



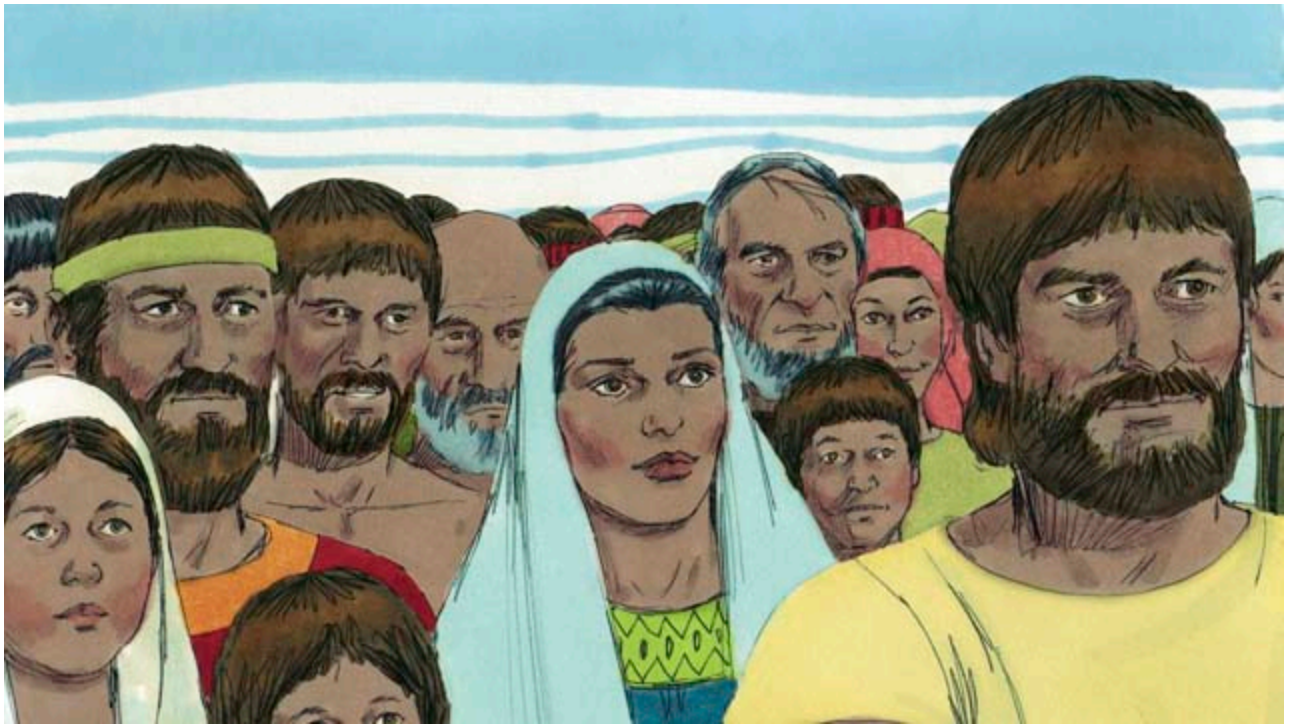
هرچن یعقوب بویئی ا پیا پیری، و گرد خانواده بار کړدی ا مصر، نو آر تک یک ا وړه زنی نو کړد. یعقوب وړه مړین وژ، گل کرلی برکت داتی.



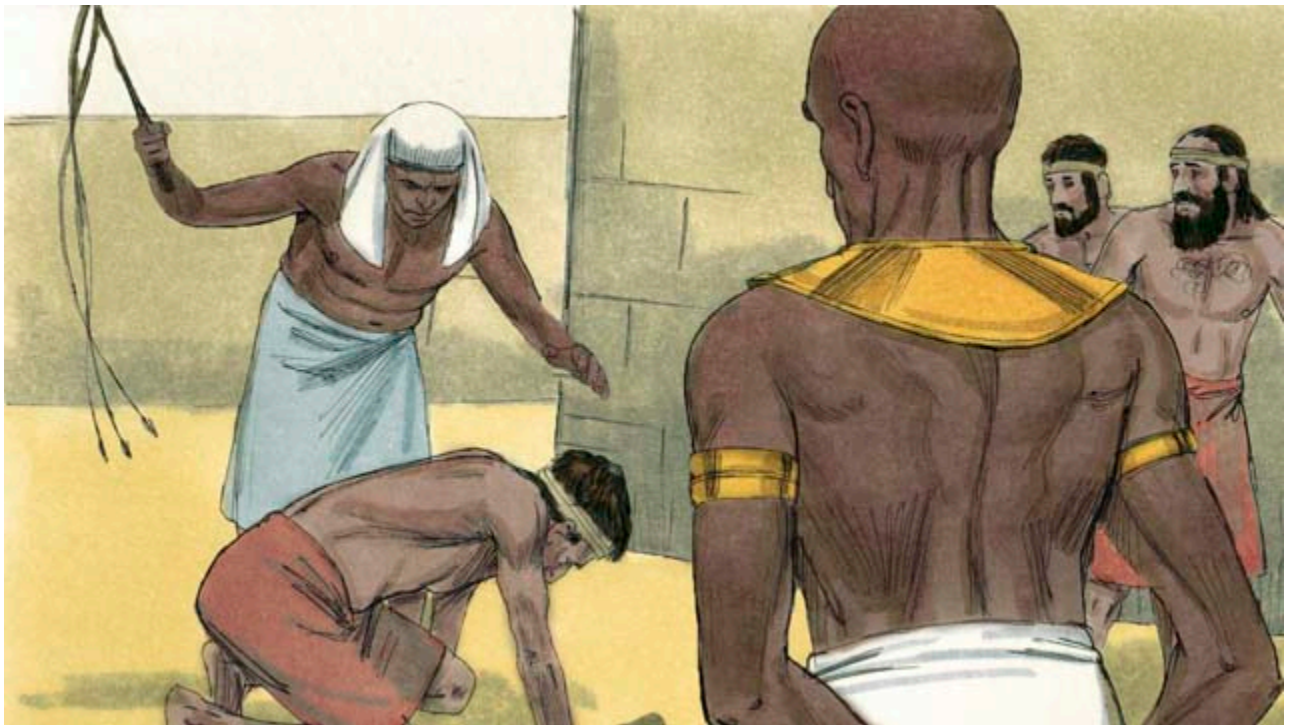
عهد ئو پمونی که خداون و گژد ابراهیم بستی تی، دما اسحاق رسی آ یعقوب ئو آسه رسی آ دوازه گری ئو خانوادلو. انسل دوازه گر یعقوب، دوازه طایفه قوم اسرائیل هت آ وجود.

داستانی گیریا ا کتاو مقدس: (کتاو پیدایش فصل ۳۷ تا ۵۰)

٩- ﺧﺪا ﻫﯩﻨﺎ ﻣﻮﺳﻰ ﻣﻜﯩﻪ



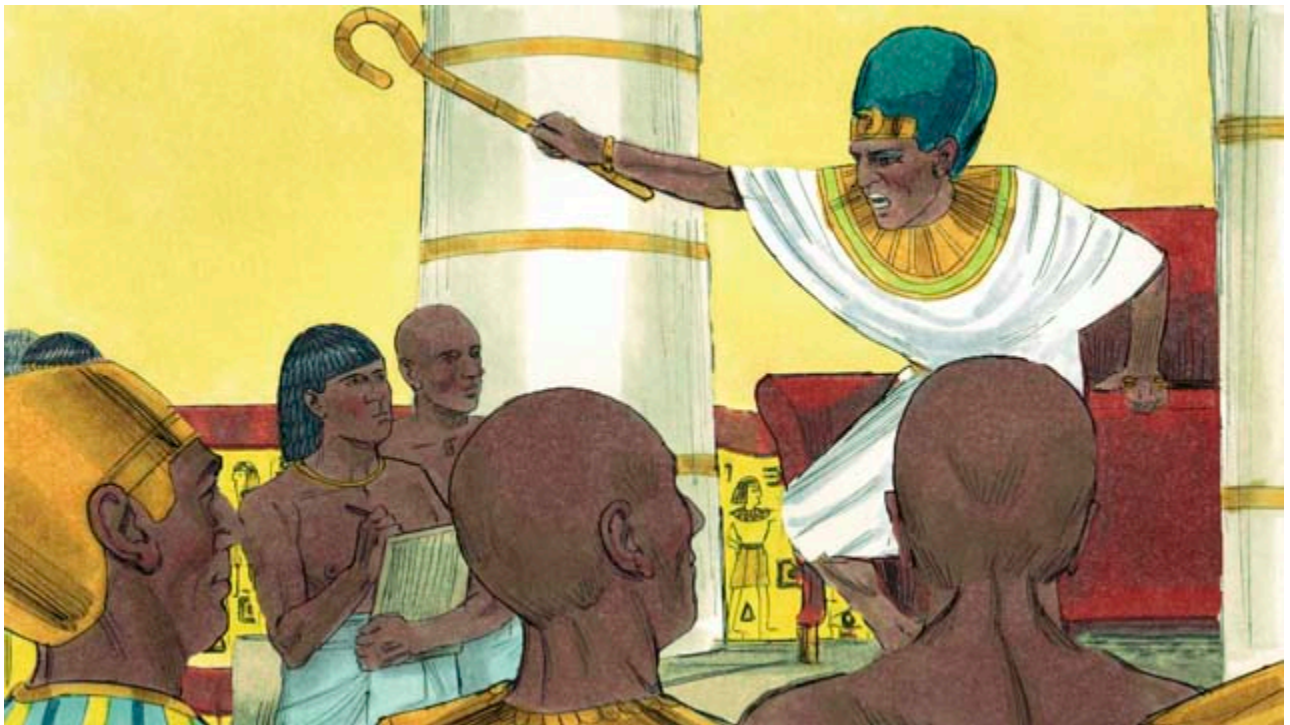
دُما مِزْدِن یوسف کُل قَوْمِی مَئِن اِ مصر. آرِه سالل فِرِه اُون ئو اَوِیلُلو اِ وِرَه وَ زَنی وُرُو اِدامَهُو دا ئو بِن اِ هُویا اَوِیلل فِرِه. مصری اُونُو اسرانیلی هِنّا مَکِرِد.



دُما صدھا سال، تعداد اسرانیلیل فِرِه زیاد بی.ی. مصری دِ یوسف ئو کَمکَل اُونُو وَ وِیر نِیاشت. اُون اِ اسرانیلیل زیلَهُئوئَه مَچِیا آرِه یِه کِه تعدادُو فِرِه زیاد بی. وَ ایی خاطِرَه فرعونِی کِه اِ اَز مَوْتَه آر مصر حَکومتَه مَکِرْدی، اسرانیلیل کِرْدی اِ بَرْدَه مصری.



مصری، اسرائیلی لو وادار آ ساختن پنال ئو حتی شیرل فره کزد. کارل سخت، زنی آر گوم اون تیل کزدی تی، ولی خدا اون برکت داتی ئو بین آ هویا اوایل بیشتی.



فرعون دی تی که اسرائیلی اوایل فره مارن، و ایی خاطره دستور داتی آ قوم وژ که کل اوایل کر اون باوژن ا رو نیل ئو پگشین.



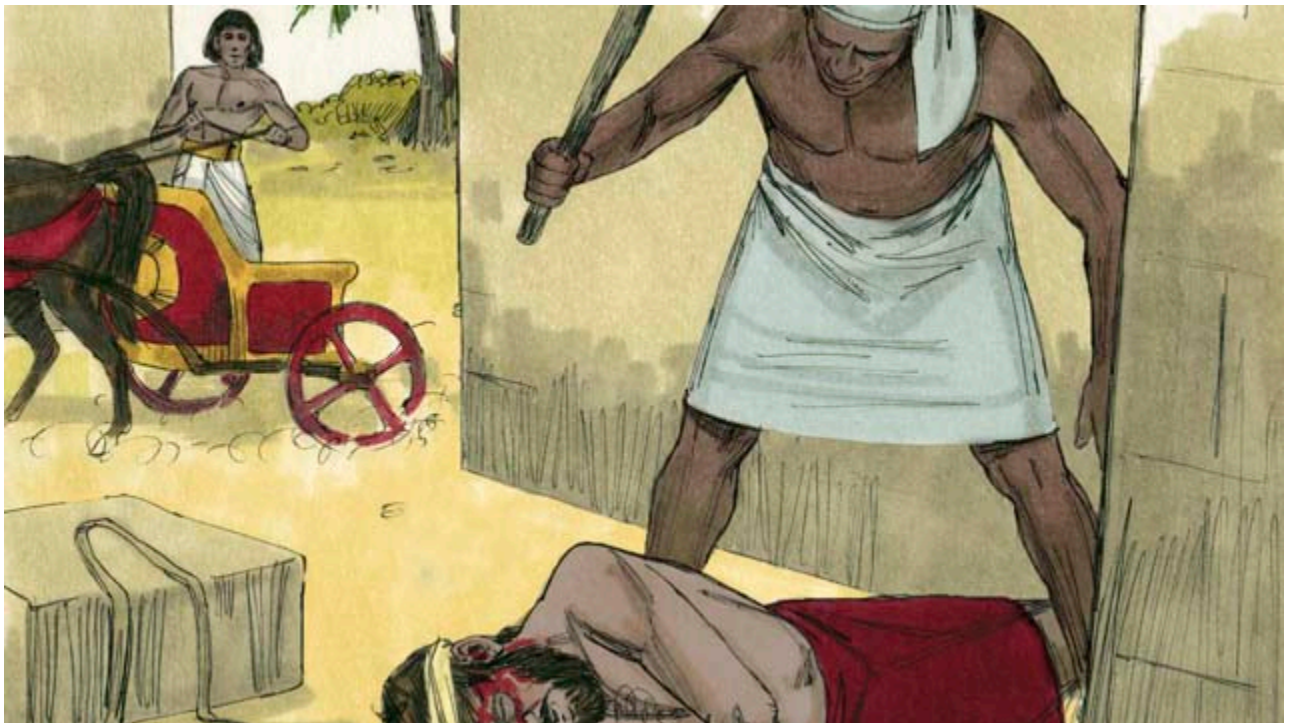
تا يه كه په ژن اسرائيلي ئى كړى اوزدى آ دى. او، نو ميژده تا زمونى كه مټونستو، اويلو قائم كړد.



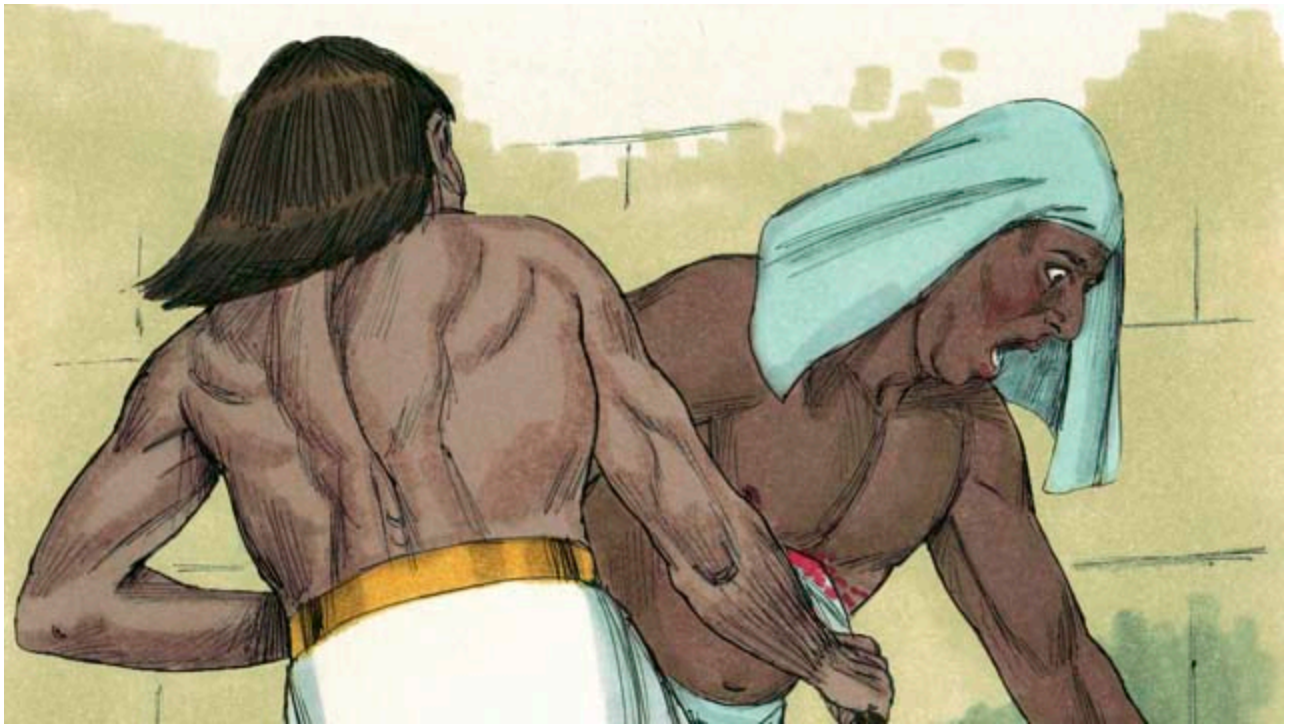
وختى كه دا نو باوه اويل، د نمټونستو قائم كنى، اړه چلوگيرى ا كوشريانى، اويلو ا سله اړ زوى او، نيا ا نوم لاونل اړ لا رو نيل. ولى خوښه كلنگه ا دوير سبله مكردى تا بويى چه اتفاقى اړنى مگوئى.



دېت فرعون سټله دېي ټي ټو سپيل ټوم كړد. وختي اويل دېي ټي، او و عنوان كړ وژ قبول كړدي. او ژن اسرانيلى ټي اجير كړدي ټا اويل شير د. غافل ايه كه اژنه دا خود ا اويله بي. وختي داي اويل ا شير گرتي، او اورگيردوني ار ته دېت فرعون. او ټوم اويل نيائي ا موسى.



زموڼي كه موسى گلنگ بي، مصري ټي دېي ټي كه مي ار برده اسرانيلى ټي. موسى هلك داتي برا اسرانيلى وژ نجات د.



موسی و ایی گمونه که گسی او نمویی، ا مصری نه گشتی نو لش قائم کزد. اما یکی ایی کار موسی نه دپی تی.



فرعون ایی کار موسی نه خور دار بی او هلگ داتی موسی بگشی. ولی موسی ا مصر فرار کزدی ا پیاوون نو سروازل فرعون نئونسئو او وژه پیا بگن.



موسی! پیاوونی دویر! مصر شرو کردی! آشونی کردین. او وگژد ژنی! آسز زمینه داوات کزیدی نو بی! آهویا دو کر.



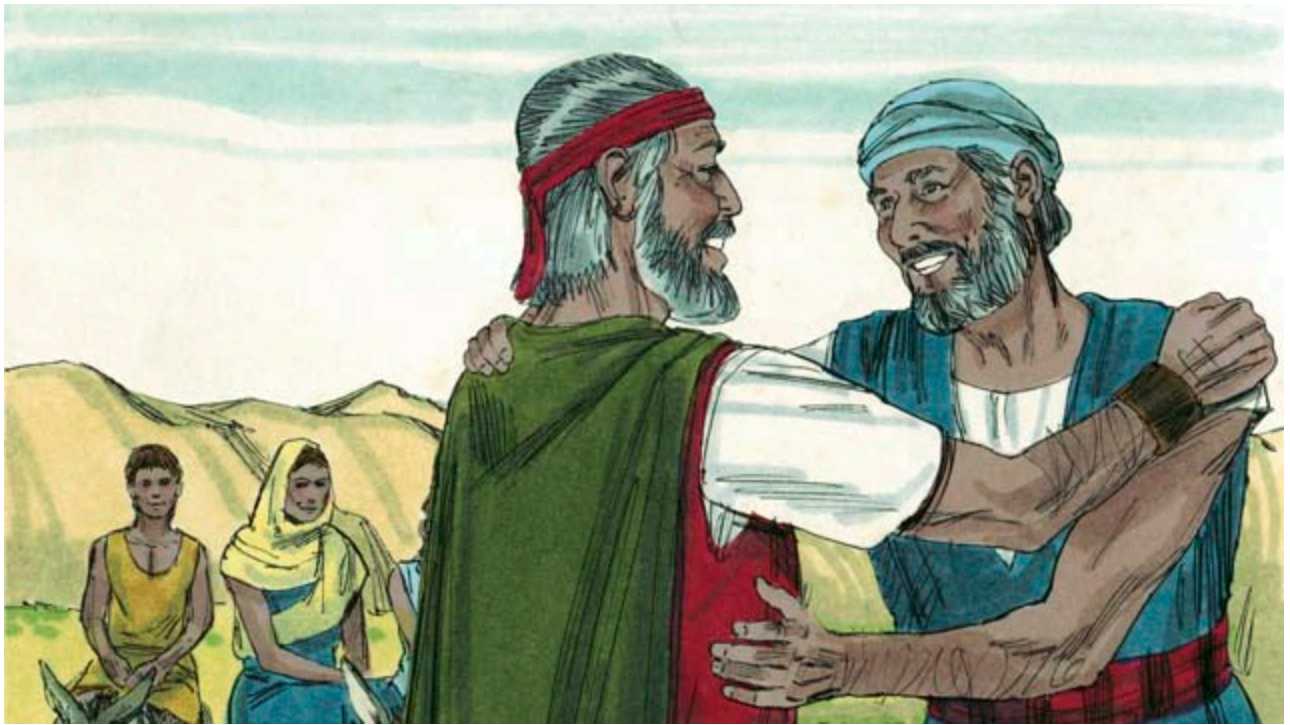
په روژ، وختی که موسی ویردار ریڼ باوه ژنی بی، بته دیتی که بلیز بی ولی نمست. آسه چی! نزیک تا علتی بفیمی. وختی موسی نزیک بی آ بته گیسپا، خدا! نوم بته هئا کزیدی: «کلاشلت! پا ایرار، آره یه که جائی که آر سړی هوسپای ته مقدسه.»



آسه خدا وت: «م رنج ئو ټلابه قوم وژم! مصر دپي يه. م تو را امگم آته فرعون تا قوم م! بريدهاي مصر بارين! در. م سرزمين کنعانه مئم! اون، سرزميني که و عدم و ابراهيم، اسحاق ئو يعقوب دايي.»



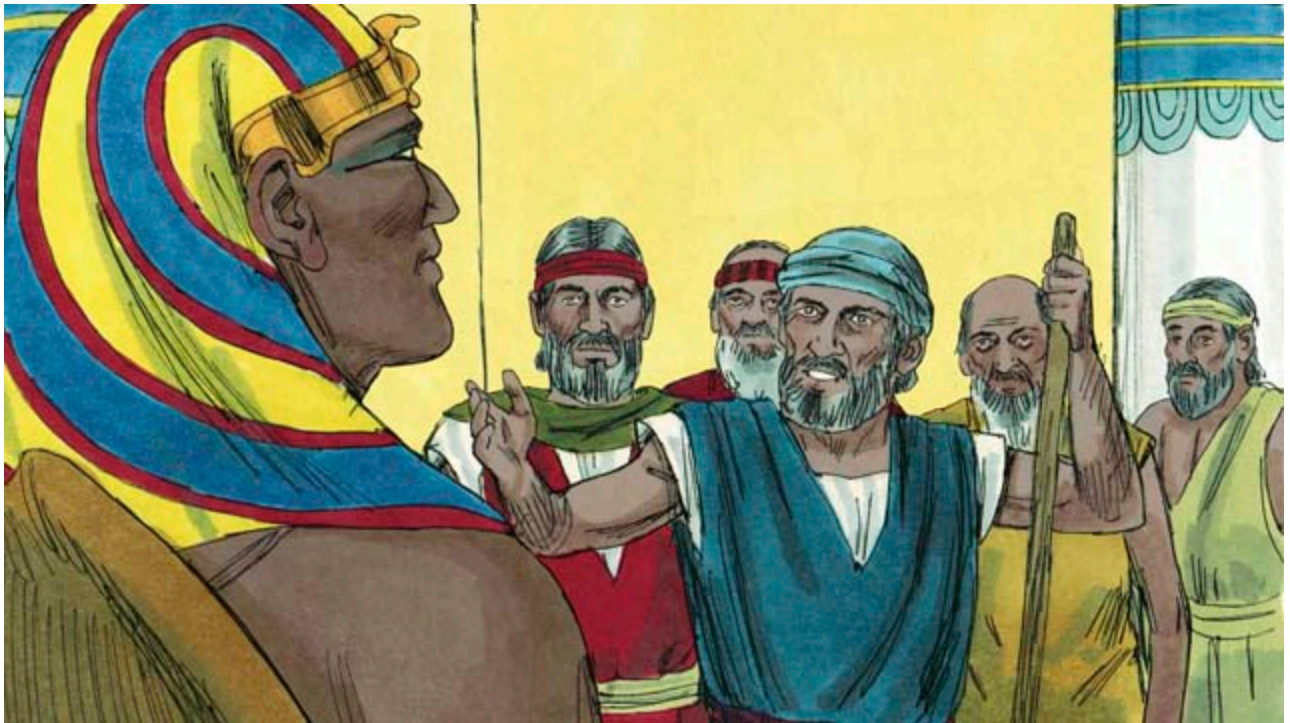
موسي وت: ار قوم! م پيرسين که چه گسي م ر کړديسي، و اون چه بوشيم؟ خدا فرماش کړدي: «هستم آوه که هستم. و اون بوش "هستم" م ر کړديسي آته هومه. ئو و اون بوش که م يهووه خدا باولئو ابراهيم، اسحاق ئو يعقوبم. ئوم م تا ابد هر يه سه.»



موسیٰ نَمَگسْتَنی بچو آتِه فرعون، آره یِه کِه زیلَه مَچِیاتی تَنوئی خو قِصَه پِکِه، وَ ایی خاطرَه خدا پِرا موسیٰ، هارون ر کِزْدی تا وَ اُو کمک پِکِه.

داستانی گیریا اِکْتَاو مقدس: (کِتاو خروج فصل ۱ تا ۴)

۱۰ - دِيَه پلا



خدا و موسی ئو هارون ایی هُشدازه داتی که فرعون په‌گه‌ه. موسی ئو هارون چن آ‌ته فرعون ئو وئو: «یه پیام خدا اسرائیله آره تو: قُوم م ول گه تا بچن.» فرعون و حرف اُون اِتنائی نَکِردی ئو! جا آزاد کِردن قُوم بنی اسرائیل، اُون مَجبور کِردی تا سخت‌تر! پیش کار بَکن.



فرعون هَنی هَم! آزاد کِردن قُوم بنی اسرائیل سرپیچی‌ئه مَکِردی. هَر و ایی خاطره خدا دیه بلا وحشتناک آر مصر نازل کِردی. اِئَر آ بِلاله، خدا و فرعون نیشون داتی که قدرت او! فرعون ئو کُل خدال مصر بیشنزه.



خدا او رو نیل کِزْدی آ خوین. ولی فرعون هنی هم، قوم اسرائیل ول نِکِزْدی.



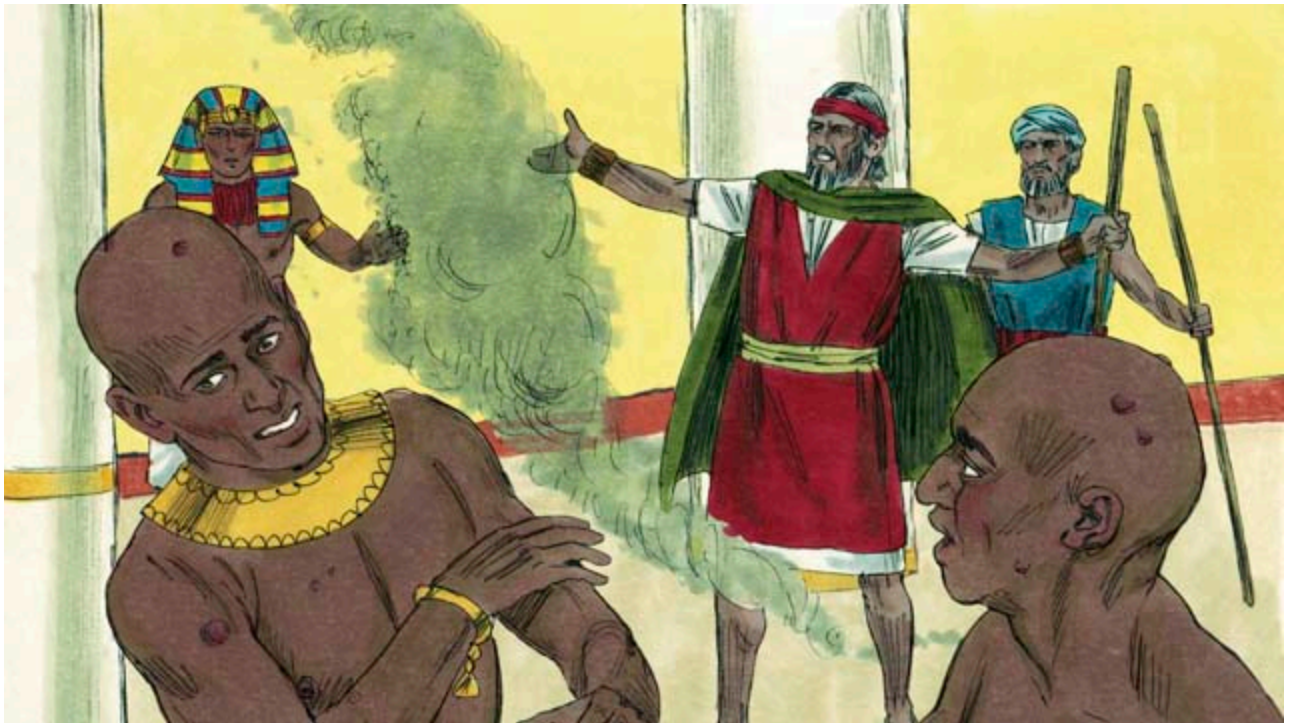
خدا گل سرزمین مصر پر ا فُورباک کِزْدی. فرعون ا موسی گِسنِتی کِه فُورباکل ا سَرزَمین اُون دویِر بِکِه. ولی دُما یِه کِه فُورباکل ا بئن چن، دل فرعون سختِتر بی نو اجازه نیاتی اُون ا مصر بگن ا در.



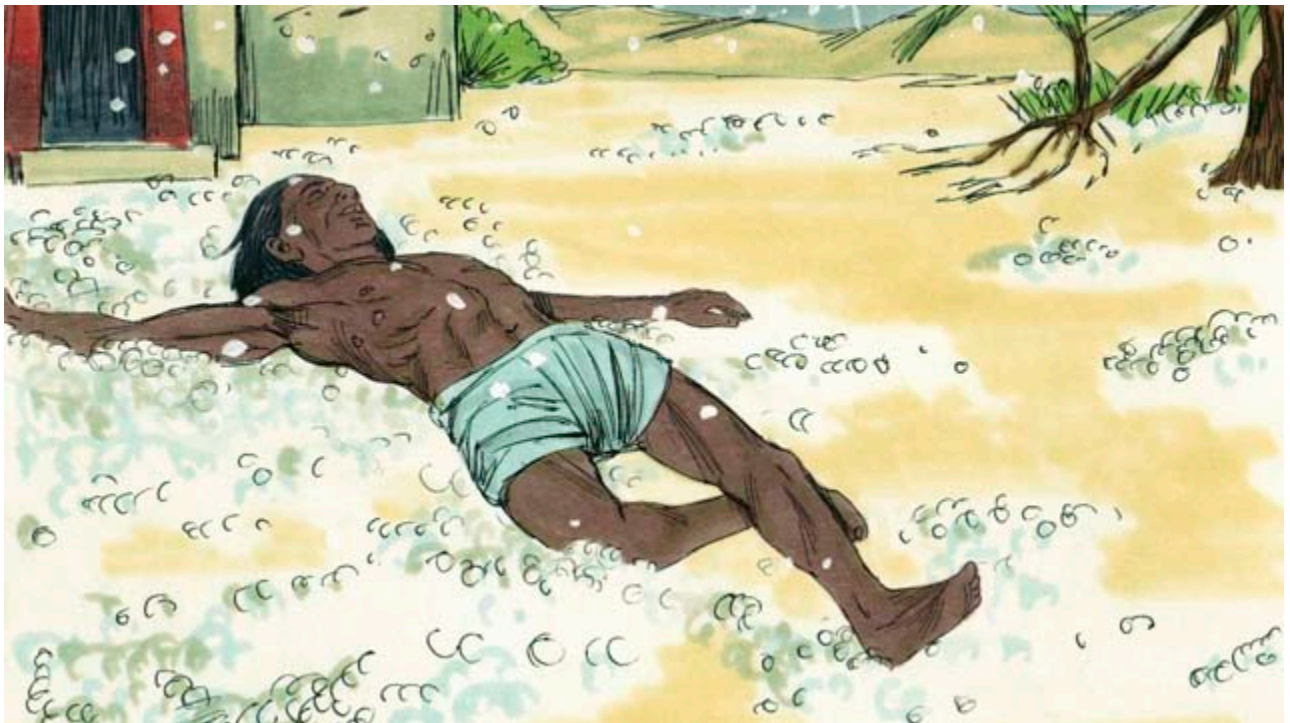
پس خدا بلا پشخه کورل ئو دُما آوه بلا پشخه ل ر کړدی. فرعون و موسی ئو هارون وت که آر ایی پلاڼه دویر پگن، و اُون اجازه می تا
 ا مصر پگن ا در. دُما دُعا موسی، خدا ایی پلاڼه دویر کړدی، اما فرعون قلب وژ سخت کړدی ئو هنی هم و اُون اجازه نیاتی ا مصر
 پگن ا در.



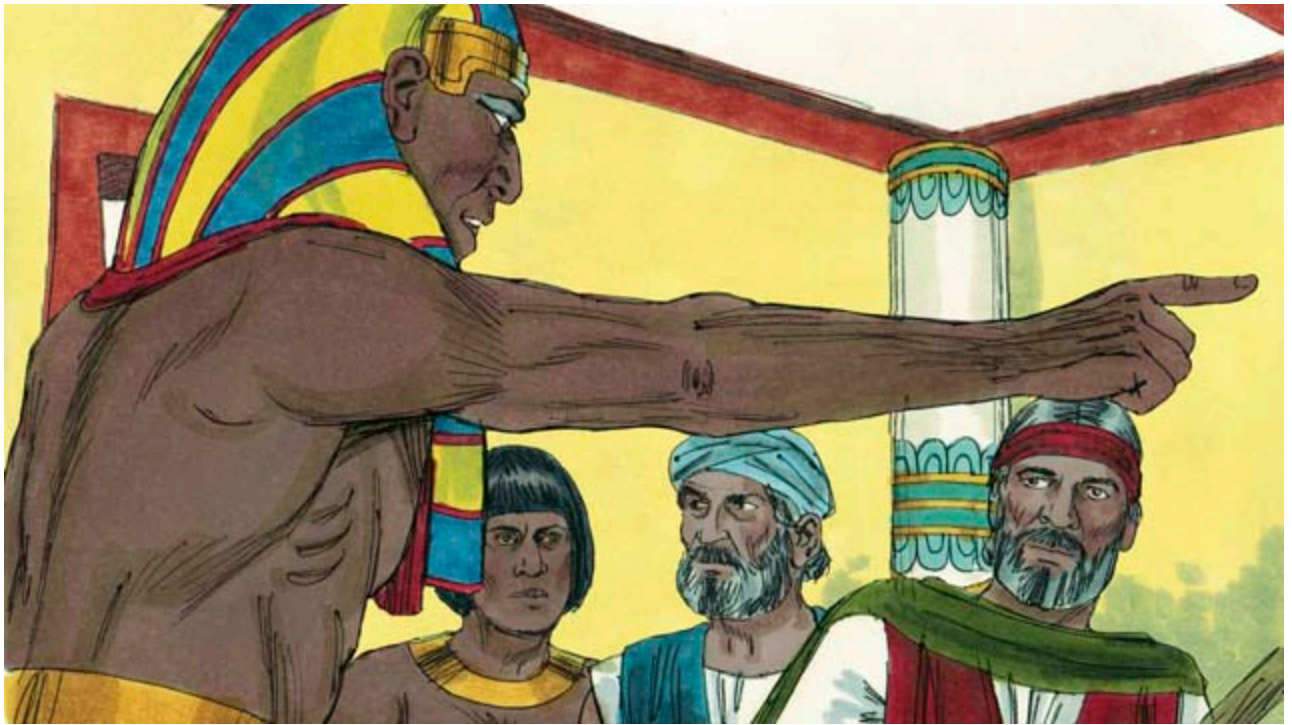
دُما آوه، خدا کاری کړدی تا گل حیونل مصری ل بیمار بون ئو پمرن. اما قلب فرعون سخت بویئی ئو ایی گله هم اجازه نیاتی که اُون
 پچن.



خدا و موسی و ت تا گمل وژ پر ا بویل پکه نو ا براور فرعون پپاشی آر هوا. وختی موسی ایی کاره کزدی، گل مزیم مصر په غیره اسرائیلیل دچار دملل دردناکی بین. اما خدا قلب فرعون سخت کزدی نو فرعون اجازه نیاتی که اُون بچن.



دما آوه خدا پلا ثورگ ر کزدی نو بیشتر محصول نو هر گیونداری که ا در بی ا بتن پزدی. آسه فرعون، هنا موسی نو هارون کزدی نو و ت: «م ایی گله گنام کزدی، هومه آزادی نو که بچی نو.» آسه موسی دعا کزدی نو واری نن ثورگ خلاص بی.



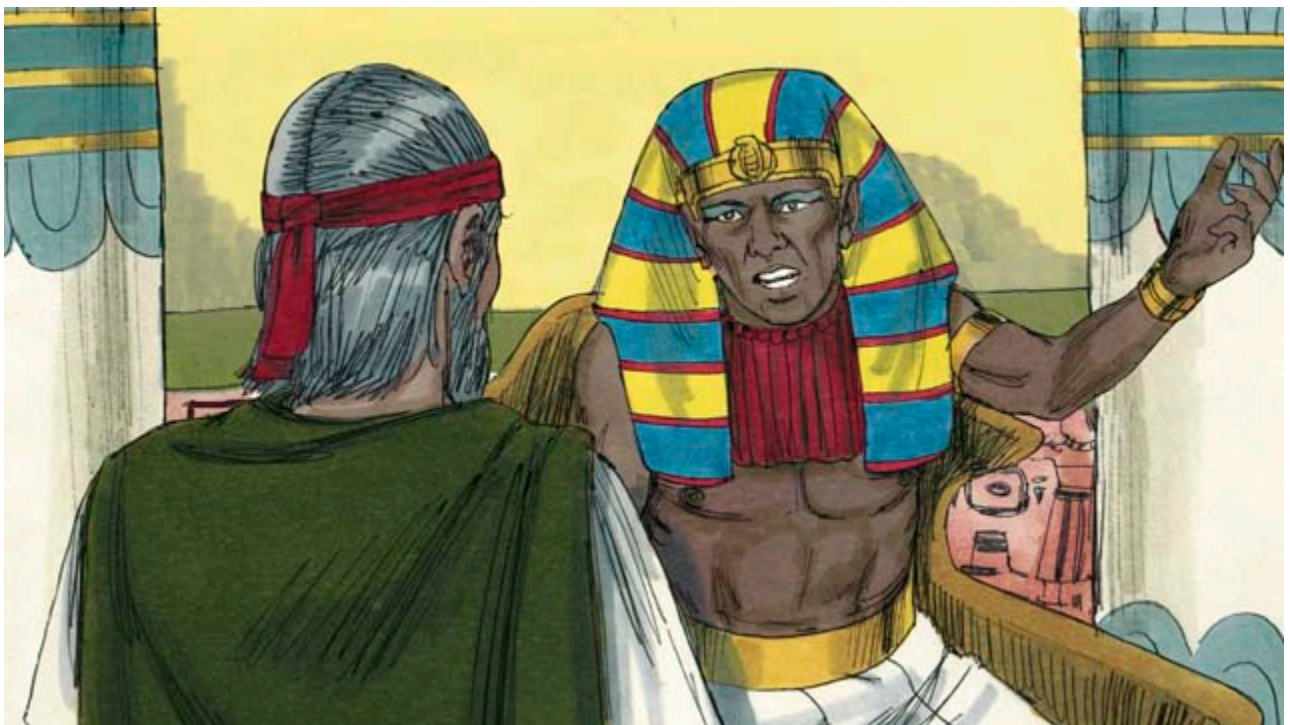
أما فرعون هنيئاً كزدي نو قلب وژ سخت كزدي نو اجازة نيائي كه اسراييلي آزاد بون.



و ايي خاطره خدا قريره اقلل ر كزدي اسرزمين مصر. اقلله كل محصولي كه ا بلا ثورگ باقي مئوين، خواردو.



آسه خدا پلا تاریکی ر کړدی که آره سیه روژ طول کیشی تی، گل جا هوته تاریکا بویئی که مصری ل نمثونسثو! مال پگن آدر. اما! جائی که اسرائیلیل زنی یونه مکړد، روشنایی بی.



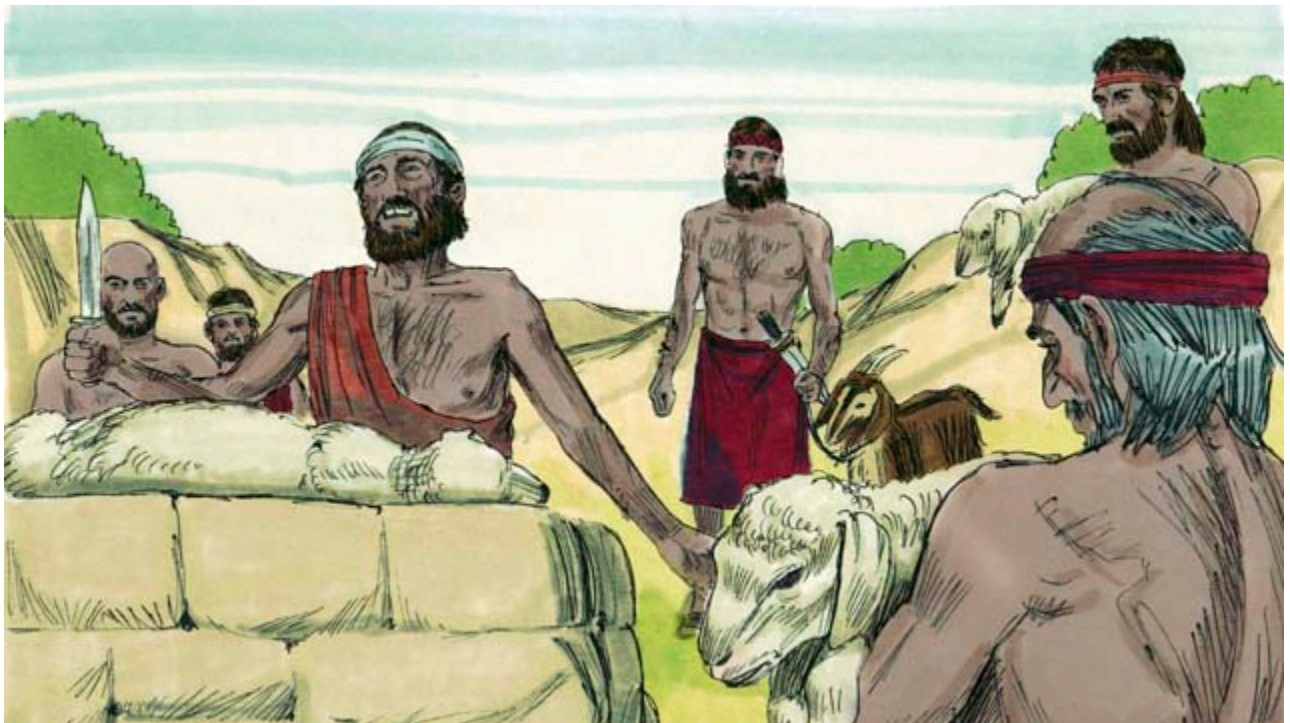
حتی دُما ایی نو بلائه، فرعون و اسرائیلیل اجازه نیاتی که پچن. ا وره که فرعون گوش شنوائی نیاشتی، خدا تصمیم گرتی تا پلا آخری هم ر بکه. ایی بلائه باعثه ماو که فرعون تصمیم وژ عوض بکه.

داستانی گیریا ا کتاو مقدس: (کتاو خروج فصل ۵-۱۰)

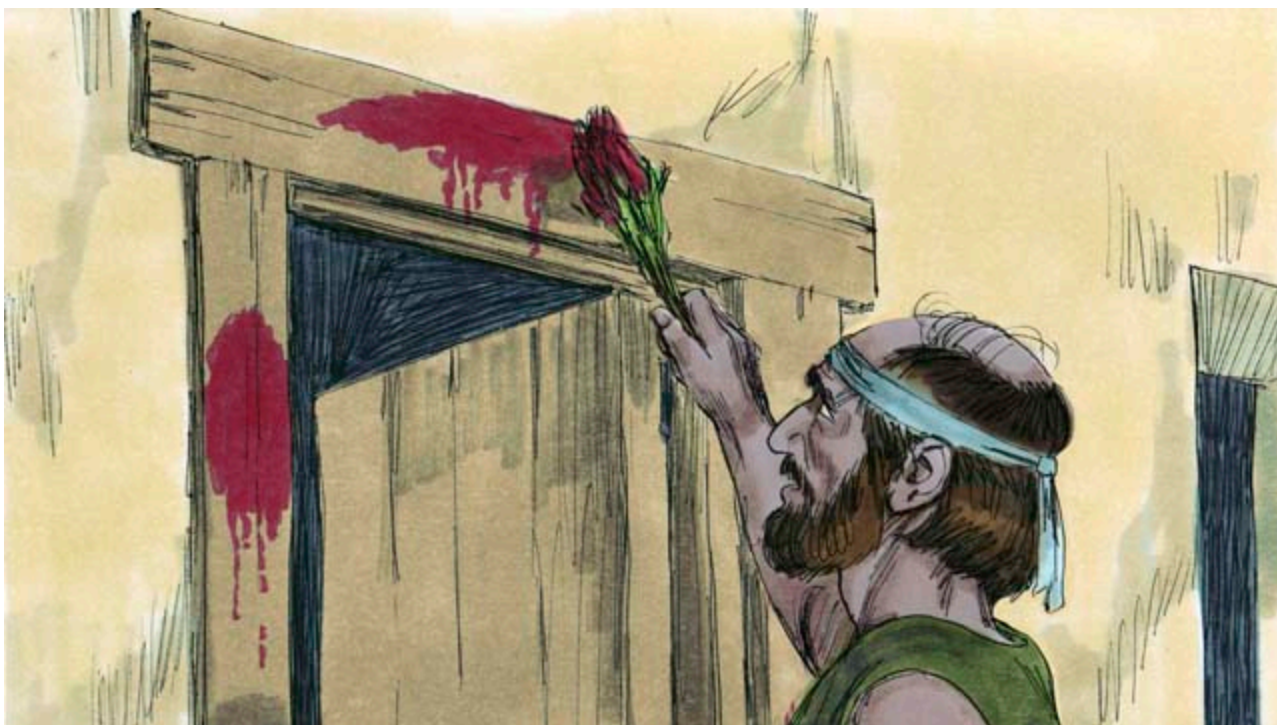
۱۱- عِدِ پَسَخ



خدا موسی نو هارون ر کردی آیه فرعون که و او بوشتن تا اسرائیلیل آزاد بکه. اُون و فرعون اخطارو دا که آر قوم اسرائیل رها نکه، خدا گل نوازالی که گر بین نو حتی حیونل مصر نابوده مکه. ز مونی که فرعون یه شنفتی، باور نکردی نو هنی هم ا فرمون خدا سرپیچی کردی.



خدا آره گسلی که و او ایمانو داشت، ریئی آماده کردی تا نواز آلو که گر بین ا ایی پلائه نجات پیا بگن. هر خانواده مگست ورک بی عوی انتخاب نو آوه قربانی نه مکردی.



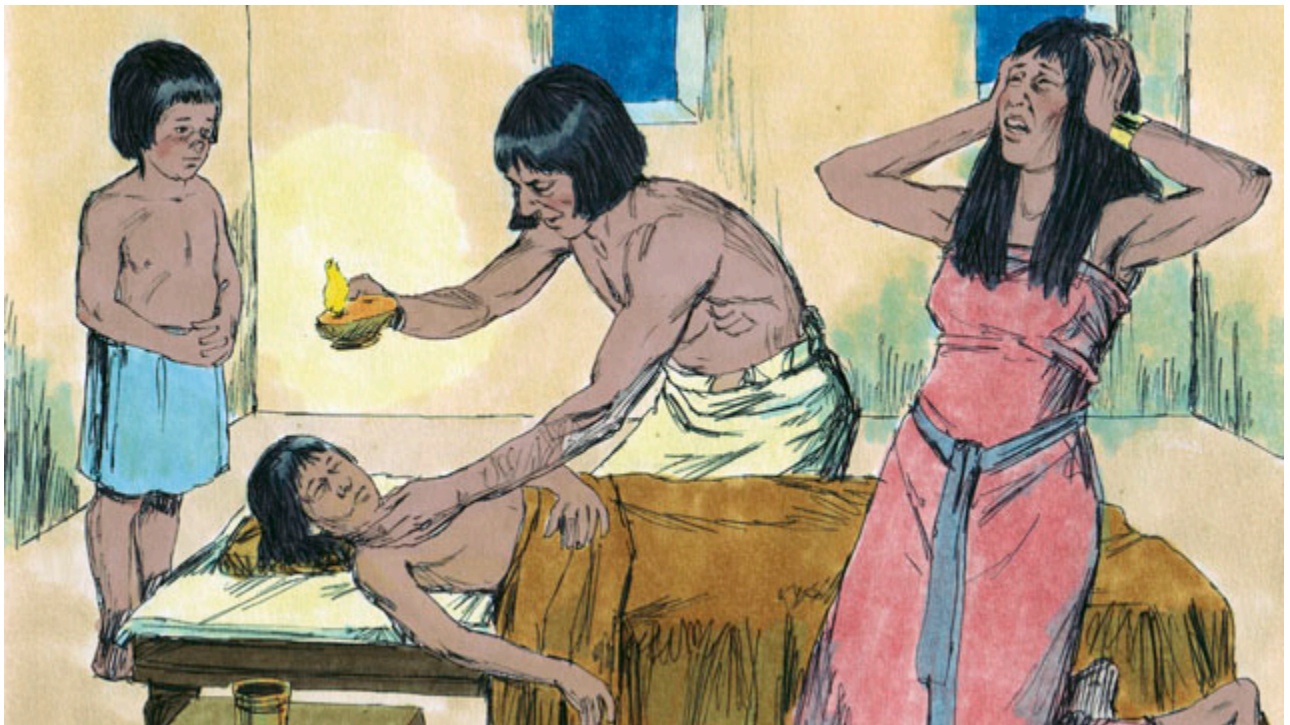
خدا و قوم اسرائیل فرماش کردی تا خوین و رک! دُور ئو وَر دَر مالو پمالن. ئو اُون مَکِست گوشت اَوَر کُونه مَورِشو ئو و گَرْد ئو بی حَمیر نَرش، نَن مَحْوَار دُو. ئو خدا و اُون فرماش کردی تا آماده بون که دُما حُوَار دِنی، زُوی! مصر بَگن آ دَر.



اسرائیلیل کُل دَسْتورل خدائو و دَقْت اَنجُوم دا. اِنِیمَه هَر آ شَوْنَه، خدا! مصر کِل بی ئو کُل کُرل کِلنگ مصری! بِن پَر دِی.



خدا! ڪُل مال قُوم اسرائيل ڪه نيشون خويئو آر لا ترلو داشت ڪله موي. ڪُل گسلي ڪه! مال له حضورو داشت، و خاطر خوين ورک! اُمو بين.



ولي خداون! لا مال مصري لي ڪه و خداون ايمان و نياشت نو! فرمونل او اطاعتو نڪرد ڪل نموي نو ڪل ڪرل ڪلنگو ڪشتي.



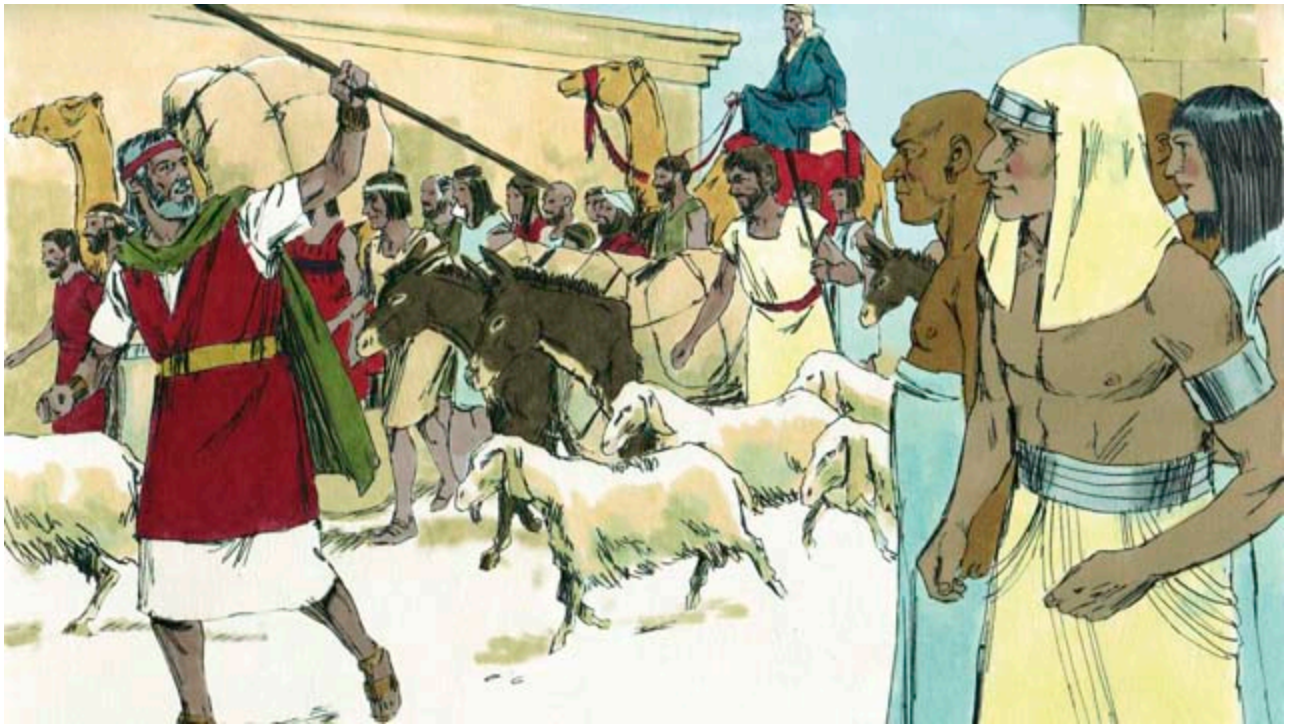
کُل ئَوازالِ مِصریِل کِه کُر بَین کُشیریان. اِ کُر کِلنگ فرعون پِگَر تا کُر کِلنگ نوگری کِه اِ زَنُو بی. فِرَه اِ مَزِیمِ مِصر وَ خَاطِر غِیمه فِرَه وُژو، گَریوَه ئو زاری ئوئَه مَکِرْد.



فرعون هَر آ شَوئَه، هِنَا موسی ئو هارون کِزِدی ئو وِت: «قُومِ اسرائیل اُورِدیِرَن ئو زُویِی اِ مِصر بَگَن اَدر.» مِصریِل هَم وَ اُونِ اِصرارو کِرْد کِه هَرچی زُویِتِر، اِ سَرزَمِیئَه بَگَن اَدر.

داستانی گِیریا اِ کِتآو مقدس: (کِتآو خروج، فصل ۱۱ آیه ۱ تا ۱۲ ئو فصل ۳۲)

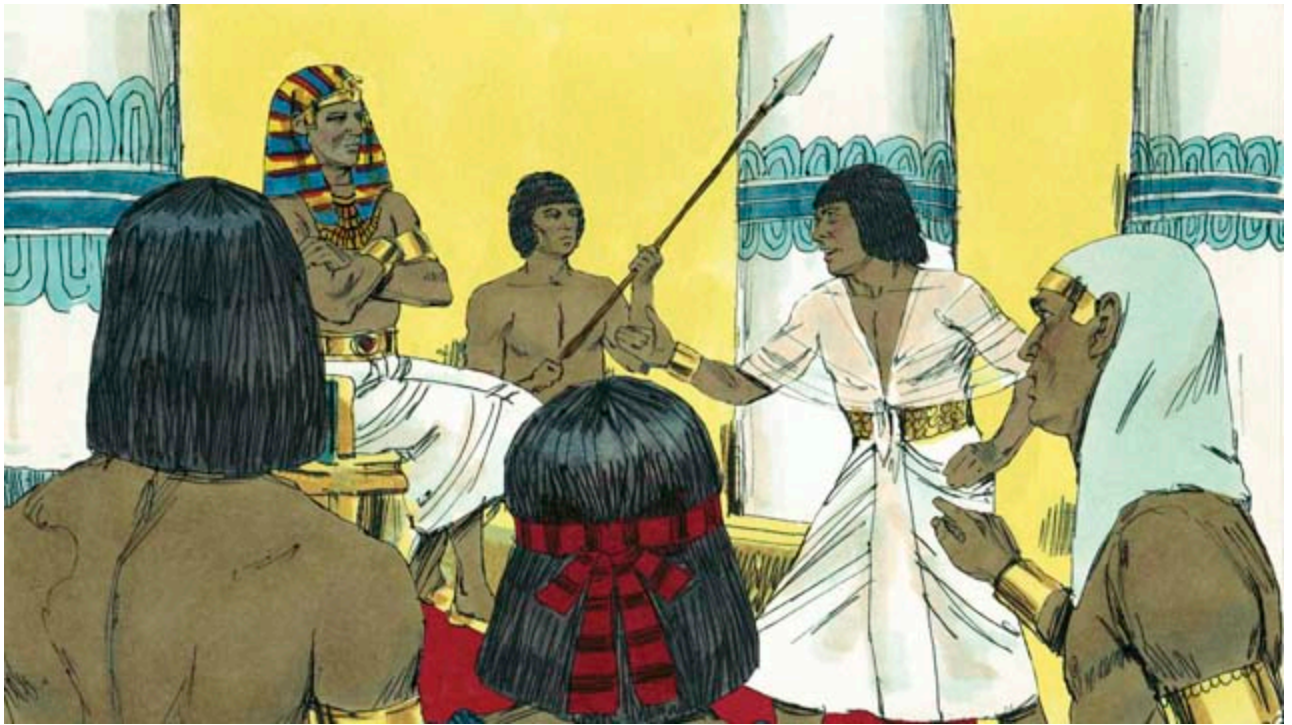
۱۲ - خروج



اسرائیلیل فِرَه هۆسۆنه مَکَزِد کِه اِ مصر مَکَزْدُون اَدر. اُون دِ بَزْدَه ئوئین ئو ویره سَرَز مین موعود پیشه مَچیان. مصری ل هَر چِی کِه اسرائیلیل گِشْتو، اِ طُور نَقَرَه، طِلا ئو چِیل قِیمَتی ئو و اُون بَخَشْتو. قَری اِ قَوْمِلی هَنی هَم کِه و خدا ایمان و اوردی، و گَزْد اُون اِ مصر کَزْدُون اَدر.



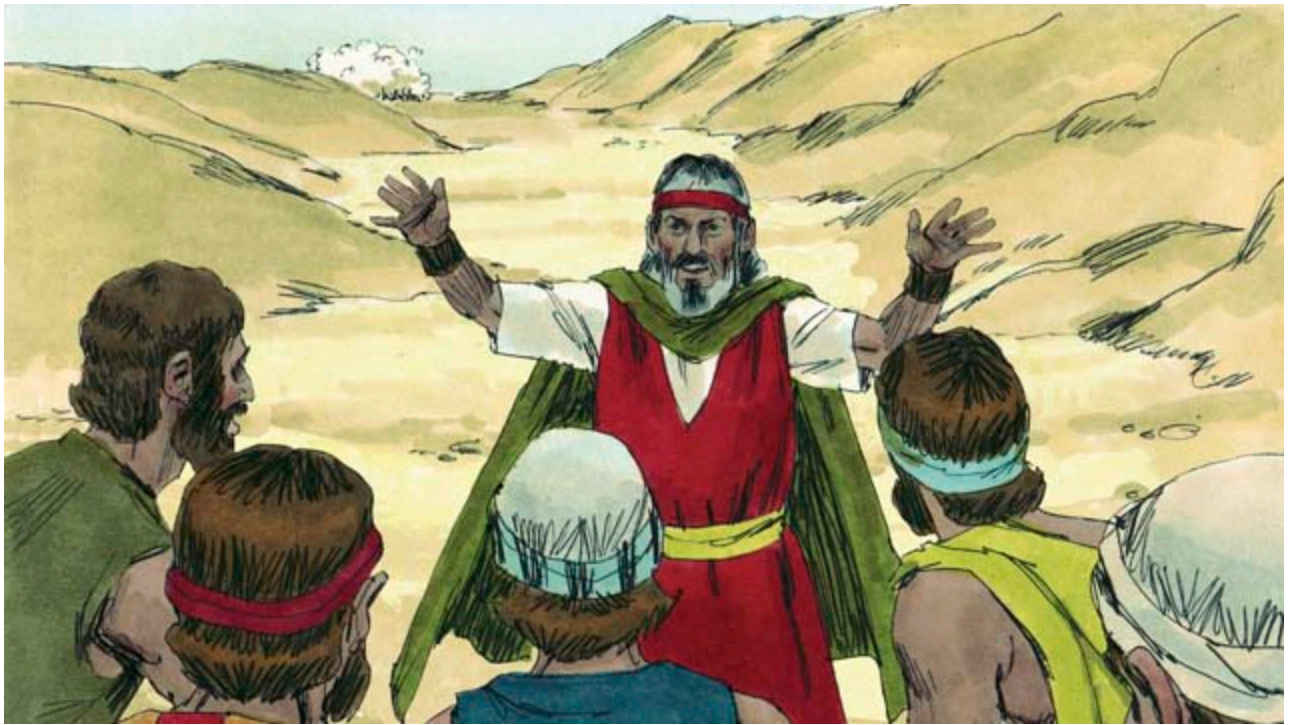
سُوتینی اِ اَر اِ روژ، ئو سُوتینی اِ اَگر اِ شُو، اِ ئُوا اُون حَرگَنه مَکَرْدی. حضور خدا اِ سُوتین اَر ئو اَگر و گَزْد اُون بی ئو مَدُوم اُون اِ ایی سَفَرَه هَدایته مَکَرْدی. تَنبیا کاری کِه اُون مَگِست اَنجُوم دَن، یه بی کِه و دُم اُو بَچَن.



دما ز مون کمی فرعون نو قومی، ا کار وژو پشیمون بین نو و دم اسرائیلیل گیردین، تا په گل هنی اون پکن ا برده وژو. خدا نظر اون اوزگیردونی تی تا نیشو د که تنیا او خدا حقیقی نه، نو مردم یغیم که یهو، قوی تر ا فرعون نو خدال مصره.



وختی اسرائیلیل سپاه مصر و دی، فیمین که ا پن دریا سرخ نو سپاه فرعون گتته سیه دوم. اون فزه زیلتهو چی نو فریادو دا: «آرا مصر مو ترک کرد؟» «گل ایمه و روینی ممریم!»



موسی و اسرائیلیل وت: «زیلئو ئچو! خدا ایمرو آره هومه مَجنگی ئو نجات پیا مکی ئو. آسه خدا و موسی فرماش کردی: «و قوم اسرائیل بوش که ویره دریا سرخ حرکت پگن.»



آسه خدا سوتین ار چمونی ئو آوه! پئن بنی اسرائیل ئو سپاه فرعون قرار داتی، تا سروازل مصری د ئئونین اون بویین.



خدا و موسی دستور داتی که دَس وژ آر سَر دَریا پِلنگ پِکِه. اَسَه خدا وائی ر کِردی که او دَریا آر چپ ئو راس شنی، و طُوری که ریئی ا دَریا واز بی.



اَسَه قُوم اسرانیل ا حالی که ا هَرِیک لائو دیواری ا او بی، ا ئومجا دَریا و ری وژو ادامهُنو دا.



دُما اَوَه، خدا سُوَتین اَر داتی اِلا تا مصری بَثونین فِرار اسرائیلیل بُونین. پَس مصری تصمیمو گِزَت کِه بَچن اِ دُم اُون.



وَ ایی خاطرَه اُون چن اَ دُم اسرائیلیل اِ نَوم دَریا، وَلی خدا مصری اوتی اِ هول نو کاری کِردی کِه گاری لو گیر بَگن اِ حَری. اُون هِنائو کِرد: «پی هَوان! اَره یَه کِه خدا اَره اسرائیلیل مَجَنگی.»



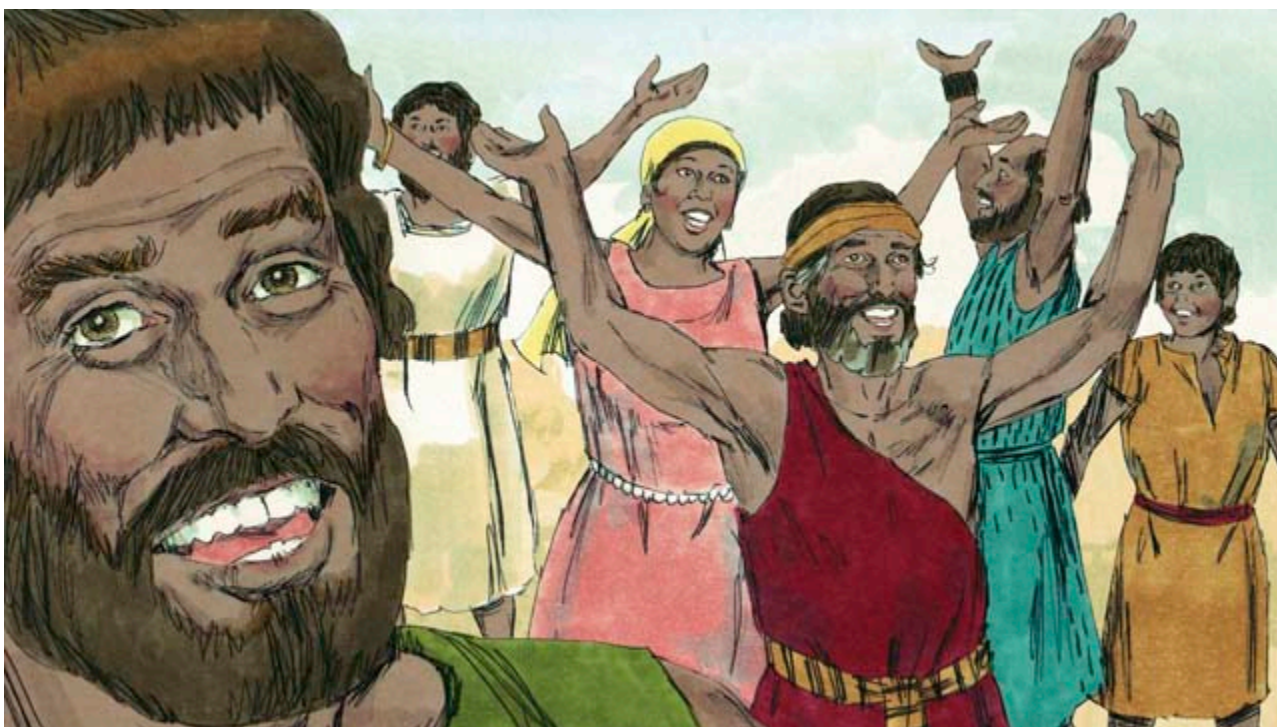
دُما آوه كه قوم اسرائيل و سلامت رسين ! لا دريا، خدا و موسى فرماش كردى: «په گل هنى دس ورت ويره دريا دريژ بگه.» ز مونی كه او ابي كاره كردى، او رشيا اسر مصرى لئو گارى لئو، ئو گلو ! دريا خفه بين.



وختى اسرائيل نابودى گل سپاه مصر و دى، و خدا اعتمادو كړد ئو و ابي باوره رسين كه موسى، پيامبرى ! لا خداښه.



قۇم اسرائیل فرە خوشحال بین؛ آرە یە کە خدا اُون ! بردگی ئو مرگ نجات دایی تی. ایسه اُون آزاد بین کە خدا پیرسین ئو ! او اطاعت بکن. اسرائیلی سرول فرە ! بالا آزادی وژو وت ئو خدائو ستایش کزد، کە اُون ! دس لشکر مصر نجات دایی تی.



آسه خدا و قۇم فرمۇن داتی، کە هر سال ایی جریانه جشن بگرن ئو و ویر بارن کە خدا چطور مصری شیکس داسی ئو قۇم اسرائیل ! بردگی آزاد کزدسی. ئوم ایی جشنه نریا آپسخ. اُون هر سال و برشونین ورک قربانی و گرد ئو فطیر، اونونه جشنه مگرت.

داستانی گیریا ! کتاو مقدس: (کتاو خروج فصل ۱۲ آیه ۳۳ تا فصل ۱۵ آیه ۲۱)

١٣ - عهد خدا و گزرد اسرائيل



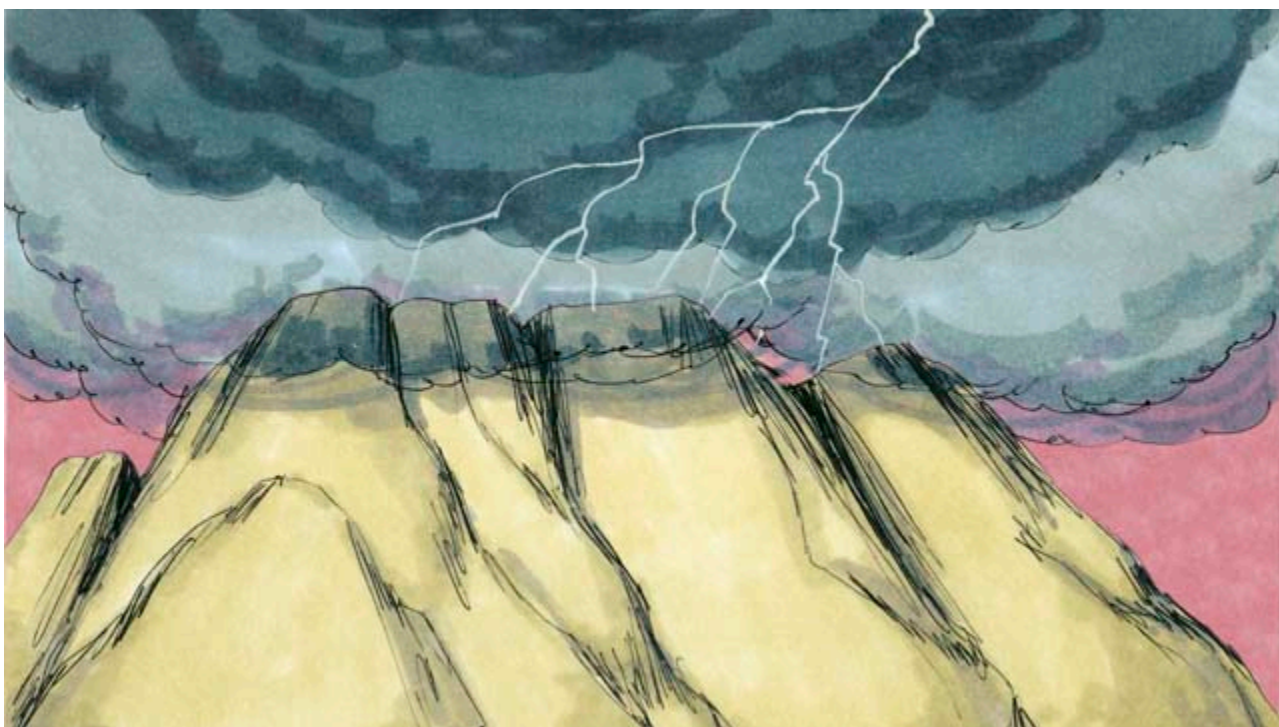
دُما آوه که قوم اسرائیل! دریا سرخ کِل بین، خدا اُون ویره گوی سینا هدایت کِردی. یعنی هر آ گویئه که موسی بته پلیزی آر سر دیئی. آسه قوم آر پا آ گویئه اُردی ئو دا.



خدا و موسی ئو قوم اسرائیل فرماش کِردی: «هُومه بایس منوم! م فرمونبرداری بکی ئو ئو و عهدی که و گُرد هومه مونیم وفادار بَمینی ئو. آر ایی کاره بکی ئو، آره م و ملک خاص، مملکتی! کاهنل ئو امتی مقدسه مویئو.»



مَزِیم وَ مدت بیه روژ وژو آماده دبی ئن خدا کِژد. پس خداون و گِژد تش پریق، دویی ئو دنگ پلنگ شیپور، آر قُله کوی سینا هت ا هوار. موسی وژ تئیا چی ا سر کوی.



آسه خدا و گِژد اُون پْمونی بستی ئو وت: «مِنم یهوه خدات، که توئم ا اسیری ئو بَنی ئیی مصر آزاد کِرد. خدایی هنی غیر ا م پَریش نَگه.»



«بُت نَساز ئو آوه پَریش نَگه؛ آره یه که م یهوه، بایس یگونه خدا تو بوم. ئوم م بی خُرمت نَگه ئو روژ شباتِیت مقدس داشتو. کُل کارل وژت ا شش روژ اَنجوم د، آره یه که تو بایس ا روژ هَفْتِم اَروم بَگری ئو م بارین آ ویر.»



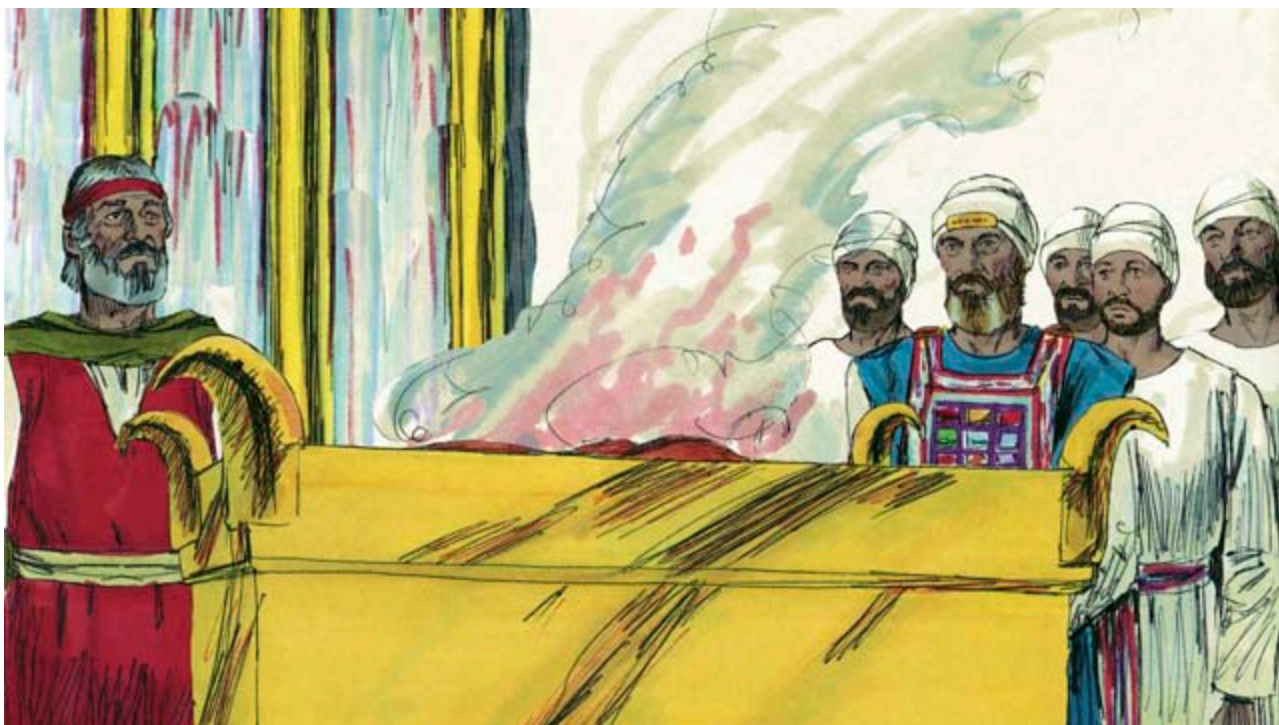
و باوه ئو دا وژت خُرمت پنی. قتل نَگه، زنا نَگه، دزی نَگه ئو دُرو نوش. چیمت آر مال ئو ژن هومسات نیاشتو.



قۇم قىبۇلو كىزد كە ! قانون لى كە خداون و اُون دايىتى اطاعت پكن. اُون قىبۇلو كىزد كە آره خدا بون ئو تئيا او پپرسين.



ئو خدا و مژدم اسرائيل فرماش كىردى كە خمه گلنگى (خمه ملاقات) بسازن. او دستور ساختن خمه و گرد گل ريزه كارىل ئو هر چى كە مگىست ! ئومى قرار پىگرى، داتى ا اُون. او دستور داتى تا پرده گلنگى بسازن كە خمه بىكه ا دو جا. خداون ! اتاق پشت پرده حاضر ئو ! وره ممن. تئيا كاهن گلنگى اجازه داشتى كە و اتاقه، و حضور خدا وارد باو.



ئو قوم بایس قُربانگاہی ا ور خِمه ملاقات دُرس پکن. هَرگس کِه ا شریعت خدا سرپیچی مَکردی، مَگسْت جیونی باری ا تِه قُربانگاہ. کاهنی مَگسْت ا جیوئِه بَگشی ئو اوه و عنوان قربانی آرِه خدا، آر رُویی قُربانگاہ بَسزنی. خداون وِت کِه خوین جیون قربانی کِریا، گناه شَخصه مَپوشینی. و هُوئِه خداون گناه ا و نَبیی یِه مَگرتی ئو ا شَخصه ا نَظَر خدا پاک و حساوَه مَهت. خدا پرا موسی، هارون ئو نسل ا و رگرتی تا کاهنل ا و بون.



اَسَه خدا ده فرمان آر رُویی دُو لوح بَردی ئو یسُونی ئو داتی ا موسی. خداون و قوم قانونلی هنی تا اژئو اطاعت پکن. خدا و عده داتی، آر ا قانون له اطاعت پکن ا و ن برکت بی ئو ویردارو بو، ولی آر سرپیچی پکن ا و ن مجازاته مَکِه.



موسی روژل فیره من آر ستر کوی سینا نو و گژد خدا گپ نو گفت کردی. مزیم! چیم! آری بییئن آره اورگیردین او شکست بین. پس طلالو آورد آته هارون نو! او گسئو که آرمئو بیی بسازی، تا! جا خدا پیرسین. و هوئه دسئو دا آگناه وحشتناکی! حق خدا.



هارون بیی زری! طور گویهر ساختی. مزیم وحشیوئه شروئو کرد آ پزیش بئت نو آرنی قربانی نو کژد! خدا و خاطر گناهو! اون فیره عصبونی بی نو و موسی وت که تصمیم و نابودی اون گزیتسی. ولی موسی! خدا گسئو که ایی کاره آنجوم نی. خدا دُعا موسی شیفَتی نو اون! بئن نوئردی.



وختی که موسی اگوی سینا هت آ هوار، ئو لوح بردی که خدا ده فرمان آر رویی ئو ئویسئونی تی! ئوم دس بی تی. آره یه که بُت دی تی، هونه عصئونی بی که لوح کوئی تی آر رمی ئو اشنکونی.



آسه بُت سزونی ئو خویرد کژد، و شکل گرت ایراورد. گزته رشونی! او ئو مزیم وادار آ خوارین کرد. خدا بلائی آر مزیم نازل کردی ئو فیره آژئو مژد.



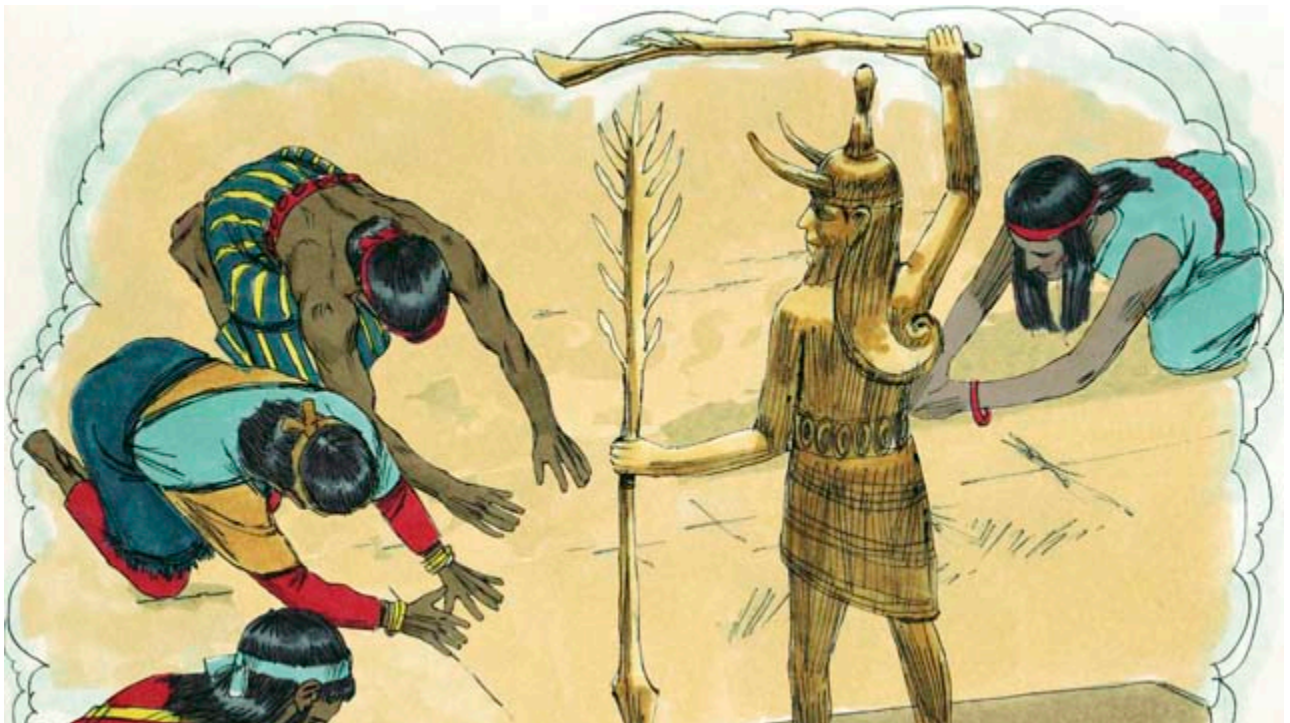
موسیٰ! جا لوح بریدی که وژ ایشکونی، لوح لی هنی آره ده فرمان تراشی تی. آسه دوازه چی! ستر گوی ئو آره بختیش گناهل قوم دُعا کردی. خدا دُعال موسی شیفَتی ئو اُون بختونی. موسی و گُرد ده فرمان که خدا و رویی لوح تازه نویسونی تی،! گوی هت ا هوار. آسه خدا اُون! گوی سینا ویره سرزمین موعود هدایت کردی.

داستانی گیریا! کتاو مقدس: (کتاو خروج فصل ۱۹ تا ۳۴)

۱۴ - سَرگَرْدُونِی اِ بیاوون



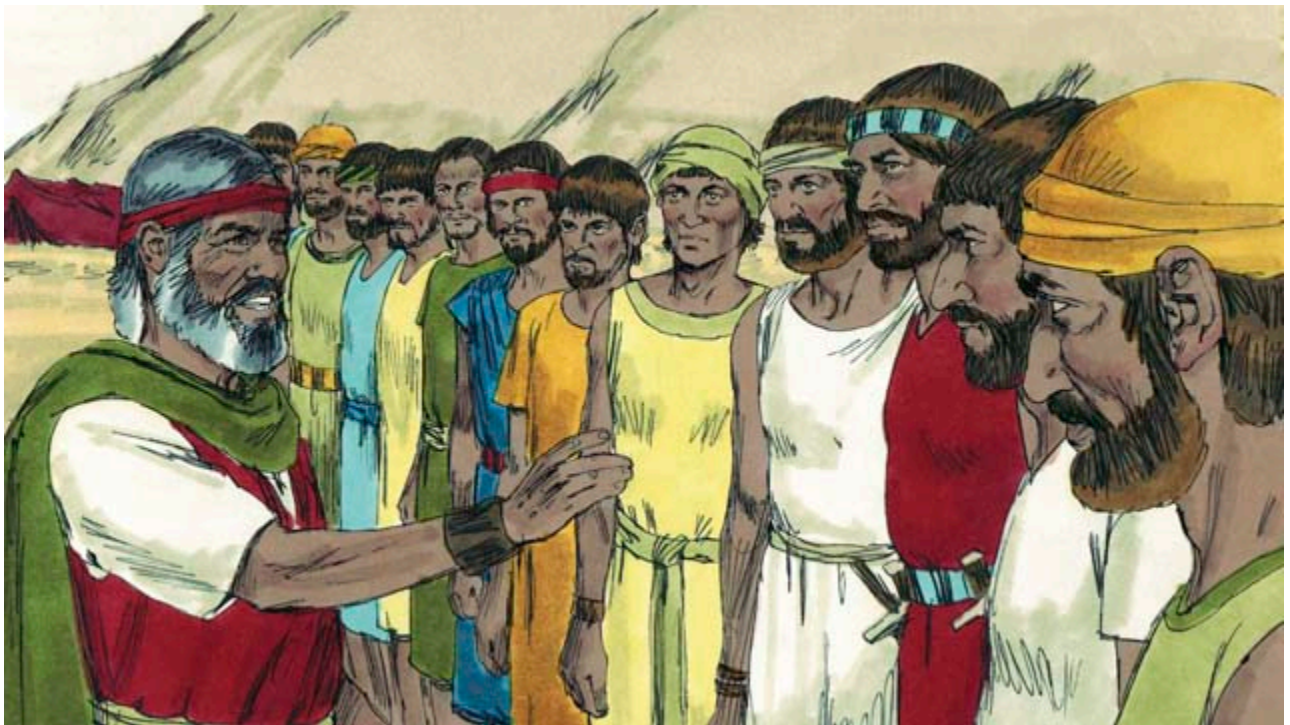
دُما يه كه خدا قوم اِ قانونل شريعت خور دار كِرْدِي، اُون وِيره گوي سينا هدايت كِرْدِي. اُون مِگست وِ خاطر عهدي كه وِ گِرْد خدا بَسْتِي نو، اِ قانونل شريعت اطاعتوئه مَكِرْد. خواست خدا يه بي كه اُون وِ سَرَر مِين موعود، يَيعني كنعان پَر سين. خداون اِ نوا اُون اِ سوتين اَر مَچيان نو مَرِدم هَم وِ دُم اَو مَچيان.



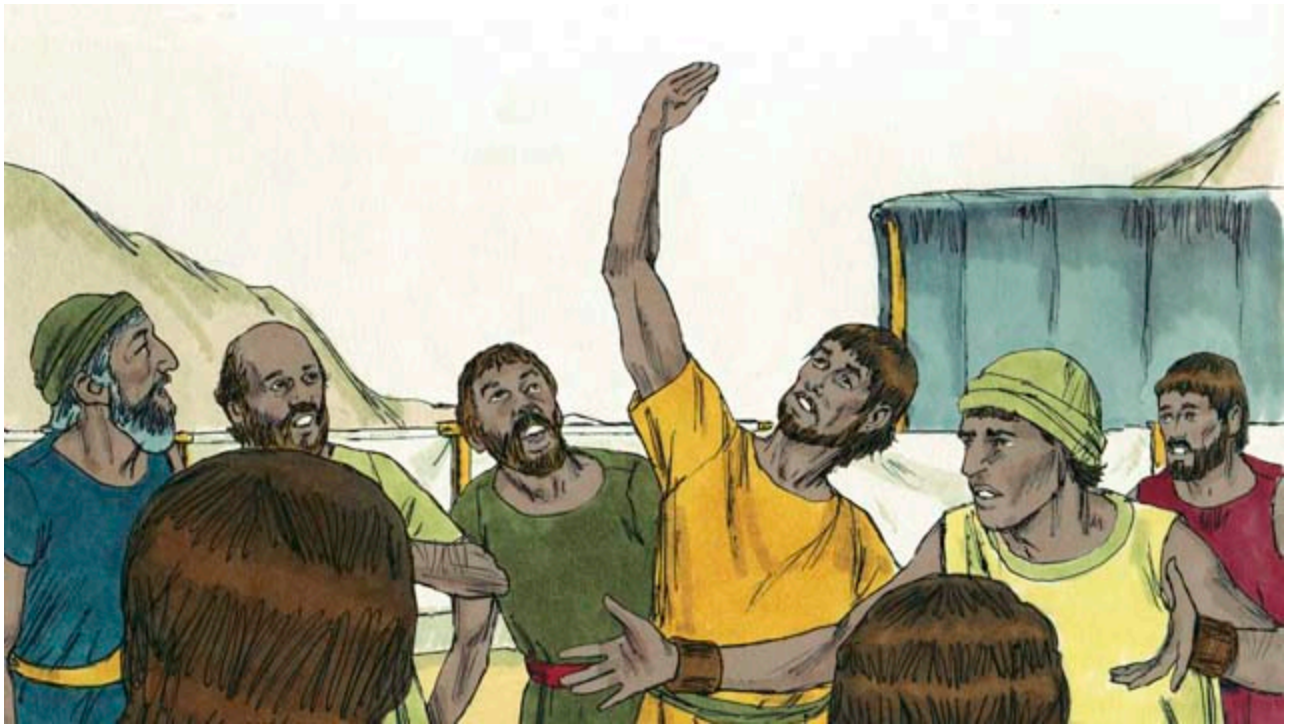
خدا وِ ابراهيم، اسحاق نو يعقوب قول دايي تي كه سَرَر مِين موعود مي اِ اَوِيلل اُون. ولي اِ اَر مُوئه طايفل فِره اِ وِره زني يُوئه مَكِرْد كه اُونو كنعانيل هِنا مَكِرْد. كنعانيل پيرو خدا نُوئين نو اُونو نِمِپَرسي. اُون خدال دُرُوئي نو مِپَرسي نو كارل شروُرئه فِرئوني اَنجومه ميا.



خدا و قوم اسرائیل فرمایش کردی: «دُما رَسین ا سَرَزَمین موعود، بایس وژئو ا شتر کنعانیلی که هان آر وژه رها پِکیئو. و گژد اُون صلح ئو داوآت نَکن. هومَه بایس گل بُتل اُون نابود پِکیئو. نتیجَه نافرْمونی ا ایی دَستورلَه، پَریش بُتل اُون ا جا مَنه مو.»



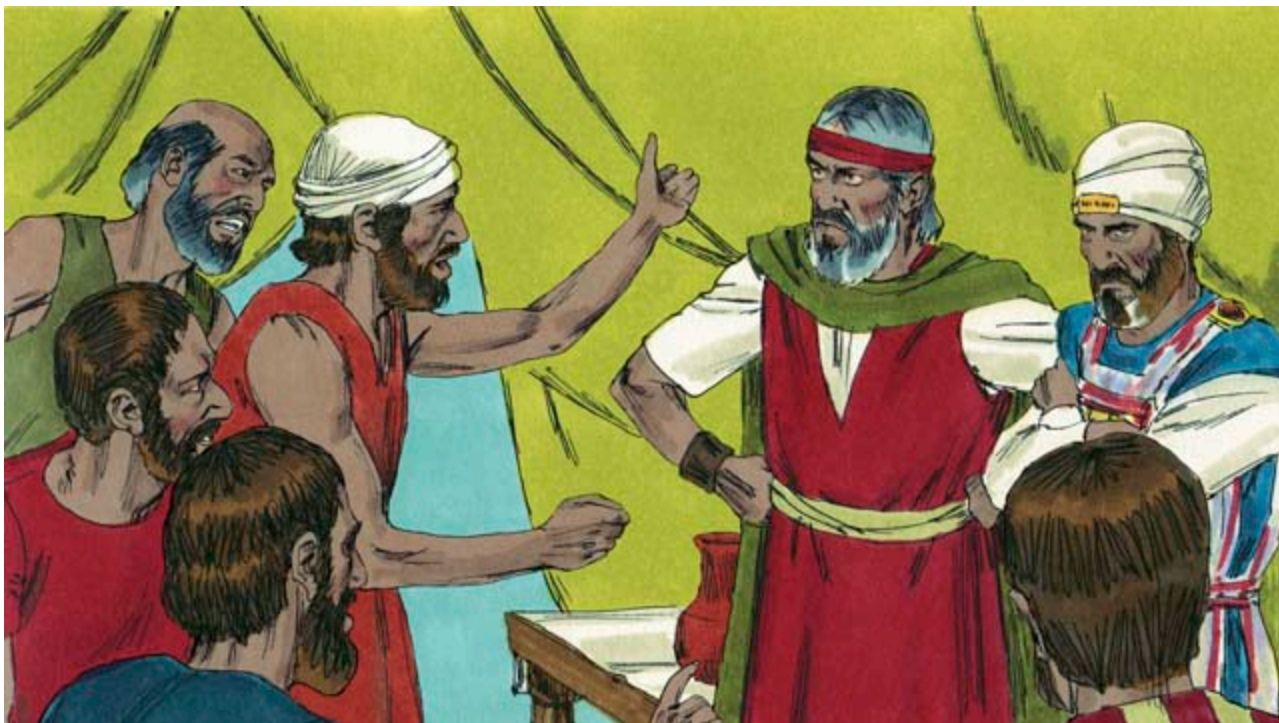
وختی اسرائیلی رَسین ا مرز سَرَزَمین کنعان، موسی ا هر طایفه په نَفر، یَعنی دُواژَه پیا جیا کِژدی. او و اُون ری کارلی آره جاسوسی سَرَزَمین کنعان داتی. ئو ا اُون گِستی تا بُوینن بینم کنعانیل زوردارن یا ناتوان.



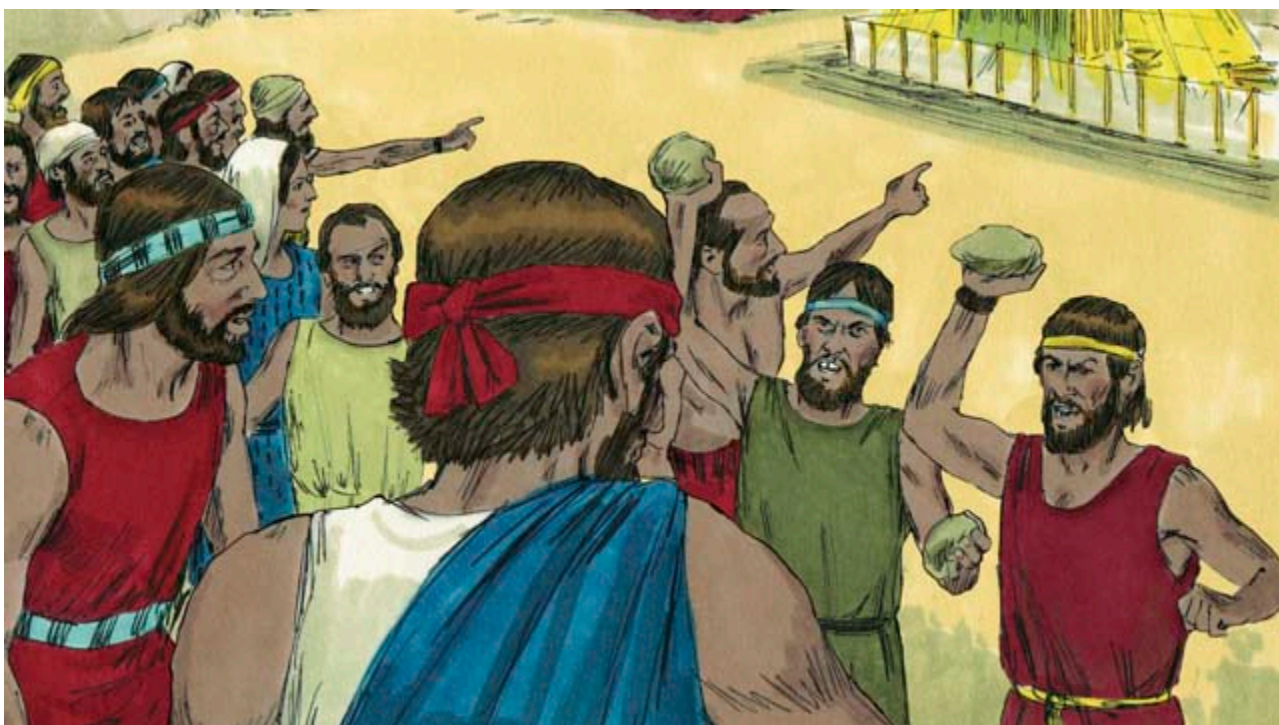
اَئِوَاڙه پيا چل روڙ ! ستر تا ستر ڪنعان سَفَرُو ڪِرْدُ ئو دُما آوَه اُورِگيردين. اُون وَ قُوم وِئو: « زَمِي حاصِلخيزَه ئو محصول فِزَه ڊيري.»
 وِلي ديه نَقَر ! اَ جاسوس لَه وِئو: «شيرل مُحَكَمِن وِلي مَزِدَم وَرَه هيكلدار ئو زوردارن. اَر وَ اُون حَمَلَه پِڪيم، بي گُمون شِگسَه ميريم ئو وَ
 دس اُون مَگشِيريم.»



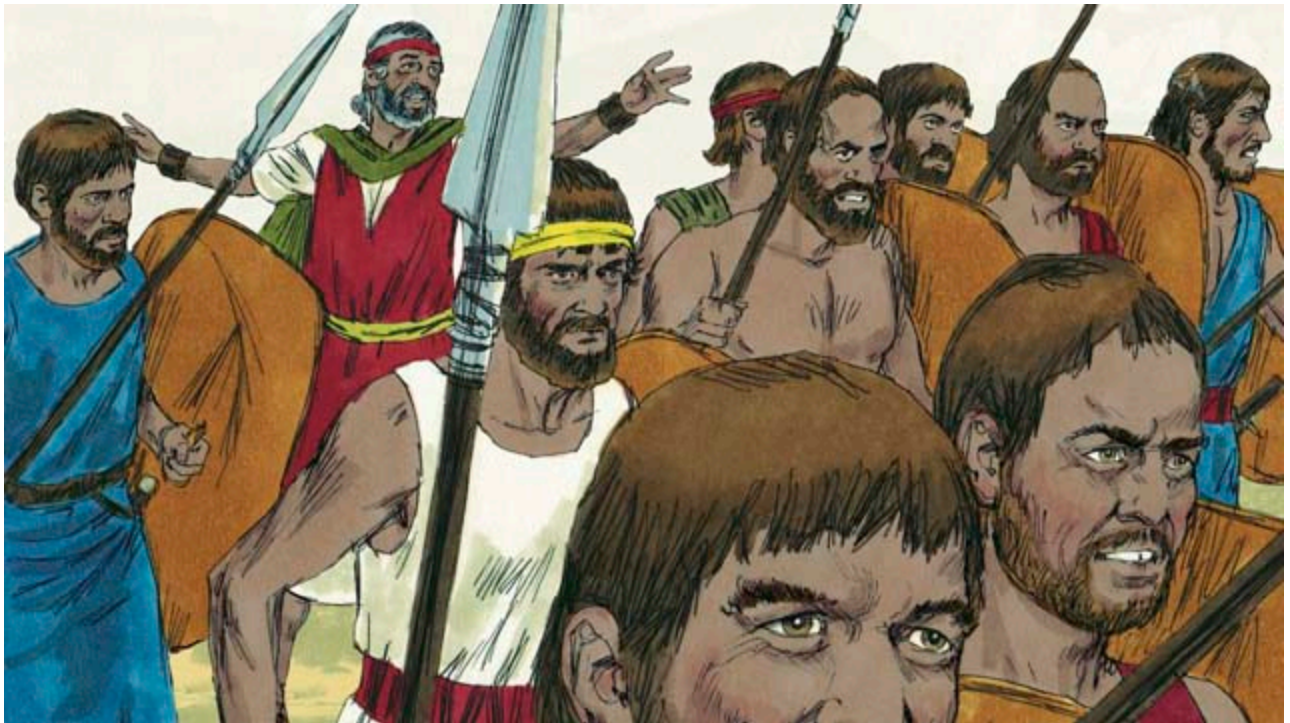
اَسَه دُو جاسوس هَنِي ڪِه ئومَلو ڪاليب ئو يوشع بي، وِئو: «دُرَسَه ڪِه مَزِدَم ڪنعان ! ايمَه پِلنگَتِر ئو زوردار تِرَن، وِلي بي شِڪ ايمَه
 مَتُونيم اُون شِگس ڊيَمِن ! اَرَه يَه ڪِه خدا اَرَه ايمَه مَجَنگِي.»



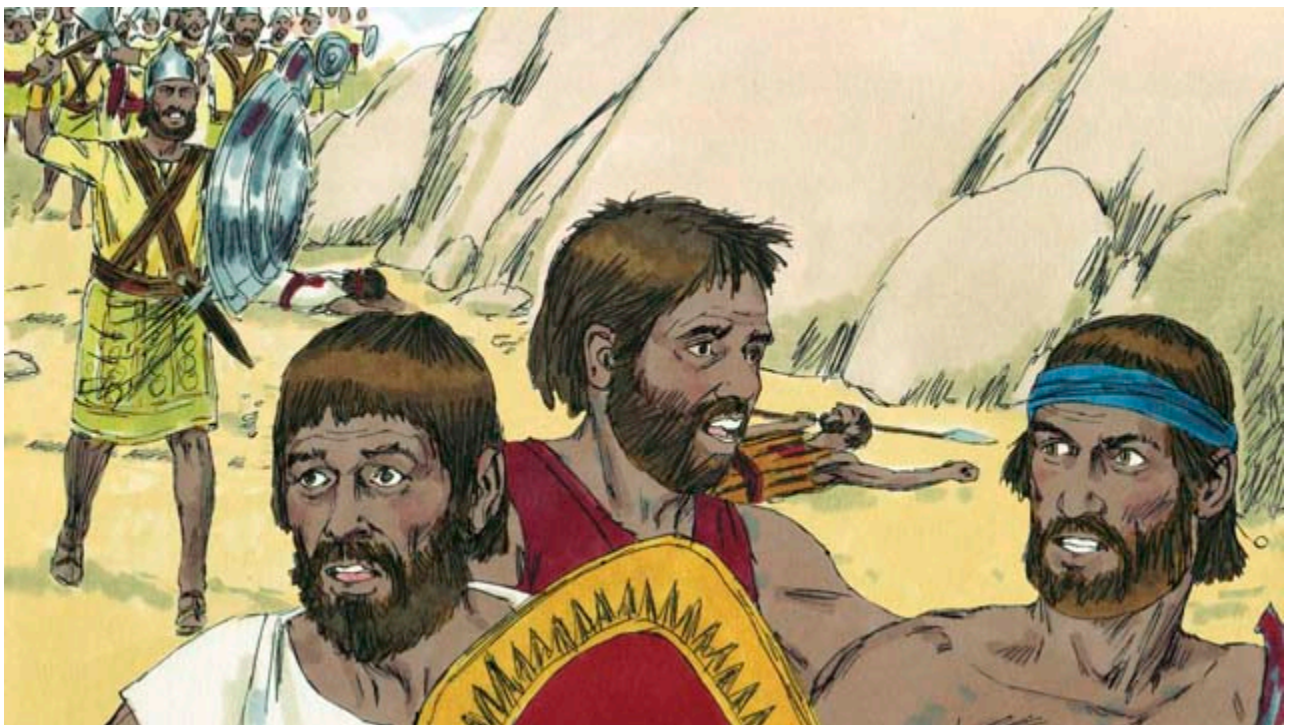
وَلِي قَوْمَ وَ حَرَفَل يوشع ئو كاليب گوشو نيا ئو وَ خنز وَ موسى ئو هارون وئو: «أَزَا إِيْمَهْئُو أُوْرْدَ آ إِيِي جَا وحشتناكه؟ إِيْمَه مَكْسِتْ إِ مصر مَمْنِم. آر وَ أ سَرَز مِيْنَه وارد بُويم، إِ جَنَگ مَكْشِرِيم ئو ژَنَل ئو أُوَيْلَل إِيْمَه مَچَن آ بَرْدَمِي.» اُون گِشْتُو رَهْبَرِي هَنِي اِنْتخَاب بَگَن تا اُون اُورگيردني ا مصر.



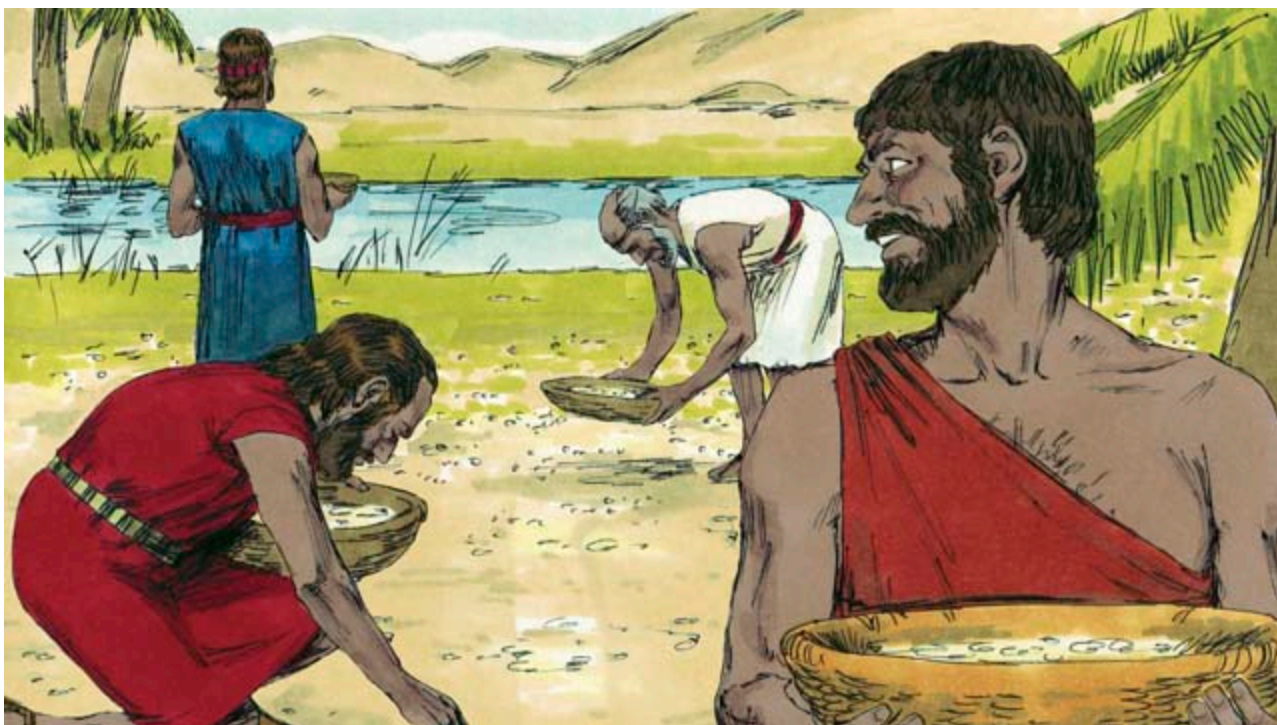
خدا إِ إِيِي گُفْتَه مَزْدِمَه فِرَه عَصْبُونِي بِي ئو اِيْرَهَتَ آ خِمَه ملاقات ئو وِت: «هُومَه نَسَبِت وَ مِ سَرگَش بِيئُو، پَس گُل هُومَه إِ بِيَاوُون سَرگَرْدُونَه مويئُو. گُل اَمَل بيس سال إِ رُو، پَهْجَز كاليب ئو يوشع، إِ بِيَاوُون مَمْرَن ئو هَرگَز وارد سَرَز مِيْن موعود نِمون.»



وختی مژدم ایی گفته خدائونه شینفت، ا گناه وژو پشیمو بین نو آر آوه بین که حمله پکن ا کنعانیل. موسی و اون هشار داتی که نچن، آره یه که خدا و گرد اون نویی، ولی اون گوشو نیا ا موسی.



خدا ا آ جنگه و گرد اون نویی. و ایی خاطره ا کنعانیل شیکسو خوارد نو فزه اژنو کشیریا. آسه قوم اسرائیل ا سرزمین کنعان اوزگیردین نو آره چل سال ا بیاوون سرگردون مین.



إِ چل سالی کِه اسرانیلیل ا بیاوون سَرگردون بین، خدا نیازل اُون جورَه مَکَریدی. اَو اَسمون نُونی داتی ا بیئو کِه نومی «مَنّا» بی. اَو اَرئو کُوگَرلی ر ا مَکَریدی تا گوشو هَم اَره خُوآزین داشتو. اَکَل ا مدته خدا نیشیتی کِلاش نو لباس اُون شیر باو.



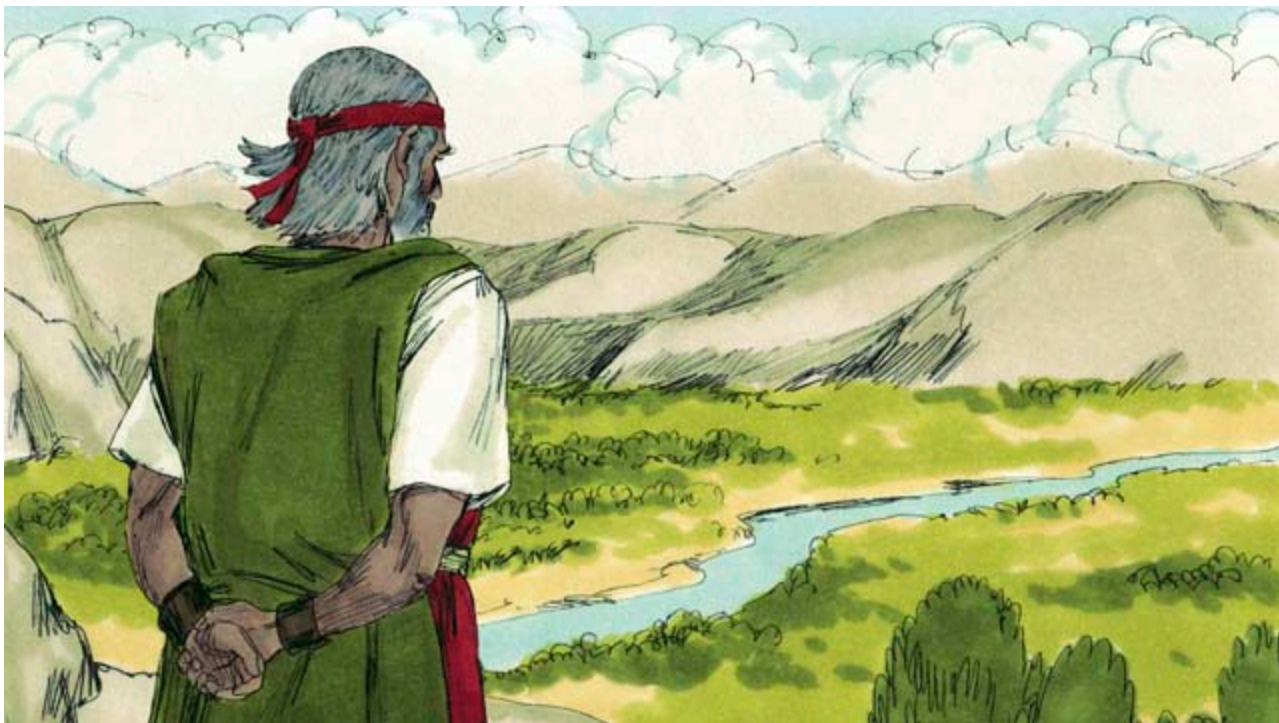
خدا وَ شکل مُعْجَزه ا نَوم کَمَر، اَو اَره خُوآزین داتی ا بیئو. ولی وَ یُونه کُل، قَوم اسرانیل ا خدا نو ا موسی کِلیلو داشت نو خُتخَنوئه مَکَرِد. وَ ایی حاله، خدا هَنی هَم وَ عَهْدی کِه وَ گَرْد ابراهیم، اسحاق نو یعقوب بستی تی، وفادار مَن.



په ګل هنی، وختی که مږدم اوڼو اړه خوآرډن نياشت، خدا و موسى فرماش کړدی: «بوش ا کمر که او اژنی پکه ا ډر.» ولی موسى ا جا اوه که و کمر فرمون بی، و گورچنگ ډو ګل داآرن ڼو و ایی کاره و خدا بی خرمی کړدی. او و اندازه کافی اړه ګلو ا دل کمر هت ا ډر، ولی خدا و موسى خنځر ګرتی ڼو وت: «تو و سرزمین موعود وارد نموین.»



دما چل سال که قوم اسرائیل ا بیاوون سرگزډون بین، ګل اوته که آر ضد خدا شورشو کړدی، مږډن. آسه خدا په ګل هنی قوم هدایت کړدی ا نزیکی مرزل سرزمین موعود. اړه په که موسى فزه سالخوآرډی بویی، خدا یوشع اړه رهبری قوم انتخاب کړدی. خدا و موسى قول داتی که په روژ، پیامبری چی او اړه مږدم ر ا مکه.



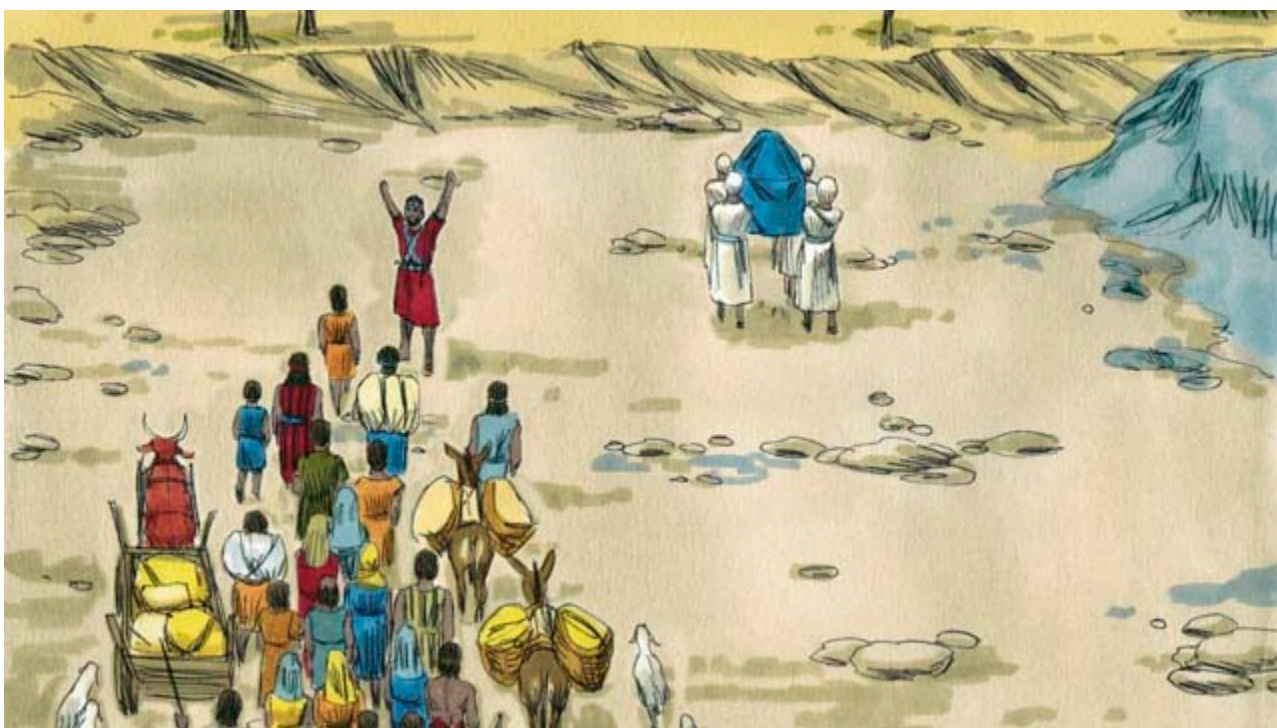
خدا و موسی امر کردی تا بچو آستر گوی پلنگی تا اوزه بئونی سترزمین موعود بونی. موسی سترزمین موعود دیی تی، ولی خدا و او اجازه ورود نیاتی. آسه موسی مزد نو قوم اسرائیل سی روز آره او پرسو گرت. یوشع بی رهبر اون. او رهبر خوئی بی، آره یه که و خدا اطمینو داشتی نو او اطاعت مکردی.

داستانی گیریا اکتاو مقدس: (کتاو خروج فصل ۱۶ نو ۱۷، کتاو اعداد فصل ۱۰ تا ۱۴، کتاو تثنیه فصل ۳۴)

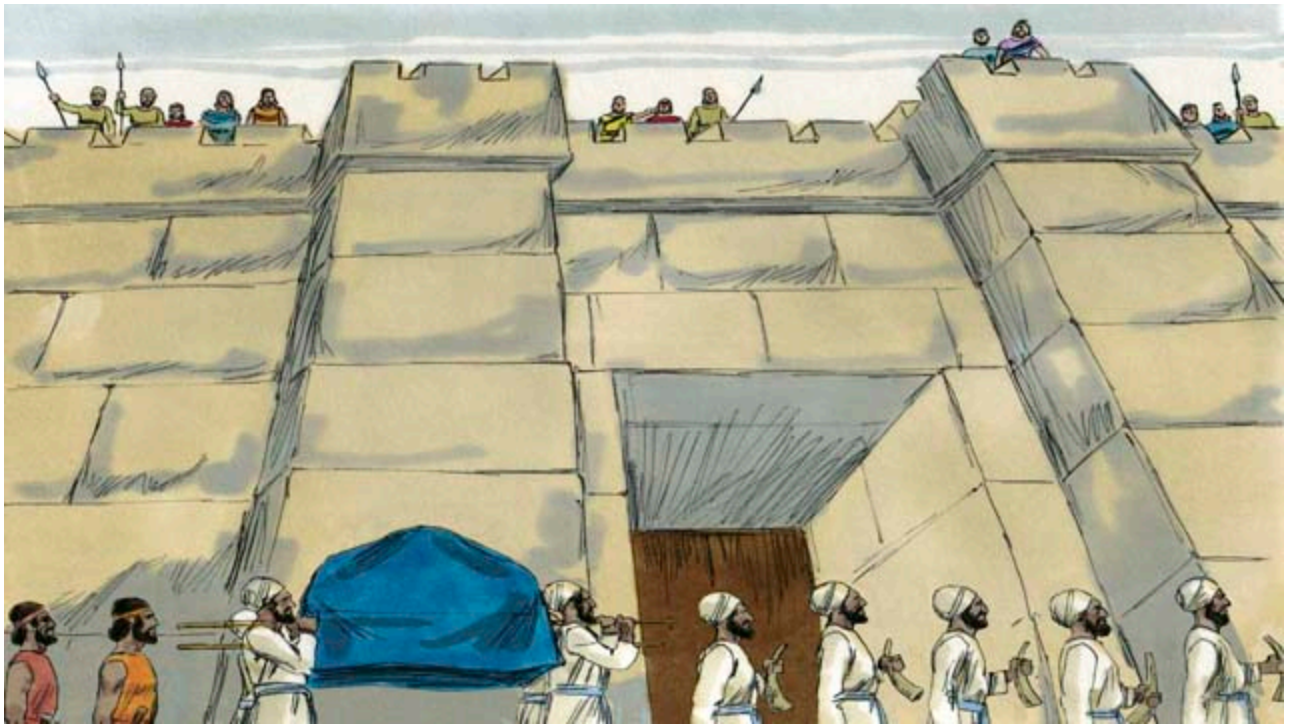
١٥ - سرزمين موعود



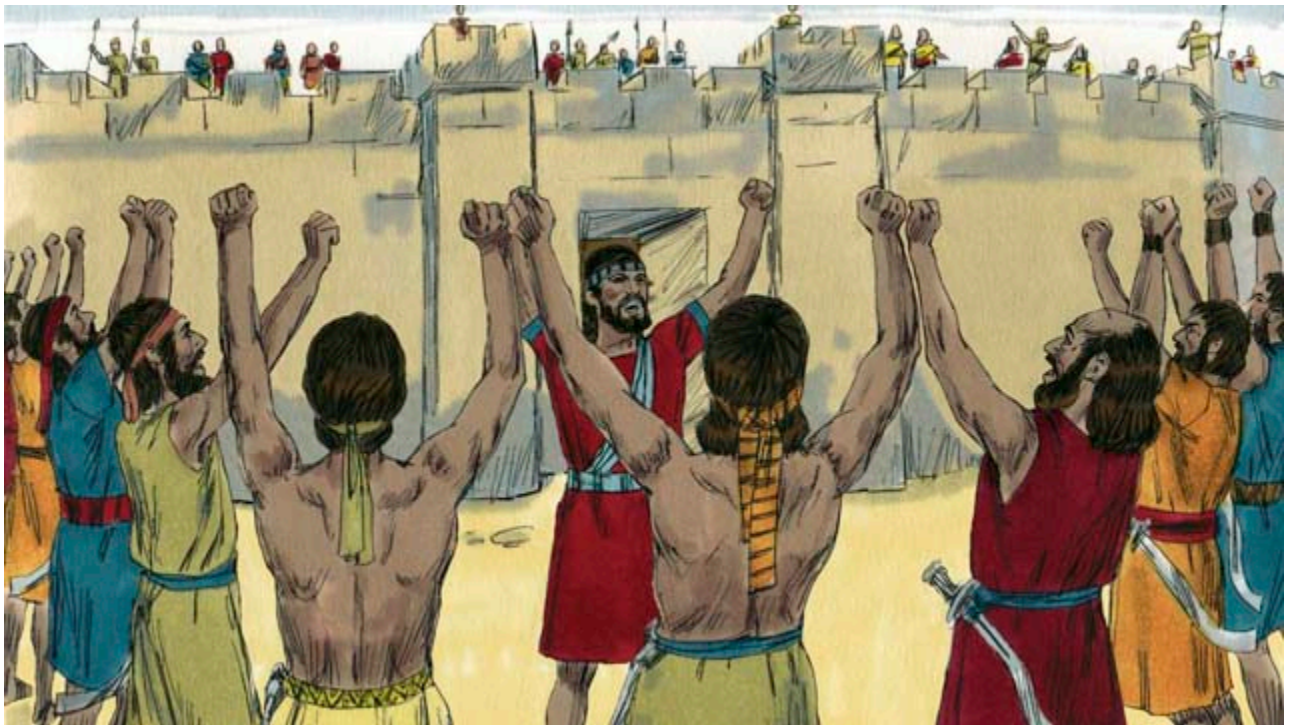
آخِر، زَمُون آوَه رَسی کِه قُوم اسرَائیل وارد سَرزَمین موعود، یَعنی کنعان بون. اِوَره شیرِی بی وَ نَوم اریحا کِه دُور تا نُوری وَ دیوارل محکمی وِرداری نَه مویی. یوشع دو جاسوس رِ کِردی اَشیرَه. اِوَره فاحشِه وَ نَوم راحاب زنی یَه مَکِردی. اُو جاسوسل قائم کِردی اَر تِه وژ، گُمگو کِردی کِه اَشیرِ فرار پَکن. اُو اَره یَه کِه وَ خدا ایمان داشتی ایی کاره اَنجُوم داتی. جاسوسل وَ راحاب قولو دا کِه وَختی اریحائو نابود کِرد، وِردار اُو نُو خانواده بون.



اَره ورود وَ سَرزَمین موعود، اسرَائیلل مَگسِت اِرو اردن کِلَه مُوئین. خداون وَ یوشع وت: «کاهنل اِئوار گه.» وَختی کف پا کاهنل رَسی آو رو اردن، جریان آو بَن هَت نُو اسرَائیلل تُونِسْتُ وَ رُوبی زَمی خُشک، کِل بون اِالا رو.



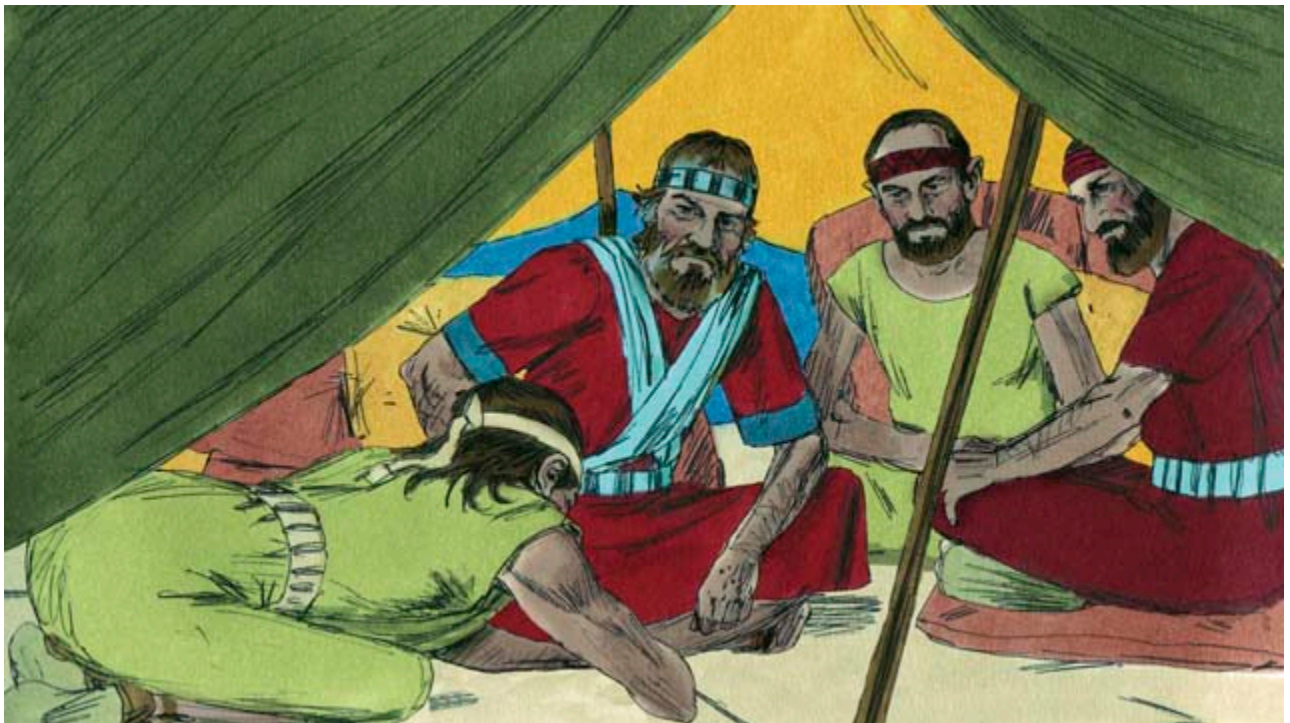
دُما آوَه كِه قُوم اِرو اردن كِل بى، خدا و يوشع وت كِه آره هُجوم و شير قدرتمن اريحا، آماده بو. خدا و مَزِدَم وت: كاهنل نو سَرِوازل بابس شش روژ، روژى په گل آر دُور شير رى بچن. آسه كاهنل نو سَرِوازل ايبى كارِونه اَنجُوم دا.



اِروژ هَفْتِم، اسرائيل مَكِسْت هَفْت كِل شير دُور بِن. آسه كاهنل اِشپور وژو پف بكن نو گل مَزِدَم بَقارين. اُون ايبى كارِونه اَنجُوم دا.



آسه دیوارل دُور تا دُور اریحا رمیا. اسرائیلیل گل چیل نَوم شیرۆ، طبق فرمُون خدا نابود کِژد. تَنیا راحاب نُو خانوایه کِه گَتن اِ گِژد اسرائیلیل، مَن اِ اَمُون. وَختی باقی قُوملی کِه اِ سَرزَمین کنعان بین، فیمین کِه اسرائیلیل اریحائو وِیژون کِژدی، گَتن اِ هول کِه نَکِه قُوم اسرائیل وَ اُون هَم هُجوم بُورن.



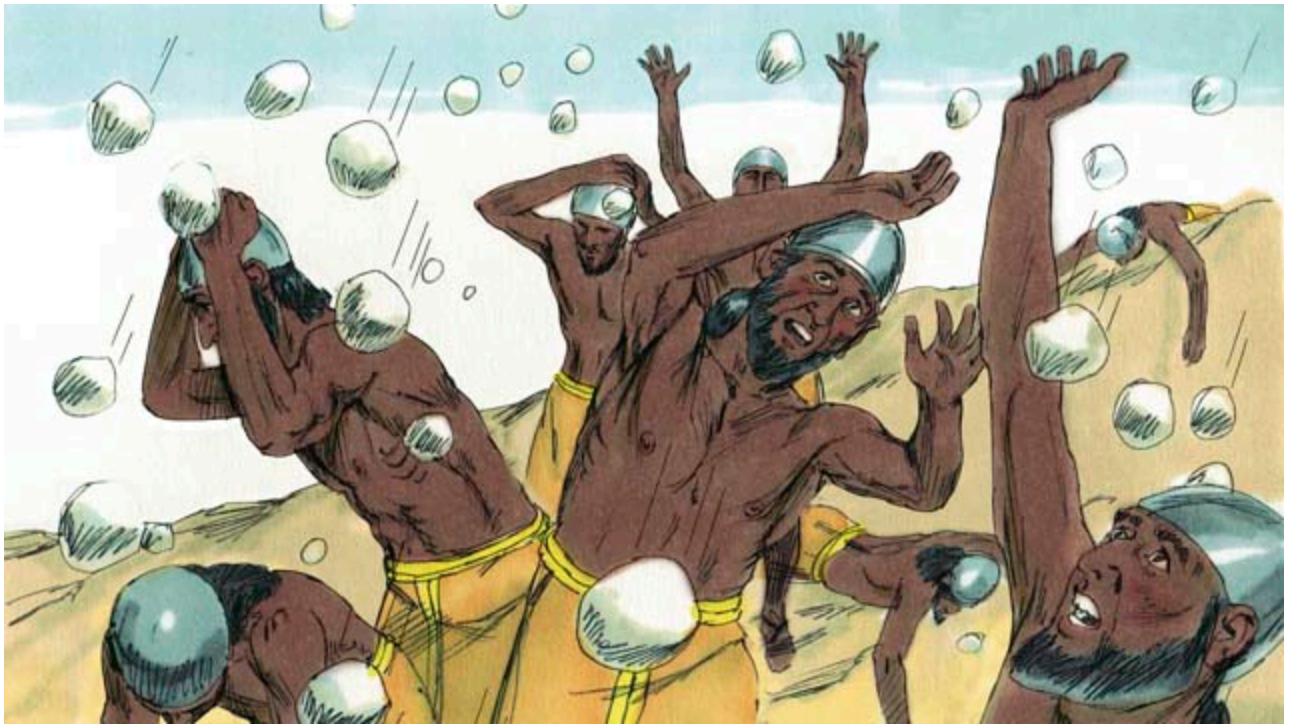
خدا وَ قُوم اسرائیل فرمُون دایی تی کِه وَ گِژد هُویچ طایفه اِ کنعان، پُمون دوسی نُون. ولی یَکی اِ طایفهل کنعانی وَ نَوم جبَعونیل، وَ یوشع دُروئو وِت نُو اِدائو کِژد کِه اِ جایی دُور اِ کنعان هَتته. اُون اِ یوشع گِستو تا وَ گِژد اُون پُمون دوسی بُونی. یوشع نُو باقی رهبرل اسرائیل، بی شُور وَ گِژد خدا، پُمون صلحو وَ گِژد جبَعونیل بَست.



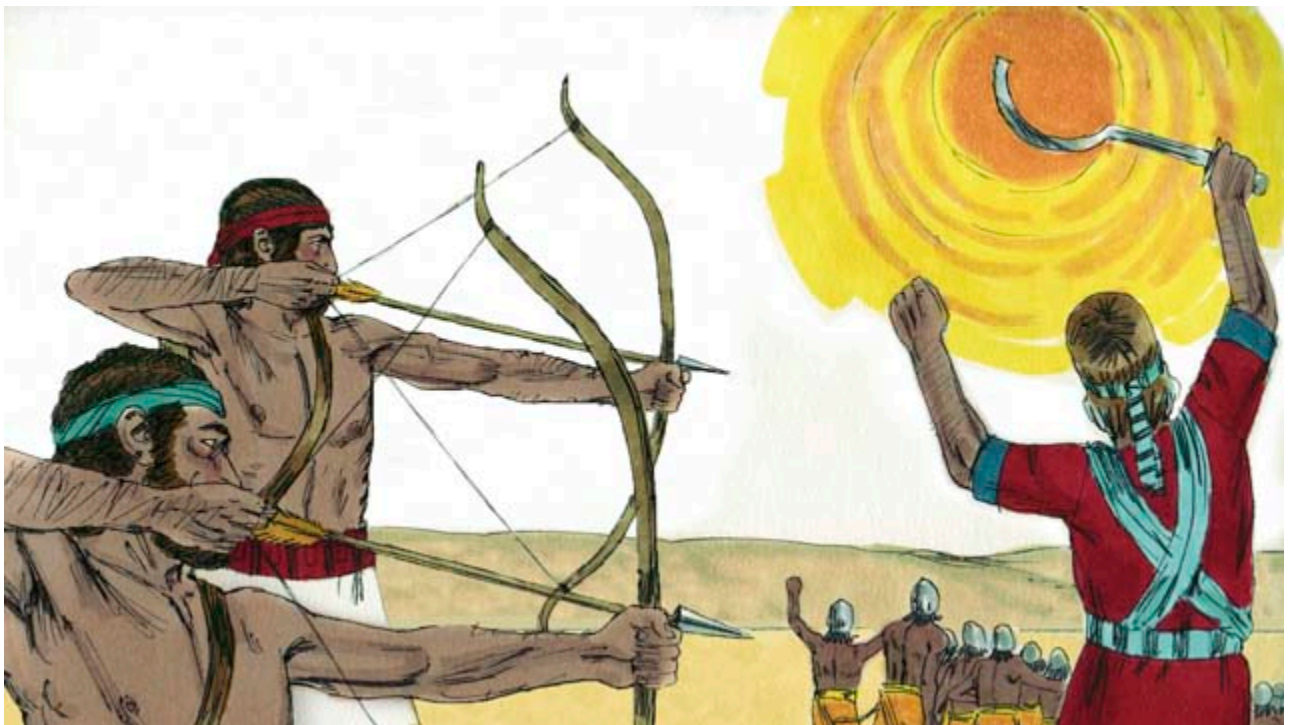
دُما بیه روژ، اسرائیلیل فیمین که جبعونیل ا حقیقت اهل کنعانین. پس، ا حقه بازی اُون عصبونی بین. ولی پُمون صلحو و گُرد اُون نَشگون، آره یه که ا پُمونه ا حضور خدا بونریائی. قری دُما آوه، پادشاهل طایفه هنی ا کنعانیل و نُم اموریل، وختی شفقو که جبعونیل و گُرد بنی اسرائیل پُمون صلحو بستتی، و گُرد یکتیری هُم پُمون بین، سپاهیل وژو جم کرد نو هجو مو پُرد ا جبعونیل. جبعونیل ا یوشع درخواس کُمکو کرد.



یوشع سپاه اسرائیل جم کردی. اُون کل شو ا ری بین تا رسین ا جبعون. شوصو زویی اموریلو آمگیر کُرد، حملنو کُرد ا اُون.



خدا آ روژە آره اسرائيل جَنگی. او اموریل سَر دَر گم کردی، ئوئیر گِل کِلنگی! آسْمُون وارُونی ئو فِزە! اموریل کُشتی.



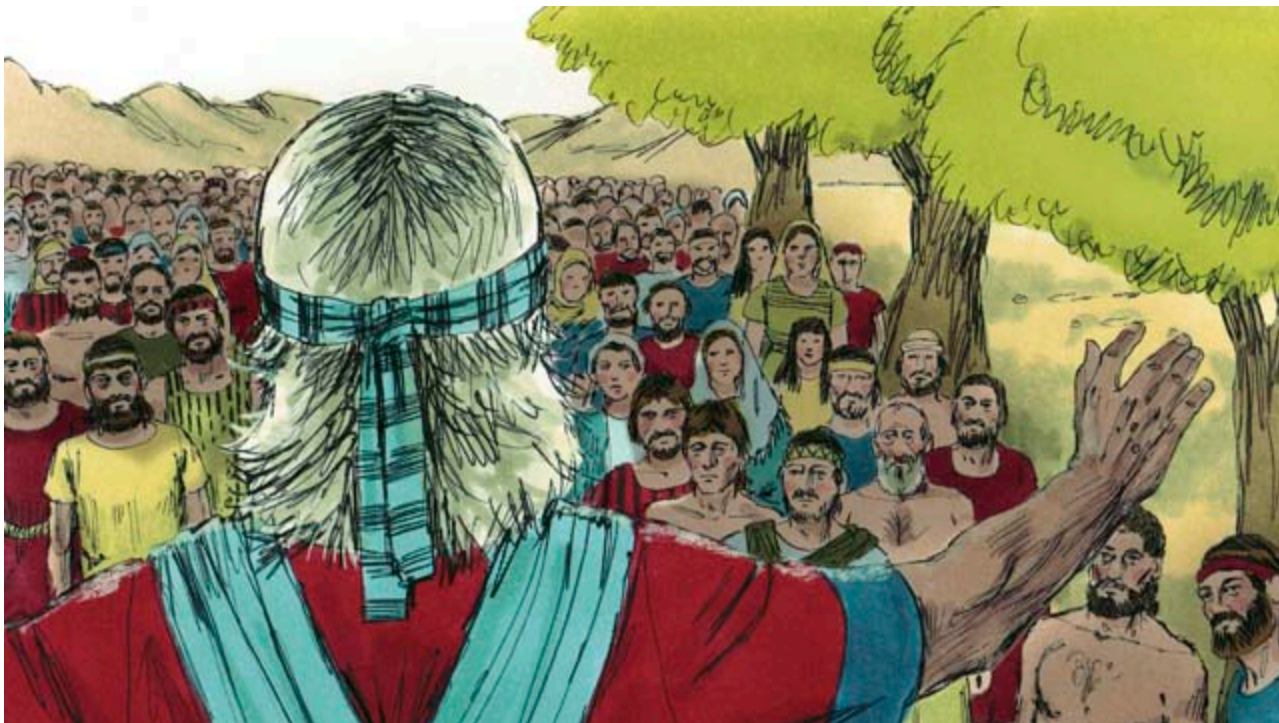
ئو خدا کاری کردی کە هُوئَر! آسْمُون! حرکت بوسی، تا سَر وازل اسرائیلی زْمُون کافی آره شِگس کامل اموریل و داشتو. خدا! آ روژە پیروزی کِلنگی آره اسرائیلیل جور کردی.



دُما يه كه خدا ا لشكري له شيكس داتي، فزه ا طايفلي هني ا كنعاني، ا ره حمله و اسراييلي و گژد يكتري هم پمون بين. يوشع نو اسراييلي هجومو برد ا اون نو نابودو كړدين.



دما يي جنگله، خدا بير هر طايفه ا اسراييل ا سترزمين موعود بخشوني آ بيئو. آسه خداون اړومش ا گل مرزل اسراييل برقرار كړدي.



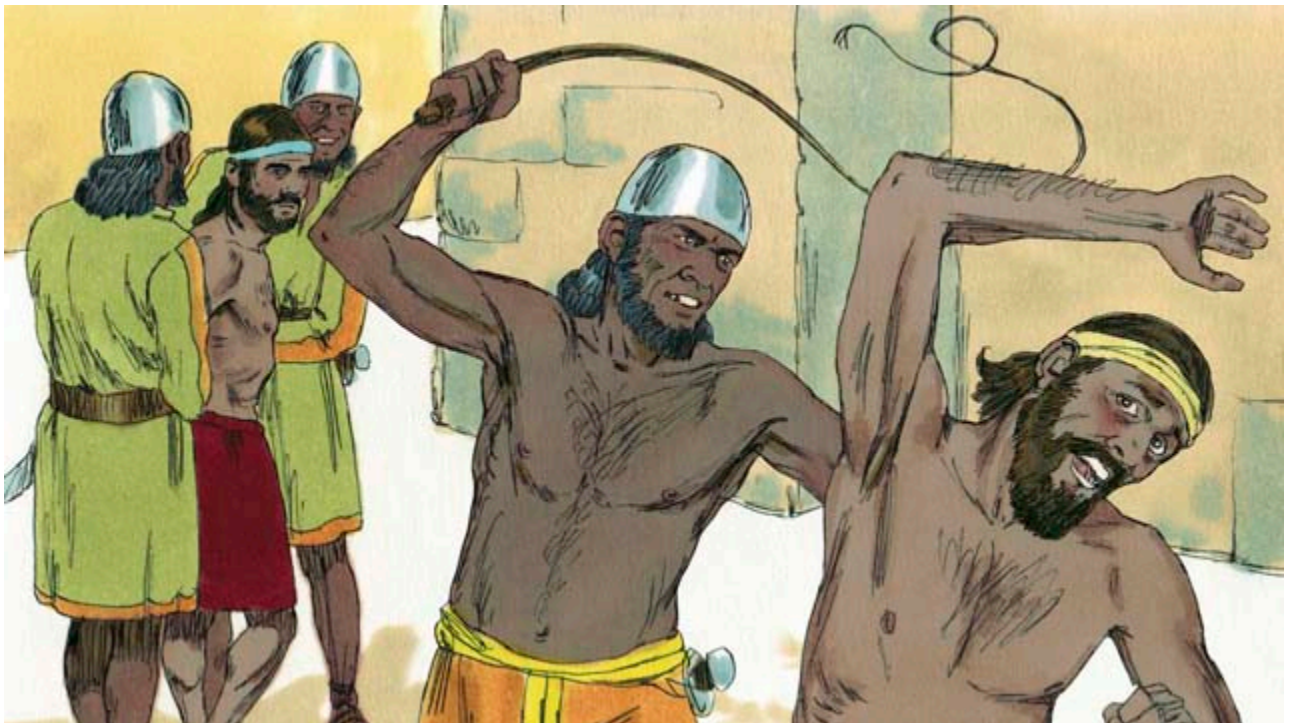
چون یوشع سالخوآردی بی، کُل قوم بنی اسرائیل جَم کردی آ دُور یک. آسه او اوردی اویر مَزیم که اُون قولو دایی، ا عهدی که خدا آر سر کوی سینا و گرد اُون بستی تی، اطاعت یکن. مَزیم قولو دا که نسبت و خدا وفادار یمینن ئو ا شریعت او اطاعت یکن.

داستانی گیریا ا کتاو مقدس: (کتاو یوشع فصل ۱ تا ۲۴)

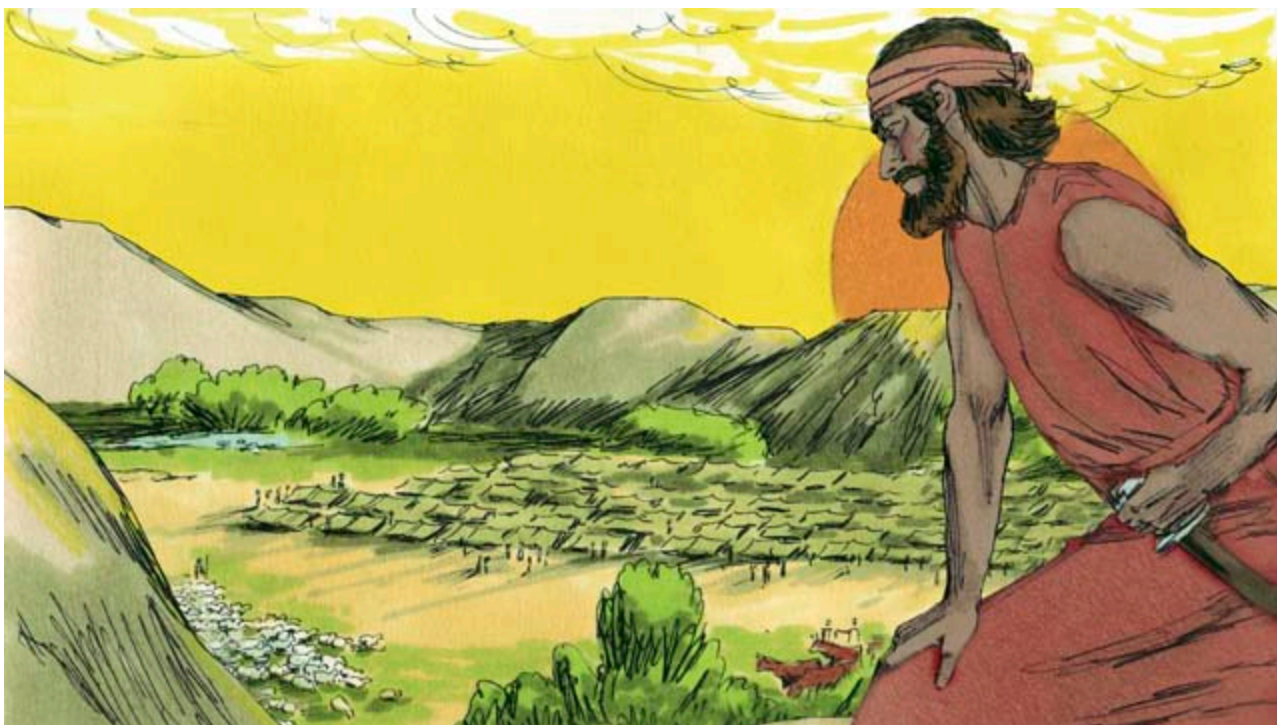
۱۶- رهاندل



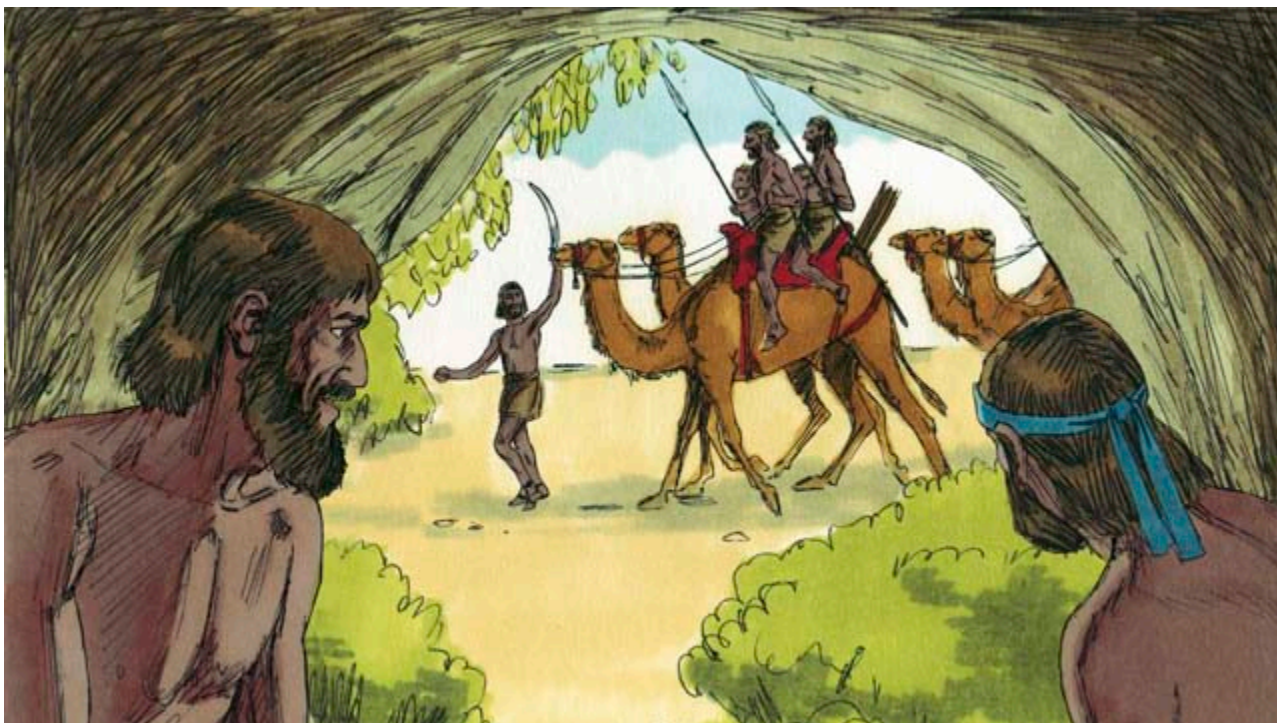
دُما مَرِدَن يَوشَع، قُوم اسرَائِيل ! دَسْتورَل خِدا سَر پيچي ئو كِرْد ئو كَل كِنَعانِي لَو ! سَر زَمِين موعود نَأوت ! دَر. ئو اُون ! جَا يَهُوه خِدا راسِي رويي ئو اُورِد اَپَر سِش بُتَل كِنَعانِي. ! اَ ز مُوَنَه، قُوم اسرَائِيل پادشاهُونِي نِياشت، پَس هَر كَس اَوَه كِه گُمُوَنَه مَكِرْدِي دُور سَه، اَنجُومَه مِيايِي.



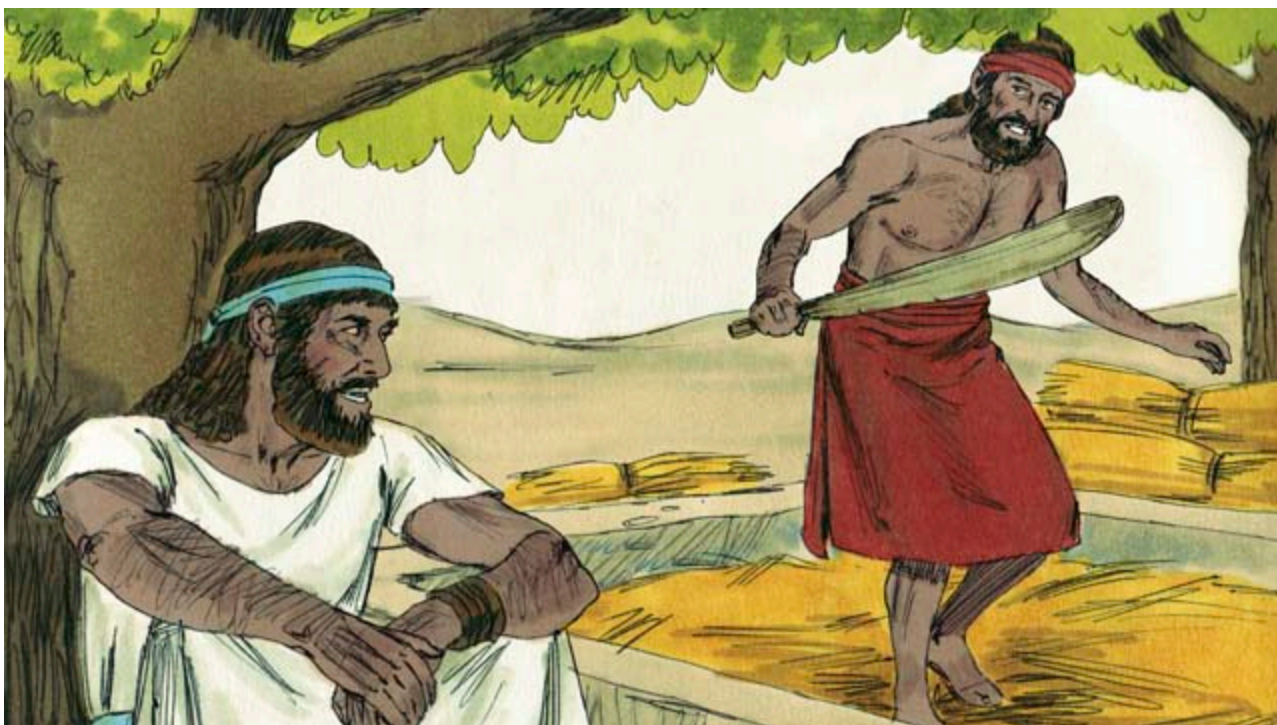
نَافِر مُونِي قُوم اسرَائِيل باعْث بِي اتْفاقِلي پِشت سَر يَك پِيش با كِه فِرَه ! زَنِي قُوم اسرَائِيل تَكَرار بِي. ايِي اتْفاقِله كِه پِشت سَر يَك پِيشَه مَهْت وَ ايِي تَرْتِيبَه بِي: قُوم اسرَائِيل چَن سال وَ نَافِر مُونِي ! خِدا اِدَامَه مُونَه مِيا. اَسَه خِدا اَرَه مَجازات اُون، وَ دُشْمَن لَو اِجازَه مِيايِي تا اَر اُون پِيرِوز بُون. دُشْمَن لَو مال اَوُئو غَارَت ئو نَابودَه مَكِرْد ئو فِرَه اَز ئو مَكِشْتِن. اَسَه دُما يَه كِه سَالِي فِرَه مَورِد اَز اَر دُشْمَن لَو قَرار وُئَه مَكِرْت، وَ تَه خِدا تَوْبَه مُونَه مَكِرْد ئو اَز نِي مَكِشْتُو تا اُون ! دَس دُشْمَن لَو نِجات پِي.



هَر گِل كِه اُون توبه‌مونه مَكرد، خدا وَ ر كِردين ره‌اننده اُون نجاته ميايِي. اَكسه وَ گَرْد دشمنل اُون مَجَنگيا نُو شيگسونه ميايِي. وَ هُونَه اَرُومش ا سرزمين اُون برقراره موني نُو ا ره‌اننده وَ خوني اَر اُون حكومته مَكردِي. خدا ره‌انندل فره اَره رهايي قُوم اسرائيل ر كِردي. دُما يه كِه خدا اجازه داتي تا جَرخه ا دشمنلُو وَ نُوم مديان قُوم اسرائيل شيگس د، په گِل هني ره‌اننده اَره اُون ر كِردي.



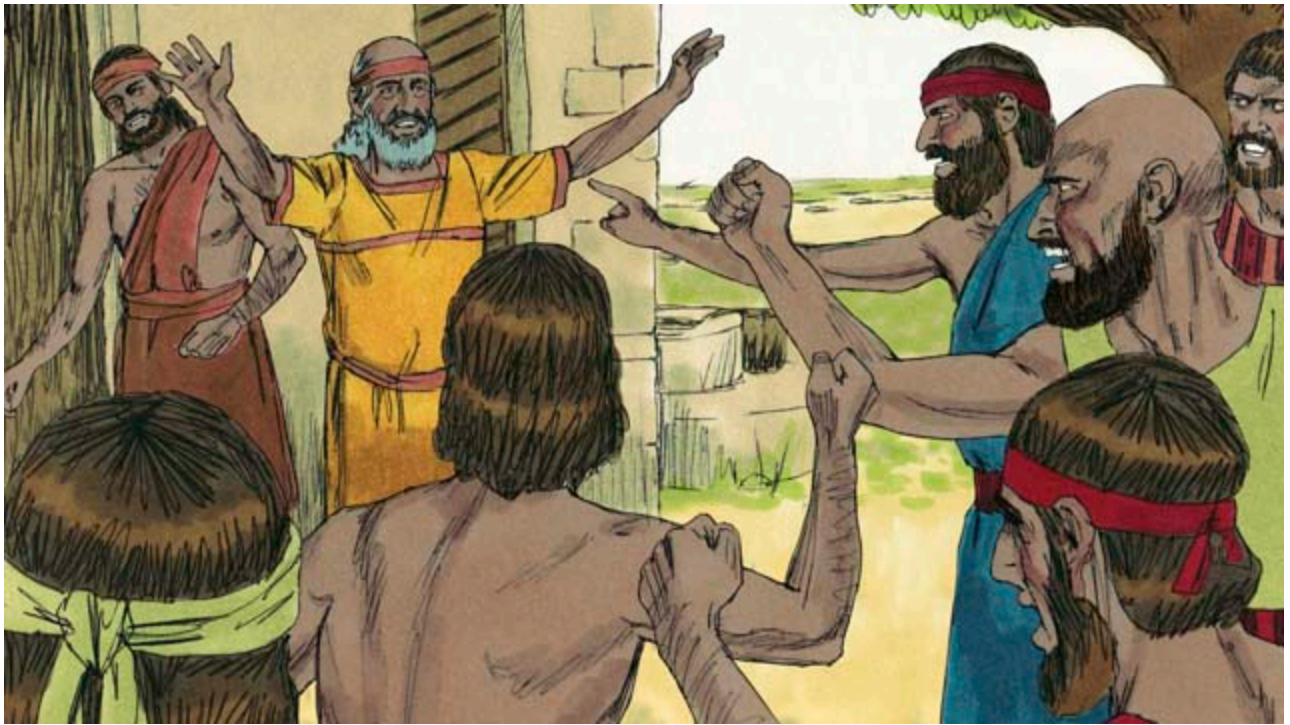
مديانيل وَ مُدت هفت سال، محصول قُوم اسرائيلُو غارت كرد. قُوم اسرائيل ا هولُو ا اشگفتل قائمه مُونين تا نَكه كِه مديانيل اُون پيا بگن. اَخر اُون ا خدا خواهشو كرد تا نجاتُو د.



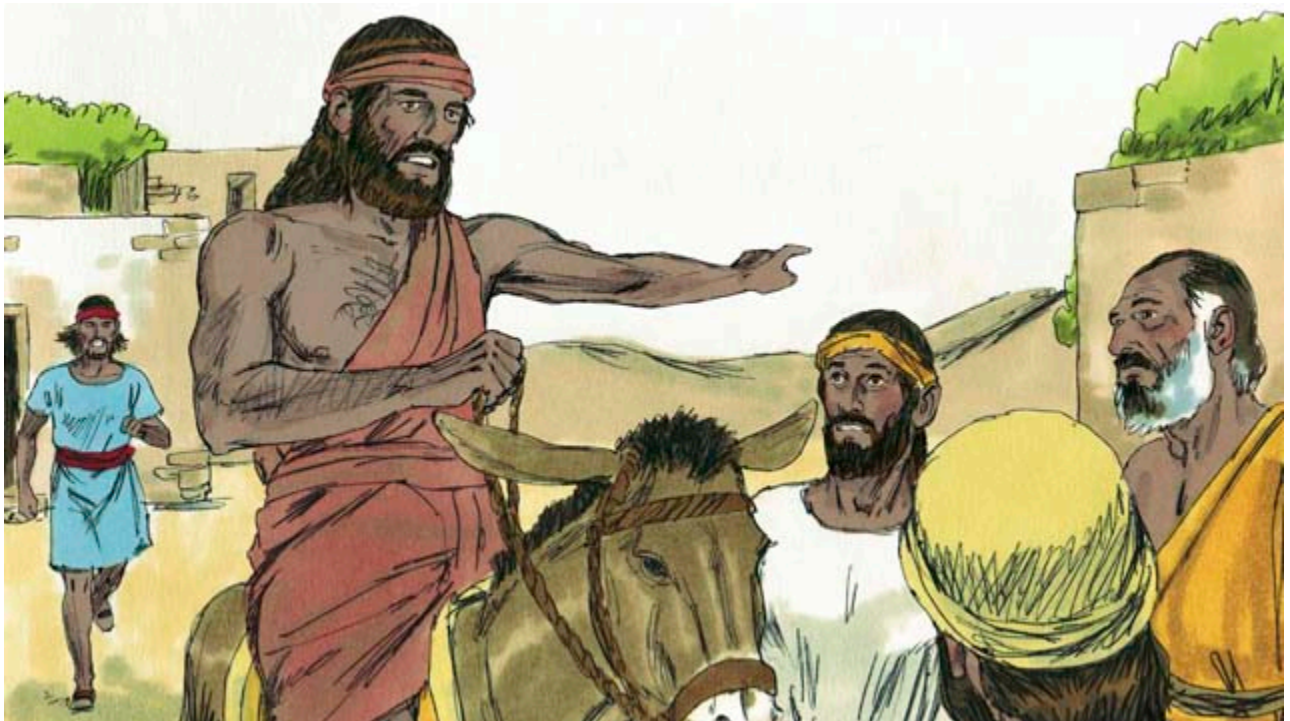
په روژ پیا اسرائیلی یی و ئوم جدعون، پنھونی مشغول کوئی ئن گنم بی تا مدیانیل نئون او غارت یکن. هر اوخته فرشته یهوه ار او ظاهر بی وت: «ا جنگری دلیر، خدا ها ا گرد تو. بچو ئو اسرائیل ا چنگ مدیانیل نجات بی.»



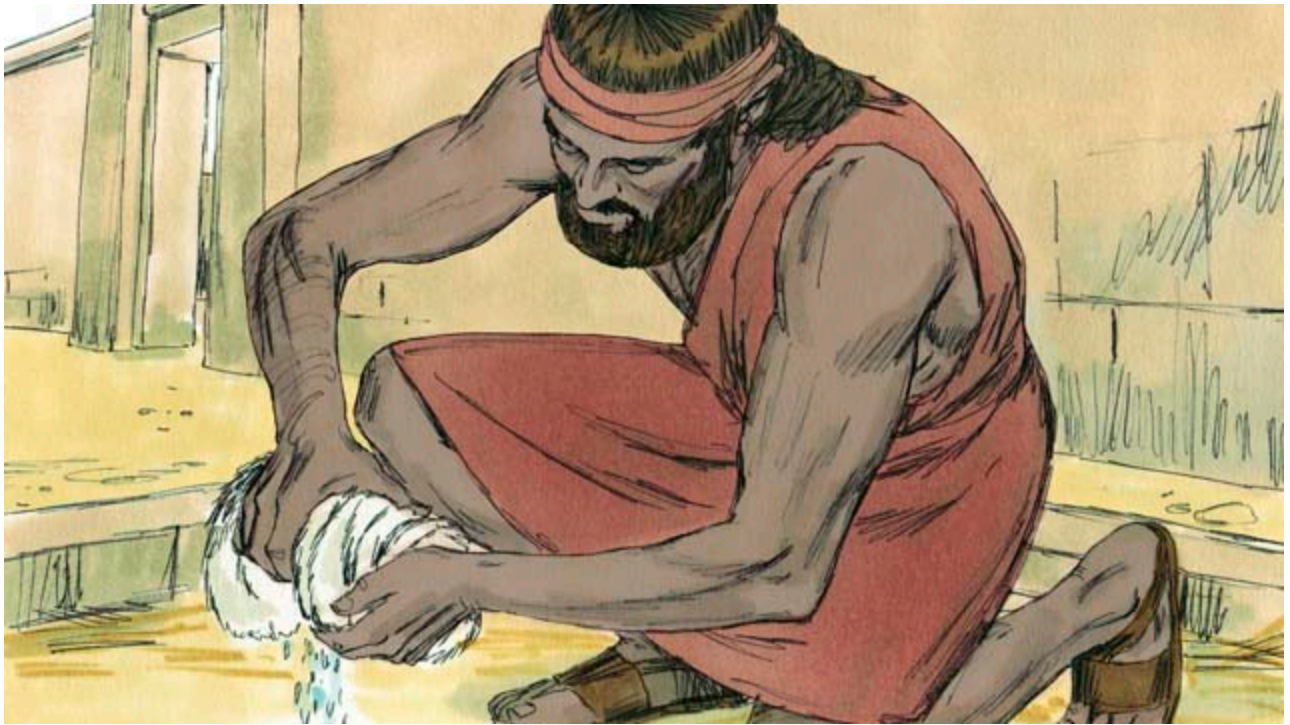
باوه جدعون، قربانگاه وژ پیشکش کردی آ بی. اولی درخواست خدا ا جدعون ویرون کردن ا قربانگاه بی. ولی آره یه که جدعون ا مزدیم زیله مچیا بی تا نیمه شو چیم آ ری من. آسه قربانگاه اشگونی ئو خویرد کرد. او ا نزیکی آ جائه، قربانگاهی هنی آره خدا ساختی ئو ار سری قربانی کردی.



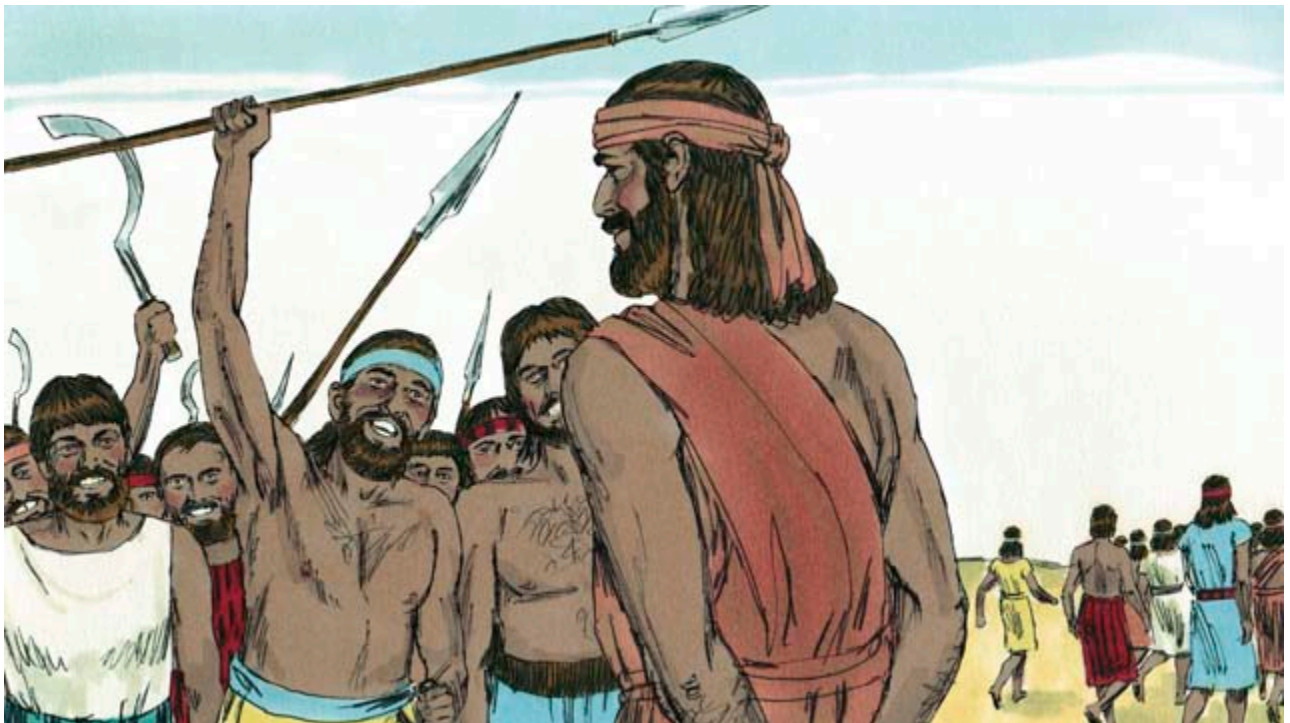
صُو رُوژ دُمان مَزِیم ! دِیئِن یِه کِه گسی قربانگاه اِشکُونسی ئو نابود کِردی فِرِه عَصَبُونی بِن. اُون ویره مال جَدعون چن تا اُو پُکشین، اما باوَه جَدعون وِت: «اَزَا هُوَمَه مِئُو وَ خدا وژئو کَمک پِکیئو؟ ار اُو خدائِه، پِلن وِردار وژ بو.» اُون وَ خَاطِر اَوَه کِه اُو وِت، اِکشین جَدعون پَشِیمُو بِن.



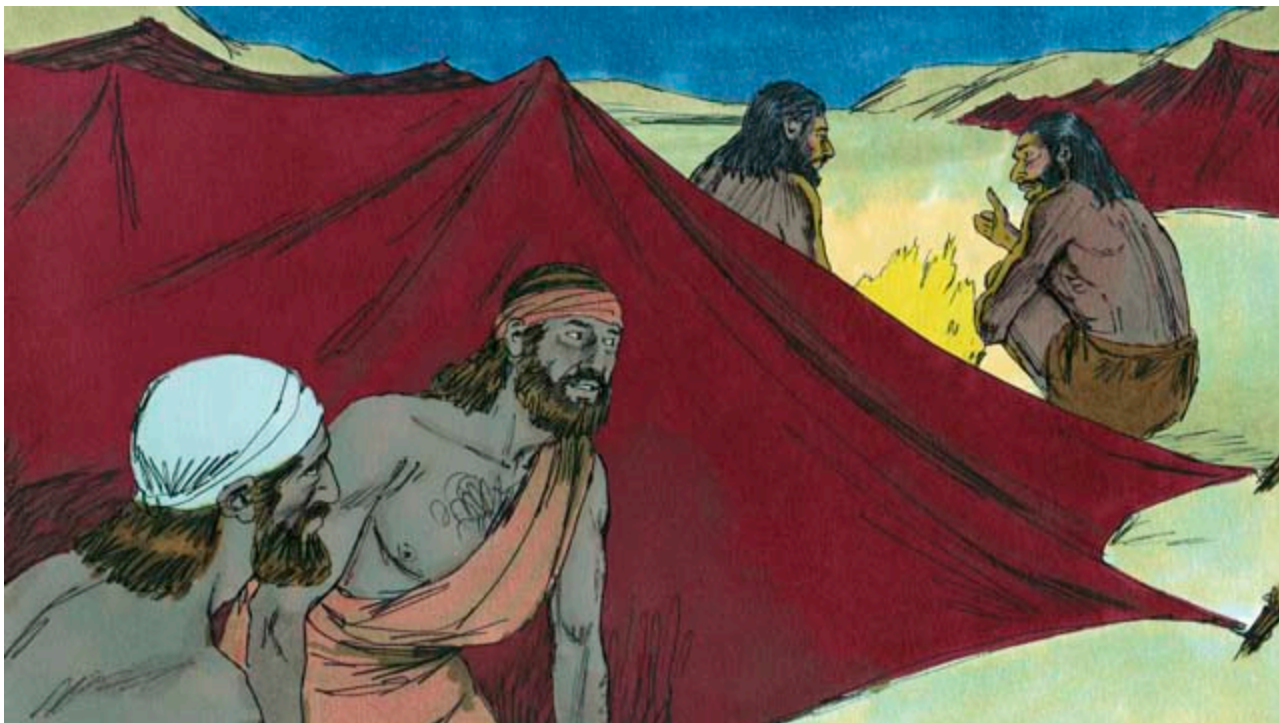
دُما اَوَه مدیانلی هَنی هَم هَتِن تا قُوم اسرائیل غارت بِگن. تعدادُو هُوَنه فِرِه بی کِه قابل شِمارش ئوئِن. جَدعون کُل قُوم ارَه جنگ وَ گرد مدیانلی هِنَا کِردی. جَدعون اِ خدا دو نیشوَنه گِستِی تا اطمینو پیا بِکِه کِه خدا وَ راسی اِ اُو گِستِی تا اسرائیل نجات دِ.



آره اولی نیشوئه، جدعون گئی! پوس می نیاتی آر سر زمی ئو! خدا گسیتی که هر و رویی پوس، شویم پنبشی ولی زمی خشک بمی نی. خدا ایی کاره آنجوم داتی. روژ دمان او! خدا گسیتی که زمی تر بو، ولی پوس خشک بمی نی، خدا ایی کاره هم کردی. ایی دو نیشوئه، جدعون قانع کردی که خدا! او منتی تا اسرائیل دس مدیانیل نجات پی.



۳۲۰۰۰ سروز اسرائیلی هتین آر ته جدعون، اما خدا و او وت که تعدادو فره زیاده. و ایی خاطره جدعون ۲۲۰۰۰ سروز که جنگ زیلمونه مچیا ر کردی مال. خدا په گل هنی و جدعون وت که ایی تعداده هم زیاده، استه جدعون گل اون غیر! ۳۰۰ نفر اورگیردونی مال.



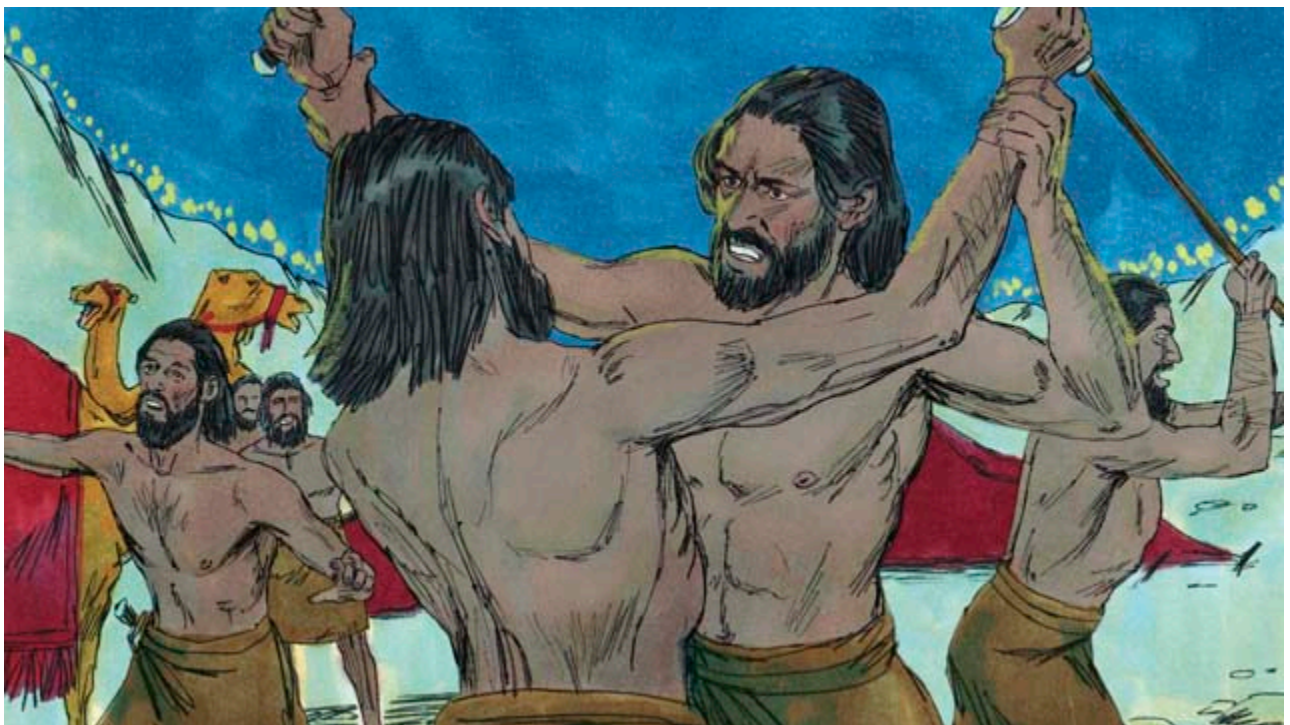
هَر آ شَوئِه خُدا وَ جَدْعون وِت: «پَنهُونی بچو آ اُردی مدیانیل، وَخْتی حرفالو پَشتوئی د اِ حَمَلَه وَ اُون زیلَت نِمچو.» جَدْعون چی اُردی اُون نو شِنَقَتی کِه په سَرواز مدیانیئی اَوَه کِه اِ خاَو دیئی تی اَره دوسی تیریفه مَکَر دی. دوسی وَ اُو وِت: «معنی خاَو تو یه سَه کِه سپاه جَدْعون سپاه ایمه مدیانیل شِگسه می.» وَخْتی جَدْعون یه شِنَقَتی خُدا ستایش کَر دی.



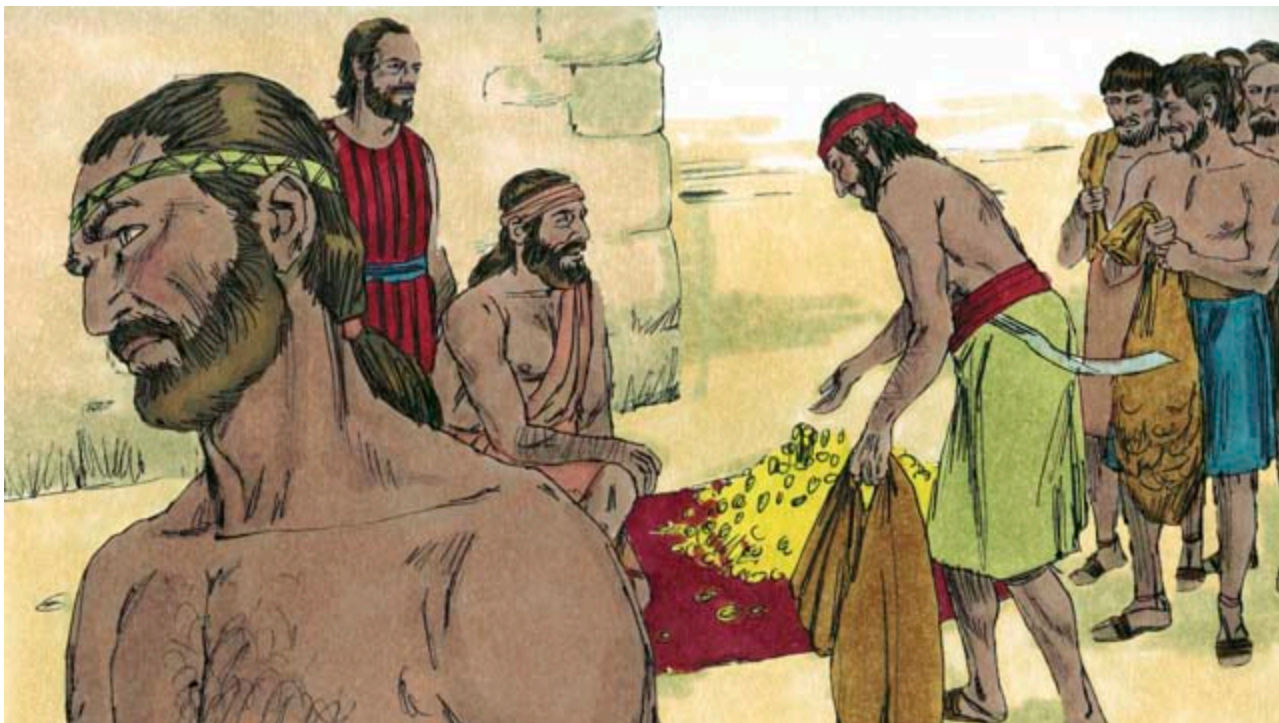
جَدْعون اُورگير دی اِ ته سَروازی لی نو وَ هَر گُوم اَز نو په شپور نو په کویزه گلی داتی کِه مشعلی اِ نُو م بی تی. اُون وَ دُور اُردی دشمن وَخْتی کِه سَروازل مدیانی اِ خاَو بین، چاتمَنو دا. ۳۰۰ سَرواز جَدْعون مشعلل وژو نیائی اِ نُو م کویزه تا مدیانیل نئون نویر مشعلل بُوینن.



آسه گل سَروازل جدعون، هوم زُمون کویزملو اِشکون نو نویر مشعلل دیاری بی. ئو اِ حالِی که پُفُوئه مَکِرد اِ شِیپورل وژو، هِنائوئه مَکِرد: «شِمشیر آره یِهوه نو جدعون.»



خدا هُوئه مدیانیل اِ راو پردی که شروعو کرد آ حمله نو گشتین یَکتری. جدعون دَرجا باقی قُوم اسرائیل اِ مال لُو هِنَا کردی تا آره چی ئِن اِ دُم مدیانیل بان اِ گُمگو. اُون تعداد فِره اِ مدیانیل لُو گشت نو باقی ئو اِ سرزمین اسرائیل اُوت اِ دَر. آروژه ۱۲۰,۰۰۰ نفر اِ مدیانیل گُشیریا. و هُوئه، خدا قُوم اسرائیل نجات داتی.



مَزْدِم گِستُو چدعون بگن آ پادشاه وژو. او و اون اجازه انجوم ایی کاره نیاتی، اما ا اون گِستی که قری ا حلقمل طلائی که ا مدیانیل و دس آوردی و او تحویل دن. مَزْدِم طلا فرئونی دا ا چدعون.



اسه چدعون و ا طلاله، جلیقه چی اوّه که رئیس کاهنل مَکردی ا ور، ساختی. ولی مَزْدِم چی بُت، شروعو کرد ا پَرَسِش جلیقه که ساختریانی. و ایی خاطرّه، خدا دوازّه قوم اسرائیل تنبیه کردی، آره یه که روییو آوردی ا پَرَسِش بُتل نو و دشمن لو اجازه داتی که اون شکس دن. آخر اون هنی ا خدا تقاضا گمگو کرد نو خدا آره اون رهاننده هنی ر کردی.



ایبی جریانه فرّه پیش هت: قوم اسرائیل گناوونه مکرد، خدا اُون تنبیهه مکردی، اُون توبه‌وونه مکرد نو خدا رهاننده آرئو ر ا مکردی. ا طول سالی دریزی، خدا آمل فرّه آره رهایی قوم اسرائیل ا دس دشمن‌و، ر کردی.



آجر قوم اسرائیل ا خدا گسئو تا چی ملتلی هنی پادشاهی بی ا بیئو. اُون پادشاهی پلنگ قد نو زوردارونه مگست تا بئونی ا جنگل اُون رهبری بکه. خدا ا ایی درخواستی ئوئی، ولی هر ا طوره که گسئیو، پادشاهی و اُون بخشونی.

داستانی گیریا ا کتاو مقدس: (کتاو داوران فصل ۱ آیه ۳ نو ۶ تا ۸؛ کتاو اول سموئیل فصل ۱ آیه ۱۰)

۱۷ - عهد خدا و گُرد داود



شائول اولی پادشاه اسرائیل بی. هر آ طوره که مزیم مگسئو، پلنگ قد نو خوش قیافه بی. او ا اولی حکومت وژ، پادشاه خوئی بی ولی یابوش یابوش بی آ پیا شراشوئی که ا خدا اطاعت نمکردی. و ایی خاطره خدا پیائی هنی ا جا او آره پادشاهی انتخاب کردی.



خدا په چوَن اسرائیلیئی و نوم داود انتخاب کردی تا او آره جانشینی شائول پادشاه آماده بکه. داود، شوئی ا مزیم بیت لحم بی. او ا حالی که مشغول نگهبونی ا میل باوه بی، دو گل ریئن ا حمله خرس نو شیر نجات داتی نو اوته گشتی. داود پیا افتاده نو عادل بی. او و خدا اطمینو داشتی نو ا او اطاعته مکردی.



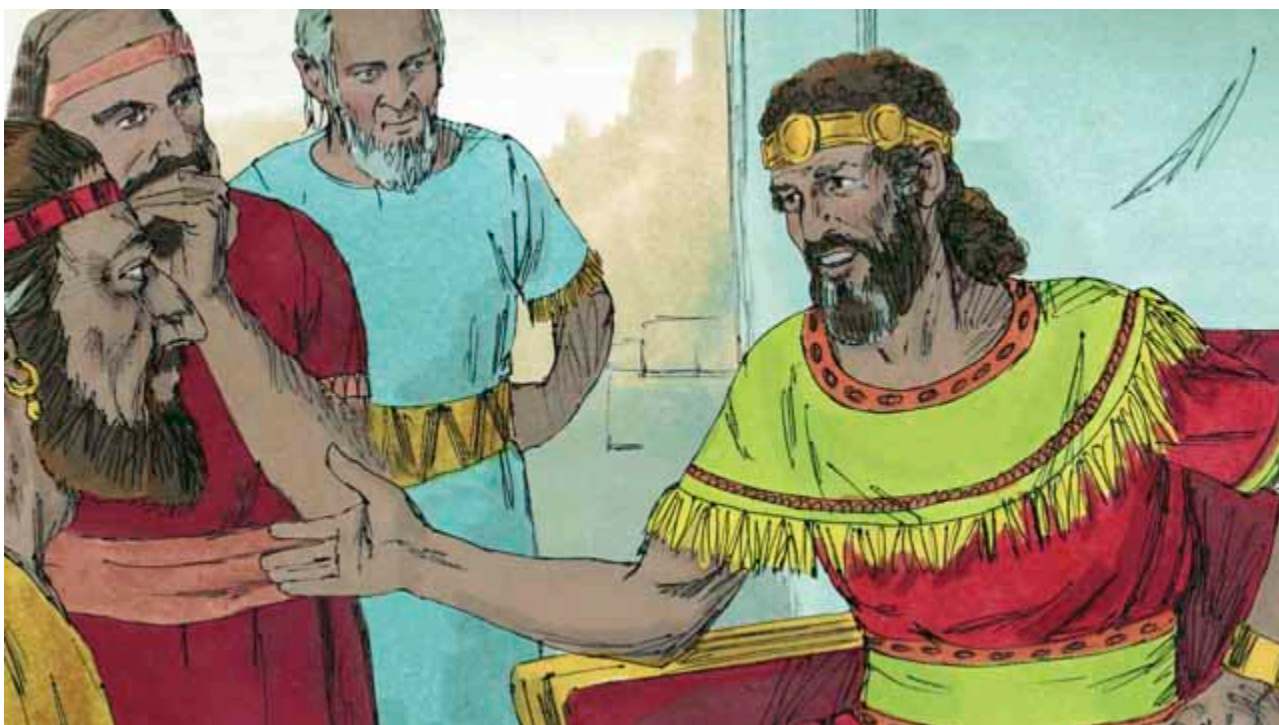
زموڼی که داود هڼی پیا چوڼی بی و گرد جلیات هگل دار که سه میتر پلنگی بی تی ئو زبردس ئو زوردار بی، جنگیا. ولی خدا و داود کمک کردی تا جلیات پگشی ئو اسرائیل نجات د. دما آوه داود چن گل آر دشمنل اسرائیل پیروز بی. او بی آسرواز زبردسی ئو ا فره ا جنگل قوم اسرائیل رهبری کردی. گل مزیم ا او فره تیریفونه مکرد.



محبت مزیم و داود باعث خسویدی شائول بی. آخر شائول تصمیم گرتی تا داود پگشی، ولی او هی هوا آ بیآوون ئو وژ قائم کردی. په روژ وختی که شائول ئو سروازلی مینی داودونه مکرد، شائول ئو هلمونه چی ا نوم ایشکفتی که داود ا نومی قائم بویی. شائول داود نیی تی. داود فره نزدیک بی ا شائول ئو تیکه ا لباس شائول در تی. وختی شائول ا غار کردی ا در داود قارونی ئو تیکه لباس شائول و او نیشون داتی. و هونه و شائول ثابت بی که داود نیم تی و کشین او برسی ا پادشاهی .



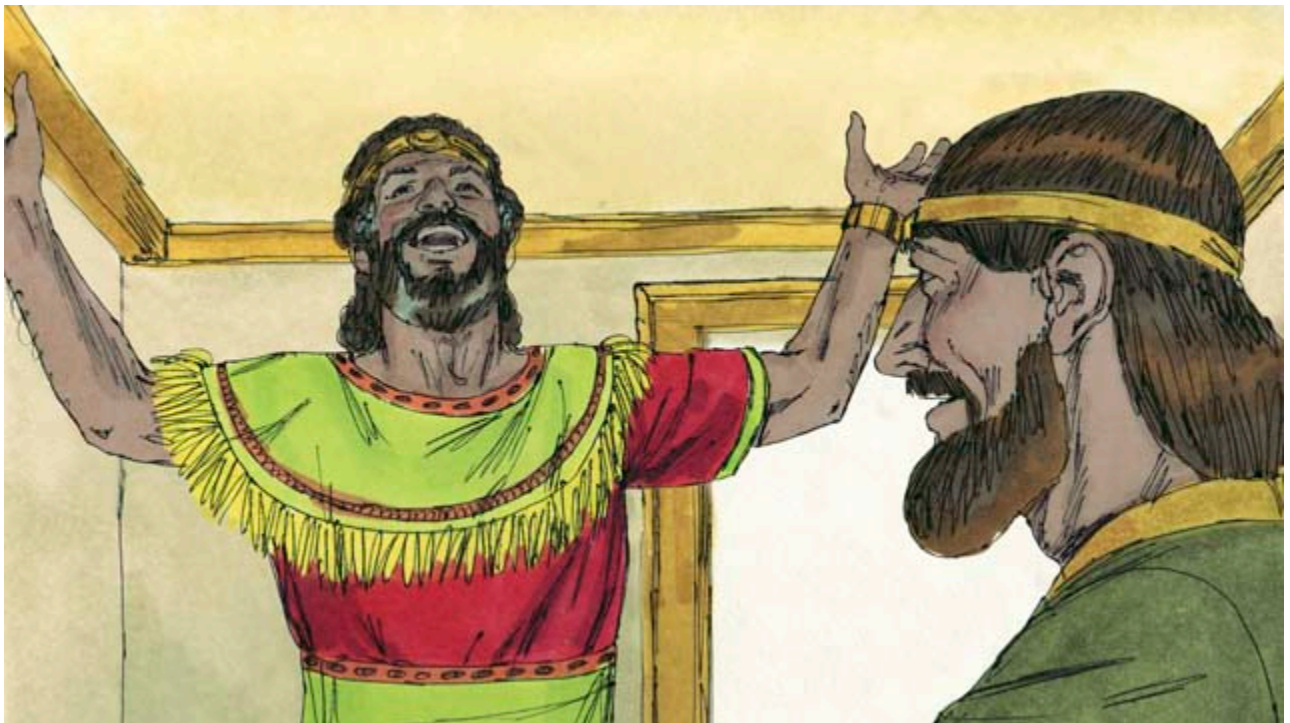
آخِر، شائول اِ جنگی کُشیریا ئو داود رَسی اِ پادشاهی اسرائیل. اُو پادشاه خوئی بی ئو مَزِیم دوستو داشت. خدا و داود برکت داتی ئو اُو اِ کُل کارلی موفق کِردی. داود اِ جَنگِل فِرِه شرکت کِردی ئو وِ یاری خدا دشمنل اسرائیل شِگس داتی. داود اورشلیم گِرتی ئو کِرد اِ پایتخت وژ. داود هر اَر وِزه زنی کِردی ئو خاک بی. اُو اَره 40 سال پادشاه بی ئو اِ ایی مدته، اسرائیل قوی ئو دُولَمَن بی.



داود مَگِست معبدی بَسازی کِه کُل قُوم اسرائیل بَنوین اِ ئومی خدا پَرِسِش بَگن ئو اَرنی قربانی بَگن. اَره حدود ۴۰۰ سال، مَزِیم اِ جائی عبادت ئو قربانی ئونه مَکِرد کِه جَمه ملاقات ئوم بی تی ئو موسی اَوه ساختی تی.



أما خدا پیامبری و ئوم ناتان ر کردی آتیه داود نو و او ویت: «آره یه که تو! جنگل فره بیته، معبد آره م نمسازی بلکه گرت آوه مسازی. و ایی وجوده م تو فره برکنه مئم. کسی! نسل تو تا و آبد آر قوم م سلطنت مکه» تنیا کسی! نسل داود که مئونیستی تا آبد سلطنت بکه مسیح بی. مسیح آ برگزیده خدا بی که جهون! گناهلو نجاته میاتی.



وختی داود ایی گلومه شیفیتی، خدا شکر نو ستایش کردی. خدا هم او سر پلنگ کردی نو برکت فره داتی. ولی داود! ز مومن اتفاق گئین وعدل خدا خور نیاشیتی. ولی ایسه مزانیم که قوم اسرائیل مگست،! ز مومن داود، حدود هزار سال آره هئین مسیح چیم آری بو.



داود سالل زیادی و عدالت حکومت کردی. او مطیع خدا بی نو خدا هم او برکته میاتی. و ایی حاله ا آخری عمر دچار گناه کلنگی ا برآور خدا بی.



په روز، وختی گل سروازل داود آره جنگ ا در بین، او ا سر بون کاخ وژ سیلی ا در کردی نو ژن قشنگی دیی تی که مکت ا او. او ا ژنه نمشناختی ولی پی بردی که نومی بتشیعنه.



ا جا يه كه ا وسوسه دويري بکه، داود کسی ر کردی تا اژنه باری آیه او. او و گرد اژنه همبستر بی نو آسه ر کرد ا مال وژ. دما مدت گمی بتشیع پیغموی آره داود ر کردی نو وت که حامله بی.یه.



میرده بتشیع که اوریا نوم بی.تی، یکی ا بهترین سروازل داود بی. اوریا ا موقه دوير ا مال نو ا جنگ بی. داود هئا او کردی نو و بینی وت که بچو ا مال، نو آر ته ژنی بو. ولی اوریا قبول نکردی ا حالی که باقی سروازل ا مدون جنگ بین، اورگیردی ا مال. و ایی خاطره داود، په گل هنی اوریا ر کردی ا مدون جنگ نو ا فرموندل گسنتی تا او پین ا نوا گل ا مدون جنگ تا بکثیری. نو هونه بی که اوریا ا جنگ کثیریا.



دُما گُشیریان اوریا، داود و گرد بَشْتِیَع دُوات کِردی ئو او آره داود گُری اُوردی ا دیی. خدا ا کاری که داود کِردی تی عَصَبُونی بی، و ایی خاطره ناتان پیغمبر ر کِردی تا پلیدی گناه داود و بینی گوشزد بکه. داود و گناه وژ اِتراف کِردی ئو خدا او بَخْشُونی. داود ا باقی دوزون زنی وژ، حتی ا سخت ترین موقهل، ا خدا پیروی ئو اطاعت کِردی.



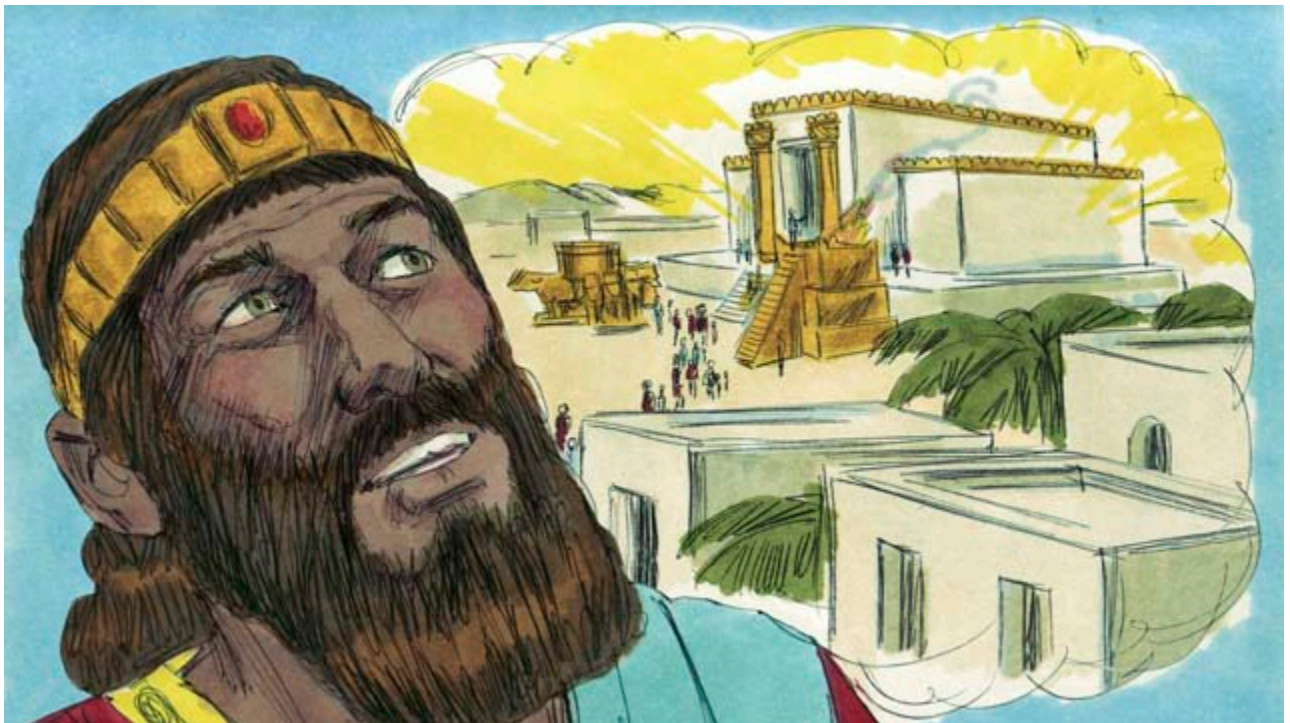
و عنوان مجازات گناه، گُر داود مژد. ئو فِره ا امل ایلی، ا پراور او سرگشی ئو کِرد ئو قدرت او فِره گم بی. ولی و وجود ناطاعتی داود، خدا هنی هم و عهدی که و گرد او بستی تی وفادار بی ئو اوّه انجوم داتی. دُما مدتی داود ئو بَشْتِیَع بین ا هویا گُری که ئو مو نیا ا سلیمان.

داستانی گیریا ا کِتاو مقدس: (کِتاو اول سموئیل، فصل ۱۰؛ ئو فصل ۱۵ تا ۱۹ ئو ۲۴ ئو ۳۱؛ کِتاو دوئم سموئیل فصل ۵ ئو ۷ ئو ۱۱ ئو ۱۲)

۱۸ - بیر بی‌ن پادشاهی اسرائیل



داود پادشاه ۴۰ سال سلطنت کردی. دُما مژدنی، گری سلیمان رسی آ پادشاهی قوم اسرائیل. خدا و گرد سلیمان قصه کردی نو! او پرسیتی: «! م چته می تا بئم آ تو؟» سلیمان! خدا گسیتی تا حکمت ببندتی. درخواس سلیمان باعث خوشحالی خدا بی نو او کردی آ دوناترین پیا رویی رمی. سلیمان چیل زیادی آگریتی نو پادشاه فزه دُونائی بی. نو خدا سلیمان فزه دُولَمَن کردی.



سلیمان! شیر اورشلیم معبدی ساختی که داود برئومه رثونی نو مصالح جم کردی. آ آزمونه، مژدم مژونسثو! جا خمه ملاقات، آ وره خدا عبادت یکن نو قربانی تقدیم یکن. خدا! معبد حاضر بی نو و گرد قوم وژ زنییه مکردی.



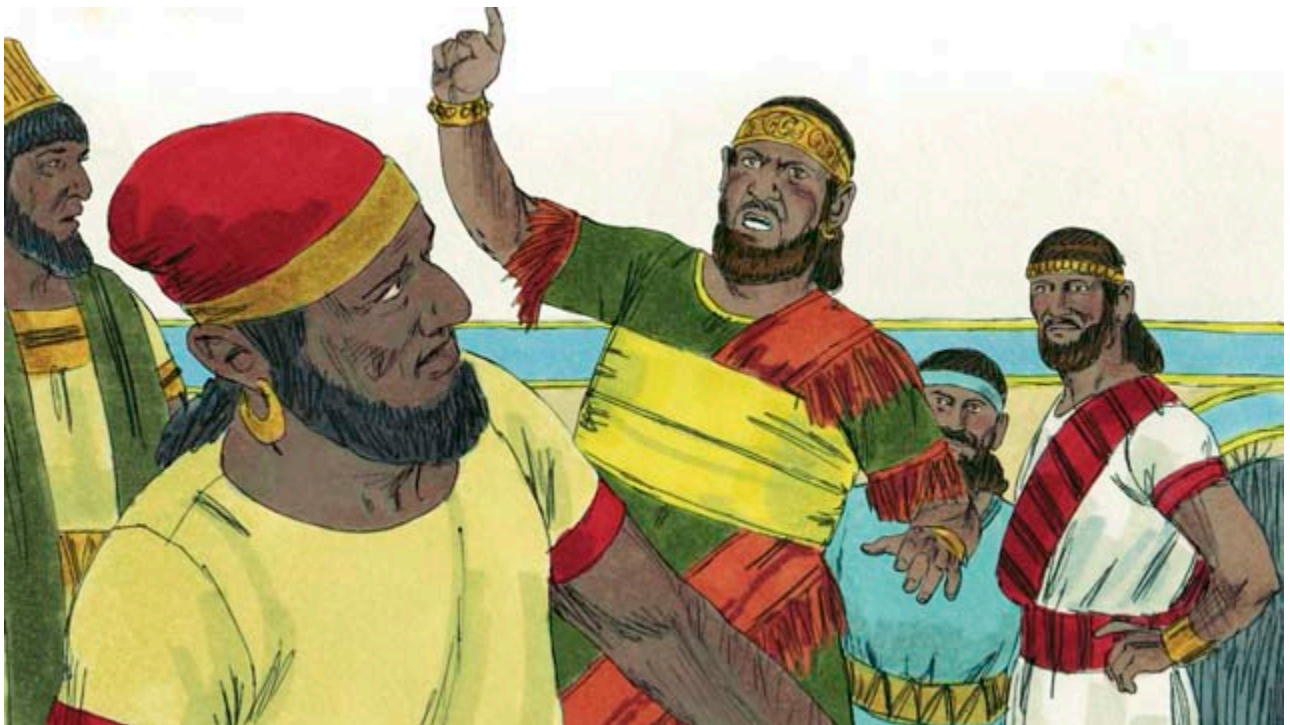
أما سليمان و زُنلَى اِ قومَلَى هُنَى دَل بَسْتَى ئو اُونَه حُواسْتَى. اُو تَقْرِبَا وَ گَرْد ١٠٠٠ زُن دُوات كِرْدَى ئو وَ هُونَه اِ خدا نافرْمُونى كِرْدَى. تعداد فِرَه اِ اَزْنَلَه، اِ سرزمينل بِيگُونَه هَتِين ئو اَرَه پَرَسَش بُتْلُونى وَ گَرْد وُزُو داشت. وَخْتى كِه سليمان رَسى اَسَن پيرى، اُو هَم بُتَل زُنل وَز مَبَرَسى-تى.



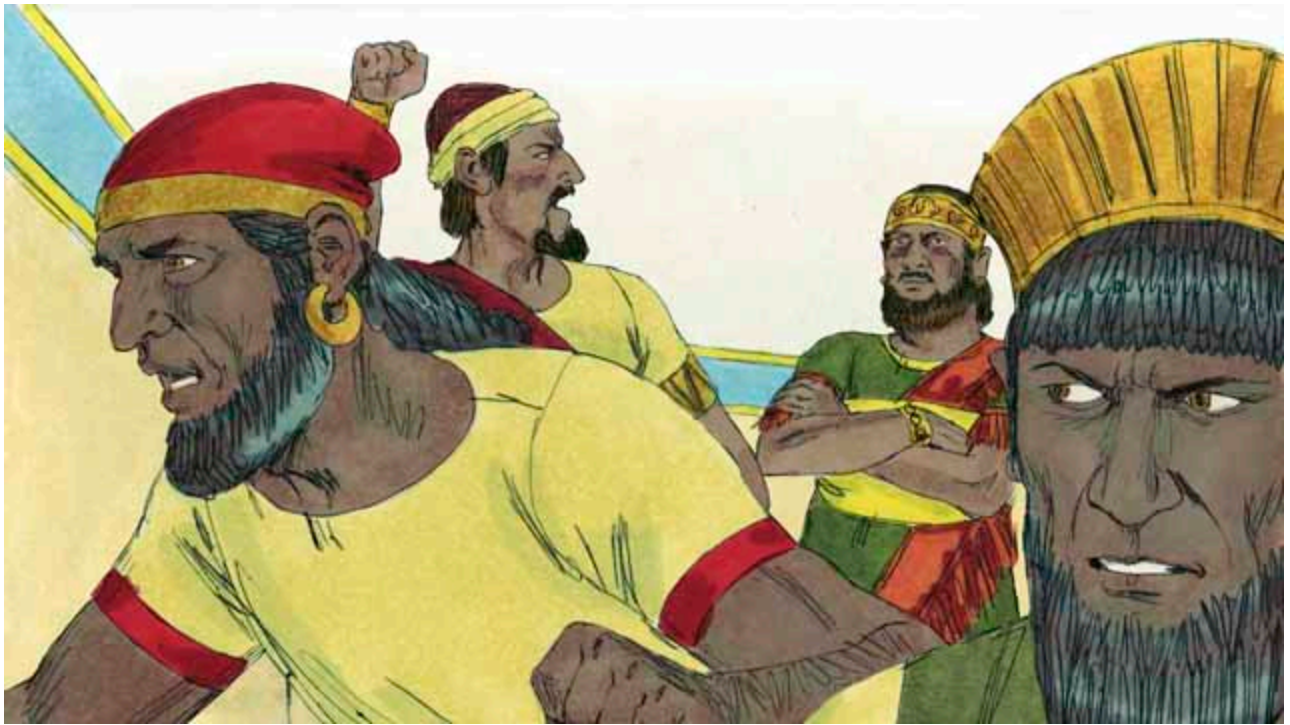
هَر وَ اِيبى خا طَرَه خداوَن اِ سليمان عَصْبُونى بى ئو وَ اُو وَت كِه اَرَه تَقاص اِيبى نافرْمُونى-ئَه، دُما مَرْدِن اُو پادشاهى اسرائيل مَكِه اَدو بِيَر.



دُما مِزْدِن سَلِیْمَان، گُری رُحْبَعَام ! جا اُو بی ا پادشاه. کُل قُوم اسرانیل جَم بین تا اُو و عنوان پادشاه وژو قبول بکن. اُون و رُحْبَعَام شکانتو کرد که سلیمان فَره ! اُون کاره مَکِشِی تِی ئو مجبور بین باج فَره بِن. اُون ! رُحْبَعَام گِستُو که چی باوه سخت گیر نو.



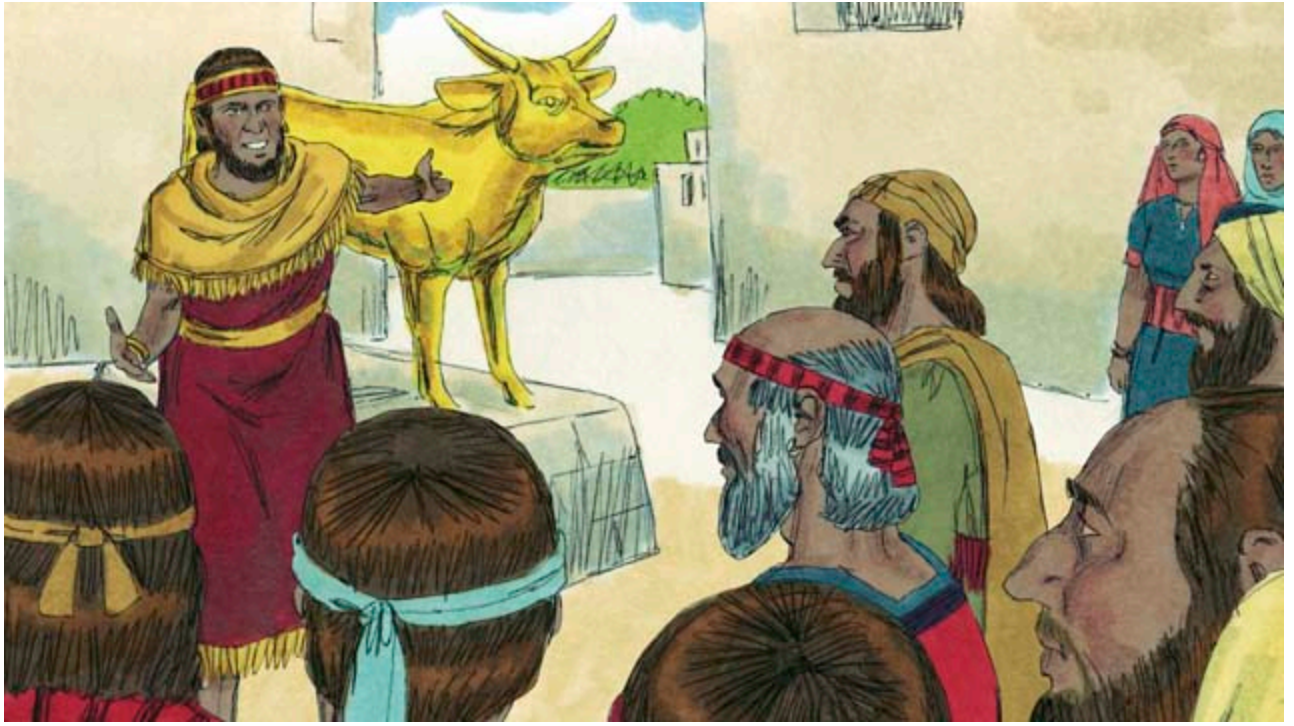
اما رُحْبَعَام جُواو خُومی داتی ا اُون ئو وت: «هُومَه فِکره مَکِی ئو که باوم سلیمان سختگیری نه مَکِردی، ولی م ! هُومَه بَیشتر کاره مَکِشِم ئو عَداوَتو نه مِئِم.»



دُما شَيْفَتَيْنِ حَرْفَلْ أُو، فِرَهْ إِ مَرْدِمِ آرِ ضِدِي شورشو كِرْد. دِيَه طايِفَه إِ طايِفَمَلِ اسرائيل إِ أُو جِيا بِيِن. هَر دُو طايِفَه وَ أُو وفادار مَنِن نُو أُون نُوْم وَرُو نِيا إِ پادشاهي يهودا.



دِيَه طايِفَه هَنِي پِيائِي وَ نُوْم پُرْبَعامُو كِرْد إِ پادشاه وَرُو كِه إِ شَمالِ آ سِرْزَمِينْئَه ساكن بِيِن نُو وَ وَرُو وَتُو پادشاهي اسرائيل.



یَرْبَعَامَ مطیعِ خدا نُوئی ئو باعثِ بی مَرَدِمِ ویره گناه بچن. او دو بُتِ ساختی ئو ا مَرَدِمِ گَسْتی تا اُونَه بپَرَسِن. اُونِ دِ آرَه پَرَسِش و اورشلیم کِه ا پادشاهی یهودا بی، نَمَچیان.



پادشاهی یهودا ئو پادشاهی اسرائیل بین ا دشمنِ یَکتری ئو بیشتر و گردِ یکِ ا جَنگِ بین.



ا پادشاهی جدید اسرائیل، کل پادشاهل شتر آشو بین. فزه آرژو و دس کسلی که مگیشو بونه هویا سلطنت، گوشریان.



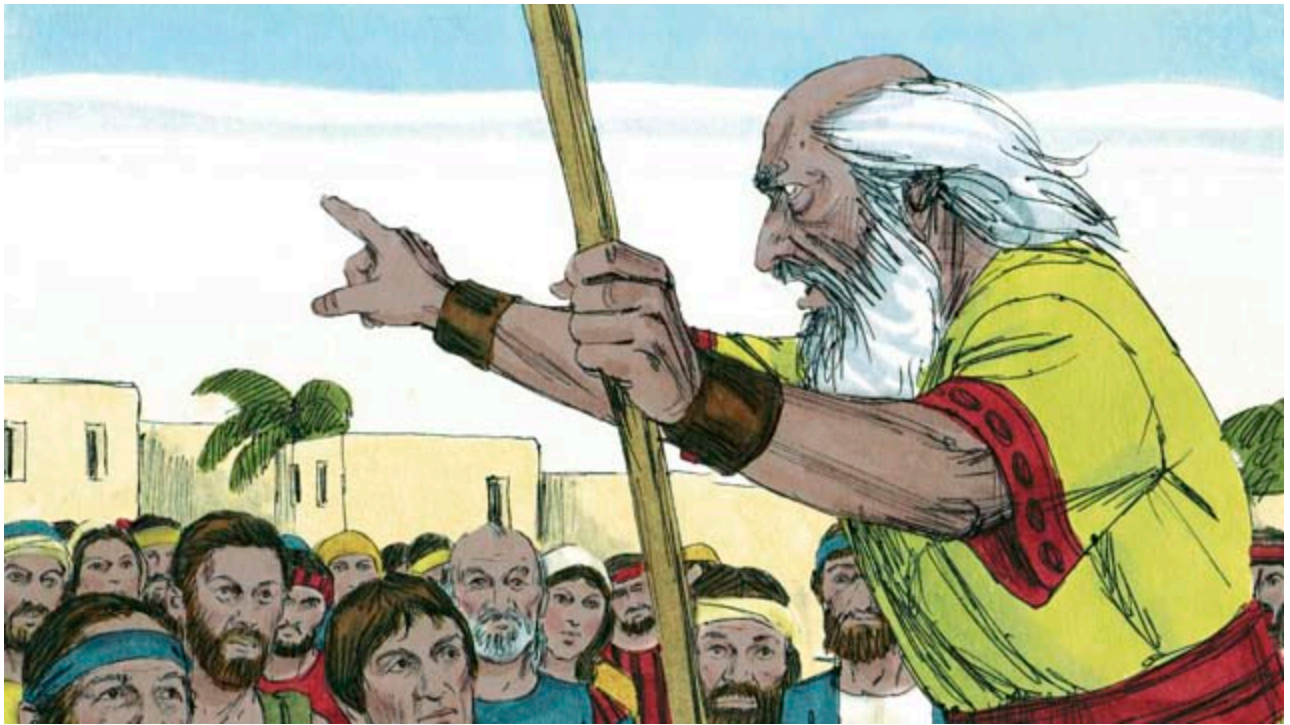
کل آ پادشاهله نو بیشتر مریم اسرائیل مشغول بین آ عبادت بتل. ا موقه پریش بتل، و گرد ژنل گناهکار مَحَوْتِن نو حتی اویللو آره بتل قربانیئه مکرد.



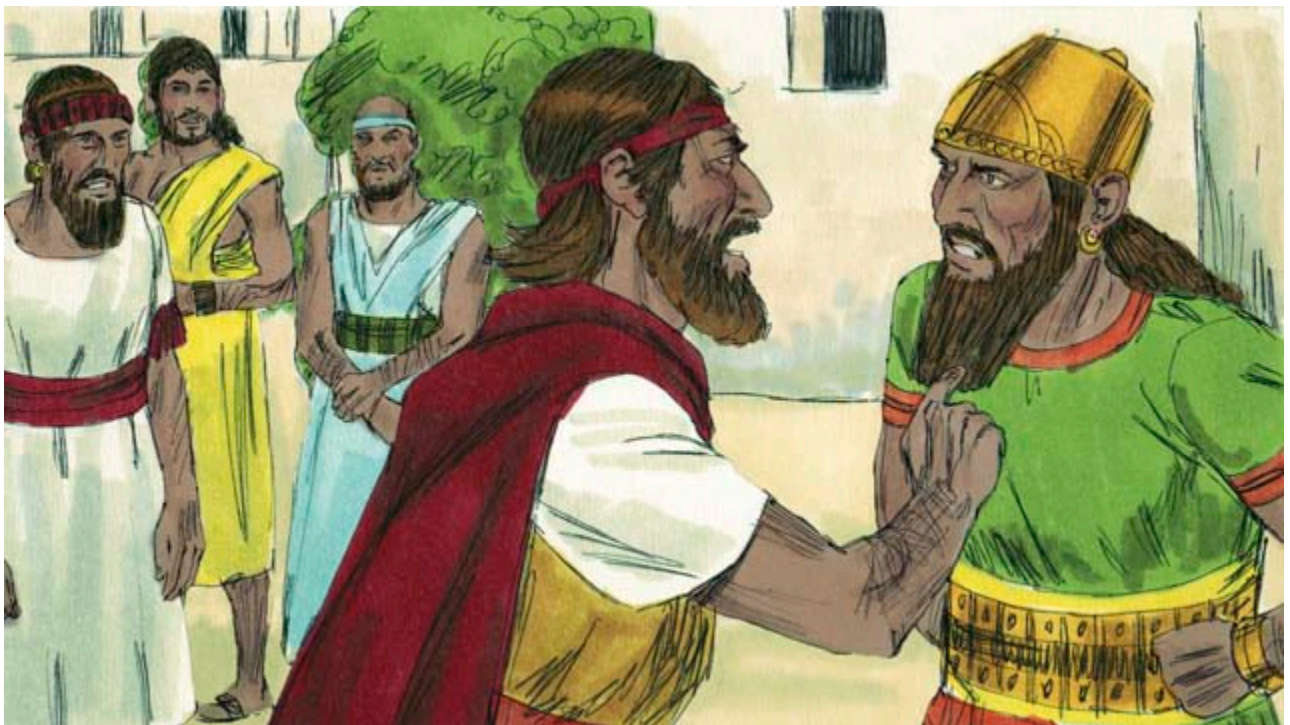
پادشاهل یهودا ا نسل داود بین. قری ا ایی پادشاهله انسونل خوئی بین، و عدالت حکومثونه مکرد ئو خدائو مپرسی. اما بیشتر پادشاهل یهودا، شرآشو بین. قری ا اون حتی اویل وژو آره بتل قربانیئه مکرد. بیشتر مردم یهودا هم آر ضد خدا هیژو گرت ئو خدالی هنی ئو پرسی.

داستانی گیریا ا کتاو مقدس: (کتاو اول پادشاهل فصل ۱ تا ۶ ئو ۱۱ ئو ۱۲)

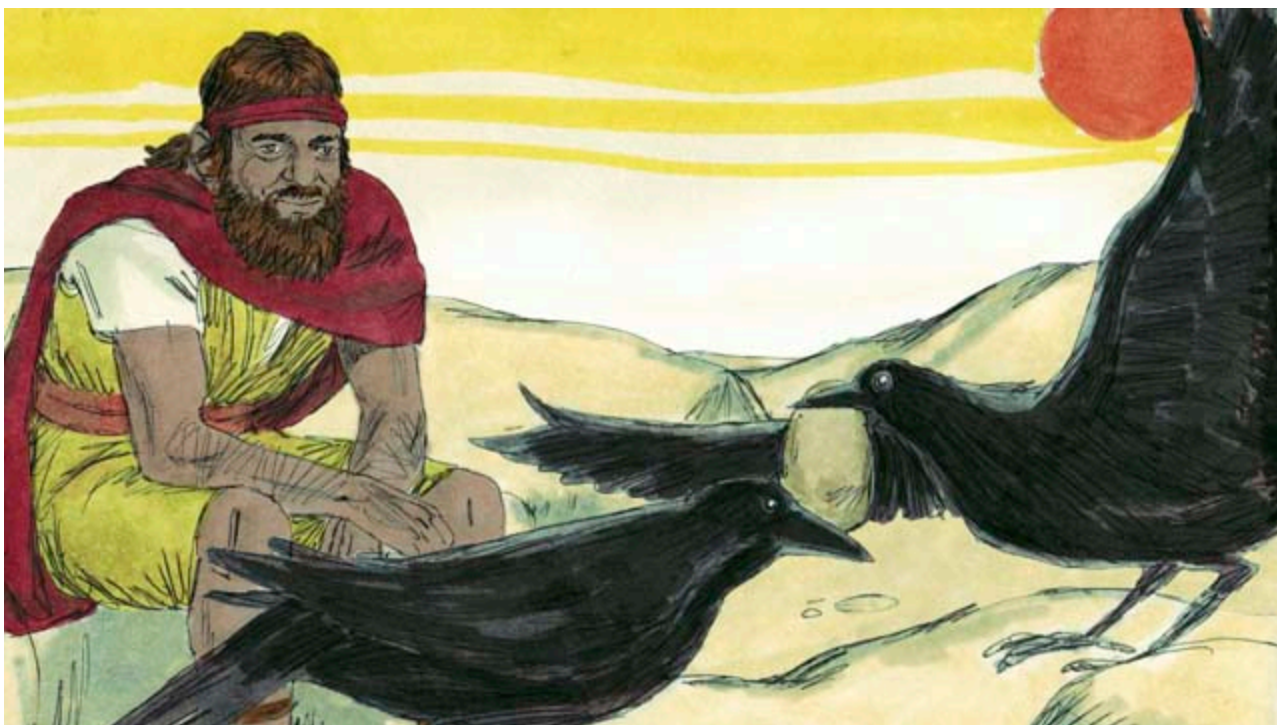
۱۹ - پیامبران



! طول تاريخ اسرائيل، خدا پيامبرلى آره اُون ر كړدى. پيامبرل ! خدا پيغوملوني مگرت ئو اوئونه آره مژدم مويئت.



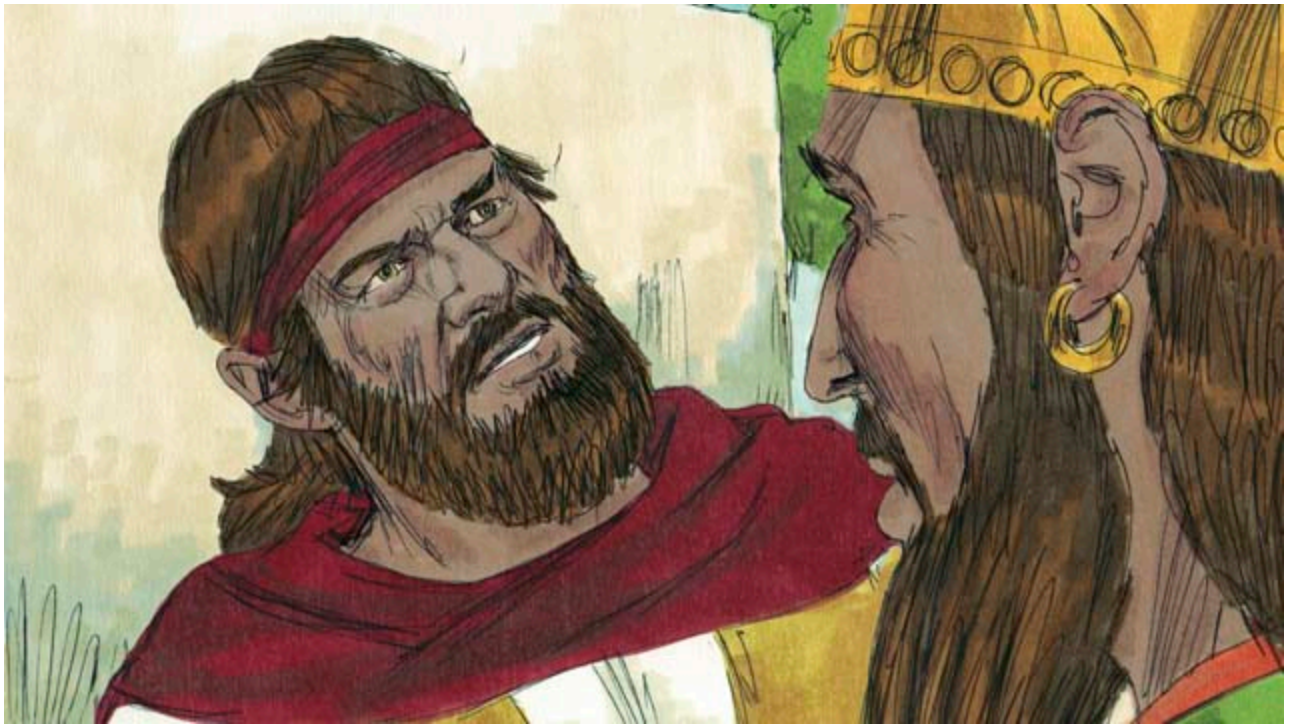
ايليا پيامبرى بى كه ! ز مټون پادشاهي آخاب زني يه مكر دى. آخاب پيا سر آشوي بى كه مژدم داوه مياتى بُت بعل پر سيش پگن. ايليا و آخاب وت كه خدا او مجازاته مكه. او و آخاب وت: «! قلمرو اسرائيل، بى فرمون م، هويچ واړون يا شونيمى آر زمي نموآرى.» آخاب ! حرف ايليا هوئنه عصبنوى بى كه قصد كړدى او پگشي.



خدا و ايليا وت كه پچو آ بياوون نو وژ ! آخاب قائم پكه. ايليا چي آ بياوون نو ! لارونه جوئي كه خدا نيشون دايي، من. هر روز صو نو ايواره، قلال آره او نون نو گوشتونه ماورد. ا ايي مدته، آخاب نو سپاهي لي و دم ايليا مگيردين، اما نمئونستو او پيا بگن.



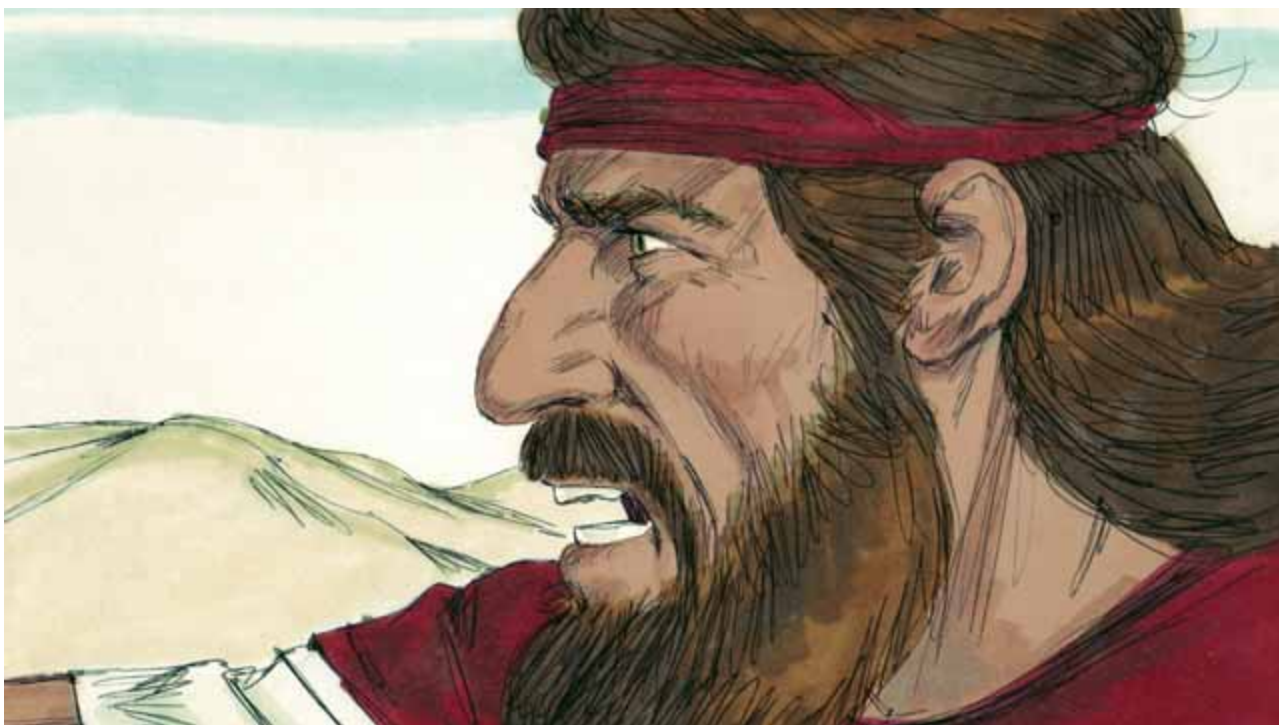
آره يه كه واروني نمواري، دما مدتي آ جوته خشك بي. و ايي خاطره ايليا چي آ ولاتي هني كه ا آزيكي ته بي. ا ولاته ژن ژاري و گزد گري زني يه مكردي كه نوو و خاطر خشكسالي خلاص بويي. و ايي حاله آژنه ويردار ايليا موئي نو خدا هم نيازل او نو گري جوړه مكردي. تاپو ارد نو هيژه روين او هرگز حالي نوئي نو ا ژورن خشكسالي، نوو آره خوارين داشت. ايليا آره بيه سال من ار وړه.



دُما بيه سال ئو نيم، خدا و ايليا وت كه دوازه وارونه موارى. خدا ! ايليا گىستى تا اور گيردى ا قلمرو پادشاهى اسرائيل ئو و گُرد آخاب صُبَّت بكه. وختى آخاب ايليا دىبى و او وت: «ئونى كه گل ايبى مشكل لته و وجود اوردى!» ايليا ! جواو او وت: «گل ايبى مشكل له و خاطر ئونه! تو يهُومت كه خدا راسى نه هيشتى ئو بعل پر سيشه مكي. گل قوم اسرائيل بار ا گوى گرمل.»



گل اسرائيل هر و پيغمبرل بعل كه تعدادو و ۴۵۰ نفر مرسى هين ا گوى گرمل. ايليا وت: «تا كى مئئو دو دل بمينى ئو؟ ار يهُوه خدائه، او پيرسين ئو ار بعل خدائه ! او اطاعت پكن.»



آسە ايليا و پيغمبرل بُت بعل وت: «په كَلَمگايي قرباني پكن، گوشتي تيگه تيگه كن نو پزن آر سر قربانگاه، اما اگر نئني. م هم آر سر قربانگاهي هني هر ايي كاره مگم. خدائي كه آره قربانگاه اگر ر كي خدا راسيئه.» و ايي خاطره پيغمبرل بُت بعل، قرباني نو جور كرد، ولي آگزي اور نكرد.



آسە اون ويره بُت بعل دعائو كرد: «ا بعل، دنگ ايمه بشنو!» اون گل روز مشغول دعا، هناهو كردن نو زيمدار كردن بدن وژو و چكو بين. اما لا بعل جواوئي نهت نو آگري هم نازل نئوي.



بیغمبرل بعل دُما یه که گل روژ دُعاو کرد، شکت بین نو دُعاو خلاص کرد. آسه ایلیا کله گائی هنی آره قربانی نیاتی آر سر قربانگاه نو و مریم وت که دوازده گویزه گلنگ او برشین آر سر قربانگاه، و طوری که گوشت گا، هیزم نو حتی زمی دوری هم گل تر باو.



آسه ایلیا هونه دُعا کردی: «ا یهوه، ا خدا ابراهیم، اسحاق نو یعقوب، ایمر و ایمه نیشون بی که تو خدا اسرائیلی نو م خدمتگزار تونیم. دُعا م قبول یکه تا ایی قومه بزاین که تو خدا راسیئی.»



دَرجا آگری! آسمون نازل بی ئو گوشت، هیزم، بَرِدَل، خاک ئو حتی او دُور قَربانگاه هَم سِزُونی. وَخَتی مَزْدِم یَهئوَنه دِیی، دَرجا کَتِن آ رَویی زَمی ئو وُئو: «یَهوَه خدائَه! یَهوَه خدائَه!»



آسَه ایلِیا وُت: «نیلین حتی په نفر! پیغمبرل بُت بَعَل بی هَوای!» پس مَزْدِم پیغمبرل بُت بَعَل و دَسْگِیر کِرْد ئو کُلو! وَرَه بِرْدِن ئو وَ قَتْل رَسُون.



آسه ایلپا و آخاب پادشاه وت: «درجا اورگیرد آ مالت، آره یه که و ژویئی وارونه مواری.» هر ! آ وخته، اورل سی، آسموئو گرت ! ور نو وارون ئئی شرو کردی آ واریئن. یهوه خُشکسالی خلاص کردی نو و ایی کاره ثابت کردی که هر او خدا راسیئه.



دُما یه که ماموریت ایلپا تئوم بی، خدا پیائی و ئوم الیشع و پیامبری وژ انتخاب کردی. خدا معجزه مل فزه و وسیله الیشع آنجوم داتی. یکی ! ایی معجزه له آره نَعمان اتفاق گت که ! فرموندل ارتش دشمن بی. او و نوعی بیماری وحشتناک پوسی دُچار بی. او ! باره الیشع شیفقی تی، و ایی خاطره چی آر ته او نو تقاضا شفا کردی. الیشع و نَعمان وت که هفت گِل وژ بُری ! ئوم رو اردن .



اَوَّل نَعْمَان ! اِيِي پيشنهاده عَصْبُونِي بِي نُو اَرِه يِه كِه اِيِي كَارِه اَحْمَقُونِه مَزَانِسْتِي، نِمَگِسْتِي اَوِه اَنجُوم دِ. اَمَا اَسَه تَصْمِيم وژ عَوْض كِرْدِي نُو هَفْت گِل وژ پَرْدِي ا نُوْم رَو اَرْدن. زَمُونِي كِه اَرِه هَفْتِي گِل ! اَو هَت ا دَر، كَامَل شفا پيا كِرْدِي تِي! خُدا اُو شفا دَاتِي.



خُدا پيامبِرل فِرِه هَنِي هَم اَرِه قُوم اسرَائِيل ر كِرْدِي. گُل اُون وَ مَزْدِم هَشْدَارُو مِيا كِه ا پَرَسِيش بُتِل دَس پِكِيشِن، وَ گَرْد كَسِلي هَنِي عَادِلُونِه رِفْتار پِگن، نَسِبَت وَ يَكْتِرِي رَحْمُو دَاشْتو، ا شَرارت دَوِيري نُو ! جَانِي ! خُدا اطاعت پِگن. اَر هُونِه رِفْتار نَگن، ا نَظَر خُدا گَناهكارِه مان ا جَسَاو نُو اُو مَجازاتُونِه مَكِه.



ا بيشتر و خنتل، مَرَدِم ا خدا اطاعتو نَمَكِرْد. اُون بيشتر و گرد پيامبرل رفتار گَنوونی داشت نو تاگه گيلي حتی اُونو مَكشت! په گِل، ارميا پيغمبرو اَوشت ا نَوم چاهي نو ا وره ولُو كِرْد تا بيمري. ارميا ا تيه چاه چي ا نَوم حَرَي نو خور. اما دُما اَوه، پادشاه ار او رحم كِردي نو و نوگرلي دستور داتي تا وره اَوه كه بيمري ا نَوم چاه بارني ا در.



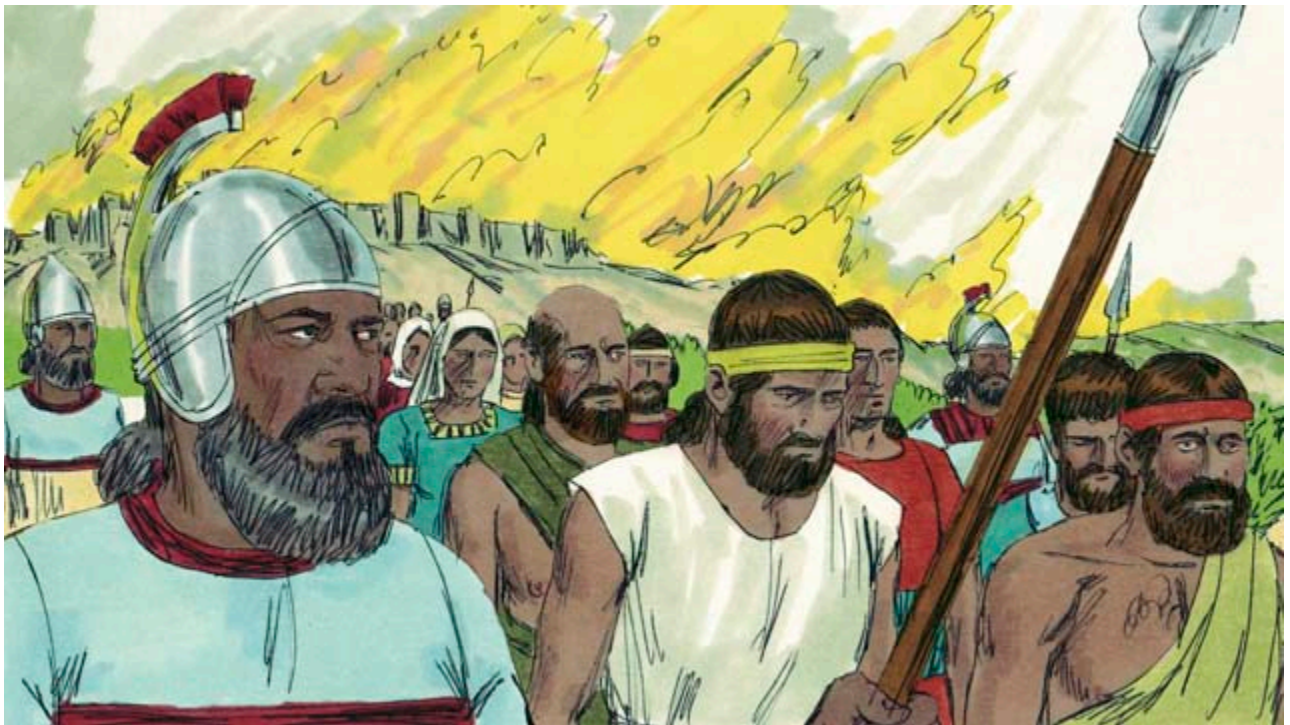
و حالي كه مَرَدِم ا پيامبرل نفرنو داشت، اُون هني هم ا باره خدا صُبثوئه مَكِرْد. اُون و مَرَدِم هشداروئه ميا كه ار توبه نَكَن، ا بِننه مَچَن. نو اُون و عده خدانو ماورد ا وير مَرَدِم كه هر ار كِردين مسيح موعوده بي.

داستانی گیریا ا یتاؤ مقدس: (یتاؤ اول پادشاهل فصل ۱۶ تا ۱۸؛ یتاؤ دویم پادشاهل فصل ۵؛ یتاؤ ارمیا فصل ۳۸)

۲۰ - تبعید نو اورگیردین



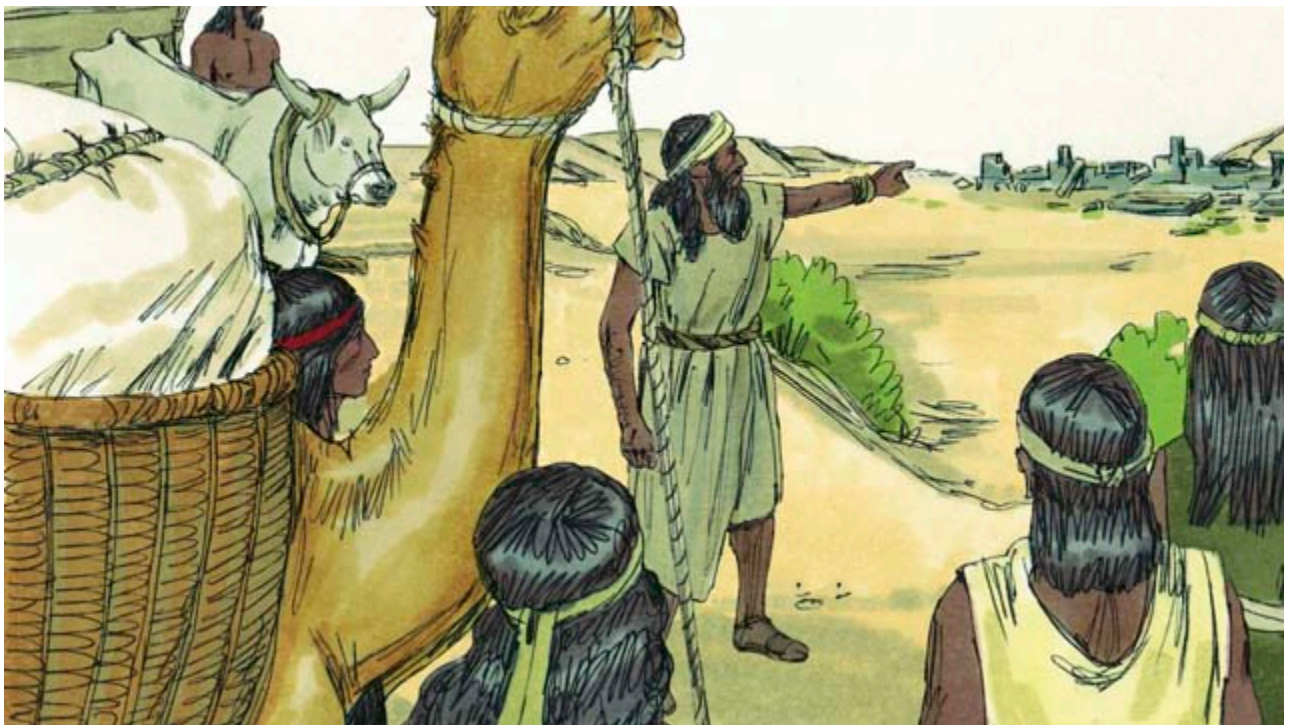
پادشاهی اسرائیل ئو پادشاهی یهودا هَر دیک آر ضد خدا گناو کُرد. اُون عهدی که و گرد خدا اِ گوی سینا بستیئو، اِشگون. خدا و وسیله پیامبرل و اُون هُشدار داتی تا توبه بکن ئو دوازه او پیرسین، ولی اُون اِ خدا اطاعتو نکُرد.



و ایی خاطره خدا اُون تنبیه کردی ئو اجازه داتی که دشمنلو، اُون نابود بکن. اِ آزموننه قوم قدرتمنی هنی و ئوم آشور بی. آشوری نسبت و قومی هنی فِره بی رحم بین. پادشاهی اسرائیل و دس آشور اِ بین چی. آشوری فِره اِ مَر دیم پادشاهی اسرائیل و گشت، هر چی که مگسئو غارتو کرد ئو فِره اِ جائل سرزمینو سیزونین.



آشوریل گل رهبرل، امل دُولَمَن نو کسلی که ا کاری دَسِلَاثو داشت و گرد و ژو برد آشور. هر قری ا امل فِرّه فقیر مَنین ا اسرائیل.



آسه آشوریل، بیگُونهلو آورد ا سرزمین اسرائیل که ا ورّه زنی بگن. بیگُونهمل شیرل ویزون کریانو ا نو ساخت نو و گرد باقی اسرائیلیل که مَنین ا ورّه، دُواثو کرد. و نسلی که ا ایی دُواتله هَت ا وجود، وئو سامری.



مَزْدِم پادشاهی یهودا دیی ئو که خدا مَزْدِم پادشاهی اسرائیل و خاطر بی ایمانی ئو نافر مونی مجازات کردی، اما و ایی حاله هنی هم بُتل ئو خدال کنعانی ئو پَر سِشْته مَکَرْد. خدا پیامبرلی ر کردی که و اُون هُشار بِنن، اما اُون هنی هم و کار و ژو ادامَه ئوئه میا.



حدود صد سال دُما نابودی پادشاهی اسرائیل و دَس آشوری، خدا نبوگدنصر پادشاه بابل ر کردی تا حمله بَکه ا پادشاهی یهودا. بابلیل قُوم قدرتمنی بین. پادشاه یهودا قبول کردی که و نبوگدنصر خدمت بَکه ئو هر سال پویل فره بی ا او.



أما دُما چن سال، پادشاه يهودا آر ضد بابل شورش كِردی. هَر وَ ایی خاطرَه بابلیل اُورگیردین نو نُوآزَه حملَه نو كِرد آ پادشاهی يهودا. بابلیل شیر اورشليمو گِرت، معبدو نابود كِرد نو هَر ثروتي كِه اِشیر نو اِمعبد بی، وَ گرد وژو برد.



آرَه تنبيه پادشاه يهودا، سَروازل نبوكدنصّر، كُړل اوئو آر پَر اووَری وَ قتل رَسون نو چيمل اوئو كور كِرد. دُما يَه، اُون پادشاهو برد آ گرد وژو تا اِزندون بابل پمري.



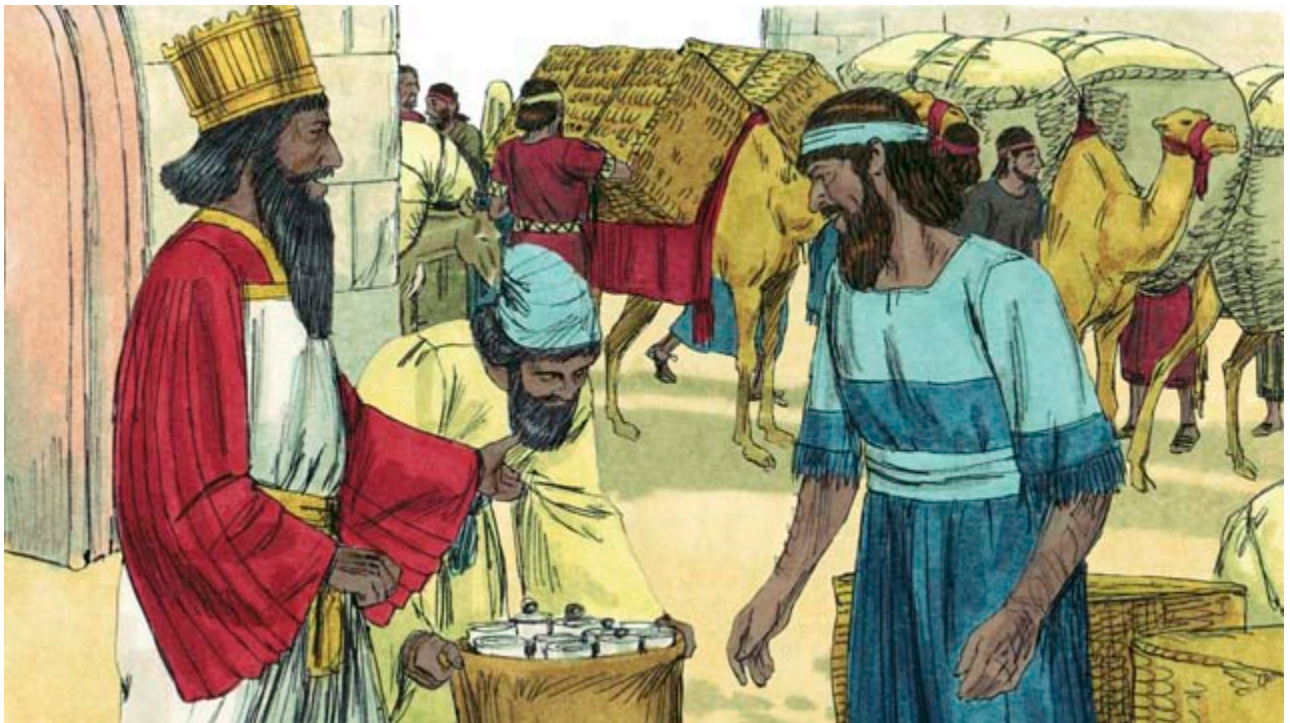
نبوگدنصر نو سپاهی‌لی تقریباً کل مَرِّیم پادشاهی یهودانو و گرد وژو برد آ بابل نو هر آمل فرّه فقیرو هیشت تا کشاورزی بکن. و ایی دُورّه که قوم خدا وادار بین! سرزمین موعود بکن آ در، تبعیده موشن.



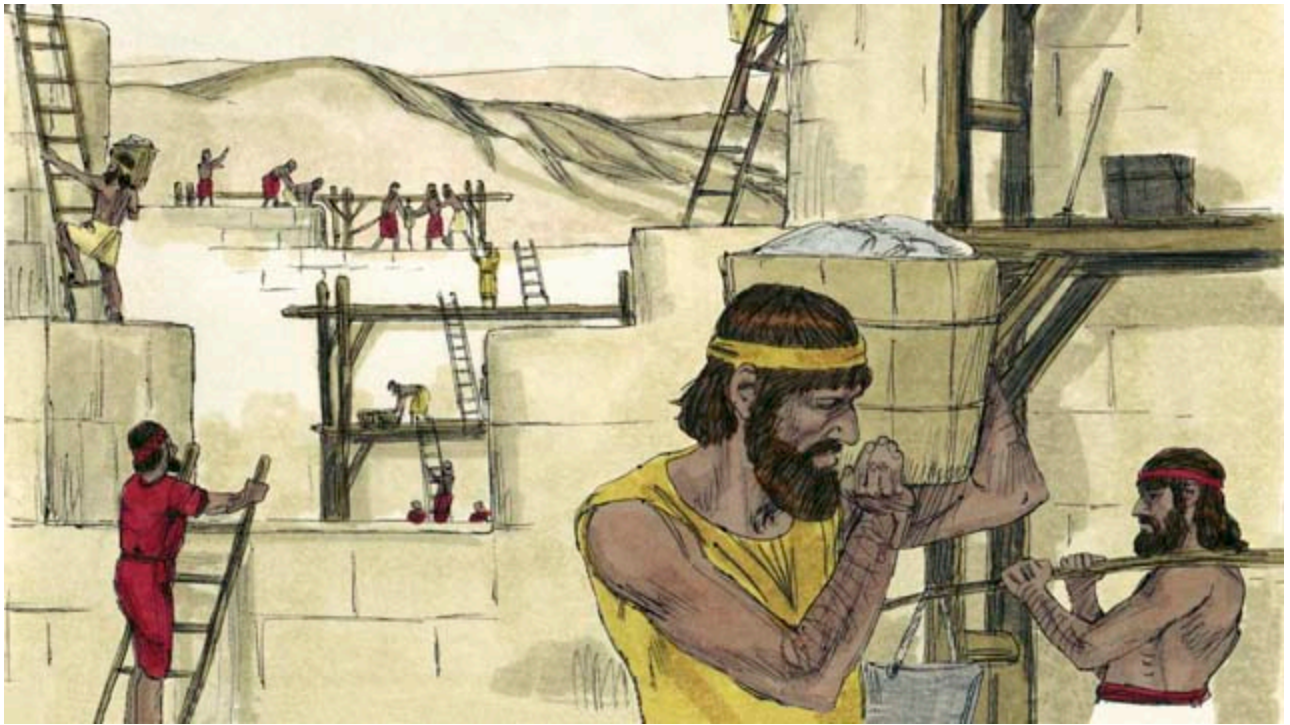
هر چن خدا و تبعید، قوم وژ و خاطر گناهلو مجازات کردی، ولی اُون نو وعدلی که و اُون دایی‌تی! ویر نُئوردی. خدا ویردار قوم وژ بی نو و وسیله پیغمبرل وژ و گرد اُون صُبَّته مَکردی. خدا وعده داتی که دُما هفتا سال دُورّه قوم اسرائیل اُور مَگردنی آ سرزمین موعود.



دُما هفتا سال، کوروش پادشاه پارسی، بابل شیکس داتی نو و هونه امپراطوری پارسیل! جا امپراطوری بابلی، آر فزه! قومل زور گرتی. ایی زموئه و مریم اسرائیل یهودی هونه مونت نو بیشتر اُون کل عمر وژو! بابل زنی یو کردی. هر گسلی که فزه پیر بین، مئوئیسو سرزمین یهودا بارن اویر.



پارسیل و یه که زوردار بین، و گرد قومل ژیر سلطه وژو، و نرمی نو مهربونی تائوئه مکرد. دُما مدت گمی که کوروش رسی آ پادشاهی پارس، او دستور داتی که هر یهودی که مئتی اورگیدی آ یهودا، مئونی! سرزمین پارس بکه آدر نو اورگیدی آ سرزمین یهودا. او حتی و اُون پویل داتی تا معبد! اورشلیم دوازه! نو پسازن! آسه، هفتا سال دُما تبعید، جرخه گوجری! یهودی اورگیدی آ شیر اورشلیم! سرزمین یهودا.



وختی قوم رَسین آ اور شلیم، معبد ئو دیوار دُور شیرُو اِ نو ساخت. پارسیل هنی آر اُون سُلطَمئو داشت، اما اُون دُوازَه اِ سرزمین موعود بین ئو مئوئِسئو خدا اِ معبد پَرَسِش پِگَن.

داستانی گیریا اِ کِتاو مقدس: (کِتاو دوئم پادشاهل فصل ۱۷ نو ۲۴ نو ۲۵؛ کِتاو دوئم تواریخ فصل ۳۶؛ کِتاو عزرا فصل ۱ تا ۱۰؛ کِتاو نحمیا فصل ۱ تا ۱۳)

٢١- خِداوَن وَعَدَه هَتِن مَسِيحَه مِي



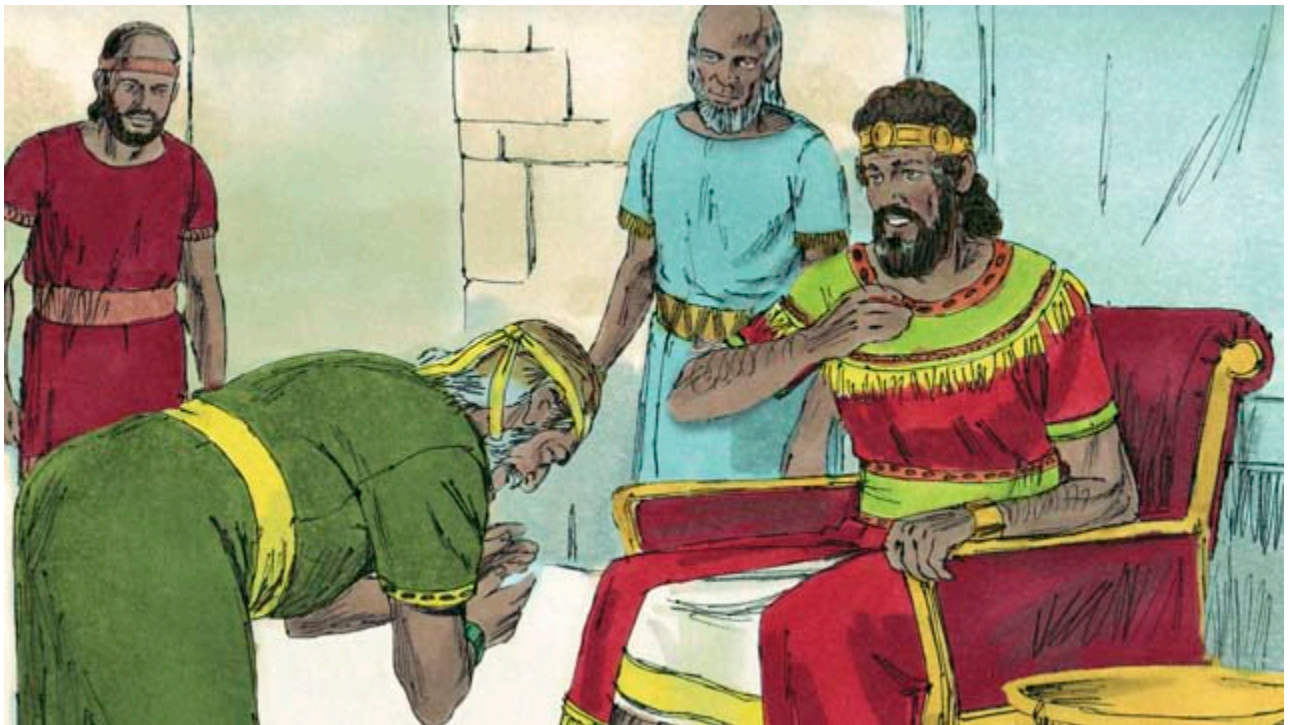
هَر اَ اَوَّل اَفَرِينَشَه خِدا وَ خَوْنِ مَزَانِسْتِي كِه دُما مدت طولاني مي مسيح موعود رته مَكِه. اَو وَ اَم نُو حوا وَعَدَه دايي تي كِه ايي كازه بي گُمون اَنجومه مي. خدا وَعَدَه دايي كِه ا نسل حوا گسي ما كِه سَر مازَه مَكوي. ماري كِه حوا فريو دايي هَر ا شيطان بي. وَعَدَه يَه بي كِه مسيح، شيطان كامل شِكسته مي.



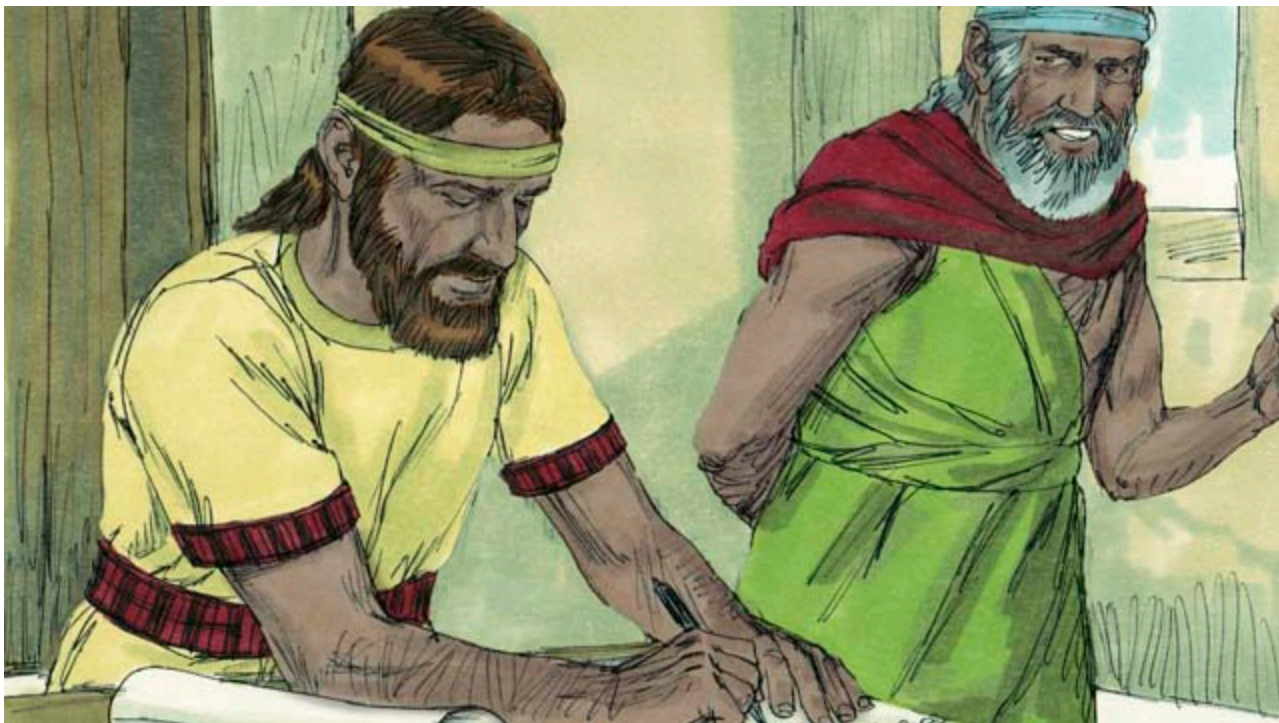
خدا وَ ابراهيم وَعَدَه دايي كِه وَ خاظر اَو كَل مِلَتل چُهون بركت پيا مَكَن. اَو وَ وَعَدَه وژ دُما مدت زموني وَ ر كَردين مسيح عمله مَكردِي. مسيح موعود مَكِسْت مَزِد ا هَر قومي ا دُنيا ا گناملو نجات بي.



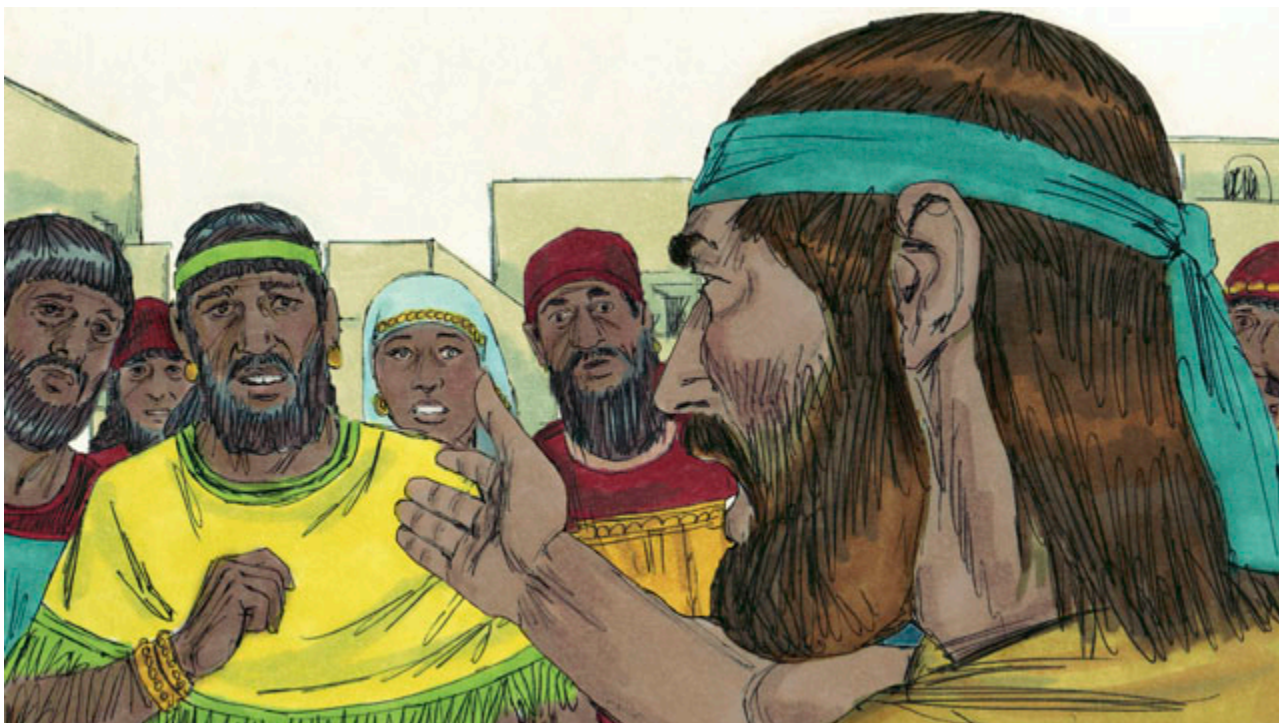
خدا و موسی و عده داتی که ا آینده نجات دهنده چی او هیزه مگری. ایی نجات دهنده هر ا مسیحا موعوده بی. و هونه خدا په گل هنی و عده هتن مسیح داتی.



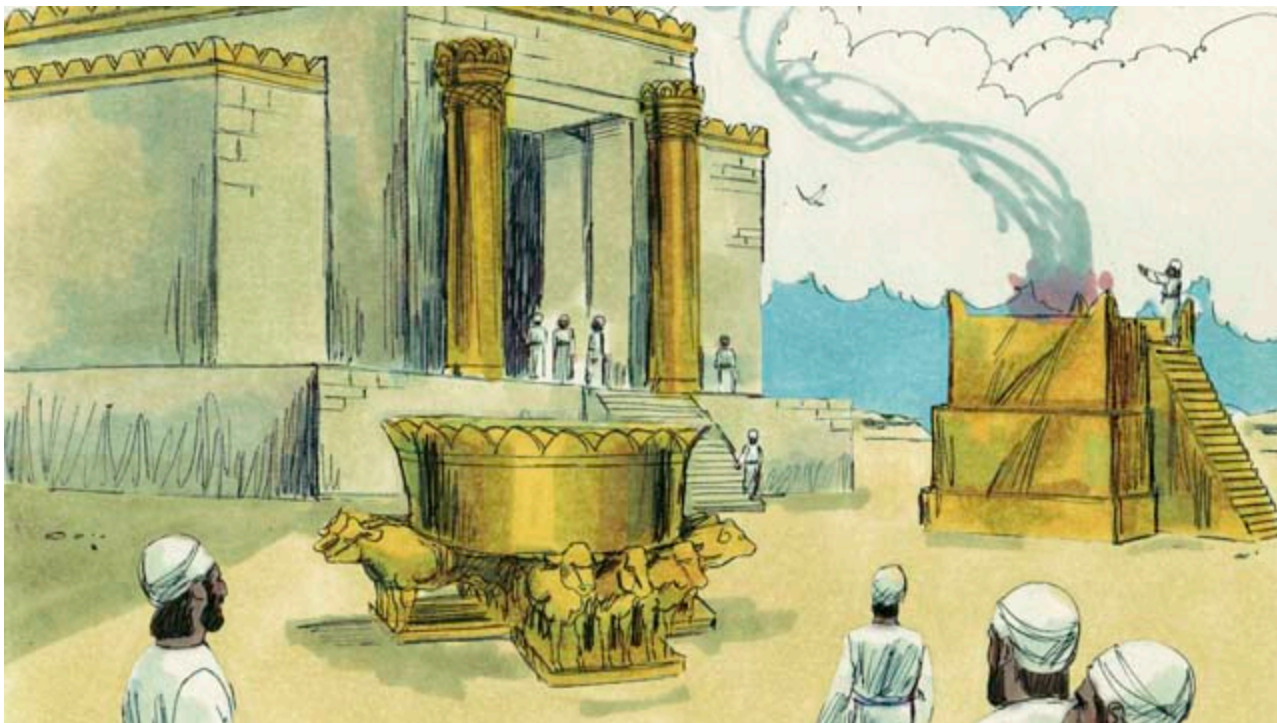
خدا و داود پادشاه و عده داتی که کسی ا نسل او مزیی ا پادشاهی نو تا و ابد آر قوم خدا سلطنت مکه. په و ا معنی په بی که مسیح ا نسل داوده ما.



وَ وَسِيلَه ارميا پيغمبر خدا وَ عده داتي كه پُمون جديدي جوړه مَكِه، اَمانه چي عهدي كه خدا وَ گرد اسرائيل اِگوي سينا بستي_تي. اِ پُمون جديدي، خدا قانون وژ منويسيني اَر قليب مَرديم، مَرديم وژو اَو مَشناسين نو وَ اَو محبت مَگن نو اِ اَحكامي اطاعتَه مَگن. مسيح گسي بي كه ابي پُمون جديده وَ گردو مَوستي. اُون مون اَقوم اَو، نو خدا گناهلو موخشي.



نو پيامبرل خدا وژو كه مسيح موعود مو اِ پيغمبر، كاهن نو پادشاه. پيغمبر گسي كه كه گُوم خدا مَشنوئي نو اَوه اَره مَرديم بازگوته مَكِه. مسيح موعود خدا، ماو اِ پيغمبر كالمي اَره يه كه اَو پيغومل خدا كامل مفيمي نو اَوه وَ طور كامل اَره مَرديم بازگوته مَكِه.



کاهنل یهودی ! لا مَرْدِم آره خدا قربانی ئونه مَکرد که جانشینی بی آره مجازات گناهل اُون. ئو کاهنل آره مَرْدِم و درگاه خدا دُعائونه مَکرد. و ایی حاله قرار بی مسیح موعود کاهن گلنگی بو که وژ و عنوان په قربانی کاملی تقدیم خدا مَکه. یعنی او هرگز گناه نَمَکه ئو وختی او وژ و عنوان قربانی پیشکش پَکه، نیازی و هویچ قربانی ئی هنی آره گناه نی.یه.



پادشاهل ئو ریاستل آر جَر خَلی ! مَرْدِم حکومتَه مَگن ئو تاگه گلی هم اشتباهلی دیرن. داود پادشاه هر آر اسرائیل حکومت کِردی. ولی مسیح موعود که ! نسل داوده مای آر گل دُنیا تا اَبَد حکومتَه مَکه. او عادلونه حکومتَه مَکه ئو تصمیمل دُرسی مَگری.



پیامبر لی که لا خدا ر بُویئین نبوتل فرژئونی ا بازه مسیح موعود کردی. ملاکی پیغمبر نبوت کردی تی که وره هئین مسیح موعود، پیامبر گلنگی هنی ما. اشعیا پیغمبر نبوت کردی تی که مسیح موعود ا باکره ما آ دیی. میگاه پیغمبر هم وتی تی که او ا شیر بیت لحم ما آ دیی.



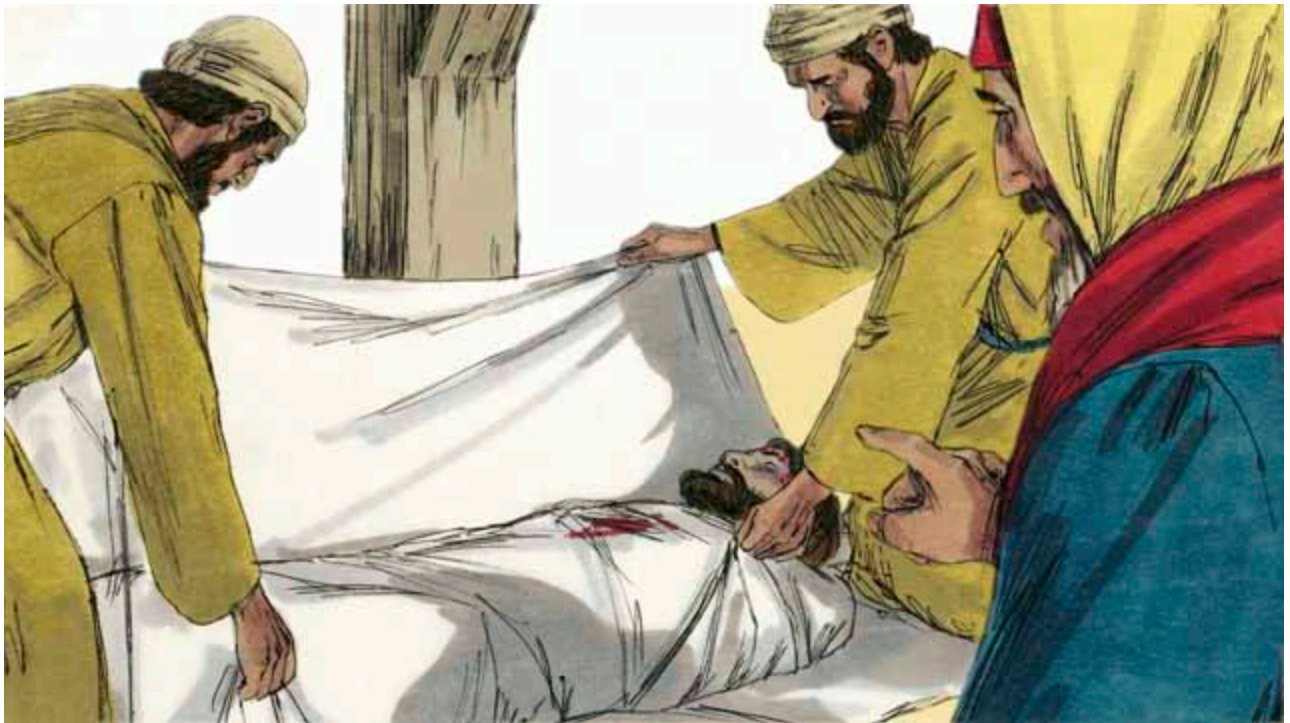
اشعیا پیغمبر وت که مسیح ا جلیل زنی یه مکه. او قلبل اشکیا انسونل اژومشه می ئو اسیرل آزاده مکه. او نبوت کردی که مسیح موعود، بیمارل یعنی کورل، شلل، کرل ئو لال هم شفا می.



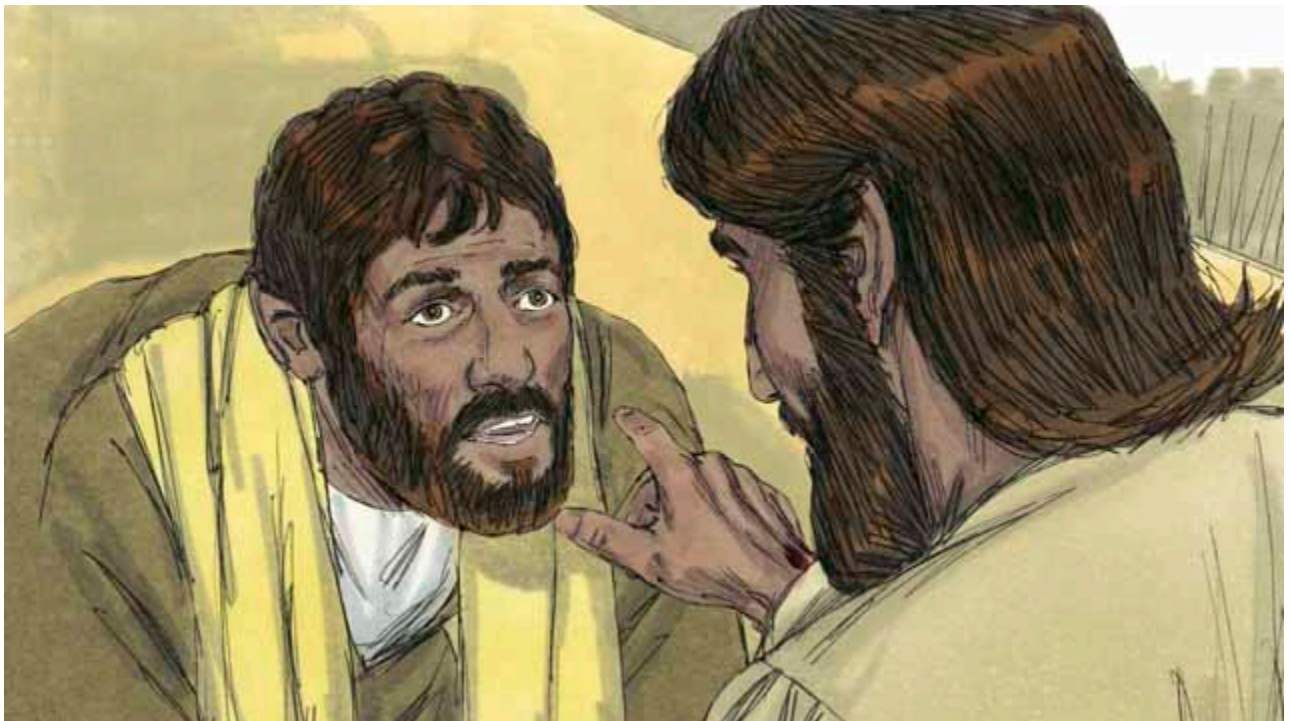
ئو اشعيا پيغمبر نبوت كړدى تى كه مژدېم ! مسيح موعود نفرت دېرن ئو او قبول نېمكن. پيامبرلى هنى هم نبوتو كړدى كه يكي ! دوسل مسيح و او پشته مكه. زكريا نبوت كړدى كه ابي دوسه آره سى سگه نقره و او خيانتته مكه. پيامبرلى هنى هم نبوتو كړدى كه مسيحه مگنين ئو ار لباسى تيرپشكه ماوژن.



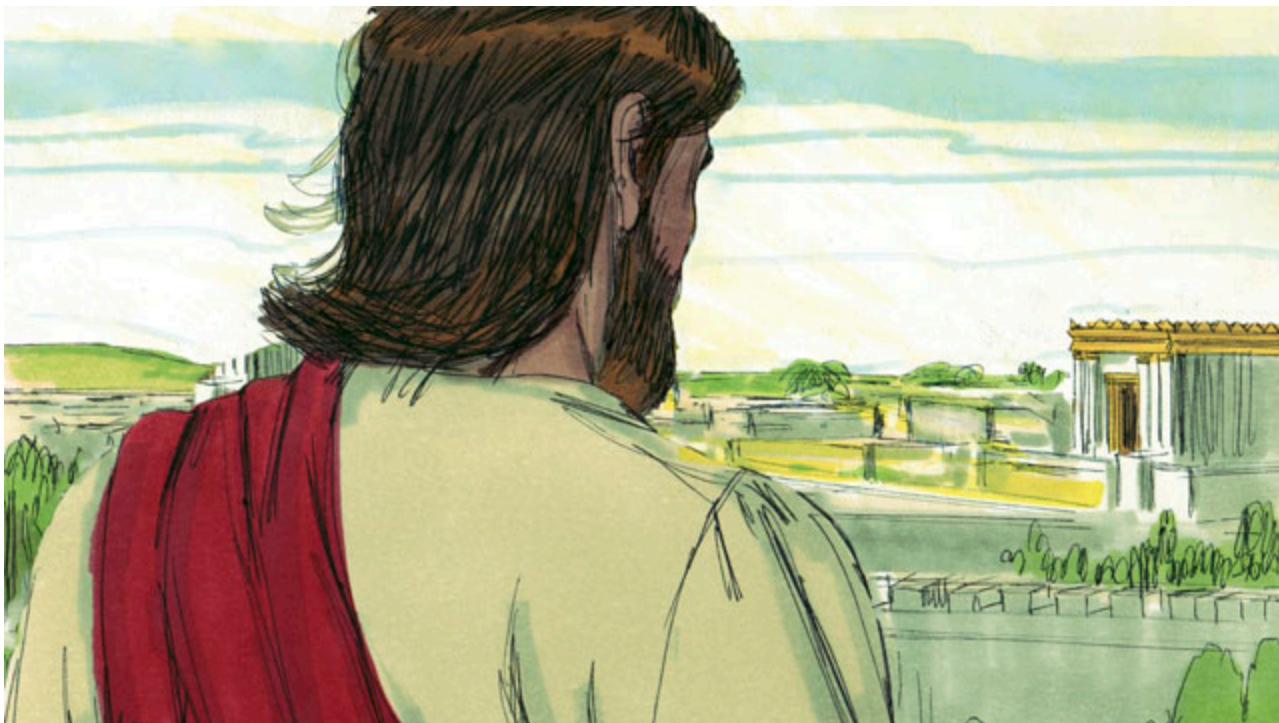
ئو پيامبرل ! باره يه كه مسيح موعود چطور ه مېرى نبوتو كړدى. اشعيا پيغمبر وتى تى كه مژدېم او دمه ماوژن ار او ئو مېن ارنى ئو مسخره مگنى. اسه بدن او گنا مگن تا و زنج گلنگى بېرى، و وجود آوه كه هوپچ گناهي نكړدى تى.



پیامبر لی هنی هم نبوتو کردی که مسیح موعود بایس انسون کامل نو بی هویچ گناهی بو. او بایس پیری، آره یه که خدا او ا جا گناه گل مردم جهون مجازاته مکه. مجازات او باعثه مونی که ا نوم انسون نو خدا آرومش نو صلح برقرار بو. هر و ایی خاطره، اراده خدا یه بی که مسیح زیمدار بو نو پگوشیری.



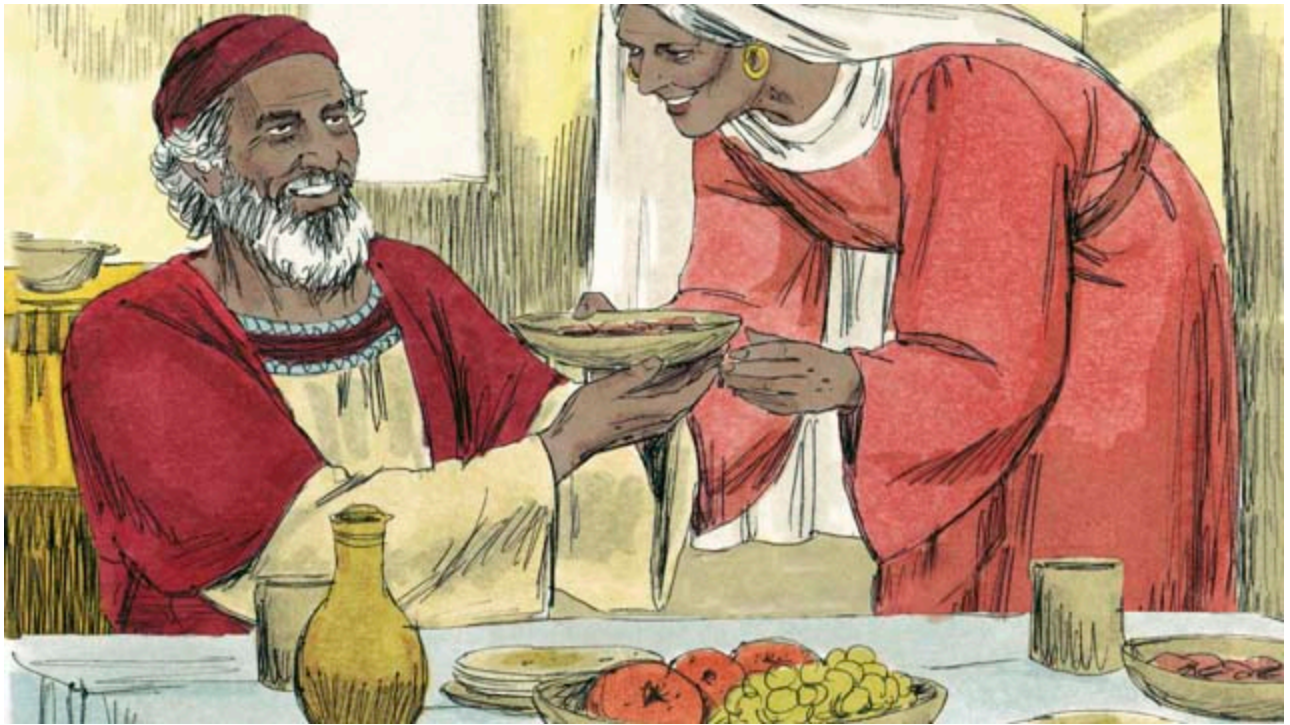
پیامبر لی هنی یهئوته هم نبوت کرد که خدا مسیح دما مرگ هیزه می. پس و گرد مزین نو هیز گرتن مسیح ا مرگ، خدا مگستی که نخشه نجات گناهکارل کامل بکه نو عهدی تازه و گرد بشر بونی.



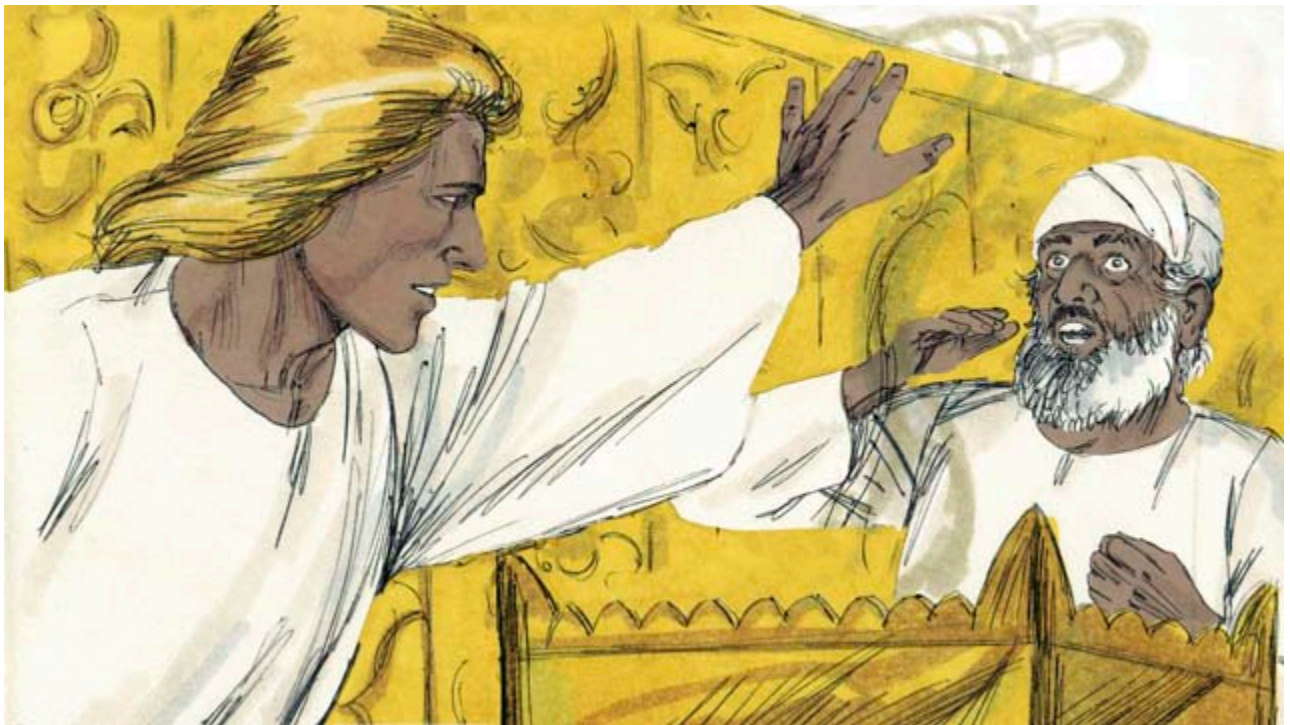
خدا چیل فره ا بازه هتین مسیح و پیامبرل دیاری کردی. اما مسیح از مۆن هویچ کوم ایی پیامبرله هنی نهتی. بیشتر ا ۴۰۰ سال دما آخری نبوت، وختی که زمون و کمال رسی، خدا مسیح ر کردی ا جهون.

داستانی گیریا ا کتاو مقدس: (کتاو پیدایش فصل ۳ آیه ۱۵، فصل ۱۲ آیه ۱ تا ۳، کتاو تثنیه فصل ۱۸ آیه ۱۵، کتاو دویم سموئیل فصل ۷، کتاو ارمیا فصل ۳۱، کتاو اشعیا فصل ۵۹ آیه ۱۶، کتاو دانیال فصل ۷، کتاو ملاکی فصل ۴ آیه ۵، کتاو اشعیا فصل ۷ آیه ۱۴، کتاو میکا فصل ۵ آیه ۲، کتاو اشعیا فصل ۹ آیه ۱ تا ۷، کتاو اشعیا فصل ۳۵ آیه ۳ تا ۵، کتاو مزامیر فصل ۲۲ آیه ۱۸، کتاو اشعیا فصل ۶۹ آیه ۴، کتاو اشعیا فصل ۴۱ آیه ۹، کتاو زکریا فصل ۱۱ آیه ۱۲، کتاو اشعیا فصل ۵۰ آیه ۶، کتاو مزامیر فصل ۱۶ آیه ۱۰، کتاو اشعیا فصل ۶۰ آیه ۱۱)

۲۲- وَ دِیْ هَتِنِ یوَحْنَا تَعْمِد دَهْنَدَه



ا قديم خدا و وسيله پيامبرلى و گرد قوم وژ حرفه ميايى. اما دما 400 سال كه خدا و گرد قوم وژ حرفى نيابى، يهو فرشته خدا آر كاھن پيرى كه نومي زكريا بى ظاهر بى. او نو ژنى اليزابت، انسونل خدائرسى بين. اون سالخوردى بين نو اليزابت اويل دار نموى.



فرشته خدا و زكريا وت: «ژن تو كرى ماري آ دى. تو نوم او منين آ يوحننا. خدا او اروح وژ پره مكه نو يوحننا مزيم آره هتين مسيح موعود آماده مكه.» زكريا ا جواو وت: «م نو ژنم آره اويل دار بى ين فره پيريم! چطور بزائم كه راسه موشين آ م؟»



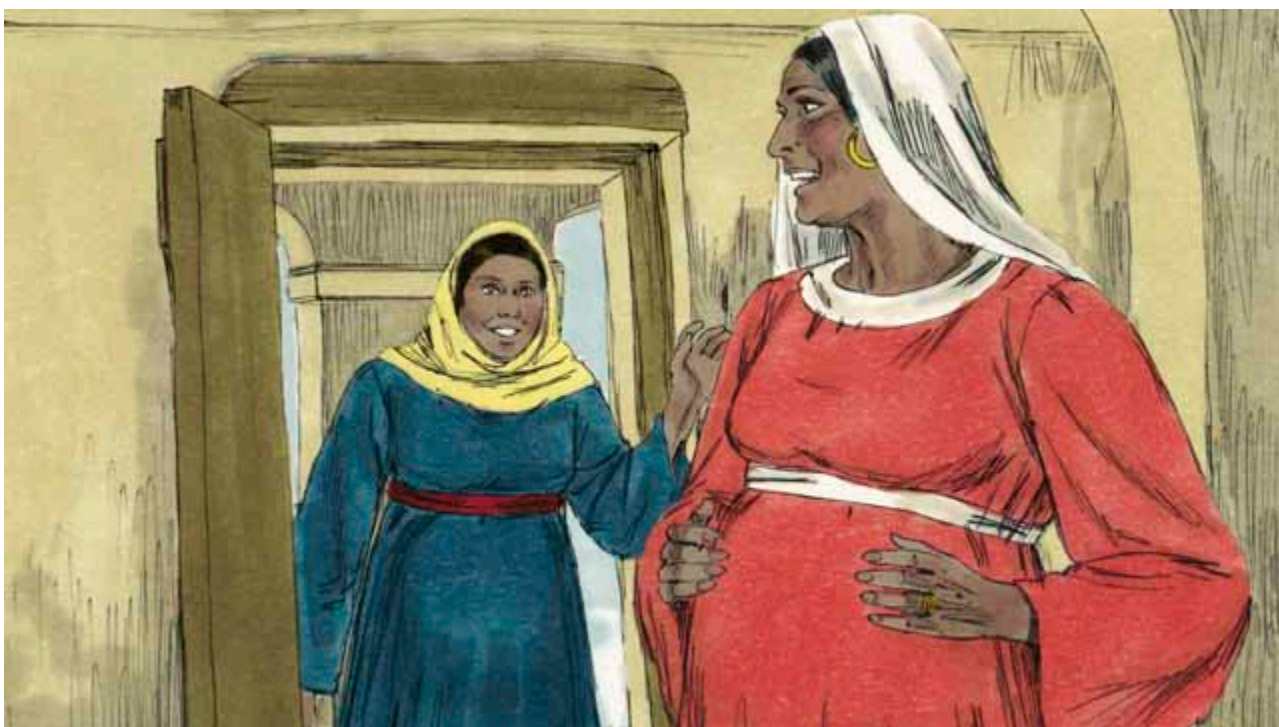
فرشته خدا و زکریا جو آو داتی: «م لا خدا ر بیمه تا ایی خور خوشه و تو برسیم. ایسه که تو حرفل میت باور نکرده، قدرت حرف داین! دسه می تا زمونی که آویل به آ دنیا.» هر! آ وخته زکریا د نئو نستی حرفی باری آر ژون. آسه فرشته خدا! ته زکریا چی، زکریا اورگيردی آ مال نو طولی نکیشی تی که ژنی باردار بی.



وختی که الیزابت! مونگ شیم حامله ایی بی، هر آ فرشته پهو آر قوم الیزابت که نومی مریم بی ظاهر بی. او باکره نو دسگیزو پیائی و نوم یوسف بی. فرشته و او وت: «تو حامله موین نو گری مارین آ دیی نو نوم او منین آ عیسی. او پسر خدا متعال نو سلطنتی ابدیه ماو.»



مریم جُواو داتی: «چطور هُونه چیئی ماو ! حالی که م باکرم؟» فرشته تُوژی داتی: «روح القدس آر تو نازلِه ماو تُو قوت خدا سا ماوژی آر تو. پس و آگزه، قدوس تُو پسر خدا متعاله موشن.» مریم و حَرفل آ فرشته ایمان اوردی تُو آوه که او وتی تی، قبول کردی.



زَمون گیمی دُما ایی جَریانه، مریم چی آ مال الیزابت. تا الیزابت دنگ سلام مریم شینفتی، اوایل ! توم رحم او تگو خواردی. اون و خاطر کارلی که خدا آر تُو کردی تی فزه خوشحالی و کرد. مریم حدود سه مونگ من آر ته الیزابت تُو آسه اورگیدی آ مال.



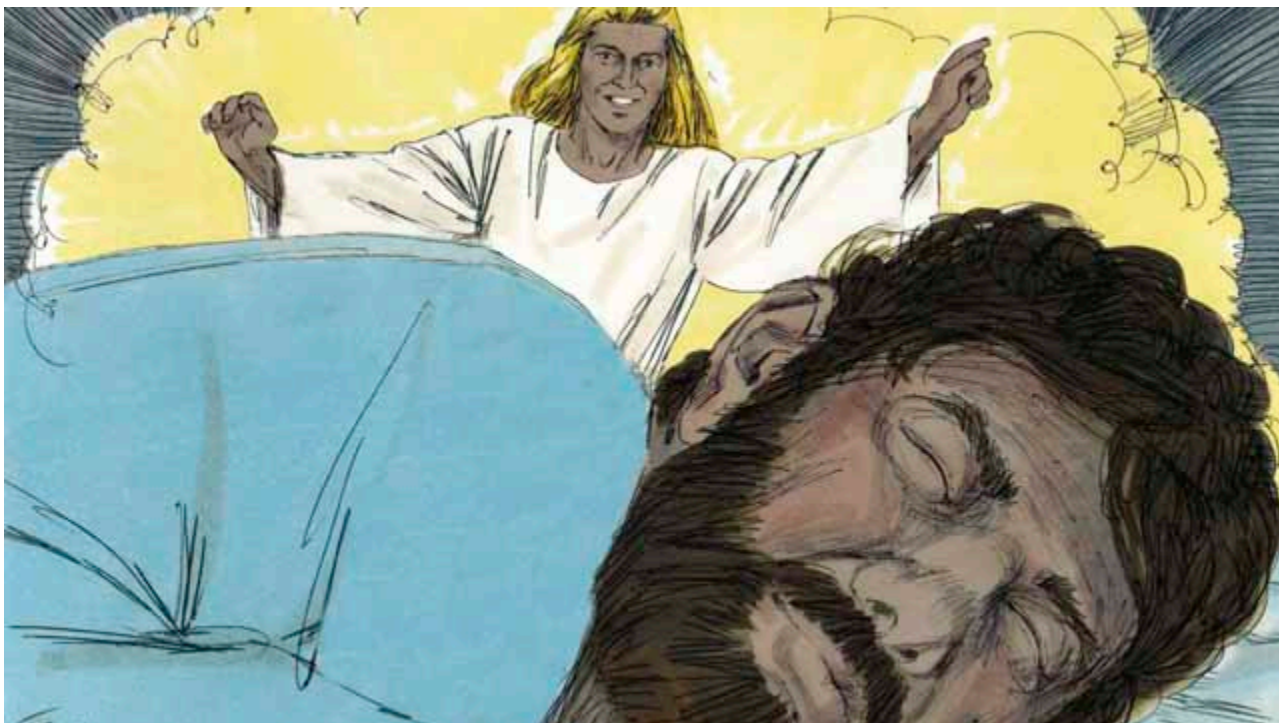
دُما ایی جَریانَه الیزابت گُری اُوردی آ دیی. اُو نُو زکریا نُوم اُویلو هَر اَ طُورَه کِه فرشتَه وتی تی نیا آ یوحنا. اَسَه خدا دُوارَه دَم زکریا واز کِردی نُو زکریا وت: «شُکر خدا، آرَه یَه کِه اُو هَتی سَه یاری قومی! نُو تو اِ کُرم وَ بَینتَه موشِن پیامبر خدا متعال نُو موشِن اِ اِنسُونل کِه چَطور مَئُونِن آمَرزَش گناهَلو پِیا پِگن!»

داستانی گِیریا اِ کِتاو مقدس: (کِتاو پیدایش فصل ۳ آیه ۱۵ نُو فصل ۱۲ آیه ۱ تا ۳، کِتاو تثنیه فصل ۱۸ آیه ۱۵، کِتاو دوئم سموئیل فصل ۷، کِتاو ارمیا فصل ۳۱، کِتاو اشعیا فصل ۵۹ آیه ۱۶، کِتاو دانیال فصل ۷، کِتاو ملاکی فصل ۴ آیه ۵، کِتاو اشعیا فصل ۷ آیه ۱۴، کِتاو میکا فصل ۵ آیه ۲، کِتاو اشعیا فصل ۹ آیه ۱ تا ۷ نُو فصل ۳۵ آیه ۳ تا ۵ نُو فصل ۶۱ نُو فصل ۵۳، کِتاو مزامیر فصل ۲۲ آیه ۱۸ نُو فصل ۳۵ آیه ۱۹ نُو فصل ۶۹ آیه ۴ نُو فصل ۴۱ آیه ۹، کِتاو زکریا فصل ۱۱ آیه ۱۲ نُو ۱۳، کِتاو اشعیا فصل ۵۰ آیه ۶، کِتاو مزامیر فصل ۱۶ آیه ۱۰ نُو ۱۱)

۲۳- وَ دِیْ هَتِنِ عِیْسَى



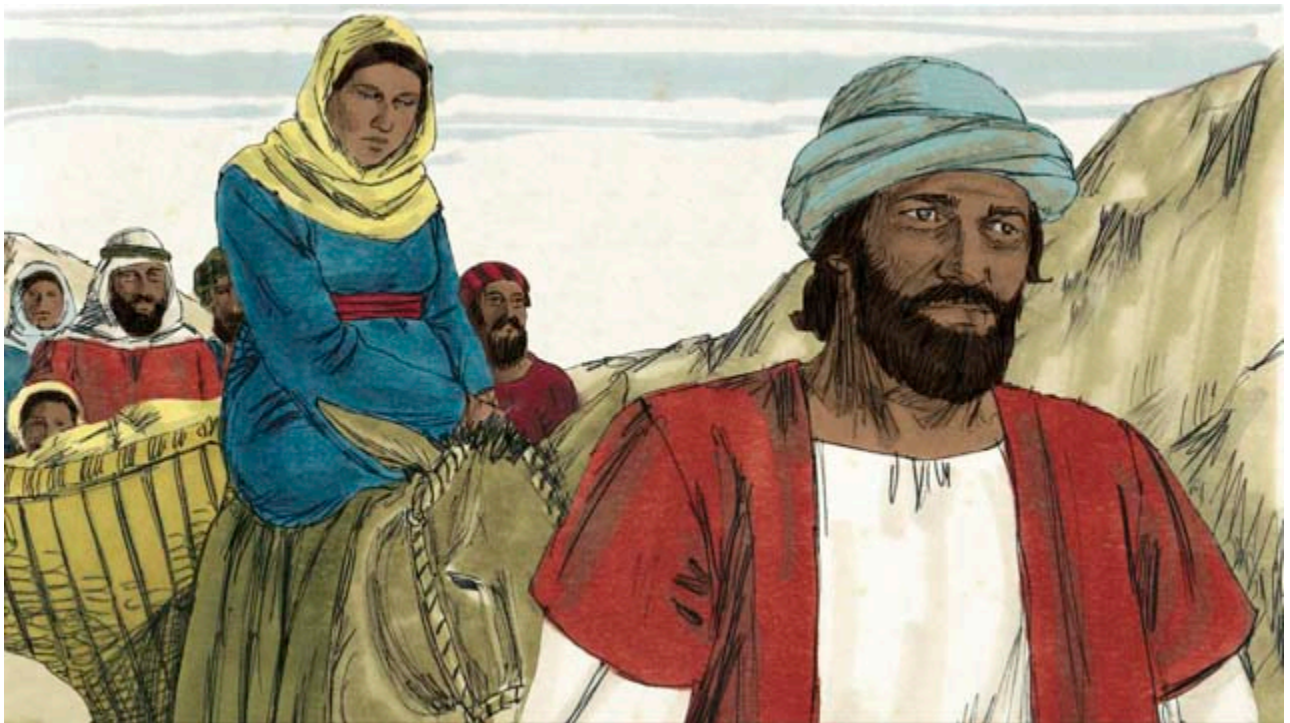
مریم و گرد پیا عادل ئو خوئی، و ئوم یوسف دسگیزو بویئی. وختی یوسف فیمی که مریم باردازه، او مزانیستی که اویل هین او ئوئی. یوسف ننگستی که مریم رسوا ئو بی اوئورویی بکه، و ایی خاطره تصمیم گرتی که بی کش او جیا بو. ولی وره یه که ا کاره انجوم د، فرشته ا خاو ار او ظاهر بی.



فرشته و یوسف وت: «ا دوات و گرد مریم زیلت نچو. اویلی که هاتی ا لم ا روح القدس. مریم گری ماری آ دیی ئو ئوم او بن آعیسی (بیهوه نجات می)، آره یه که او مزیم ا گناهلو رها مکه.»



و ایی خاطرہ یوسف و گرد مریم ثوات کردی نو او بردی آ مال وژ. اما تاز مونی که اویل نهت آ دیی، و گرد او همبستر ثوئی.



ا روژل آخر بارداری مریم، امپراطور روم دستور داتی که آره سَر شماری، هر گس بایس اورگیردی آ شیر ایل باون وژ. یوسف نو مریم مگست ری فره ا ناصری یه ا بیت لجمه مچیان، آره یه که جد اون داود پادشاه نو شیر اون بیت لجم بی.



وختی مریم ئو یوسف رسین ا بیت لجم، جائونی آره مَن پیا نکرد. تنیا جائی که ا ئومی مئوسئو بمین، جائی آره نگهداری جیونل بی. مریم ا وره اوئل اوردی ا دیی ئو ا ا جری خوئسونی، آره یه که جا خاوونی آره نیاشت. اُون ئومو نیا ا عیسی.



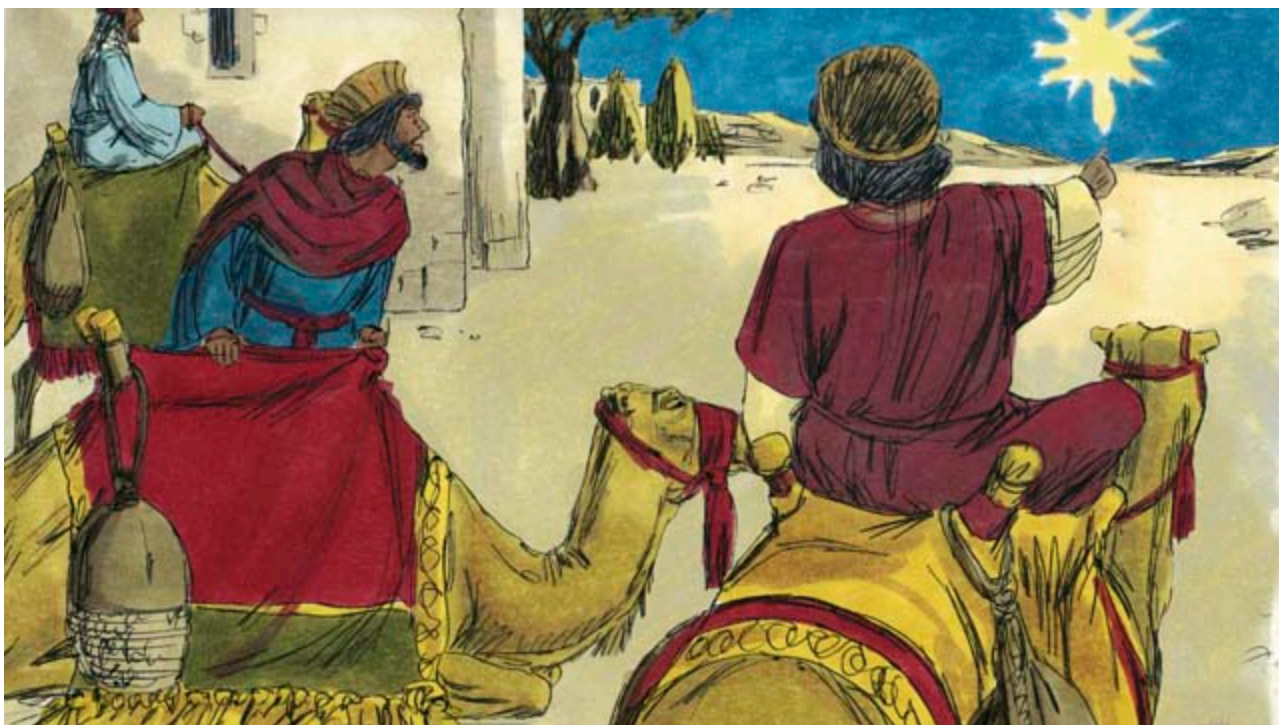
ا شونه، شونلی ا صحرا ریئزل وژو نگهداری یه مَکرد. پهو فرشته نویرونی ئی ا ئومو ظاهر بی ئو هول اُون ارا گرتی. فرشته و اُون وت: «زیلئو ئچو، آره یه که م مزگانائی آره هومه دیرم. مسیح موعود که خداونه ا بیت لجم هت ا دیی!»



«بچن ئو بگيردين آدم ا اويله ئو اويلي پيا مكي ئو كه ا گليپچك پيچيائه ئو ا اجر خوسوئونه.» يهو پر فیه ا فرشتهل اسمونی کتن ا گرد ا فرشته. اون ا ستایش خدا مخوئو ئو موئو: «اره خدا ا اسمون جلال باو ئو ار رويی رمی صلح ئو ارومی اره مزمی كه خدا و اون لطف ډیری!»



اسه فرشتهل ا ته اون چن ئو شونل هم ريئزل وړو هيشت، ئو چن تا رسين ا جائي كه عيسى ا وړه بي ئو اويلوني ديبی كه ا اجری خوئتی، درس هر ا طوره كه ا فرشته وتی. اون فیه هوسو كړد. شونل اورگيردين ا ته ريئزل وړو ئو خدائو و خاطر اوه كه دینی ئو شيفتی شكر ئو ستایشه مكرد.



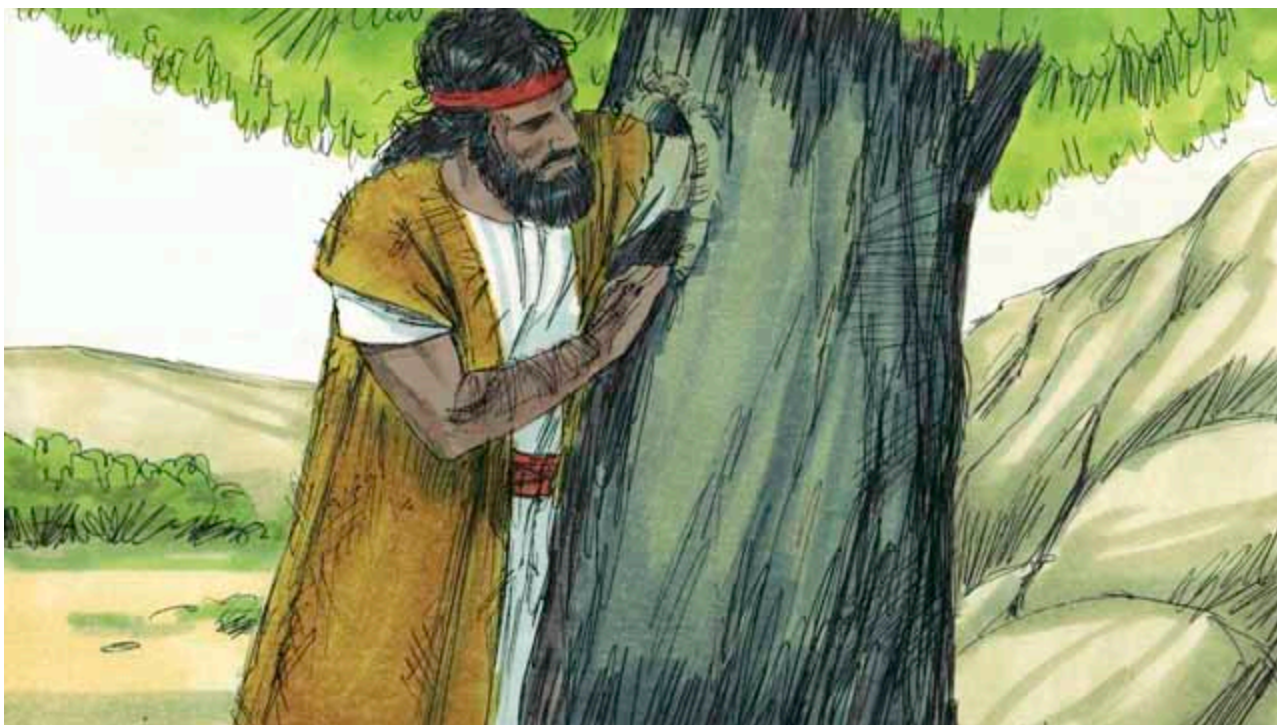
دُما اَوَه پيالي ! مشرق زَمي كِه آساره شناس نو فَره حكيم بين، آساره پلاجوئي ثوني ! آسمون دِي. اُون فيمين كِه پادشاه جديد يهود هَتِي سَه دِي. وَ ايي خاطره، ري فَره ! سرزمينل وژو آره ديئن ايي اوبله چن. اُون هَتِن ا بيت لحم نو مالي كِه عيسي وَ گرد دا نو باوه اژن زني يه مَكِردِي، پيا كرد.



وَ خَتِي ا پيال دانشمَنده عيسي نو وَ گرد دائي دِي، زُونيو دا نو اُونو پَرِيش كرد. اُون وَ عيسي پيش گشيل گِرُون قيمثوني دا نو آسه اُورگيردين ا مال وژو.

داستاني گيريا ا كِتآو مقدس: (انجيل متي فصل ۱ نو انجيل لوقا فصل ۲)

٢٤- يوحنا، عيسى تعميدَه مِئ



یوحنا گر زکریا ئو الیزابت، کلنگ بی ئو و پیامبری انتخاب بی. او ا بیاوون زنییه مکردی، عسل کوئی ئو قلله مواریدی ئو لباسی ا پشم شتر مکردی ا ور.



جرخه فره ا مزیم و بیاوون ئو ار ته یوحنا مهتن ئو حرفلو گوشه میا. او اره اون موعظه مکردی ئو مویتی: «تویه بکن، اره یه که پادشاهی خدا نزیگه.»



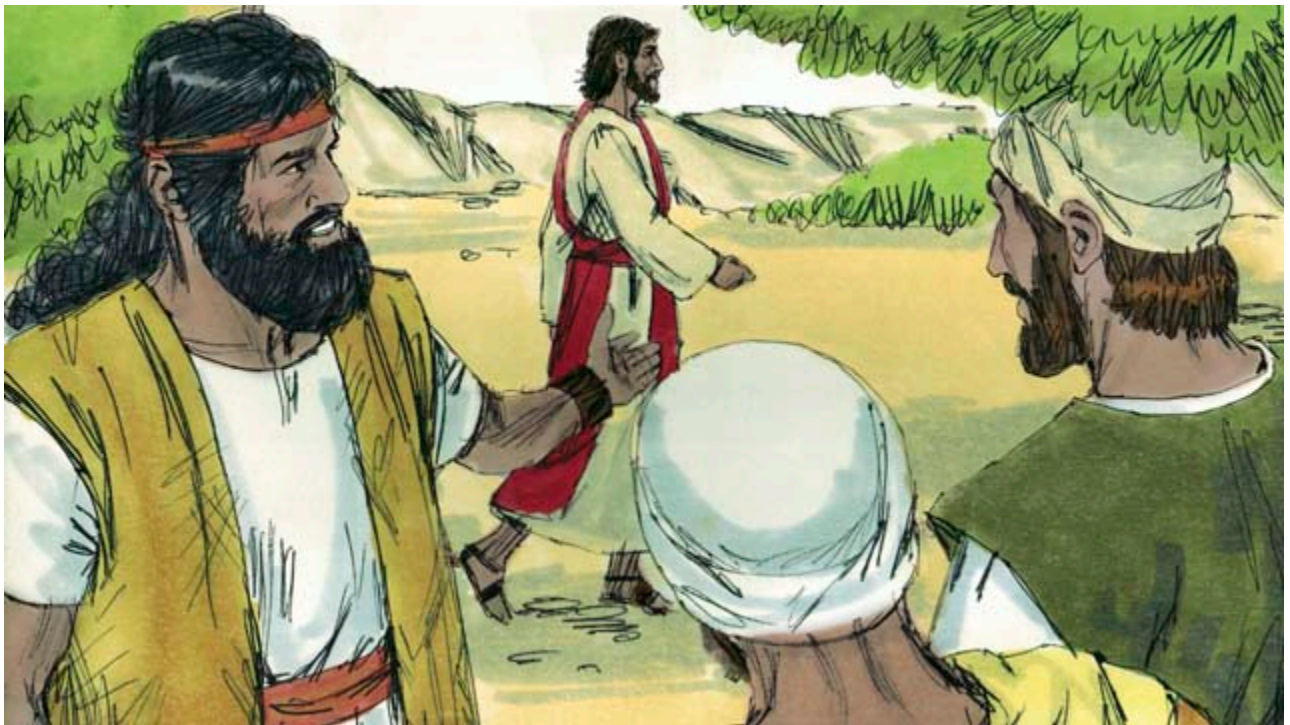
وختی مژیم پیام یوحناونّه مشنفت، فزه اژئو! گناملو توبهونّه مکرد ئو یوحنا اُون و او تعمیده میاتی. فزه! رهبرل مذهبی هم مهتین آیه یوحنا، اما و گنامل وژو اترافو نمکرد ئو اژئو توبهونو نمکرد.



یوحنا تعمید دهنده و رهبرل مذهبی وت: «! مارل سمی! توبه یکن ئو رفتار وژئو عوض یکن. خدا هر داری که میوه خو ناری، موری ئو ماوژی! اگر.» یوحنا پیشگوی پیامبرل رسونی آخر که وتیو: «سیل که، ایسه م قاصو وژم! ئوا تو رنه مگم تاری آره تو صاف یکه.»



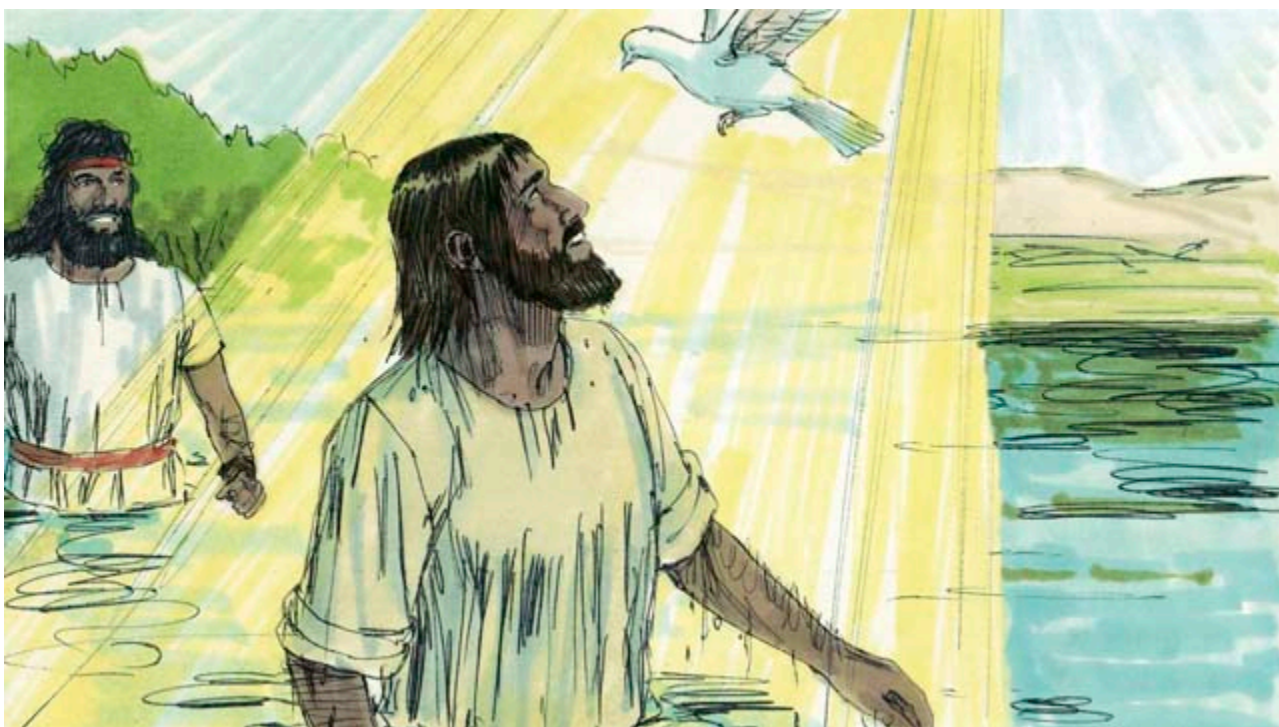
قري رهبرل مذهبي! يوحنا پرسيو: «آيا تو مسيحي؟» يوحنا جو آو داتي: «م مسيح نيئم، اما گسي دُما مِنه ماي كه مقامي! م فرّه بلنگتزه. آخنه كه م لياقت نِرم بِن كِلاش لي واز گم.»



روژ دُمان عيسي آره تعميد آو، هت آته يوحنا تعميد دهنده. وختي يوحنا آو ديتي وت: «يه هر آ ورك خداسته كه گناه گل چهُون اُرميري.»



یوحنا تعمید دهنده و عیسی وت: «م لایق نیئم که تو تعمید بئم. یه منم که بایس! تو تعمید بگرم.» اما عیسی وت: «م تعمید بی، آره یه که کار درس هر یه سه.» پس یوحنا عیسی تعمید داتی، و یه که عیسی هرگز گناهی نکردی تی.



وختی عیسی دما تعمید! او هت! در، روح خدا چی گموئری دیاری بی نو هت! آ هوار آر او قرار گرتی نو هر! آ وخته، دنگ خدا! آسمون رسی که: «یه سه گرم که او دوس دیرم نو آژنی فره راضیئم.»



خدا و یوحنا وتی تی: «روح القدس آر کسی که تو او تعمیده می ما، آگسته پسر خدائه.» خدا یکی که تو وختی که یوحنا عیسی تعمید داتی، دنگ خدا باوه شنفیتی. خدا گر یعنی عیسی دی تی تو روح القدس هم ا طور گموثری دی تی.

داستانی گیریا ا کتاو مقدس: (کتاو انجیل متی باب ۳، کتاو انجیل مرقس باب ۱ آیه ۹ تا ۱۱، کتاو انجیل لوقا باب ۳ آیه ۱ تا ۲۳)

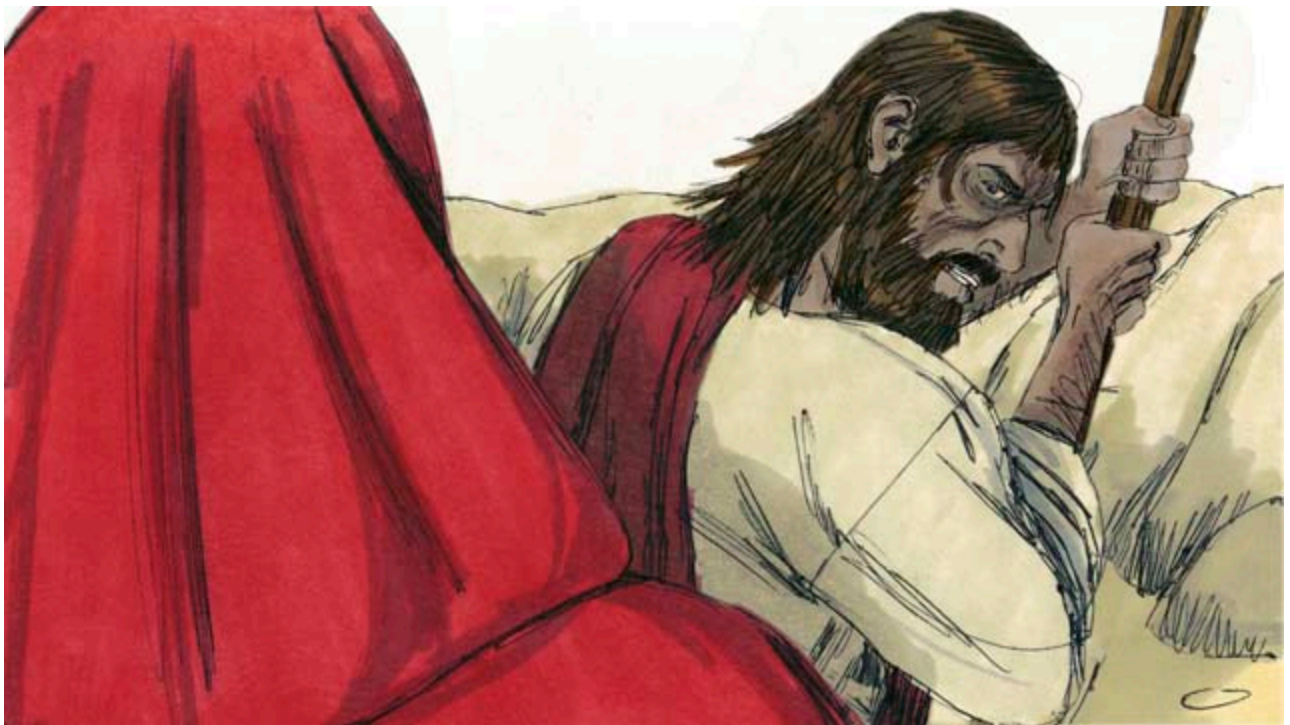
٢٥ - شيطان عيسى وسوسه مکه



دُما تعمید عیسی، روح خدا در جا او پردی آ بیأوون، جائی که او و مدت چل شو نو چل روژ، روژی گرتی. آسه شیطان هت آته عیسی، او وسوسه کردی تا گناه بکده.



شیطان عیسی وسوسه کردی نو وت: «آر تو پسر خدائی، و ایی بَر دله بوش که بوئه نو تا بئونی بیری!»



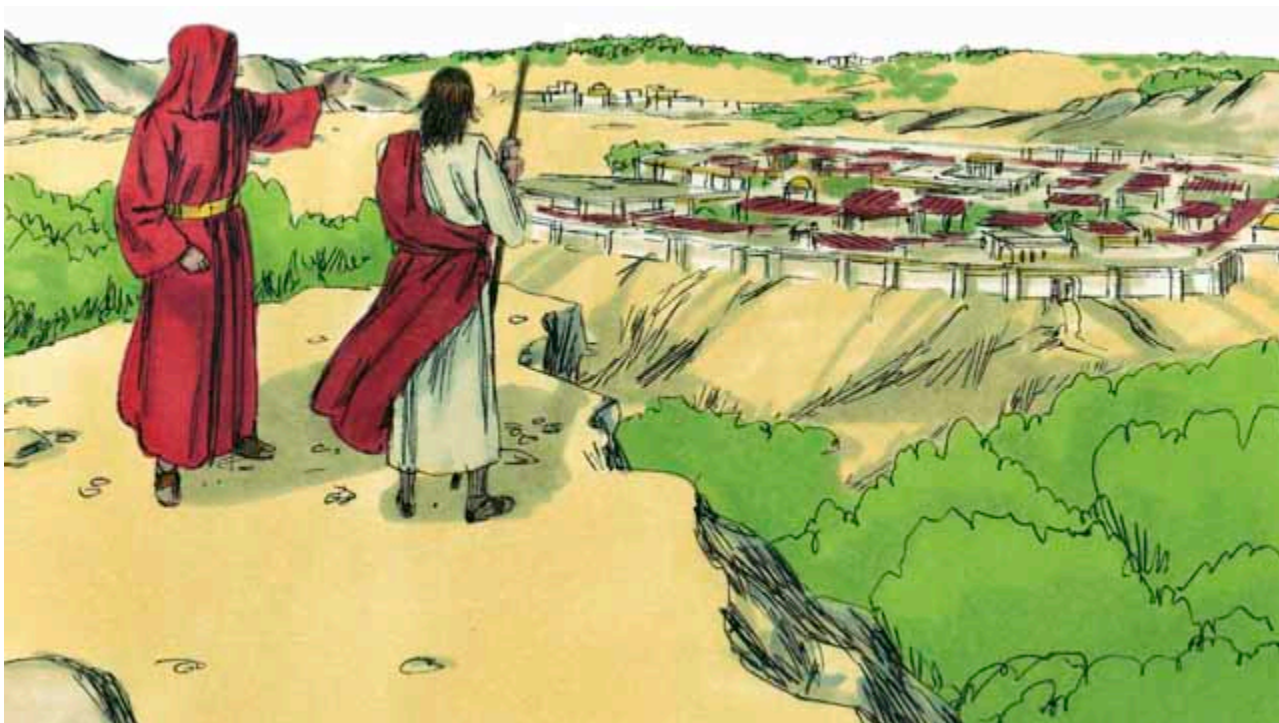
عیسی جو آو داتی: اِ گلوم خدا نویسیریائه «آم آره زنی مَین تَتیا احتیاج وُ ئو نری، بلکه وُ هر گلومی که اِ دم خدا بیکه آ در!»



آسه شیطان او پردی اِ پلنگترین جا معبد ئو وت: «آر تو پسر خدائی، وژت اِ ایره باوژده هوار؛ آره یه که کِناو مقدس فرماشه مَکه: «خدا وُ فرشتهل وژ دستوره می تا تو بگرن اِ کول، ئکه پات بین آر بردی.»



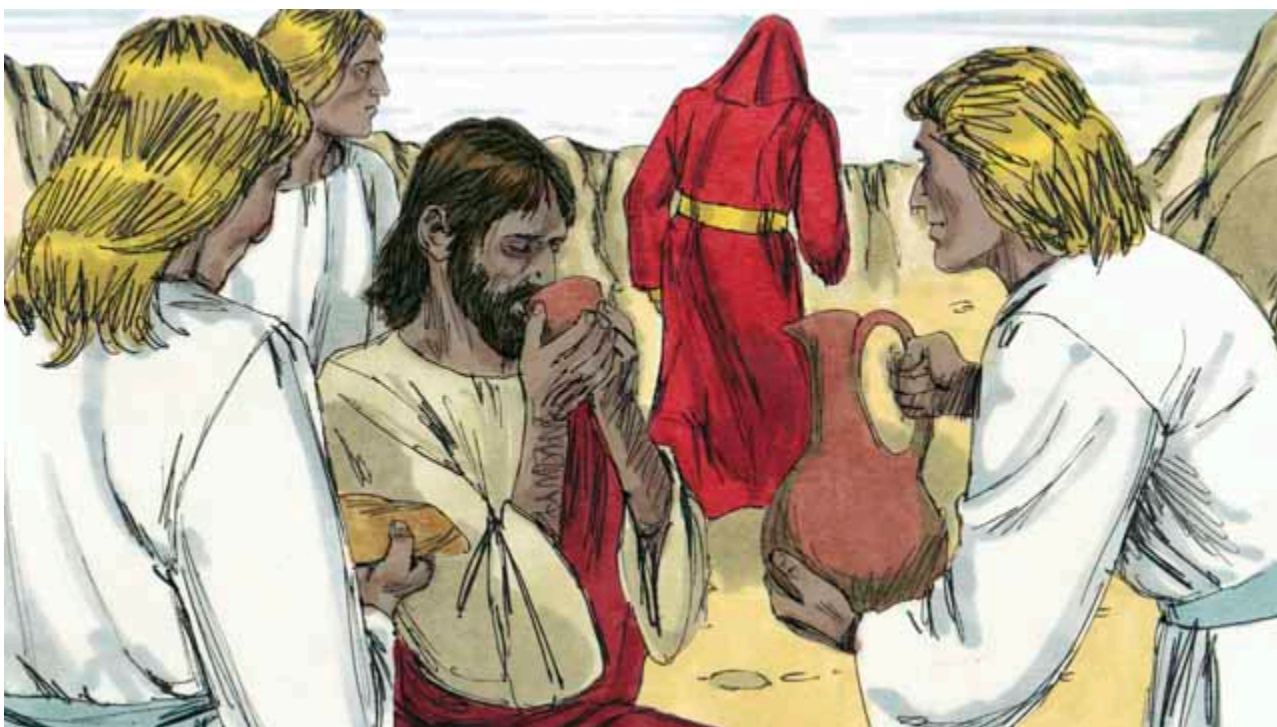
أما عيسى و آوہ کہ شیطان وتی تی عمل نکړدی نو جواو داتی: خدا اِکَلومی و قوم وژ دستور داسی: «خداون خدا وژت اِمِخو نگه.»



آسه شیطان او پردی آ فله گوی پلنگی نو گل کشورل چهون نو قدرت نو ثروت اون و او نیشون داتی نو وت: «آر زونی پی نو م نیایش پکی، گل یونه موخشم آ تو.»



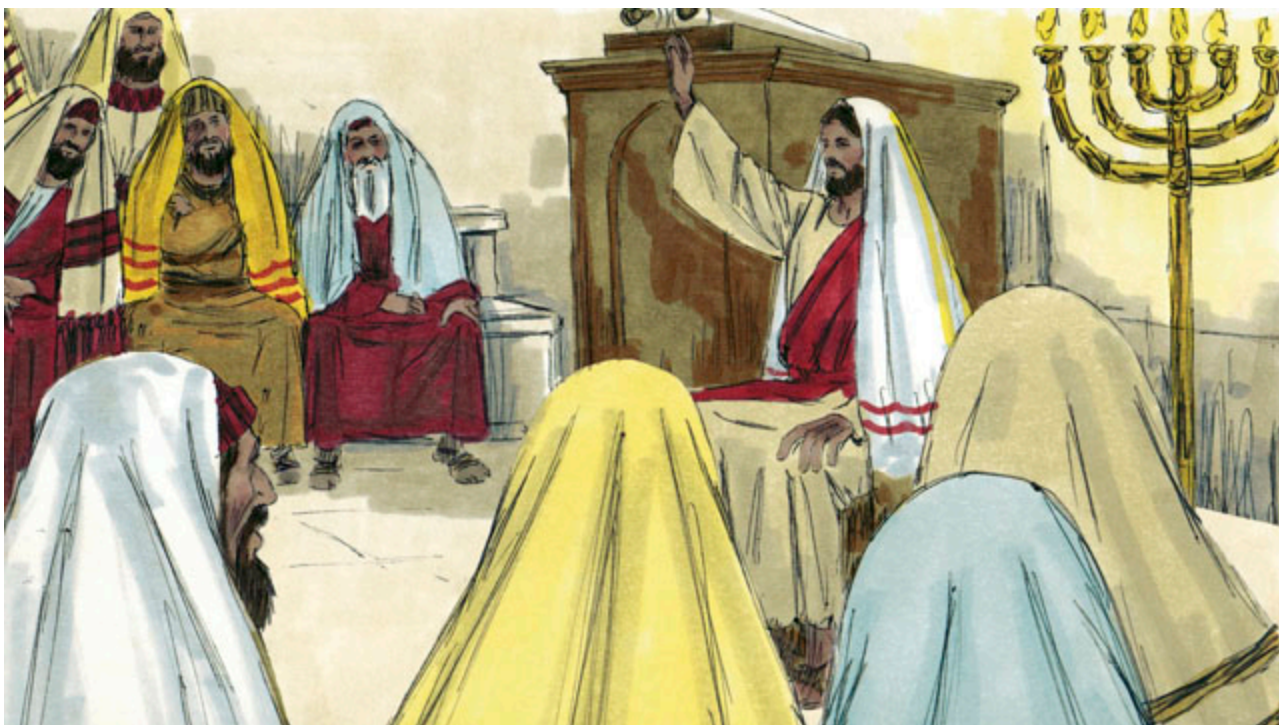
عيسى جُواو داتى: اِ م دوير بو اِ شيطان! اِ كلوم خدا، او وَ قَوْم وژ فرمُون داسي كِه: «هر خداون خدا وژت پَرِسش بگه ئو تَنبَا وَ او خدمت بگه.»



عيسى اِ دُوم وسوسهل شيطان گرفتار ئوئى. پس شيطان اِ تِه او چى ئو فرشتهل هَتِن ئو وَ عيسى خدمتو كِرد.

داستانی گیریا اِ کتآو مقدس: (کتآو انجیل متی باب ۴ آیه ۱ تا ۱۱، کتآو انجیل مرقس باب ۱ آیه ۱۲ ئو ۱۳، کتآو انجیل لوقا باب ۴ آیه ۱ تا ۱۳)

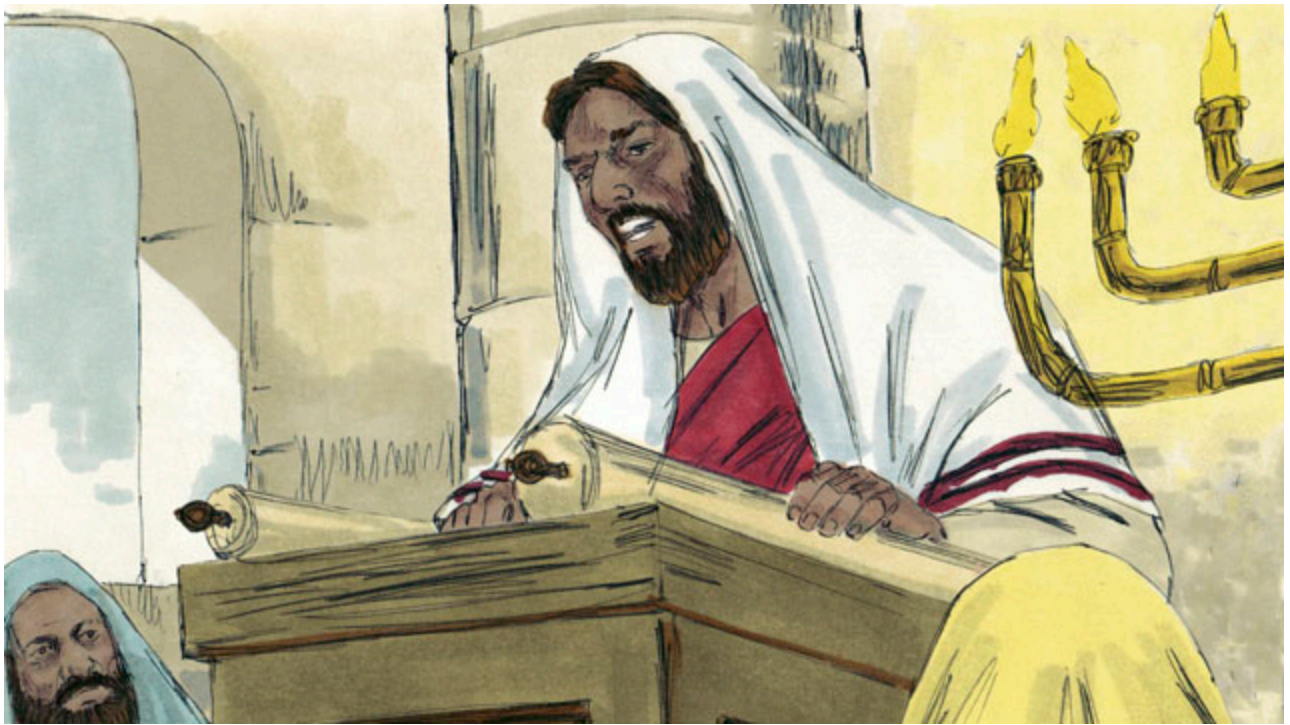
۲۶- شُرو بی‌نِ خدمت عیسی



دُما پیروزی آر وسوسەل شیطان، عیسی اورگیردی آ جلیل، جائی کە ! وڤه زنی یه مَکِردی. روح القدس و عیسی قوت فِره میاتی ئو او
آره تعلیم ! جائی اڤه جائی هنی مَچیا ئو گُل ! باره او و خوئی یادونه مَکِرد.



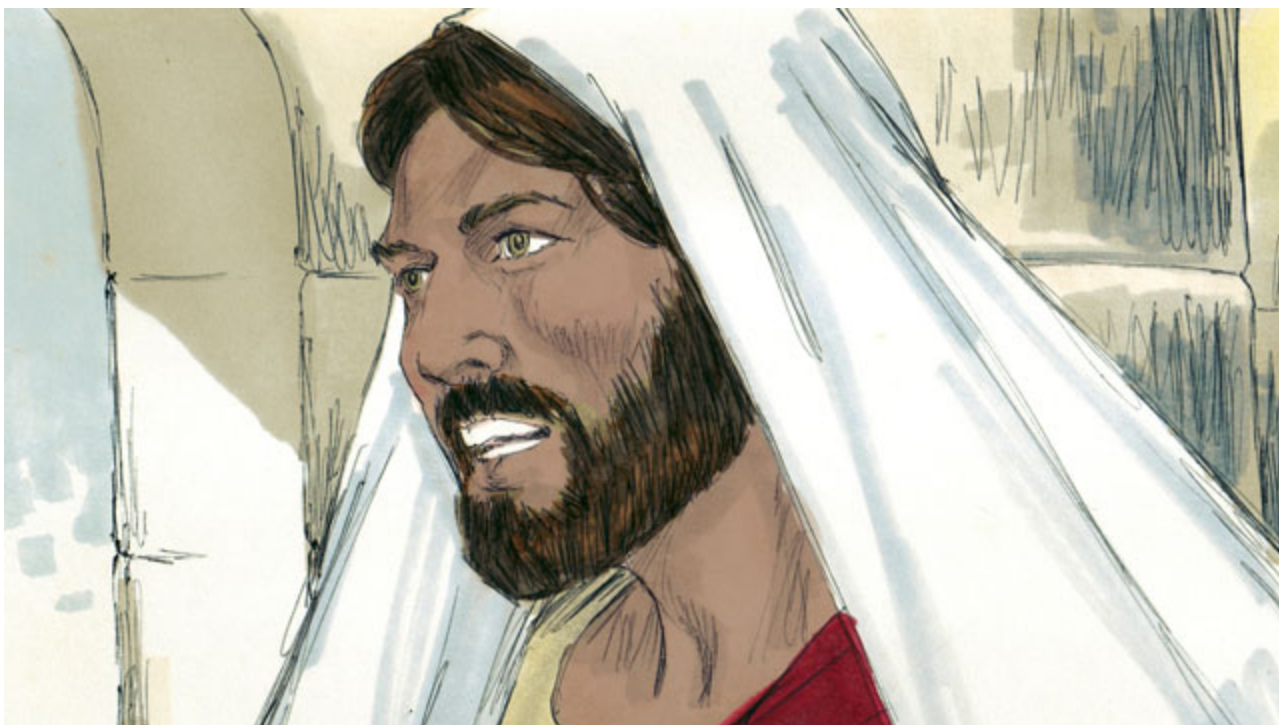
عیسی چی ا ناصره، آبادی یی کە دُورون اویلی وڤ ! وڤه گَڏرونی تی. ! روڤ شبات، او چی ا پَرسِشگاه. رهبرل مذهبی ئُسجِه ! کِتاو
اشعیا پیغمبرو دا ا او تا بَخوئی، آسه عیسی طومار واز کِردی ئو قسمتی آڤن آره مَزیم خوئن.



أَوْ هُوَئِهِ خُوتَيَّ: «خدا روح وژ داسی آم تا خور خوش و ژارل اعلام بگم. او م ر کړدسی تا و اسیرل آزادۍ، و کورل بینایی نو و ستمدیدل رهائی بوخشم. آره یه که زمون رحمت خدا و انسون رسی یه.»



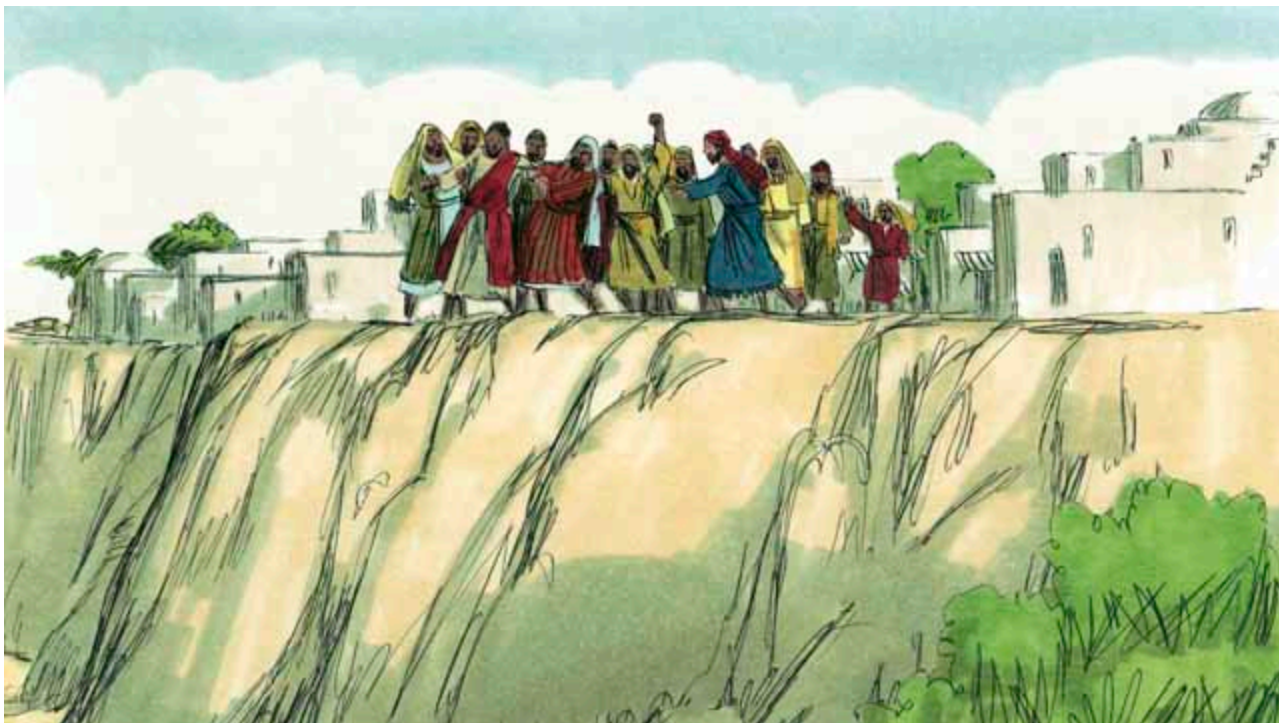
آسه عیسی نیشته نو گل و دقت سېلوته مکرده. اُون مزانستو که آ جائه اکتاو مقدس که عیسی خوتی، و مسیح موعود اشاره مکرده. عیسی وت: «گلومی که آره هومه خوتیم، هر ایسه ا حال انجومه.» گل مزیم اچن نو پرسو: «مر ایی شخصه کړ یوسف نی یه؟»



آسه عیسی فرمایش کردی: «و راسی که په پیامبر! زادگاه وژ مورد قبول نی‌یه. ز مونی که! دُورون ایلیا پیامبر و مدت سه سال ئو نیم وارون ئواری، و وجود بیوه ژنل فره! اسرائیل، خدا ایلیا ر کردی اکمک بیوه ژنی که! ولاتی هنی زنی‌یه مکردی.»



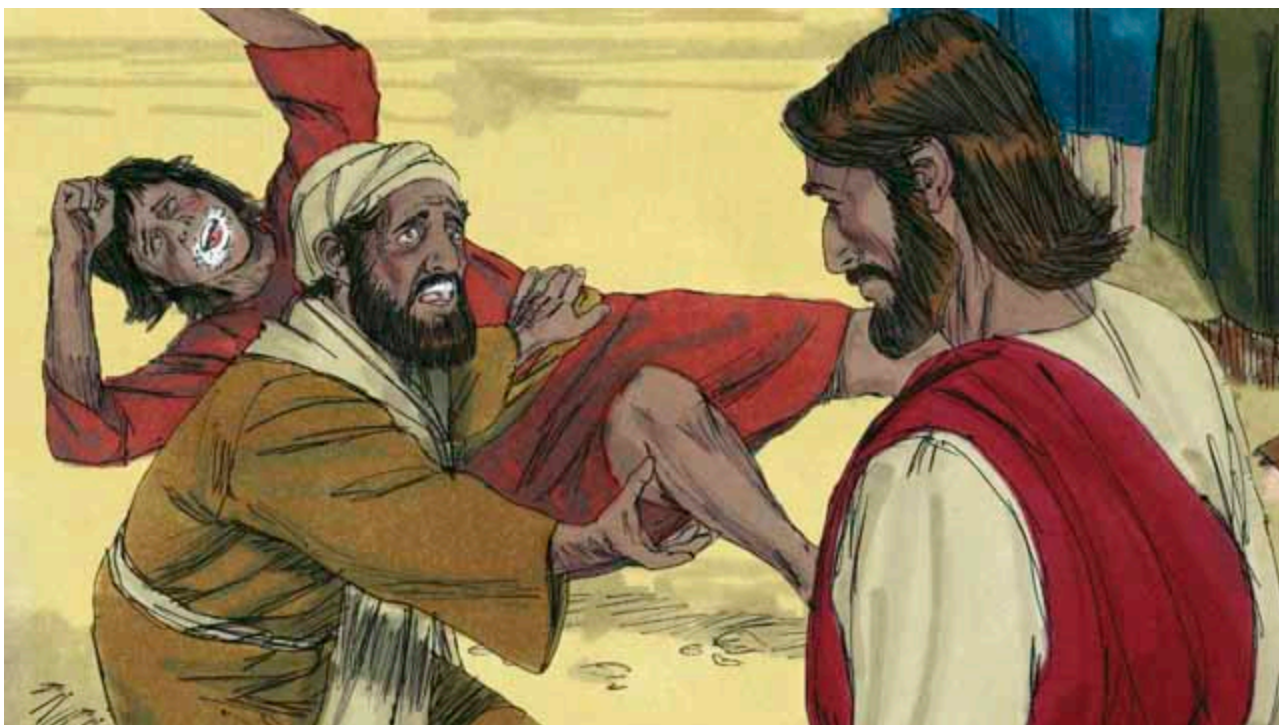
ئو هونته ادامه داتی: «! ز مونی ایلیشع پیامبر، امل فره! اسرائیل دچار بیماری پوسی بین. اما ایلیشع هویچ کوم! اون شفا نیاتی. او هر نَعمان سوری، فرمونده دشمن اسرائیل! ا بیماری‌ته شفا داتی.» گس‌لی که گوشونه میا یهودی بین، و شَفَقَتِ ایی حرف‌له عَصَبُونی بین.



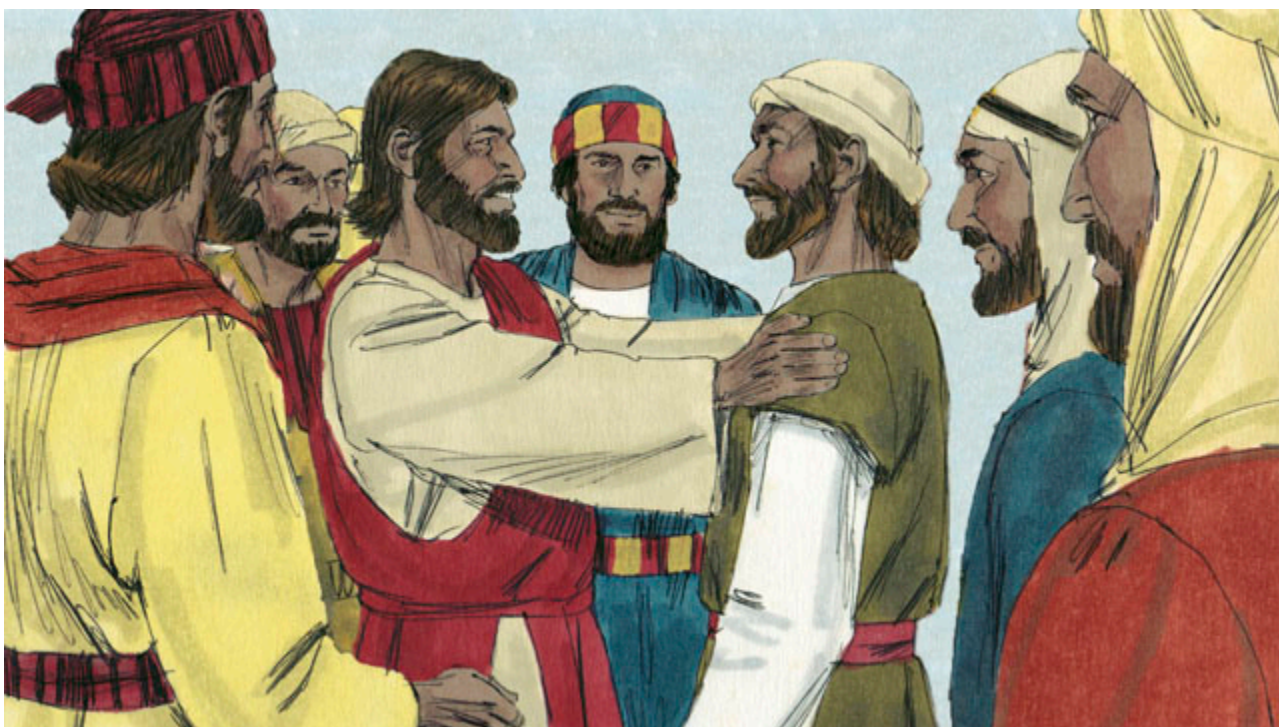
مَزِیم ناصِرَه، عیسی ئو پرسشگاه کیشی اَدر، پرد اَلو گَمَری تا اَو اَوَرَه باوژن آ هوار ئو پِگشین. اما عیسی اَئوم اُون گواریا ئو اَشیر ناصِرَه کِردی اَدر.



اَسَه عیسی چی اَکل جائی اَجلیل. جَرخه فِرَه مَهتِن وِبره اَو ئو بيمارل فِرَئوئی و گَرْد وژو ماورد. اَئومو قَری شل، کور ئو کر بین، قَری هَم اَزْئو نِمئوئِسئو ری بَچن ئو حرف بِنن. عیسی اُون شفا میاتی.



ئو قَر فِرَه كِه گرفتار روح پلید بین، مَآوردِئو آتِه عیسی. وَ فِرْمُون عیسی روحل پلید! مَزْدِم مَكِرْدُون اَدر. بیشتِرُو فریادوئنه میا: «تو پسر خدائی!» ئو مَزْدِم وَ تَجَب خدائو ستایشه مَكِرْد.



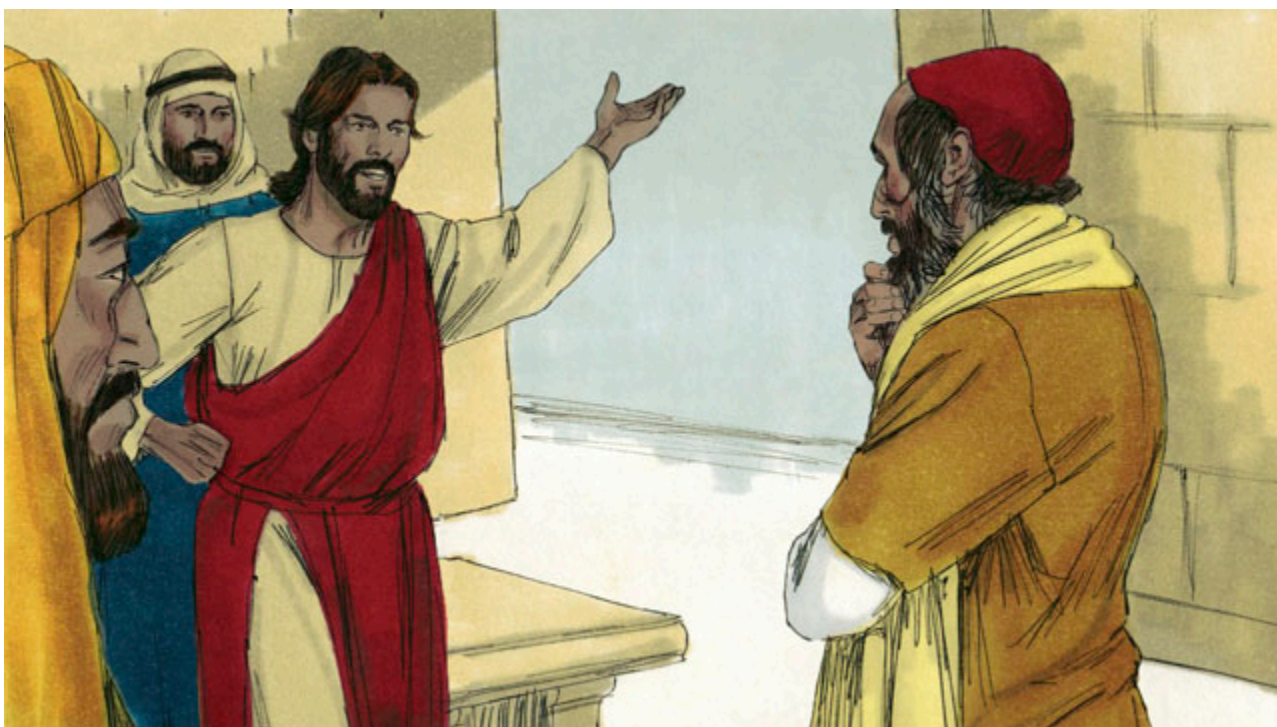
آسه عیسی! ئوم شاگردل وژ دَوَازَه نفر جیا کِردی ئو ئومو نیاتی آرسولل. اُون وَ گرد عیسی سَفَرُوئنه مَكِرْد ئو آژنی اَمَكِرْئو.

داستانی گیریا! كِتَاو مقدس: (كِتَاو انجیل متی باب ۴ آیمل ۱۲ تا ۲۵، كِتَاو انجیل مرقس بابیل ۱ تا ۳، كِتَاو انجیل لوقا باب ۴)

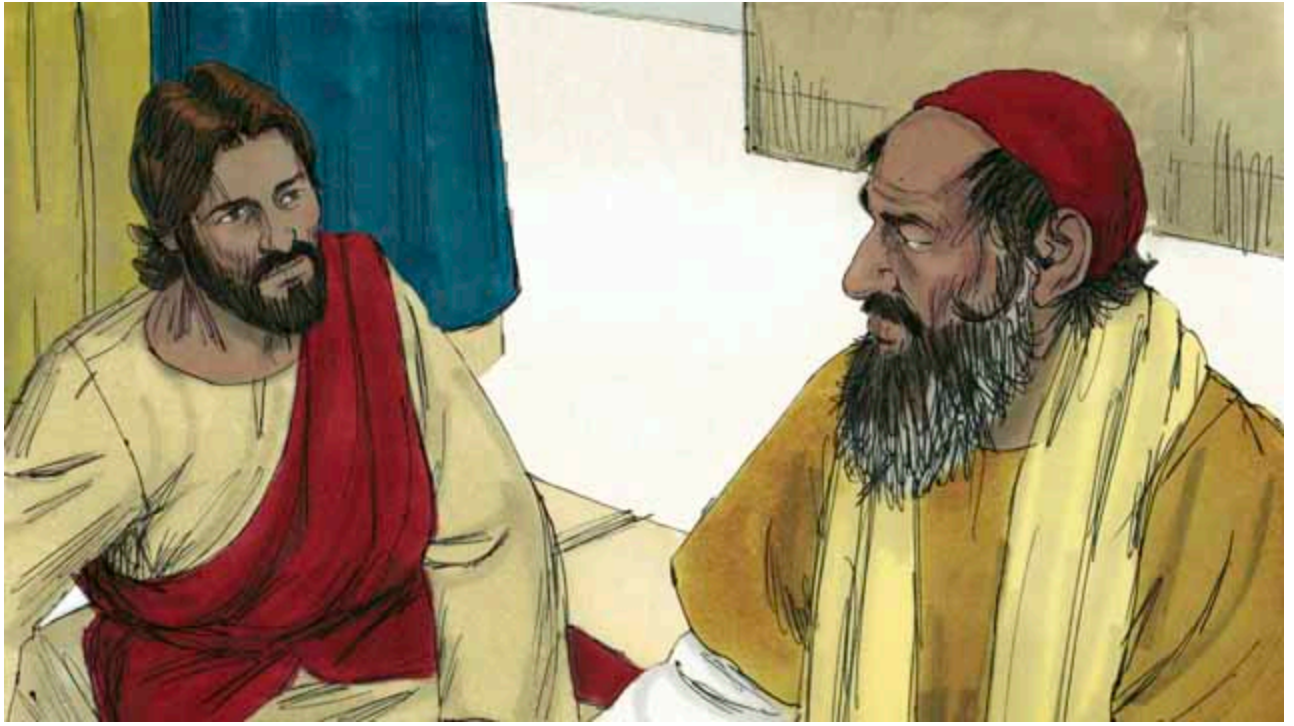
۲۷ - داستان سامری خو



په روژ يکې! استادل مذهبي يهود هت آ ته عيسى. او مگستې ثابت پکه که تعليم عيسى اشتباهن. او پرسې-تي: «استاد، انسون چه بايد پکه تا زني جاوډوني باري آ دس؟» عيسى جو او داتي: «ا کتاو تورات ا ايي بازه چه نويسر يائه؟»



آ پيائه وټ: «خداون، خدای وژت و گل دل، و گل گيون، و گل قوت نو و گل فکرت دوس داشتو. هومسات هم ا طور وژت، دوس داشتو.» آسه عيسى فرماش کړدي: «دړسه موشي! تو هم هونه پکه تا زني جاوډونيت داشتو.»



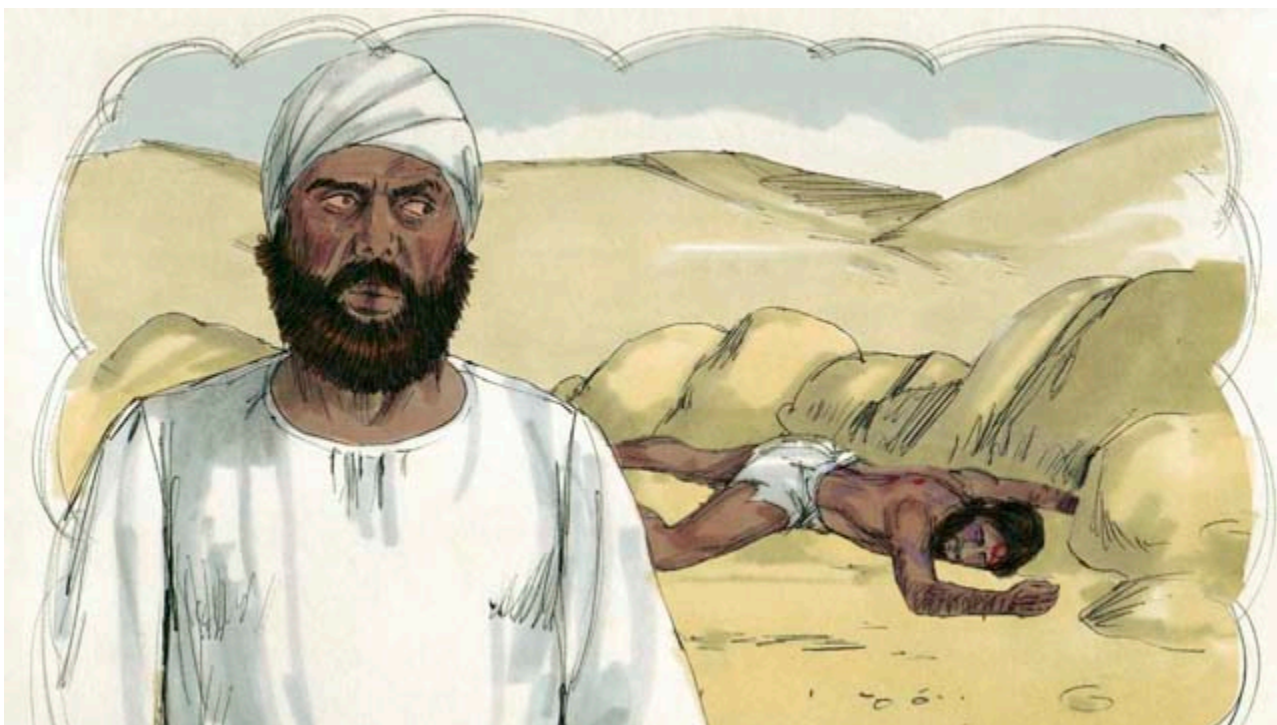
اما آ عالم مذهبيٽه آره يه كه مڱسٽي وڙ آم خوئي نيشون ڊ، په گل هني پرسی ٿي: «هُومسا م ڪيٽه؟»



عيسي و وسيله داستاني جواو آ عالم مذهبيٽه داتي: «پيا يهودي ٿي ا اورشليم ويڙه اريحا سفر بي.



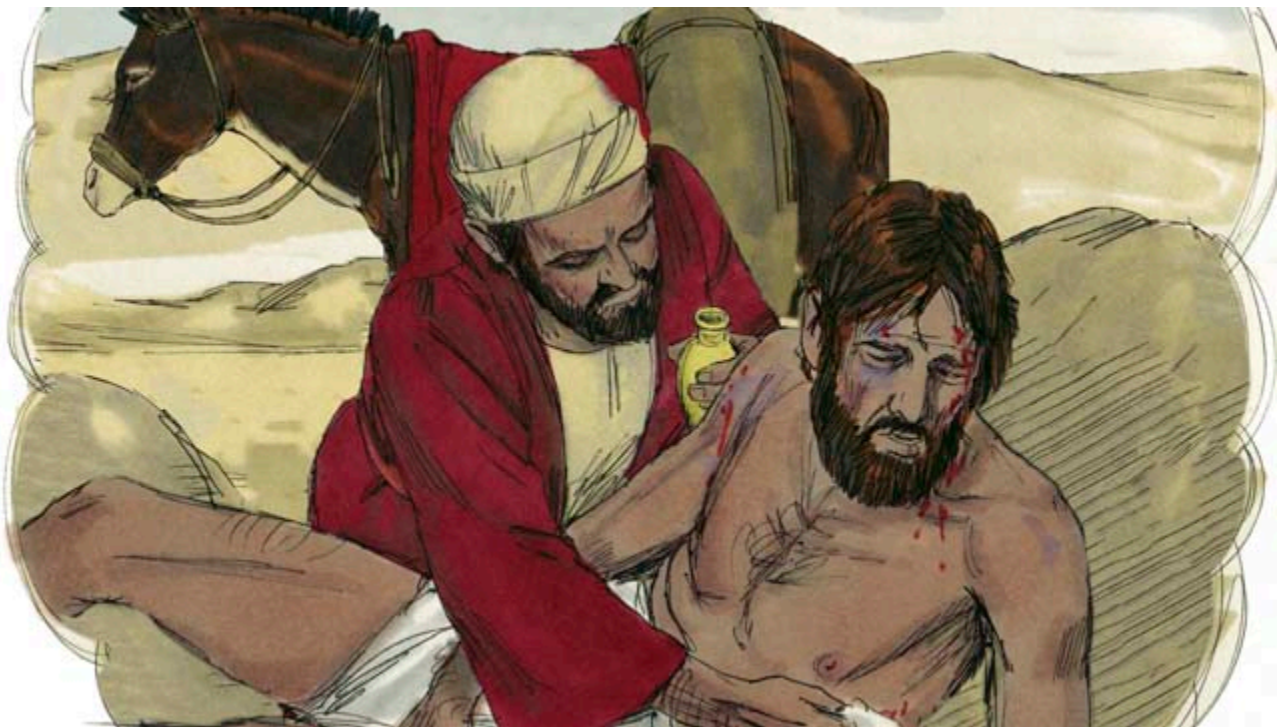
اری، راهزنل حملمنو کرد ا او نو گل دارایی نو گزت، دائون آرن نو لش نیمه گیوئو ول کرد ا روئه ری.



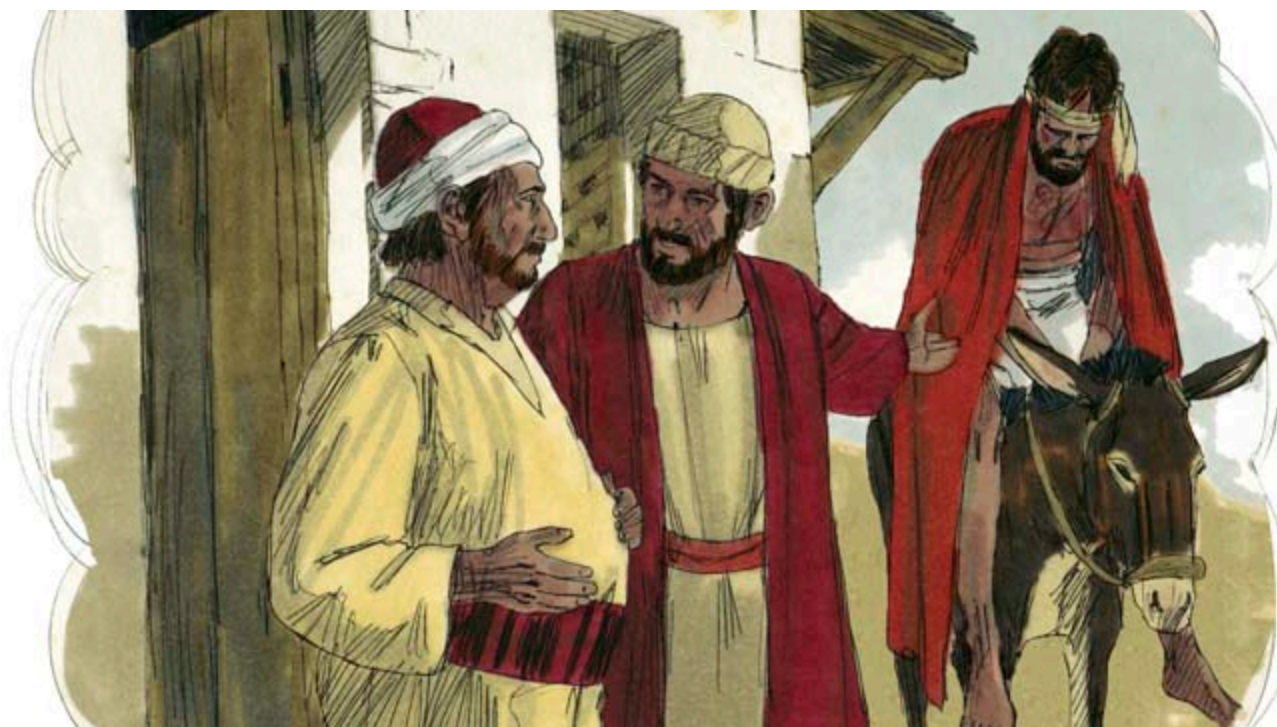
دما ایی جریانه، کاهن یهودی نی ا وره کله مویی. وختی آ پیانه که ا نوم ری گتی دیی تی، ا لای هنی ا ری و ری وژ ادامه داتی نو ا و گلی نیی به گزتی.



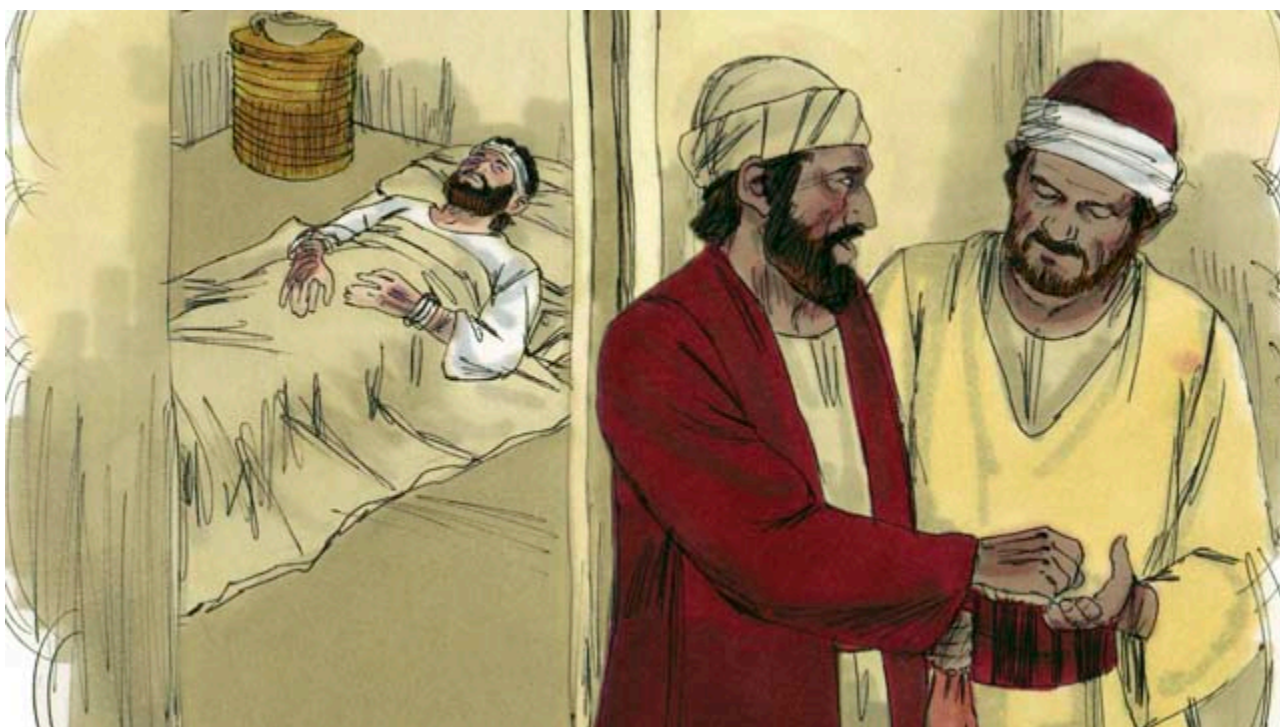
گمی دُما آوه لاویئی اری رسی (لاوی، طایفه اسرائیل بین که و کاهنل معبد کمکوئه مکرد). او هم چی ا لاری ئو و آپیائه رسیدگی نکردی.



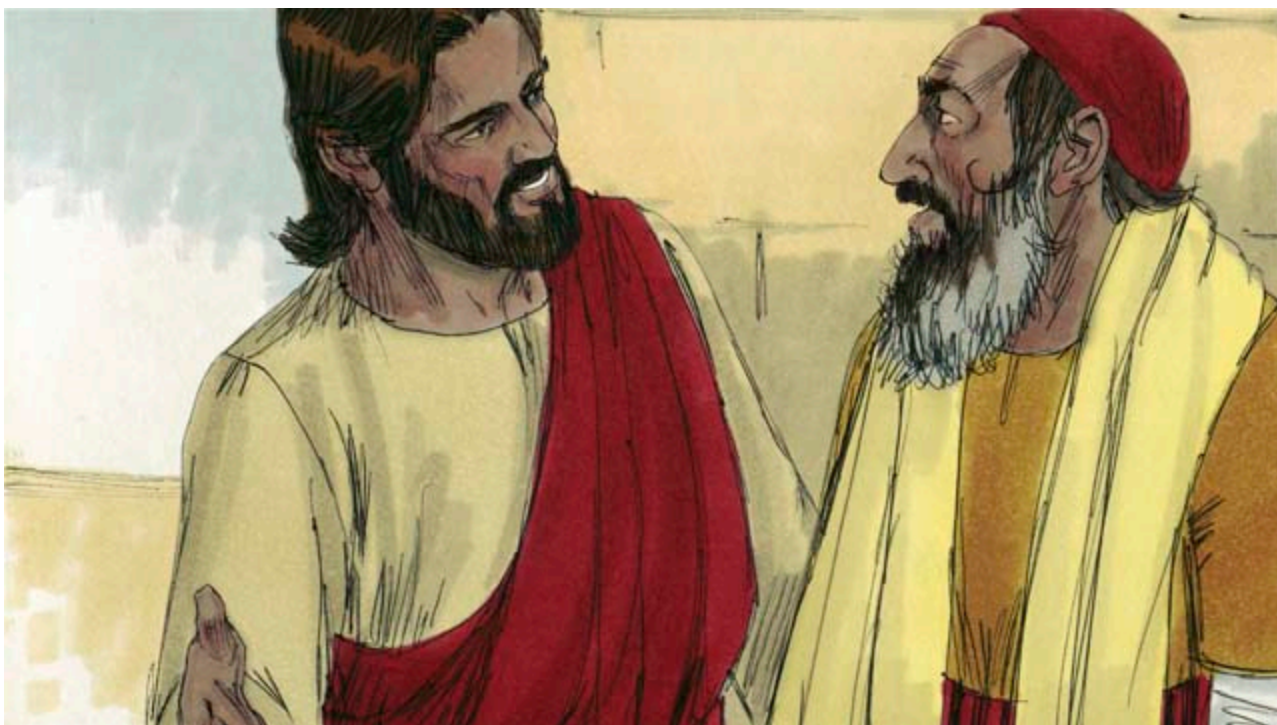
آسه پیائی هنی هت که سامری بی. (سامریل ئو یهودیل ا یکتری نفرئو داشت). و یه که دیی تی آ پیا زیمداره یهودیئه، ولی دلی و حال او ست ئو زیمل شُشت، ملهم مالونی ئو بست.



آسه پيا سامري او سوار خر وژ كړدى، پرده اميئون خونه نو اوزه هم ویردار بى-تى.



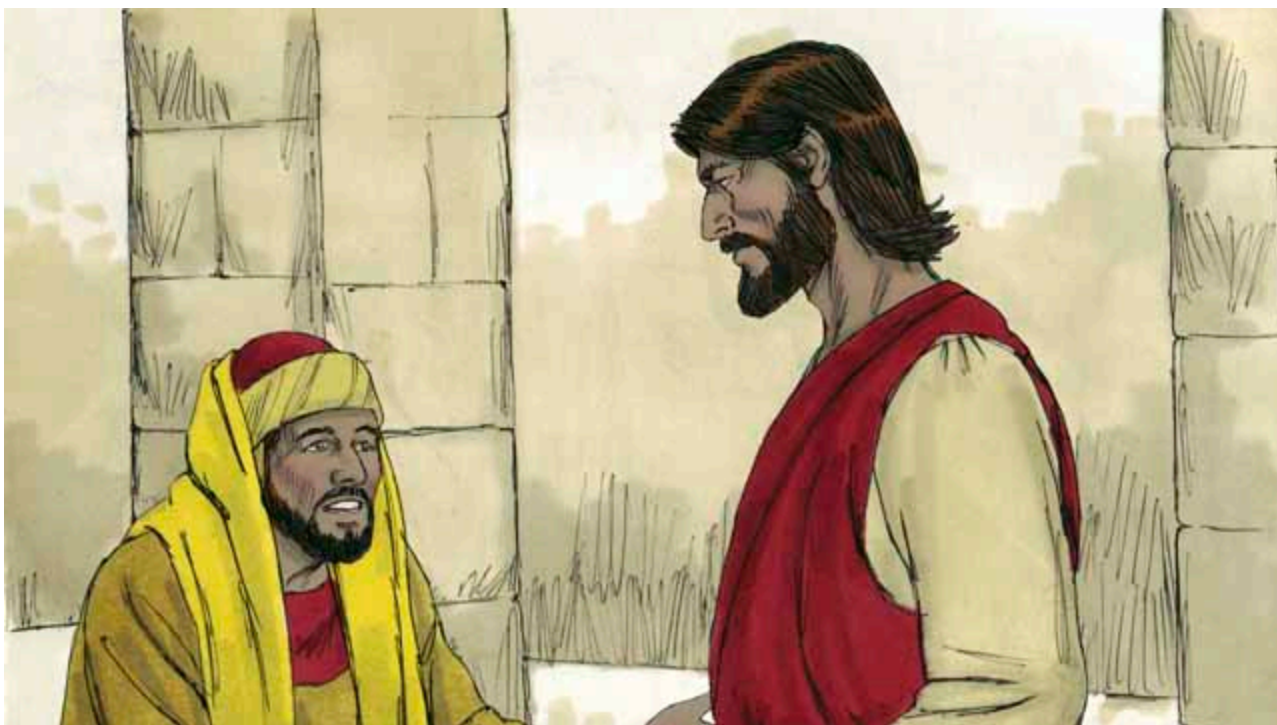
«صو ا روژه، پيا سامري مگست و سفر وژ ادامه ميا-تى. او قري پويل داتى ا خويا ميئون خونه نو وت: « ویردار ابي پياڼه بو نو آر بيشتر ا به خرج پکى، وختى اورگيرديم و تو پرداخته مگم.»



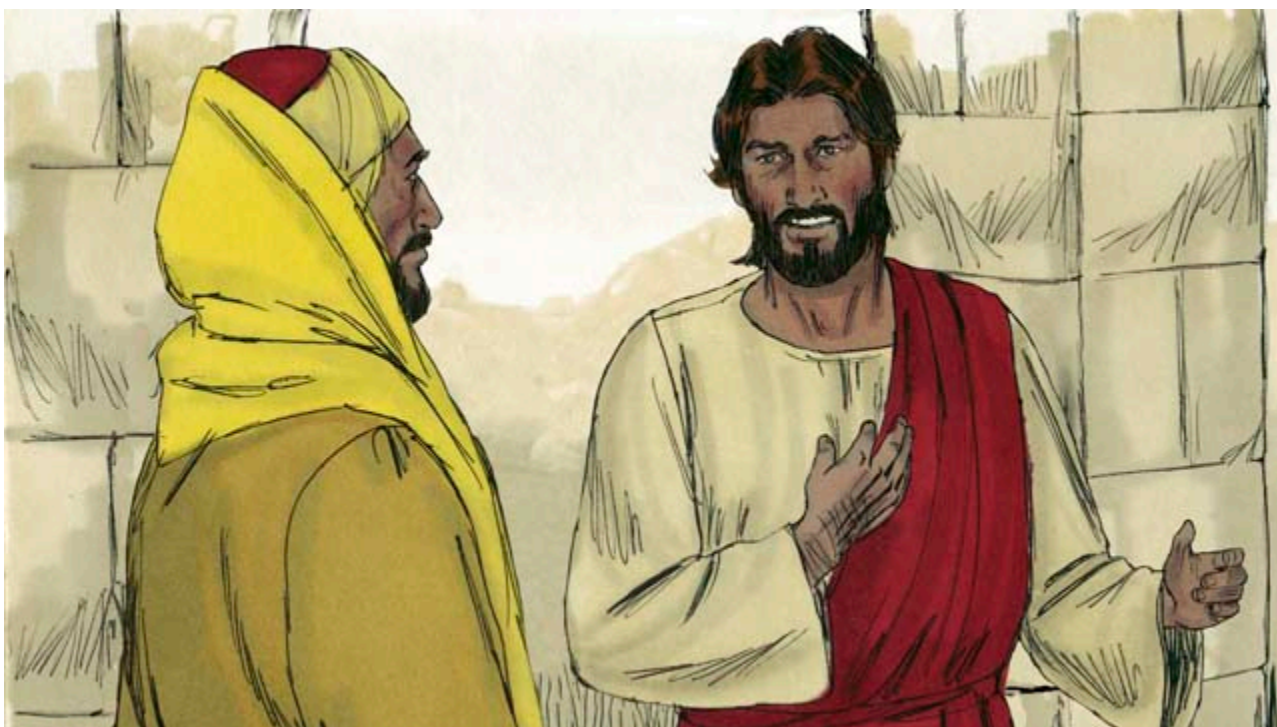
آسه عیسیٰ اِ عالم مذهبیئہ پرسی تی: «ایسه فکره مکی کومی اِ آسه نفره، هومسا اِ پیانه بی که مورد دُزی نو خشونت قرار گرتی تی؟» عالم مذهبی جوآو داتی: «اوه که آره او دل سزونی.» عیسی و او جوآو داتی: «تو هم بچو نو هونه بگه.»

داستانی گیریا اِ کتاو مقدس: (کتاو انجیل لوقا باب ۱۰ آیمل ۲۵ تا ۳۷)

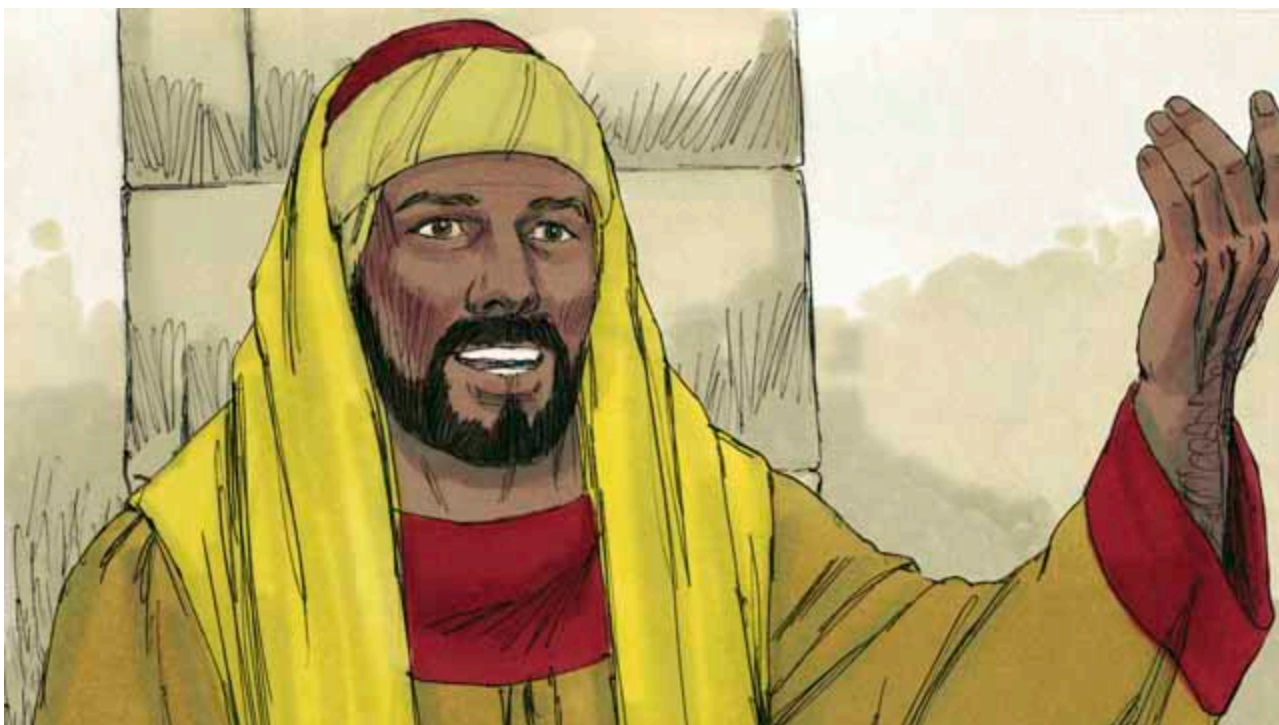
٢٨ - جُونِ دُولَمَن



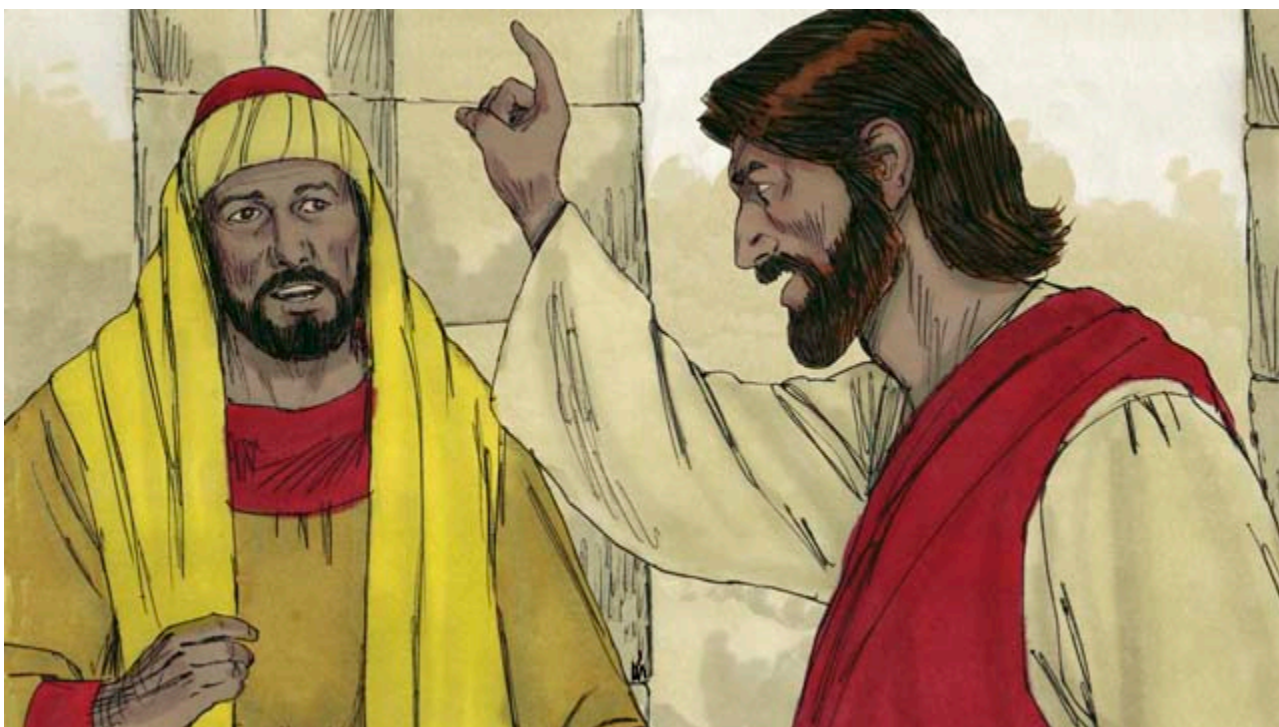
په روژ يکې! سران ډولمن هت آته عیسی نو! او پرسېږی: «استایه خو، چه بایس پکم تا زنی جاوډونی بارم آدس؟» عیسی و او فرماش کړدی: «آرا و م موشی خو؟! حالی که، پجز خدا گسی خو نی.ه. آر منټ زنی جاوډونیت داشتو،! دستورل خدا اطاعت پگه.»



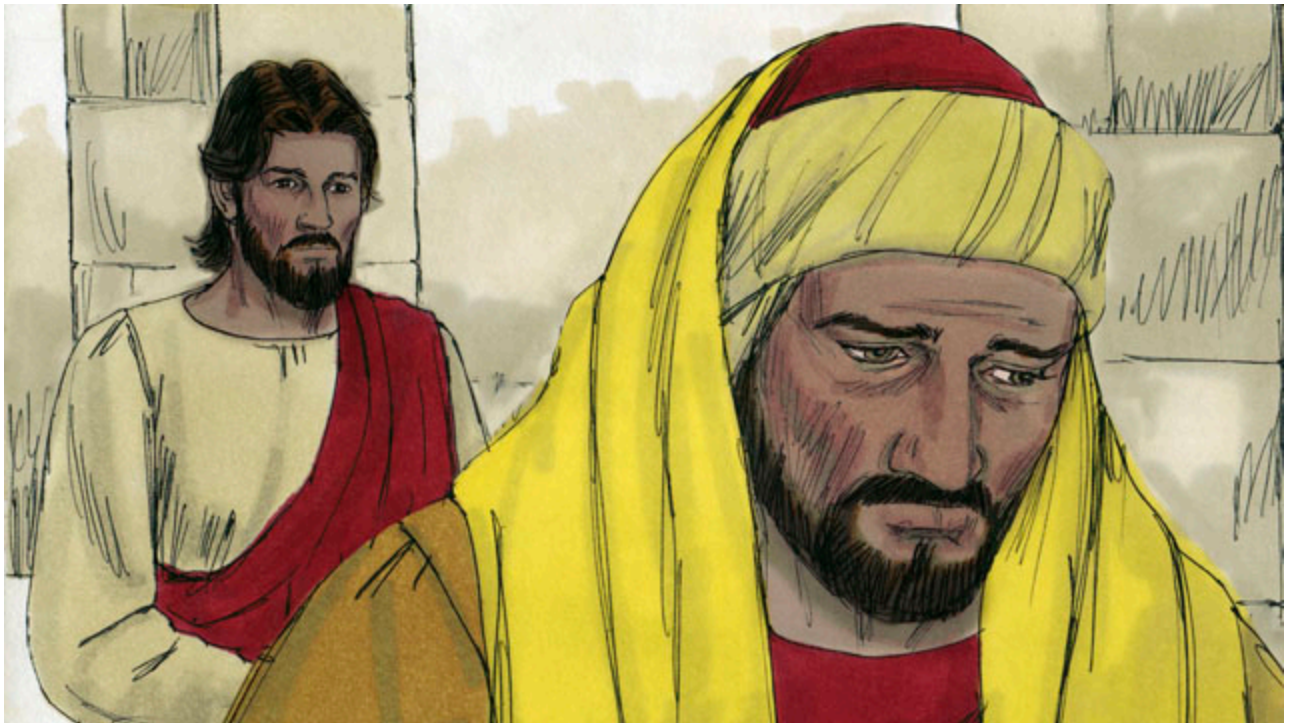
او پرسېږی: «ا کومی! فرمونل بایس اطاعت پکم؟» عیسی جواو داتی: «قتل نگه، زنا نگه، ذری نگه، درو نوش، و باوه نو دات احترام بن نو هومسات چی وړت دوس داشتو.»



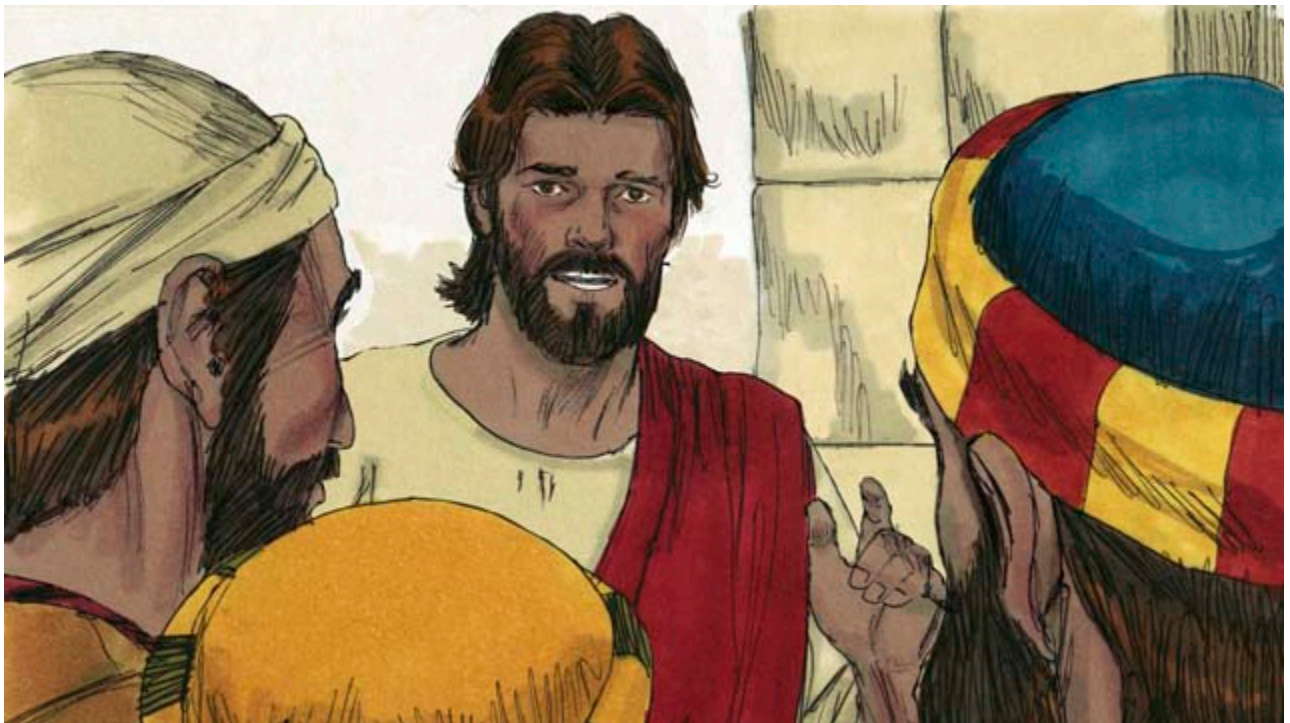
ولی بیا چون وت: «م! اویلی! اکل آفرمون له اطاعتیم کردی، ایسه د چه بایس یکم تا زنی جاوونیم داشتو؟» عیسی و محبت سیل او کردی.



نو جواو داتی: «آر منت بهترین کار آنجوم دی، بچو نو هرچی دیری بفروش نو پویلی بی! فقیرل تا گنج تو! اسمون بو نه آر رویی رمی! آسه بو نو! م اطاعت بگه!»



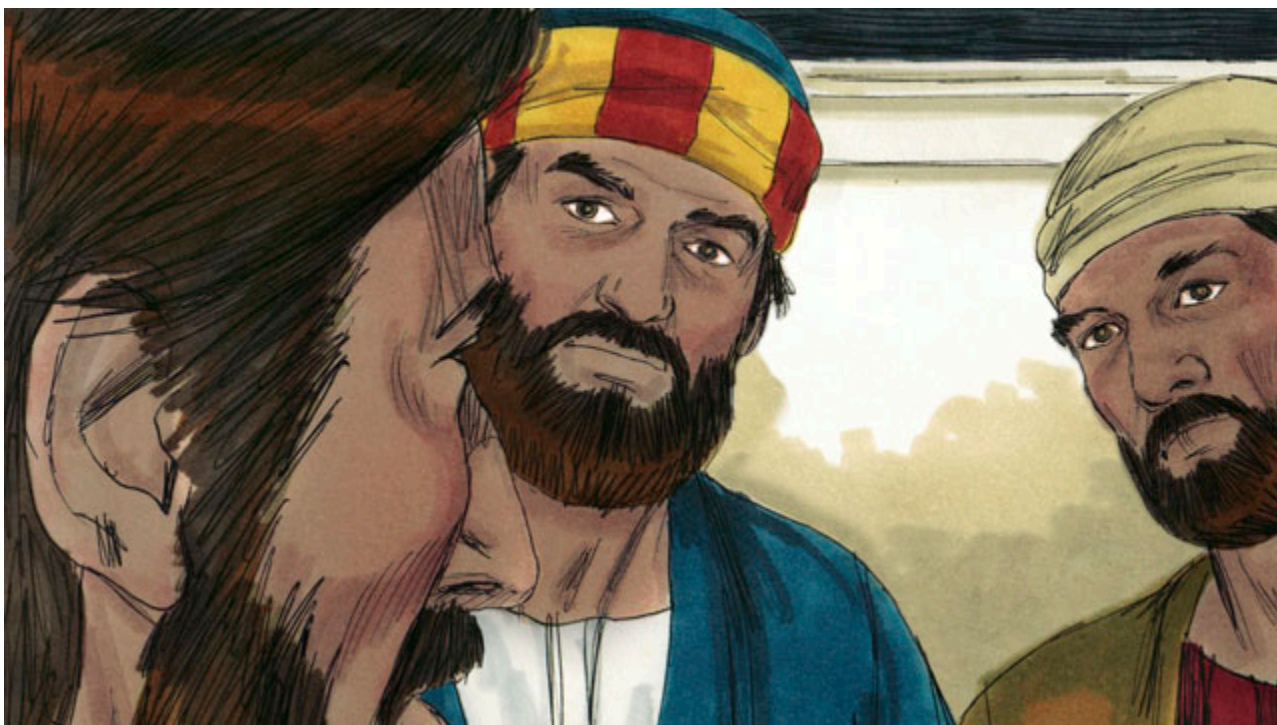
وختی آ پیا چونه ایی حرف عیسی ته شتفتی، فزه ناراحت بی آره په که دولمن بی ئو نیمگسنتی دارایی ئو مال وژ ا دس پی. او رویی وژ اورگیر دونی ئو ا عیسی دوبر بی.



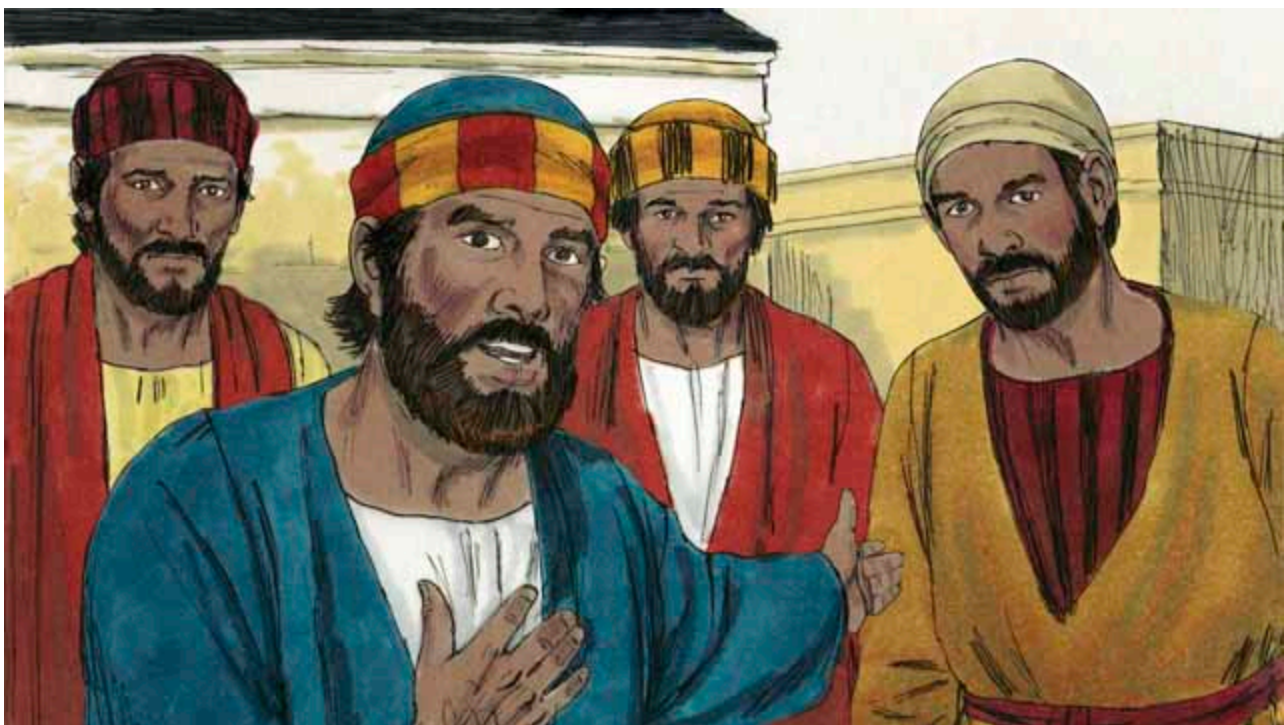
آسه عیسی و شاگردلی فرماش کړدی: «په بزاین که ورود په دولمن و پادشاهی خدا فزه سخته. هنی همه موشیم، کل بی ئن شتر ا کنا سیزن آسوتزه ا وارد بی ئن په شخصه دولمن و پادشاهی خدا!»



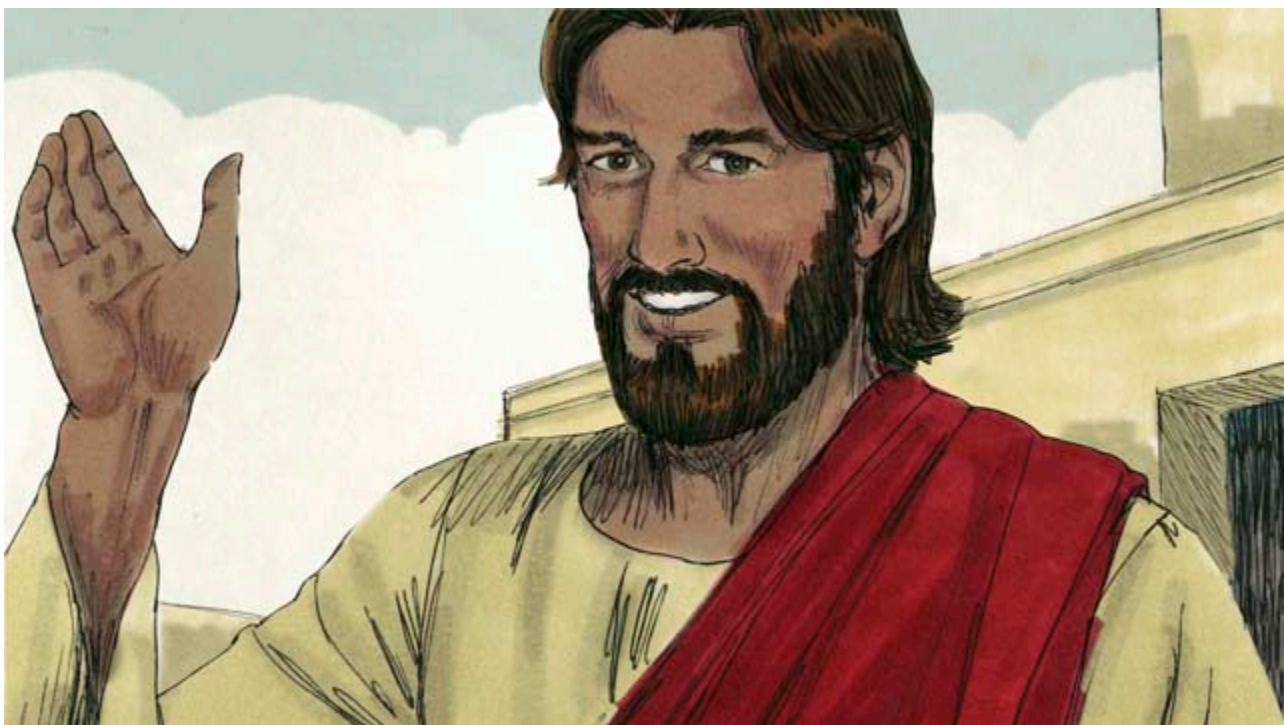
شاگردل ! شَيْفَتِن اِيي حَرْف عيسى نُه اچن ئو پرسىو: «پس چه گسى مَثُونى نجات پيا بکە؟»



عيسى سبيلى ! شاگردل كړدى ئو فرماش كړدى: «انسُون يَمَثُونى وژ نجات بئ، ولى آر تِه خدا گل چى امكان دبرى.»



پتس و عیسی وټ: «ایمه اگل چی وژمو دسمو کیشیته تا و دُم تو بایمن، ایسه پاداش ایمه ماو آ چه؟»



عیسی جواو داتی: «هرگس که و خاطر م ا پرا نو خویته، باوه نو دا نو اویل، مال نو ز می چیم پپوشینی، صد پراور بیشتر پیا مکه نو زنی جاوون ماری آ دس. ولی فزه اگسلی که هان ائوا، مون آخر نو فزه اگسلی که هان اآخر، مون اول.»

داستانی گیریا اکتاو مقدس: (انجیل متی فصل ۱۹ آیمل ۱۶ تا ۳۰، انجیل مرقس فصل ۱۰ آیمل ۱۷ تا ۳۱، انجیل لوقا فصل ۱۸ آیمل ۱۸ تا ۳۰)

۲۹ - داستان خدمتکار بی‌رحم



په روژ پترس ! عیسی پرسى تى: «استاد، پرائى كه و م گنى ته مكه، چن گل بایس بوخشم؟ آیا هفت گل؟» عیسی فرماش كړدى: «نه هفت گل، بلكه هفتا تا هفت گل!» عیسی مگست و ایمه یفیمنى كه بایس همیشه بوخشینیم. آسه عیسی ایی داستانه تیریف كړدى.



او وټ: «پادشاهی خداون چی پادشاهی كه كه مگستې جساو وژ و گرد خدمتكارلی تسویه بكه. پدهكاری يكي ا خدمتكارله، پراوور دسمزد ۲۰۰۰۰۰ سال كار بی.»



آره يه كه خدمتكار نيمتونستې آخنه بدهي پرداخت بځه، پادشاه دستور داتي ا جا آ بدهي ته، او و گرد ژن نو اويلل نو گل دارائي لي بفروشن.



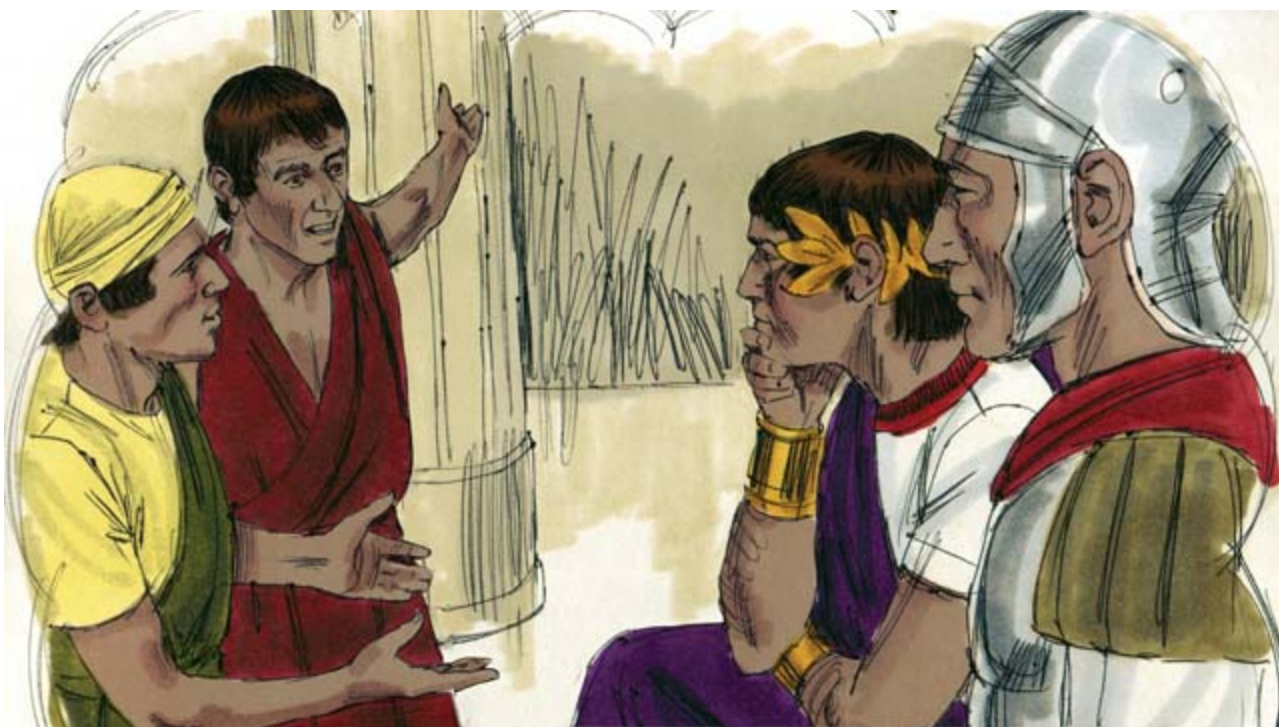
ولي آ پيائه وژ اوشي آ پال پادشاه نو لالكي نو وت: «ا پادشاه، خواهشه مكم و م وخت يئ تا گل بډهيم تا آخر پرداخت بځم.» پادشاه دلي و حال او ست، پس او آزاد كړدى نو گل بډهې بخشون.



أما وختی که آ خدمتکاره ا دربار پادشاه هت ا در، یکی ا همکارلی دیی تی که و اندازه دسمزد چوار مونغ و او بدهکار بی. پس چنگ نیا ا تینی نو وت: «بدهیت و م پرداخت بگه.»



رفیق بدهکاری گت آر پال او، نو وت: «خواهشہ مکم مهلتی پی ا م تا گل بدهیم بئم ا دما.» اما طلبکار راضی نونی نو همکاری تا موقعه که گل بدهی پی ا دما اوتی ا زندون.



وختی دوسل آ شخصه ایی جریائوته شتفت، فزه ناراحت بین ئو چن آ حضور پادشاه، جریائو و او وت.



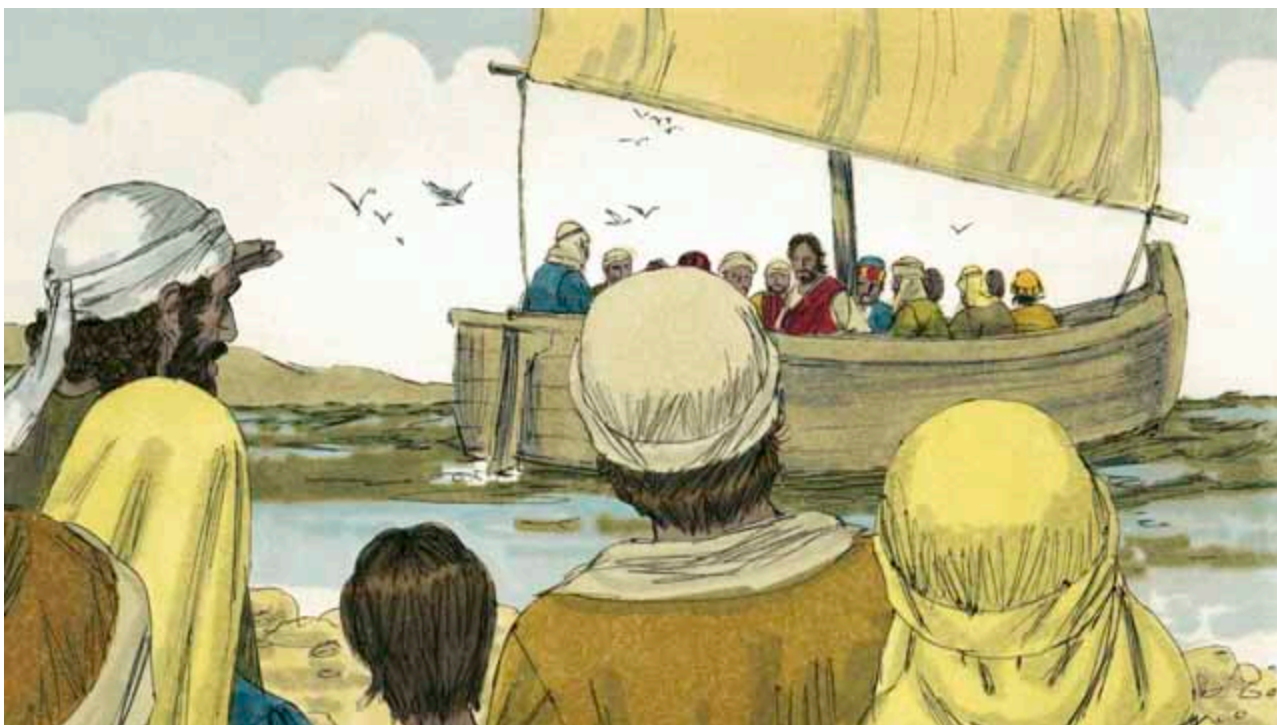
پادشاه درجا آ پیانه گسئی ئو وت: «آ خادم شرور! م و خواهش ئو آ بدهی کلونمه بخشون. تو هم مگست هر ایی رفتارته و گزد همکارته مکرد.» پادشاه فزه غضبونی بی ئو دستور داتی او باورن! زنتون ئو تا کل بدهی پرداخت نکریسی، آزاد نکئی.



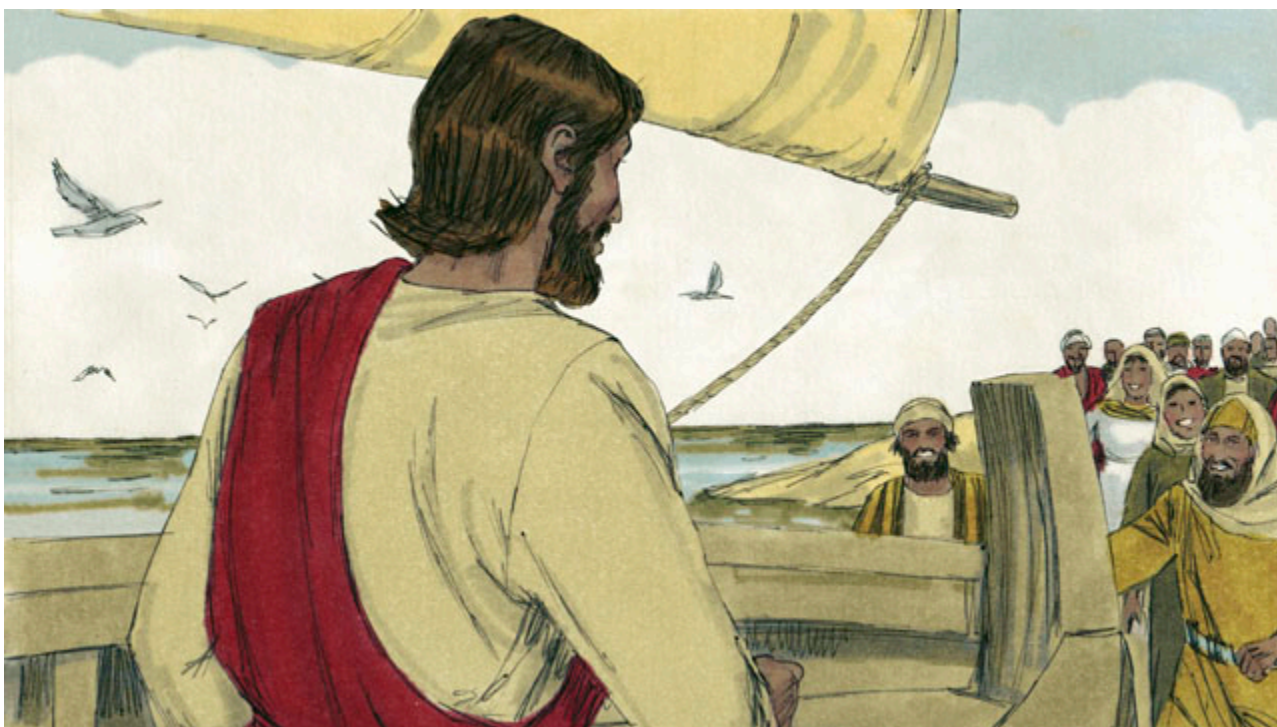
آسه عیسی فرمایش کردی: «أر هومه پراڻو اتي يه دل نوحشينو، باوه اسموني م هم و گزد هومه هر ايي طوره رفتاره مکه.»

داستانی گیریا اکتاو مقدس: (انجيل متی فصل ۱۸ آیمل ۲۱ تا ۳۵)

٣٠- عيسى مسيح و پنج هزار نفر نُونه مِئ



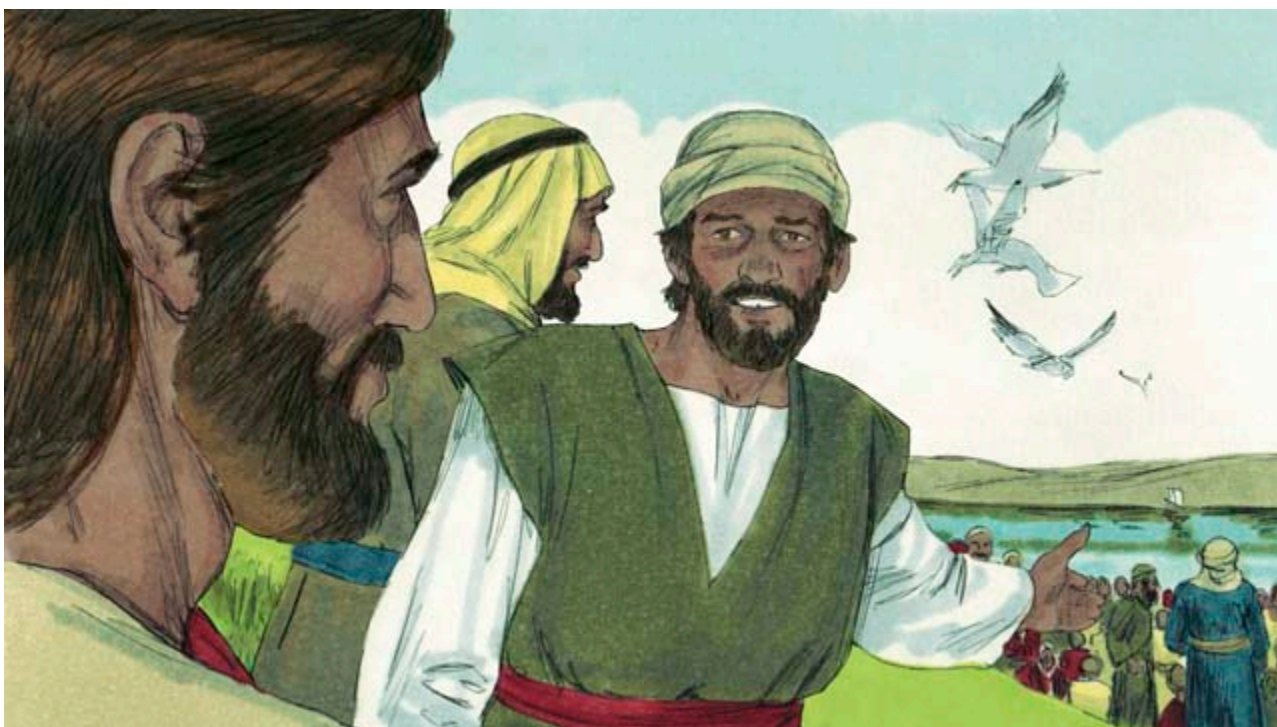
عیسی رسول آره بشارت ئو آموزش ر کردی آبادیل فره. دُما اورگیدیدیئو، اُون عیسیئو ا کارلی که کردی خور دار کرد. آسه عیسی اُون پردی آ جا چولی ا نزیکی دریاچه تا گمی استراحت بگن. پس گل سوار په قایق بین ئو چن ویره آلا رو.



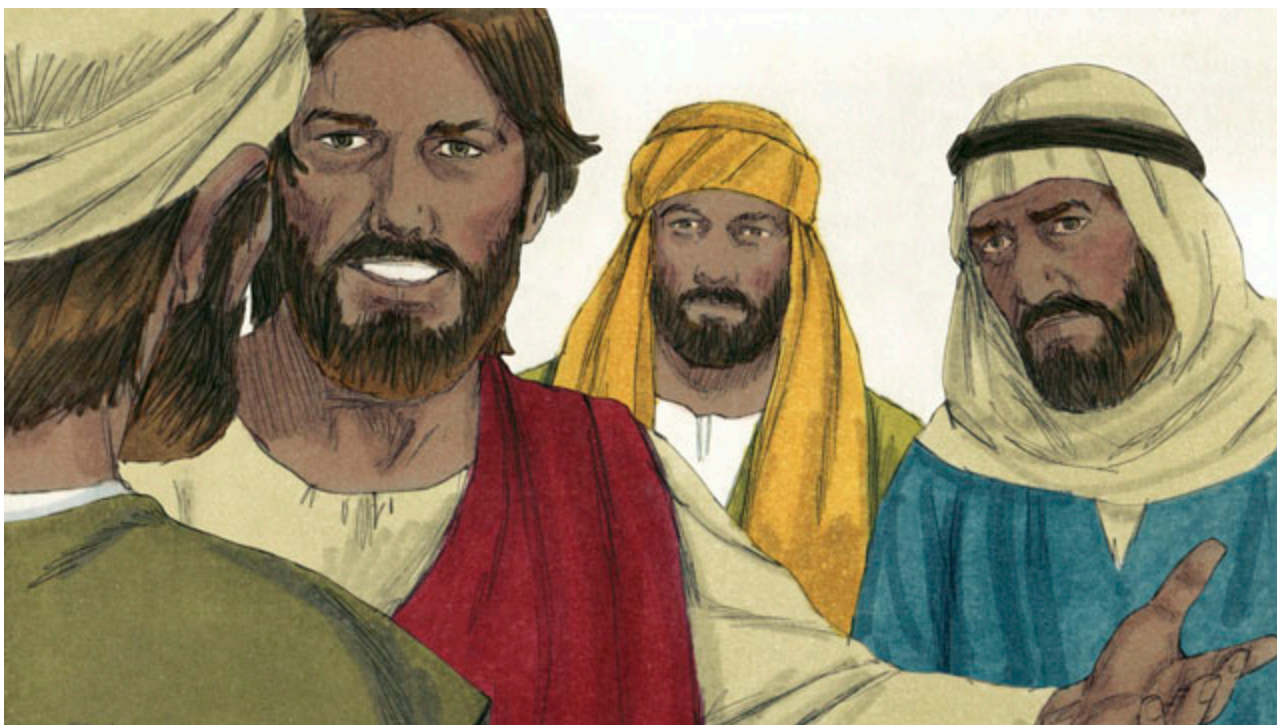
چون مژدم دییئو که عیسی ئو شاگردل سوار قایق بیئه ا وره مچن، ا رونه دریا شروعو کرد ا ثویین تا وره اُون پرسنه آلا دریا. و ایی خاطره وختی عیسی ئو شاگردلی رسین ا وره، جرخه گلنگی ا مژدم چیم آریئو بین ئو چن ا ئوانئو.



تعدادو پُجَز ژَنل ئو اُويلل، زيزيك پنج هزار پيا بي. دل عيسى مسيح فِرَه وَ حَالو سِت، آره يَه كِه چي ميل بي شُون بين. پس شرو كِردِي
آ آموزش اُون ئو كَسلي كِه بيمار بين، شفا داتي.



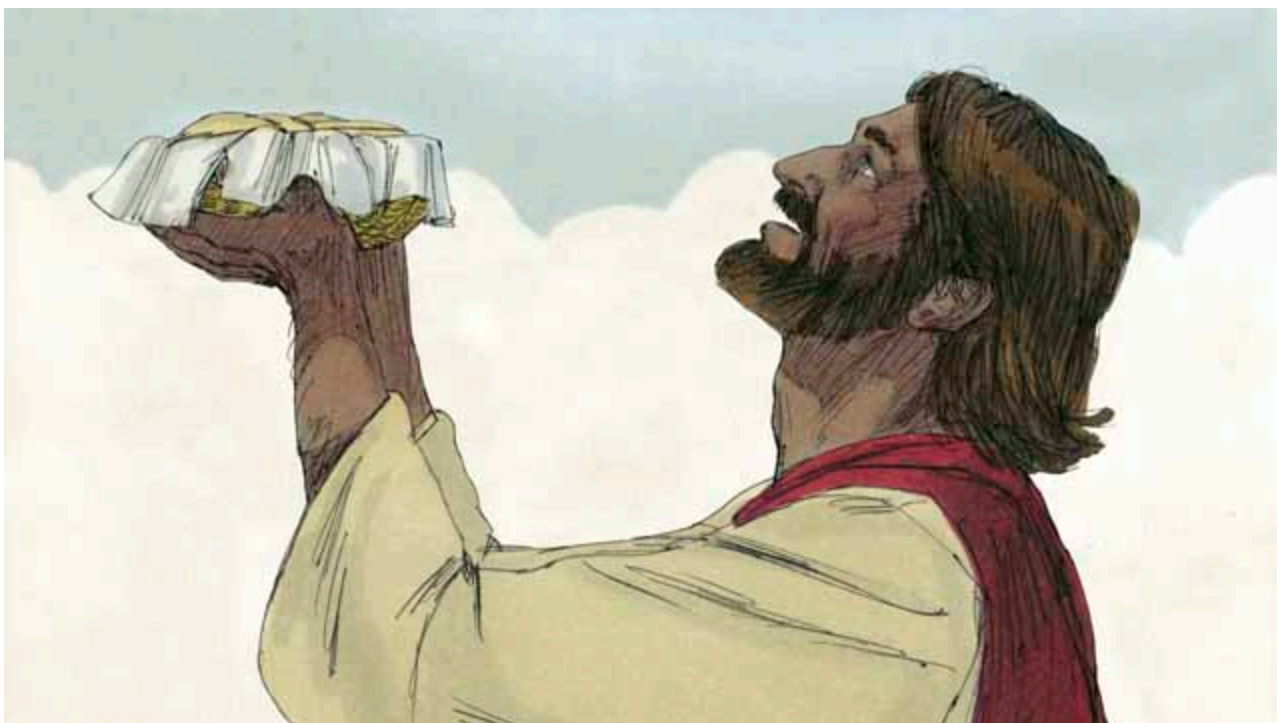
ايواَرَه، شاگردل هَتِن آ تِه عيسى ئو وئو: «! استاد! مَرِّدِم ر كِه تا آره وژو ئو جور بگن؛ آره يَه كِه ! ايبي جا دوير گتِيئَه، چيئي آره
خُواردين پيا نمو.»



أما عيسى و شاگردل وت: «هُومَه وژئو ئو بئن آ بیئو.» اُون جُواو دا: «چطور مَثونیم ایی جَمِیت! مَرْدِمَه سیر بِکیم؟! ایمَه هَر پنج ئون ئو دو ماهی گُوجَر دیریم ئو بس.»



عيسى و شاگردل وژ فرماش كړدى تا بوشين ا مَرْدِم، كه ا پرل پنجا نفرى بَنيشين اَر روى سوزىل.



آسه عیسی پنج ئون ئو دو ماهی گرتی! دس ئو سیل آسمون کړدی ئو خدا آره ئو شکر کړدی ئو آوه برکت داتی.



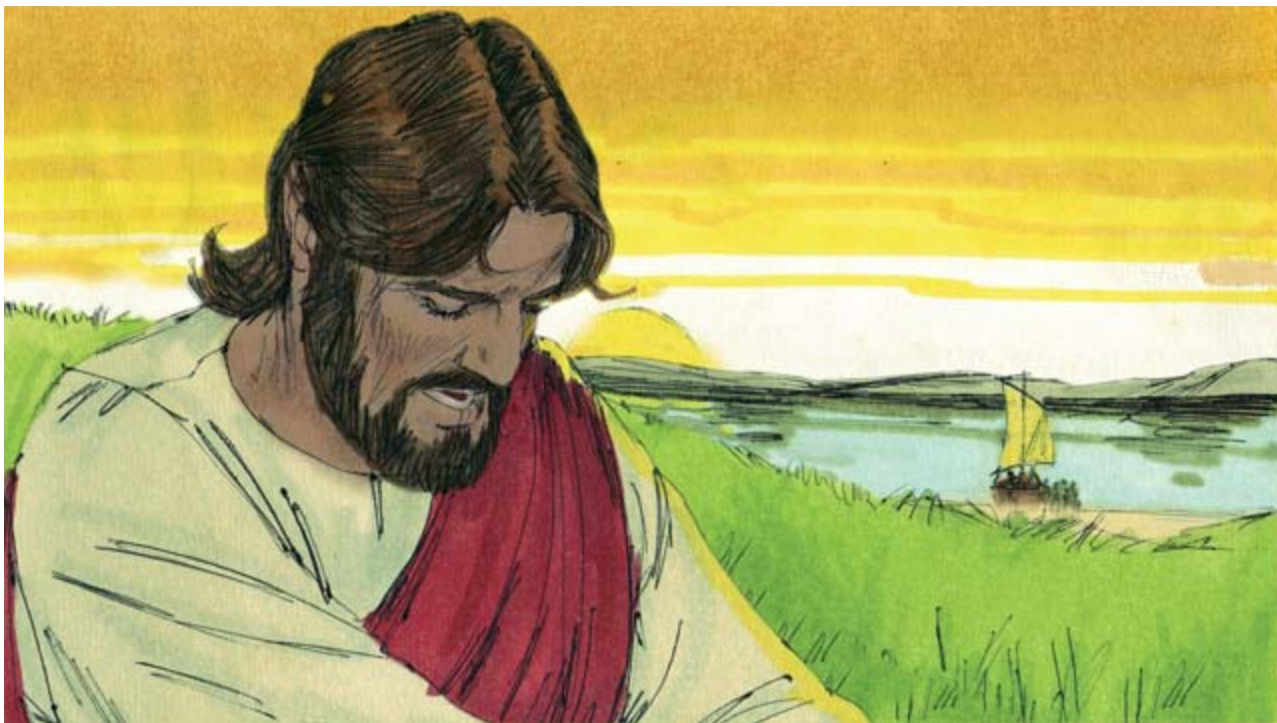
آسه عیسی ئونل ئو ماهی ل گت گت کړدی ئو دانی آ شاگردلی تا! ئوم مزیم بیر گن. شاگردل نوئونه میا آ مزیم. کل خوارو ئو سیر بین، اما چیئی! آ ئون له کم نمونی.



آسه شاگردل باقي مني نونو جم كرد، و هونته باقي ا پنج نون نو دو ماهيئه، دوازه سله پر بي.

داستانی گیریا ا کتاو مقدس: (کتاو انجيل متی باب ۱۴ آيمل ۱۳ تا ۲۱، کتاو انجيل مرقس باب ۶ آيمل ۳۱ تا ۴۴، کتاو انجيل لوقا فصل ۹ آيمل ۱۰ تا ۱۷، کتاو انجيل يوحنا باب ۶ آيمل ۵ تا ۱۵)

۳۱- عیسیٰ وَ رویی آو ریئە مَچو



دُما آوه كه عيسى ئو داتى ا جمىيت و شاگردلى فرماش كړدى كه سوار قايق بون، بچن ا لا درياچه، اما او گرى من ار وره. اسه شاگردل گتن ا رى ئو عيسى دُما آوه كه مژدم ر كړدى، چى ا پلنگ كوئى تا دُعا بكه. او ا وره تنيا بى ئو تا آخر شو دُعا مكردى.



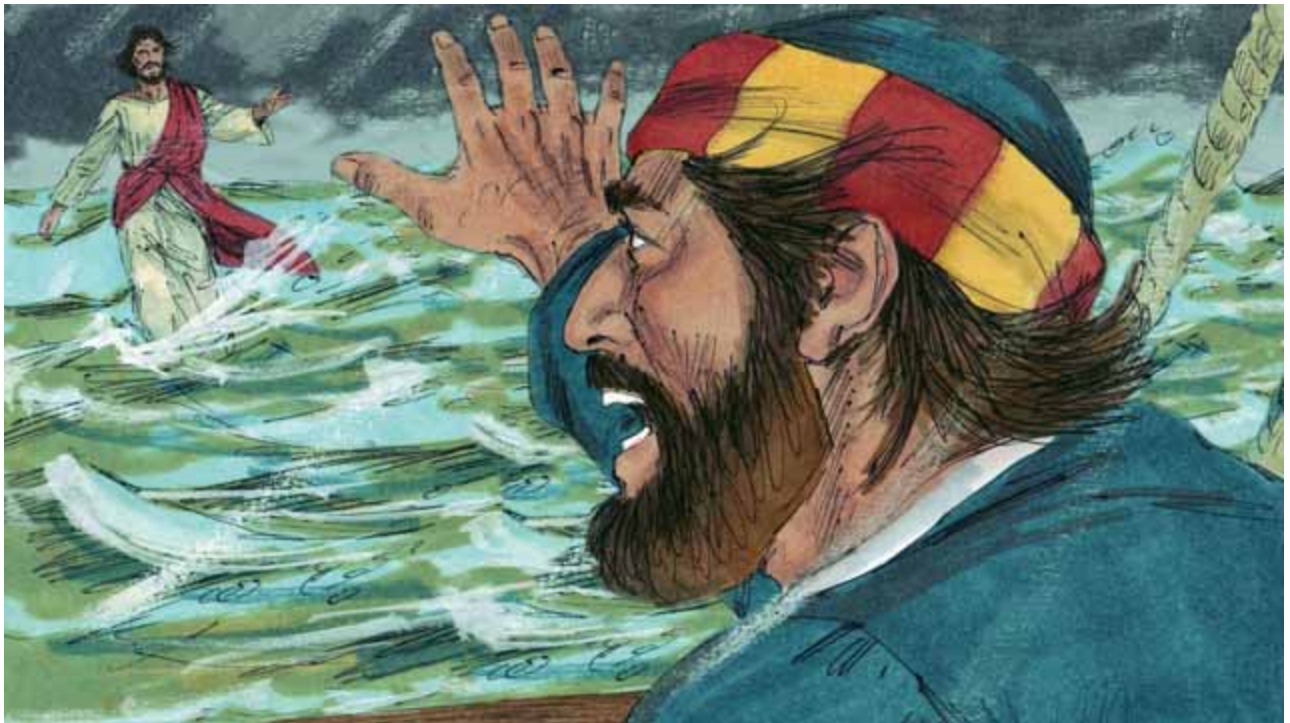
ا ابي بننه، شاگردل ا ئوم قايق پارووننه ميا، اما وا چپه مهت ئو تا نيمه شو هر ئونستيو پړسين ا ئومجا درياچه.



آسه عیسی دُعا وژ خلاص کِردی ئو چی ویره شاگردل. او ویره قایق اُون آر رویی او تُرکیا.



وختی شاگردل عیسی ئو دیی، فِرّه زیلّه ئو چی، آره یه که فکرو کِرد روحی مُوینن. عیسی زانستی که اُون زیلّه ئو چی نه، پس و اُون فرماش کِردی: «زیلّه ئو نچو من هستم!»



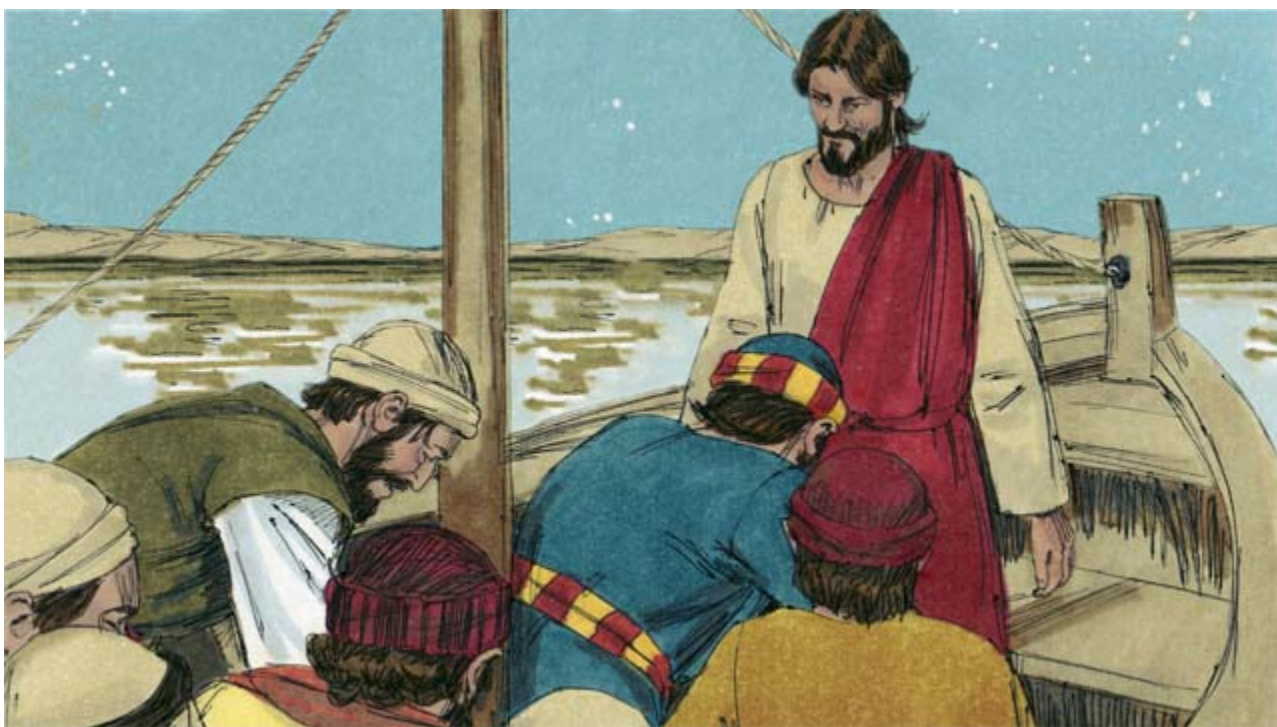
آسه پترس و عیسی وت: «سرورم، آر تونی، دستور بی تا آر رویی او بام آ ته تو.» عیسی و پترس فرماش کردی: «بو!»



پس پترس ا قایق هت ا در نو آر رویی او ویره عیسی گت ا ری. اما دما یه که گمی ری چی، او رویی وژ ا عیسی اورگیردونی نو حواس چتی آر موجل پلنگ نو قدرت وا ثنی که مهت.



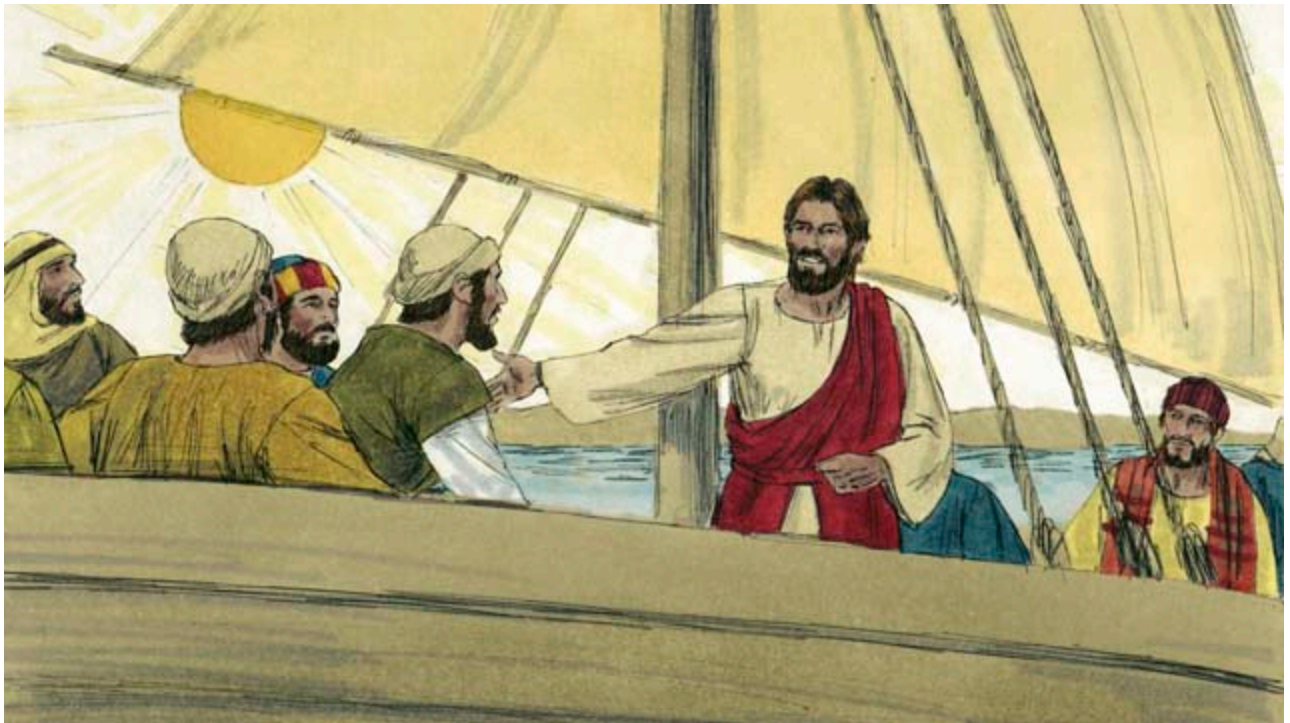
آسه هول، پترس اِرا گرتی ئو اِ حالی کِه مَچیا اِ ژیر او، هِنا کردی: «سرورم نجاتم بئ!» عیسی دَرجا دَس وژ درپژ کردی ئو او کیشی تی اِ در. آسه عیسی و پترس فرماش کردی: «اِ گم ایمان، اَز اِ و مِ اعتمادت نَکرد تا بَمینین اِ اَمون؟»



وَحْتی پترس ئو عیسی سوار قایق بین، پَهُو وا هوسیا ئو او اَزوم گرتی. شاگردل کِه فَره اَچویئین، عیسی ئو پَریش کرد، و او وئو: «و راسی کِه تو پسر خدائی.»

داستانی گیریا اِ کِتاو مقدس: (انجیل متی فصل ۱۴ آیهل ۲۲ تا ۳۳؛ انجیل مرقس فصل ۶ آیهل ۴۵ تا ۵۲؛ انجیل یوحنا فصل ۶ آیهل ۱۶)

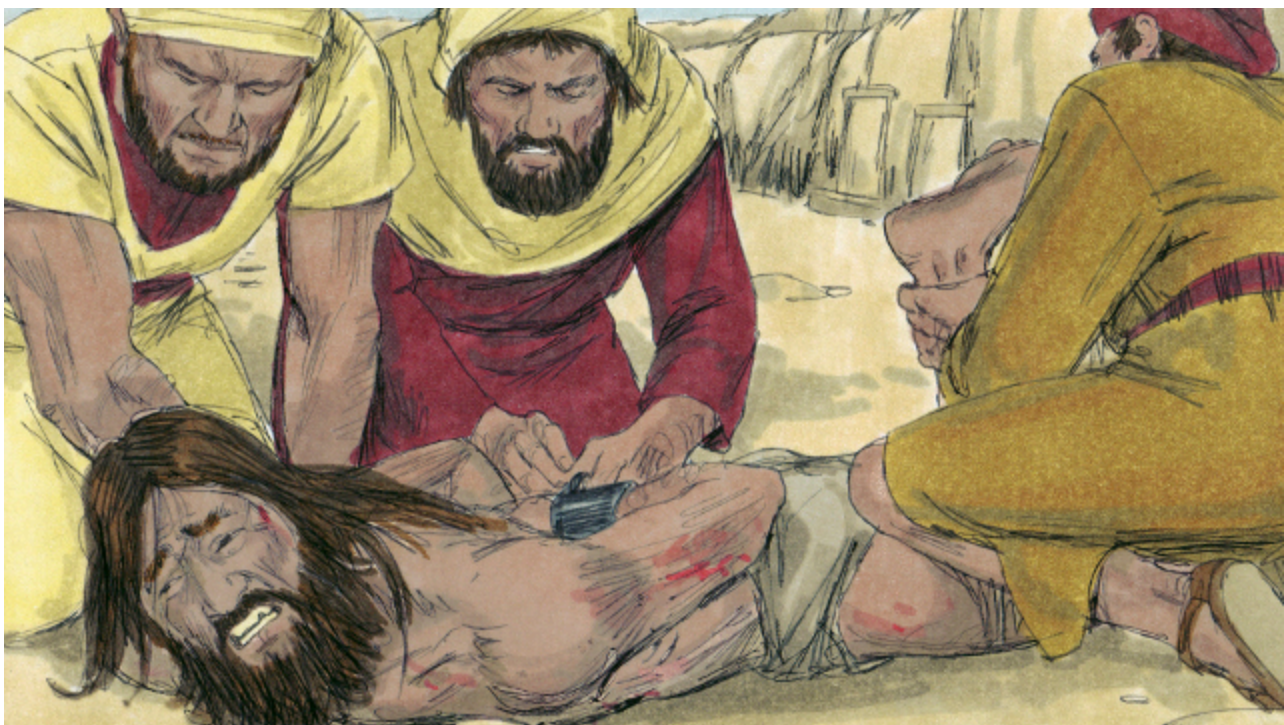
۳۲ - عیسیٰ پیا دیؤنہ ئوژن بیمارِی شفا مئی



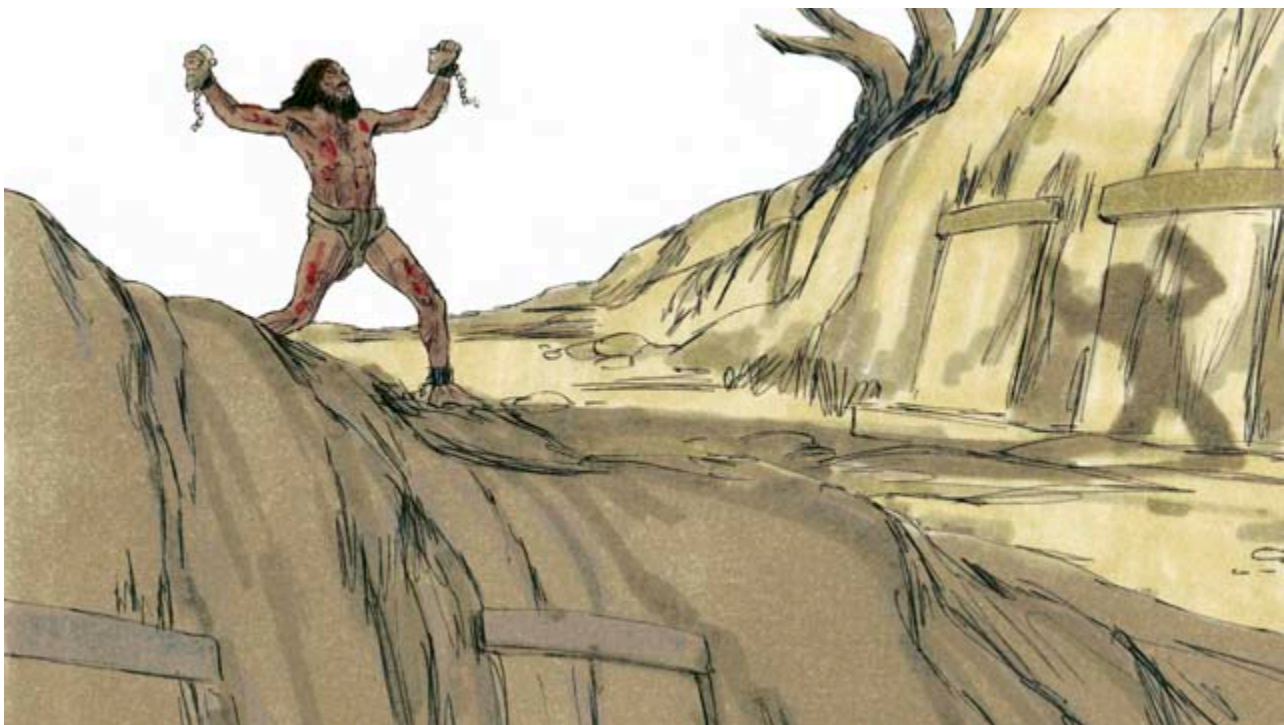
په روز عیسی ئو شاگردلی و قایق چن آسرزمین جذریان! آلا دریاچه. وختی رسین آخشی قایق وژو هتین! در.



پیانی آر وره بی که گرفتار روح پلید بی.



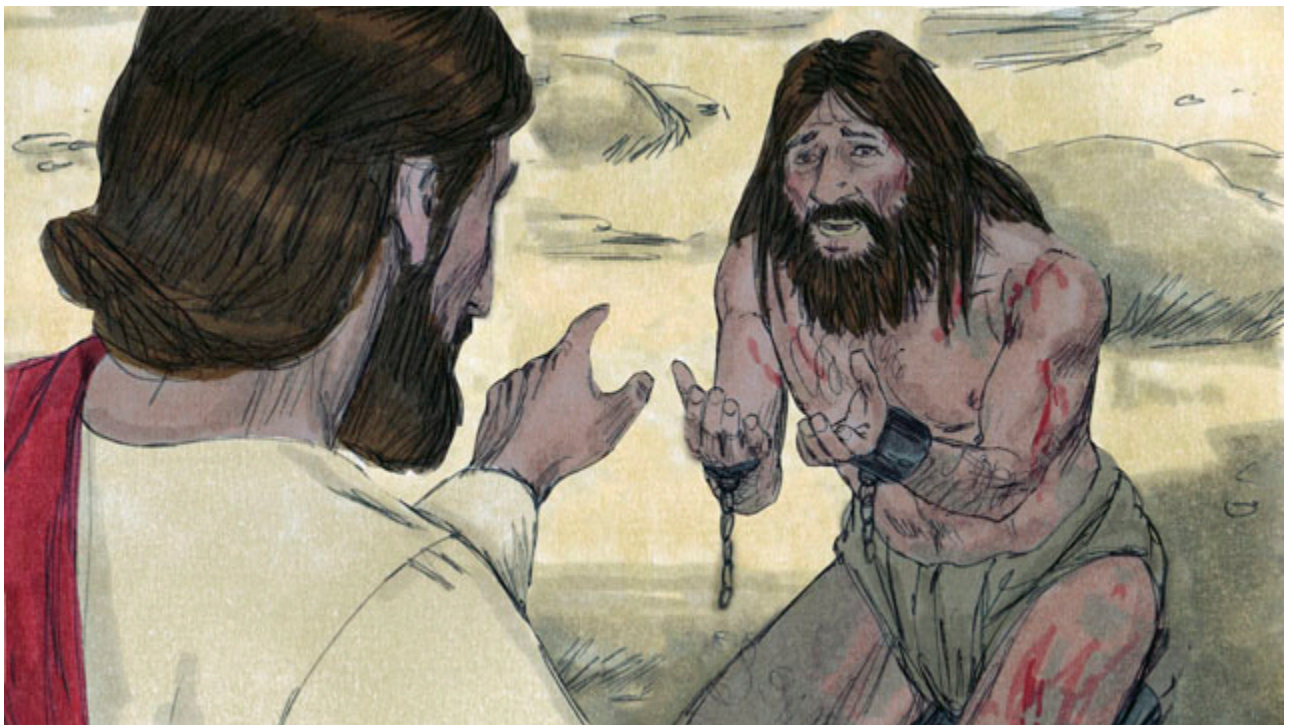
آپيائنه اځنه زوردار بى ځه گسى نمټونسټى او روم ځي. چن گل اوڻو کيشي ئى آ زنجير، ولي او زنجيرل موريټي.



آپيائنه انوم فورل وره زني په مكردي. او شو نو روژ مقاروني. لباسي اور ئوئي ئى نو و بردل تيژ وژ زيمداره مكردي.



وځټي او رسي آته عيسى، اېرآوري ژوني داتي. عيسى و آ ديوه دستور داتي: «ا اي پياڼه بو ا در!»



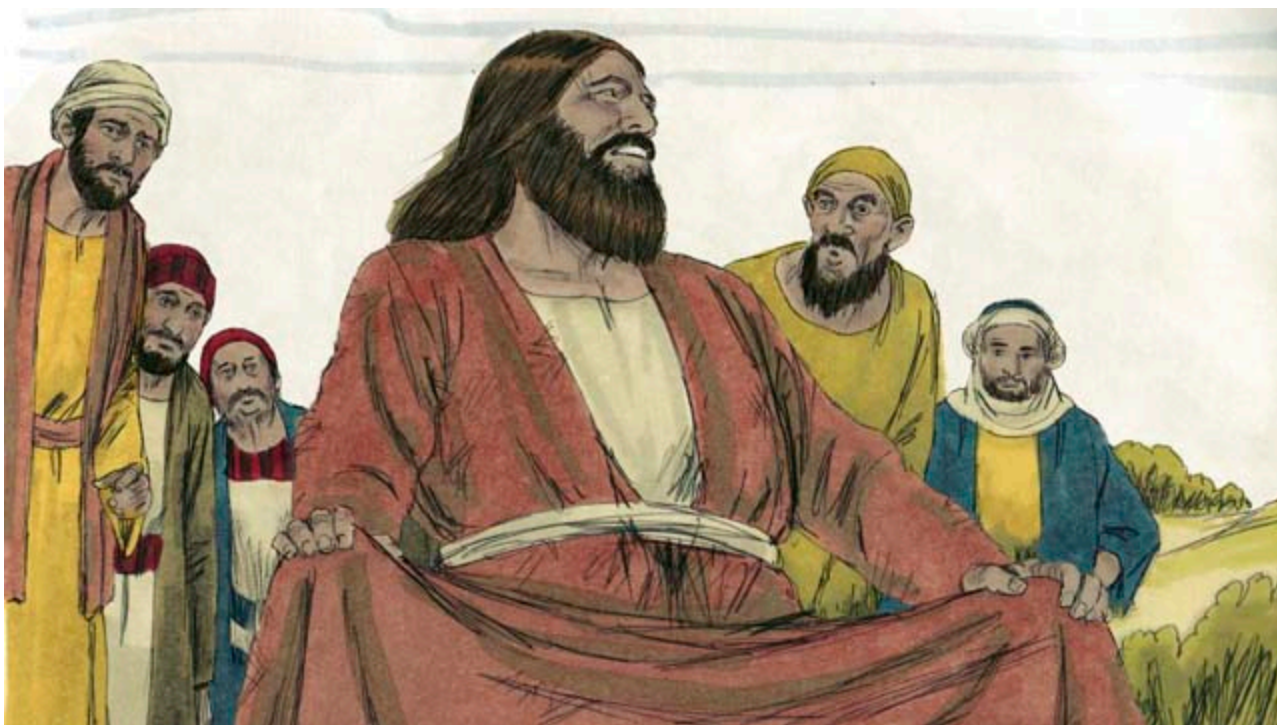
ديو ډنگ پلنگي اور اوردي نو وت: «ا عيسى، پسر خدا متعال، ا م چته مي؟ خواهشه مگم م غذاو ني!» آسه عيسى ا آ ديوه پرسى-ي: «نومت چمته؟» او جواو داتي: «نوم م لژيوته، چون ايمه فرئيسن.» (لژيون شامل چن هزار سرواز ا ارتش روم بي.)



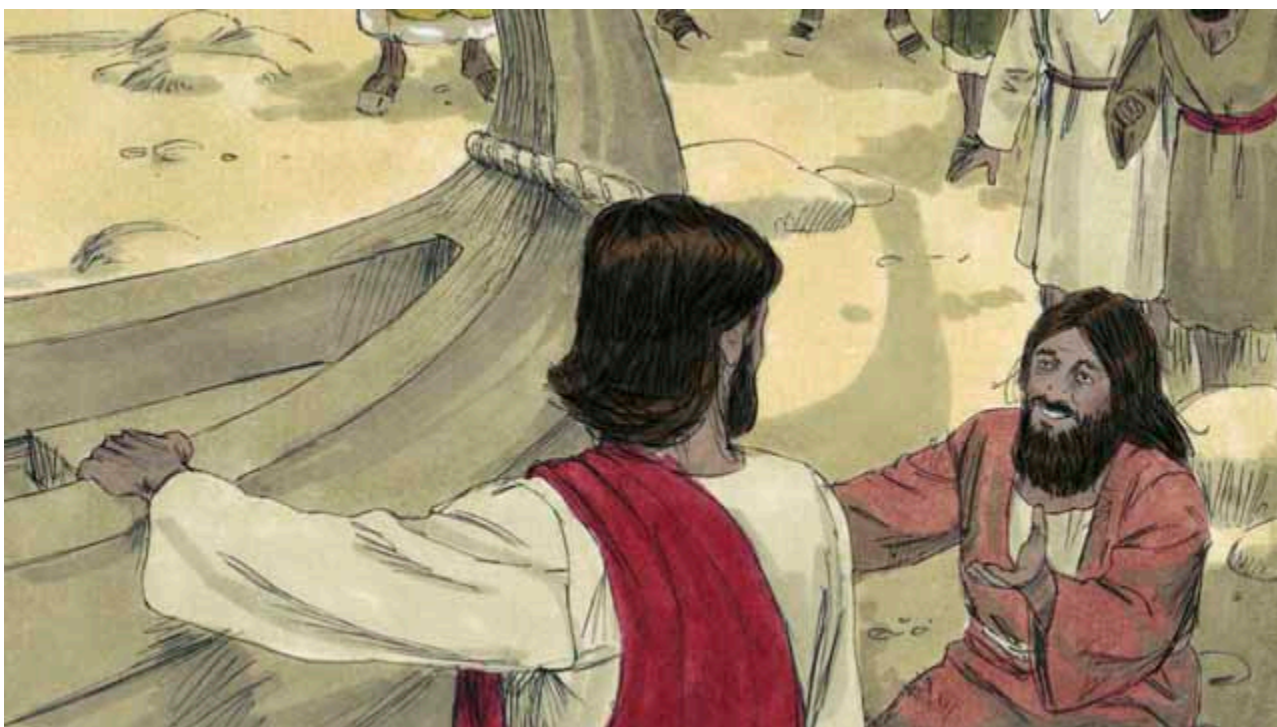
دیول ! عیسی خواهشو کرد: «ایمه ! ایی سرزمینه ناوژ ! تر» ! و ره گله ! و رازل آر سر لپی ملریان. روح ناپاک و عیسی لالکین نو وئو: « پس ایمه ر که ! نوم و رازل ! عیسی اجازه داتی نو فرماش کردی: «بچن»



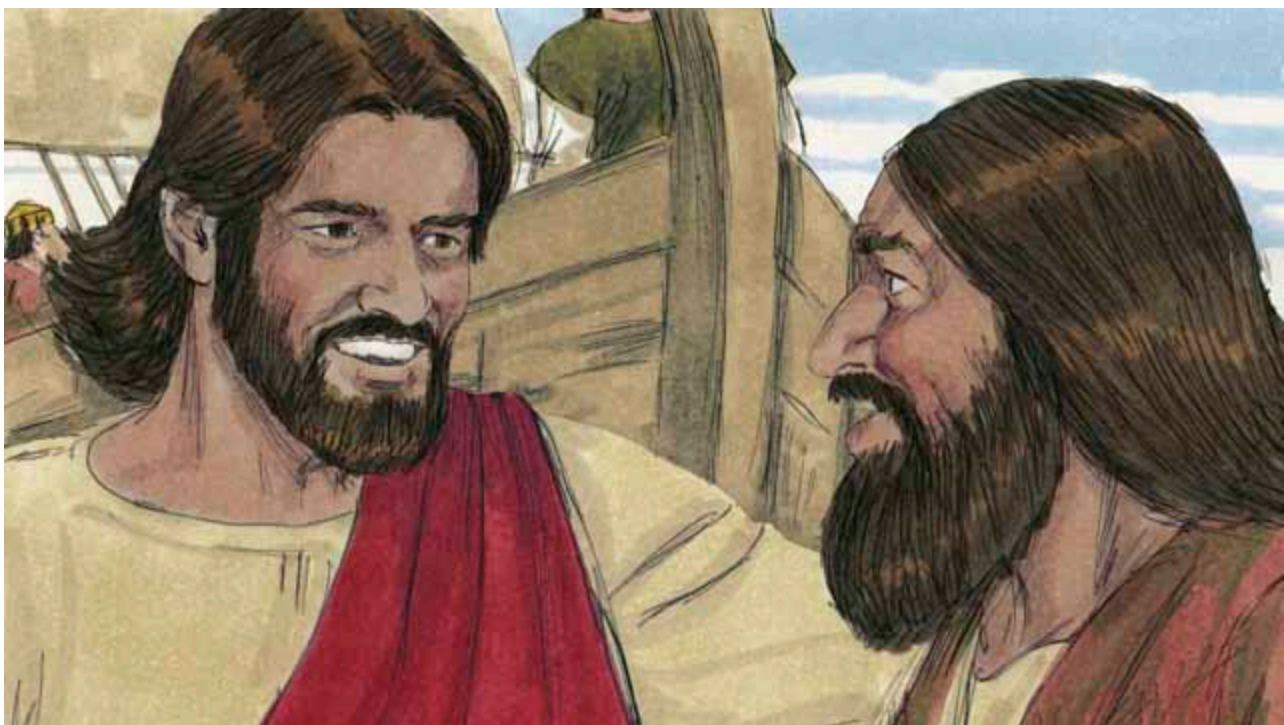
دیول ! آپیائه کړدون آ تر، چن ! نوم و رازل. گل آ و رازله که نزدیک دو هزار بین، ! سیراژی ری لپ گتن ! نوم دریاچه نو خفه بین.



وَرَا زِلَونَلی که ویردار آ گله مُوئین، وَ دِیئَن آ اتفاقه دُوئین ویره شیر نو مَزْدِمُو ! کاری که عیسی کردی تی خَوَردار کرد. مَزْدِم شیر هَتِن نو آ پیا دیوئنه دِی که آروم گرتسی، لباس کردسی ! وَر نو عاقل نیشتی.



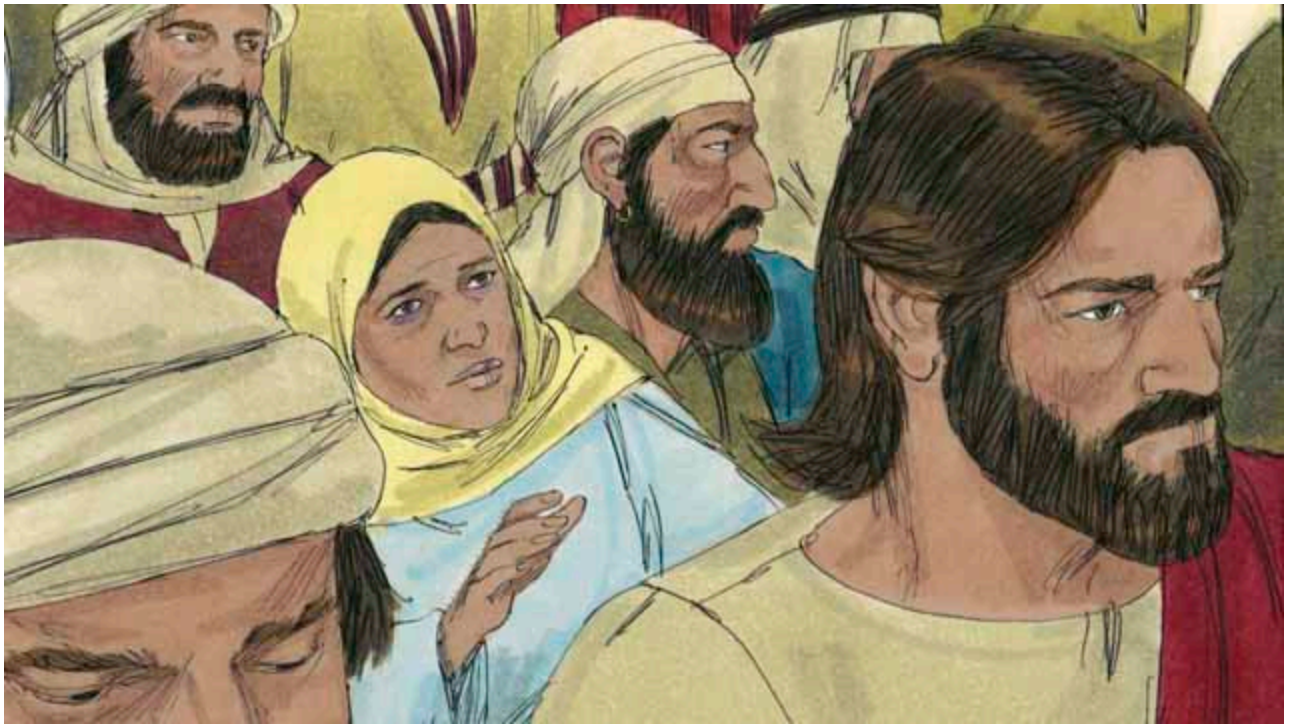
مَزْدِم که فِرَه زیلَمَنو چیئی، ! عیسی گِستُو که ! وَرَه بچو. پس عیسی سَوَار قایق بی. وَلی آ پِیائنه که وَرَه یَه اسیر دیو بی ! عیسی خواهش کردی تا وَ گَرْد او بچو.



اما عيسى وَاوْت: «اورگيرد ا ماليت تُو وَاكل بوش كه خدا آره تو چه كريدسي تُو چطور رحمت او شامل حال تو بي.يه.»



وَايى خاطره ا پيائه چي تُو مَرسي ا هر گس، موني كه عيسى چه آرنى كريدسي. هر گس كه داستان او مَشَقَتِي، امچيا.



عیسی اُورگیردی ئه آلا دریاچه. دُما رسی ئین آ وزه، جَمیت فِره جَم بوی ئین آ دُوری، اِ ئوم جَمیت مَزیم، ژنی بی که ئو آزه سال اِ خوین ریزی رَنجه مَویردی. اُو کُل دارائی بی خرج دوا ئو دَر مُون وژ کِردی تی ئو دایی تی اِ دَکترل، ولی حال اُو بَتر هَم بوی بی.



اُو شَفتی تی که عیسی بیمارل فِره شفا داسی پَس وَ گُرد وژ وت: «باور دیرم که آر هر دَس بَرم آر لباس عیسی، م هَم شفا پیا مَکم.» اِ ژنه وژ اِ ئوم مَزیم رَسوئی اِ پَشت سَر عیسی ئو دَس اُوردی اِ چوخا اُو. تا دَس اُوردی اِ لباس عیسی، خوین ریزی اُو قطع بی.



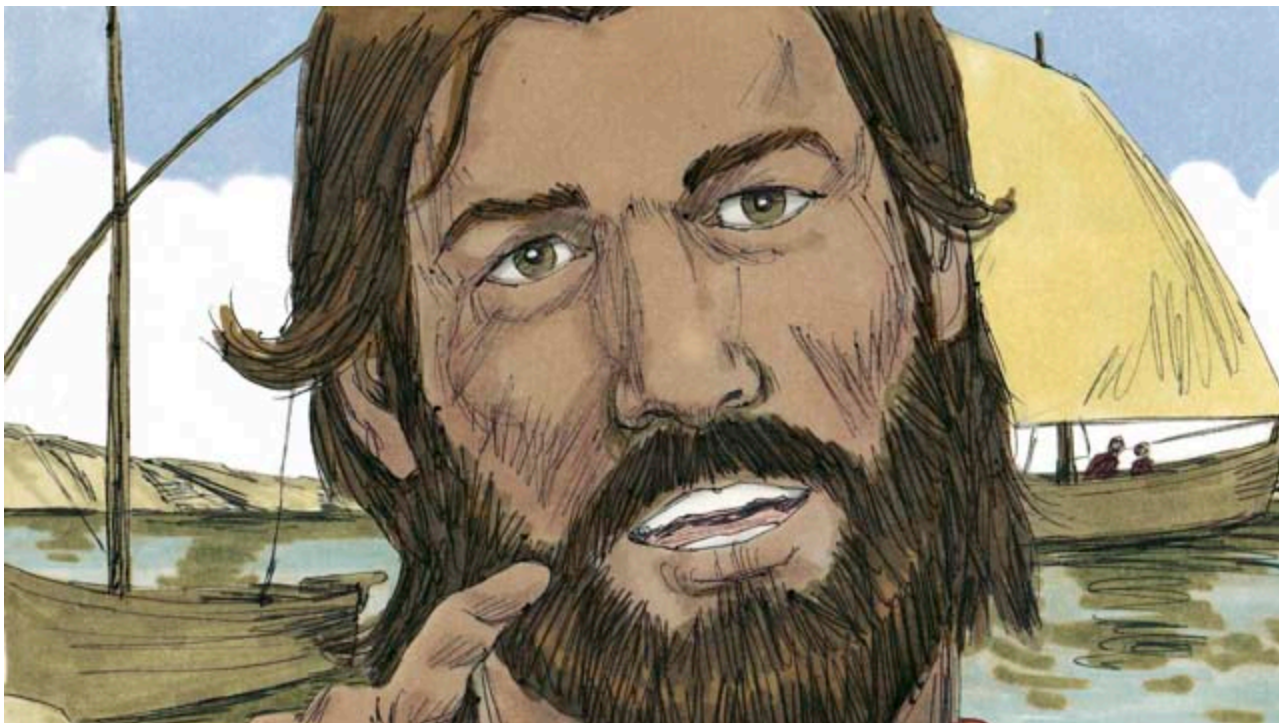
عیسی درجا فیمی که نیروئی! وجودی کِردیسی اَدر. پَس اُورگِردی ئو پرسیتی: «چه کسی دَس اُوردی اَلباس م؟» شاگردل جُاؤ دا: «مَزِدِم فِرِه اَکُل لا زورَه مارن اَ تو، اَزا مَپرسی «چه کسی دَس داتی اَقَه م؟»



اَژنه اَحالی که اَترس مَرکیا، اَور پائل عیسی ژونی داتی. اَسَه و اَو وت که چه کِردیسی ئو چطُور شفا پیا کِردیسی. عیسی و اَو وت: «ایمانت تو شفا داتی! و سلامت بچو.»

داستانی گیریا اَکتاؤ مقدس: (انجیل متی فصل ۸ آیمل ۲۸ تا ۳۴؛ فصل ۹: آیمل ۲۰ تا ۲۲؛ انجیل مرقس فصل ۵؛ انجیل لوقا فصل ۸ آیمل ۲۶ تا ۴۸)

۳۳- داستان کشاورز



په روژ عیسی! ژونه دریاچه! حال تعلیم داین و جرڅه کلنگی! مژیم بی. تعداد اُون آڅنه فزه بی که عیسی جا آره صُنبت کړدن و گژدو نیاشتی. و ایی خاطر ه سوار قایقی بی که! ژونه او بی نو! وره شرو کړدی آ تعلیم مژیم.



عیسی ایی داستانه آره مژیم تیریف کړدی: «کشاورزی آره تم اوتن کړدی آ تر. ا حالی که ثمل ویره گل لا مپاشونی، قری اژنو گت! نوم ری نو ملل هتن نو گلو خوارین.»



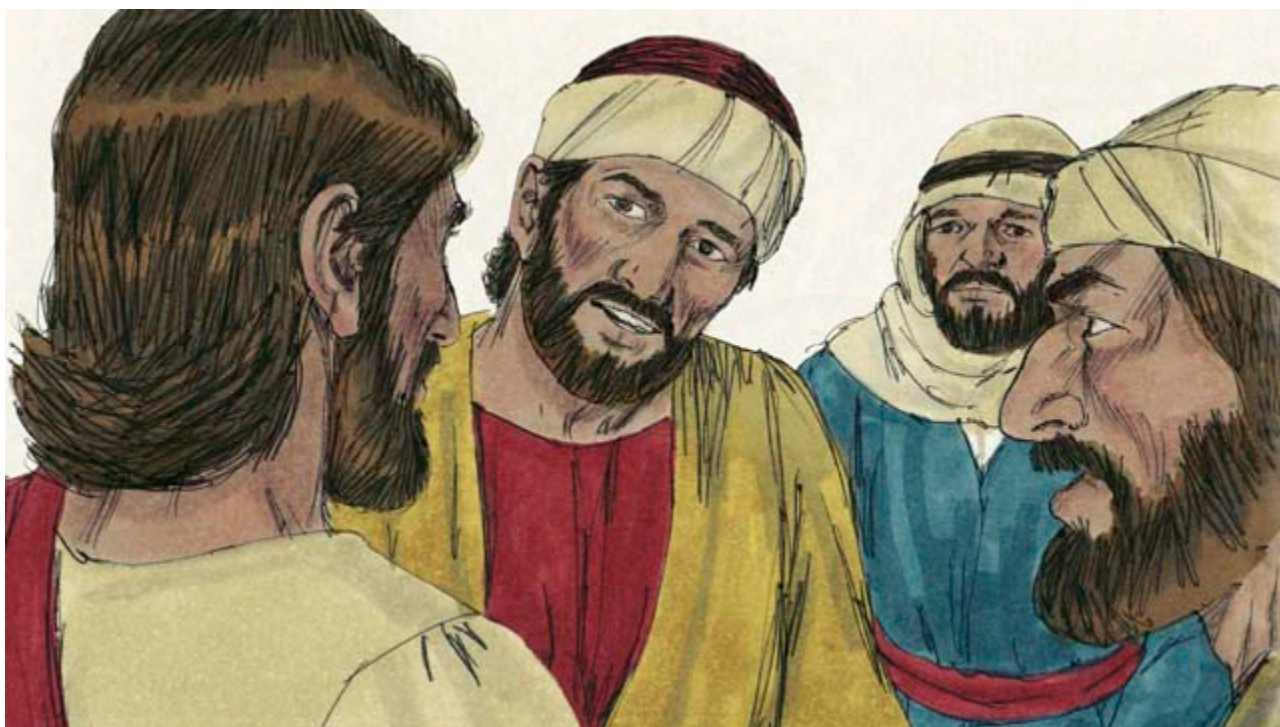
«قَرى اَرْتُو گت آر رويى بَر دكو كه رويى ئى گمى خاك پوشونى. ئىل و رويى آ خاك كم عمقه، فَرَه زويى سُوژو كِرْد. ولى ريشى ئو نمُونىستى بچو اَرير خاك. و ابي خاطرَه وَخْتى هُونر داخ نيائى آر ئو، گل سَتِن ئو ا بِن چن.»



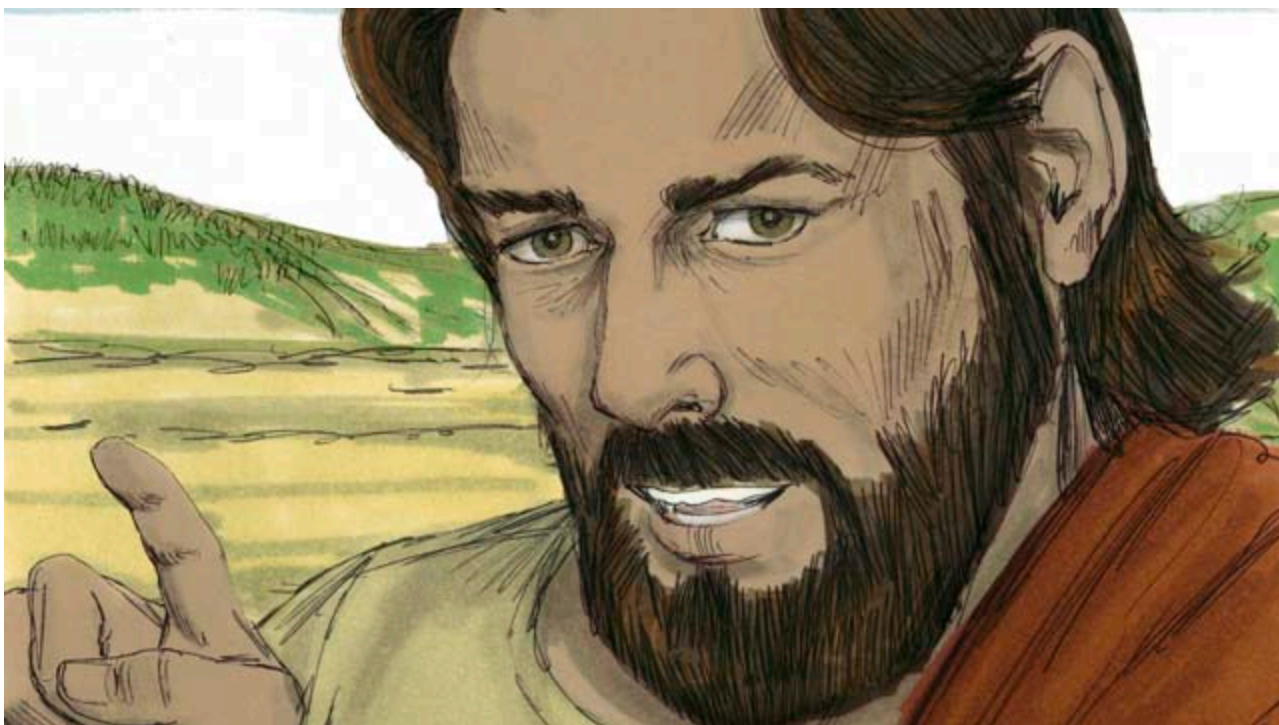
«قَرى ا ئىل هَم كَتِن ا گل خارل. خارل ئو ئىل و گرد يَك سُوژو كِرْد ئو پَلل چُون گيا اَرير فشار خارل ا بِن چن ئو هُوپچ حاصلونى و بار ناورْد.»



« قَرى ! ئىمل كۆن ار روىى خاك خو، نو ! هر ئىم، سى، شىص نو حتى صد پرآور بار آوردى. هر كس مىئى ! خدا اطاعت بكه و حرفل م گوش د.»



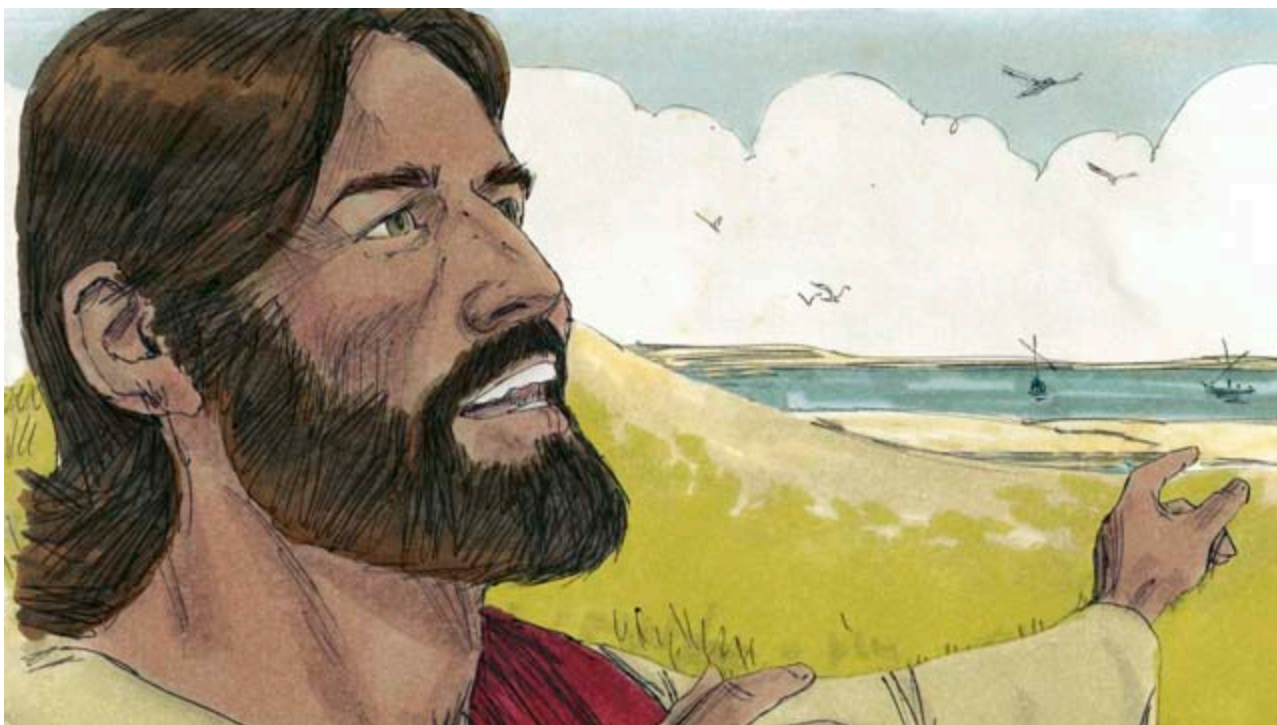
شاگردل ! شىفتىن ابى داستانه گىژ بين. پس عيسى و اون هوئنه ئوضى داتى: «ئىم، كُوم خدائه. رى، كسى كه كه كُوم خدائه مشئوئى ولى اوه نمفيمى نو شيطان اكُوممه ! او موزى. ! حقيقت شيطان نيملى او كُوم خدا بفيمى»



«زَمِي بَرْدكو، كسي كه كه تا پيغوم خدائه مشنوي، اوه و هوس قبوله مكه، ولي ! وخت سختيل يا وختي مزيم و او آزاره مرسين، ! خدا روي اورمگيريني. و بياني هني او ! اعتماد و خدا دس اورمري.»



«زَمِي كه ! خارل پوشيايه، كسي كه كه پيغومه مشنوي ولي نگرُونيل زني نو پويل دوسي نو دل بستين آ چيل فزه، دُما ز مون گمي نيملي او و خدا عشق داشتوتي. د نمتوني و خاطر آ چيله كه ! گلوم خدا اكرتي تي خدا راضي بكه. او چي پلل گنمي كه كه نَمري و بار نَمري.»



«أما زمي خو، كسي كه پيغوم خدا مشنوي، باوره مكتي ئو ثمره ماري.»

داستانی گیریا اکتاؤ مقدس: (انجيل متي فصل ۱۳ آيمل ۱ تا ۸؛ فصل ۱۳ آيمل ۱۸ تا ۲۳؛ انجيل مرقس فصل ۴ آيمل ۱ تا ۸؛ فصل ۴: آيمل ۱۳ تا ۲۰؛ انجيل لوقا فصل ۸ آيمل ۴ تا ۱۵)

٣٤ - عيسى مَثَلِى هَنِى تعلیمه مِى



عیسی داستانل فیره هنی هم ا باره پادشاهی خدا تیریف کردی. آره مثال هونه وتی: «پادشاهی خدا چی دُون خردله که کسی ا زمی وژ کاشت. هومه و خونی مزانی تُو که دُون خردل گوجرتین دُون له.»



و وجود یه وختی دُون خردل سُرّه مکّه، ا گل گیالی هنی ا باخ کلنگتزه ماو. آخنه که ملل ا گل پللی شکتی ایره مکن.»



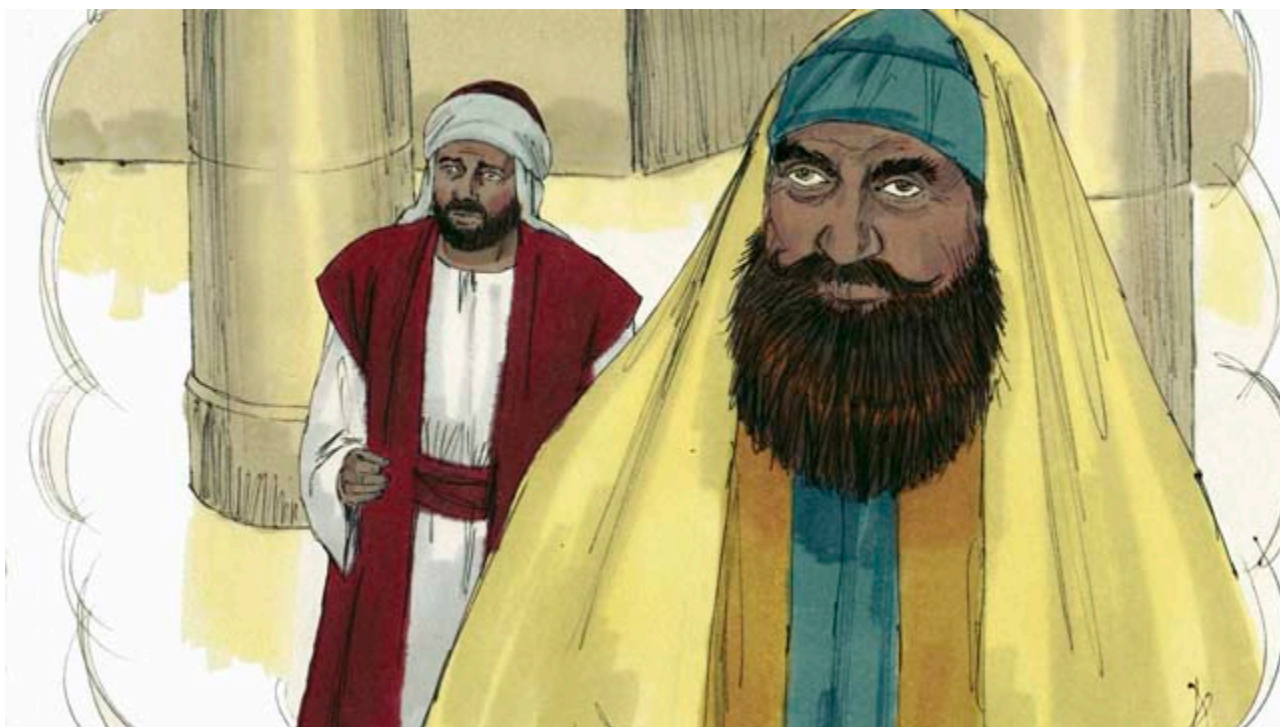
عیسی داستانی هنی تیریف کردی ئو وت: «پادشاهی خدا چی خمیر ئورشی که که ژنی آوه وگرد آرد قاتی ئه مکه تا اگل خمیر پخش باو.»



«پادشاهی خدا، چی گنجی که که کسی آوه ا زمینی قائم کردیتی. کسی هنی آوه پیا کردی ئو دوازه قائم کرد ا ژیر خاک ئو ا هوس آوه چی ئو هرچی گه داشتی فروتی تا پویل کافی باری آ دس ئو ا زمینه که گنج ا ئوم بی تی، بخری.»



«پادشاهی خدا، چی په مرواری فزه قشنگ گړو قیمتې که که تاجری، امرواری ته پیا کړدی نو هر چی گه داشتی، فروتی تا و پویلی اوه بڅری.»



ا وړه کسلی بین که گمونه مکرد و خاطر کارل خوئو مورد قبول خداین. اوون باقی مژدمو که کارل خوئو نمکرد خواره مکرد. پس عیسی ایی داستانه آرئو تیریف کړدی: «دو نفر چن امعد تا دعا بگن. یکی اژئو رهبر مذهبی نو یکی هنی باجگیر بی.»



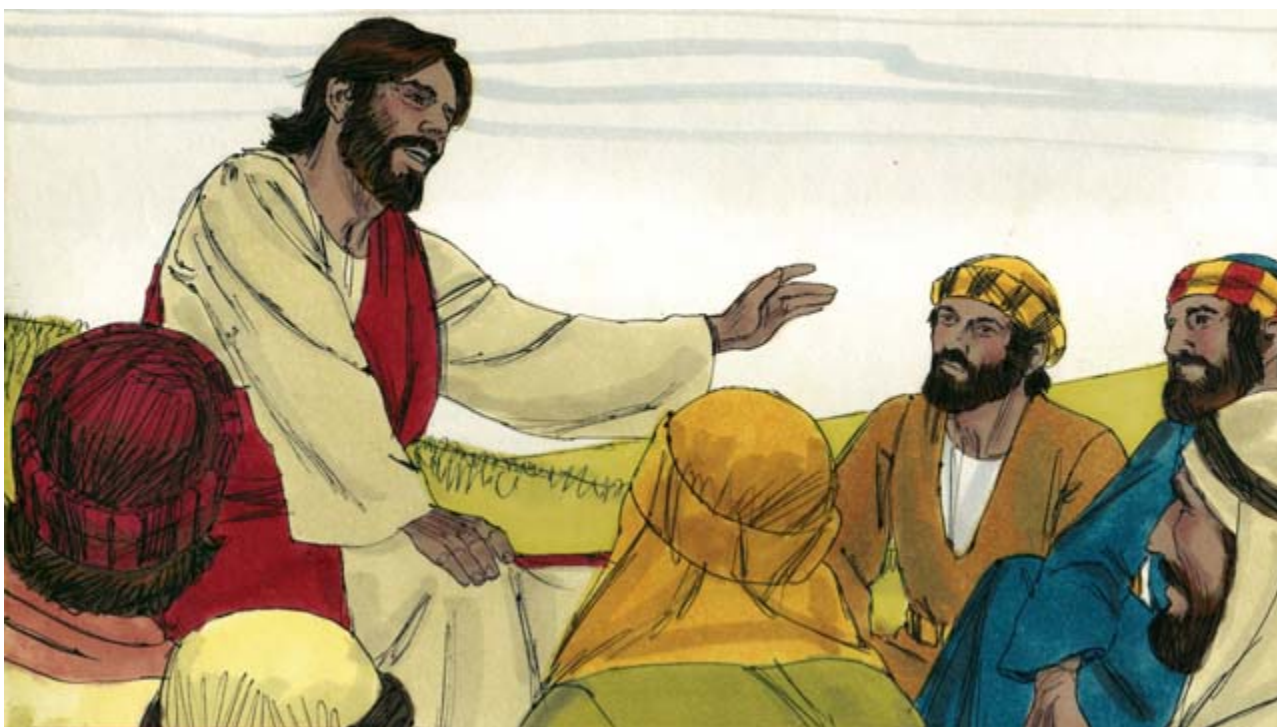
«رهبر مذهبی هوسیا ئو هُونه دُعا کِردی: «ا خدا تو شکره مکم که چی باقی مَزیم، گناهکار، دُوز، ستمکار، زناکار ئو حتی چیایی باجگیره نی.م.»



«ا هفته دو گِل روژیئه مَگرم ئو ا گِل پویلِل ئو درأومدی که مارم ا دَس، ده یکو مئم ا تو.»



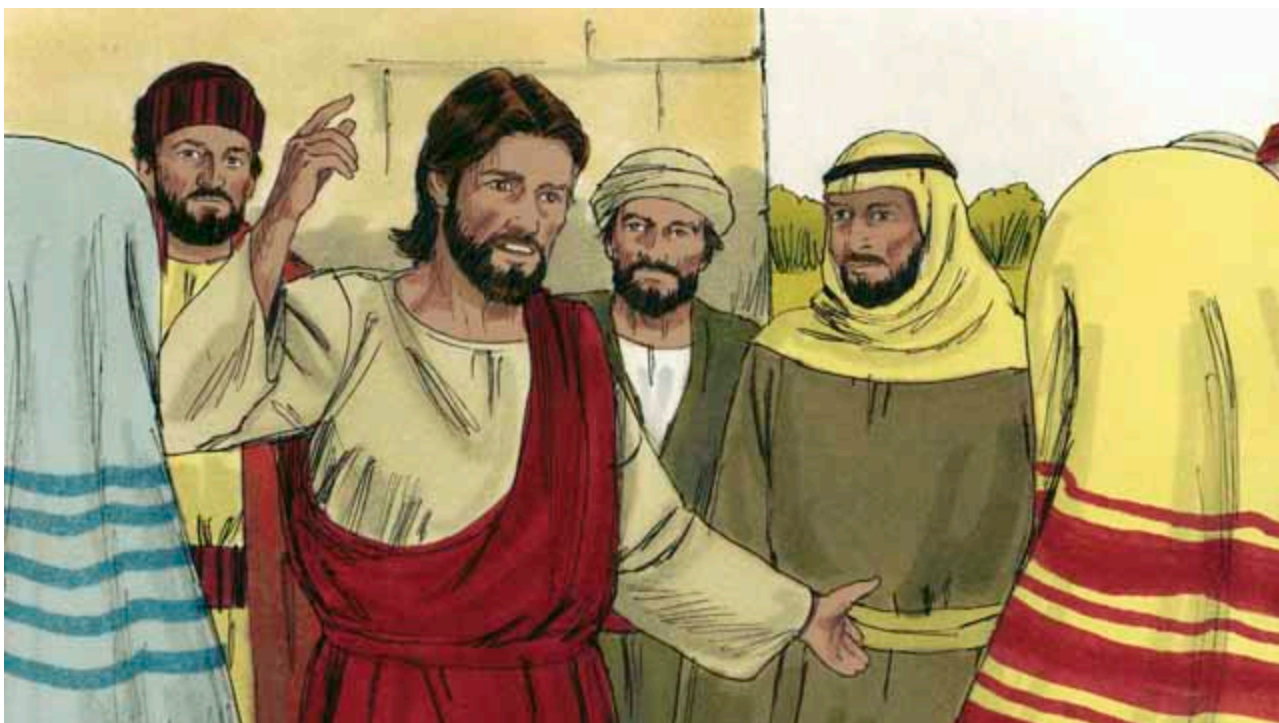
«أما أبا جڭيزه دويرتر ! آر هبر مذهبيته هوسيا ئو و موقه دُعا، حتى سر وژ ويره آسئو پلنگ نكردى، بلکه و مشت داتى آر سينه وژ، وت: «خدایا و م رحم بگه، آر ه يه كه گناهكارم!»



آسه عيسى ادامه داتى: «حقيقت و هومه موشيم؛ خدا دُعا أبا جڭيزه شيفتي ئو او عادل اوردى آ حساو، خدا هر گس كه خود پستن باو خواره مكه ئو هر گس كه وژ گوجر بكه سر پلنگه مكه.»

داستانى گيريا ! كُتاو مقدس: (انجيل متى فصل ١٣ آيمل ٣١ تا ٤٦؛ انجيل مرقس فصل ٤ آيمل ٢٦ تا ٣٤؛ انجيل لوقا فصل ١٣ آيمل ١٨ تا ٢١؛ فصل ١٨ آيمل ٩ تا ١٤)

۳۵- داستان باوّه دلسوز



په روژ عیسی فزه! مژدمی که جم بوی ئین ا دوری تا! او پشئوئن، تعلیمه میاتی. بیشتر اون باجگیر ئو باقی مژدمی بین که نمگستو! شریعت موسی اطاعت بکن.



اما رهبرل مذهبی که! و ره بین، میو که عیسی چطور و گرد گناهکارل چی دوسل ئوم گیونی رفتار ه مکه. پس و یکتری مؤئو که عیسی کار اشتباهی مکه. وختی عیسی حرفل اون شیفقی، ایی داستانه آرئو تیریف کردی.



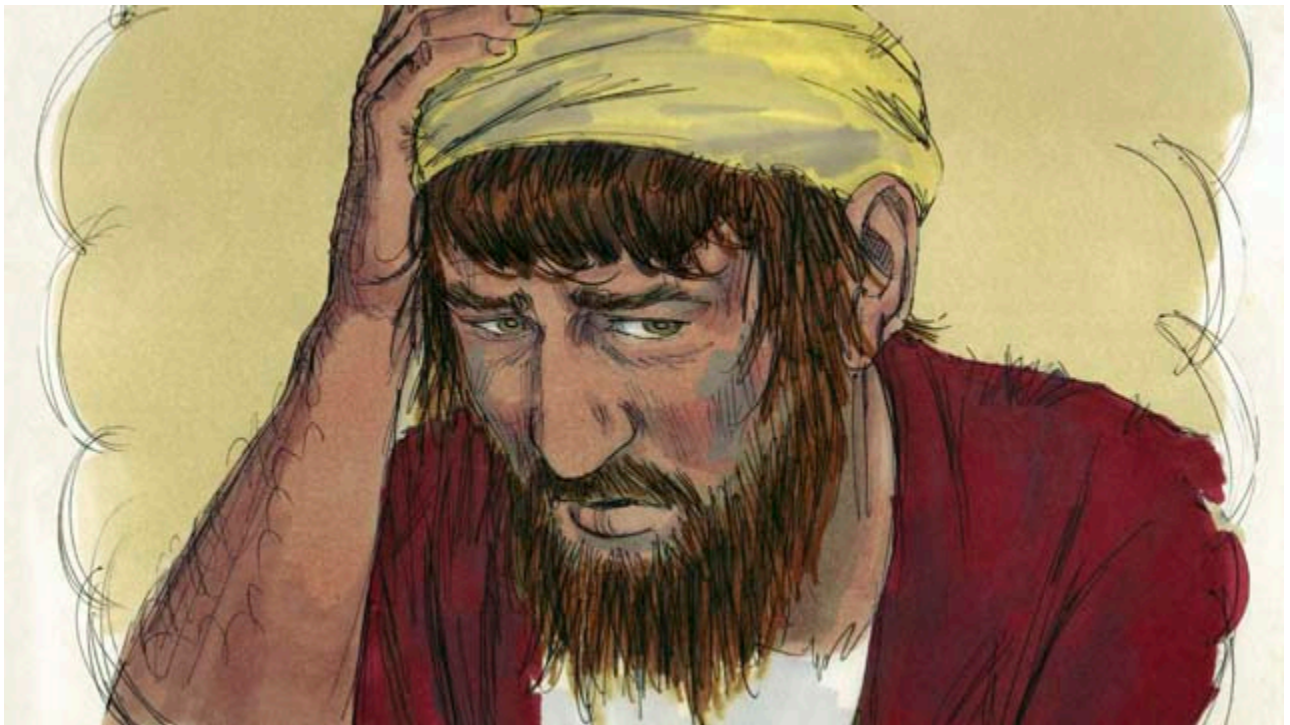
«پیاپی بی که دو گر داشتی. په روژ گر گوجرتر و باوه وت: «باوه، م میرات وژم هر ایسه منم!» و ایی خاطرّه باوه ا دارائی وژ بیر دا.»



چیئی نگذریا که گر گوجرتر هرچی داشتی جم کردی نو چی ا ولات دویری نو ا وژه کل دارئی وژ ا زنی گناه داتی آر وا.



چیئی نڱڙیا که قیطی سختی ! جایی که آگره بی، پیش هت ئو او ډ پویلی آره خربین خوراک هم نیاشتی. و ایی خاطره و ناچار و تنبیا کاری که آرنی اوره مهت یعنی شونی ورازل مشغول بی ئو آخنه ژار ئو وسنی بی که و خوراک ورازل لم وژ سیزه مکړدی.



آخر په روژ کړ گوجرتر و گرد وژ وت: «م آر ایزه چه مگم؟ کل خدمتکارل باوم خوراک فره آره خوآرین دیرن، اما م ! ایزه ! وسنی ممرم. پس اورمگیردم آر ته باوه وژم ئو ! او درخواسته مگم که یکی ! خدمتکارلی بوم.»



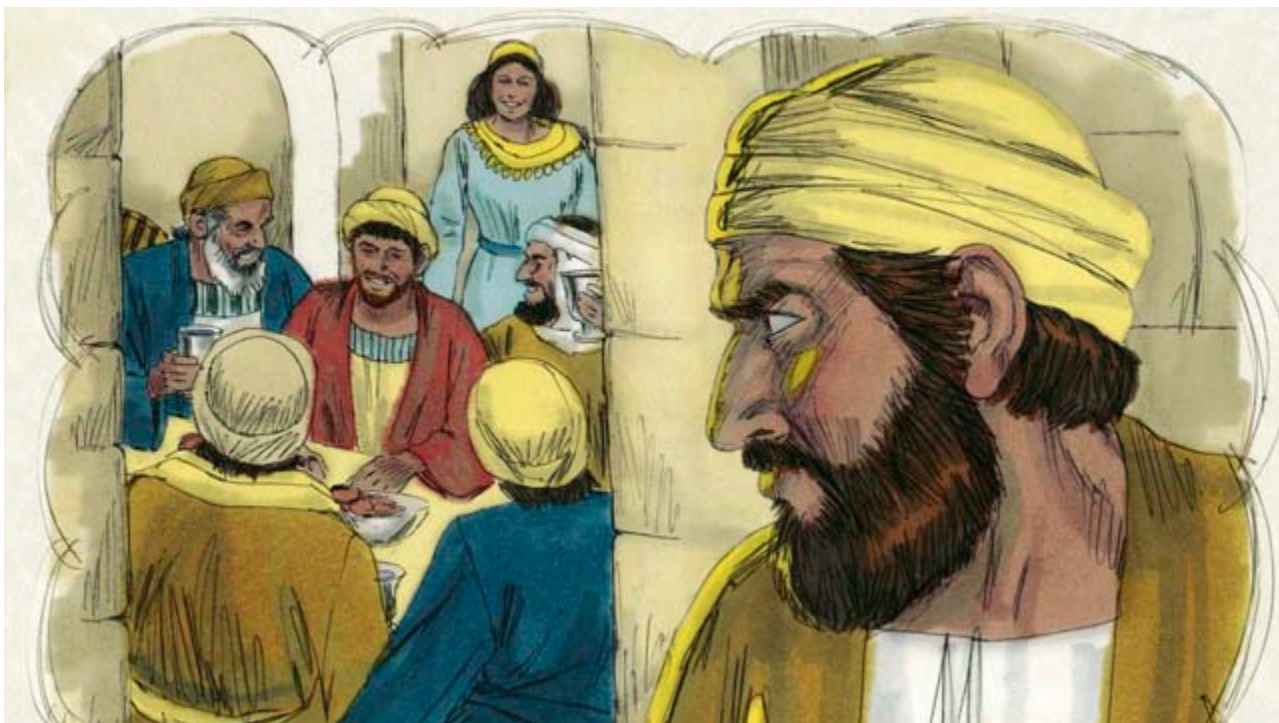
پس ویره مال باوه گت اری. هنی ا مال دویر بی که باوه او دیی تی نو دلی و حال او سیت نو شن ویره او دوتی، گرت ا بخل نو ماچ کرد.



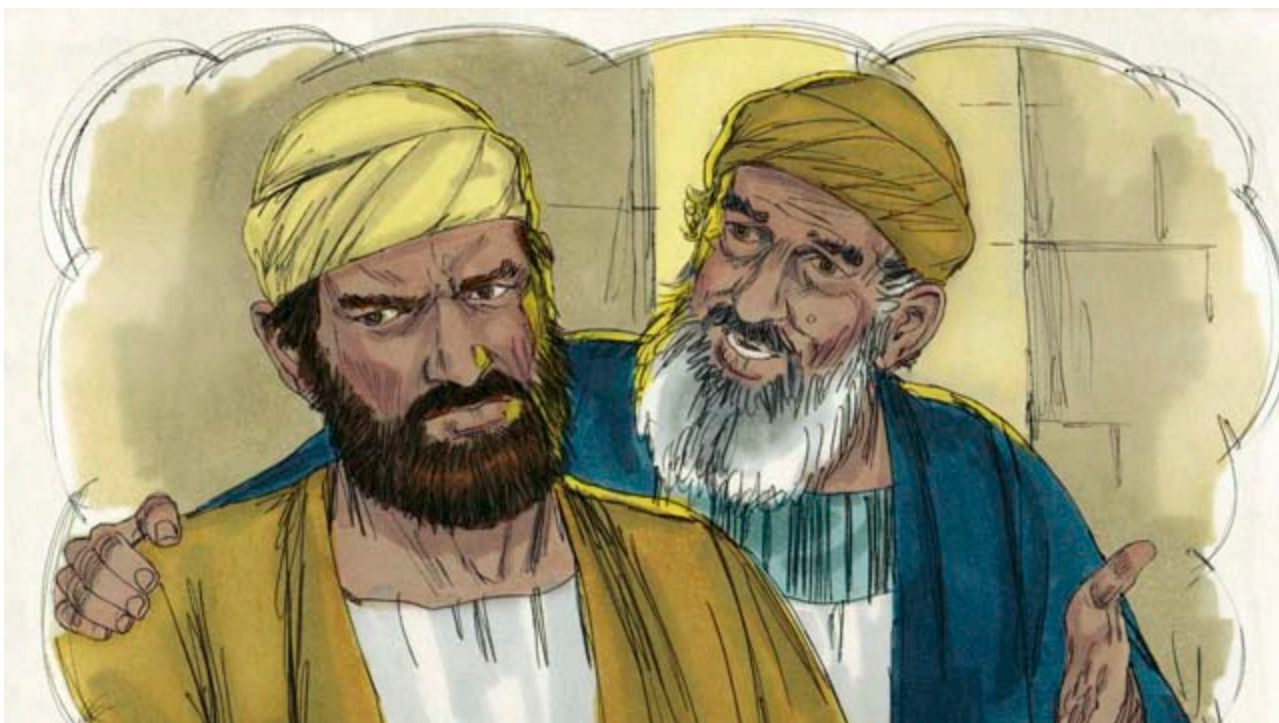
گر و باوه وت: «باوه، م ا حق تو نو ا حق خدا گناهم کردی نو د لیاقت نیرم که گر تو بوم.»



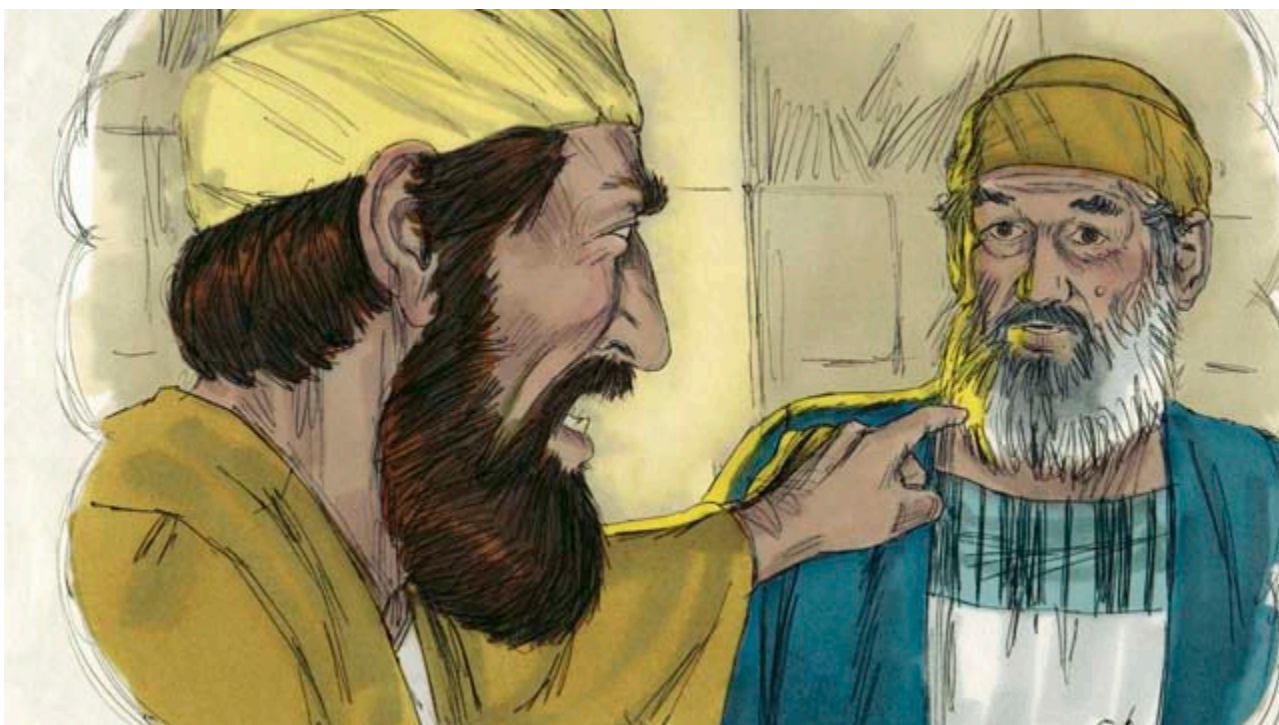
أما باوه و يكي ا خدمتكارل وت: «زويى بون ئو بىترين كراس ا مال بارن ئو پكن ا ور گرم. انگشترى ا دسى ئو كلاشى پكن ا پائى ئو گوئر مسى بارن، سر بورن تا ميمونى پگريم ئو شادى پكيم. آره يه كه ابي گرمه، مردى ئو ايسه زنى بى يه. كم بوى ئى ئو ايسه اوم هنى بيا كرى.»



آسه، كل اون ميمونى گلنگونى برپا كرى. چى ئى ئگدرىائى كه گر گلنگتر كه ا كار آر سر زى ارمگيردى ا مال، دنگ ساز ئو دس ئو دنگ كرىن شىفتى ئو كنجاو بى كه چه اتفاقى كتى.



وختی کُر کلنگتیر فیمی که ایی میمونی ئه و خاطر اُورگیردین برائی و مالّه، عصبونی بی ئو ئگستی بچو ا مال. باوه هت ا در ئو ا اُو خواهش کردی که با ا مال ئو ا میمونی شیرکت بکه، اما اُو درخواست باوه قبول نکرده.



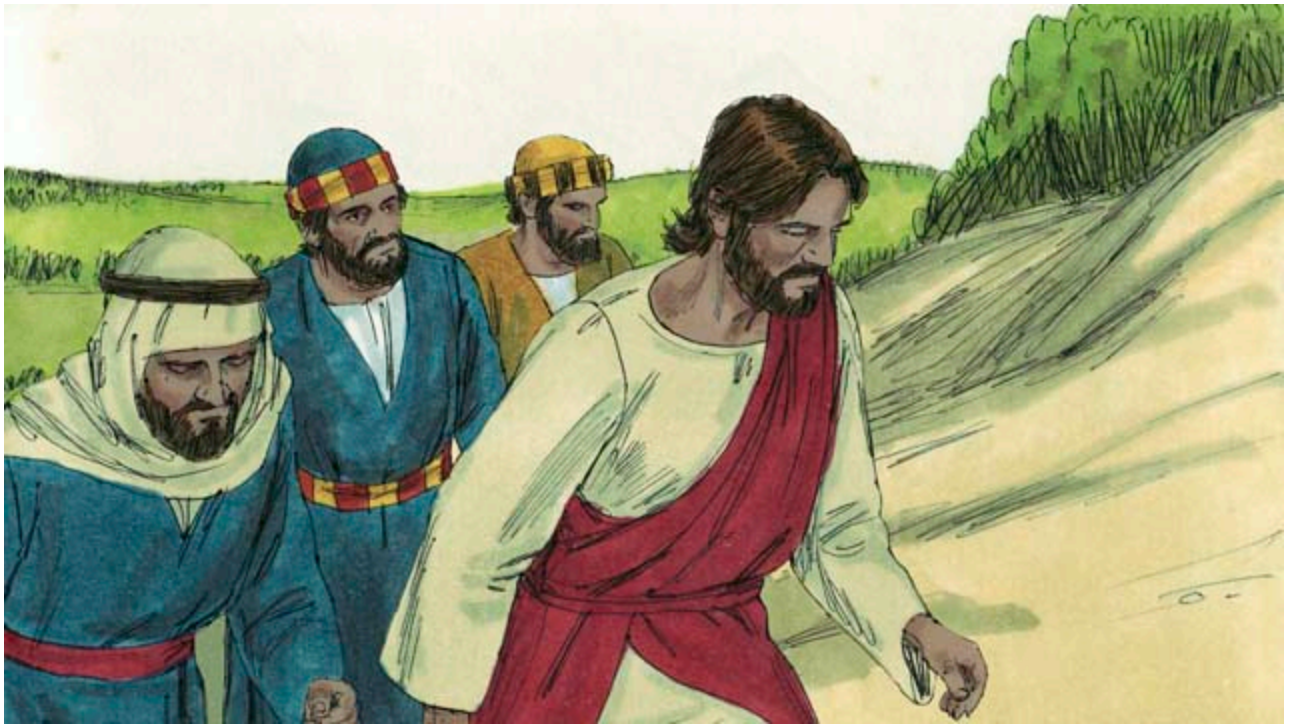
کُر کلنگتیر و باوه وت: «کُل ایی سالّه و وفاداری و تو خدمتم کرد! هرگز ا فرمونت سرپیچیم نکرده ئو ا کُل ایی مدته، حتی په ئویشکتی هم نیا ا م تا بئویم و گرد دوسلم میمونی بگرم. اما ایی گرته، ثروت تو ا ریل گناهی خرّوم کردی ئو ایسه که اُورگیردی سه مال، بئترین گوئر مسیت ارنی سر پزی تا میمونی ئی بگری.»



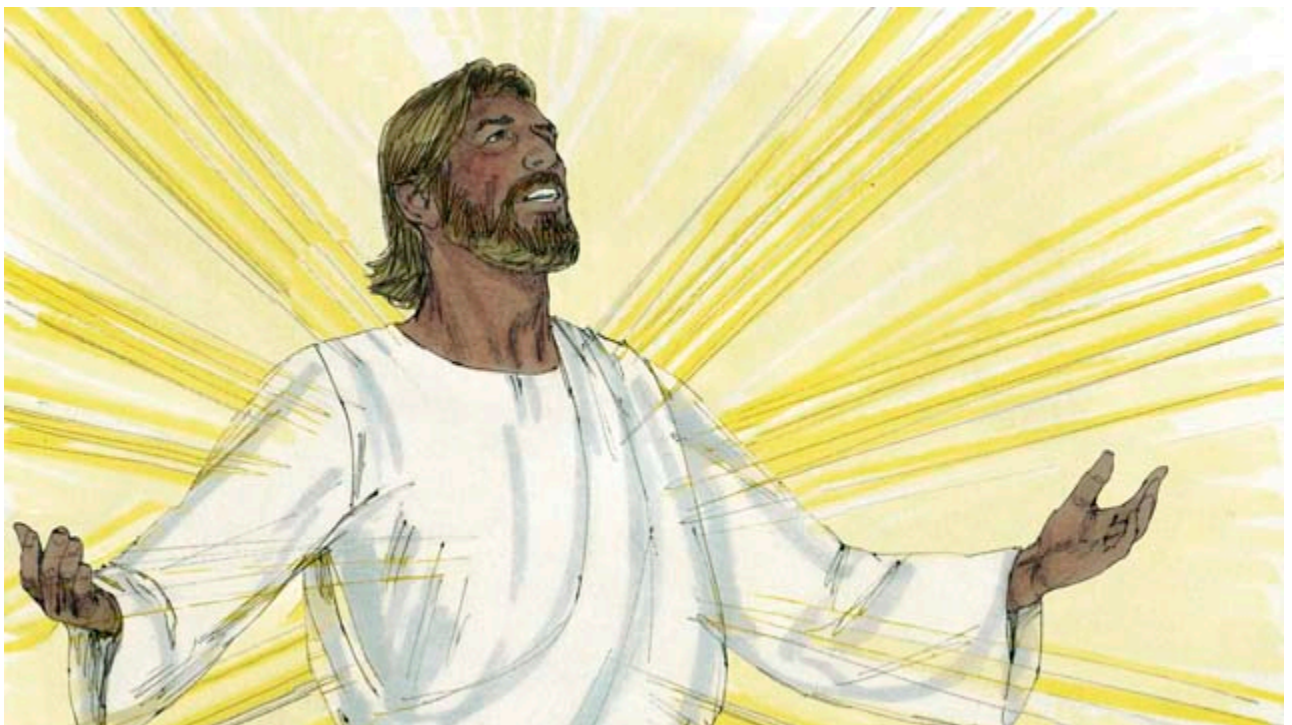
باوه جُواو داتی: «کرم، تو همیشه هاین آر تک م ئو هرچی دیرم هین ئونه. اما بیتترین کار یه سه که ايسه میمونی پگرم ئو شادی پکیم،
آره یه که پرا تو مردی ئو زنی بی، گم بویئی ئو پیا بی.»

داستانی گیریا اکتاؤ مقدس: (انجیل لوقا فصل ۱۵ آیهل ۱۱ تا ۳۲)

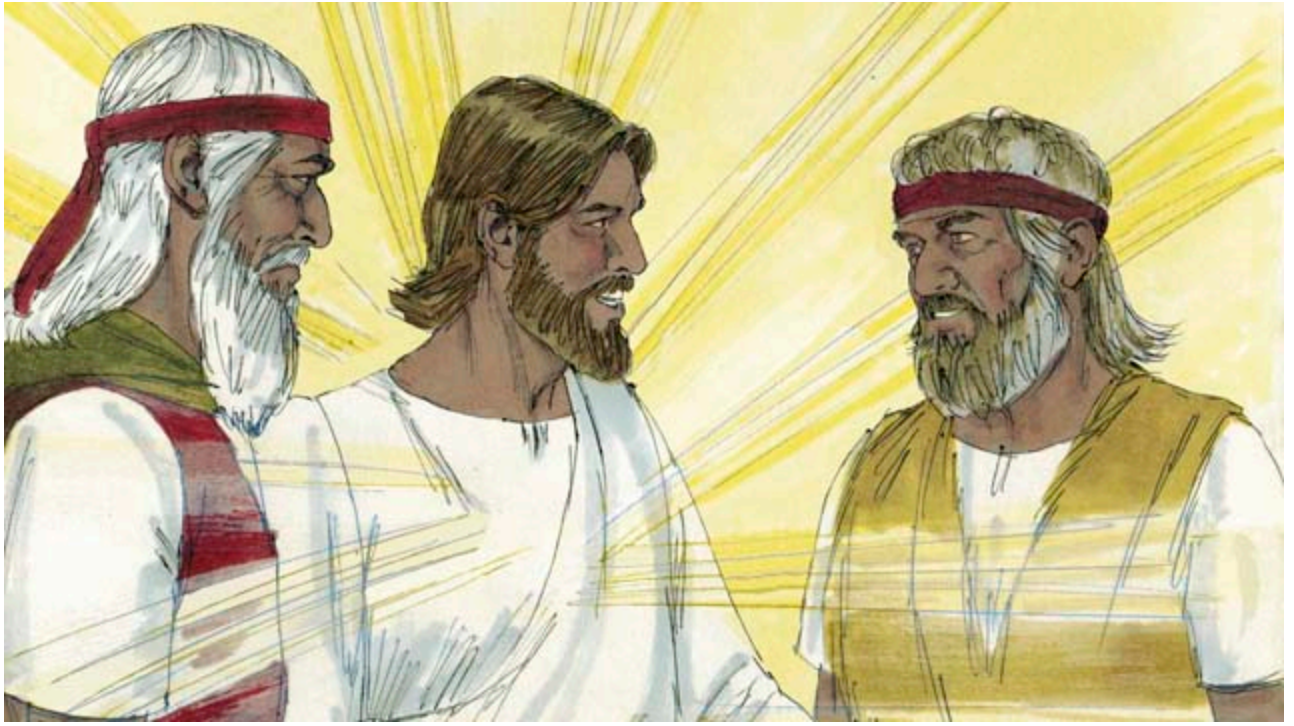
٣٦ - عَوَض بِيْن قِيَاْفَه مَسِيْح



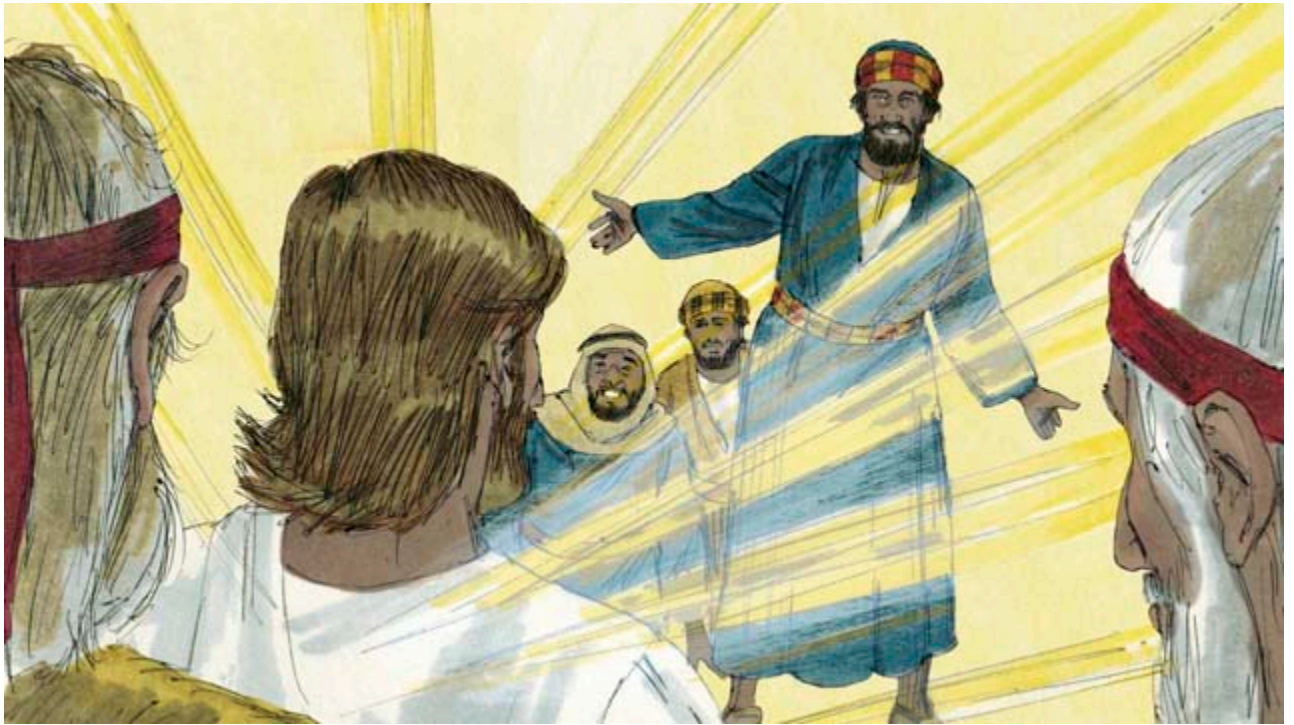
په روڙ، عیسی سه نفر ا شاگردلی یعنی پتس، یعقوب ئو یوحنا اورداشتی ئو پردی ا سر گوی پلنگی تا و گرد یک دُعا پکن. (یوحنا کی عیسی تعمید داتی، کسی تره)



ا موقه دُعا، رویی عیسی چی هوئر ئویزونی بی ئو لباسی چی نویر اسی بی. ا طوری اسی بی کی آر سر زمی چی اوه پیا نماو.



آسہ موسیٰ نو ایلیا پیغمبر ظاهر بین. ایی پبالہ، صدها سال ورہ ایی اتفاقہ آر رویی زمی زنی پوئہ مکرد. اُون و گرد عیسیٰ ا بازہ مرگ او کہ و زوینی ا اورشليم پيشه مهت، صُبُو کُرد.



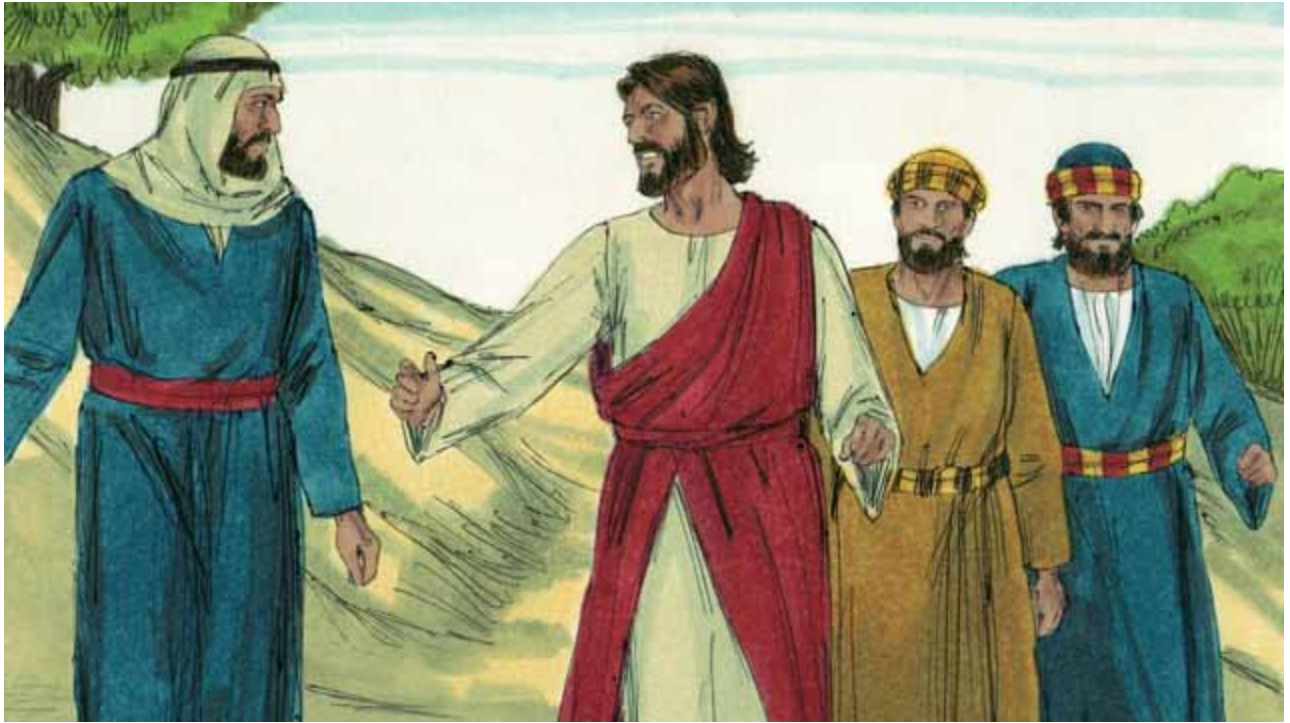
وختی کہ موسیٰ نو ایلیا و گرد عیسیٰ صُبُوئہ مکرد، پترس و عیسیٰ وت: «چه خوئہ کہ ایمہ هایم آر ایرہ. اجازه بی سیه کولا پسازیم؛ یکی آرہ تو، یکی آرہ موسیٰ نو یکی ہم آرہ ایلیا.» پترس نمز انستی کہ چه موشی.



هَنی حَرَف پَتَرَس خِلاص نُویئی کِه اُور نُویرونیئی هَت ا هُوار نُو اُون کِرتی ا وَر نُو دَنگی اژنی رَسی کِه: «بِه سَه کُر عزیز م کِه ا اُو راضیِم. وَ حَرَف اُو گوش بِن.» سِه شاگرد ا ترس کِتن اَر رَمی.



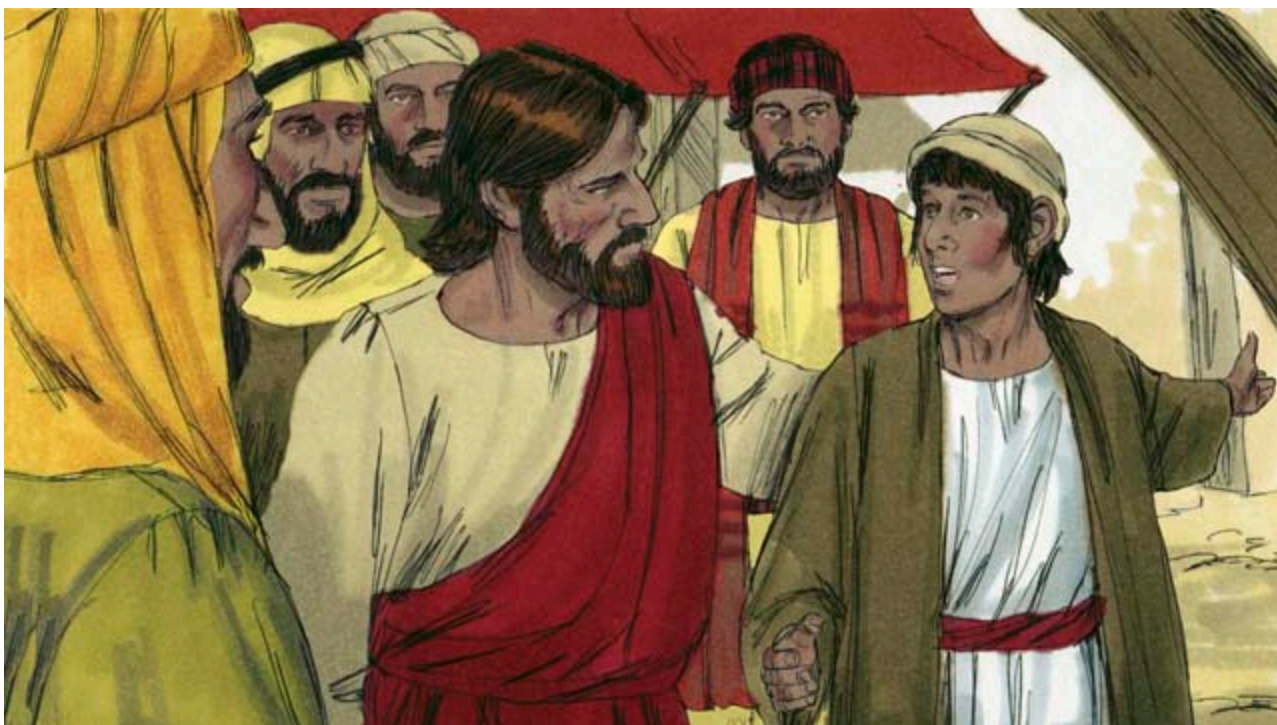
عیسی دَس نیاتی اَر اُون نُو وِت: «هیز کن نُو زیلُتو نچو.» وَختی کِه اُون سِیل کُل لائونی کِرد، جُز عیسی کسی تَرُو ا ورَه نیی.



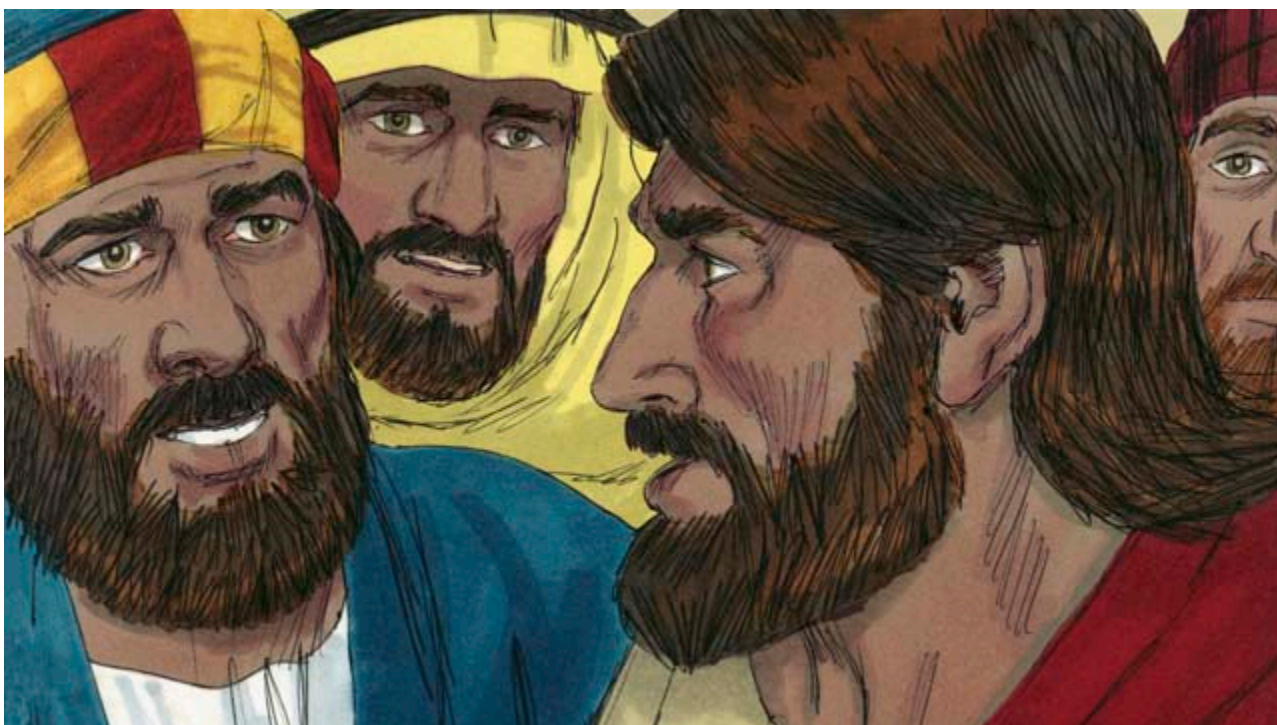
عیسی ئو آسپه شاگردہ اورگردین آ هوار گوی. آسپه عیسی و اون فرماش کردی: «ایسه ا اوہ که دیتو و کسی چئی نوشن. م و زویتی ممرم ئو دوارہ زنیاموم. دما اوہ متونینو و باقی بوشی ئو که چئو دی.»

داستانی گیریا ا کتاو مقدس: (انجیل متی فصل ۱۷ آیہ ۱ تا ۹، انجیل مرقس فصل ۹ آیہ ۲ تا ۸، انجیل لوقا فصل ۹ آیہ ۲۸ تا ۳۶)

37- عيسى ايلعازر زنيا مكه



بيائي بي وَ ئوم ايلعازر، اُو ئو دو خوپه مريم ئو مرتا، ا دوسل نزيك ئو ئومگيوني عيسي بين. يه روژ، عيسي شيفتي كيه ايلعازر فزه بيماره. وَختي عيسي ابي خوره شيفتي، وت: «ايي بيماري يه باعث مدين او نمو بلکه گلنگي ئو جلال خدا، آره باقي، ا اوه ديارى ئه ماو.»



عيسي وَ يه كيه اُون دوس داشتي، دو روژ هني ا جائى كيه بي، من. دُما آ دو روژه عيسي وَ شاگردلي وت: «بورن اورگيرديم ا يهودي يه.» اما شاگردل وئو: «ا استاد، هر ابي چن روژ پيشه بي كيه مريم يهودي يه مگسئو تو پگوشين!» عيسي ا جواوؤ وت: «دوس ايمه ايلعازر خوئتي ئو م بايس او هيز دم.»



شاگردل عیسی جُواوُ دا: «خداوندا، آر اُو خُوئتی، حالی بیتره ماو.» آسه عیسی و روشنی وت: «ایلعازر مردی. خوشحالم که آر وره نُوئیم تا هومه بئونیئو و ایمان باریئو.»



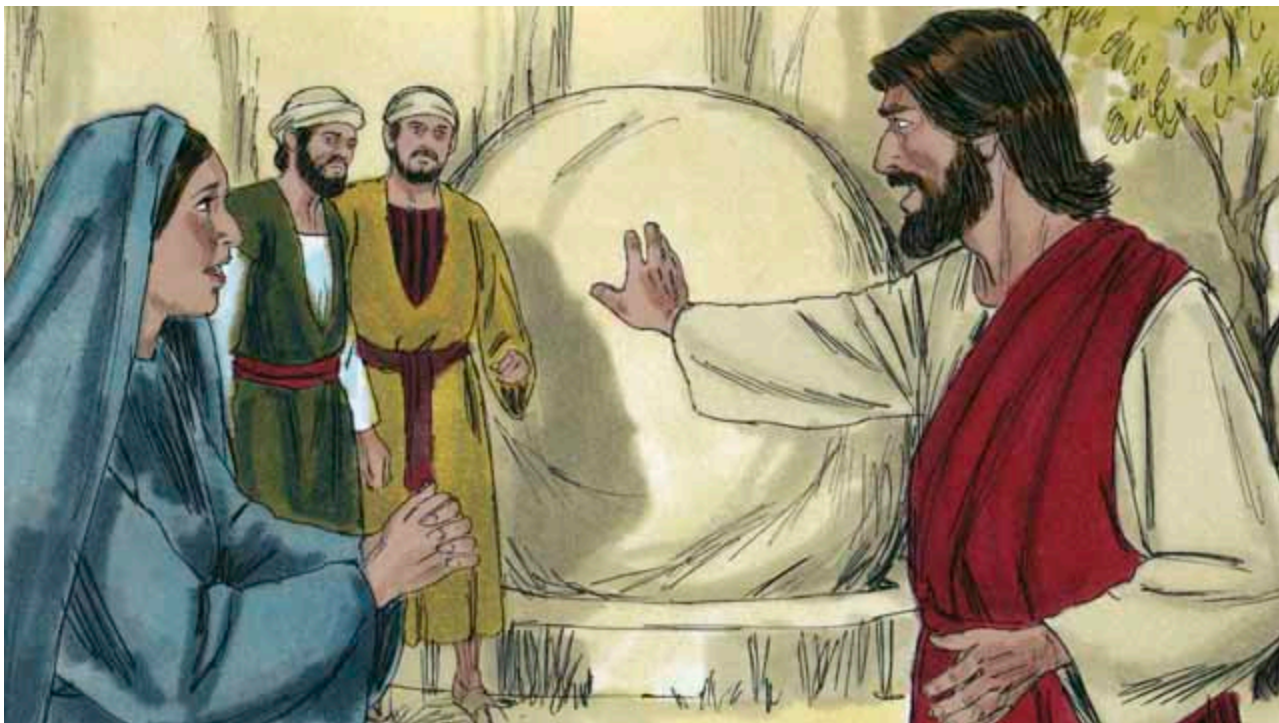
وختی عیسی رسی آشیری که ایلعازر اژّه زنییه مکرد، چوار روژ اِ مَرین ایلعازر گُذریائی. مرتا چِ اِئوا عیسی ئو وت: «سرورم، آر ایره بین، پرام نِمَرد. اما مِ ایمان دیرم هر چی که تو اِ خدا بَنت، و تو موخشی.»



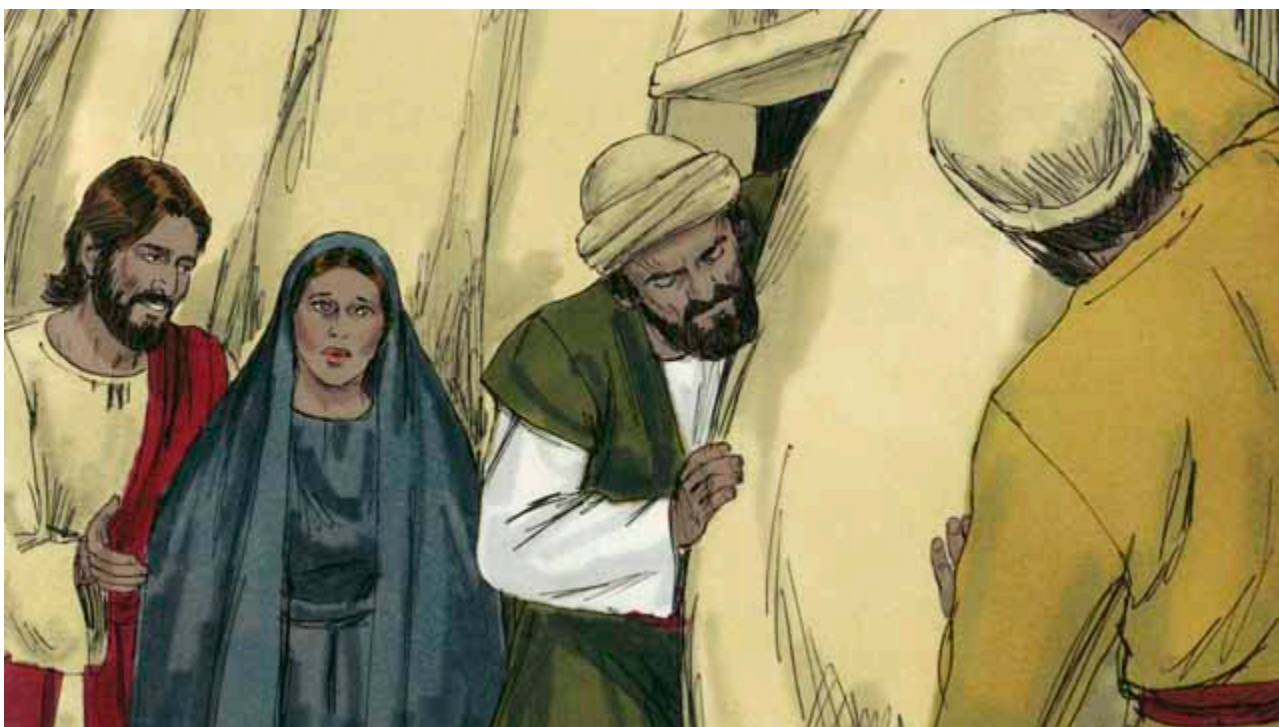
عیسی جَوَّو داتی: «م قیامت، ئو زنی یم. هَر گس و م ایمان باری، حتی آر بمری، زنی ماو. هَر گس و م ایمان باری هرگز نَمیری. آیا و ایی گفته مَنه ایمان دیری؟» مرتا جَوَّو داتی: «بله استاد، م ایمان دیرم که تو مسیح، پسر خدائی.»



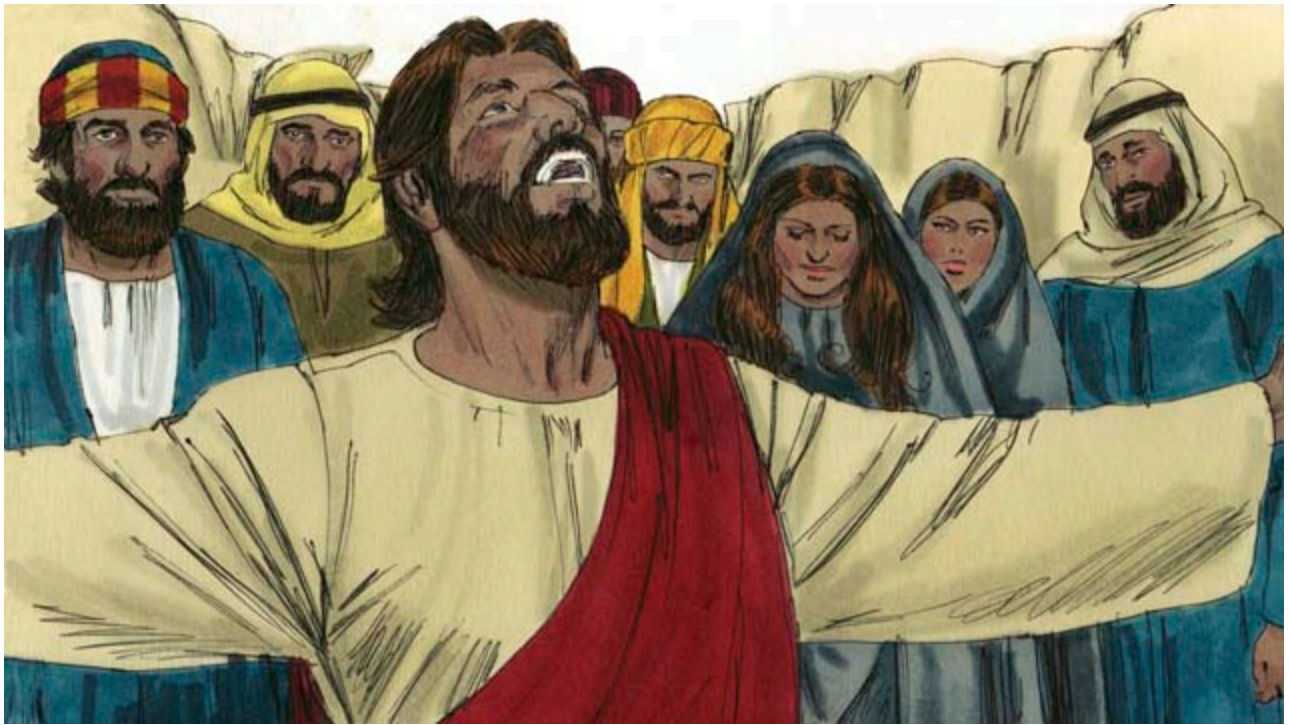
آسه مریم رسی آیه عیسی ئو گت آر پال او، ئو وت: «سرورم، آر ایزه بین، برام نَمرد.» عیسی ! اُون پرسی تی: «آر کو خاکشو کردی؟» اُون جَوَّو دا: «ا په مقبره. بو ئو بُوین.» آسه عیسی گریویا.



فُور ايلعازر اِشگفتی بی که بَرَد کِلنگونی نیائی اَدم دَر. وَخَتی عیسی رَسی اَمقِیرَه وَ اُون وِت: «بَرَد پِئَن اِلا!». اَما مَرتا وِت: «چُوار روژ! مَرِدنی گُذَرِیائَه. ایسه د لَشی بو کِرده سی.»



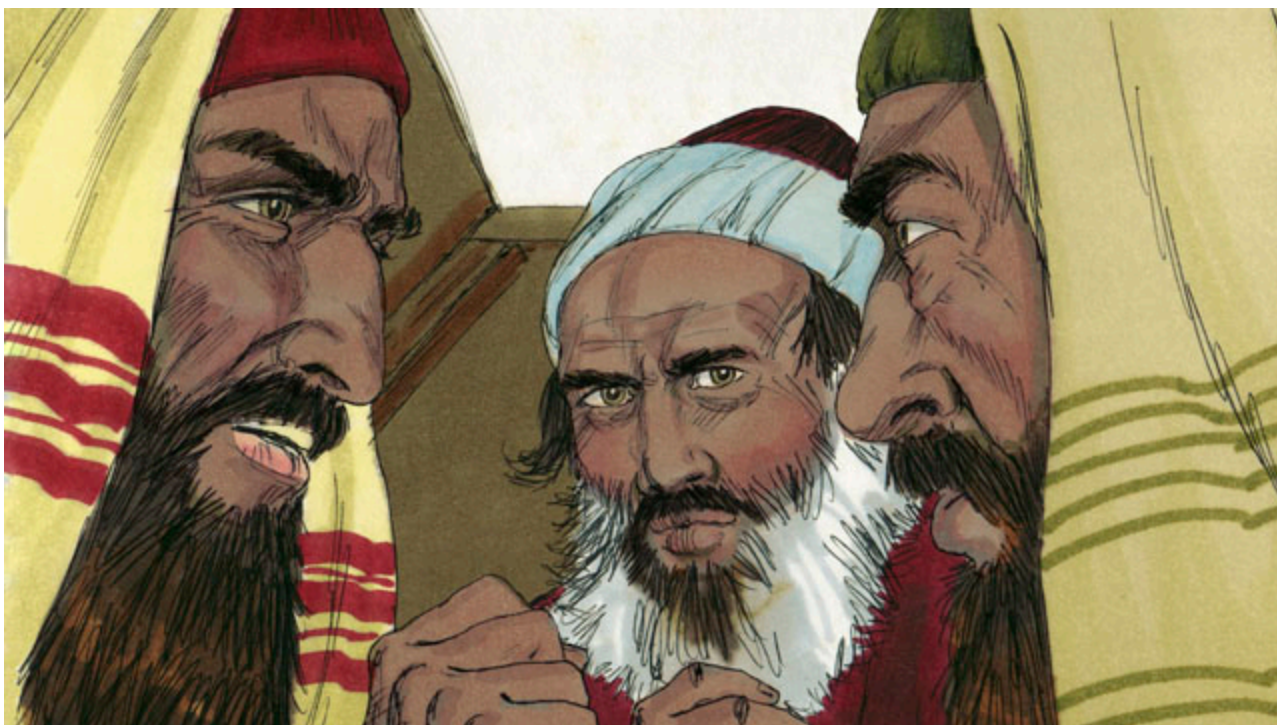
عیسی جُواو داتی: «مَر ثَوِئِم اَر وَ م ایمان باری جلال خدائِه مَوینی؟» وَ اِیی خاَطِرَه اُون بَرَدُو دا اِلا.



آسه عیسی سبیل آسٹو ڪردی ئو وٽ: «باؤه، تو شڪرہ مگم ڪہ دنگ منہ مشٹوئی. مزانم ڪہ تو ہمیشہ گوشہ مین آم، ولی یتہ مہ و خاطر مَریمی ڪہ هان آر ایڑہ وٽ، تا ایمان بارن ڪہ تو مینت ر ڪردی.» آسه و دنگ پلنگ فرماش ڪردی: «ایلعازر، بو! در!»



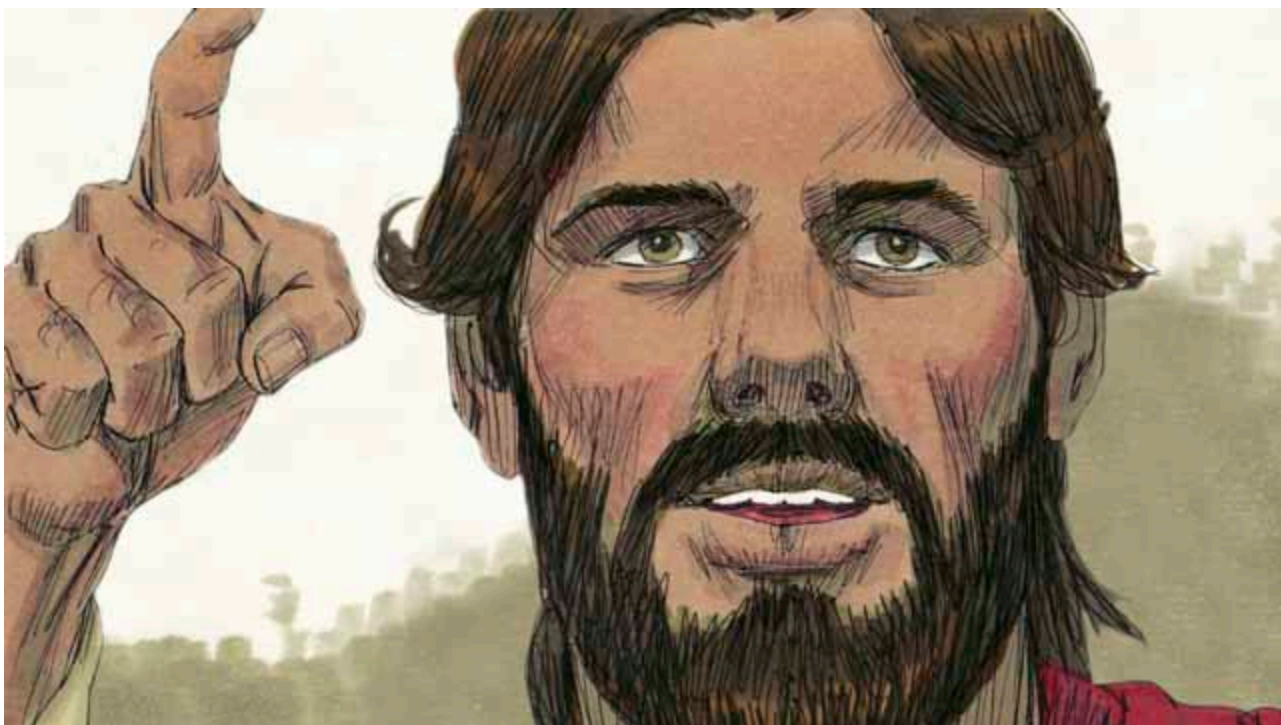
ایلعازر، اِ حالی ڪہ بدنی اِ گفن پچیاڻی، اِ فور هت اِ در. عیسی و اون وٽ: «واز گنی تا پٹونی ری بچو.» فَرہ اِ یهودیل آرہ یتہ ڪہ ایی مُعجَزہ نونہ دیی، و عیسی ایمان و آورد.



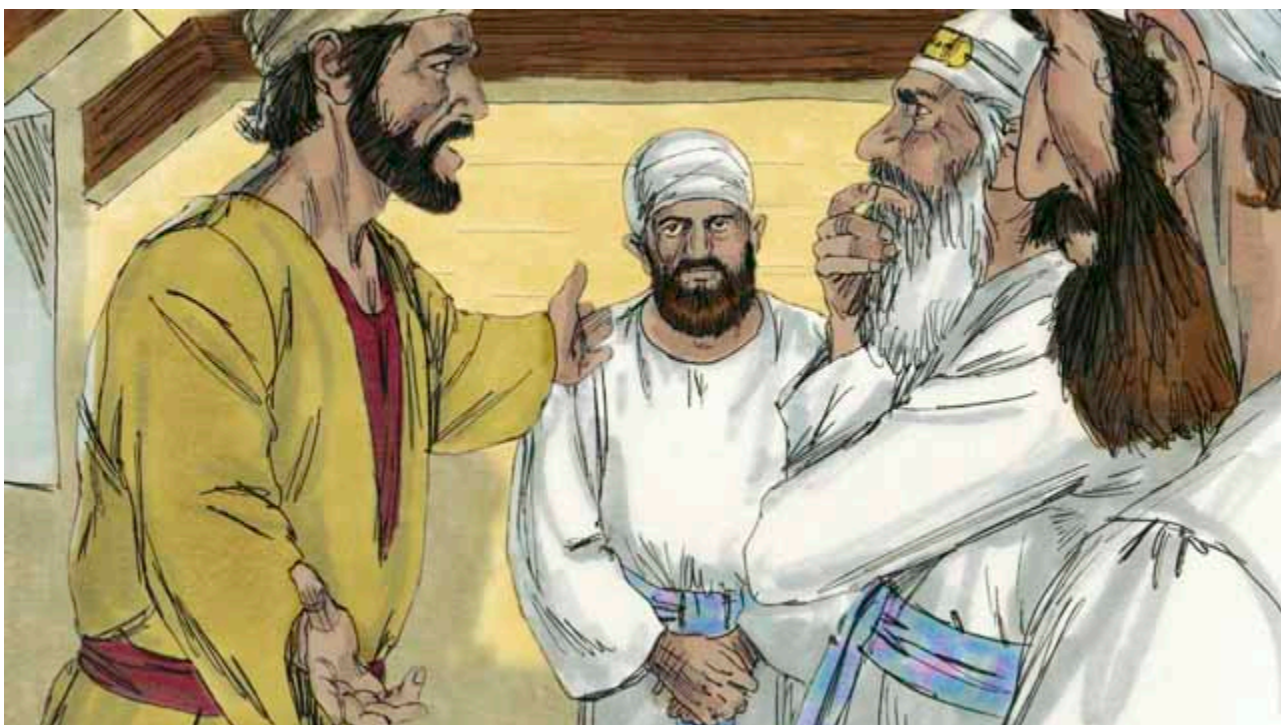
أما سران مذهبی یهود حَسُوبِیْ یُو کِرد، پس وَ دُور یَک جَم بَین تا نَخْشَته قَتْل عِیسی ئو ایلعازَر پِکِشِین.

داستانی گیریا اِکْتَاو مقدس: (انجیل یوحنا فصل ۱۱ آیهل ۱ تا ۴۶)

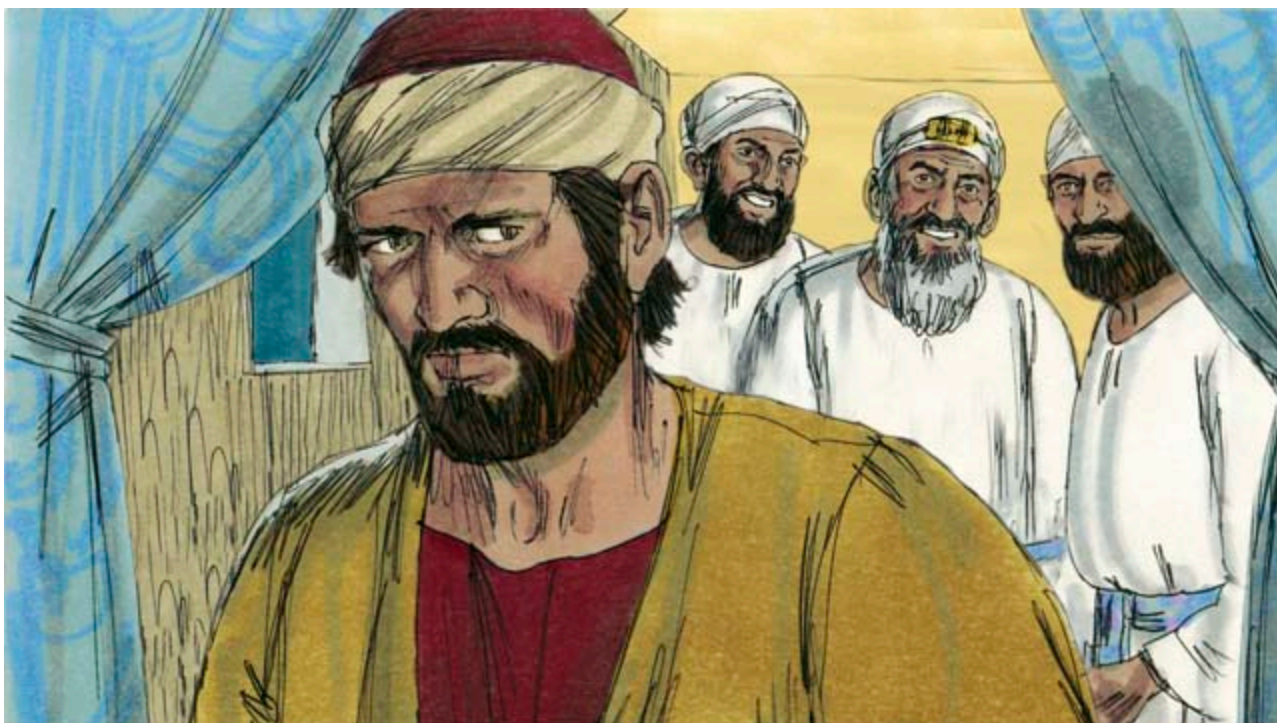
38- خيانت و عيسى



يهودىل هر سال، عد پسخ ميموني ئونه مگرت. ابي ميموني، و ياد اوھ بى كه چطور خدا صدها سال پيش، باول اُون ! بتي مصر نجات دايي تي. نزيك سه سال دما اوھ كه عيسى شرو و موعظه نو تعليم كل مريم كردي، و شاگردلى وت كه منتي عد پسخ و گرد اُون ! اورشليم ميموني پگري، نو، او وت كه ! وره مگوشي ري.



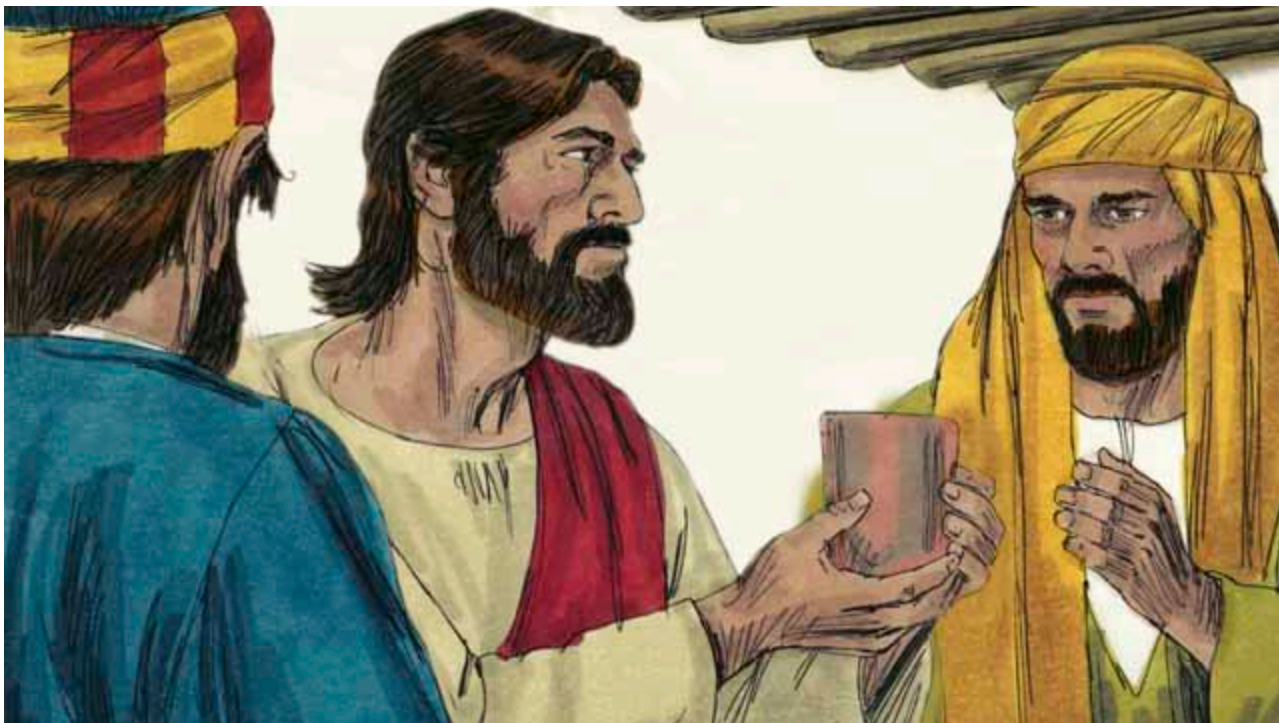
يهودا يكي ! شاگردل عيسى نو خروندار دسه شاگردل بى. بيشتر موقل هم ! ا پويله موزيتي. دما اوھ كه عيسى نو شاگردلى رسين ا اورشليم، يهودا چى آ ته كاھنل كلنگ يهود نو پيشهاد او دائن عيسى ! جا گرتن پويل داتي ا بينو. او مزانستي كه رهبرل يهودى، مسيح بى ئن عيسى باور نرن نو مگستو او مگوشي ري.



سران مذهبی یهود و رهبری کاهن کلنگ، آره خیانت یهودا ئو تحویل داین عیسی و اُون، سی سیکه نُقَره ئو دا آبی. دُرس هَر آ طَوَره کِه پیغمبرل پیشگویِ ئو کردی. یهودا قبول کردی ئو پویل گرتی ئو گت اری. اَ وَخْتَه اُو و دُم فرصتی بی تا عیسی تسلیم کِه اُون.



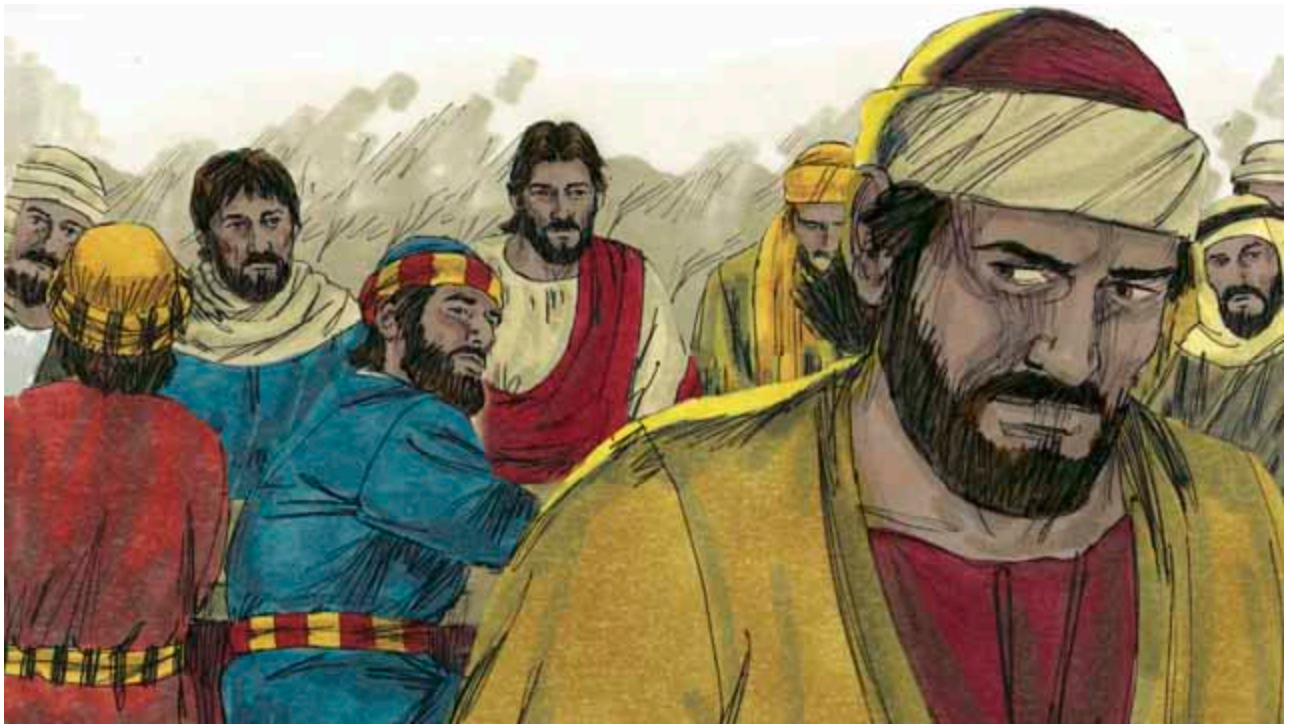
عیسی ا اورشلیم، عد پستخ و گرد شاگردلی میمونی گرتی. موقه خوارین شوم پستخ، عیسی ئو گرتی، گت گت کرد ئو وت: «بگرن ئو بیرن، یه بدن مئه کِه آره هومَه مدّری. یه و ویر م بارن آجا.» و هونَه، عیسی وت کِه و خاطر اُون گیونَه می ئو بدنی آره اُون قربانی ماو.



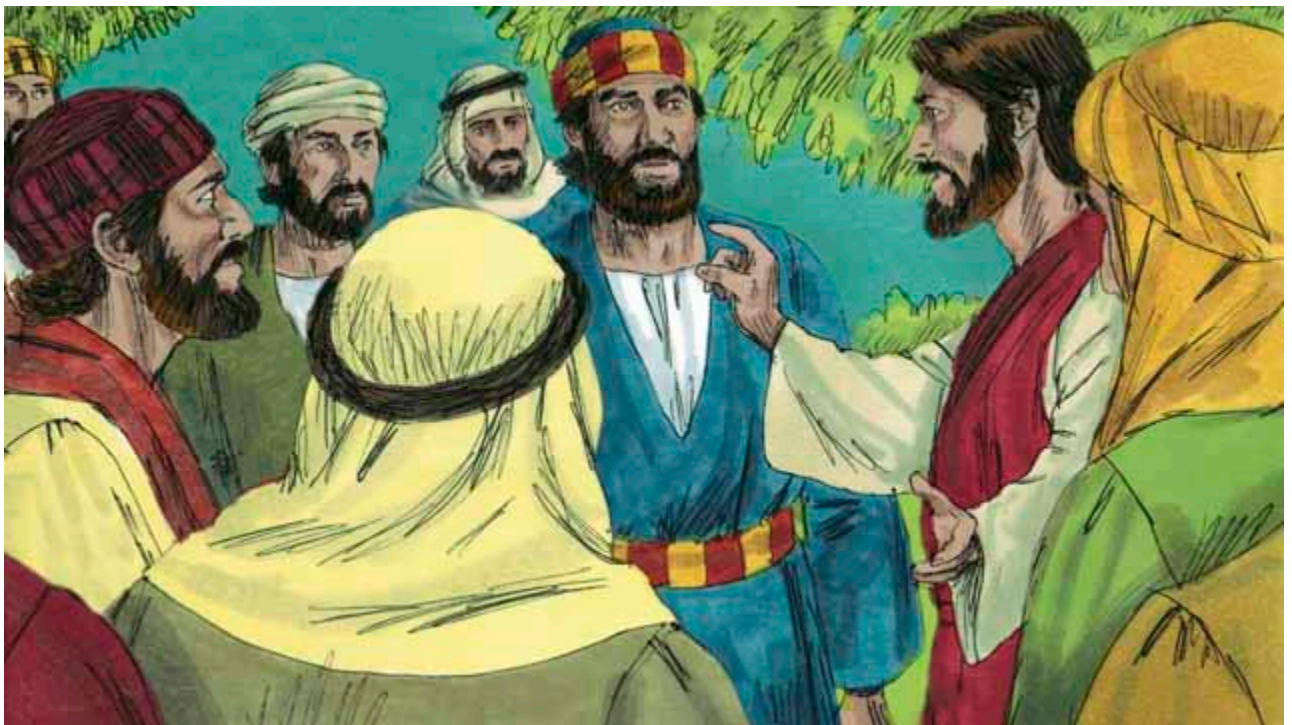
آسه عیسی جوم شیراوی گرتی نو و اون وت: «یه خوین م! عهد جدیده که آره آمرزش گناهل هومه مرشی، آره بیرنی. ایی کاره! اینده و ویر م آنجوم دن.»



آسه عیسی و شاگردل وت: «یکی! هومه و م خیانته مکه.» شاگردل آچن نو پرسینو که چه کسی دس آ هونه کاری می. عیسی وت: «اوه که ایی گپ نونه! م مسی نی، خیانتکاره.» آسه نو داتی آ یهودا.



دُما آوه كه يهودا ئون اورداشتى، شيطان چى ا ئوم او. او چى آتہ سران يهود تا آره دسگيرى عيسى كُمو د. يُونه كَل ا شَو اتفاق كت.



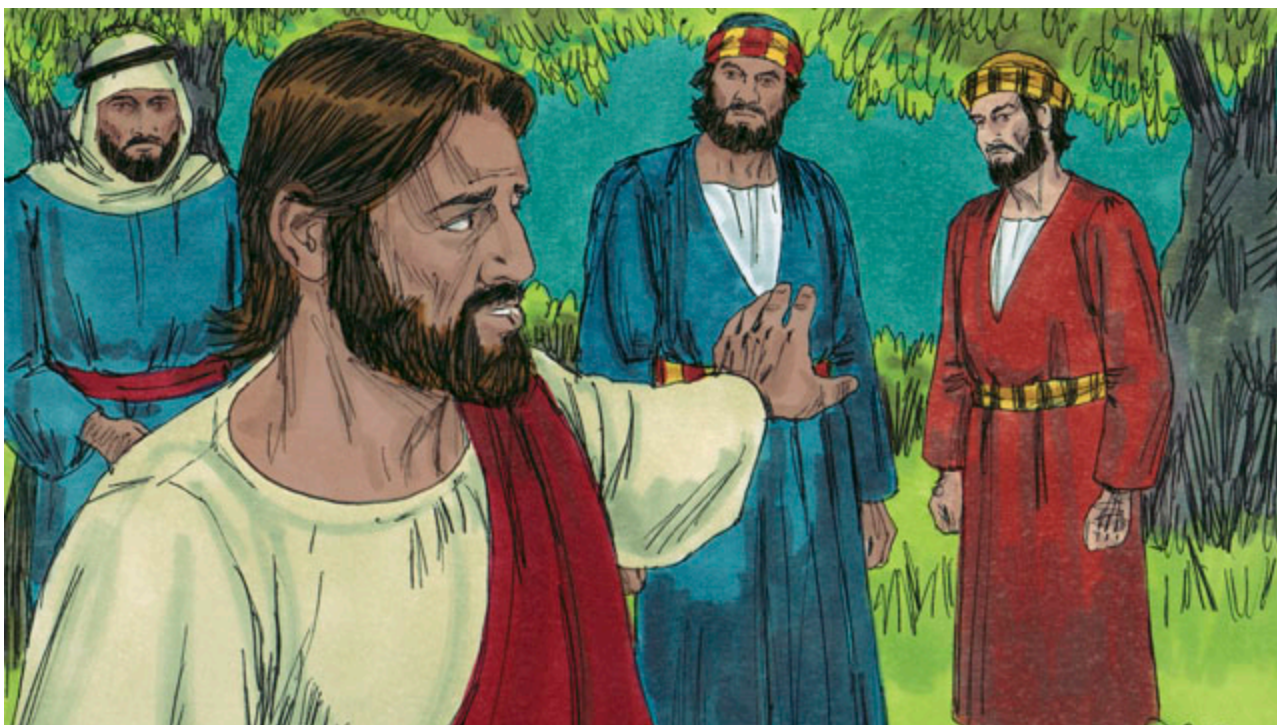
دُما ئو خوار دِن، عيسى ئو شاگردلى چن ويره كوى زيتون. عيسى وت: «امشو هومه كَل م تنيا مليئو. آره يه كه نويسرياته: «مَنم آر شُون نو كَل مىل ثوبنا مون.»



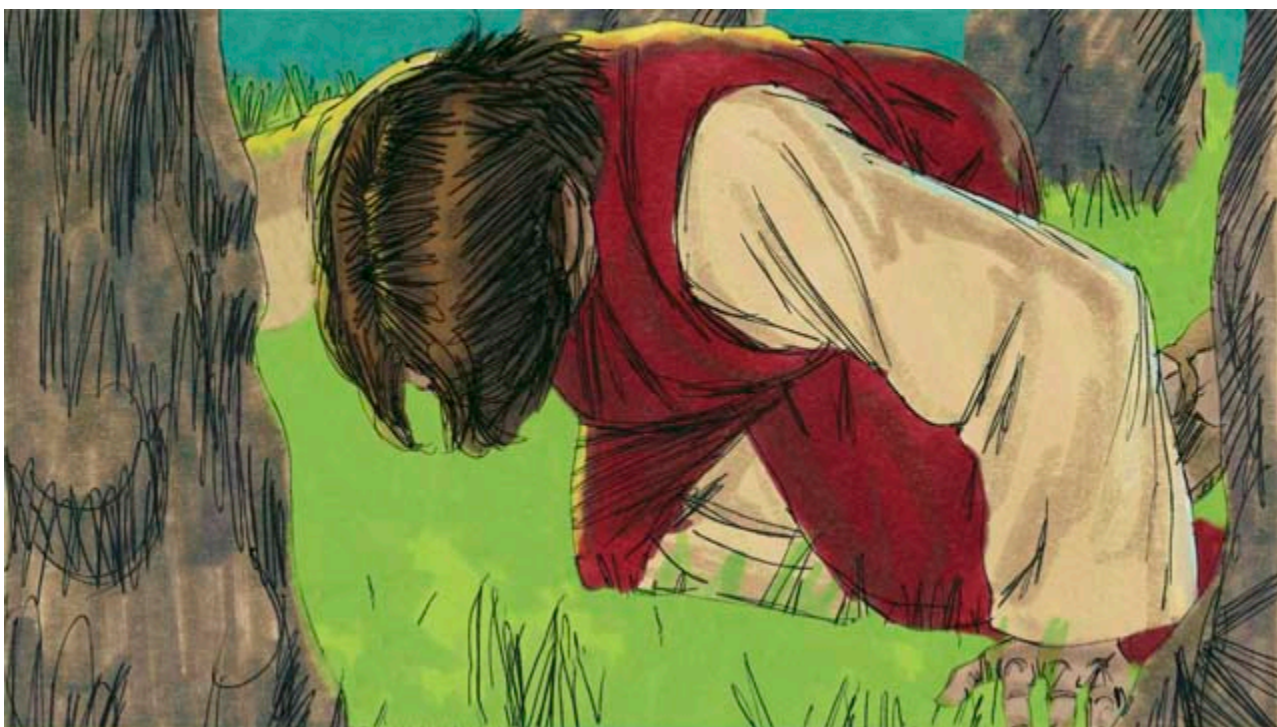
پتروس وت: «حتی آر کُل اِته تو یچن، م ایی کاره نِمکَم.» عیسی و او وت: «شیطان مِنتی کُل هومَه پِکِه آ هین وژ، اما م آره تو دُعَام کرد تا ایمانِت اِ بِنن نَچو. و ایی وجوده، امشُو، وره بُونگ کَله شیر، تو سه کُل حاشا مَکی کِه مَنه مَشناسی.»



پتروس و عیسی وت: «حتی آر پِرم، اِ تو حاشا نِمکَم.» باقی شاگردل هَم هُونهئو وت.



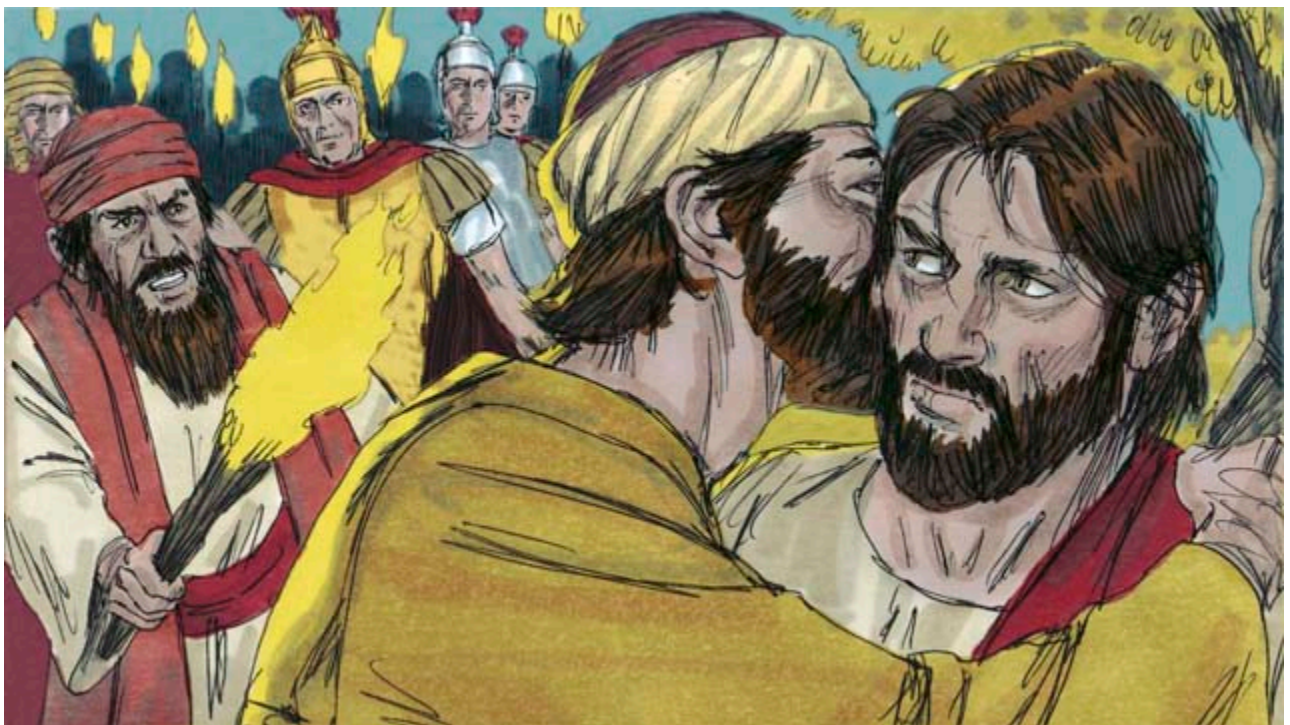
آسه عیسی نو شاگردلی چن آ باخ جتسیمانی. عیسی و اون وت دُعا بکن تا شیطان نئونیی وسوسهئو کِه. آسه اِته اون چي آ جا خلوتی تا دُعا بکِه.



عیسی بیه گِل هُونه دُعا کردی: «اِ باوه م، آر ماو، اجازه بی کِه اِیی جوم رَنجه ننوشم. اما آر ریئی هنی آره آمرزش گناهل آمل نییه، پس اراده تو آنجوم باو.» عیسی هُونه هول گرتی کِه عَزخ او چي تکل خوین بی. خدا فرشته ر کردی تا او تقویت بکِه.



دُما هَر گِل دُعا، عیسی اَوَرَمگِردی اَته شاگردلی، اَمّا مِی تی اُون هان اِخاَو. گِل سِنم کِه اَوَرگِردی، وِت: «هیز کن، اِشاگرد خیانتکاره ها اَر اِیره.»



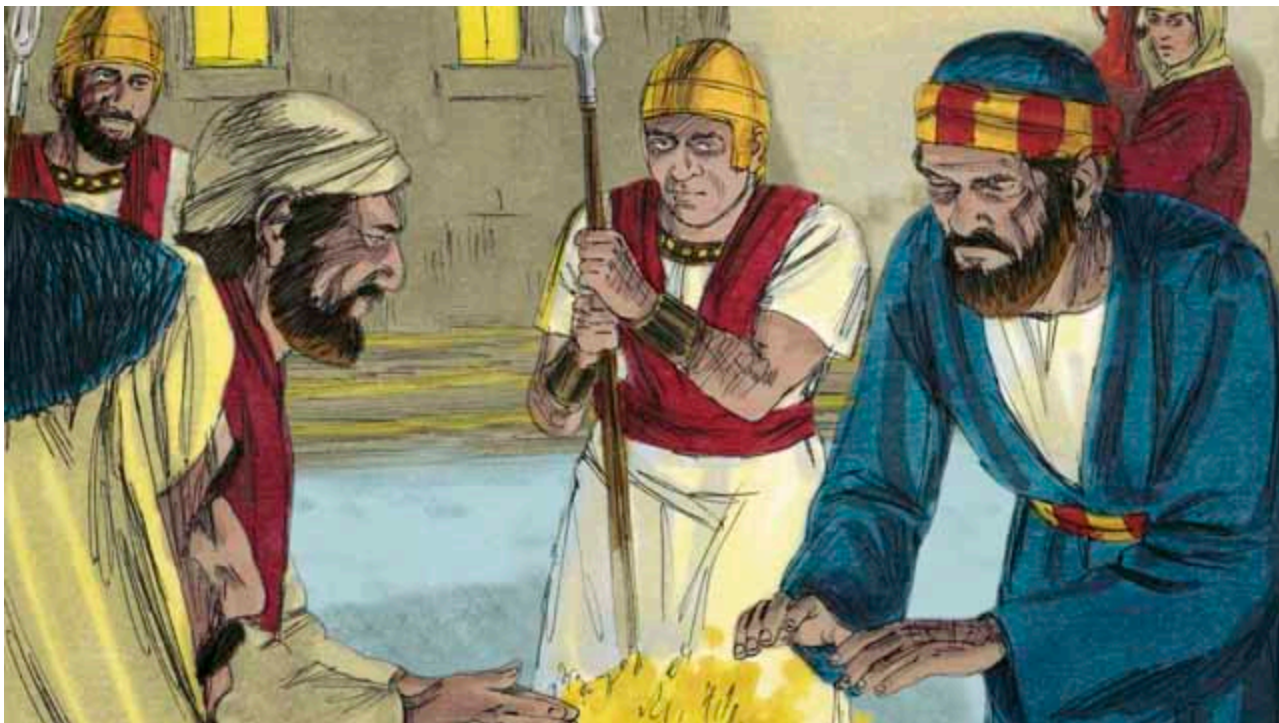
یهودا و گرد رهبرل یهود، سَروازل نو جَرخه کلنگی هَت. اُون و گرد وژو شمشیر نو گَرژو داشت. یهودا هَت ویره عیسی نو وِت: «سَلام اِ استاد» نو اُو ماچ کِردی. یِه نیشونه بی تا عیسی و سران یهود، اَره دَسگیری بِشناسینی. عیسی و اُو وِت: «یهودا، آیا و ماچی و م خیانتنه مکی؟»



زموڼی که سروازل، عیسی نو دسگیر کړد، پترس شمشیر وژ کیشی تی نو گوش خدمتکار کاهن کلنگ پری تی. عیسی و او وت: «شمشیرت غلاف که. م مټویم ا باوم بټم تا لشگری ا فرشتهل ر که ا کمکم. اما بایس ا باوم اطاعت بگم.» آسه عیسی گوش ا پیانه شفا داتی نو گل شاگردل گریزیان.

داستانی گیریا ا کتاو مقدس: (انجیل متی فصل ۲۶ آیمل ۱۴ تا ۵۶، انجیل لوقا فصل ۲۲ آیمل ۱ تا ۵۳، انجیل یوحنا فصل ۱۸ آیمل ۱ تا ۱۱)

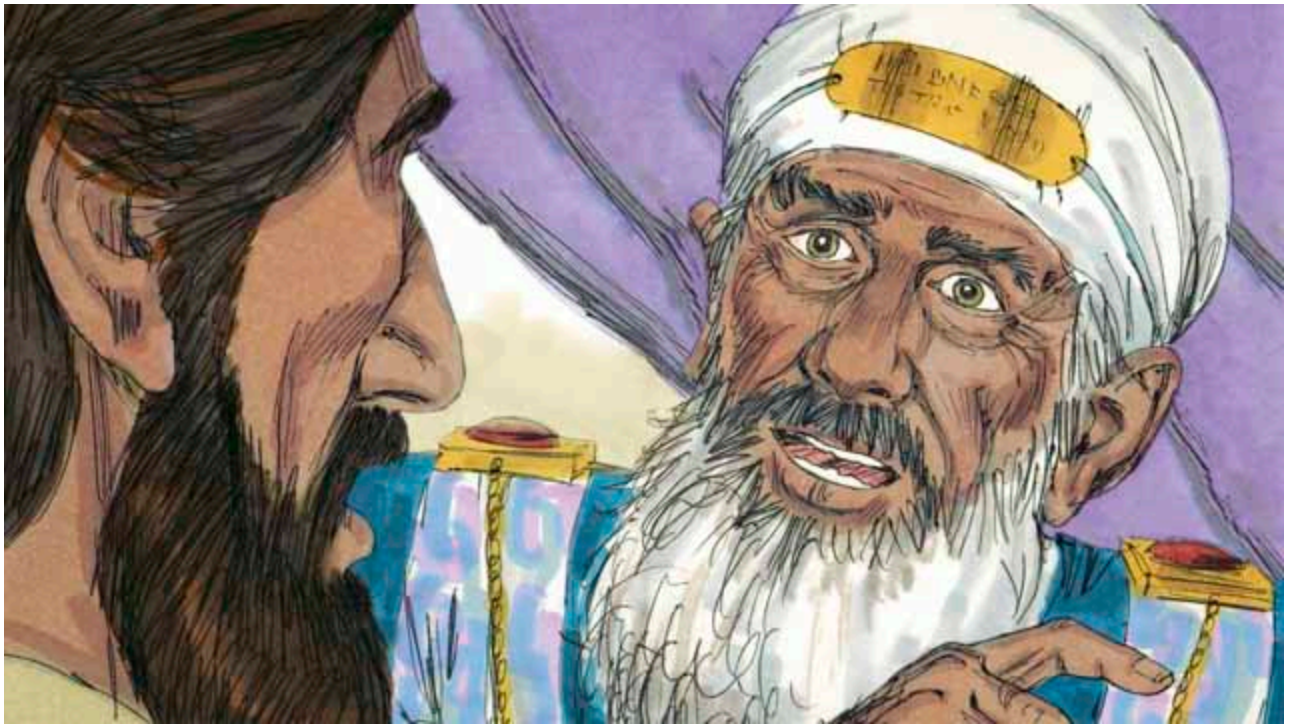
۳۹- محاکمه عیسی



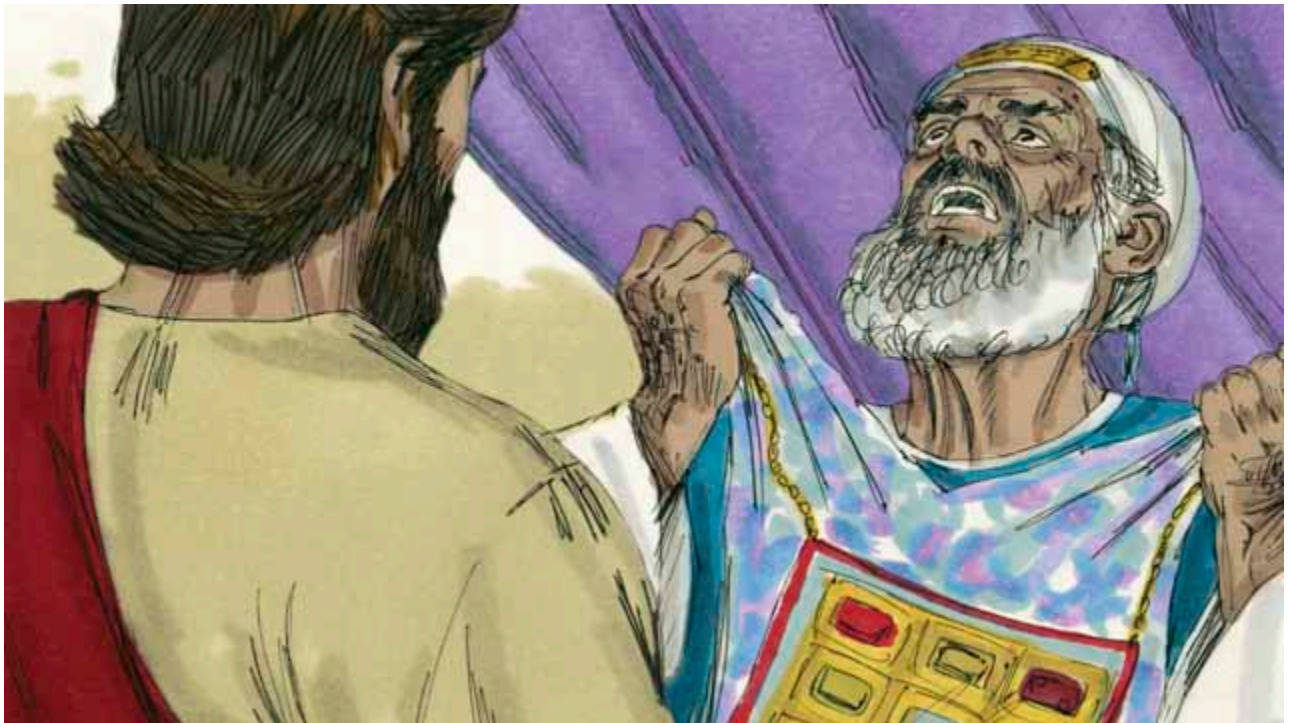
ا نیمه شو. سَروازل عیسی‌ئو برد ا مال کاهن کلنگ تا آژنی بازجویی بکِه. پترس هم ا دوبر و دم اُون مَهت. وختی عیسی‌ئو برد ا نَوم مال، پترس در ا مال آر گم اِگر هوسیا تا وژ گرم بکِه.



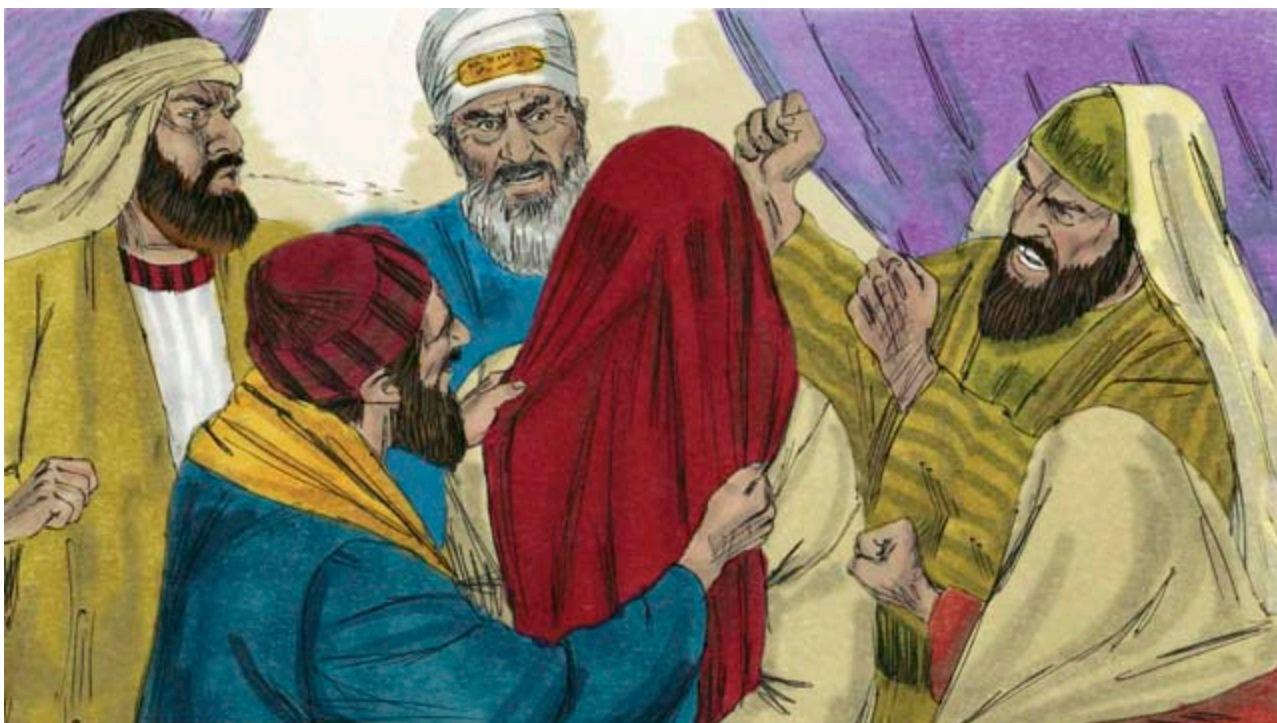
ا نَوم مال، سران یهود ا عیسی بازجویی‌ئو کرد. اُون شاهدل دُروزن فِرْمونی اُورد کِه تهمتل ناروانونی میا آر عیسی. اما، خرفل اُون و گرد یک، یکی نَویی، و ایی خاطره رهبرل یهود نئونستو گناهی آر اُو ثابت بکن. عیسی هم هویچ خرفی آر زُون ناوردی.



آخِر، کاهن کلنگ سبیل عیسی کردی ئو وِت: «وِ ایّمه بوش، آیا تو مسیح پسر خدا زنیئی؟»



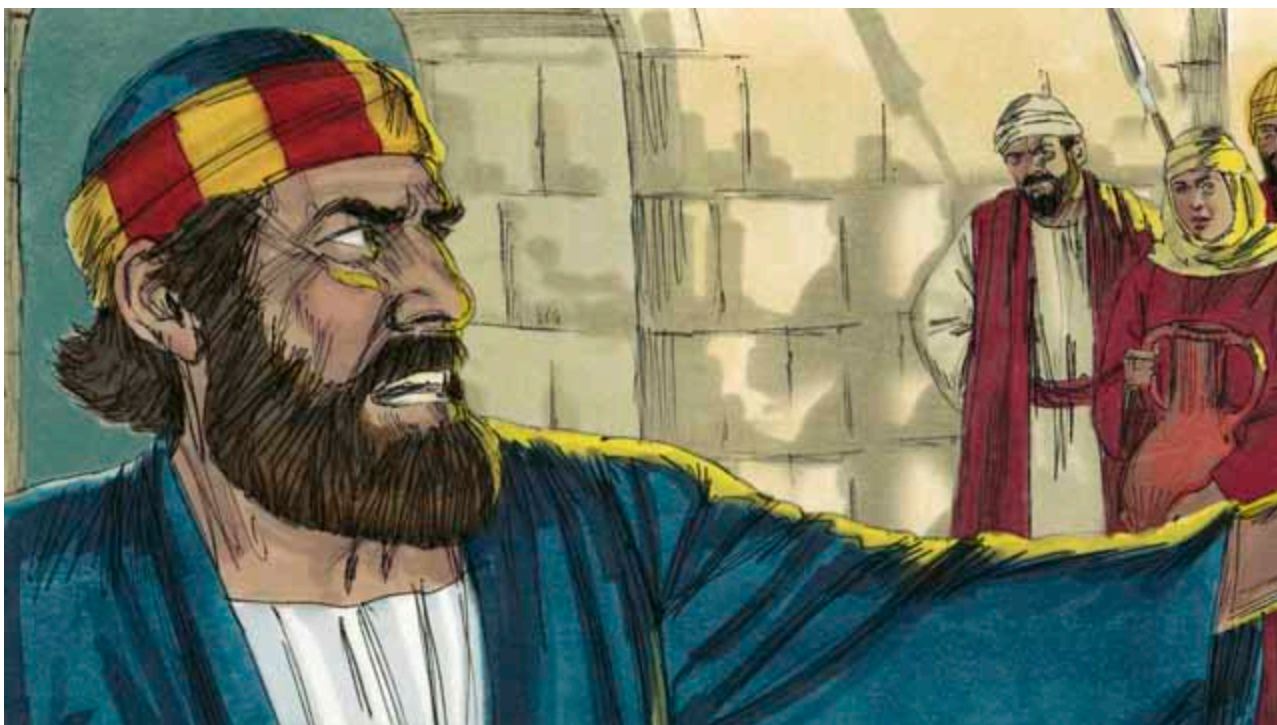
عیسی وِت: «بله هِیم، ئو په روژ مئه مونیئو که ا دس راس خدا نیشتمه ئو ا اسمون ارمگیریم ازمی.» کاهن کلنگ، که ا حرفل عیسی عصیونی بویئی، لباس وژ دِریئی ئو و دنگ پلنگ و باقی رهبرل مذهبی وِت: «ایّمه و شاهدلی هنی نیاز یریم. کل شتفتئو که او وِت م پسر خدائیم. چه رأیّه میئو؟»



رهبرل يهود گُل ! جُواو کاهن کلنگ وئو: «أو سزاوار مريدنه» آسته چيمل عيسي ئو بَست، آو دَمُو أوت ! ئوم رويي، دائون آره ئو تيتالو کرد.



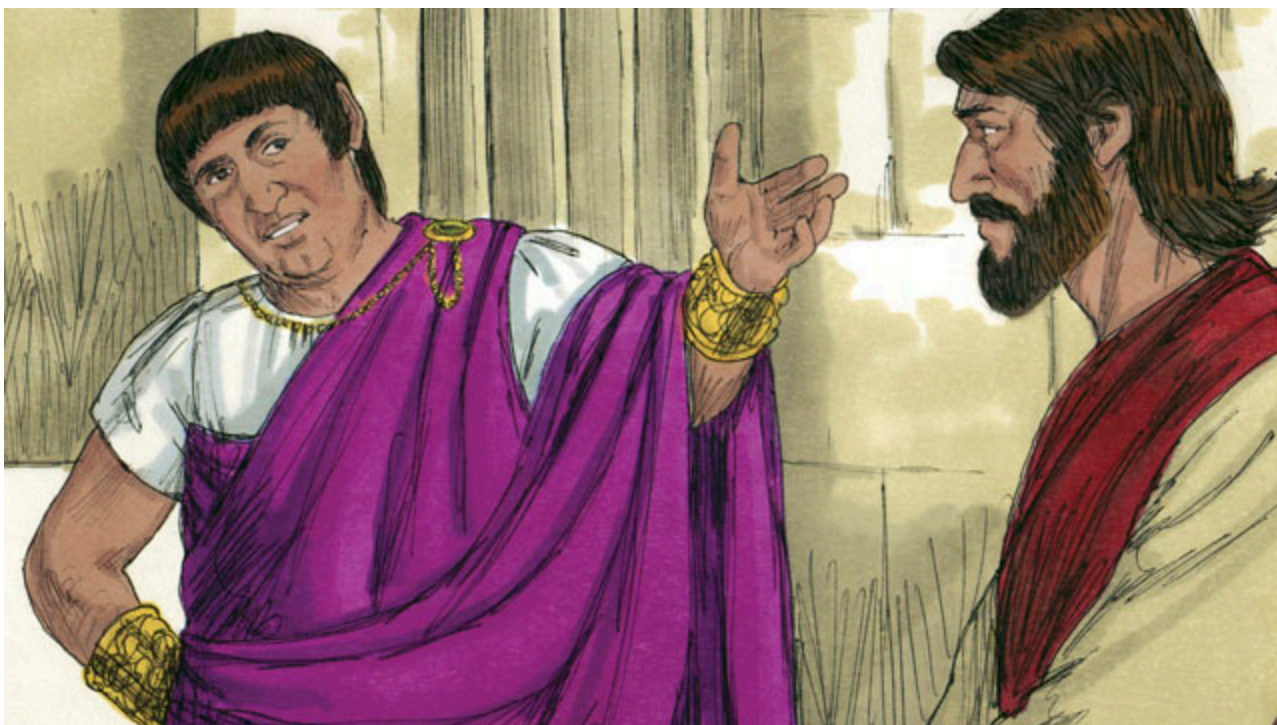
پترس ! دَر مال هوسيائي. كنيزي آو ديبتي ئو و آو وت: «تو هَم و گرد عيسي بين». پترس حاشا كردى. كمى بد كنيزي هنى هر ابي حرفه و آو داتي ئو پترس هنى حاشا كردى. آخر، گسلى كه ! و ره هوسيائين و آو وئو: «مزانيم كه تو يكي ! شاگردل عيسائي، آره يه كه تو هَم جليلي ئى».



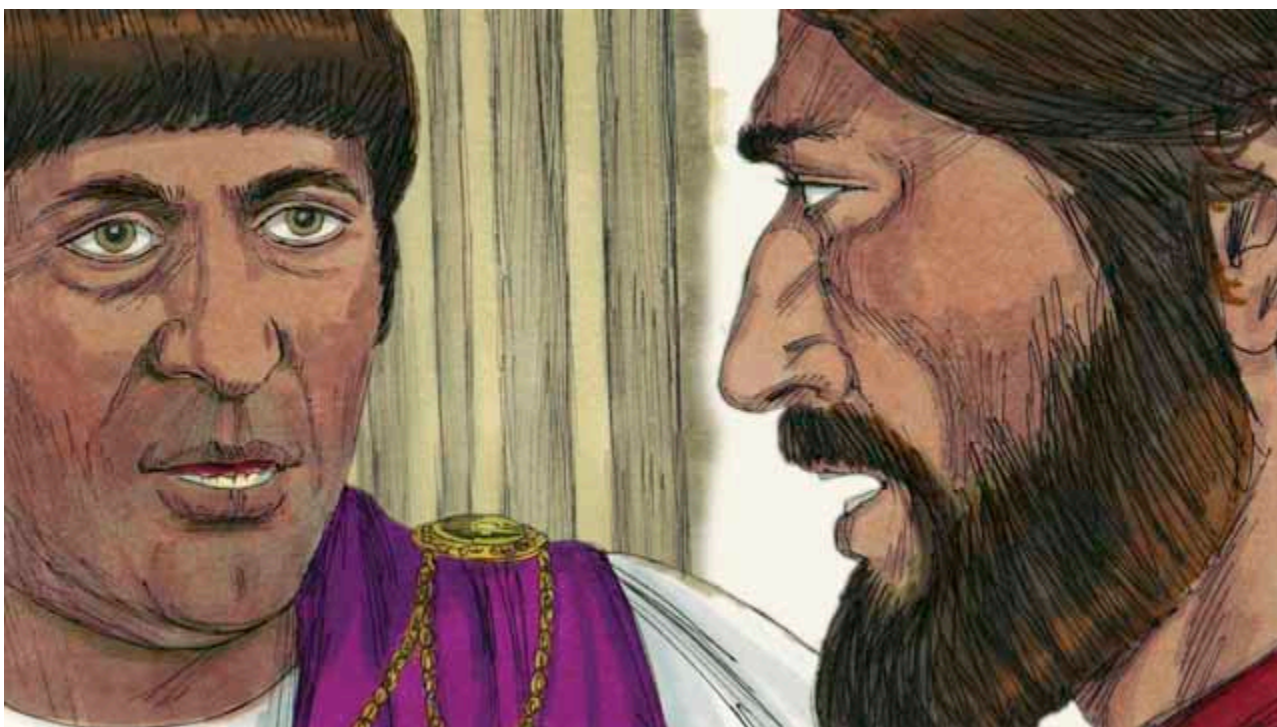
آسه پترس قسم خواردی ئو وت: «خدا م لنت که آر ایی پیاڤه پشناسیم». هر آ موقه کله شیر بونگ داتی ئو عیسی اورگیردی ئو سیل پترس کردی.



پترس چی ئو روآرو گریویا. هر آ آزمونه، یهودا خیانتکار دبی تی که رهبرل یهود عیسی ئو و مرگ محکوم کردی. غم ئو غصنه او ارا گرتی، چی ئو دس داتی آ خودکشی.



ایہی روز لہ پیلاتس فرموندار رومی آر یھودا حکومتہ مکریدی. سران یھود عیسیٰ نو پرد آتہ او. اُون مَکِشَو کِہ پیلاتس عیسیٰ و مرگ محکوم کِہ. پیلاتس ا عیسیٰ پرسیت: «آیا تو پادشاه یھودی؟»



عیسیٰ جو آو داتی: «دُرِ بیت وت. اما پادشاهی م زَمینی نی-یہ. آر هُونه بی، پیرولم آره م مَجَنگیان. اما م هَتَمه سه ایہی جُهُونه تا حقیقت ا باره خدا و کُل بوشم. هر گس کِہ حقیقت دوس داشتوتی و م گوشه مکِہ.» پیلاتس پرسیت: «حقیقت چَمَه؟»



پیلاتس دُما گپ ئو گُفت و گرد عیسی چی ا در، ا تِه جَمیت، ئو وت: «م گناهی ا ایی شخصه پیا نَکرد که سزاوار مرگ بو.» اما سران یهود ئو جَمیت قاروئو: «مصلوب گئی.» پیلاتس جو آو داتی: «أو گناهکار نی.یه.» اما اُون ایی گله و دنگ پلنگیری قاروئو. آسه پیلاتس اره گل سیم وت: «أو گناهکار نی.یه.»



پیلاتس ا بیم یه که شورش ناو، قبول کردی ئو عیسی سپاردی ا سَروازلی تا مصلوب گئی. سَروازل رومی عیسی ئو شلاق دا ئو چوخا سلطنتی ئو کرد ا ور ئو تاجی ا خارو نیا ا سر. آسه و تیتال موئو: «زنی بو پادشاه یهود.»

داستانی گیریا ا کتاو مقدس: (انجیل متی فصل ۲۶ آیه ۵۷ ئو فصل ۲۷ آیه ۲۶، انجیل مرقس فصل ۱۴ آیه ۵۳ ئو فصل ۱۵، انجیل لوقا فصل ۲۲ آیه ۵۴ ئو فصل ۲۳ آیه ۲۵، انجیل یوحنا فصل ۱۸ آیه ۱۲ ئو فصل ۱۹ آیه ۱۶)

۴۰- عیسیٰ مصلوب بی



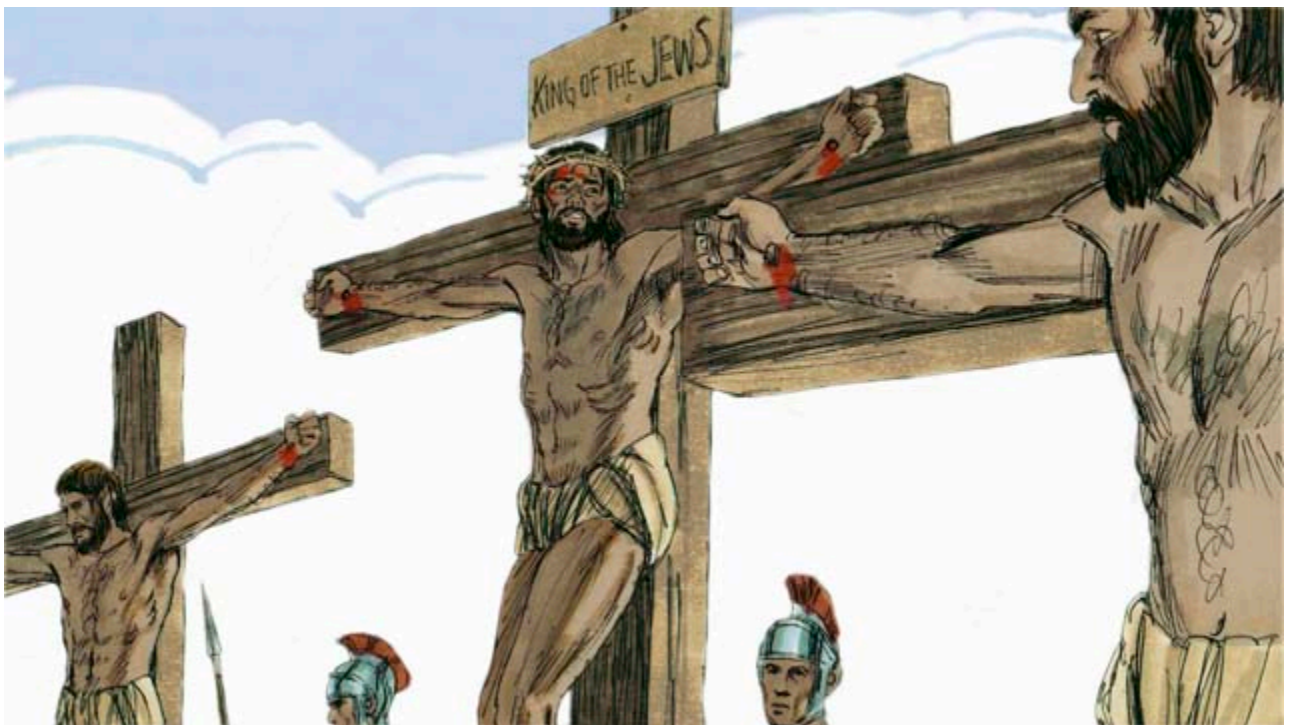
دُما آوه که سَروازل عیسی ئو مَسخَره کِرد، اُونو پَرِد ا دَر تا مصلوب گئی. اُون اُونو وادار کِرد تا صلیب وژ پِگری ا کول.



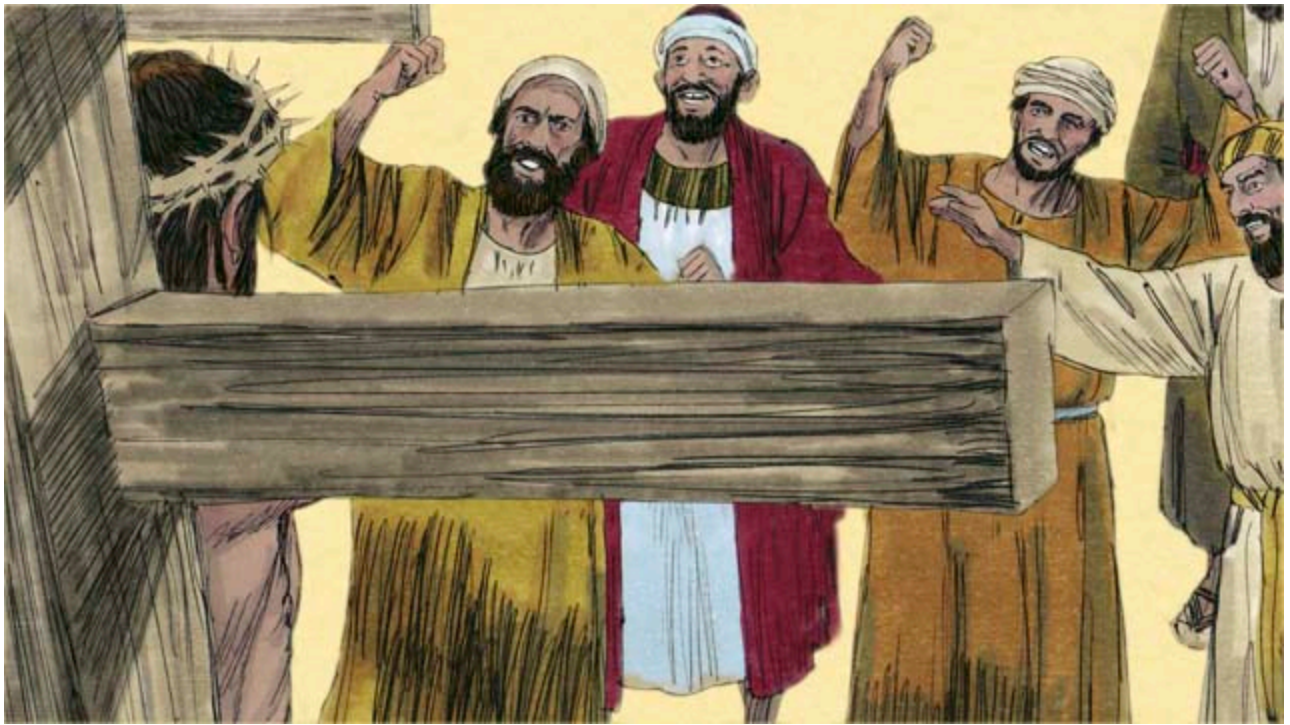
سَروازل عیسی ئو پَرِد ا جائی که ئومی جُلجُتا (یعنی جُمجَمه سر) بی ئو دَس ئو پائو میخکو کِرد اَر صلیب. اما عیسی وت: «ا باؤه! ایی مَزِیمه بوخش، آره یه که نَمز این چه مَکن». و دستور پیلاتس اَر پِلنگ سَر اُو نويسريائونی نیا که اَر رویی نويسريائی-تی: یه سه پادشاه یهود.



آسه سَروازل آر لباس عیسی پَشْکُو اوت. وَ ایی کاره آ پیشگوی کِتاو مُقَدَّسه اَنجُوم بی کِه موشی: «لباسِلم اِثُوم وژو بیر کرد نو آر چوخا مِ پَشْکُو اوت».



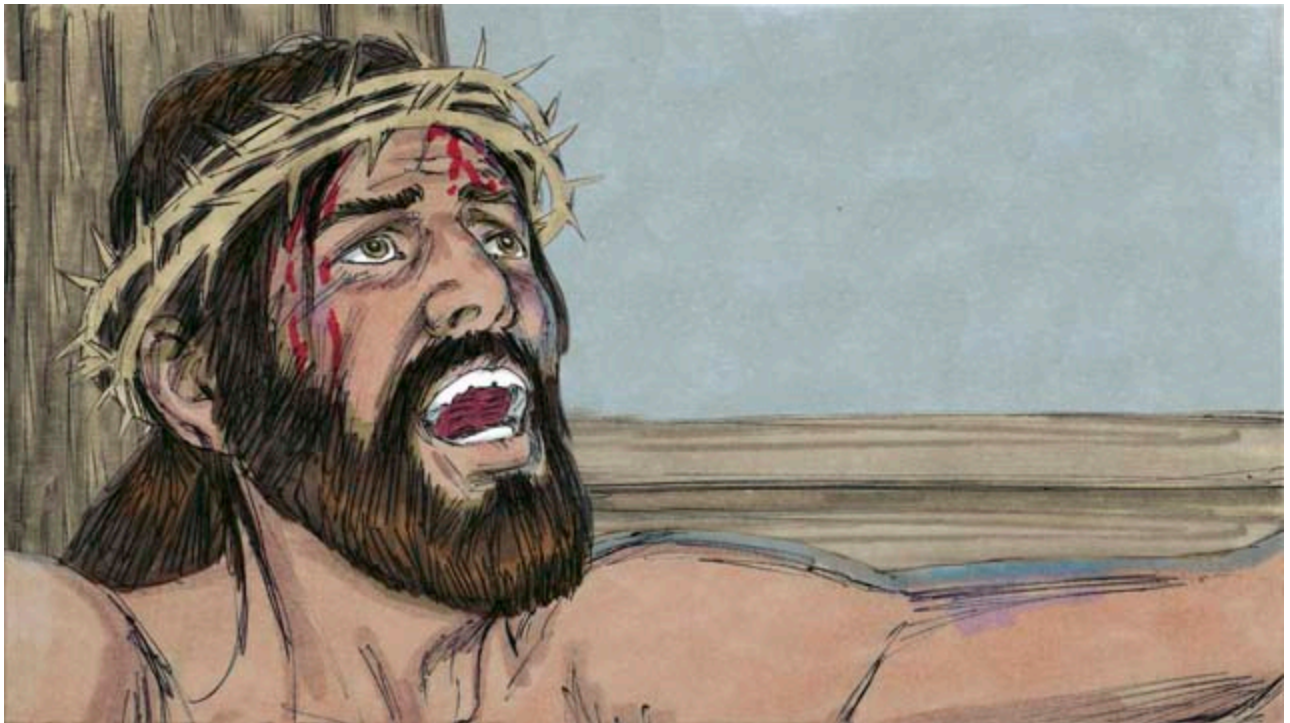
سروازل هر آ موقه دو دُوژو هَم مصلوب کرد نو عیسی نو آر صلیب نیا اِثُوم اُون. یکی اِ اُون عیسی مسخزه مَکَریدی، اما آ یکی وَ اُو وت: «آیا تو اِ خدا زیلت نِمچو؟ ایمه گناهکاریم اما ایی پیائنه بی گناهه». آسه وَ عیسی وت: «اِ عیسی! مِ اِ پادشاهی وژت بار آ ویر». عیسی وَ اُو جُواو داتی: «تو هر ایمر وژ وَ گرد مِ هاین اِ بهشت».



سران مذهبی یهود ئو مَرِّدِمی کِه اِ وَرَه بَین عیسیٰ ئو مَسْخَرَه مَکَرْد ئو مُوئْتُو: «أر تو پسر خدائی! صلیب بو ا هوار ئو وژت نجات د! آسه ایمه و تو ایمان ماریم.»



هَر چِن ظُور بی، اما اَسْمُو کُل آ وِلاَتَه تاریک بی. ایی تاریکیئه تا سیه ساعت ادامه پیا کردی.



آسه عیسی و دنگ پلنگ وت: «جلاص بی. ا باوه، روح وژم مسپارم آ دسل تو». آسه سر وژ چم کړدی نو روح وژ تسلیم کړدی. وختی که گیون داتی رمی هت ا لرزه نو پرده گلنگ معبد، که مژدم ا حضور خدا جیا مکړدی (قدس القداس)، ا پلنگ تا هوار بی ا دو کت.



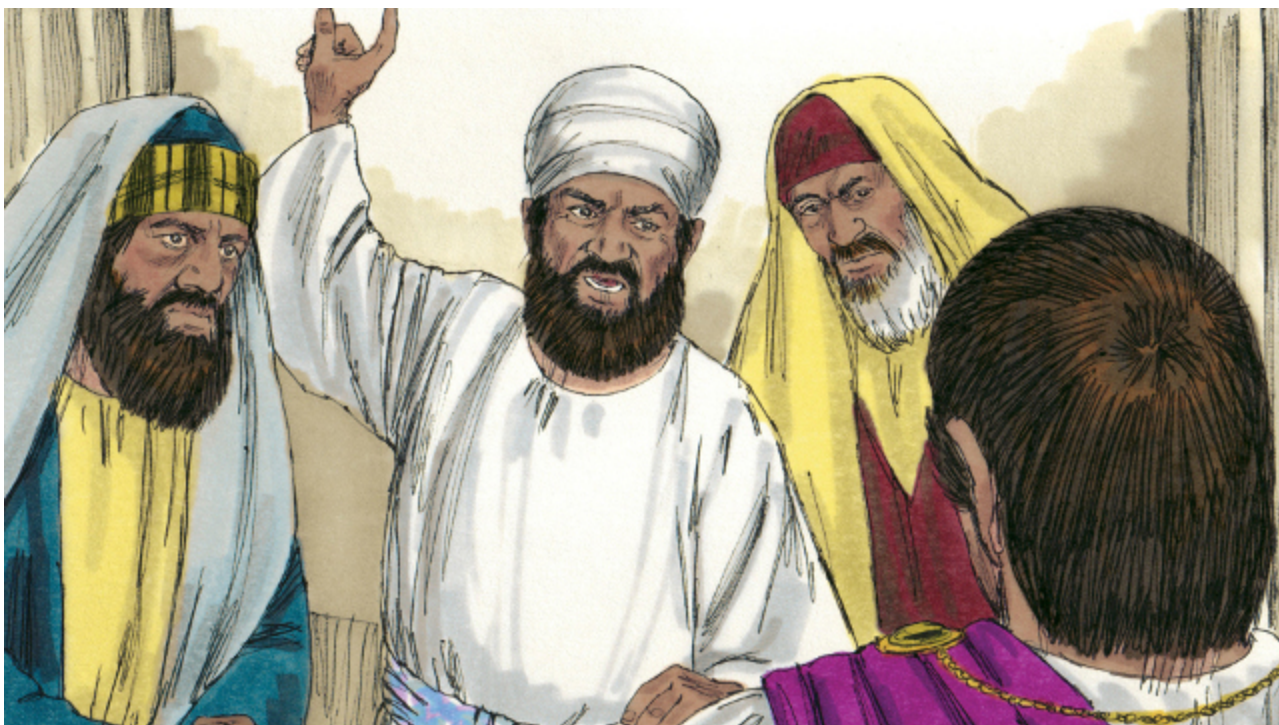
عیسی و مردن وژ ریئی واز کړدی تا مژدم پتوین بان ا حضور خدا. وختی نگهبو رومی ایی جریان له دیی تی، وت: «ا راسی که ایی پیاښه بی گناه بی. او پسر خدا بی.»



آسه دو نفر اِ سران يهود، نيقوديموس ئو يوسف كه ايمانو داشت عيسى هر اِ مسيح موعوده سه، چن اِ ته پيلاتس ئو گسئو كه لش عيسى تحويل بگرن. اُون لَشو و پرو كئون پيچو ئو نيا اِ مزار بردي ئو برد گلنگوني هم پل دا اَر دم در فور تا بويري.

داستاني گيريا اِ كتاو مقدس: (كتاو انجيل متي باب ۲۷ آيهل ۲۷ تا ۶۱، كتاو انجيل مرقس باب ۱۵ آيهل ۱۶ تا ۴۷، كتاو انجيل لوقا باب ۲۳ آيهل ۲۶ تا ۵۶، كتاو انجيل يوحنا باب ۱۹ آيهل ۱۷ تا ۴۲)

٤١- ﺧﺪا ﻋﯿﺴﻰ ﺍﻧﯘﻡ ﻣﺮﺩﯨﻞ ﻫﯿﺰﻩ ﻣﯩﺌ



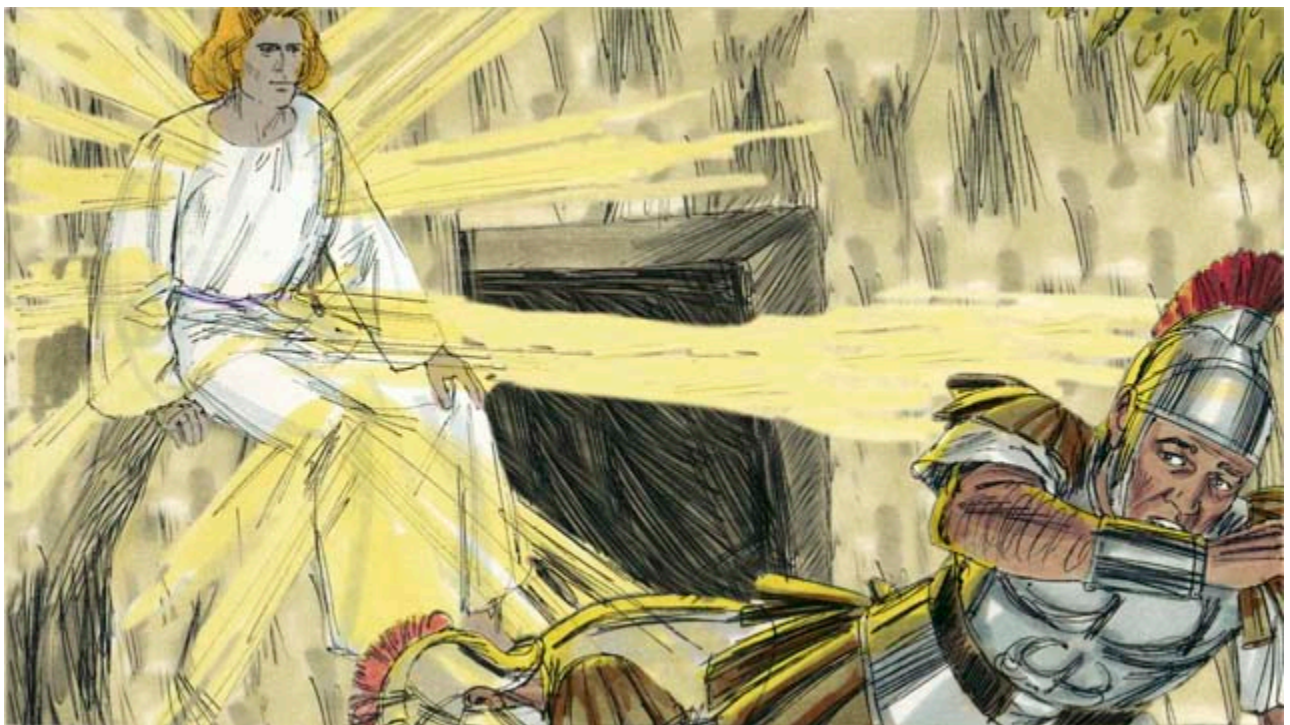
دُما يه كه سَروازل عيسى ئو مصلوب كِرد، سران قوم يهود چن آ ته پيلاتس ئو وئو: «عيسى ا دُرو وت كه دُما سِه روژ ا ئوم مريدل هيزه مَگري. آره يه كه شاگردل نئون لَش بوزني، بايس گسي مامور كيم تا آره سِه روژ ا فور نَگه بوني پكه. آر بئون لَش بوزن، آسه ادا مَگن كه او ا ئوم مريدل هيز كِردسي.»



پيلاتس وت: «سَروازلي و گرد وژئو بوزن ئو تا جائي كه مئونئو ويردار فور بون.» و ايي خاطره اون برد دم در فورو مهر ئو موم كِرد ئو سَروازلوني ا وره نيا ا نَگه بوني، تا گسي نئون لَش بوزي.



چون روژ دُما خاکسپاری عیسی، یعنی روژ شبات کار کِردن ممنوع بی، هُویچ گوم! دوسل عیسی نئوئستو بچن آ ستر قُور. اما روژ دُمان اژ مسر، چن نَفر! ژنل آماده بین تا بچن آ ستر قُور عیسی ئو لش عیسی خوشبو بگن.



وره یه که ژنل پِرسن آ وِره، اِته قُور زَمی لَرزَه شیدی هت. فرشته اِ اسمو هت آ هوار، بَر دَم دَر قُور پِل داتی! لایئ ئو نِشت آر سَری. اِ فرشته چی بَر یَقه اسمو وریسگه میاتی. نِگه بونل و دینن او هونَه زیلَمو چی که چی مَر دی گِئِن آر زَمی.



وختی که ژنل رَسین آ سَر فُور، فرشته و اُون وت: «زِیلْئو نچو! عیسی ایزه نی یه. او هر ا طوره که وعده دایی تی! اُوم مردیل هیز گرتسی. سیل اُوم فُور پکن ئو بوی ن. «ژنل سیل اُوم فُور و کرد ئو جایی که لَش عیسی زِریائی تی! اُوم دی، ولی لَشو نی پیا نَکرد.



آسه فرشته و ژنل وت: «پچن ئو و شاگردل بوشن که عیسی اُوم مردیل هیز گرتسی ئو وره هومه مچو آ جلیل.»



ژنل! حالى كه خوشحال بين ئو آچوى ئين، چن ويژه شاگردل تا خور خوش و اون برسین.



! حالى كه ژنل مډونين تا ابي خور خوشه بنن آ شاگردل، پهو عيسى آر اون ظاهر بى. اون! پراورى سجدهنو كرد. عيسى و بينو وت:
«زبلئو نچو! پچن ئو و شاگردل م بوشن كه پچن آ جليل ئو م! وره موىزن.»

داستانى گيريا! كتاو مقدس: (كتاو انجيل متى باب ۲۷ آيه ۶۲ تا باب ۲۸ آيه ۱۵؛ كتاو انجيل مرقس باب ۱۶ آيه ۱ تا ۱۱؛ كتاو انجيل
لوقا باب ۲۴ آيه ۱ تا ۱۲؛ كتاو انجيل يوحنا باب ۲۰ آيه ۱ تا ۱۸)

۴۲- وُرگِردین عیسی آر آسْمُو



روژی که خدا عیسیٰ اِثوم مردیل هیز داتی، دو نفر اِشاگردل موقه که مچیان آیکی اِشیرل نزیك، اِبارَه آوه که آره عیسیٰ اتفاق گتی صُبثوئه مَکَرْد. اُون امیدوار بین که عیسیٰ هَر اِمسیح موعودَه بو، اما اُو کُوشریائی. ایسه ژنل موشن که اُو دُوارَه زنی بیّه، اما شاگردل نِمزانیسئو چه باور پکن.



عیسیٰ نزیك بی اِشاگردل نو و گرد اُون حَرف داتی اما اُون اُوئو نَشناخت. عیسیٰ اُون پرسی تی که اِبارَه چه صُبثَه مَگن. و عیسیٰ وئو که صُبثو اِبارَه اتفاقالی که که اِیی چن روژَه، آره عیسیٰ پیش هتی. اُون فکروئه مَکَرْد که عیسیٰ خریوی که که اِماجرا ل اورشلیم بی خَوَرَه.



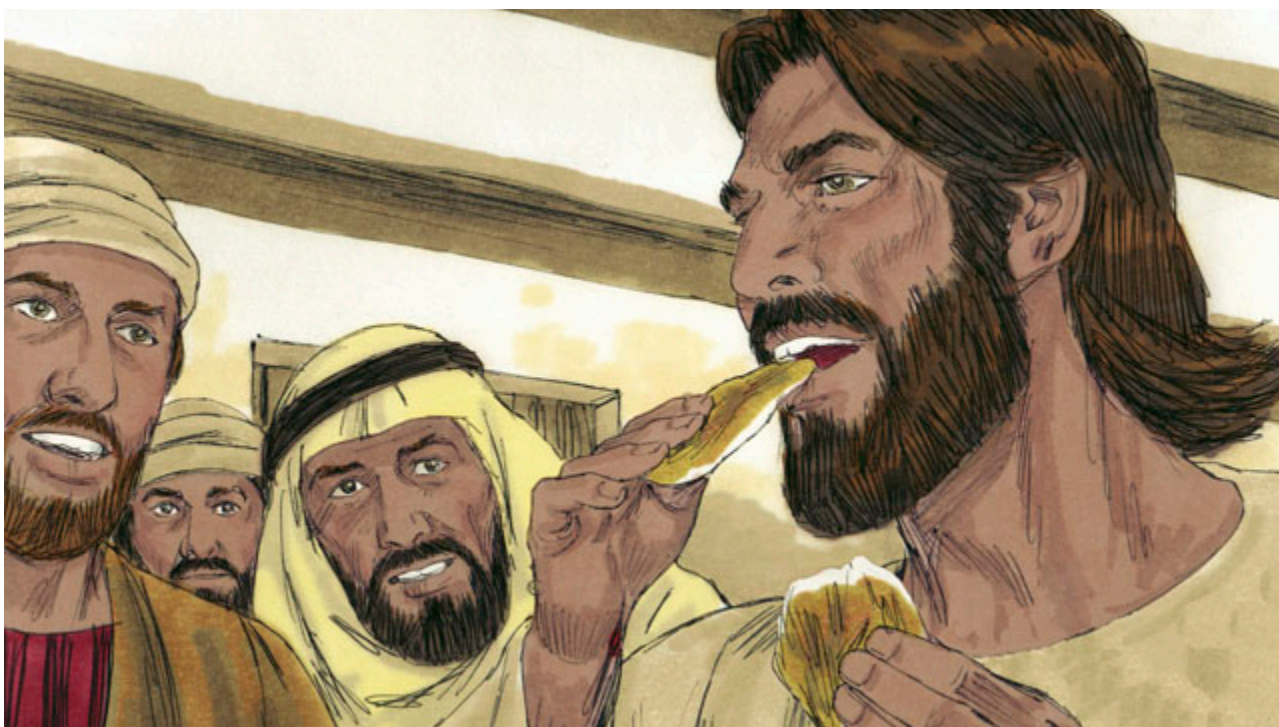
آسه عیسی آره اُون تَوْضی داتی، که گُوم خدا! باره مسیح چه وتی تی. وره به پیامبرل وتی یو که شرورل مسیح شِکَنجَه مَکَن ئو اُو مَکَشِن، ولی اُو! روژ سِئِم زَنیا ماو.



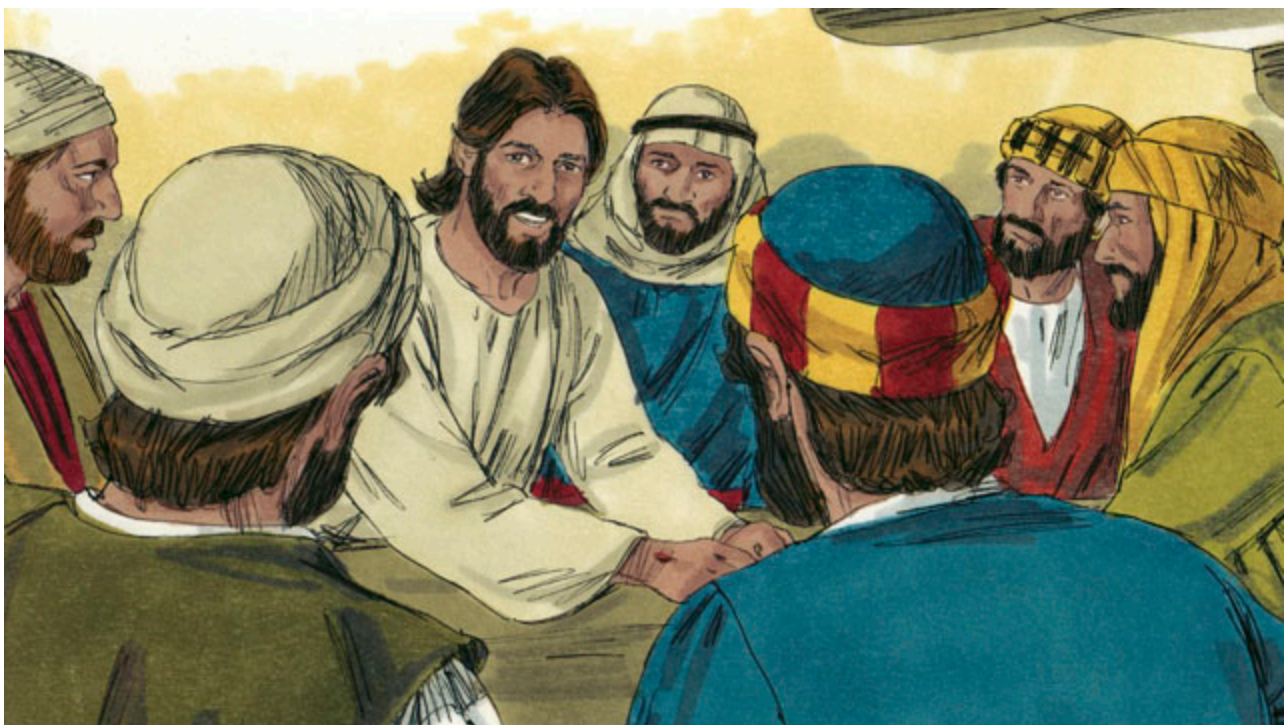
وَحْتی! دو پِیائِه رَسین آجا، دِ شَو بی. اُون مِکِیس عیسی ئو کِرد که شَو وَ گِرد اُون پِیئی، اُو هَم وَ گِرد اُون چِی! ئوم مالی. وَحْتی نِیشِئِن آر سَر سِیْفَرَه شوم، عیسی ئون اورداشتی ئو شکرگزاری کِردی اَوَه دو گُوت کِردی. یهَو چِیمَلو واز بی ئو درجا اَوئو شِناخت. ولی هَر اَمُوقَه عیسی! وَر چِیم اُون نادیار بی.



آ دونه و يكتري وئو: «آو عيسي بي، ا ايي جهته موفه كه نويسرياي كتآو مقدس آرنمو توضىئه ميايي، دل ا نوم سي نمو مئيبا.» آسه در جا اورگيردين آ اورشليم نو وختي كه رسين، و شاگردل وئو: «عيسي زني به! ايمه او مو دي به.»



هر ا آ حاله كه سرگرم گپ نو گفت بين، پهو عيسي ا نوم اون ظاهر بي نو وت: «سلامتي آر هومه بو!» شاگردل گومئو كرد كه روخه مويين، اما عيسي وت: «آزا زيلئو چي! شيك ديري نو كه م عيسي نم؟ سيل دسل نو پانلم بگن، روحل چي م بدن نرن.» نو آره آوه كه و اون نيشون د كه روح ني به، ا اون گستي كه و او چي ئي پئن تا بيري. اون گتي ماهي نو دا آبي نو عيسي آوه خواردي.



عيسى وٽ: «م وَ هُومَه وَتِم كِه هَر چي اِ گلوم خدا اِ بارَه م وتيائَه، بايس اتفاق پڳوئي.» اَسَه عيسى وَ اُون گُمك ڪِردى تا گلوم خدا بيتر بڻمين. اُو وٽ: «اِ زُمونل دوير، اِ ڪِتاول پيغمبرل نويسريائي كِه مسيح موعود بايس رنج نو رَمَت بُوئي، بَمري نو روژ سيم اِ نُم مِردىل هيز پڪه.»



« نو پيغمبرل نويسوئونَه كِه شاگردل م گلوم خدا اعلامه مَگن نو وَ گل مَرَدِمَه موشين كِه بايس توبَه پِگن. هَر گس كِه توبَه پِكه، خدا گناهلى مَوخشي. شاگردل م اعلام ايي پُغومَه اِ اورشليم شروعه مَگن، اَسَه مَچن اِ نُم گل فومل نو وَ گل جائي مَچن. هُومَه شاهد خرفل، كارل نو گل اتفاقلى ڪيئو كِه ارَه م پيش هَت.»



عیسی! مدت چل روژ دُما زنی بی‌ئن! ئوم مردیل، فِزه وژ و شاگردلی نیشو داتی. او حتی په گل وژ هُم زهون و بیشتر! 500 نفر نیشو داتی. او و ریل جور آجوری و شاگردلی ثابت کِردی که زنی‌یه ئو و اُون! باره پادشاهی خدا تعلیمه میاتی.



عیسی و شاگردل فرمایش کردی: «خدا کُل اختیارل زمی ئو آسمون داسی آ م. پس بچن ئو کُل قومل بگن آ شاگرد م ئو اُون و ئوم باوه، گر ئو روح‌القدس تعمید دن ئو و اُون نیشو دن که چطور! کُل دستورلی که و هومه دامه اطاعت بگن. و ویرئو بو که م همیشه هام آ گرد هومه.»



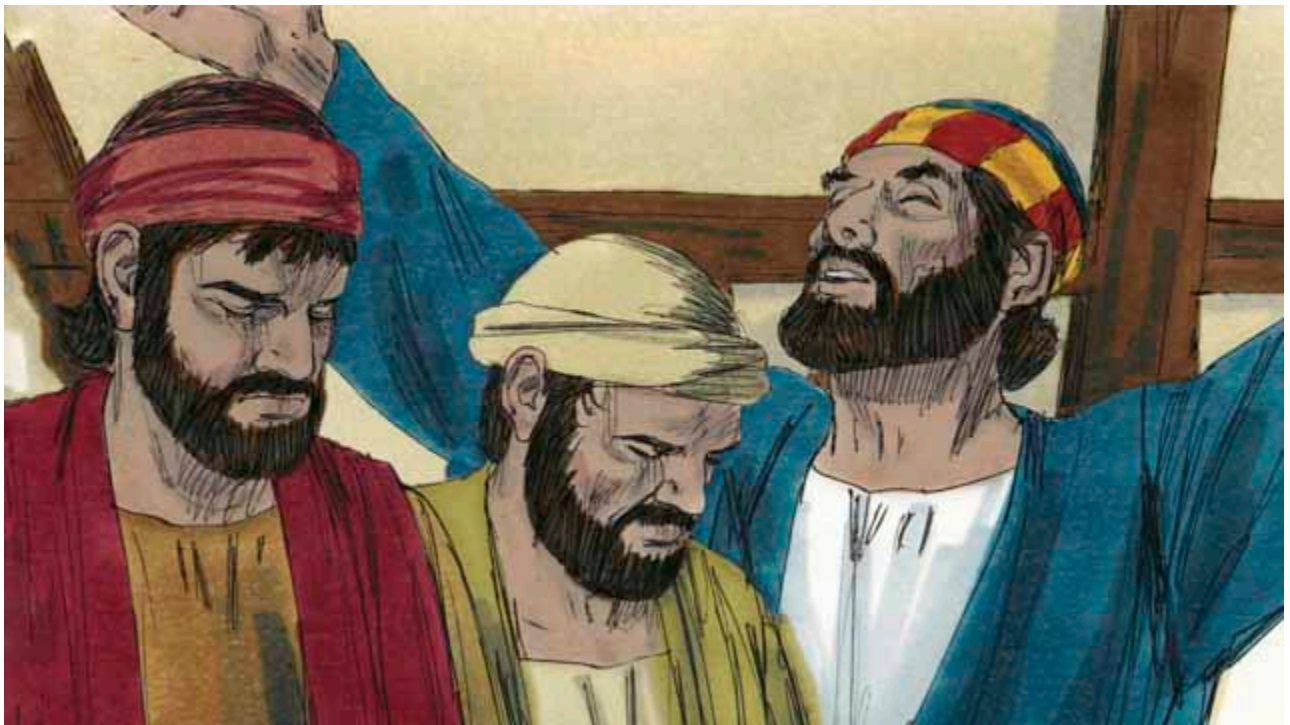
چل روڙ دُما آوَه ڪَهِ عيسىٰ اِ نَومِ مَرديل هيز ڳرتي وَ شاگردِلي هُونَه فرماش ڪَردِي: «اِ اورشليم ڀمي نِن تا باوَه م وَ ر ڪَرين روح القدس، وَ هُومَه قدرت پئي.» دُما آوَه، عيسىٰ اِ پِراور چيمَل اُون وِيره آسْمُون چي اِ رُو نُو اِ اُوري ناديار بي. عيسىٰ نِشت اَر دَس راس خدا تا اَر ڪُل چي حڪومت پِڪِه.

داستاني ڳيريا اِ ڪِتاو مقدس: (ڪِتاو متي باب ۲۸ آيمل ۱۶ تا ۲۰؛ ڪِتاو مرقس باب ۱۶ آيمل ۱۲ تا ۲۰؛ ڪِتاو لوقا باب ۲۴ آيمل ۱۳ تا ۵۳؛ ڪِتاو يوحنا باب ۲۰ آيمل ۱۹ تا ۲۳؛ ڪِتاو اعمال باب ۱ آيمل ۱ تا ۱۱)

۴۳- شُرو بیئن کلیسا



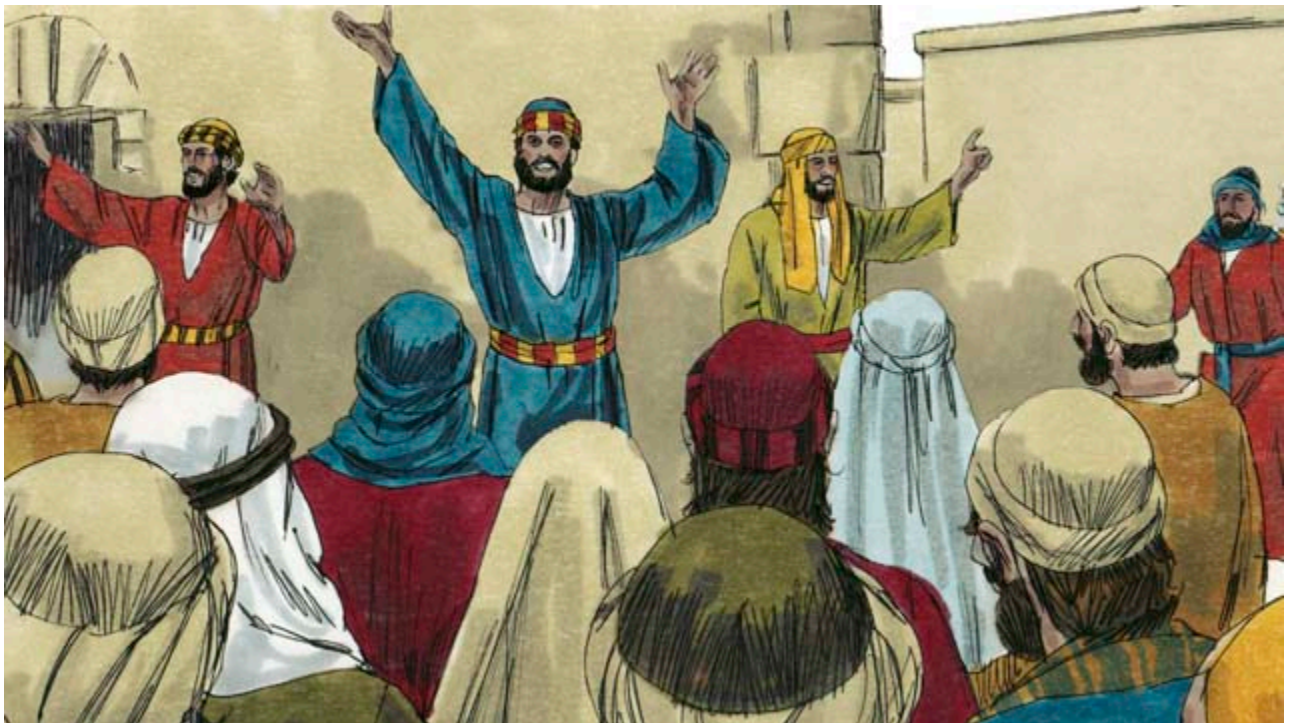
دُما يه كه عيسى اُورگيردى آ آسْمُون، شاگردل هُونه كه عيسى دستور دايي تي، مَن ا اورشليم. ايماندارل مِثوم و گرد يك جَمه مِثين تا دُعا بَگن.



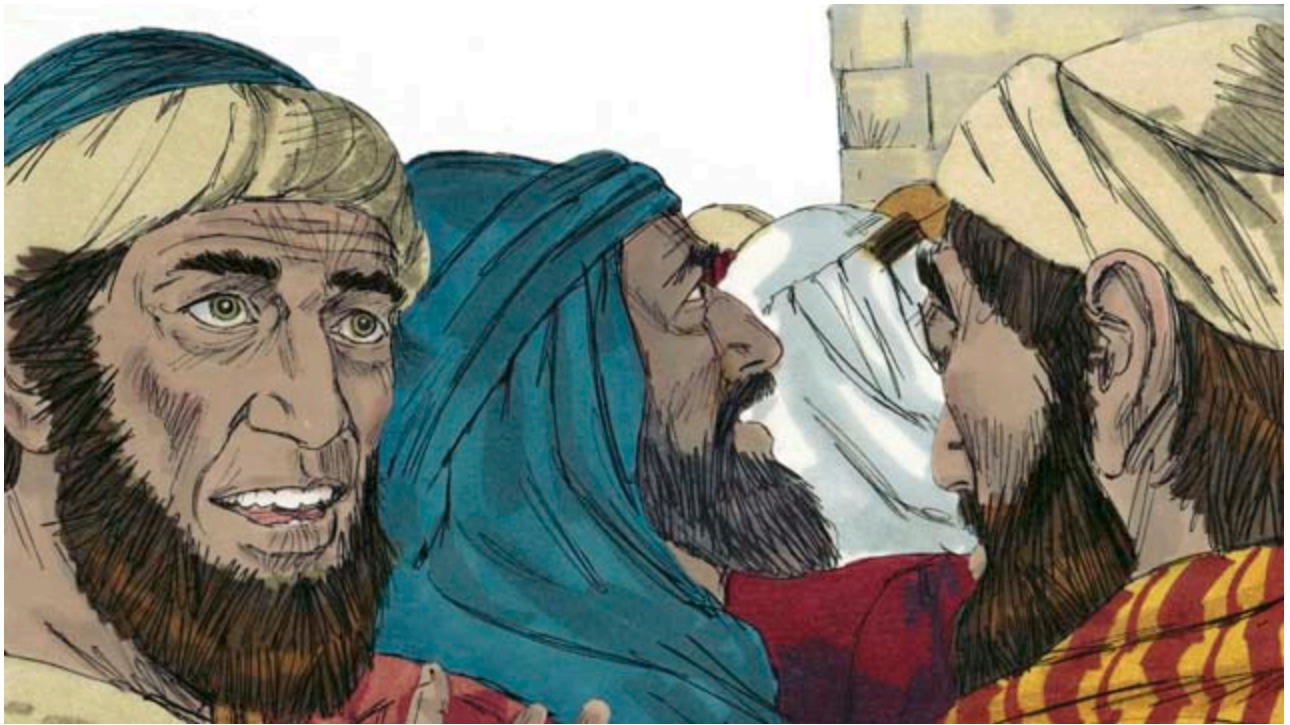
يهودىل هر سال روژ مهمونى و نِوم پنتيكاست ميمونى يه مَگرت كه پَنجا روژ دُما عد پسخ بى. پنتيكاست جشن يهودىل آره اُورداشتن محصول گنم بى. اُون ا گل جائى ا دُنيا مَهتن ا اورشليم تا ايبى ميمونى يه و گرد يك برگزار بَگن. ا آ ساله، جشن پنتيكاست، حدود يه هفته دُما چيئن عيسى آ آسْمُو اتفاق كت.



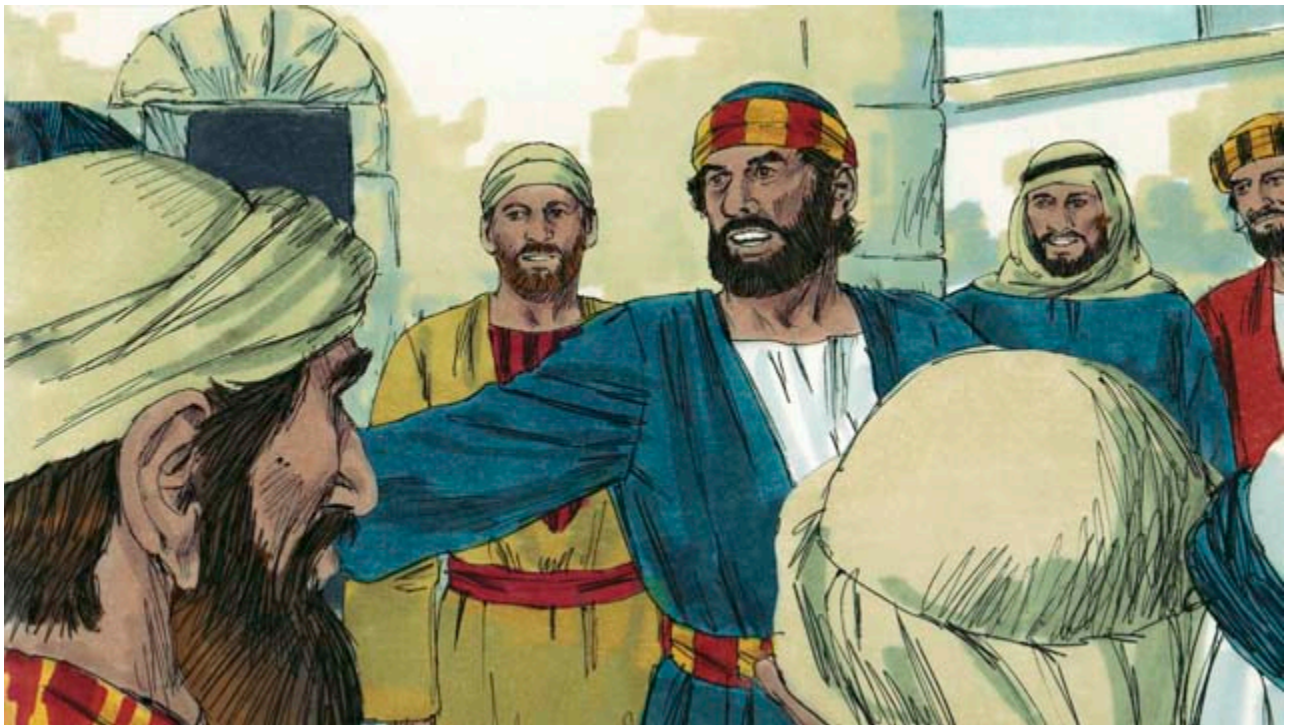
وَخَتِي كُلَّ اِيْمَانْدَارِلْ جَم بُوِيْنِ اَ دُور يَك، پَهُو دَنگُونِي چِي دَنگ وا ثَن شِنْفَت. اَسَه چِي چِي شَلَم اِگَر اَر سَر كُل اُون شَلَه
 كِيشِي تِي. اَسَه كُل اَ رُوح القدس پَر بِيْن نُو خدائو وَ رُونَلِي كِه نَمَز اِنِسْئُو پَر سِش كِرِد. رُوح القدس قَدْرَت قِصَه كِرِدِن وَ رُونَل دايِي تِي اَ
 بِي نُو.



وَخَتِي مَزِيْمِي كِه هَتِيْن اَ اور شَلِيم، اِيِي دَنگُونَه شِنْفَت، اَر دُور يَك جَم بِيْن تا بُوِيْن چِه اِتْفَاقِي گَتِي. اُون شِنْفَتُو كِه اِيْمَانْدَارِلْ كارل گَلَنگ
 خدا اِعلامَه مَكَن. اُون اَ اِيِي جَرِيَانَه اِچَن، چُون مَثُونِسْئُو حَرَفَل اُون بَفِيْمِن. اَ كَشُور اُون مَزِيْم رُونِي تَرُو داشت. شاگَرْدَل اَ اسْرَائِيل بِيْن
 نُو مَثُونِسْئُو هَر وَ رُونَل اَرَامِي، عِبْرَانِي نُو يا يُونَانِي قِصَه پَكَن. اَمَّا اُون شِنْفَتُو كِه شاگَرْدَل وَ رُون مَادَرِي اُون كارل خدائو اِعلامَه
 مَكِرِد.



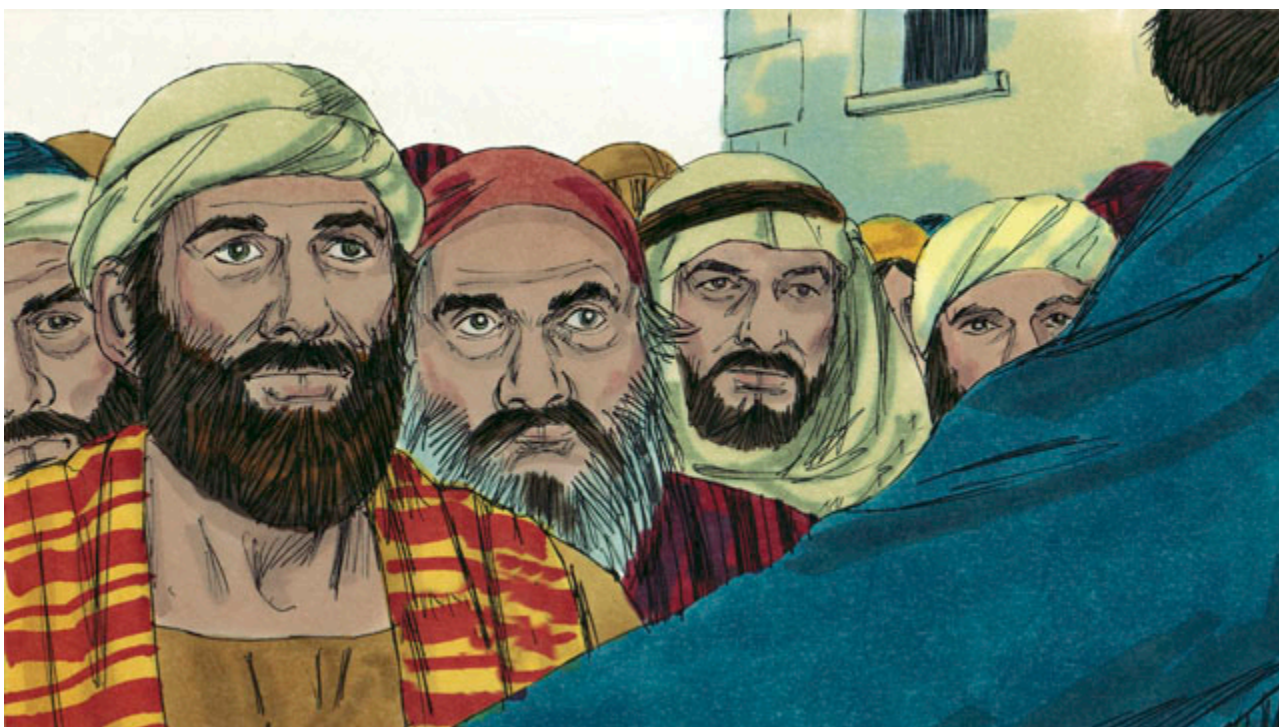
قَرى هَم وئو كه شاگردل مَس بى نه. اما پترس هوسيا ئو و اُون وت: «گوش بكن! ايى مَزْدِمَه مَس نى ئن! بلکه يَه هر ا پيشگويى يوئيل بِيغَمْبَرَه كه خدا وتى تى: «ا روژل آخِر، م روح وژم ار گُل بَشْرَه مَرِشِيم.»



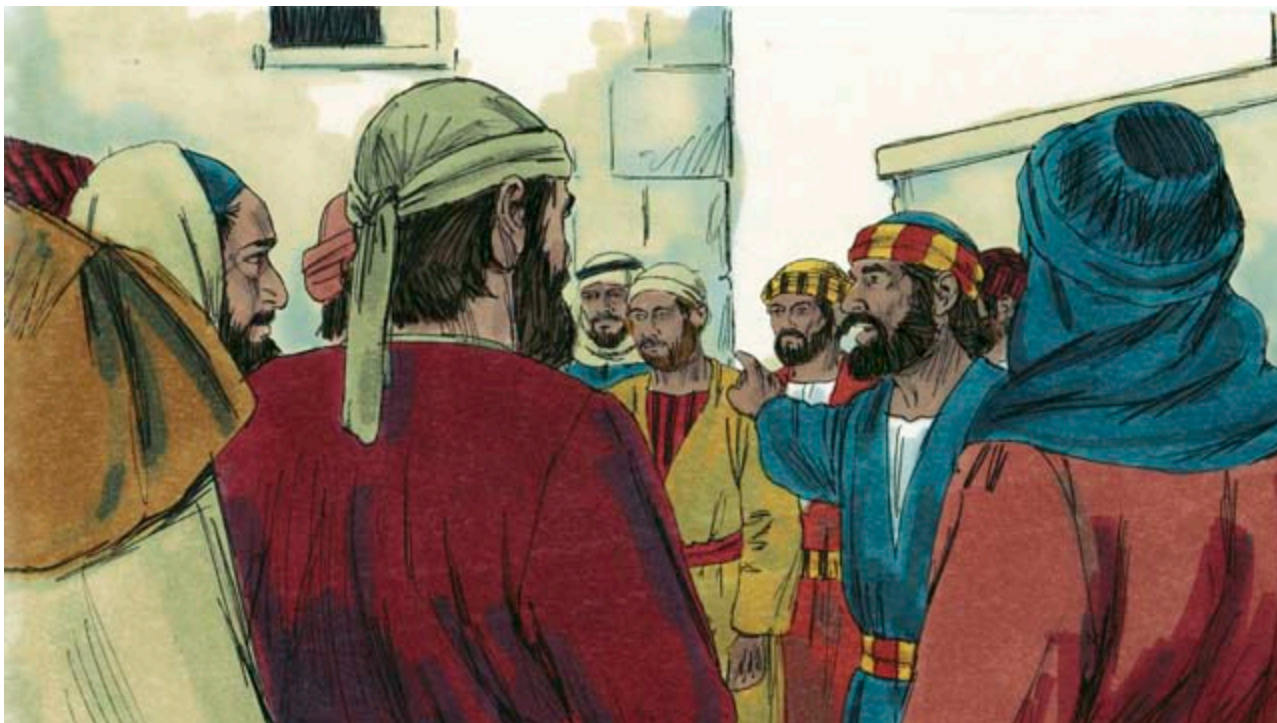
«ا قوم اسرائيل، عيسى كسى بى كه كارل پلاجوئى آنجومه ميا تى تا وژ پشناسينى ا ايمه. او و قدرت خدا كارل فَرَه عجيبى آنجوم دا تى. هومه يَه مزانى ئو، چون شاهد كارل بى نونى، اما اوتو كيشى ار صليب.»



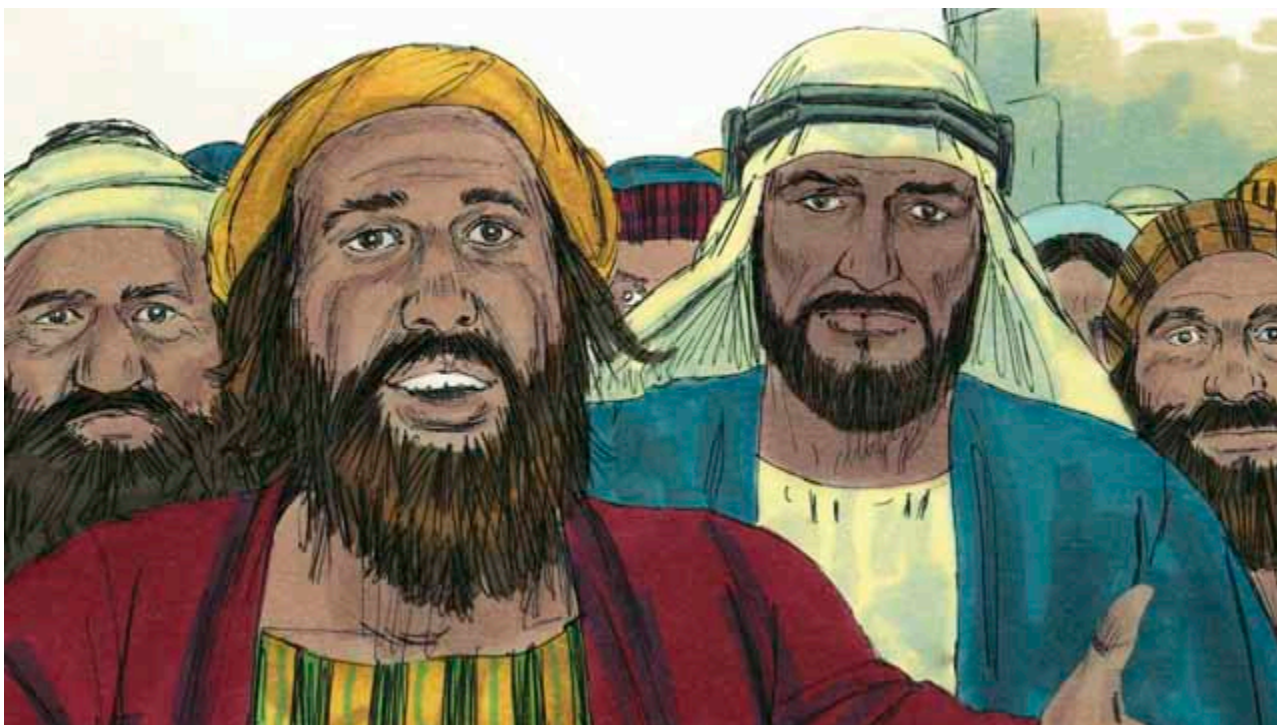
«عیسی مژد، ولی خدا او! ئوم مردیل هیز داتی. یه و راس ایرهتین پیشگوی آ پیامیزه سه که وت: تو نیمیلی که بدن اویل مقدس تو! ئوم فور بو پکه. ایمه شاهد یه هئیم که خدا عیسی! ئوم مردیل هیز داتی.»



خدا باوه، ایسه عیسی آر پلنگترین جا آسمو یعنی آر دس راس وژ نیشونسی. عیسی هر آ طوره که و عده دایی تی روح القدس آره ایمه ر کردی. ایی کار له که ایمر وژ مویی ئو ئو مشئوئی ئو روح القدس آنجومه می.



هُومَه عیسیٰ تُو مصلوب کِرد، وَلی مطمئن بون کِه خدا اُو وَ عنوان، خداوَن تُو مسیح، تعیین کِردیسی.



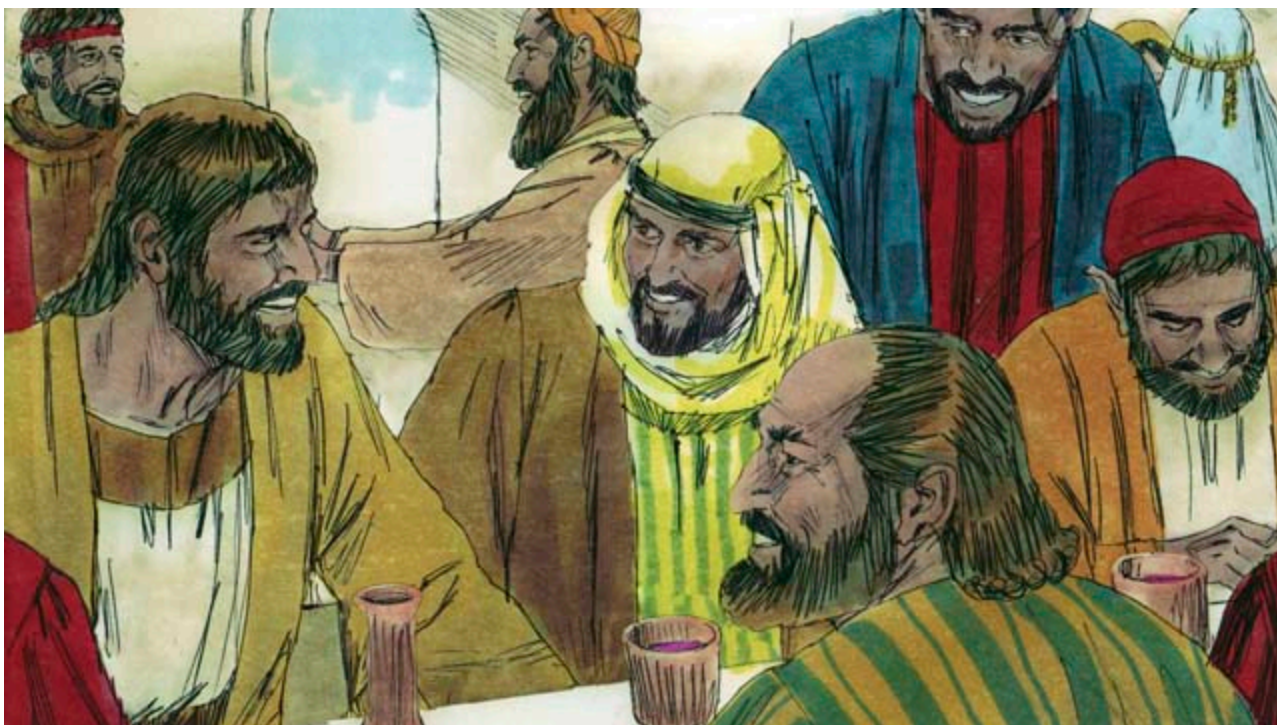
مَزِدِم سخت تحت تأثیر حرفال پتِرس قِراو وِ گِرت. وَ ایی خاطِرَه اُو تُو باقی شاگردل پرسِیو: «اِ برال، ایسه بایس چِه بَکیم؟»



پتروس جُاؤ داتی: «کُل هُومَه وَ آمرزش از گناهان نیاز دیریئو. پس توبه پکن ئو! ئوم عیسی مسیح تعمید پِگرن. آسه خدا هدیه روح القدس هَم وَ هُومَه مَوْخشی.»



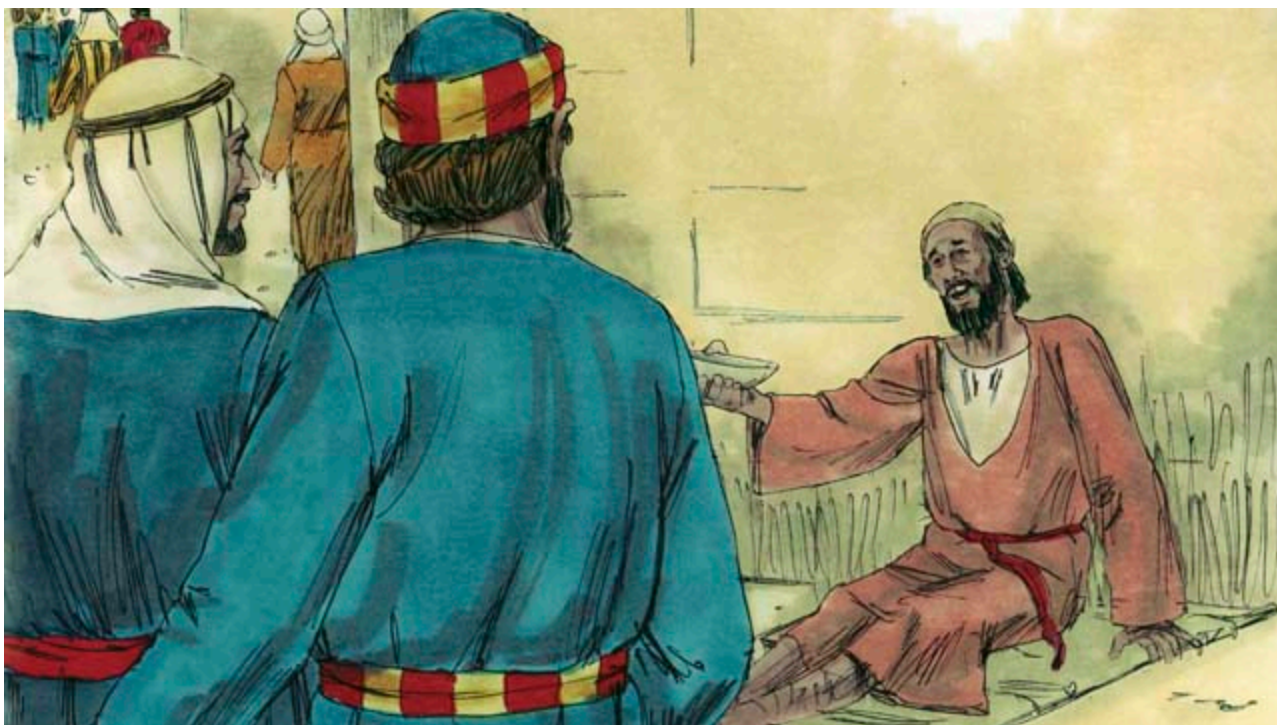
حدود ۳۰۰۰ نفر وَ حرفل پتروس ایمانُ و آورد ئو بین ا شاگرد عیسی. اُون تعمید آوؤ گرت ئو یکاگیرو کرد آ گرد جَم ایماندارل ا کلیسا اورشلیم.



ایماندارل همیشه و تعلیم رسول گوشوئه میا. و گرد یک جمه مؤیین، و گرد یک ئوئوئه مَحْوَارد ئو دُعائوئه مَکِرد. اُون ا جَم خدائو پَرِسِشَه مَکِرد ئو هَر چُونی داشت و گرد یک بیزه مَکِرد. مَرْدِم ا بازه اُون و نیکی حَرْفُوئه میا ئو هَر روز آمل بیشتیری ایمانُونه ماورد.

داستانی گیریا ا کِتآو مقدس: (کِتآو اعمال رسول فصل ۱ آیه ۱۲ تا ۱۴ نو فصل ۲)

٤٤- شفا پيا گدا و وسيله پترس ئو يوحنا



په روژ پترس نو یوحنا مچیان ویره پرستشگاه. ا دم در آخل، پیا فلجونی دیی که خواسه مکریدی.



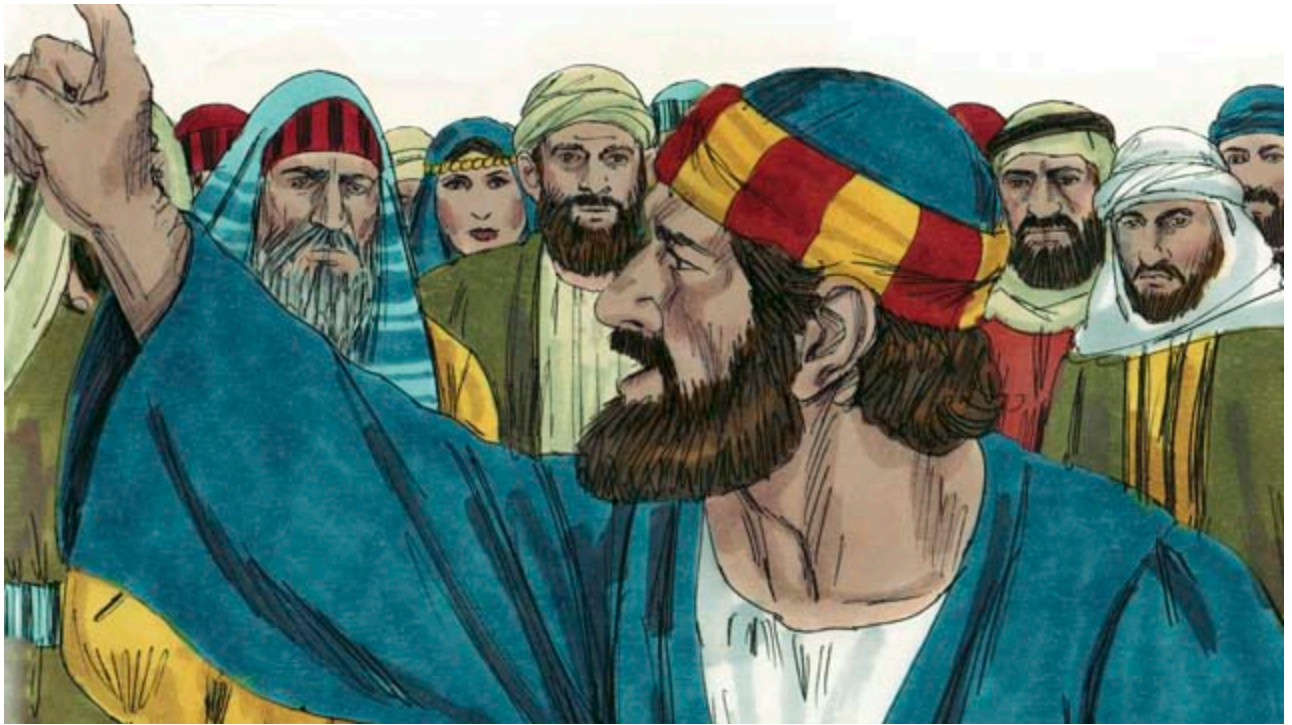
پترس سیل ا پیا فلجه کردی نو وت: «م هویچ پویلی نرم که بتم ا تو. اما آوه که دیرم، منم ا تو. ا نوم عیسی، هیز گر نو ری بچو!»



خدا هَر اَ مَوْقَه اَ پِیائَه شفا داتی ئو اَو شَر و کِردی اَری چِیین ئو اَ دُور ئو وَر اَوَن خوشحالی ئه مَکِردی ئو خدا پَرِسِشه مَکِردی. مَزِیدی کِه اَ ئوم خُوش پَرستشگاه بِن، اَچَن.



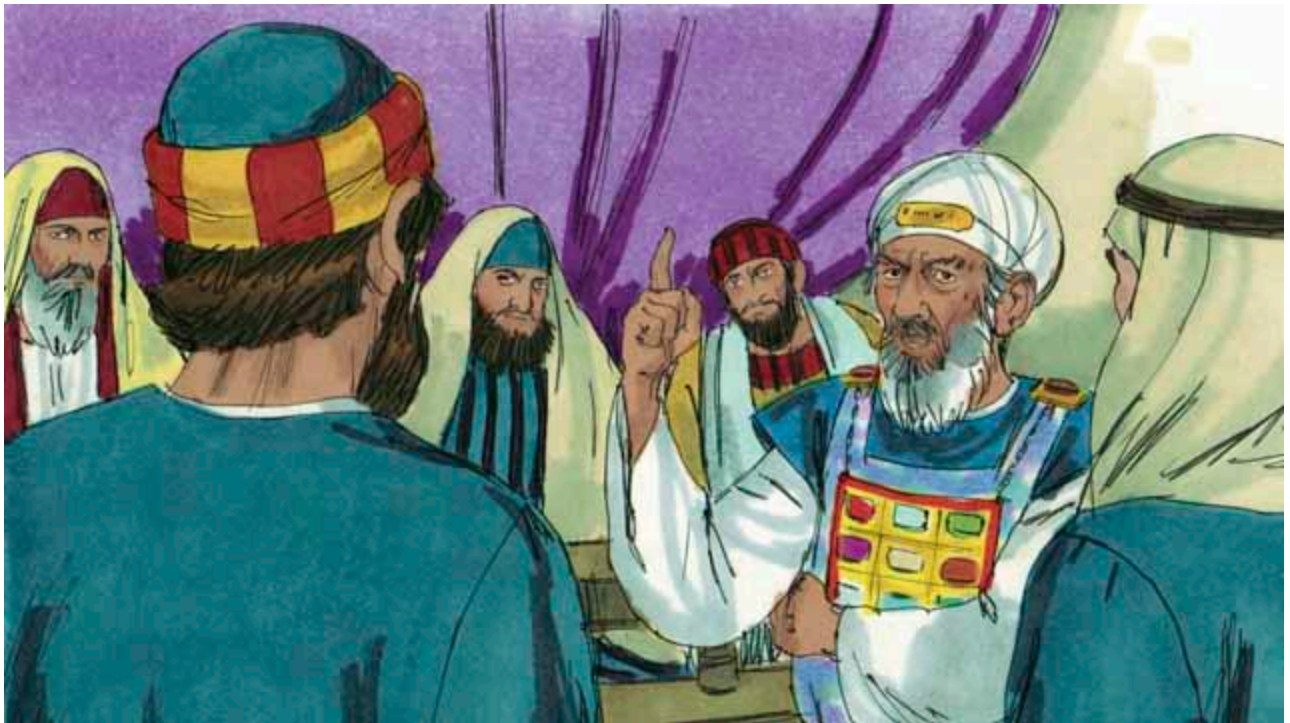
جَمِیت فرِه اَزِه جَم بِن تا اَ پِیائَه کِه شفا پِیا کِردی تی بُو یَن. پَتِرس و اَ جَماعتَه وِت: «اَ دِی ئِن شفا ایی پِیائَه تَعجُب نَکَن. اِیمَه ایی پِیاموئَه وَ قدرت یا وَ خا طِر دینداری وژمُو شفا نیائَه. بَلکِه یَه قدرت عِیسی ئه کِه اَو شفا داسی، چَوَن اِیمَه وَ اَو اِیمان دِیریم.»



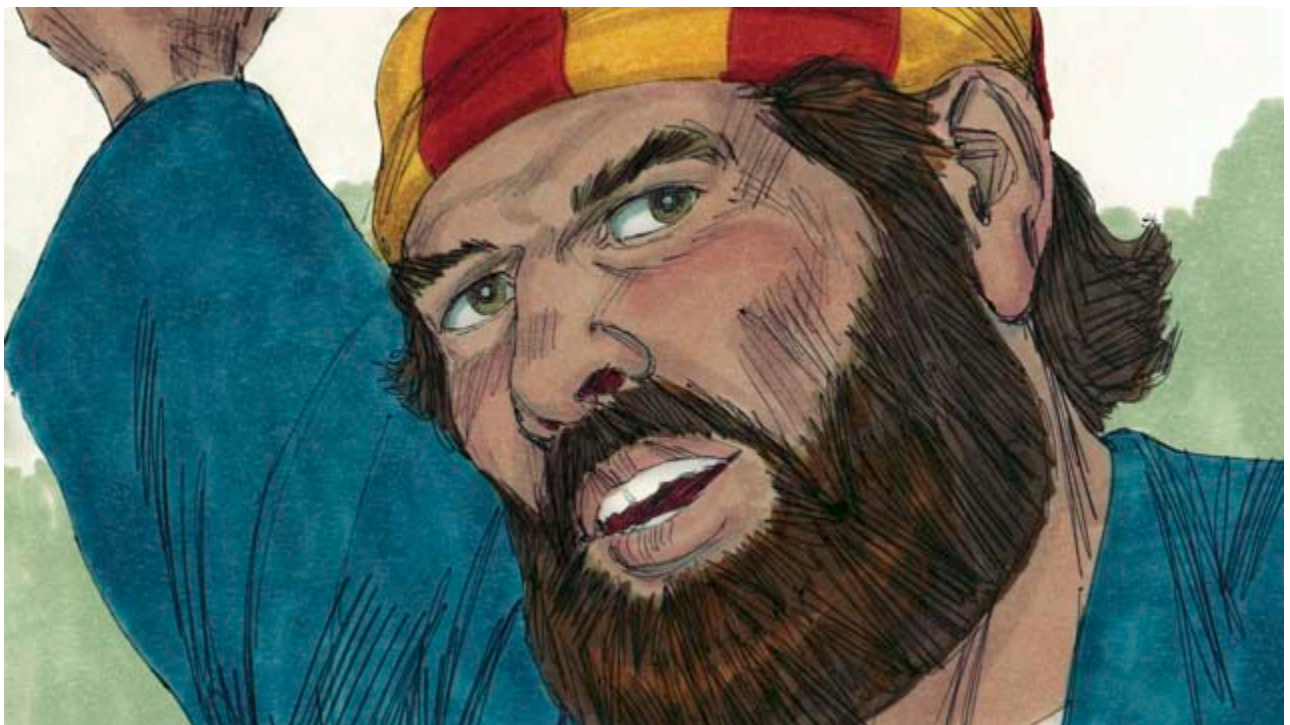
«هُومَه گسلی کیئو که اِ فرموندار رومی گسیتو که عیسی پگوشی. هومَه اَوَمو که و کُل گیونَه میاتی گوشت، اما خدا او اِ نوم مردی زنی کردی. هر چن هومَه نمزانیستو ها چه مکیو، اما پیشگوی پیغمبرلئو عملی کرد که وتیو مسیح بایس غذاو یکی شی ئو بیری. خدا گسیتی که هونه بو. پس توبه پکن ئو اورگیردن ویره خدا تا او گناهلئو پاک پکه.»



وختی رهبرل پرستشگاه حرفل پترس ئو یوحناو شفت فزه عصبونی بین. پس اوئو دسگیر کرد ئو اوت اِ زئو. اما فزه اِ اون که بیغوم پترس ئو شفت، ایمانو آورد ئو تعداد ایماندارل رسی ۵۰۰۰ نفر.



روژ دُمان، سران یهود، پترس ئو یوحناو و گرد پیا فلج آورد آ حضور کاهن کلنگ ئو رهبرل مذهبی. اُون ا پترس ئو یوحنا پرسبو: «و چه قدرتی ایی پیا فلج ئوئه شفا دا؟»



پترس جُواو داتی: «ایی پیائنه که آر پراور هومه هوسپائنه و قدرت عیسی مسیح شفا پیا کِردسی. هومه عیسی ئو کیشی آر صلیب، اما خدا دوازه او زنی کِردی! هومه اوئو قبول نِکرد، اما ری نجاتی هنی وجود نری، جَز و قدرت عیسی!»



رهبرل مذهبی اِ جَرَت پترس ئو یوحنا آچن، آره یه که اُون آمل بی سواد ئو معمولی بین. آسه اُورئُون اَ ویر که ایی پیاله و گرد عیسی بین. پَس و اُون وئو: «آر هنی هَم اِ باره عیسی و گرد مَرِّیم حَرَف پی ئو هُومَه سخت تنبیه هَه مَکیم.» اُون دُما یه که سَمِسی ئو کَرْد اَ پترس ئو یوحنا، آزادو کَرین.

داستانی گیریا اِ کِتاو مقدس: (کِتاو اعمال رسولل فصل ۳ ئو فصل ۴ آیه ۲۲)

۴۵- استيفان ئو فيليپس



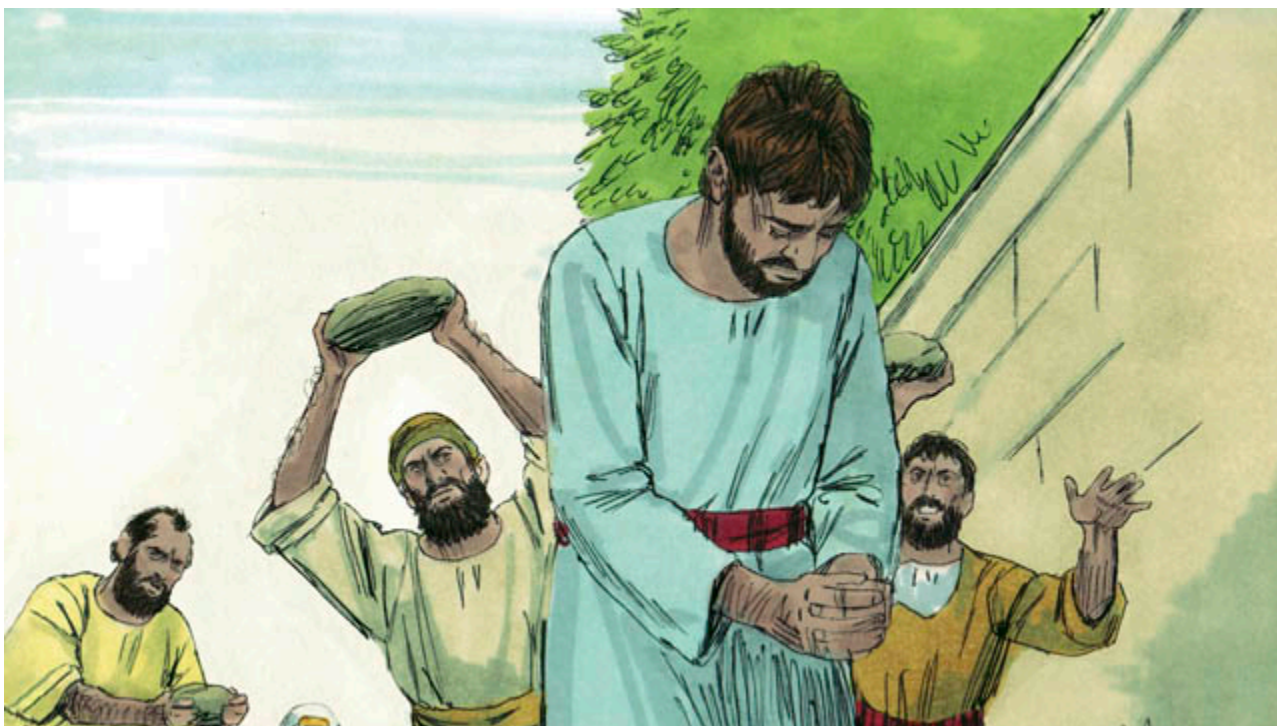
يکي ! رهبرل کلیسا اولی، پیاپی و ئوم استیفان بی که گل احترامو منیا آ بین. روح القدس و او قدرت نو حکمت دایی تی. استیفان معجزه
فره انجوم داتی نو فره ! مزیم و حرفل او ایمانو آورد آ عیسی.



په روز وختی که استیفان مشغول تعلیم ! بازه عیسی بی، قری ! یهودی لی که و عیسی ایمانو نیاشت، پنیانو نیا آ جرئو جر و گرد
استیفان. اون فره عصبونی بین نو و رهبرل مذهبی ! بازه استیفان ! درو وئو: «ایمه شیفتمو که او ! بازه موسی نو خدا، حرفل گئی
میاتی.» پس رهبرل دینی، استیفانو دسگیر کرد نو اوئو برد آ ته کاهن کلنگ نو باقی رهبرل یهودی. آسه شاهدل دروزن بیشتری هتن
نو ! بازه او دروئو وت.



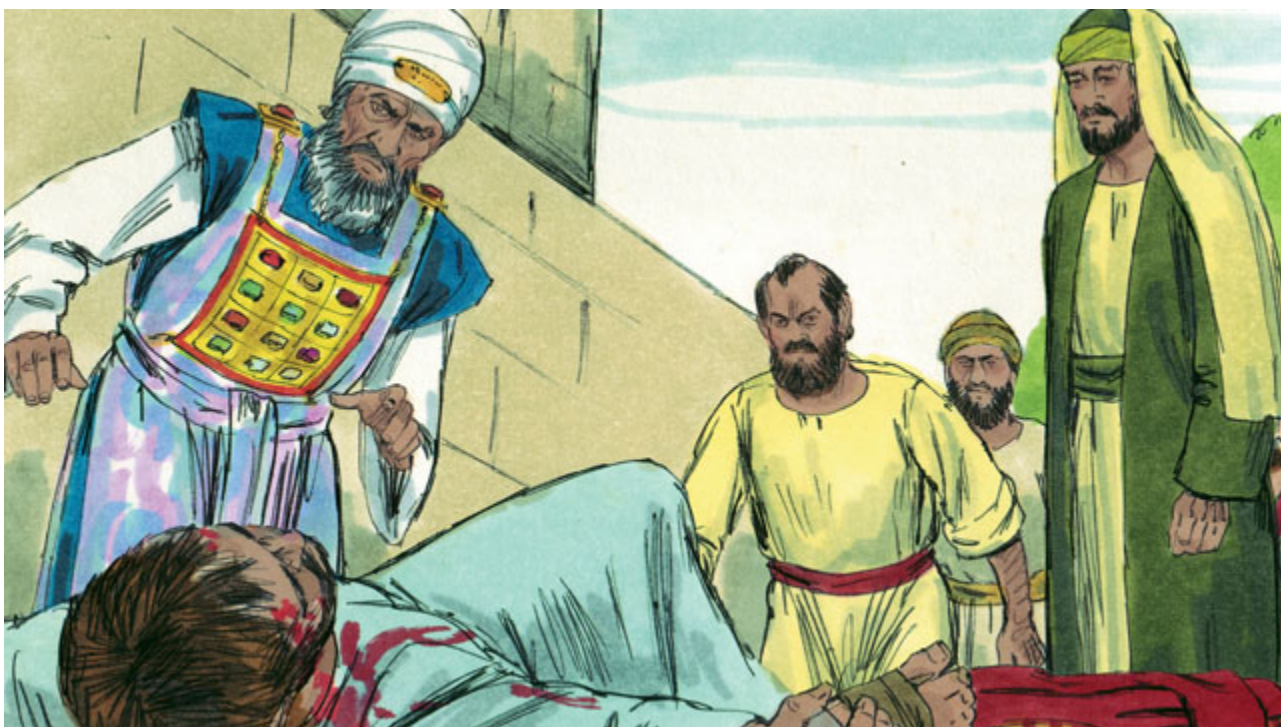
کاهن کلنگ! استیفان پرسیت: «آیا اوه که ایی آمله! بازه ثونه موشن حقیقت دیری؟» استیفان آره جواو و ایی سواله، حرفل فیره وتی آ کاهن کلنگ. او وت که خدا! ز مۆن ابراهیم تا دۆرون عیسی، کارل کلنگ فیره آره یهودیل آنجوم داسی، اما ایی قومه فیره! او ناطاعتی نو کردی. استیفان و اون وت: «هومه قوم پهگری کیئو نو! پراور خدا سرکشی نو. هومه همیشه روح القدس نو رد کردی، دُرس هر آ طوره که باوئل ایمه همیشه خدانو رد کردی نو پیغمبرل اوئو کوشتی. اما هومه کار بیز ثونی! اون آنجوم دا، هومه مسیح نو و قتل رسو!»



وختی که رهبرل مذهبی ایی حرفلونه شتفت فیره عصبونی بین، گوشل وژو گرت نو قاروئو. اون استیفانو کیشی! در! شیر نو اوئو سنگسار کرد تا بمیری.



استیفان اِ حالِی کِه گیونته میاتی هِنّا کِردی: «اِ عیسی! روح م قبول بگه.» آسه وَ ژونی ایرهت نو دُوازه هِنّا کِردی: «اِ خداون! ایی گناه آر اُون نگر» نو آسه گیون نیاتی.



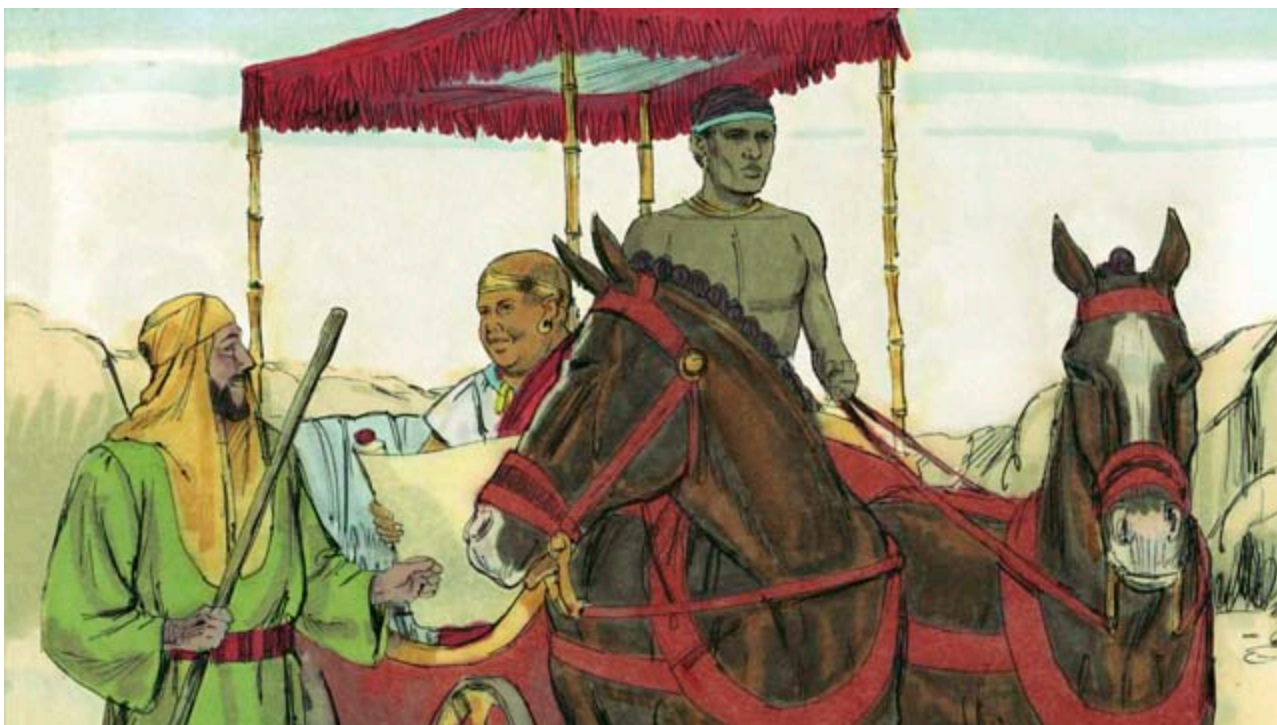
آروژه فِزه اِ مَرِّدم اورشلیم شروغو کِرد آ جفا نو آزار پیرول عیسی نو ایماندارل گریزیان آ جائلی هَنی. اما وَ وجود ایی اتفاقه، اُون مَچیان آ هَرجا اِ باره عیسی موعظه‌ئونته مَکِرد.



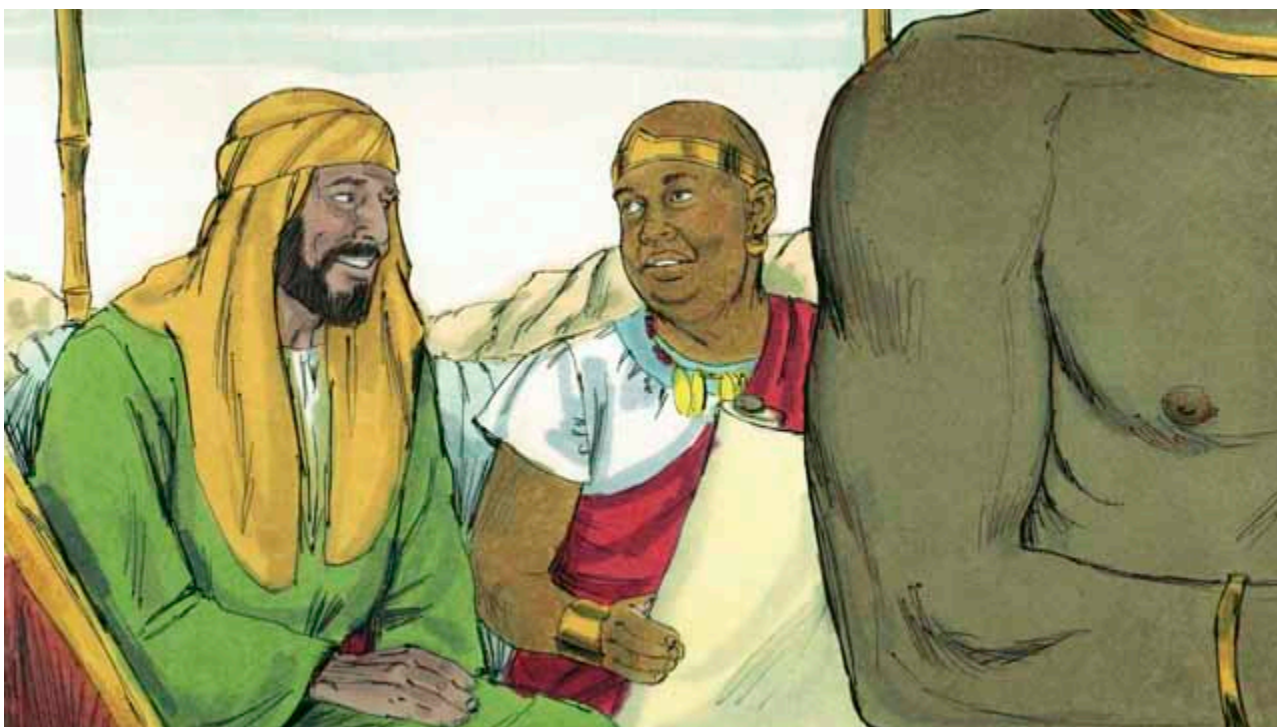
يکي ! شاگردل عيسي و نوم فيليپس و گرد فِره ! باقي ايماندارل، ازمون جفا ! اورشليم گريزيائي. او چي آسامره، اوره ! بازه عيسي موعظه كردي نو فِره ! مزيم وره نجاتو پيا كرد. آسه په روژ، فرشته ! لا خدا و فيليپس امر كردي تا بچو آريئي ! بياوون. وختي كه او ! آريئه بي، يكي ! مقامل مهم حبشه ديتي كه و گاري وژ مسافرتنه مكردي. روح القدس و فيليپس فرماش كردي تا بچو آته آ پيائه نو و گرد او گپ نو گفت بكه.



وختي فيليپس نزيك بي ا گاري، شينفتي كه ا شخص حبشي په قسمتي ! كُناو اشعيا پيغمبره مخوئي. وره كه موشي: «چي ميئي كه آره ذبح مورن نو وركي كه آر تك چيره گرل وژ بي كشه، هويچ كلومي نويي. و گرد او ناعادلونه رفتارو كرد نو احترامو ننيا. اون گيون اونو گرت.»



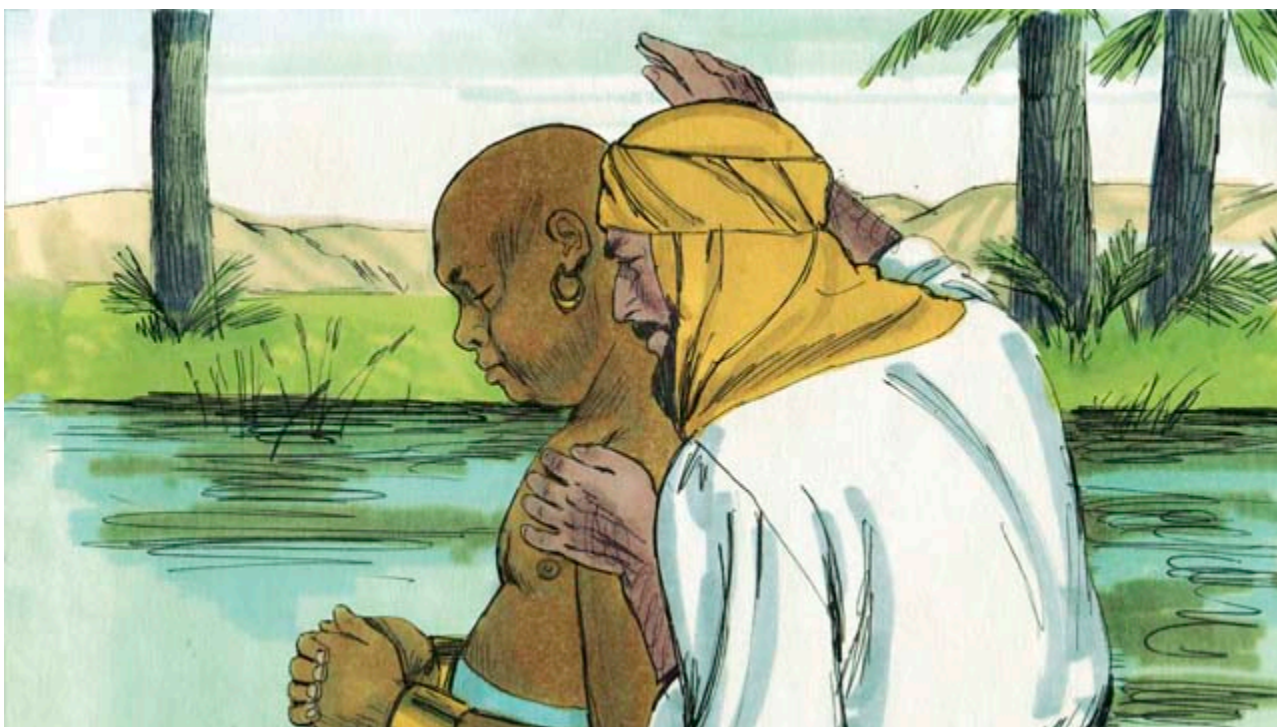
فیلپس! شخص حبشی پرسیت: «آیا مټونی اوه که مخوئنی بفیمی؟» حبشی جواو داتی: «نه. م نمټونم اوه بفیم مَر اوه که کسی ارنم ئوضی د. خواهشه مگم بو ئو ټنیش آر تک م. آیا اشعیا یه ا بازه وژه موشی یا کسی هنی؟»



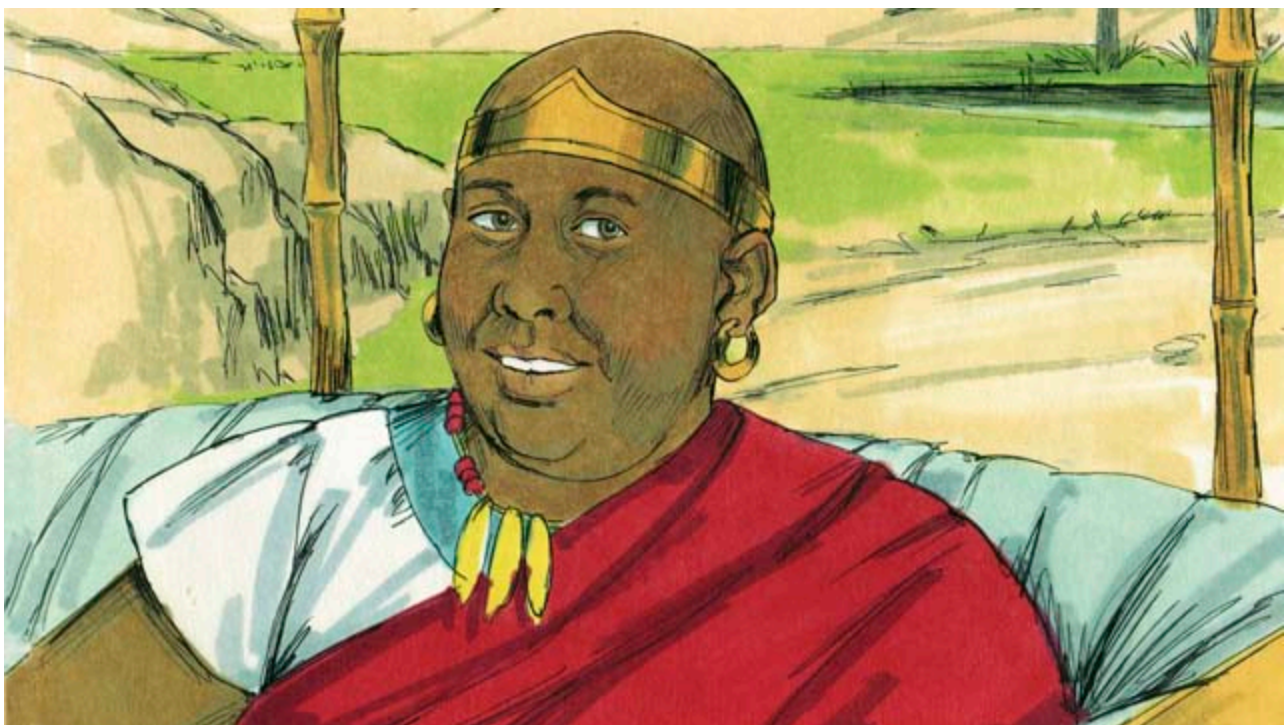
فیلپس چی! ئوم گاری ئو نیشت آر تک او، آسه آره حبشی ئوضی داتی که اشعیا ا قسټه ا بازه عیسی نویسونیسی. فیلپس قسمتل فره ا کلوم خدا آره او ئوضی داتی ئو پیغوم انجیل عیسی رسونی ا او.



ا حالى كه فيليپس نو پيا حبشى پيشه مچيان، رسين آ په گولم آوى. پيا حبشى وت: «سپل كه ايزه او هه! آيا ماو تعميد پگرم؟» نو و نوگر وژ فرمون داتي كه گارى بوسى.



و ابي خاطره اون چن ا نوم او نو فيليپس پيا حبشى تعميد داتي. وختي ا او هتن ا در، پهو روح القدس فيليپس پردي آ جائي هني. فيليپس ا وره و موعظه ا باره عيسى ادامه داتي.



ٲٲا حبشٲى و سَفَر وژ وٲره مالى اءامه اءاٲى. اؤ اٲه كه عيسى شٲناختٲسى خوشحال ٲى.

ءاسءانى گٲٲرٲا اءءاؤ مقءس: (ءءاؤ اعمال رسؤلل ٲاٲ ٦ ءا ٨)

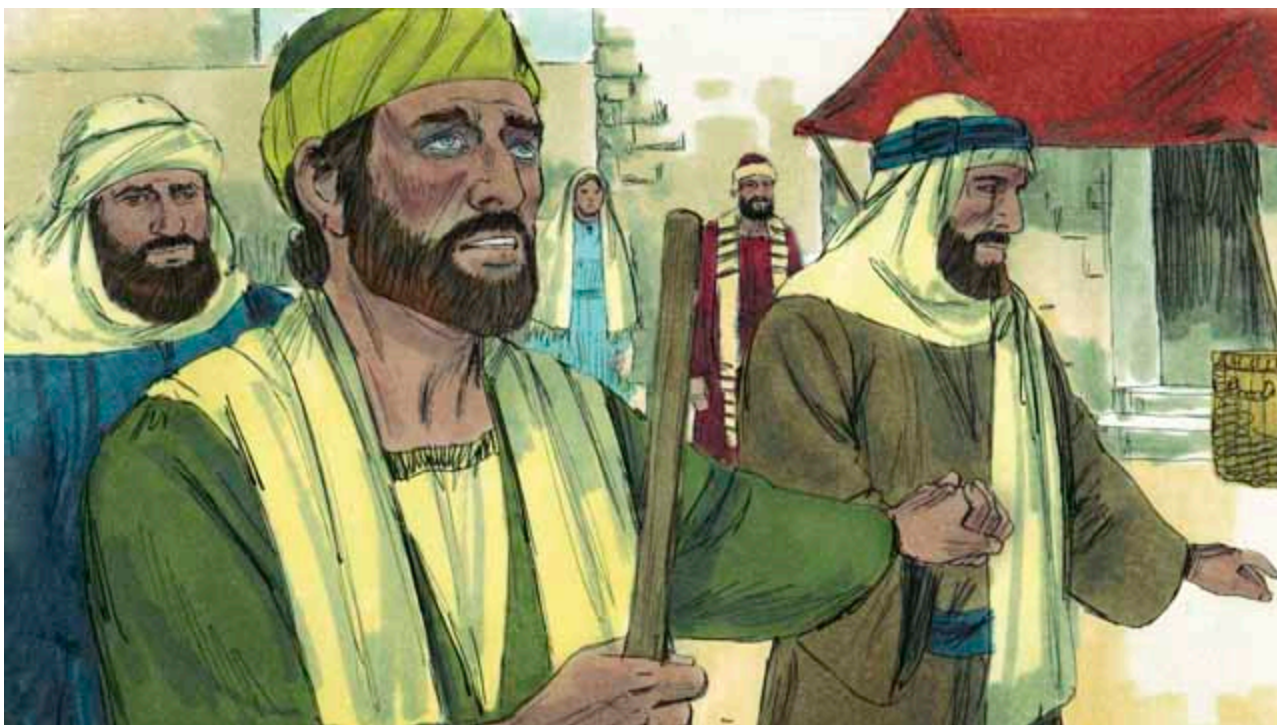
٤٦- پوئس مسیحی یه مو



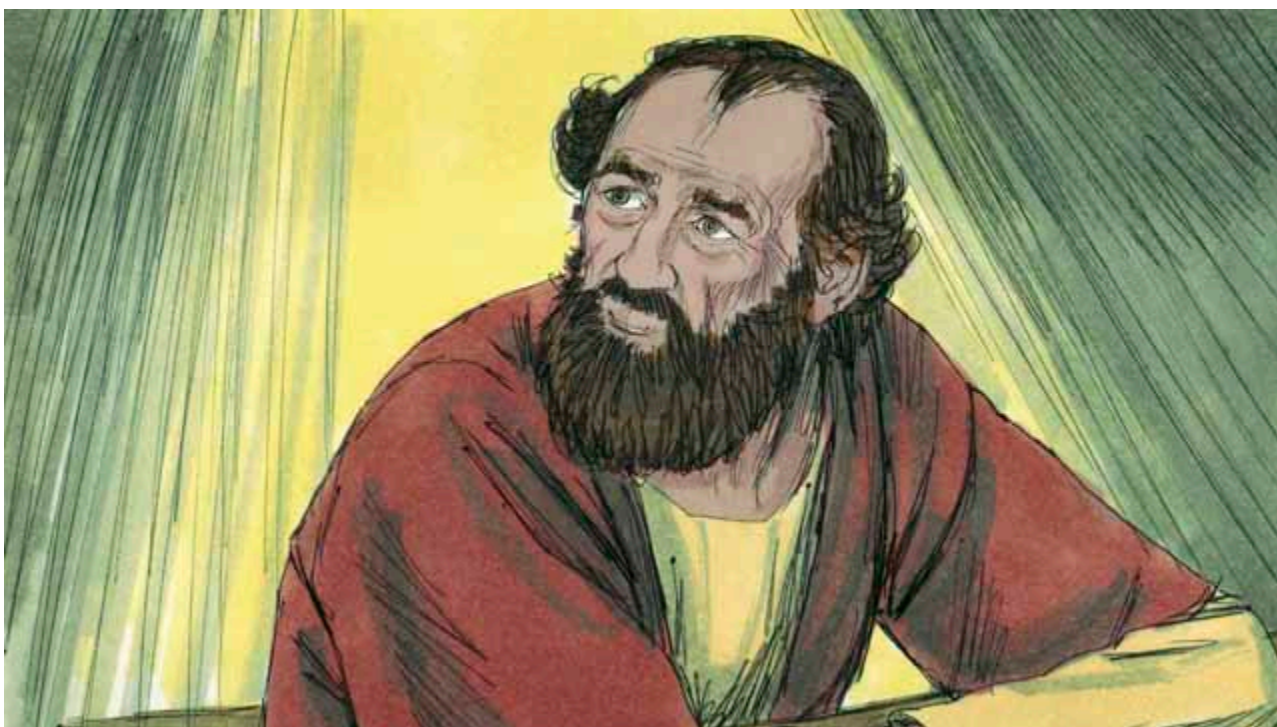
پيائي بي و ئوم سولس كه ا جۇنى موقه كوشتن استيفان، ويردار لباس يهودى له مويى ئو و عيسى ايمان نياشتى. او مسيحىل آزاره ميايتى
 ئو ا اورشليم ا مالى ازه مالى هنى مچيا تا پيال ئو ژنل دسگير بكه ئو باورزى ا زندو. كاهن گلنگ و او وت كه بچو اشير دمشق تا
 مسيحىل وزه دسگير بكه ئو اورگيردنى ا اورشليم.



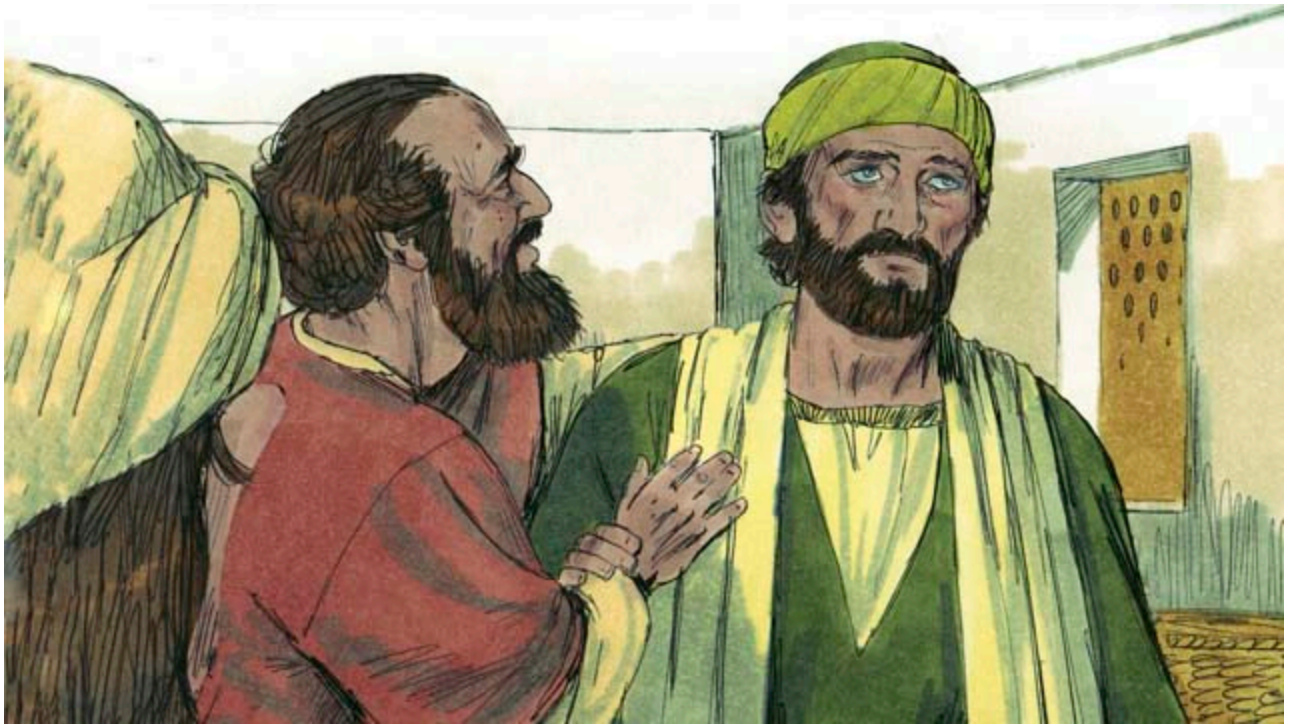
و ابي خاطره سولس ويره دمشق گت ا رى. وره رسيئن آ وره، نویر نويزوونى ا آسمو دور ئو ور او گرتى ا ور ئو گت آر زمى.
 سولس دنگى شيفتى كه و او وت: «شائول، شائول، آرا ارم جفائه مكى؟» سولس پرسىتى: «سرورم، تو كىئى؟» عيسى و او جواو
 داتى: «م عيسى ئم. هر آوه كه و او آزاره مرسىنى!»



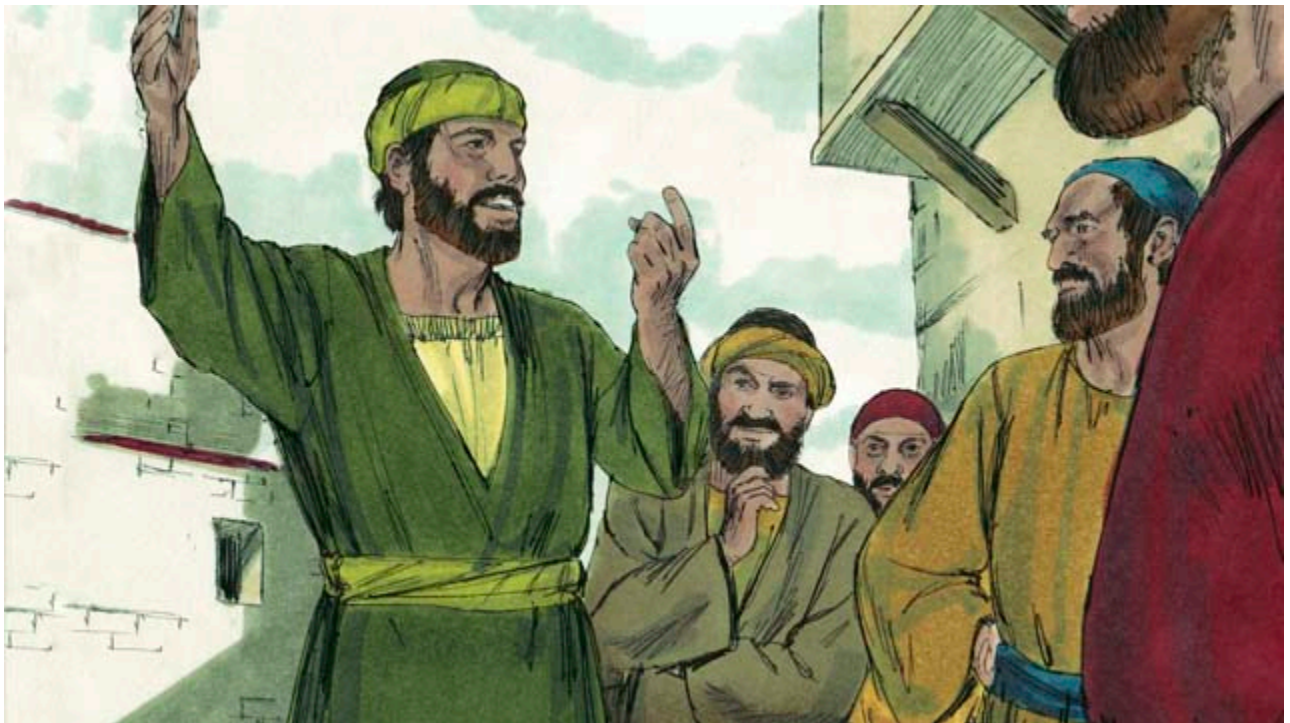
وختی که سولس! جا هیز گرتی، چیملی نیمئی تی. دوسلی اوئو ویره دمشق ره مونی کرد. سولس آره سه روژ، چیئی نواردی نو ننوشتی.



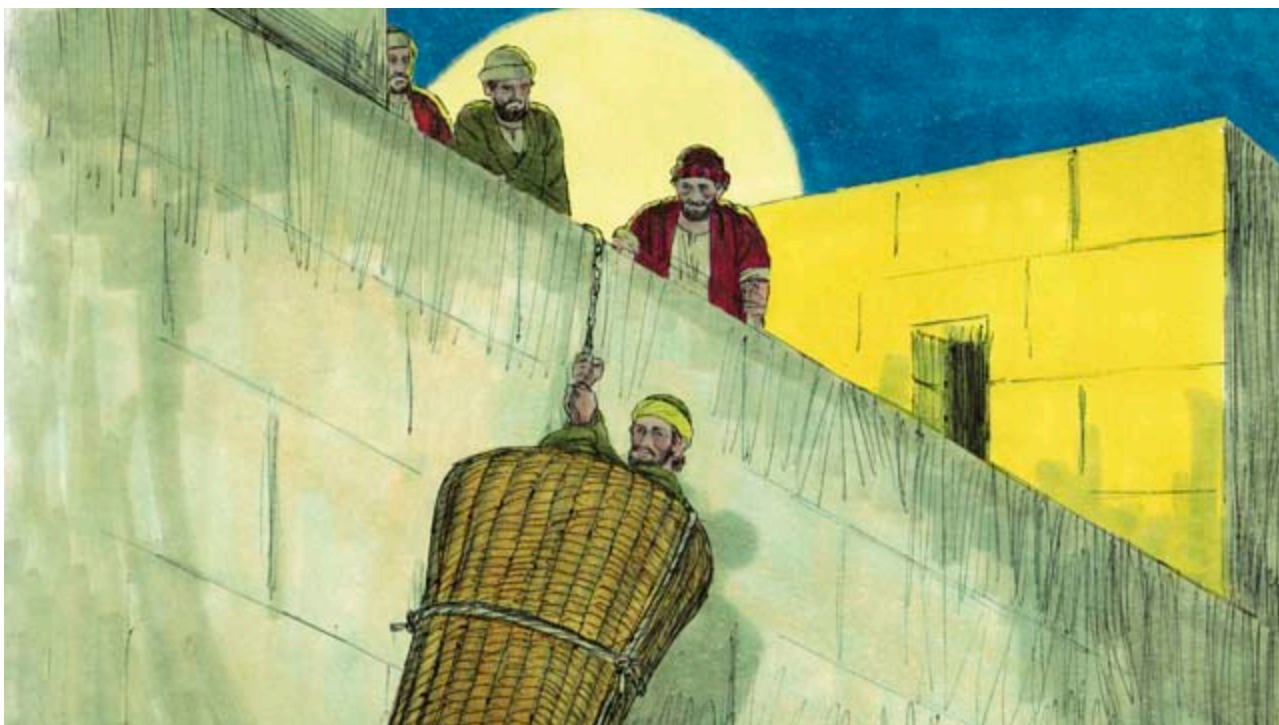
ا شیر دمشق، شاگردی و نوم حنانيا زنییه مکردی. خدا و او فرماش کردی: «بچ مالی که سولس هاتیر. دسل وژت بن آر او تا بئونی دوازه بوی بی.» اما حنانيا وت: «خداوند! م شفقتمه که ایی پیانه چطور و ایماندارل جفا مرسینی.» خدا! جواو وت: «بچو! م اوم ارگرتی تا نوم م و یهودی نو طایفه لی هنی اعلام بکه. او و خاطر نوم م، رنج نو تلابهل فیه مویی.»



پس حنانیا چی آتہ سولس ئو دسل وژ نیاتی آر او ئو وت: «هر آ عیسی که انوم ری آر تو ظاهر بییه، م ر کردی تا تو بینائی وژت دواره پیا کی ئو! روح القدس پر بوی.» سولس درجا ئونستی دواره بویی ئو حنانیا او تعمید داتی. آسه سولس ئو خواردی ئو قدرتی اورگیدی.



سولس درجا مو عظه آره یهودی دلمشق شرو کردی ئو مویتی: «عیسی پسر خدائے!» یهودی فرہ آچن، آره یه که پیائی که هلگه میاتی ایماندارل! یئن بوری، ایسه وژ و عیسی ایمان اوردیسی! سولس بنیا نیاتی ا جرئو جر و گرد یهودی. او ثابت کردی که عیسی هر آ مسیحه سه.



دُما چن روژ، يهودی قصد ځوشتن سولسو ځرد. اُون کس لونی ر ځرد تا اُو ! دروازل شیر پیا پځن نو پځوشتن. اما سولس ! نیت اُون خور دار بی نو دوسلی اُونو یاری ځرد تا پځوریزی. په شو اُونو نیا ! نوم سله نو ! دیوارل شیر ر ځرد ا هوار. دُما آوه که سولس ! دمشق گریزیا، و موعظه ! بازه عیسی ادامه داتی.



سولس چی آ اورشلیم تا و گرد رسول دیدار پکه، اما اُون ! او زیله نو چی. آسه په ایمانداری و نوم برنابا، سولس پردی آ ته رسول. او و اُون وت که سولس چطور، و دلیری ! دمشق موعظه ځردی تی. دُما آوه بی که رسول، سولسو قبول ځرد.



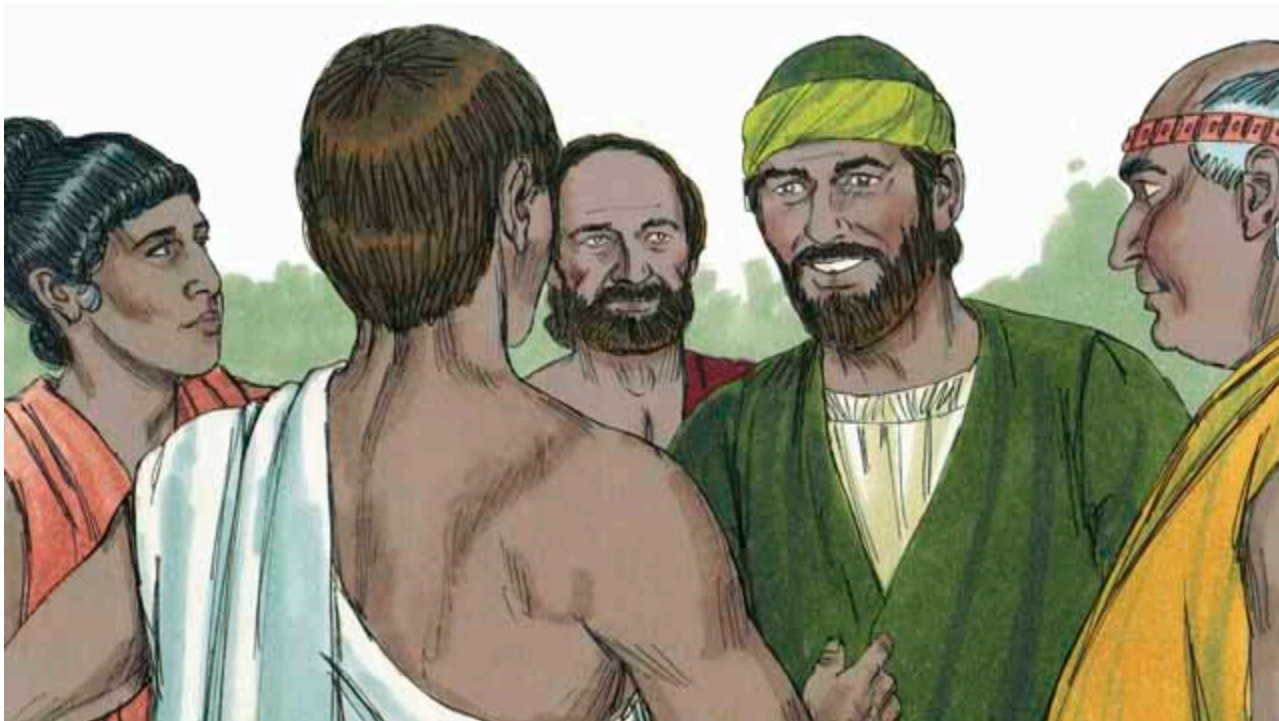
قَری ! ایماندارل کِه ! جفا شیر اورشلم گریزائین، چن آشیر دویری و نُم انطاکیه نو ! بازه عیسی موعظه نو کرد. بیشتر مَرِدِم انطاکیه یهودی نوئن، اما آره اولی گل ایمان و آورد. برنابا نو سولس چن آره تا و ایماندارل تازه، ! بازه عیسی بیشتر تعلیم دن نو کلیسا تقویت بکن. ! انطاکیه بی کِه و ایماندارل و مسیح، آره اولی گل وئو «مسیحی».



یه روز مسیحی انطاکیه مشغول دُعا نو روزی بین کِه روح القدس و بیئو فرماش کردی: «برنابا نو سولس آره کاری کِه اُونِم آره انجومی هُنا کردی، جیا بکن.» اَسَه کلیسا انطاکیه دَسَل وئو نیا ا رویی برنابا نو سولس نو ارنو دُعا نو کرد. اَسَه اُونو ر کرد تا خور خوش عیسی ! جائلی هنی موعظه بکن. برنابا نو سولس و مَرِدِم فره ! طایفهل جور آجور تعلیمو دا نو فره کسل و عیسی ایمان و آورد.

داستانی گیریا ! کِتآو مقدس: (کِتآو اعمال رسول باب ۸ آیه ۳؛ باب ۹ آیه ۱ تا ۱۳؛ باب ۱۱ آیه ۱۹ تا ۲۶؛ باب ۱۳ آیه ۱ تا ۳)

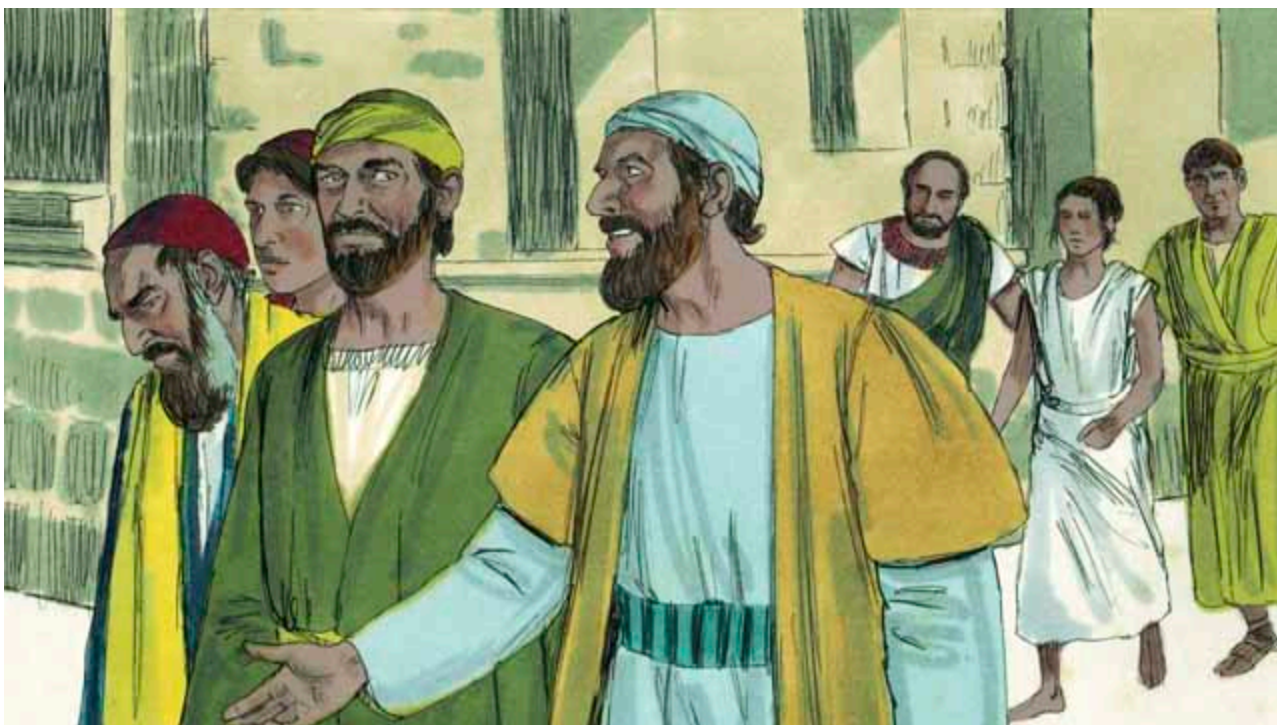
٤٧- پوئس نو سيلاس ا فيليپي



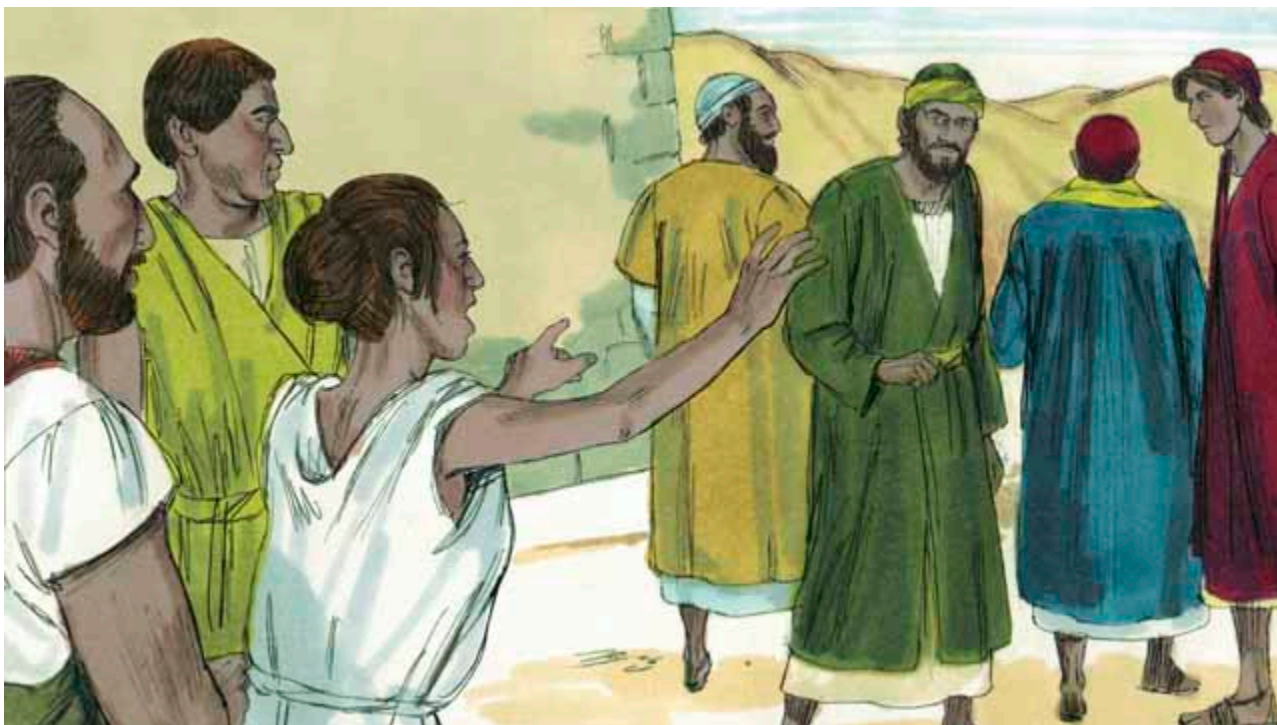
سولس وختی که ا سرتاسر امپراتوری روم سفره مکردی، تصمیم گرتی ا نوم رومی وژ که پولس بی، استفاده بکه. په روژ، پولس نو دوسی سیلاس چن اشیر فیلیپی تا خور خوش عیسی اعلام بکن. اون چن ا ژوته روئی که در اشیر بی. مژدم ار وره و دور یک جمه مونین تا دعا بکن. ا وره اون ژتونی و نوم لیدییه دیی که تاجر بی. او خدا دوس داشتی نو او مپرسی تی.



خدا لیدیا قادر کردی تا و عیسی ایمان باری. پولس نو سیلاس اوئو و گرد خانواده تعمید دا. آسه او، مکیس پولس نو سیلاس کردی تا ا مالی یمین نو اون هم منن ار ته او.



پولس ئو سېلاس بېشتر ! جائی که یهودی دُعاوَنه مَکَرِد، مَچیان ا دی ئن مَزِیم. کَنبِزی آر وَرَه بی که روح ناپاک داشتی ئو هَر رَوژ مَهت ا دُم اُون. اُو وَ کَمک ایی روح پَلیدَه، آیندَه آرَه مَزِیم پِیشگوپی ئه مَکَرِدی ئو وَ هُوَنه وَ عَنوان پِه غوگو، سود فِرَه وَ نَصیو ارباولی مَکَرِدی.



ا کَنبِرَه وَ خَتی که اُون ری ئه مَچیان، وَ دَنگ پِلَنگ مَویت: «ایی پِیالَه خدمتگزارل خدا متعالین. اُون ری نجات وَ هُوَمَه نیشوَنه مِئَن!» اُو رَوژل فِرَه هُوَنه کِرِدی تا یَه که طاقَت پولس جَلاص بی.



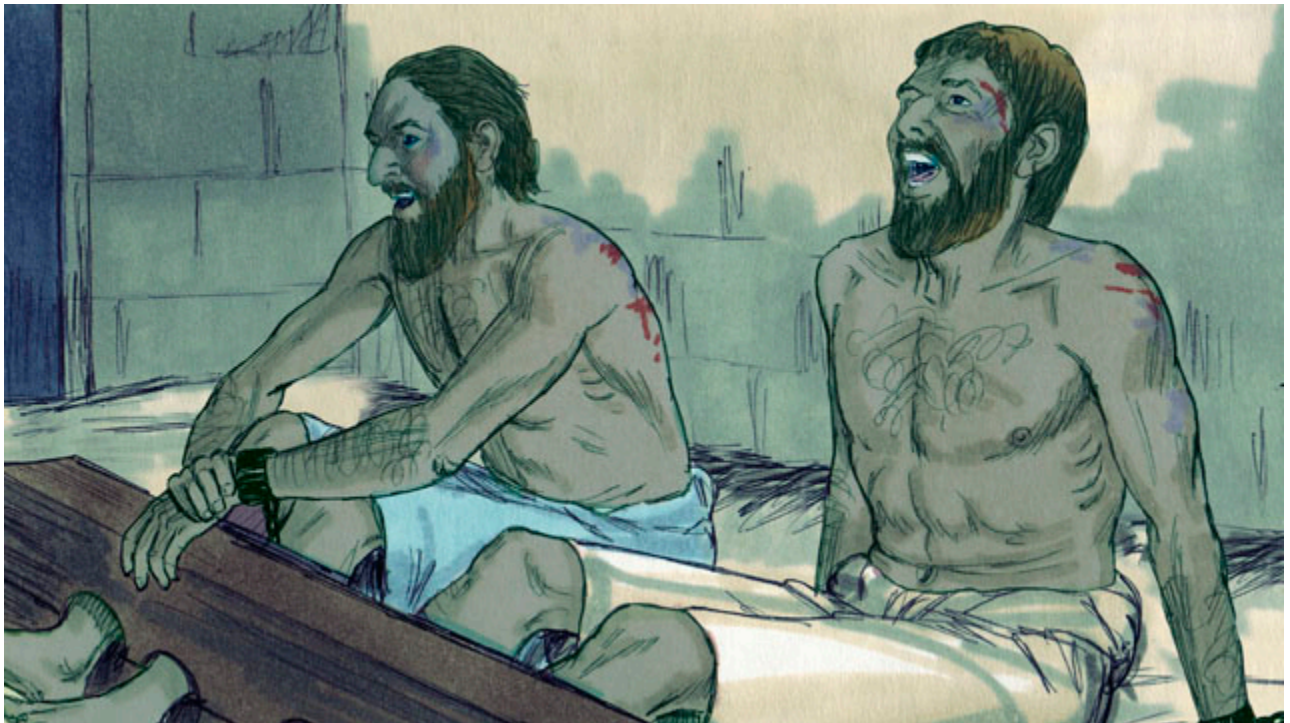
آخِر په روژ وختی که اکنیزه داده میاتی، پولس رویی کردی آ او، نو و روح ناپاکی که ائوم او بی وت: «و ئوم عیسی ا وجود ایی دته بو ا در.» روح ناپاک درجا او رها کردی.



وختی ارباول کنیز دیو چه اتفاقی کتی، فزه غصونی بین. یه و ا معنی یه بی که مزیم د و ارباول آ دته پویلو نیمیا، آره یه که فیمین که بی ا روح پلیده، کنیز د نمونستی غوگویی بکه.



وَإِذْ خَطَرَهُ أَرِبَاطُ أَكْنِزَةِ، پُولَسْ نُو سِيلاسْو بَرْدَ آتِهَ مَقَامِلِ رُومِي. أُونِ دَاثُونِ أَرِ پُولَسْ نُو سِيلاسْ نُو أَوْتُونِ إِزْنَدُو.



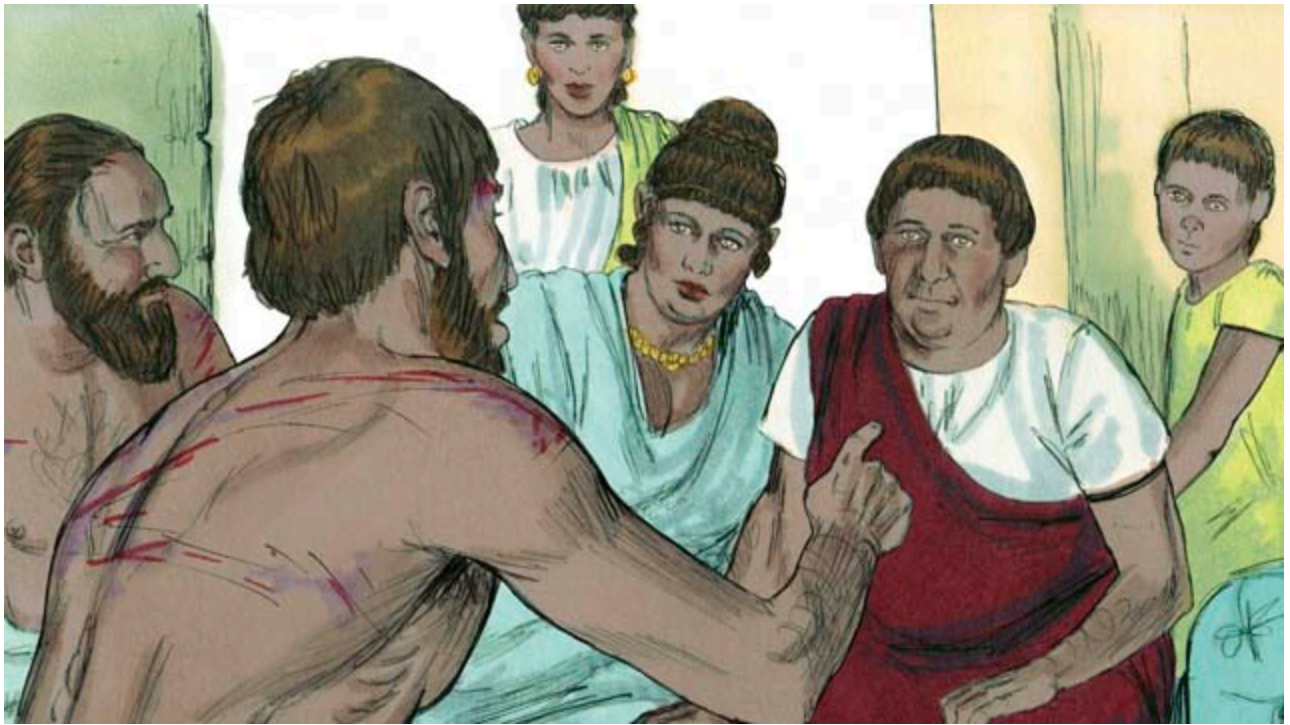
أُونِ پُولَسْ نُو سِيلاسْو أَوْتِ إِجَانِي إِزْنَدُو، كِهَ نِگِهَبُو فِرِهَ دَاشْتِي. نُو أُونِ پَالِ أُونُو وَ تِيكَمَلِ كَلَنگِ چَو بَسْت. وَ يَهَ هَم، أُونِ إِنِيْمَلِ شُو، سِرُوبَلْنِي إِسْتَايِشْ نُو پَرِيْشْ خُدا مَخُونِ.



په‌و، ژمی لرزه شیدی هت! گل درل زنده‌و واز بین ئو زنجیرل گل زندونیل واز بی.



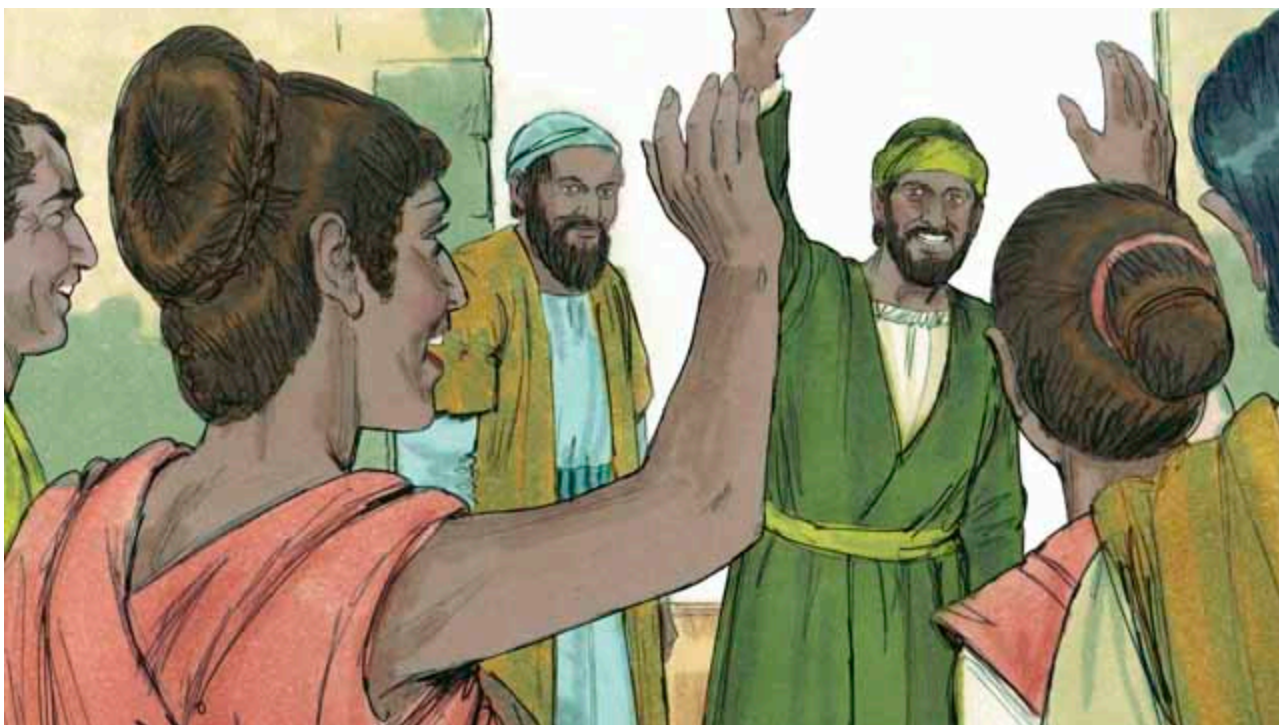
آسه نگهبو زندو بی‌یه خور ئو دبی‌تی که درل زندو واز بی‌ئه. او گمو کردی که گل زندونیل هی هوانه ئو ا بیم مجازات مرگ و وسیله مقامل رومی، قصد کردی وژ بگوشی. اما پولس او دبی‌تی ئو هنا کردی: «و وژت صدمه نی! گل ایمه هایمن آر ایره.»



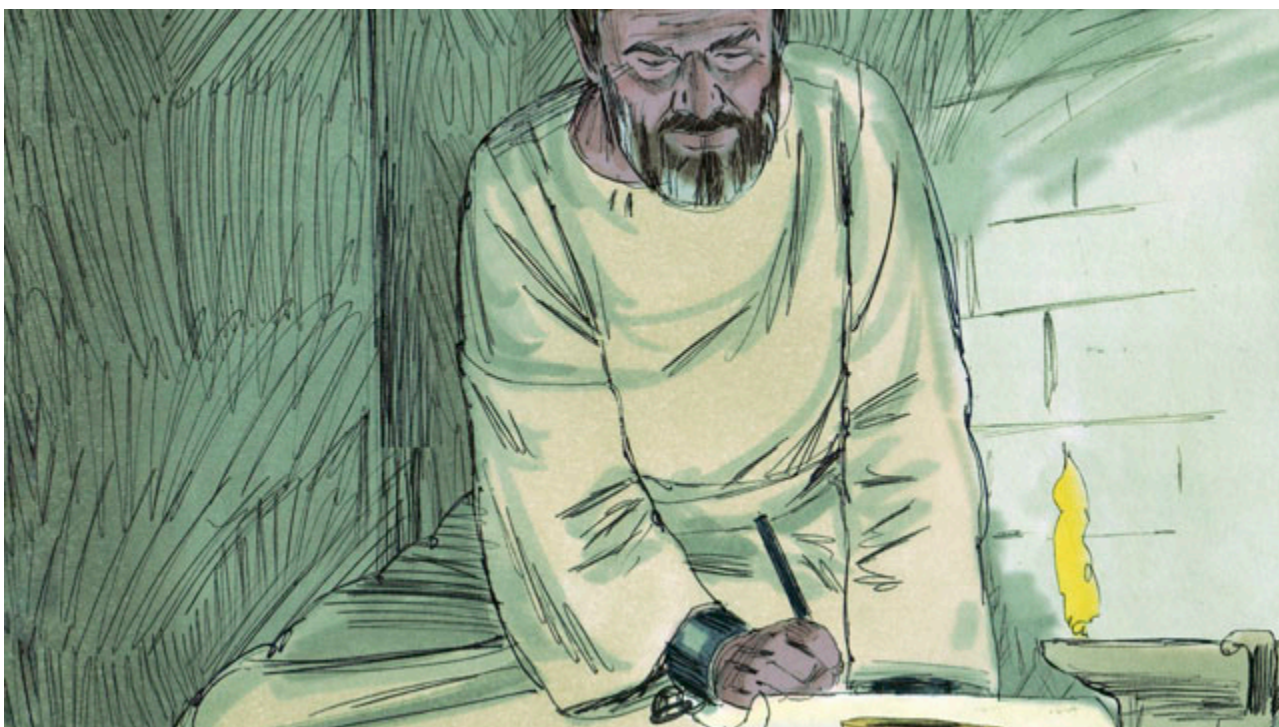
نِگه‌بُون زَندُو ! حَالِی کِه زَیْلَه چَوِی ئِیْتِی ئُو مَرکِیا هَت آ تِه پُولَس ئُو سِیلاس ئُو پَرسی-تی: «چِه بَکَم تا نِجَات پِیا بَکَم؟» پُولَس جُو آو داتی: «وَو عِیسی خِداوَن، اِیْمَان بار. آسَه تو ئُو خِانوَادَت نِجَات پِیا مَکِی ئُو.» آسَه نِگه‌بُون زَندُون، پُولَس ئُو سِیلاس بَرَدِی آ مال وَر ئُو زِیْمَلُو شُشتِی. پُولَس خَوَر خُوش عِیسی آره کُل گِسلِی کِه ! مال او بَیْن، موعِظَه کِردِی.



آ نِگه‌بُون زَندُوته ئُو کُل خِانوَادَه وَو عِیسی اِیْمَان وُ اُورَد ئُو پُولَس ئُو سِیلاس اُوئُو تَعْمِید دا. آسَه نِگه‌بُون زَندُون وَو پُولَس ئُو سِیلاس ئُو داتی ئُو اُون وَو گَرْد یَک شادی ئُو کِرد.



روژ دُمان، رهبرل شیر، پولس ئو سیلاسو! زندون آزاد کرد ئو! اُون گِستو تا! فیلیپی بکن آ در. پولس ئو سیلاس چن آ دی ئن لیدیّه ئو چن نَفر! دوسلو ئو آسه! شیر کِردون آ در. خَور خوش! بازه عیسی هنی هم مَوشیا ئو کلیسا رُشده مَکردی.



پولس ئو باقی رهبرل مسیحی و شیرل فره سَفَر و نه مَکرد. اُون و تعلیم ئو موعظه! بازه خَور خوش عیسی مشغوله مَوئین. ئو اُون نامهل فِر ئونی نویسون تا ایماندارل! کلیسال تعلیم دَن ئو تشویق بکن. قَری! ایی نامهله بی نه کِتاولی! کِتآو مقدس.

داستانی گیریا! کِتآو مقدس: (کِتآو اعمال رسول فصل ۱۶ آیهل ۱۱ تا ۴۰)

٤٨ - عيسى مسيحا موعودہ



وختی خدا چھون خلق کردی، گل چی کامل بی ئو گناه وجود نیاشتی. ام ئو حوا یکتیری ئو دوس داشت ئو عاشق خدا بین. هویچ بیماری یا مرگی ئوئی. یه هر آ دنیائی بی که خدا مگستی.



شیطان، و وسیله ماری که ا ئوم باخ بی، و گرد حوا خرف داتی، چون مگست او فریو د. آسه او ئو ام گناهو کرد. و خاطر نافر مونی اون، گل انسونل محکوم امرگن.



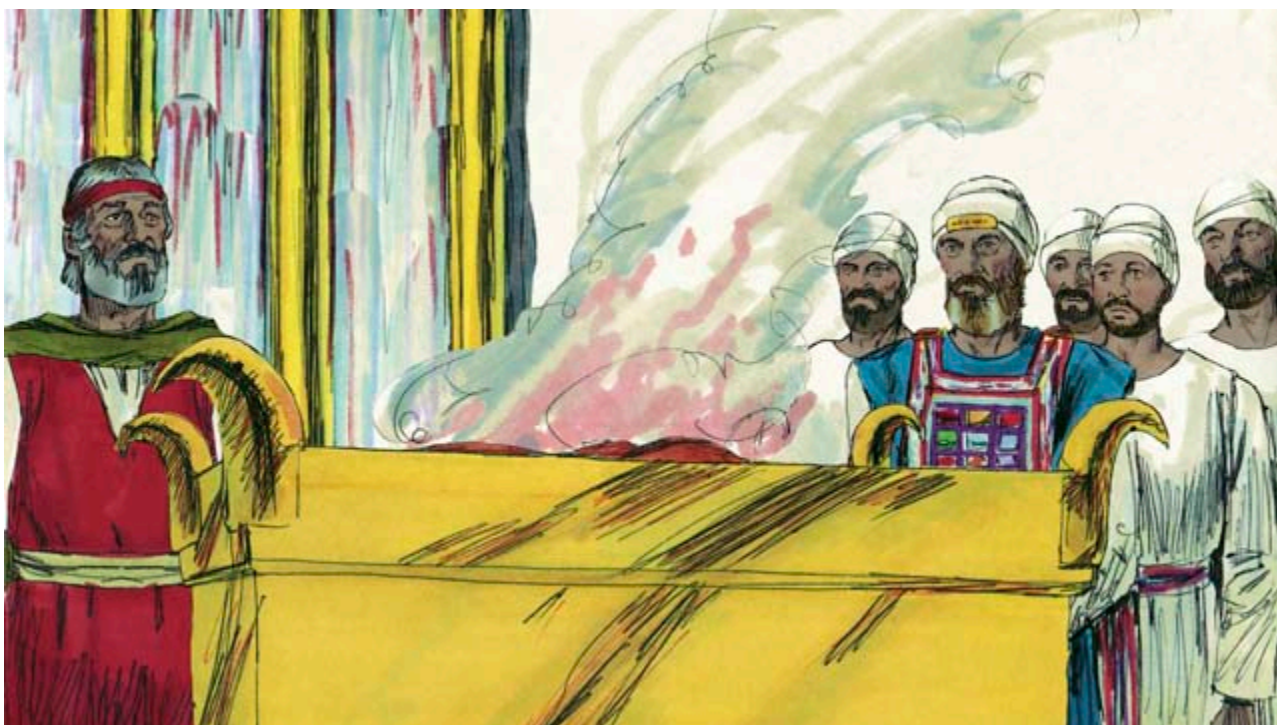
حتی و خاطر گناه آم ئو حوا اتفاق وحشتناکتری پیش هت. اُون بین آ دشمنل خدا. و آ خاطره، ا زموئه تا ایسه، گل گناهو کِردی. هر گس ا زموئی که ما آ دیی دشمن خدائه. ا ئوم خدا ئو انسون صلجی ئوئی، اما خدا مگستی صلح برقرار باو.



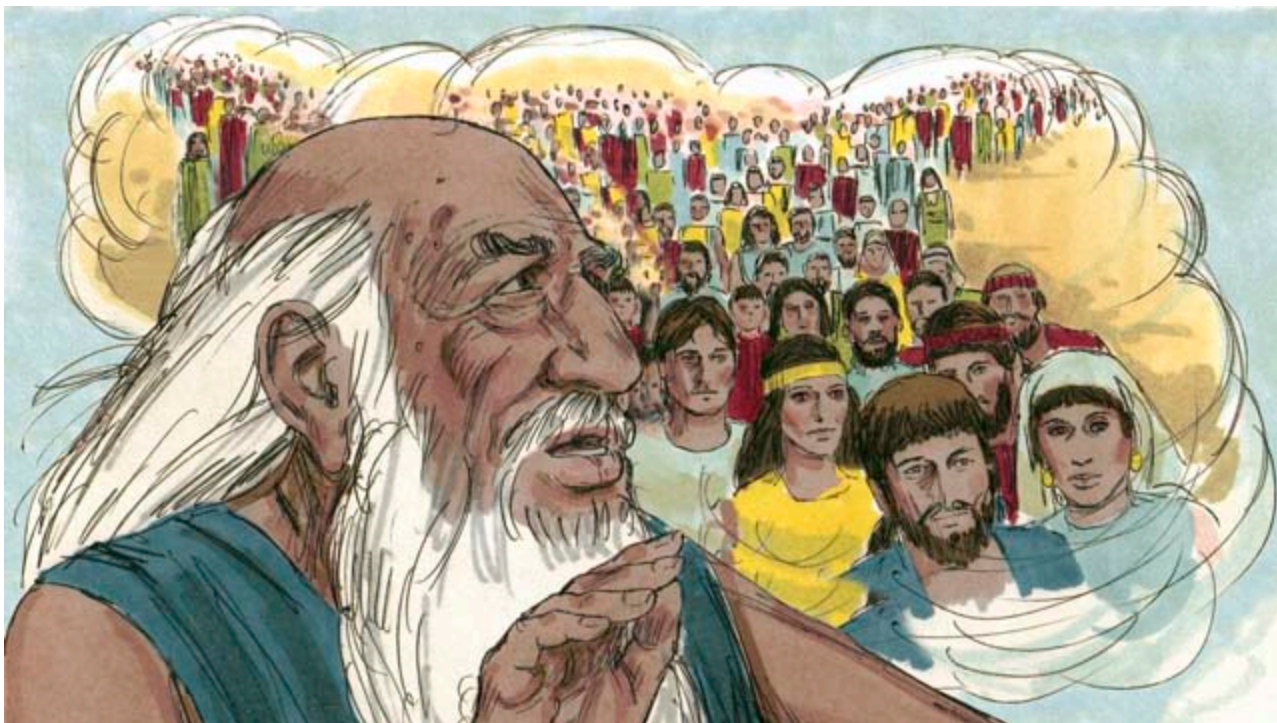
خدا و عده داتی که گسی ا نسل حوا سر شیطان مکوئی ئو شیطان پسه پا او مگری. و ایی معنییه که شیطان مسیحه مگوئی، اما خدا دوازه او زنییا مکه. آسه مسیح موعود آره همیشه قدرت شیطان ا بنئه موری. دما سالل فره، خدا نیشتو داتی که عیسی، هر آ مسیحا موعوده سه.



خدا و نوح فرمایش کردی تا کشتی‌ئی پسازی تا خانواده ! توفونی که رئه مکه نجات د. و ایی طوره خدا گسلی که و او ایمان و داشت نجات داتی. هر و ایی طوره گل انسان و خاطر گناهلو سزاوار مرگ ! لا خداین، اما خدا عیسی ر کردی تا هر گس که و او ایمان باری، نجات بی.



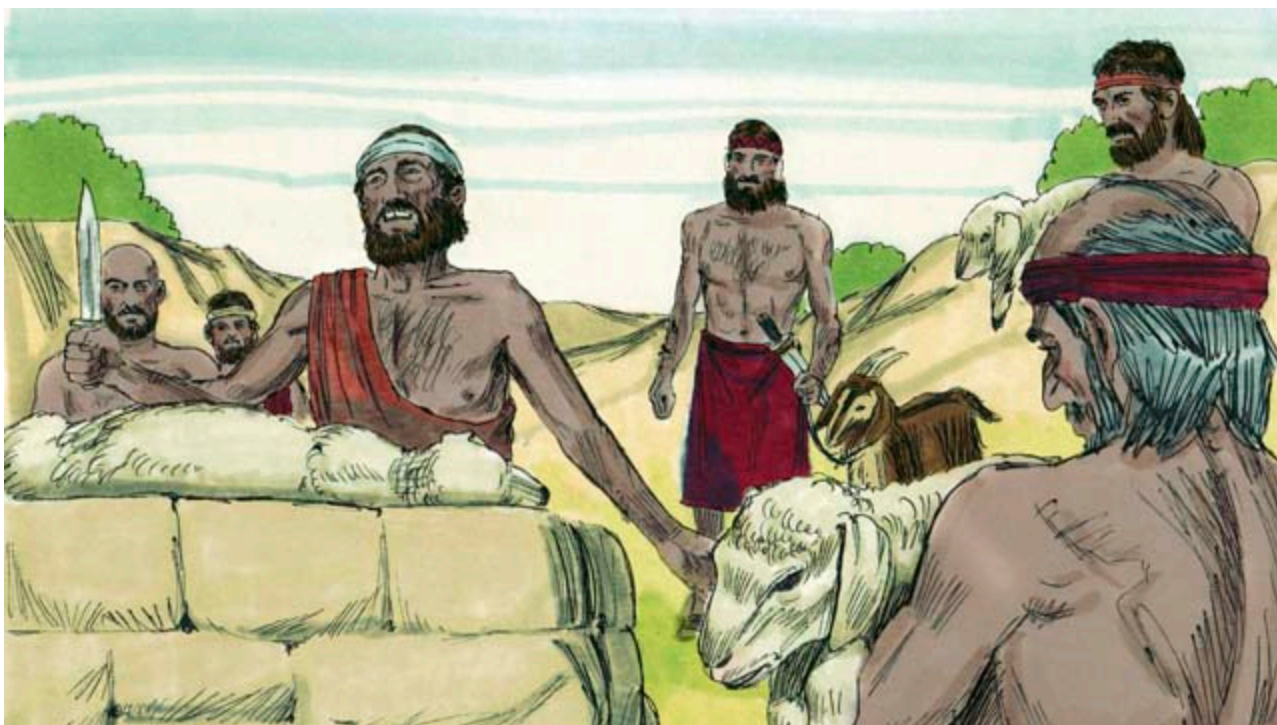
آره صدها سال، کاهنل آره انسان و درگاه خدا قربانی‌ئوئه مکرد. ایی کاره و مردم نیشوئه میاتی که گناهو کردی نو سزاوار مجازاتی ! لا خداین. اما آ قربانی‌له نم‌نوس‌ئو باعث بخشیان گناهل انسان بون. عیسی کاهن گلنگه. او کاری کردی که کاهنل نم‌نوس‌ئو آنجوم دبی. او وژ فدا کردی تا قربانی‌ئی آره گناهل بشر جور بکه. او قبول کردی تا و خاطر گناهل گل انسان، مجازات بو. و ایی خاطره عیسی کاهن گلنگه.



خدا و ابراهيم وتی: «ا تَر تو گُل طایفەل چھون برکتە مئم.» عیسی! پشت ابراهيم بی. خدا گُل قومل چھون و وسیلە ابراهيم برکتە می، آره یه که هر گس که و عیسی ایمان ماری، ا گناه نجات پیا مکە. وختی ایی مژدە و عیسی ایمان مارن، خدا اُون ا نسل ابراهيمه مزانى.



خدا و ابراهيم فرماش کردی تا گری اسحاق آرئی قربانی بکه. اما خدا ورکی! جا اسحاق جور کردی تا قربانی بو. گُل ایمه و خاطر گناهل مو سزاوار مرگیم! اما خدا عیسی بخشونی! دنیا تا! جا ایمه قربانی باو نو بمری. و ایی خاطره و عیسی موشیم ورک خدا.



وختی خدا آخری بلار یردی ا مصر، و هر خانواده اسرائیلی فرماش یردی تا ورکی بگوشن. ایی وزگه بایس بی عوه مویی. آسه اون بایس خوین اوئونه مپاشون آر پلنگ نو دور نو ور چوارچو در مال. وختی که خدا آ خوینه مئی تی، ا مالل اون کله مویی نو کر نواز ا خانواده نمگوشتی. وختی ایی اتفاقه کت، خدا نوم نیا آ پسخ.



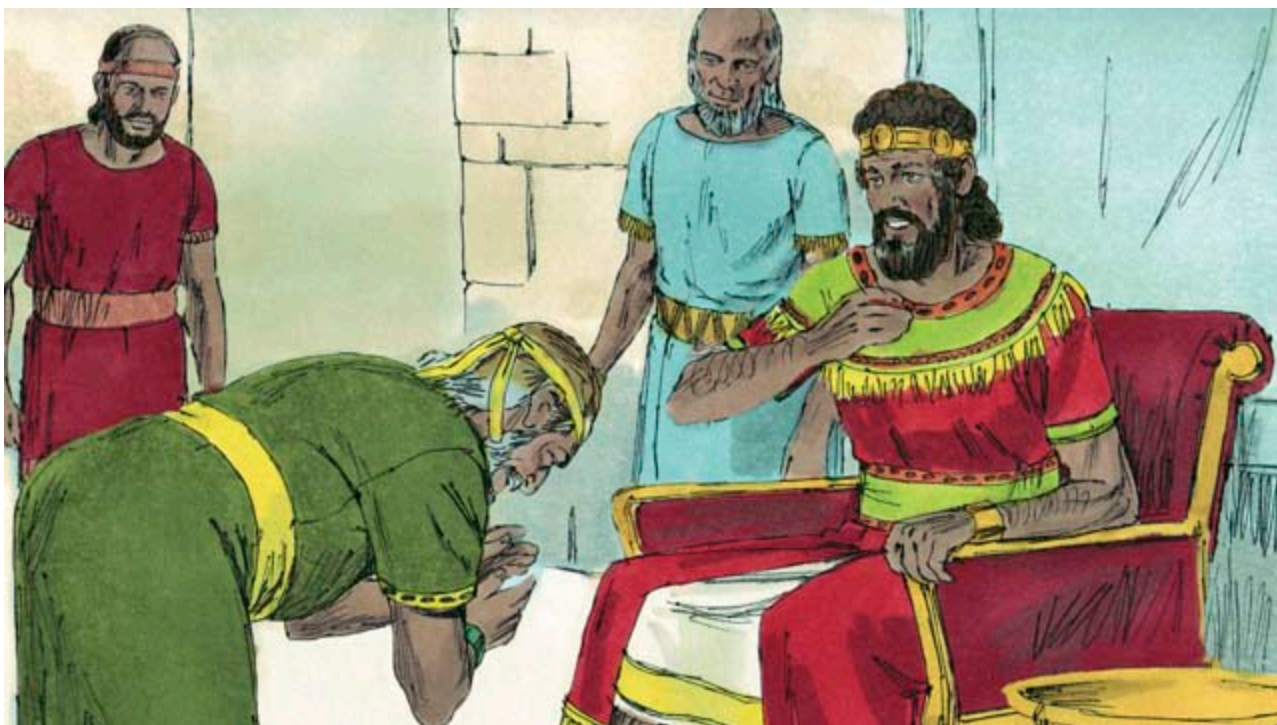
عیسی چی ورک عد پسخه. او هوپچ اشتباهی نکردیتی نو هرگز گناهی نکردی. او هر ا روژل عد پسخه مزد. وختی گسی و عیسی ایمان ماری، خوین عیسی، جریمه گناه ا شخصه می. گویا خدا، و مجازات نکردن او، ا او کله ماو.



خدا و گرد بنی اسرائیل پمُون بستی، چون اُون قومی بین که اُو اورگرتی تا هین اُو بون. اما خدا ایسه پمُون تازه برقرار کردیسی که ها! دَسَرَس هر گسی. هر گس! هر قوم نو طایفه، آر ایی پمونه قبول بکه، و گرد قوم خدا یکاگیره مکه. اُو و خاطر ایمان و عیسی و گرد قوم خدا یکاگیره مکه.



موسی پیامبری بی که گُلوم خدا و قدرت فره اعلام کردی. ولی عیسی گلنگترین پیامبرله. اُو خدائه، پس هر چی اُو آنجوم داتی نو وت، رفتار نو حرفال خدا بین. و ایی خاطره سه که کتاو مقدس و عیسی موشی کلمه خدا.



خدا و داود پادشاه و عده داتی که کسی ا نسل او و عنوان پادشاه تا ابد اَر قُوم خدا حکومته مَکِه. عیسی پسر خدا ئو مسیحا موعوده ئو اَو ا نسل داوده سه که مثنوی تا ابد پادشاهی بَکِه.



داود، پادشاه قُوم اسرائیل بی، اما عیسی پادشاه کُل جهونه! او دُواره ما ئو و عدالت ئو صلح تا ابد پادشاهی به مَکِه.

داستانی گیریا ا کتاو مقدس: (کتاو پیدایش فصل ۱؛ فصل ۳؛ فصل ۶؛ فصل ۱۴؛ فصل ۲۲؛ کتاو خروج فصل ۱۲؛ فصل ۲۰؛ کتاو دُوم سمونیل فصل ۷؛ کتاو عبرانیل فصل ۳ آیهل ۱ تا ۶؛ فصل ۴ آیه ۱۴؛ فصل ۵ آیه ۱۰؛ فصل ۷ آیه ۱؛ فصل ۸ آیه ۱۳؛ فصل ۹ آیه ۱۱؛ فصل؛ کتاو مکاشفه فصل ۲۱)

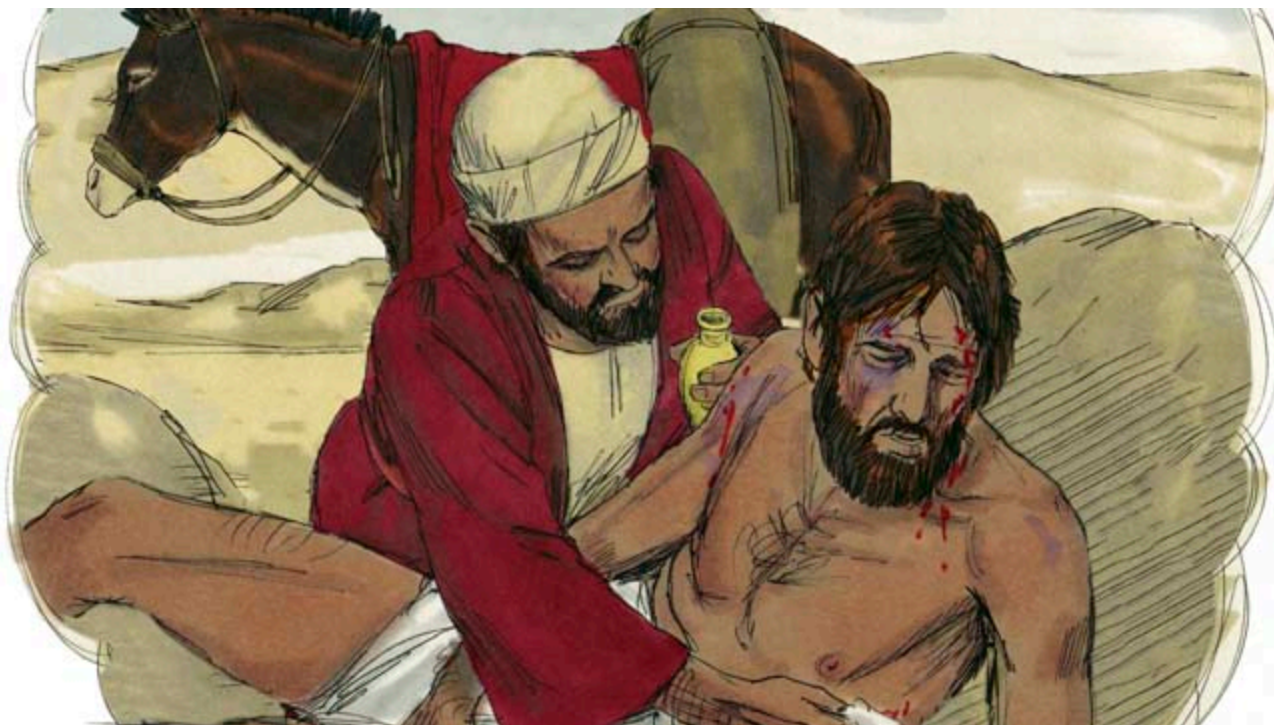
۴۹- پُمون تازه خدا



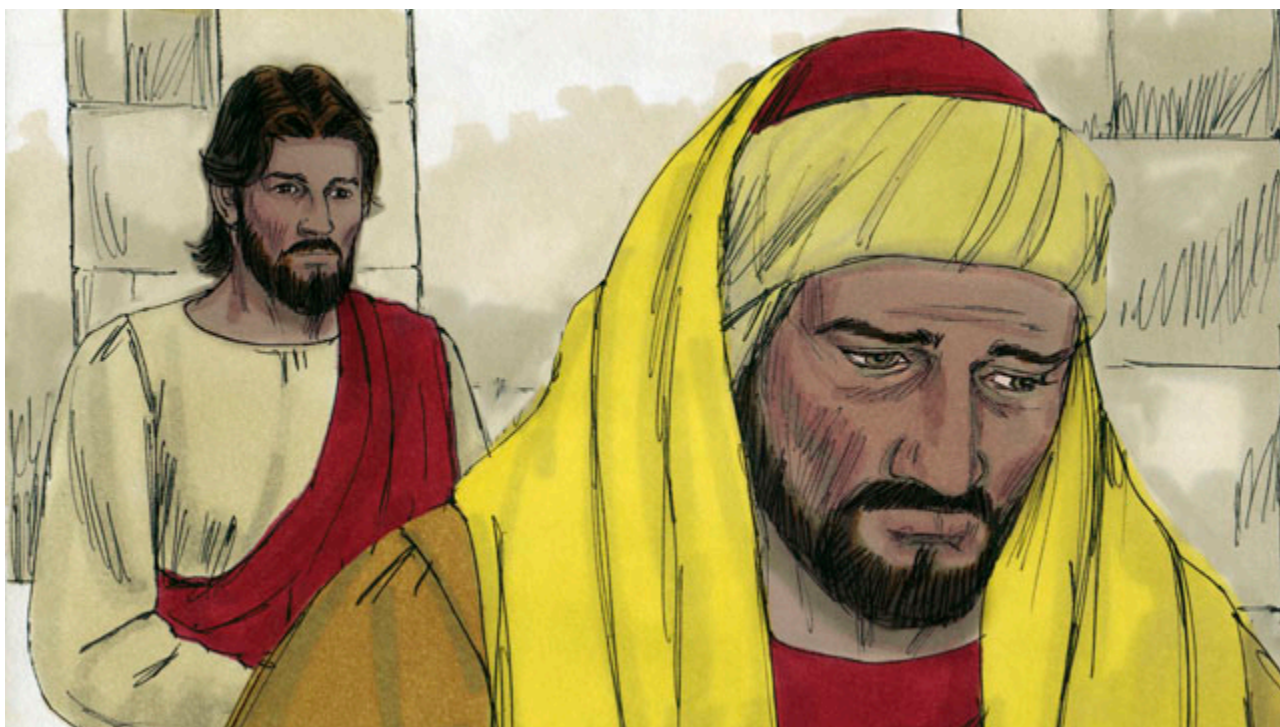
فرشته و یت چوئی و ئوم مریم وت که او پسر خدا ماری آ دیی. وختی که مریم هنی باکره بی، روح القدس دمیا آر او، ئو حامله بی. او گری اوردی آ دیی ئو ئوم نیا آ عیسی. و ایی خاطره، عیسی هم خدا ئو هم انسوئه.



عیسی معجزه لیره انجوم داتی که ثابتّه مکه او خدائه. او آر رویی او ری چی، توفون اروم کردی، بیمارل فیره شفا داتی، اگسل فیره روحل پلید اوتی! در، مردیل زنی کردی ئو پنج ئون ئو دو ماهی گوجر، برکت داتی ئو کردی ا ئو کافی آره سیر کردن بیشتر! ۵۰۰۰ نفر.



عیسی معلم کلنگی هم بی. کل تعلیم او حقیقتو داشت، مردم آوه که او و بیثونه مویتی مگست انجومه میا، آره یه که او پسر خدا بی. آره نمونه او تعلیمه میاتی که بایس و باقی مردم چی وژمو محبت بکیم.



نو، او و بیثو یاد داتی که بایس خداون بیشتر ا هر چیئی هنی، حتی داراییل وژو دوس داشتو.



عیسی وت که بی‌پن! پادشاهی خدا، با ارزشتر! هر چی‌ئی! ایی دنیا سه. آره ورود و پادشاهی خدا، بایس او تو! گناهیلت نجات بی.



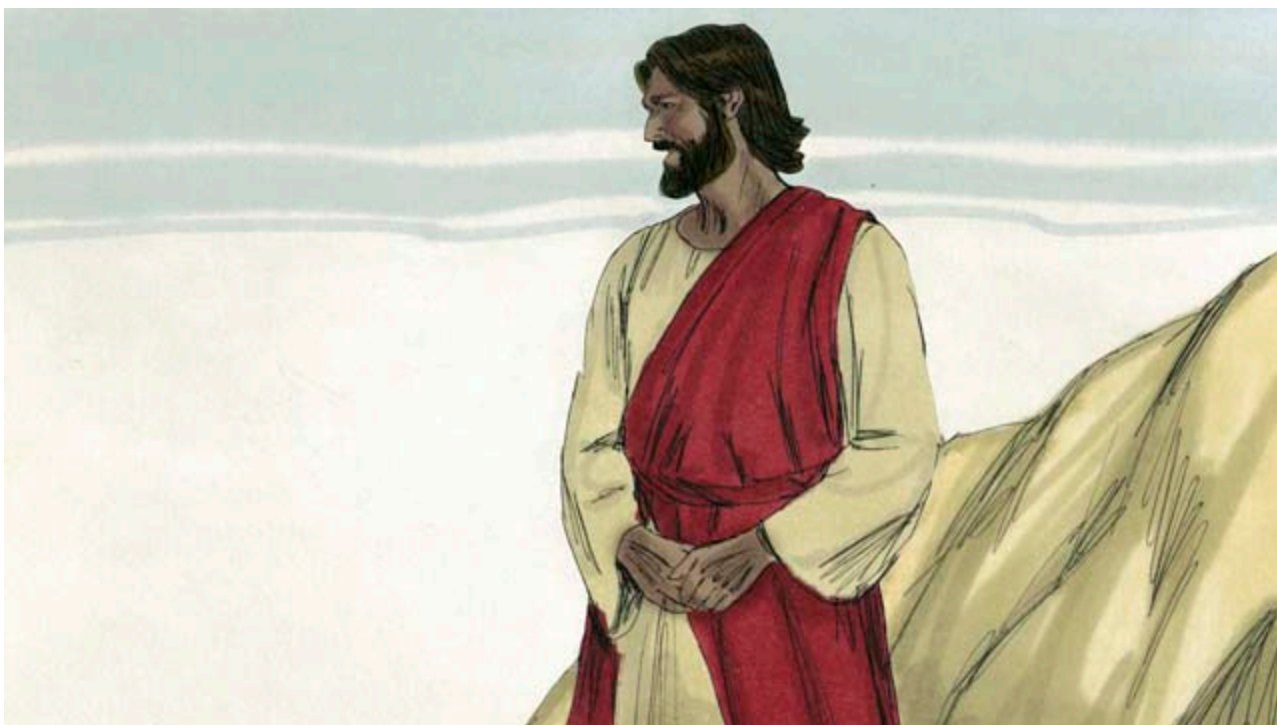
عیسی وت قری! انسانول او قبوله مکن، آسه خدا اون نجات می؛ اما کل مردم او قبول نمکن. او یه هم وتی که قری! انسانول چی خاک خوین، چون خور خوش عیسی قبوله مکن نو خدا اون نجات می. قری هم چی خاک سفت نو سخت زوئه ریئن. گلوم خدا چی آ ثمه سه که مگوئی آر رویی آ زمینه، اما هوپچ ثمری و بار نما. یوئه مردمی کن که پیغوم عیسی قبول نمکن نو نیمو وارد پادشاهی خدا بون.



عیسی و اُون یاد داتی که خدا گناهکارل فزه دوس دیری. اُو مئتی که اُون بوخشی نو بکه ا اوپیل وژ.



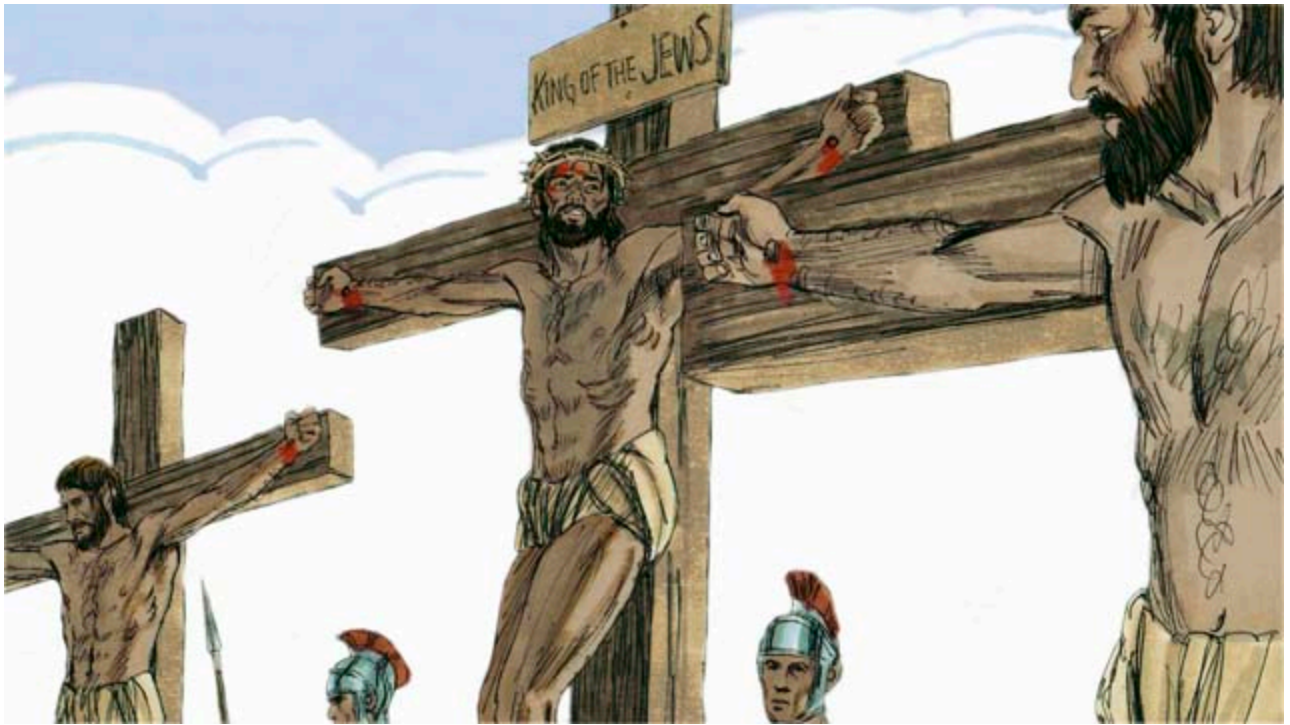
نو عیسی و اُون وت که خدا ا گناه نفرت دیری. و خاطر گناه آم نو حوا، گل نسل اُون هم گناه مکن. و ایی خاطره، هر کسی ا دنیا گناه مکه نو ا خدا جیا بییه. گل دشمن خداین.



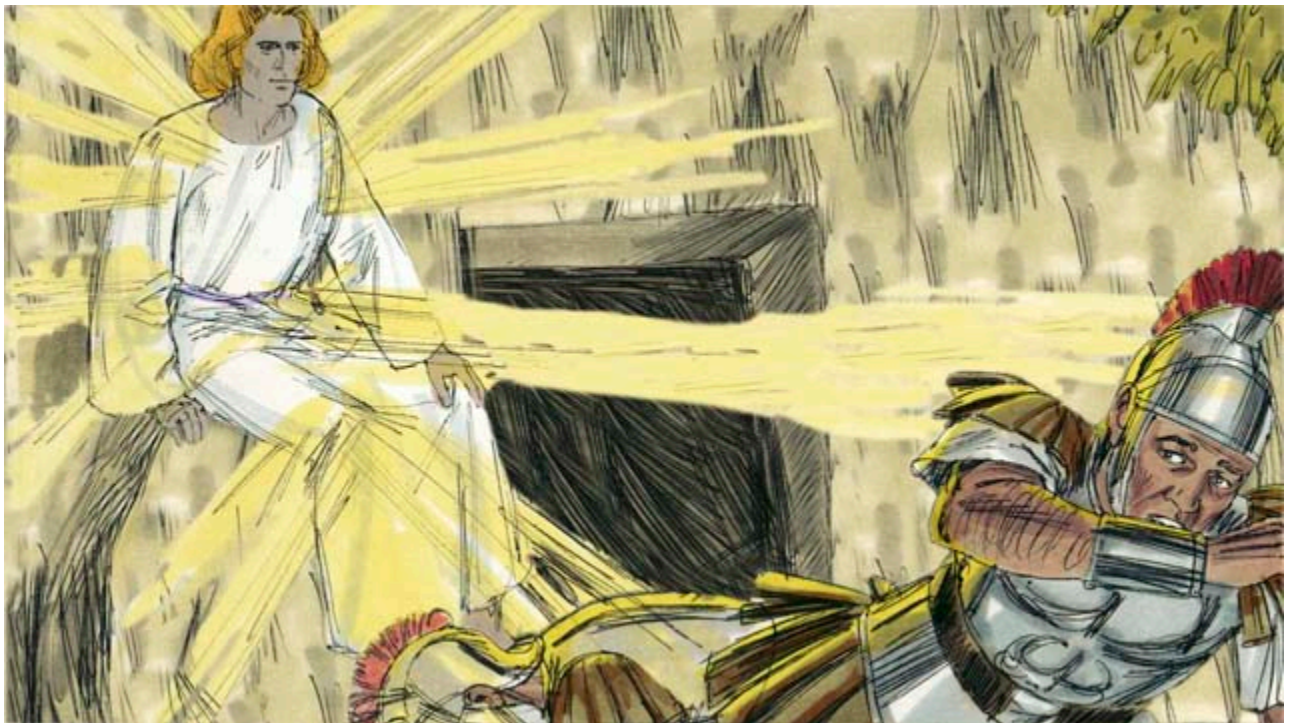
وَلِي خُدا وَ كُلِّ مَرْدِمِ چُهُونِ هُونَه مَحَبَّتِ كِرْدِي كِه تَنبَا كُر وَژ عِيسِي دَاتِي، تا هَر كَس وَ اُو اِيْمان باري وَ خَاطِرِ گناهلي مَجازاتِ ناو، بَلَكه تا اَبَد وَ گَرْد خُدا زَنِي پَكِه.



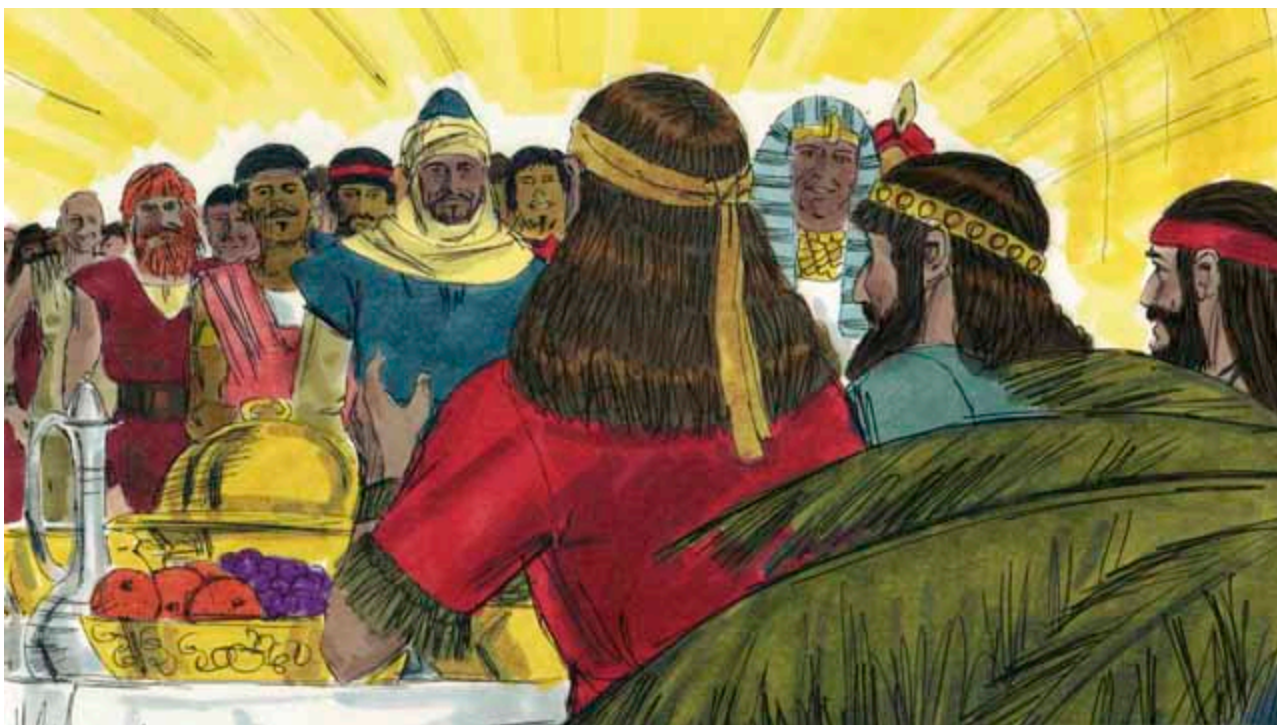
هُومَه وَ خَاطِرِ گناه كِرْدِن، سزاوارِ مَرگِي نُو. خُدا حَقِ دِيري كِه اَر هُومَه عَصَبُونِي باو، وَلِي عِيسِي وَ چِيُن اَر رويي صَلِيبِ نُو مَرگِي، جَرِيْمَه گناهلِ اِيْمَه گِرَتِي اَر وَژ.



عیسی هرگز هویچ گناهی نکریدی، ولی قبول کردی که آره گناهل انسون مجازات باو. او حتی سنگین‌ترین مجازات که مرگه، قبول کردی. و هونه او قربانی کاملی بی تا گناهل هومه نو هر کسی هنی! ایی چهونه پاک بکه. چون عیسی وژ و عنوان قربانی پیشکش خدا کردی، پس خدا کل گناهل، حتی گناهل فزه گن اونه که و او ایمان مارن موخشی.



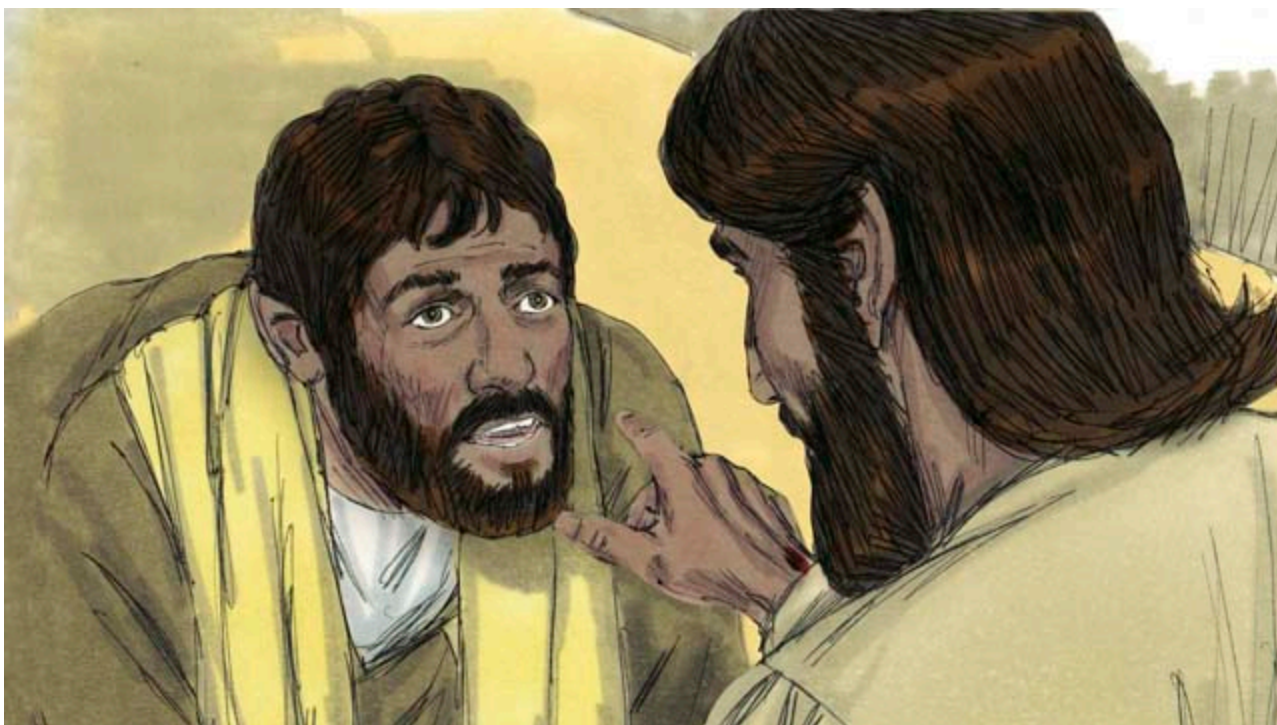
حتی کارل خو هومه نمثونی باعث نجات‌تو بو. کاری نی‌یه که و انجومی بټونی‌تو و گرد او رابطه دوسی برقرار بکی‌تو. ا جا آوه بایس ایمان بارینو که عیسی پسر خدائه نو ا جا هومه ار رویی صلیب مزد نو خدا دوازه او ا مرگ هیز داتی. ار و ایی حقیقته ایمان بارینو خدا هم کل گناهل هومه موخشی.



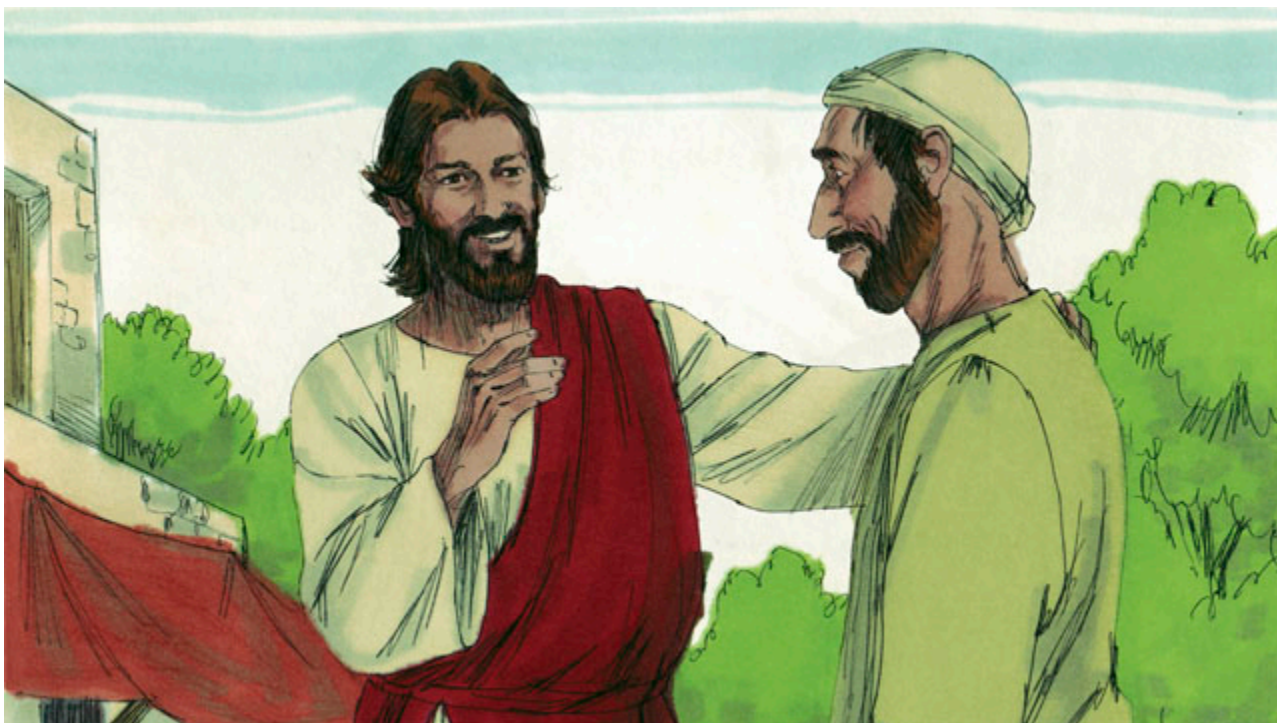
خدا هر کس که و عیسی ایمان باری نو او و عنوان خداون وژ قبول بیکه، نجاته می. اما خدا گسلی که و او ایمان نارن، نجات نمی. مهم نیه فقیر یا پویدار، پیا یا ژن، پیر یا چوَن نو یا یه که اهل کو بوی نو. خدا هومه دوس دیری نو منئی و عیسی ایمان باری نو تا او بئونی و گرد هومه رابطه دوسی داشتوتی.



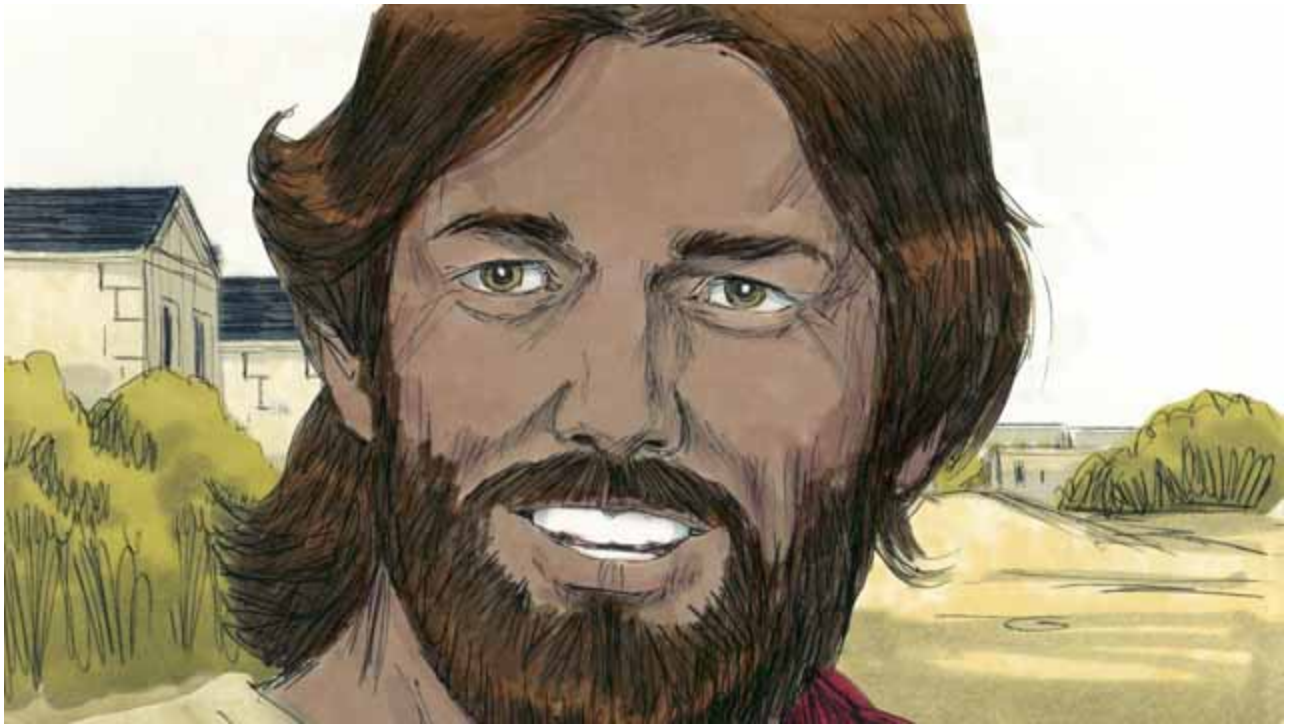
عیسی هومه دعوته مکه تا و او ایمان باری نو نو تعمید بگری نو. آیا ایمان دیری نو که عیسی هر امسیحا موعود نو تنیا پسر خدائه؟ آیا ایمان دیری نو که گناهکار نو سزاوار مجازات خدائی نو؟ آیا ایمان دیری نو که عیسی ار روی صلیب مزد تا گناهل هومه پاک بیکه؟



آر و عیسی ئو آوه که او آره هومه انجوم داسی ایمان دیریئو، پس و ایی خاطره هومه مسیحی هئیئو! آژ ایره ا دما د شیطان ا پادشاهی تاریک وژ آر هومه حکومت نمکه. ایسه خدا ا پادشاهی نویژونی وژ آر هومه حکومت مکه. خدا هومه قادر کړدسی تا چی گذشته گناه نکیئو ئو و هومه ری دُرس زنی کړین یاد داسی.



آر مسیحی هئیئو، خدا گناهل هومه و خاطر کاری که عیسی کړدی بخشونیسی. ایسه خدا هومه دوس نزیک وژ ماری آ جساو ئو نه دشمن.



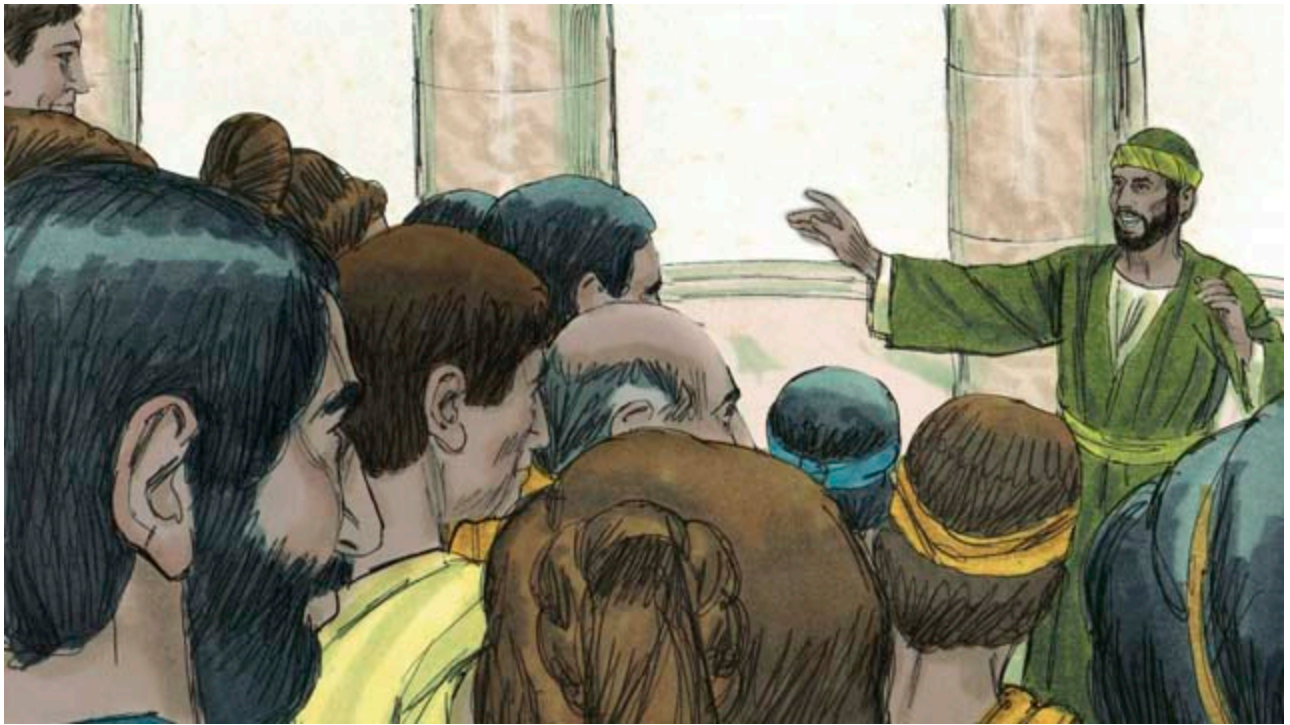
آر دوس خدا ئو خادم عیسی خداوندی ئو، شوق دیری ئو که ! تعلیم عیسی اطاعت پکی ئو. وَ یه که مسیحی ئو، شیطان هنی هومه وسوسه مکه تا گناه پکی ئو، اما خدا همیشه وَ عدل و وفاته مکه. او فرماشه مکه آر وَ گناهل وژئو اتراف پکی ئو، هومه موخشی ئو وَ هومه قدرته می تا وَ گرد گناه مبارزه پکی ئو.



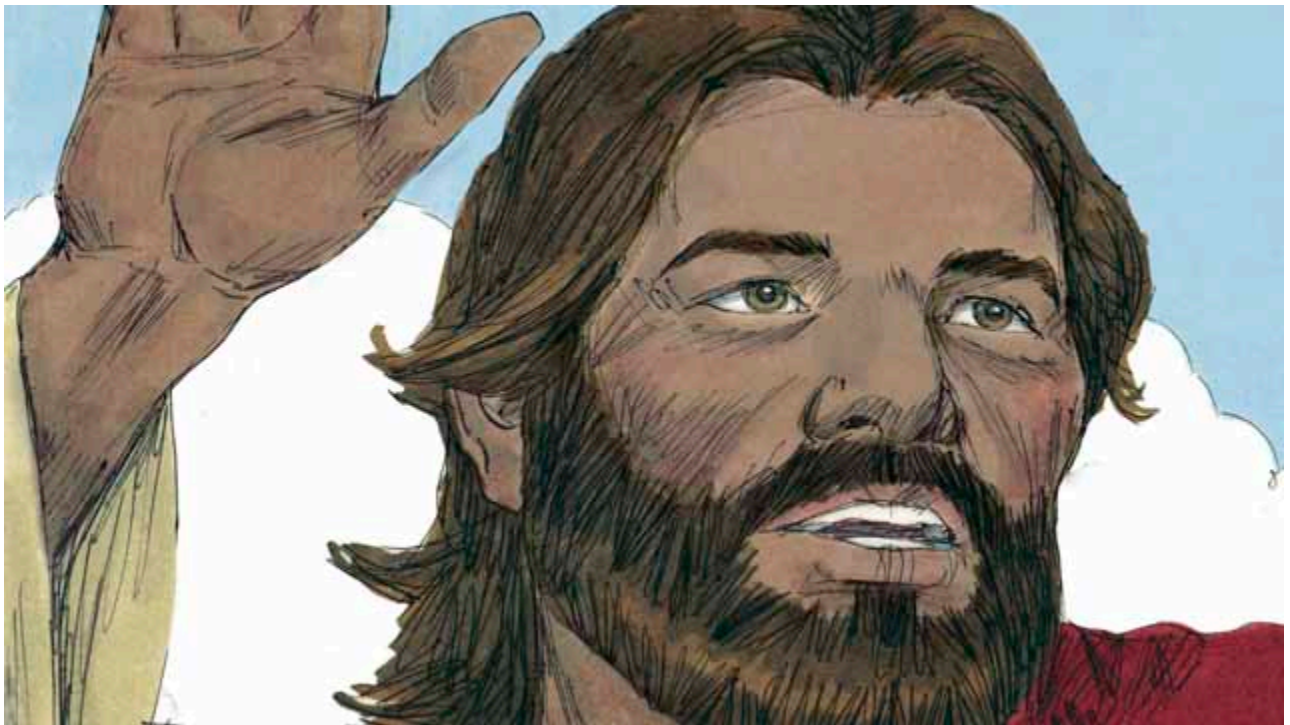
خدا وَ هومه موشی که دُعا پکی ئو ئو گُوم او بخوئی ئو. ئو، او وَ هومه موشی تا وَ گرد مسیحی لی هنی او پیرسی ئو وَ باقی مردم هم بوشی ئو که آره هومه چه کیدیسی. آر کل یونه انجوم پی ئو، دوسی قوی ئی ! ئوم هومه ئو خدا ما وجود.

داستانی گیریا ! کتاو مقدس: (رساله پولس وَ رومیل باب ۳ آیه ۲۱ تا ۲۶؛ باب ۵ آیه ۱ تا ۱۱؛ کتاو انجیل یوحنا باب ۳ آیه ۱۶؛ کتاو انجیل متی باب ۱۶ آیه ۱۶؛ رساله پولس وَ کولسیل باب ۱ آیه ۱۳ تا ۱۴؛ رساله دوئم پولس وَ تسالونیکیل باب ۵ آیه ۱۷ تا ۲۱؛ رساله اول یوحنا باب ۱ آیه ۵ تا ۱۰)

۵۰۔ عیسیٰ اُور مَگیرِ دی



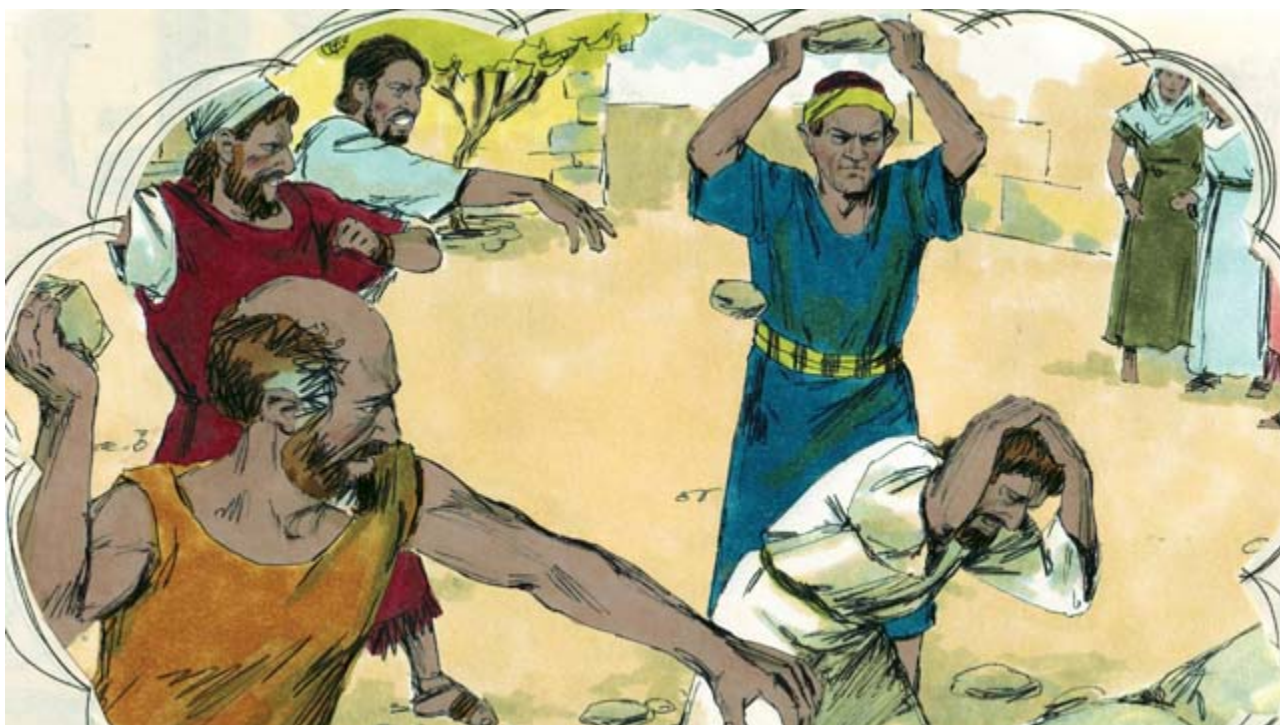
نزیك و ۲۰۰۰ ساله كه انسونل فره ا دنيا، خور خوش انجيل عيسى مسيحه مشنوين. كليسا ا حال رشد بي.يه. عيسى وعده داسي كه ا
آخر جهون اورمگيردي. هر چن عيسى هني نهتي، ولي و وعده وژ وفائه مكه.



خدا ا ايمه منتي ا حالي كه چيم آ ري اورگيردين مسيحي من، طوري زني بكيم كه مقدس بويمن نو و او احترام بنيم. نو، او ا ايمه منتي
كه ا باره پادشاهي او و گرد باقي مردم صنت بكيم. وختي مسيح هني آر رويي رمي زني.يه مكردي، هونه فرماش كړدي: «شاگردل م
خور خوش پادشاهي خدا ا كل جهون موعظه مكن، اسه آخر زمو مزي.»



قۇمل فِرّه هَنْ كِه هَنْی ! بارّه عیسی چی ئۆنی نَشْنَفْتی. وره اورگیردین مسیح آر آسْمُو، او و مسیحیل فرماش کردی تا ایی خور خوشه و گل گسلی که اوئونه هرگز نَشْنَفْتی اعلام بگن. عیسی فرماش کردی: «بچن ئو گل ملتل بگن آ شاگردل م، آر ه یه که قلبل چی کشتل آر ه دُرُو آمادین.»



عیسی یه هم وتی که: «نوگر ! آر باو وژ گلنگتر نییه. هر ا طوره که ارباول ایی جهونه ! م نفرئو داشت، هومه هم و خاطر م شکنجه مکن ئو مکشین. ! ایی جهونه رنجه مکیشی ئو ولی دلگرم بون؛ آر ه یه که م، شیطان که حاکم ایی جهونه سه شکسم دانه. آر تا آخر و م وفادار پمینی ئو، آسه خدا هومه نجات می!»



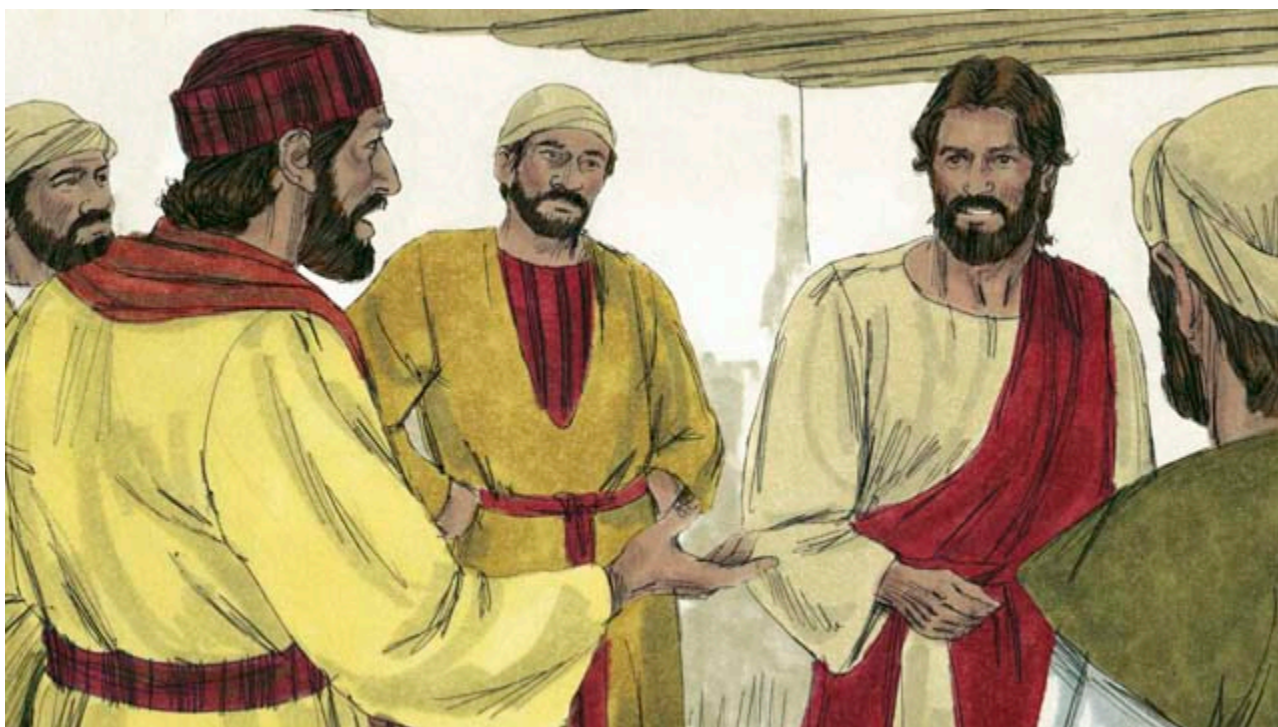
عیسی آره شاگردل وژ داستانی تیریف کردی، تا آره اُون تَوْضی دِ اَخر ایی دُنیاّه چّه وَ سَر مَرْدِمه ما. اَو وِت: «پِیائی اَرمی وژ تُم خو کاشتی. وَخْتی هَنی اَ خاوبی، دشمن اَو هَت نو اَنوم تُم گَنم، تُم دَخا کاشتی نو چی اَری وژ.



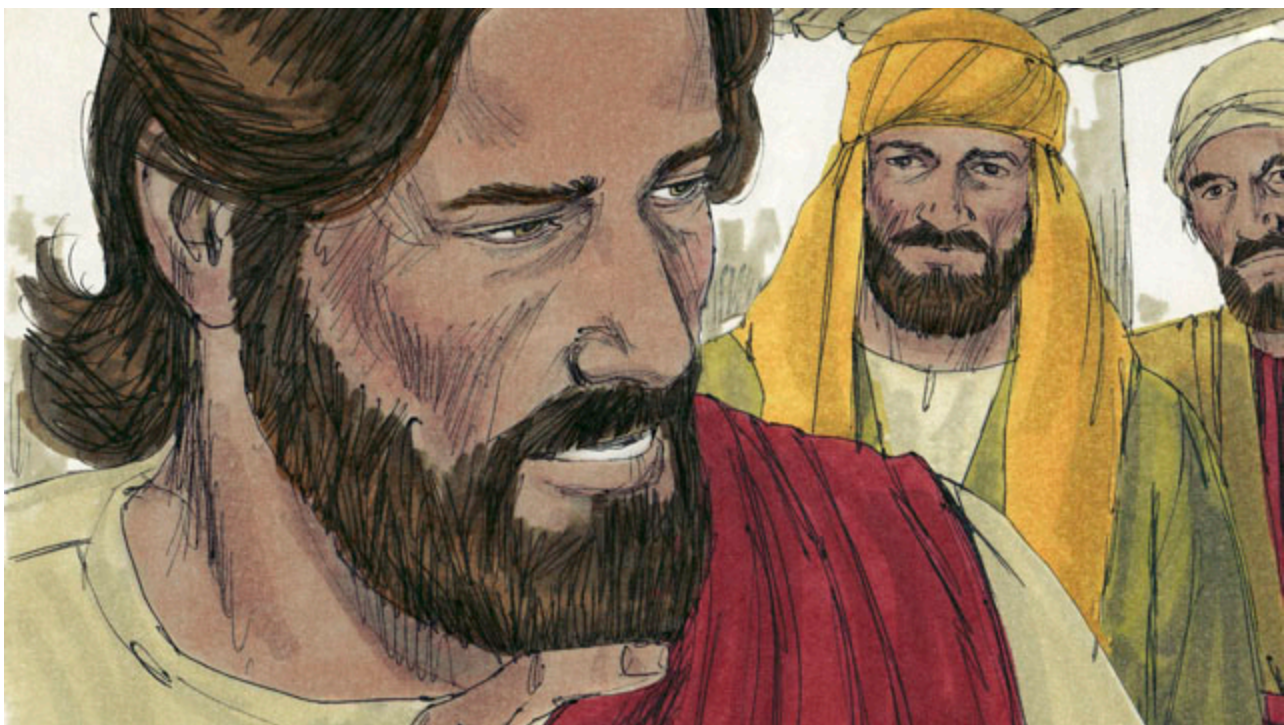
وَخْتی تُم چَکو کرد، کارگرل اَ پِیائِه وئو: «آقا، هُومَه تُم خوئو اَ ایی زَمینه کاشت! اَزّا اَنومو دَخا سوز کِردیسی؟» اَ پِیائِه جُواو داتی: «یَه هَر مَثونِی کار دشمنل مَ باو کِه اَوْنه پِکارن. یَکی اَ دشمنل مَ ایی کاره کِردیسی.»



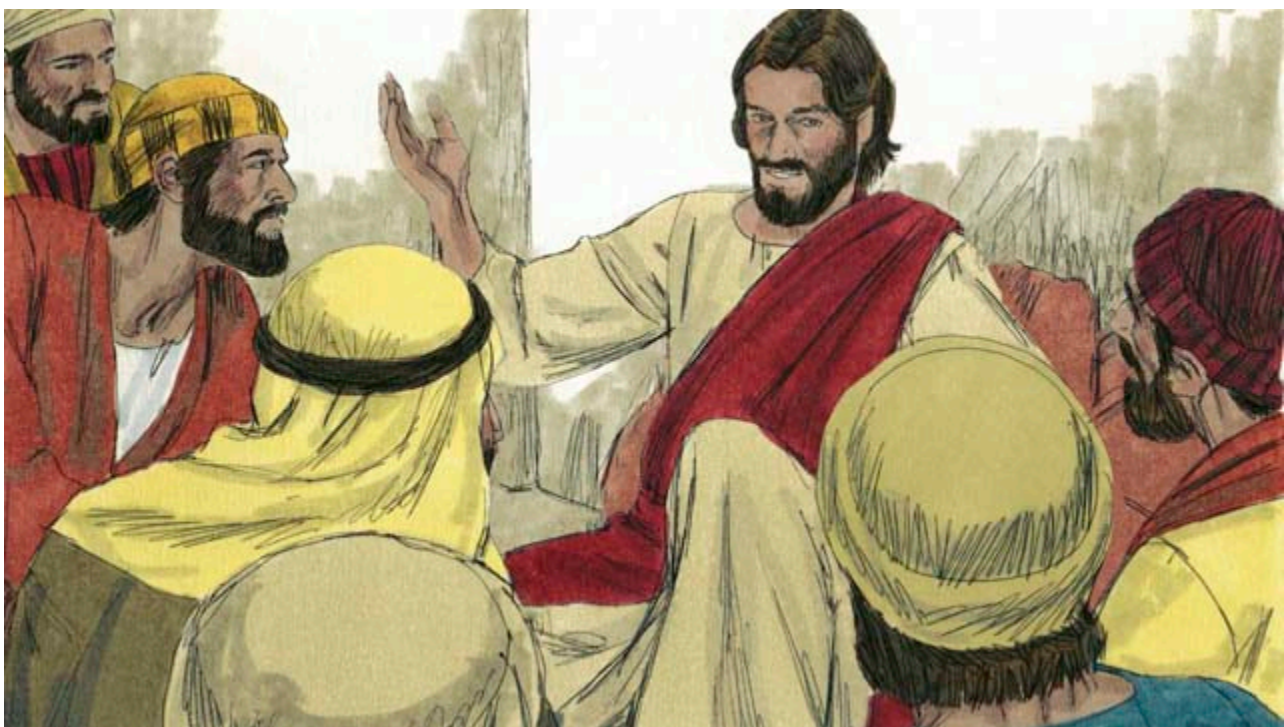
کارگرل! جُواو ارباو وژو وئو: «ایا بایس گیال آلا بکی من؟» ارباو جُواو داتی: «ئه. آر ایی کاره انجوم دینو، قری! گنمل هم و گرد اُون مکیشی ئون! در. تا موقه درو پگومین ئو آسه گیال جم گن بسزین، اما گنمل بارن آ امار م.»



شاگردل دسگیر معنی ایی داستانه ئوئین ئو! مسیح گیسئو تا ایی داستانه آرئو ئوضی د. عیسی وت: «پپائی که ئم خو کاشتی، مسیحه. زمی ایی جهونه سه ئو ئم خو و معنی مزیمی که که هان! پادشاهی خدا.»



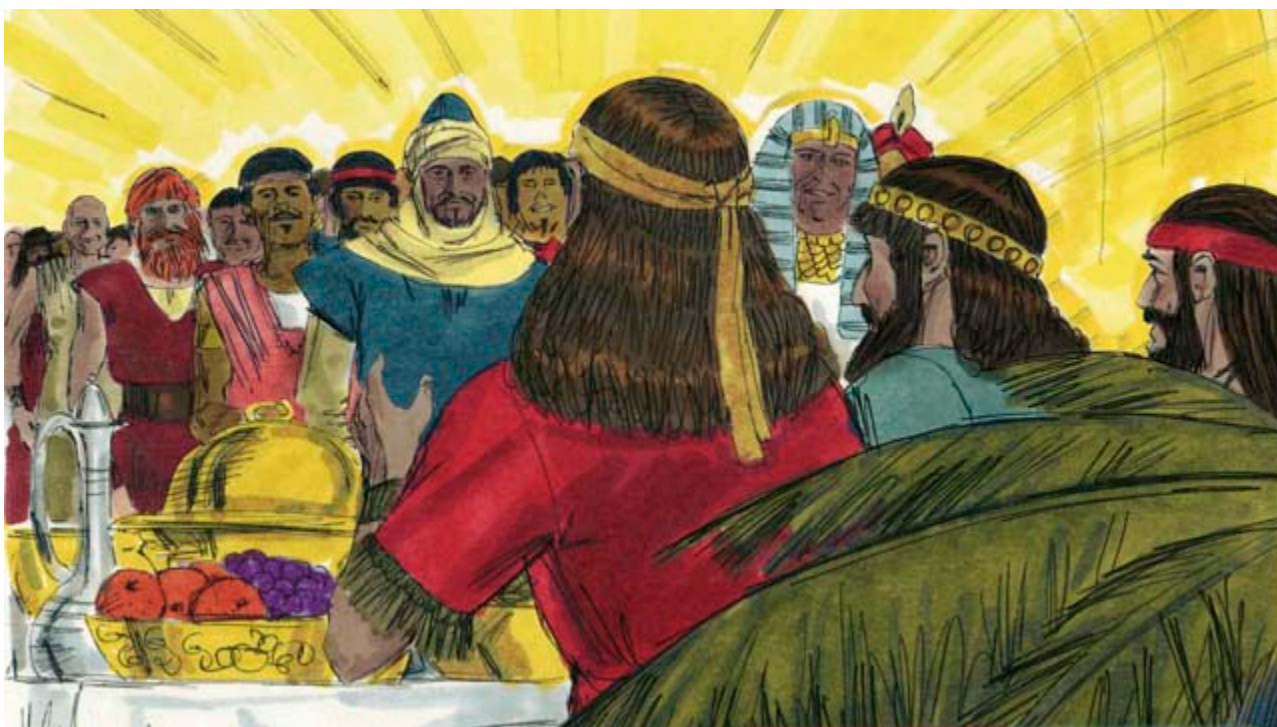
دخا کسلی کن که هین شیطان، یعنی شرورن. دشمن آ پیاښه یعنی کسی که دخال کاشتی، هر آ ابلیسه سه. فصل درو، آخر دنیاه، نو دروئیل فرشتهلن.



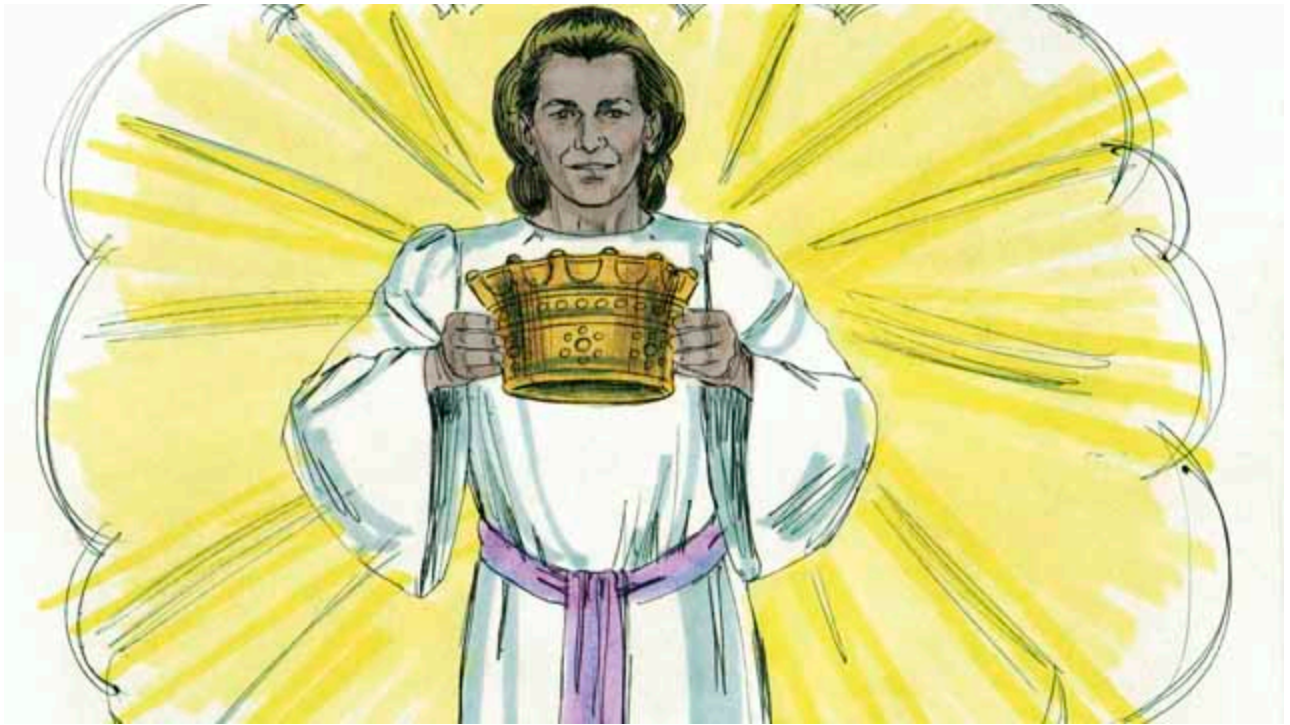
وختی دنیا برسی آ آخر، فرشتهل کل مژیمی که هین ابلیسن، ا کل دنیا جمه مکن ماوژن ا دریاچه اگر. جایی که اون و رنج نو مصیبت سختی مگریون نو دنونل وژو مساین آر یک. اما عادل که ا عیسی اطاعتو کردی چی هوئر ا پادشاهی باوه وژو، خدا، نویره منن.



نو عیسی وټ که وره آخر چھون اورمگيردی آزمی. او هر و اطوره که از می چی اورمگيردی، یعنی بدن راسی ئی دیری نو ا آسمو ار اورله ما. وختی عیسی اورمگيردی، هر مسیحی ئی که مړدی، ا نوم مړدی ل هیزه مگړی نو و گرد او ا آسمو ملاقاته مکه.



آسه مسیحی لی که هنی زنی ئن، ار آسمو مچن ا رو نو و گرد باقی مسیحی لی که ا نوم مړدی ل هیزو گړتی یکاگیره مکن. گل اون و گرد عیسی هان ا وره نو عیسی و گرد قوم وژ زنی یه مکه. اون ا صلح جاوډونی و گرد یکتری زنی یه مکن.



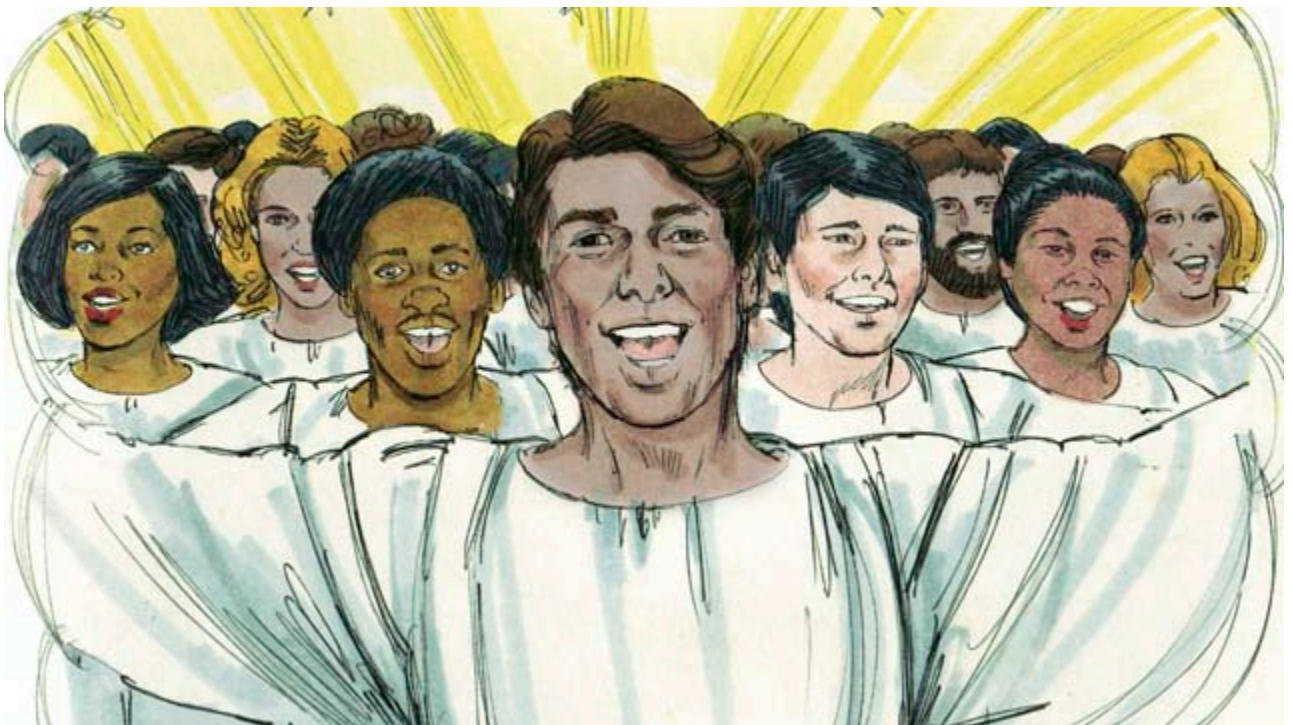
عیسی و عده داتی که و هر کس که و او ایمان دیری، تاجی مۆخشی. اُون و گرد خدا تا ابد ار گل چی حکومته مکن نو هان ! اَرومش کامل.



اما خدا گسلی که و عیسی ایمان و ناورد، داوری یه مکه. او اونه ماوژی ! جنم. و ره جایی که که اُون تا ابد مگریون نو دئونل وژو مارن ار یک نو رنجه مکشین. آگری که هرگز کورا نماو اونه مسزنی نو کرمل هویچ ! خوارین اُون نموسین.



وختی که عیسی اورگیردی، شیطان نو حکومتی کامل نابوده مکه. شیطان تا آبد و گرد گل کسلی که ا جا اطاعت ا خدا، ا او اطاعتو کرد ا وره مسزن.



و خاطر نافر مونی ام نو هوا نو اوردن گناه و ایی جهونه، خدا جهون لنت کردی نو قصد کردی نابود گتی. ولی په روژ خدا ا نو آسمو نو زمینی دُرسه مکه که کاملین.



عیسی ئو قوم او ز می جدید زنی یه مکن، ئو او تا ابد آر هر چی ئی که وجود دیری سلطنت مکه. او هر آسیری ا چیمل مزیم پاکه مکه. د غمی نی یه ئو هوپچ کس رنج نمکیشی. اون هرگز نمگریون، د کسی بیمار نماو ئو نمیری. ئو هوپچ چی گئی ا وره نی یه ئو عیسی و صلح ئو عدالت ا پادشاهی وژ حکومت مکه. ا اوه ا دما او تا ابد ها ا گرد قوم وژ.

داستانی گیریا ا کتاو مقدس: (کتاو انجیل متی باب ۲۴ آیه ۱۴؛ باب ۲۸ آیه ۱۸؛ کتاو انجیل یوحنا باب ۱۵ آیه ۲۰؛ باب ۱۶ آیه ۳۳؛ کتاو مکاشفه باب ۲ آیه ۱۰؛ کتاو انجیل متی باب ۱۳ آیه ۲۴ تا ۳۰؛ باب ۱۳ آیه ۳۶ تا ۴۲؛ رساله اول پولس و تسالونیکیل باب ۴ آیه ۱۳ ئو باب ۵)